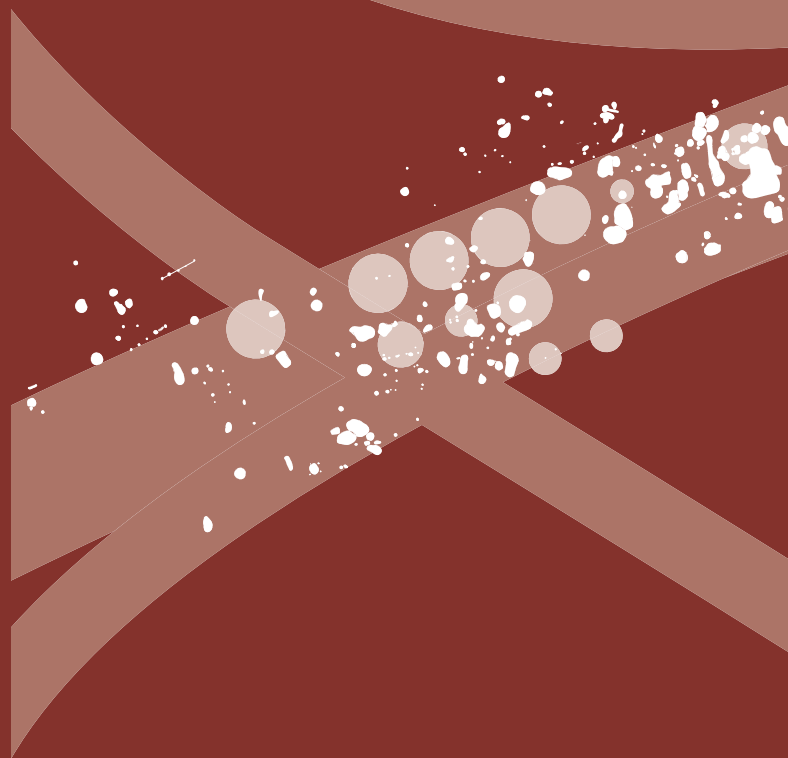

ROGOZA

Matija Črešnar

100

Arheologija na avtocestah Slovenije

ROGOZA

Matija Črešnar

⋮ Prispevki: Mira Strmčnik Gulič, Maja Janežič,
Branko Mušič, Metka Culiberg, Nina Zupaŋčič,
Jayne-Leigh Thomas, Borut Toškan, Lucija Šoberl,
Richard Evershed, Pieter M. Grootes, Clive Bonsall,
Tomas Higham, Mihály Molnár

Uredniški odbor

- : Barbara Nadbath, glavna in odgovorna urednica
- : Bojan Djurič, strokovni svetovalec
- : Tomaž Fabec, pomočnik glavne urednice
- : Nives Zupančič, oblikovalka zbirke in likovna urednica
- : Vanja Čelin, tehnična urednica
- : Matija Črešnar, član
- : Milan Sagadin, član
- : Maša Saccara, članica
- : Katharina Zanier, članica
- : Bernarda Županek, članica

Izdajatelj

- : Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
- : Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana

Zanj

- : Jernej Hudolin, generalni direktor

Avtor

- : Matija Črešnar
- : Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
- : Aškerčeva 2, SI-1000 Ljubljana
- : matija.cresnar@ff.uni-lj.si

Ostali avtorji

- : Mira Strmcnik Gulič
- : Zvezna ulica 68, SI-2000 Maribor
- : mira.strmcnik.gulic@gmail.com

- : Maja Janežič
- : Center za prevektivno arheologijo, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
- : Poljanska 40, SI-1000 Ljubljana
- : maja.janezic@zvkd.si

- : Branko Mušič
- : Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
- : Aškerčeva 2, SI-1000 Ljubljana
- : branko.music@ff.uni-lj.si

- : Metka Culiberg
- : Jadranska 17, SI-1000 Ljubljana
- : meta.culiberg@gmail.com

- : Nina Zupančič
- : Oddelek za geologijo, Naravoslovnotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani
- : Aškerčeva 12, SI-1000 Ljubljana
- : nina.zupancic@ntf.uni-lj.si

- : Jayne-Leigh Thomas
- : Indiana University
- : Student Building 318
- : 701 E. Kirkwood Ave.
- : Bloomington, IN 47403, USA
- : thomajay@indiana.edu

- : Borut Toškan
- : ZRC SAZU, Inštitut za arheologijo,
- : Novi trg 2, SI-1000 Ljubljana
- : borut.toskan@zrc-sazu.si

- : Lucija Šoberl
- : Organic Geochemistry Unit, School of Chemistry, University of Bristol
- : Cantock's Close
- : Bristol BS8 1TS, UK
- : lucija.soberl@gmail.com

- : Richard Evershed
- : Organic Geochemistry Unit, School of Chemistry, University of Bristol
- : Cantock's Close
- : Bristol BS8 1TS, UK
- : r.p.evershed@bristol.ac.uk

- : Pieter M. Grootes
- : Leibniz Labor für Altersbestimmung und Isotopenforschung,
- : Christian-albrechts-Universität
- : Max-Eyth-Str. 11-13, D-24118 Kiel, Germany
- : pggrootes@leibniz.uni-kiel.de

- : Clive Bonsall
- : School of History, Classics and Archaeology, University of Edinburgh
- : Old High School
- : Infirmary Street
- : Edinburgh, EH1 1LT, Scotland
- : cbonsall@ed.ac.uk

- : Tomas Higham
- : Oxford Radiocarbon Accelerator Unit.
- : Research Laboratory for Archaeology and the History of Art
- : Dyson Perrins Building
- : Oxford OX1 3QY, UK
- : thomas.higham@rlaha.ox.ac.uk

- : Mihály Molnár
- : Isotoptech Zrt.
- : Piac utca. 53. 2/9
- : 4025 Debrecen, Hungary
- : molnarmihaly@isotoptech.hu

Recenzentka

- : Biba Teržan
- : Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
- : Aškerčeva 2, SI-1000 Ljubljana

Lektorice

- : Nina Krajnc (slovenščina)
- : Fiona Thompson, Patricia Groenewald (angleščina)

Prevod

- : Maja Sužnik

Oblikovanje in prelom

- : Nives Zupančič

Tehnična priprava publikacije

- : Vanja Čelin, Nives Zupančič, Maja Jerala

Računalniška obdelava in priprava slik

- : Ivo Bizjak, Matija Črešnar, Gašper Rutar,
- : Nejc Dolinar, Manca Omahen Gruškovnjak

Terenske fotografije

- : Ivo Bizjak

Načrt najdišča

- : Ivo Bizjak, Aleš Bizjak, Vera Bizjak, Matija Črešnar

Geodetske izmere

- : Peter Slana

Risbe predmetov

- : Drago Oman, Simona Tomažič

Fotografije predmetov

- : Matija Črešnar, Nejc Dolinar

Ljubljana, 2022**Elektronska izdaja****Naklada**

- : 100

Vse edicije zbirke Arheologija na avtocestah Slovenije so brezplačne.
<http://www.zvkds.si/sl/knjiznica/saas-e-knjige>

Vse raziskave je omogočil DARS, d. d.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
 Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

903/904(497.4Rogoz)(086.034.4)

ČREŠNAR, Matija

Rogoz [Elektronski vir] / Matija Črešnar ; prispevki Mira Strmcnik Gulič ... [et al.] ; [prevod Maja Sužnik ; terenske fotografije Ivo Bizjak ; načrt najdišča Ivo Bizjak ... [et al.] ; risbe predmetov Drago Oman, Simona Tomažič ; fotografije predmetov Matija Črešnar, Nejc Dolinar]. - Elektronska izd. - E-knjiga. - Ljubljana : Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, 2022. - (Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije ; 100)

ISBN 978-961-7169-31-7
 COBISS.SI-ID 127389699

Vsebina

1	Uvod	5
2	Geološka slika pokrajine	6
3	Geofizikalna raziskava <i>Branko Mušič</i>	8
	3.1 Uvod	8
	3.2 Geološka zgradba terena	9
	3.3 Geofizikalna metoda in rezultati	10
4	Osnovne stratigrafske plasti in poskus razlage lokalnih geoloških procesov <i>Mira Strmčnik Gulič, Matija Črešnar</i>	20
	4.1 Razlaga geoloških procesov	20
	4.2 Naselbinska dejavnost	33
5	Zgodnja bronasta doba	45
	5.1 Opis lončenine	45
	5.2 Primerjava lončenine	49
6	Pozna bronasta doba	52
	6.1 Kovinske najdbe bronaste dobe	52
	6.2 Keramične najdbe	58
	6.3 Prežgan stenski omet	102
	6.4 Interpretacija naselbinskih ostalin	103
	6.5 Mesto Rogoza v pozni bronasti dobi	118
7	Starejša železna doba	121
8	Mlajša železna doba	130
9	Rimsko obdobje <i>Maja Janežič</i>	134
	9.1 Stekljeni predmeti	134
	9.2 Lončenina	134
	9.3 Sklep	137

10		
⋮	Analize	138
⋮	10.1 An osteological assessment of cremated remains from the Early Iron Age burial mounds <i>Jayne–Leigh Thomas</i>	138
⋮	10.2 Analiza živalskih kostnih ostankov <i>Matija Črešnar, Borut Toškan</i>	140
⋮	10.3 Analiza rastlinskih ostankov in njihova razlaga <i>Metka Culiberg, Matija Črešnar</i>	141
⋮	10.4 Analiza kamnitih najdb <i>Nina Zupančič, Matija Črešnar</i>	148
⋮	10.5 Radiokarbonske analize gradiva <i>Matija Črešnar, Pieter M. Grootes, Tomas Higham, Clive Bonsall, Mihály Molnár</i>	154
⋮	10.6 Rezultati analize organskih ostankov iz prazgodovinske keramike <i>Lucija Šoberl, Richard Evershed</i>	164
11		
⋮	Rogoza	170
⋮	11.1 Early Bronze Age	170
⋮	11.2 Late Bronze Age	171
⋮	11.3 Early Iron Age	173
⋮	11.4 Late Iron Age	174
⋮	11.5 Roman period	174
12		
⋮	Literatura	175
13		
⋮	Katalog stratigrafskih enot <i>Mira Strmčnik Gulič, Matija Črešnar</i>	187
⋮	13.1 Seznam osnovnih stratigrafskih enot	187
⋮	13.2 Zgodnja bronasta doba	192
⋮	13.3 Pozna bronasta doba	195
⋮	13.4 Starejša železna doba	261
⋮	13.5 Novi vek	265
⋮	13.6 Časovno neopredeljene strukture	266
14		
⋮	Katalog arheološkega gradiva	299
⋮	14.1 Prazgodovinske najdbe <i>Matija Črešnar</i>	300
⋮	14.2 Rimske najdbe <i>Maja Janežič</i>	588

1 Uvod

V sklopu arheoloških raziskav, ki so spremljale gradnjo slovenskega avtocestnega križa, so bili na AC odseku SK 04 Slivnica–Miklavž v letu 1997 tudi v bližini Rogoze pri Mariboru izvedeni ekstenzivni terenski pregledi. Rezultati so bili pozitivni in so nakazovali obstoj arheološkega najdišča. Po ustaljeni praksi je sledil intenzivni pregled odprtih njivskih površin. Izkopanih je bilo deset testnih jarkov, narejene pa so bile tudi geofizikalne prospekcije. Rezultati so bili jasni in sledilo je arheološko izkopavanje, ki je pod vodstvom Mire Strmčnik Gulič z ZVKDS OE Maribor potekalo v času od 20. maja 1998 do 31. maja 1999, ko je bilo območje uradno sproščeno za izvajanje gradbenih del¹ (Strmčnik Gulič 1999, 1–2). Raziskave so bile omejene na območje uničenja oziroma gradbenega posega v najdišče, kljub temu pa je bila njegova velikost izjemna, 600 × 50 m, kar je z nekaterimi razširitvami skupaj znašalo 32176 m² izkopene površine² (Djurić 1996–1997; Djurić 1998; Strmčnik Gulič 1999; Strmčnik Gulič 2001a; Strmčnik Gulič 2001b, 122).

Najdišče je bilo razdeljeno na 58 sektorjev, praviloma v velikosti 24 × 24 m, ti pa nadalje na kvadrante v velikosti 4 × 4 m

1 Pri terenskem delu so sodelovali strokovni sodelavci Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor (Ivan Tušek, Stanko Gojkovič, Saška Colnarič in občasno Marija Lubšina Tušek ter Mihaela Kajzer Cafnik), Pokrajinskega muzeja Maribor (Vesna Koprivnik), Pokrajinskega muzeja Ptuj (Ivan Žižek, Mojca Vomer Gojkovič), Koroskega pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec (Saša Djura Jelenko), Pokrajinskega muzeja Murska Sobota (Branko Kerčan), Inštituta za arheologijo pri ZRC SAZU (dr. Slavko Ciglenečki), samostojni raziskovalci (Dženi Los, Danijela Brišnik, Urša Jarc) ter terenska ekipa Arhej, d.o.o.

2 Najdišče je bilo celostno obdelano v doktorski disertaciji M. Črešnarja (2009) z naslovom *Rogoza pri Mariboru in njeno mesto v bronasti in starejši železni dobi Podravja*, ki jo je na Oddelku za arheologijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani izdelal pod mentorstvom akad. red. prof. dr. Bibe Teržan. Ob tej priložnosti bi se ji rad avtor za vso podporo in nasvete najlepše zahvalil. Prav tako gre zahvala tudi Miri Strmčnik Gulič, ki je avtorju gradivo prepustila v obdelavo. Disertacija je tudi osnova za pričujočo monografijo, ki je bila dopolnjena le v nekaterih segmentih, ne pa celostno, zato na nekaterih mestih manjkajo reference na novejšo literaturo. Ob tem velja opozoriti tudi na več objav, ki so že izšle na temo najdišča Rogoza in posameznih obdobij poselitve oziroma rabe tega prostora (npr. Črešnar 2010; Črešnar 2010a; Črešnar 2012; Črešnar 2014; Črešnar 2021).

(sl. 31). Med posameznimi sektorji so stali profili, ki so omogočali lažje sledenje spremembam v stratigrafiji. Nekaj jih je v nadaljevanju tudi grafično predstavljenih (sl. 18–28).

Terenske raziskave so potekale v skladu s sprejetimi metodološkimi standardi, po plasteh, kot so si sledile po stratigrafskem sosledju.³ Na terenu je bilo poskrbljeno tudi za vzorčenje izkopenega zemljenega materiala ter oglja in kosti, prav ti vzorci pa so kasneje dopuščali izvajanje antrakomskih, karpoloških, antropoloških, osteoloških ter ne nazadnje tudi radiokarbonskih analiz, ki so predstavljene v posebnih poglavjih. Ob teh so bile takoj po koncu terenskega dela ob prvem pregledu arheološkega gradiva predvidene tudi analize kamnitih in kovinskih najdb.

Med poizkopavalnim delom, ki je sledilo, sta bila pregledana vsa dokumentacija in odkrito materialno gradivo.⁴ Že na začetku je treba opozoriti, da razmerje lončenine po časovnih obdobjih, ki izhaja iz kataloga, ni realno. Na najdišču je bila še mnogo večja količina keramičnega posodja iz pozne bronaste dobe, medtem ko so bili posode in odlomki, pripisani zgodnji bronasti dobi ter starejši in mlajši železni dobi, izbrani v veliki večini. Najdbe iz rimskega obdobja so bile odkrite le v premešanih plasteh, kar je posledično botrovalo tudi njihovi slabi ohranjenosti, izbrane pa so bile po svoji izpovednosti. Vsako obdobje je obdelano v svojem poglavju, največ pozornosti pa je namenjene poznobronastodobnim naselbinskim strukturam in najdbam.

Prva obdelava najdišča je bila opravljena v sklopu doktorskega študija avtorja, ki je potekal pod mentorstvom akad. red. prof. dr. Bibe Teržan in je bil z doktorsko disertacijo zaključen leta 2009 (Črešnar 2009). To delo predstavlja tudi jedro predstavljene monografije.

3 Velikost najdišča, velikost terenske ekipe, uvajanje nove tehnologije in pobiranje višin reliefa s tahimetrom so botrovali tudi razkoraku v kakovosti dokumentacije med različnimi izvajalci, ki jo je mogoče na nekaterih mestih zaznati v različnih besedilih, predvsem pa v poglavju Katalog stratigrafskih enot.

4 Skupaj je bilo v času poizkopavalnih del pregledanih več kot 70.000 kosov keramičnih najdb, skoraj 3000 kosov prežganega stenskega ometa ter več kot 1000 kosov različnega drugega gradiva.

2 Geološka slika pokrajine

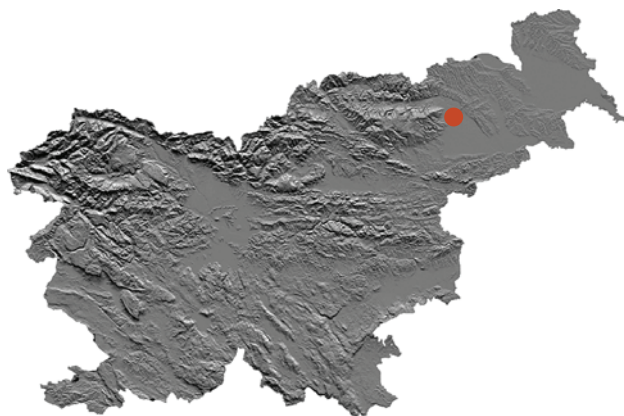
Najdišče Rogoza leži na skrajnem severozahodnem delu Dravsko-Ptujskega polja, tik pod jugovzhodnimi obronki Pohorja, in se potemtakem nahaja na stičišču dveh geografskih svetov, panonskega in alpskega (sl. 1–5).

Zahodni del Dravsko-Ptujskega polja je udorina ob tektonskem robu Pohorja in Kozjaka, nato pa se razširi v široko rečno dolino. V pleistocenu je Drava udorino zapolnila s silikatnim prodom, ki prekriva kar tri četrtine površja. Preostalo četrtino prekrivajo glineno-ilovnati nanosi, ki so jih čez prod nanesle vode z jugovzhodnega Pohorja in Slovenskih goric.

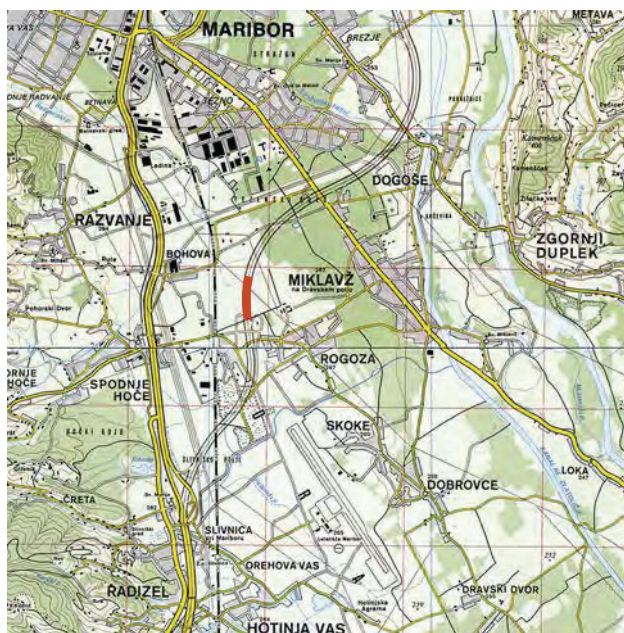
Pohorje je na geografsko podobo območja torej vplivalo s številnimi vodotoki, ki so na svoji nekaj kilometrski dolinski poti proti Dravi ob obilju vode nosili tudi velike količine gline, ilovice in peska. Ostanke najmanj treh so vidni tudi na obravnavanem arheološkem najdišču. Kot je prav tako mogoče prepoznati na najdišču, je bilo območje zaradi čezmerne količine vode v polpreteklem obdobju podvrženo tudi agromelioracijskim posegom v obliki jarkov, po vsej verjetnosti pa so tukaj potekale tudi nad pokrajino dvignjene struge potokov oziroma izgoni, po katerih je pas doline pod Pohorjem dobil tudi ime »izgonska pokrajina« (Perko 1998, 592–596).

Na poselitev območja je vplivala tudi prst. Na nekarbonatnemrodu in pesku sta se na velikem delu Dravsko-Ptujskega polja razširila distrični ranker in distrična rjava prst z različno debelino humusnega pokrova, ki sta oba ugodna za gojenje kulturnih rastlin (Lovrenčak 1998, 179–181).

Ob zgoraj naštetem je za poselitev obravnavane lokacije najpomembnejša mikrolokacijska geološka dinamika, ki je predstavljena ob opisih osnovnih stratigrafskih plasti.

1 Geografski položaj najdišča na DMR 100; ©GURS.

2 Lokacija najdišča na geografski karti; vir: Atlas Slovenije, ©Mladinska knjiga Založba, d.o.o. Merilo 1 : 100 000.

3 Raziskani predel najdišča Rogoza pri Mariboru na trasi SK 03 Miklavž–Slivnica; podlaga TTN5, listi I272300A, I272400A, I273300A in I273400A; ©GURS, ©DARS. Merilo 1:20 000.

4 Trasa AC in območje najdišča na digitalnem ortofoto posnetku; podlaga DOF5, listi I272361B, I272461B, I273361B in I273461B; ©GURS, ©DARS. Merilo 1:20 000.

5 Položaj najdišča na Franciscejskem katastru, AS 3000/M540: m540a01, m540a02, m540a03, m540a04; AS 3000/M697: m697a01, m697a02, m697a03; AS 3000/M756: m756a01, m756a02, m756a03, ©Arhiv Slovenije; georeferenciran. Merilo 1:10 000.

3 Geofizikalna raziskava

Branko Mušič

3.1 Uvod

V sklopu predhodnih arheoloških raziskav na trasi odseka avtoceste pri Rogozi je bilo v času od 30. 4. do 5. 5. 1998 opravljeno geofizikalno kartiranje z geoelektrično upornostno metodo (Geoscan RM15) in magnetno metodo (Geoscan FM36) na površini 3,28 ha (sl. 6, 7) (Mušič 1998).

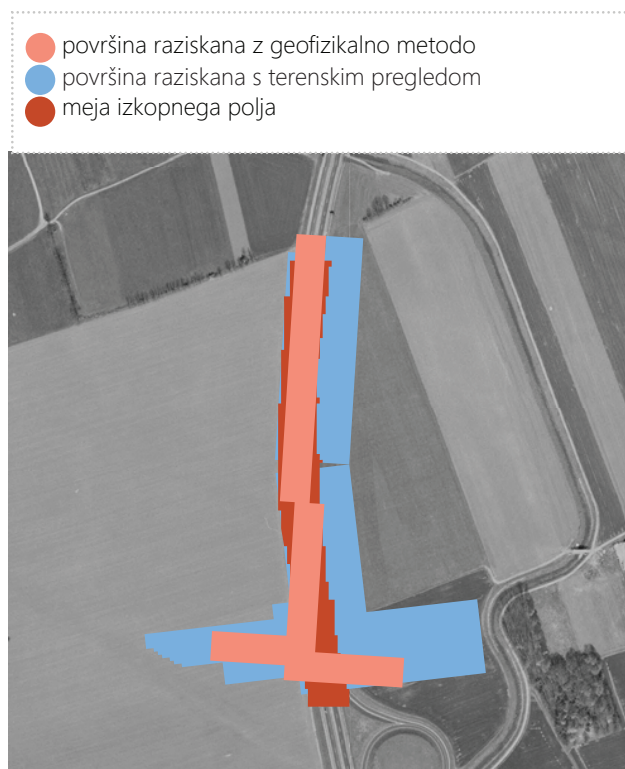
Pri geofizikalnih raziskavah za potrebe arheološke prospekcije imamo le izjemoma možnost primerjave rezultatov z dejanskimi (izkopanimi) oblikami (viri anomalij) na tako velikih površinah. Pravzaprav so predhodne arheološke raziskave na trasah avtocest verjetno edina takšna možnost v Sloveniji nasploh. Zaradi podrobne arheološke dokumentacije in geološke spremljave so vse naravne in antropogene oblike ustrezno izrisane, kartirane in natančno opisane, kar omogoča neposredno primerjavo med anomalijami v fizikalnih poljih in viri teh anomalij na velikih površinah, kjer so poleg arheoloških tudi naravni konteksti zadostno pojasnjeni za

podrobnejše paleoekološke interpretacije. Podatki v tem prispevku, ki se nanašajo na rezultate arheoloških izkopavanj in deloma tudi na izsledke geoloških raziskav, so povzeti po doktorski disertaciji Matije Črešnarja (2009), rezultati intenzivnega terenskega pregleda pa so povzeti po poročilu Bojana Djurića (1998).

Kot pričajo rezultati interpretacije rezultatov geofizikalne raziskave, lahko (le) na ta način pridemo do nekaterih povsem novih spoznanj. Geofizikalne raziskave za potrebe arheologije so praviloma (logično) usmerjene v prepoznavanje anomalij posameznih arheoloških virov (objektov), za kar je s stališča geofizike potrebno relativno visoko razmerje med signalom (koristna informacija – arheologija) in šumom (vse vrste motenj, tudi geološka podlaga). Povsod, kjer je razmerje med signalom in šumom nizko, gre pravzaprav za

6 Osnovna geološka karta 1 : 50 000, list Maribor in Leibniz (Žnidarčič, Mioč 1989) in površina raziskana z geofizikalno metodo. Raziskana površina se nahaja na eni od dravskih teras (t) s prevladujočo peščeno prodnato sestavo sedimentov in generalno usmeritvijo prodnih sipin vzhod–zahod.

7 Površini, raziskani z intenzivnim arheološkim terenskim pregledom in geofizikalno raziskavo, ter meja arheološkega izkopnega polja. Merilo 1 : 10 000.

Material	Ω (ohm.m)
prod	do 8000
pesek	100–300
melj	20–120
glina, ilovica	2–50

8 Razponi vrednosti upornosti (ohm. m) za prod, pesek, melj in glino so razmeroma veliki zaradi odvisnosti od sestave in namočenosti sedimentov. Te okvirne vrednosti so bile upoštevane za opredelitev upornostnih facij, ki predstavljajo območja upornosti kot geofizikalni ekvivalent sedimentnim facijam.

nekakšno »slepo cono«, ker so amplitude šuma podobne ali večje od signala in zato zakrivajo šibke vire koristnih informacij. Ena od takšnih tipičnih situacij so arheološka najdišča na pedosekvencah na produ in pesku (za razlago glej Stritar 1990). Prodne sipine so za upornostno metodo zaradi izrazito visoke upornosti (glej sl. 8) izrazita slepa cona (glej npr. Mušič 1999; Mušič 2005; Mušič 2006).

Poleg tega imajo arheološke negativne strukture zaradi velikega (neustreznega) razmerja med globino in prostornino pogosto tudi zelo majhen magnetni učinek na današnjem površju in so zaradi tega izven merilnega območja magnetne metode. V takšnih primerih so seveda deloma upravičeni komentarji »geofizika ni dala nobenih rezultatov«, ali bolj določeno »geofizika v primeru negativnih struktur ni dala nobenih rezultatov«, za razliko od intenzivnega terenskega pregleda ipd. Rešitev paradoksa se vsaj deloma skriva v podatkih, pridobljenih na velikih odkopanih površinah, kjer so arheologi sami že večkrat prišli do ugotovitev, ki ponujajo rešitev v smislu prostorskega odnosa med arheološkimi ostanki, geomorfologijo in npr. zrnastostjo sedimentov v geološki podlagi. Pomembne so ugotovitve, do katerih so prišli pri izkopavanjih na arheološkem najdišču Pod Kotomjug pri Krogu (Šavel 2009), kjer je večina arheoloških ostankov ohranjena v prodnih in peščenih sedimentih. Irena Šavel v poglavju Geografski in geomorfološki oris najdišča piše: »Višji vrhovi sipin so tako ostali na površini, bili so nepoplavljeni in so vse do nastanka potencialna hodna površina. Na teh višjih vrhovih, ki jih poplavne vode niso dosegle, so bili v geološko podlago gramoza in peska vkopani prazgodovinski grobovi in zgodnjerednjeveška zemljanka; v nižje ležečih sipinah pa so bili pod plastjo mlajših naplavin odkriti sledovi poselitve iz zgodnje bronaste dobe.«

Iz geofizike za potrebe geoloških raziskav vemo, da ciljnega objekta zaradi neugodnega razmerja signal/šum pogosto ne odkrivamo neposredno, temveč poskušamo zaradi ugodnejšega razmerja med signalom in šumom prepoznati tipično strukturo, v kateri se ciljni objekt lahko nahaja. V geologiji modele različnih struktur izdelajo na podlagi

geološkega kartiranja, geofizike in vrtin. V arheologiji so zaradi kompleksnosti arheoloških in paleookoljskih kontekstov sistematična arheološka izkopavanja za geofizikalno metodo kot metodo daljinskega zaznavanja pravzaprav edina relevantna povratna informacija v smislu *ground truthing*. Izraz strukture v smislu geološke rabe uporabljamo zaradi boljšega razumevanja principa določanja pomenljivih oziroma kritičnih vrednosti v fizikalnih poljih, ki so relevantne za opredeljevanje sedimentnih sekvenc kot morebitnih paleookoljskih indikatorjev za poselitve v arheološki preteklosti.

3.2 Geološka zgradba terena

Krajinskim sistemom oziroma pedosekvencam na produ in pesku moramo zaradi njihove razširjenosti v Sloveniji in predvsem zaradi arheološkega potenciala na področjih rečnih teras, kjer prevladujejo peščeno-prodnate sipine, posvetiti ustrezno pozornost.

V nadaljevanju sledi povzetek opisa kvartarnega pokrova Dravskega polja po tolmaču Osnovne geološke karte 1:100.000, list Maribor in Leibniz (Žnidarčič, Mioč 1989), ki je potreben za korektnjšo oceno potenciala geofizikalne raziskave. Najdišče Rogoza se nahaja na rečni terasi reke Drave, kjer so rečni sedimenti zastopani s prodom, peščenim prodom, peskom, meljem in peščeno glino. Na Dravskem polju je Drava urezala v že akumuliranem materialu 4 glavne in več vmesnih terasnih nivojev, katerih višine znašajo od nekaj metrov do 30 metrov. Večji del terasnih nivojev je že erodiranih in jih ni mogoče slediti kontinuirano, zato so na osnovni geološki karti terase označene le s simbolom »t« (sl. 6). Med terasnimi sedimenti prevladuje predvsem prod (70 %), ki mu sledita pesek (20 %) in peščena glina (10 %). Prodniki so v glavnem iz metamorfni in magmatskih kamenin, v manjši meri pa tudi iz karbonatnih sedimentov. Sortiranost je slaba, velikost posameznih prodnikov pa spremenljiva, od nekaj centimetrov do par decimetrov. Po starosti terasni sedimenti (posamezni nivoji) pripadajo pleistocenu in holocenu.

Po poročilu Tomaža Verbiča, ki je izvajal geološko spremljavo arheoloških izkopavanj (Verbič 2008), so povzeti nekateri podatki, pomembni za razlago rezultatov geofizikalne raziskave. Verbič (2008) rečne sedimente na najdišču kronološko razvršča takole: najstarejši je peščen prod, pretežno nekarbonaten, sediment Drave iz obdobja zadnje poledenitve in deglaciacije, ko je Drava nasula obsežen aluvialni vršaj, ki se razprostira po pretežnem delu površine današnjega Dravskega in Ptujkega polja. Pleistocenski prod je oblikoval valovito pokrajino, v kateri so nižja območja kasneje zapolnili glineno-ilovnati sedimenti, prineseni z vodotoki z severovzhodnega dela Pohorja. Peščeni, muljasti in drobno

prodni sedimenti so večji del iz obdobja med poselitvijo in po njej (predvsem iz severnega dela najdišča), le v manjšini so te plasti starejše. Vkopi (arheološke strukture) segajo skozi distrična rjava tla, nastala na dravskemrodu. Verbič nadalje sklepa, da daljšega transporta arheoloških ostankov ni pričakovati. Zglajenost arheološkega materiala je lahko posledica tudi zelo kratkega transporta, če je material sicer v koritu, vodni tok pa nima moči, da bi ga prenašal. Prodni v potočnem koritu so pretežno manjši od 1 cm. Potok je bil aktiven med samo poselitvijo. Njegovi sedimenti so prekrili kulturne površine. Vodotok je v koritu nasipaval predvsem drobnozrnat muljasto peščen prod, izven korita po razlitju pa predvsem mulj in peščen mulj. Pogoste limonitne obloge na stiku muljastega poplavnega sedimenta in distričnih rjavih pokopanih tal (nastala na pretežno nekarbonatnem peščenemrodu) v podlagi so posledica izključno naravnih hidrogeoloških in geokemičnih procesov. Drobnozrnat peščen muljast prod (sediment potočnega korita) se pojavlja v profilu v lečastih oblikah.

3.3 Geofizikalna metoda in rezultati

Geoelektrična upornostna metoda

Geoelektrično kartiranje smo izvajali z metodo elektrodnih dvojčkov (Twin probes) (glej sl. 7, površina: 3,28 ha). Geoelektrična upornostna metoda temelji na električnem polju, ki ga pod površjem vzpostavimo preko galvanskega člana in para tokovnih elektrod. Z drugim parom elektrod spremljamo spremembe v potencialni diferenci, ki jo ob poznavanju toka izrazimo v (navidezni) upornosti določene prostornine. Ta je opredeljena z geometrijskim faktorjem, kot imenujemo razvrstitev štirih elektrod na površju. Za različne elektrodne razvrstitve dobimo različne vrednosti upora, ki ga šele z enačbami, ki upoštevajo specifični geometrijski faktor, pretvorimo v (navidezno) upornost. Metoda elektrodnih dvojčkov, ki se najpogosteje uporablja za geoelektrično kartiranje v arheologiji, je dobila ime po dveh identičnih parih elektrod (C1P1 in C2P2). En par tokovne in potencialne elektrode je teoretično neskončno oddaljen od drugega enakega para. Pri takšni medsebojni oddaljenosti orientacija merilnega para ne vpliva bistveno na izmerjene vrednosti.

To metodo praviloma uporabljamo za geoelektrično kartiranje, ker beležimo vrednosti električnega upora do enake globine, ki je določena z razdaljo med premičnima elektrodama. Globina dosega pri razdalji 0,5 m pri optimalni vlažnosti tal znaša največ 1,5 m. Izračunane vrednosti (navidezne) upornosti predstavljajo integralne vrednosti upornosti

do globine največ 1,5 m. Razdalja med merilnimi točkami v smeri geoelektričnih profilov in razdalja med profili sta bili enaki in sta znašali v obeh primerih 1 m.

Zaradi podobne razdalje med parom premičnih elektrod (C1P1) in parom oddaljenih nepremičnih elektrod (C2P2) je bila za izračunavanje (navidezne) upornosti uporabljena enačba:

$$\rho = \pi R d$$

ρ – upornost

R – upor

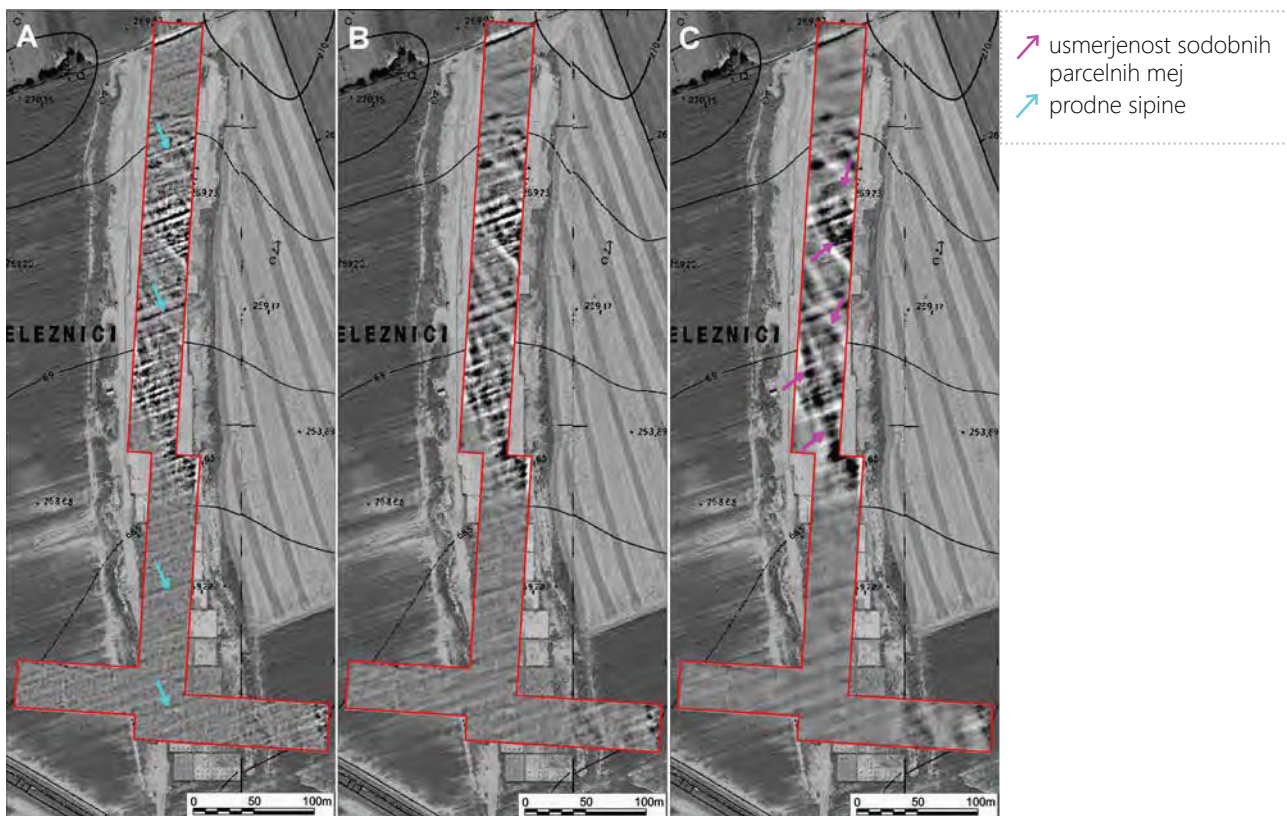
d – razdalja med parom premičnih elektrod

(enaka ali približno enaka je tudi razdalja med parom nepremičnih elektrod)

Enačbo predlaga R. Walker s sodelavci (Resistance meter RM15-D, Manual). Vsi rezultati geoelektričnega kartiranja so predstavljeni kot upornost (ohm.m) in ne kot upor (ohm). Sicer se pri geoelektričnem kartiranju v arheologiji najpogosteje uporablja kar upor (ohm), ker nas praviloma zanimajo izključno relativne spremembe upora v bočni smeri.

Pri razlagi rezultatov geofizikalne raziskave moramo upoštevati učinek moderne kmetijske izrabe zemljišč (sl. 9).

Mehanske spremembe prvih nekaj dm tal namreč zaradi oranja spremenijo njihovo kohezivnost. Ti faktorji, ki so še vedno slabo razloženi, izdatno vplivajo na površinsko upornost. Parazitske anomalije pogosto ugotavljamo na parcelnih mejah in tudi v smeri ornice, zato jih moramo odstraniti iz geofizikalne razlage z natančnim opazovanjem topografije površja. Pri arheološki interpretaciji moramo pri tem ravnati pazljivo, ker so lahko te linearne anomalije tudi posledica starejših parcelacij ali drugih struktur, ki se odražajo v sodobnih parcelnih mejah (Scollar 1990). Pri tem pomaga dejstvo, da v homogenem mediju dajo pozitivne topografske anomalije praviloma nižje vrednosti od ozadja, medtem ko se negativne topografske anomalije kažejo kot višje vrednosti od upornosti v neposredni okolici. Učinek sodobne kmetijske rabe zemljišča najbolje vidimo na rezultatih geoelektričnega kartiranja po uporabi filtra nizkih frekvenc (high pass filter), ki odstrani nizkofrekvenčne, dolgovalovne anomalije, ki so pogosto posledica učinka geološke podlage, in poudari visokofrekvenčne, kratkovalovne anomalije, ki so v tem primeru v glavnem sodobne parcelne meje in/ali globoke brazde. Na ta način prepoznamo in odstranimo parazitske linearne anomalije zaradi majhnih topografskih oblik, ki so posledica sodobne intenzivne kmetijske izrabe zemljišča (sl. 9).

9 Rezultati „high pass“ filtra pri različnih velikostih okna (A: 3×3 , B: 5×5 , C: 10×10 , za vrednosti upornosti od $-3s$ do $+3s$). Manjše okno (A) je ustrežnejše za prikazovanje parcelnih mej, večje okno (C) pa za prikazovanje mej prodnih sipin.

Upornostne facije⁵

Vrednosti (navidezne) upornosti so bile glede na celotni izmerjeni razpon od 52 do 330 ohm.m razvrščene v tri razrede oziroma upornostne facije, ki v splošnem ustrezajo trem tipom rečnih sedimentov, ki so bili opisani pri geološki spremljavi arheoloških izkopavanj (glej Verbič 2008) (glej sl. 10, 11, 12).

Facija visokih vrednosti upornosti (sl. 10, 11, 12: f-I, interval upornosti: 120–330 ohm.m). Dravski prod, pretežno nekarbonaten sediment Drave iz obdobja zadnje poledenitve in deglaciacije, ko je Drava nasula obsežen aluvialni vršaj, ki se

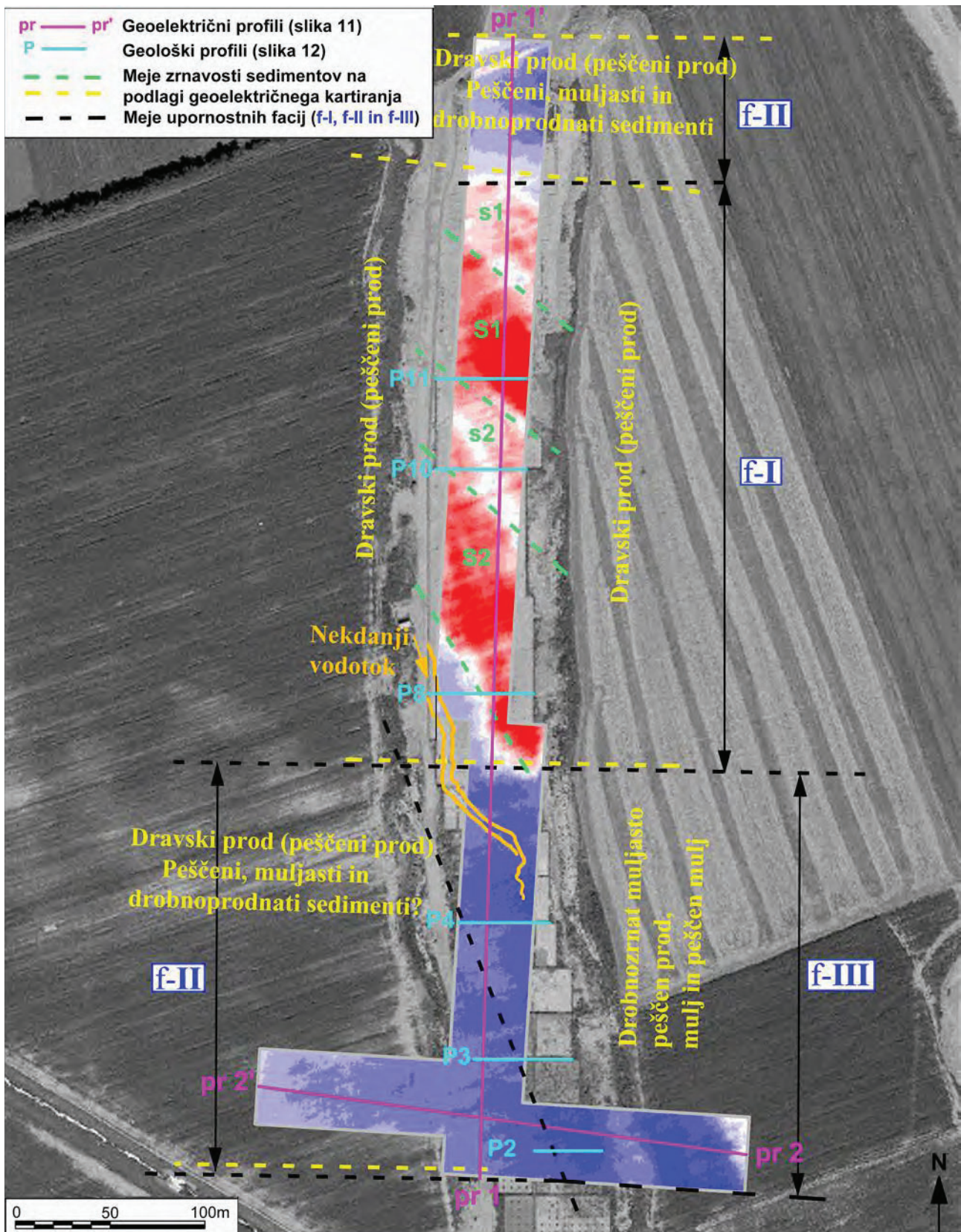
razprostira po pretežnem delu površine današnjega Dravskega in Ptujkega polja.

Facija srednjih vrednosti upornosti (sl. 10, 11, 12: f-II, interval upornosti: 80–120 ohm.m). Peščeni, muljasti in drobnoprodni sedimenti so večji del iz obdobja med poselitvijo in po njej (predvsem iz severnega dela najdišča), le v manjšini so te plasti starejše.

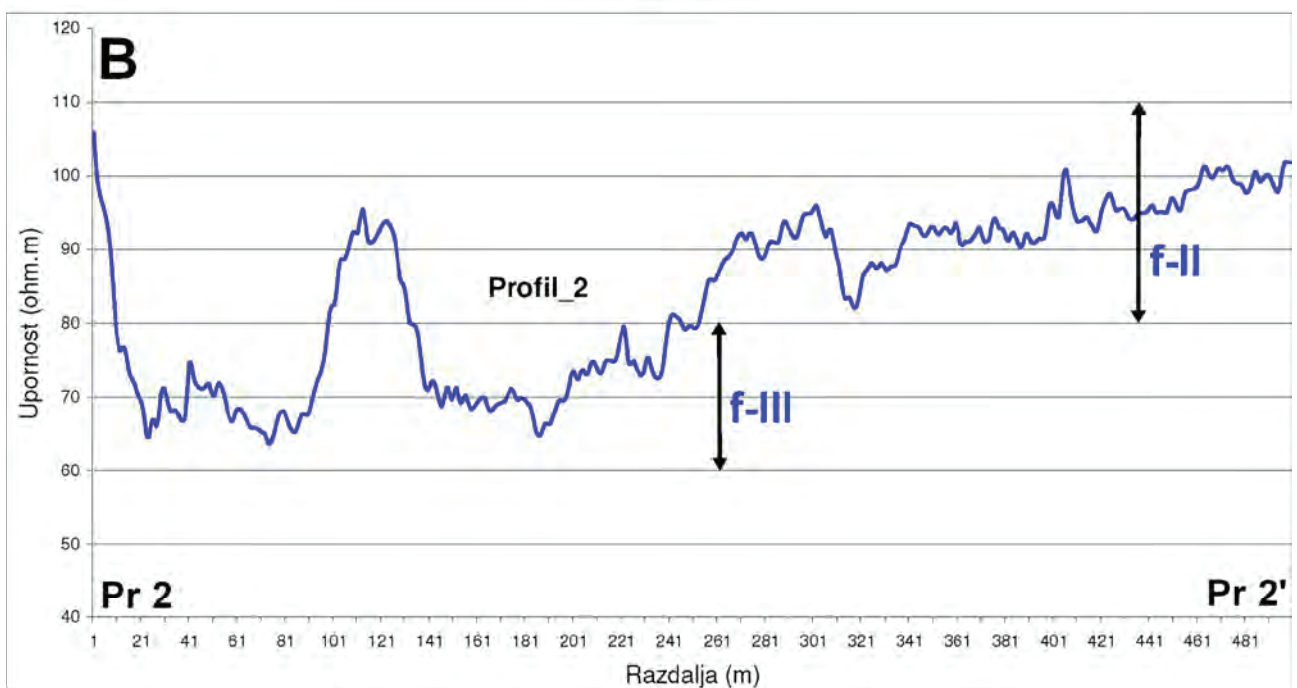
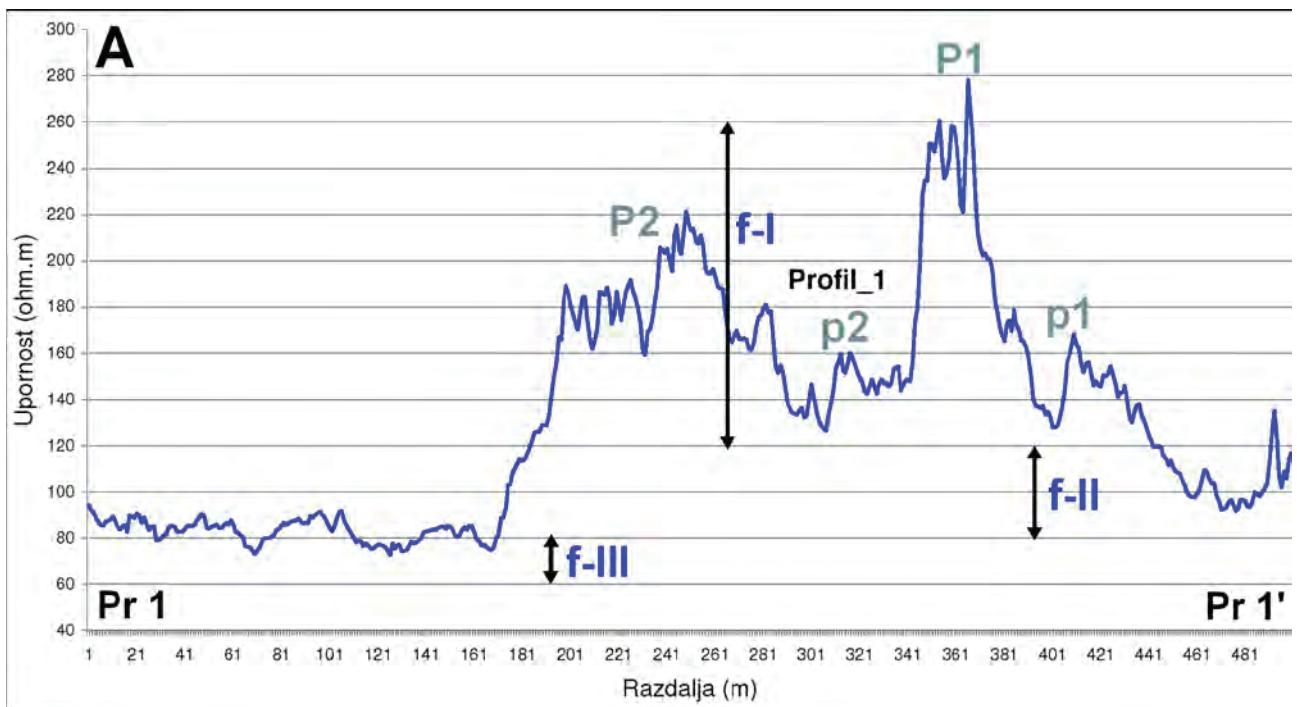
Facija nizkih vrednosti upornosti (sl. 10, 11, 12: f-III, interval upornosti: 50–80 ohm.m). Sedimenti vodotoka iz obdobja med poselitvijo in po njej. Vodotok (sl. 10: nekdanji vodotok) je v koritu nasipaval predvsem drobnozrnat muljasto peščen prod. Izven korita po razlitju pa predvsem mulj in peščen mulj. Drobnozrnat poplavni sediment se razprostira po vsem jugovzhodnem delu raziskane površine.

Za območje facije nizkih vrednosti upornosti (sl. 13: f-III) je značilna odsotnost površinskih najdb ali pa te nastopajo v sorazmerno manjšem številu na enoto površine v primerjavi z ostalimi upornostnimi facijami. To pripisujemo oblikovanosti površja iz časa med poselitvijo, ko se je nekdanje površje od prodnih sipin dravskega proda proti jugu polagoma spuščalo v smeri vodotoka (sl. 13: nekdanji vodotok) s širšim pasom poplavnega območja, kjer so se iz meandrirajočega korita odlagali pretežno drobnozrnat sedimenti (mulj, peščen mulj). Arheološka izkopavanja so odkrila korito potoka

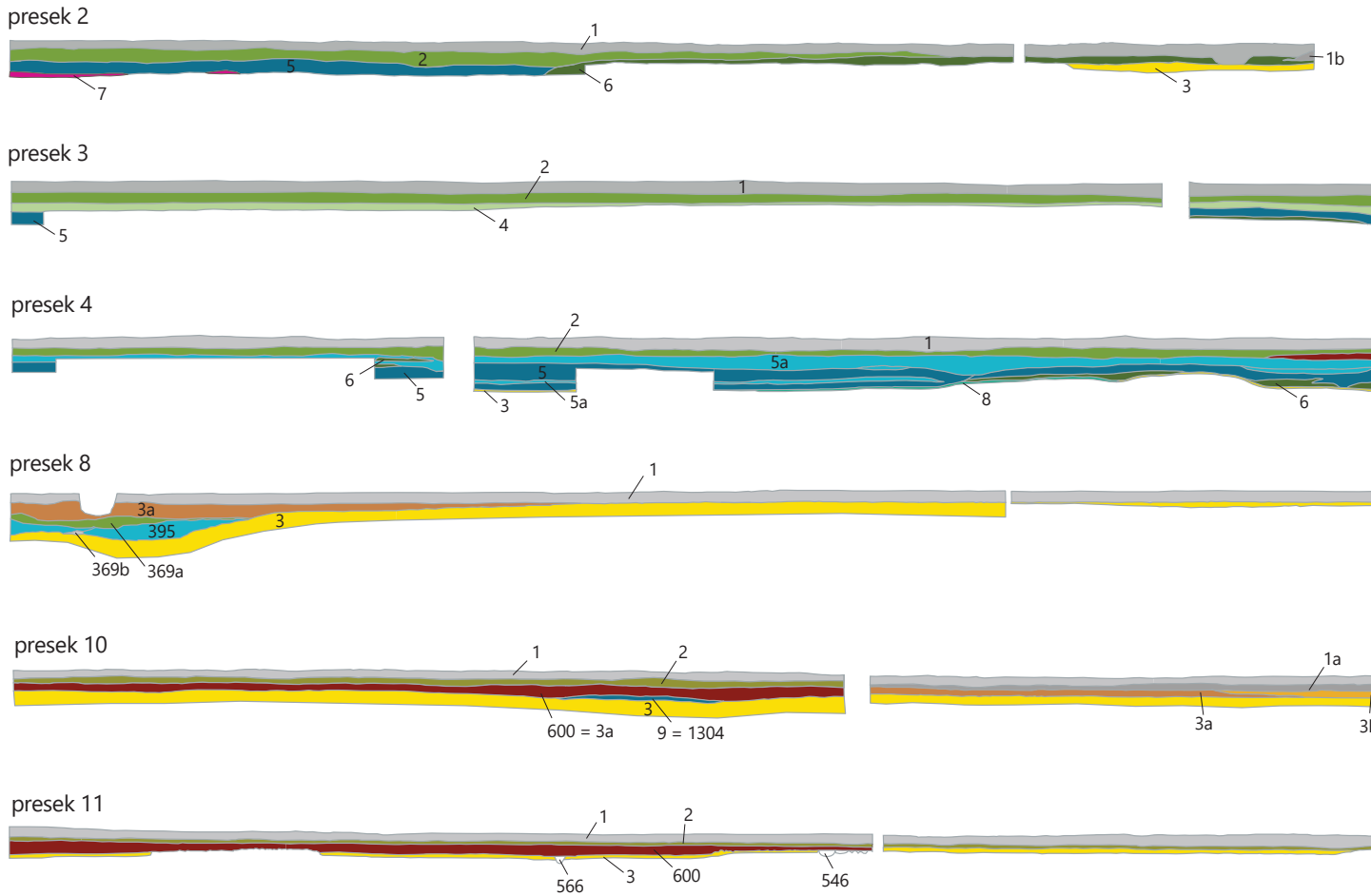
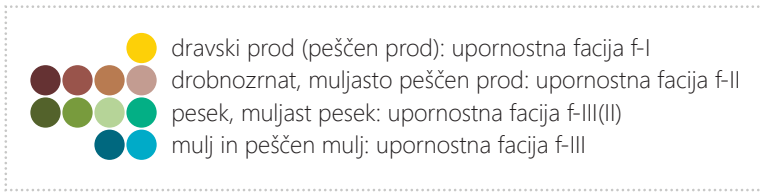
5 Facies oziroma facija je termin, ki se sicer uporablja v sedimentologiji za razlago sestave in predvsem mehanizmov odlaganja sekvenc sedimentov, vezanih na točno določeno sedimentacijsko okolje in ki odražajo posebnosti mehanizmov odlaganja sedimentov v tem okolju. Upornostni facies v tem smislu ne predstavlja povsem ustreznega izraza, vendar rezultati geoelektričnega kartiranja velikih površin odražajo razlike v sestavi sedimentov, ki jih lahko predvsem na podlagi arheoloških izkopavanj in podatkov, pridobljenih z geološko spremljavo izkopavanj, povsem jasno povežemo z določenimi vrednostmi upornosti sekvenc sedimentov, odloženih v različnih sedimentacijskih okoljih. Ker gre za arheologijo pomembne okoljske informacije, smo si izposodili izraz, ki se nam zdi v tem primeru za naš namen sprejemljiv za razlago izključno lateralnih prehodov med različnimi okolji sedimentacije.

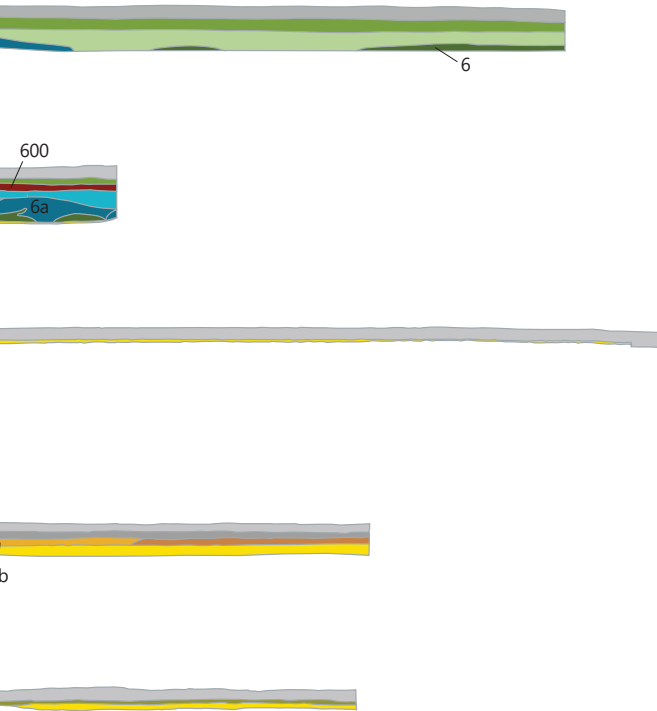
10 Rezultati geoelektričnega kartiranja (52–210 ohm.m) in meje treh upornostnih facij, ki smo jih opredelili kot f-I (visoke vrednosti upornosti; sipine dravskega proda plitvo pod današnjim površjem. S1, S2-deli prodnate sipine relativno globlje, f-II (srednje vrednosti upornosti; peščeni, muljasti in drobnoprodni sedimenti iz obdobja med in po poselitvi) in f-III (nizke vrednosti upornosti; drobnozrnat muljasto peščen prod, mulj in peščen mulj poplavnega sedimenta nekdanjega vodotoka).

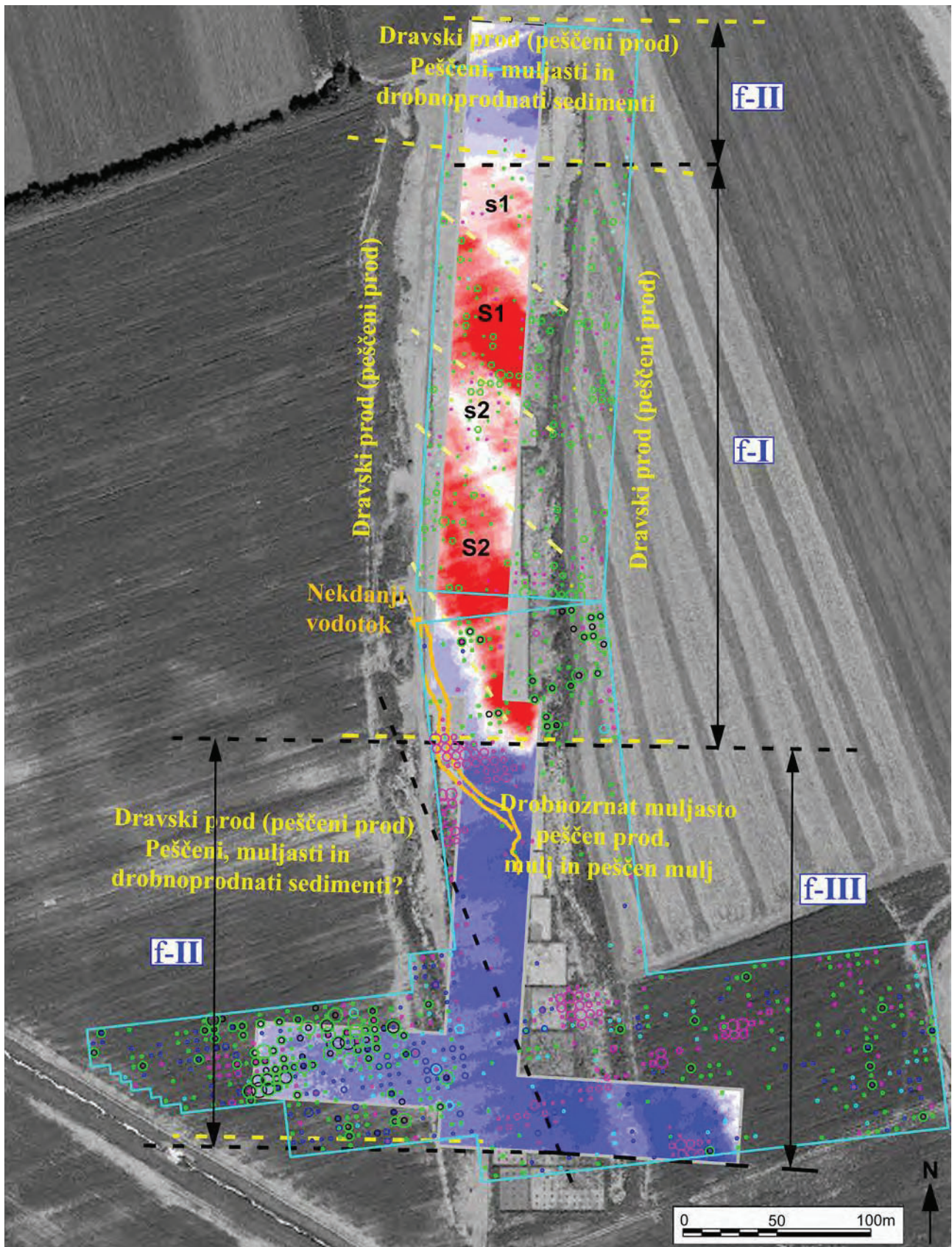
11 Geoelektrična profila Pr 1–Pr 1' (A) in Pr 2–Pr 2' (B). Označeni so razpomi (navidezne) upornosti, ki jih pripisujemo trem upornostnim facijam: visokih vrednosti upornosti f-I: 120–280 ohm.m, srednjih vrednosti upornosti f-II: 80–120 ohm.m in nizkih vrednosti upornosti f-III: 50–80 ohm.m.

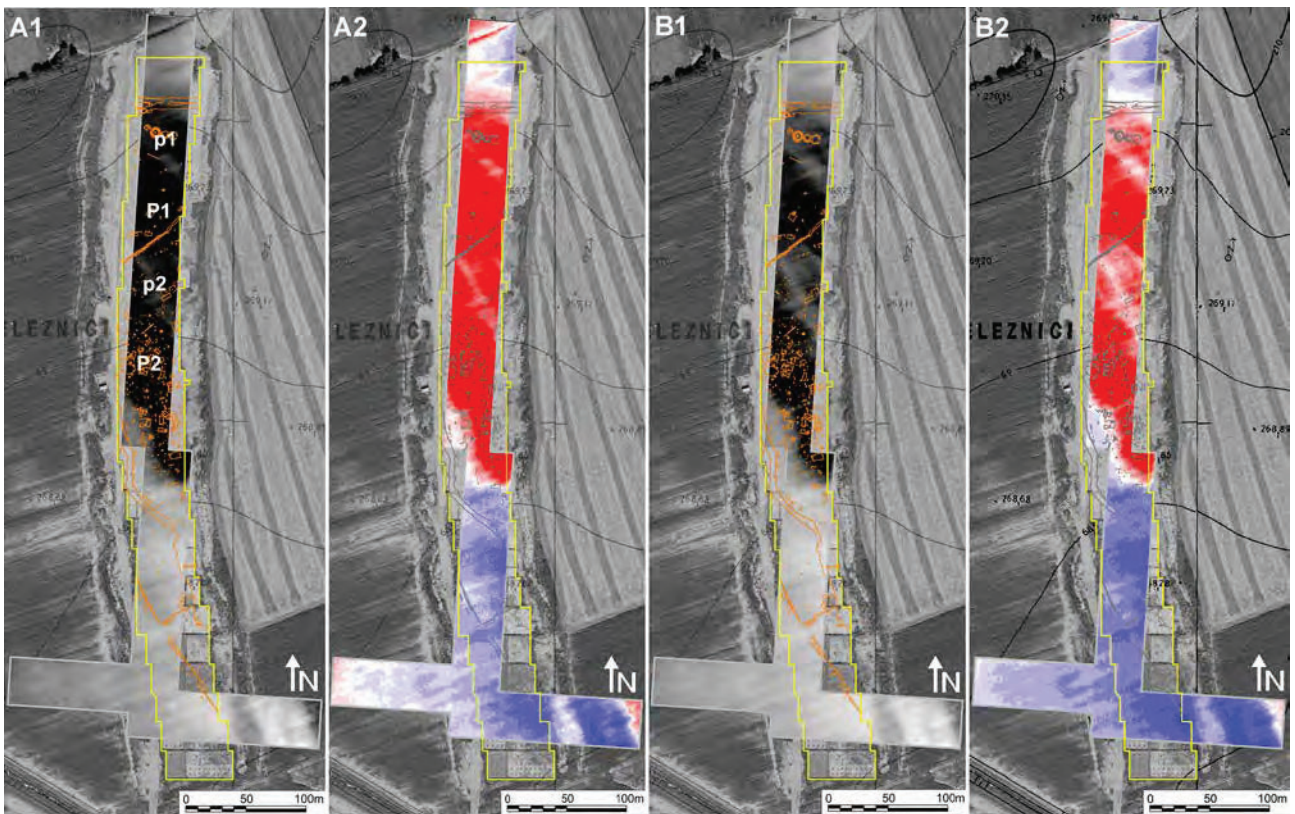
12 Tipi sedimentov v geoloških profilih so bili opredeljeni s pomočjo opisov stratigrafskih enot (po Črešnar 2009) in dopolnjeni z opisi geologa (Verbič 2008) ob periodični geološki spremljavi izkopavanja. Položaj profilov v izkopnem polju je označen na sliki 10.

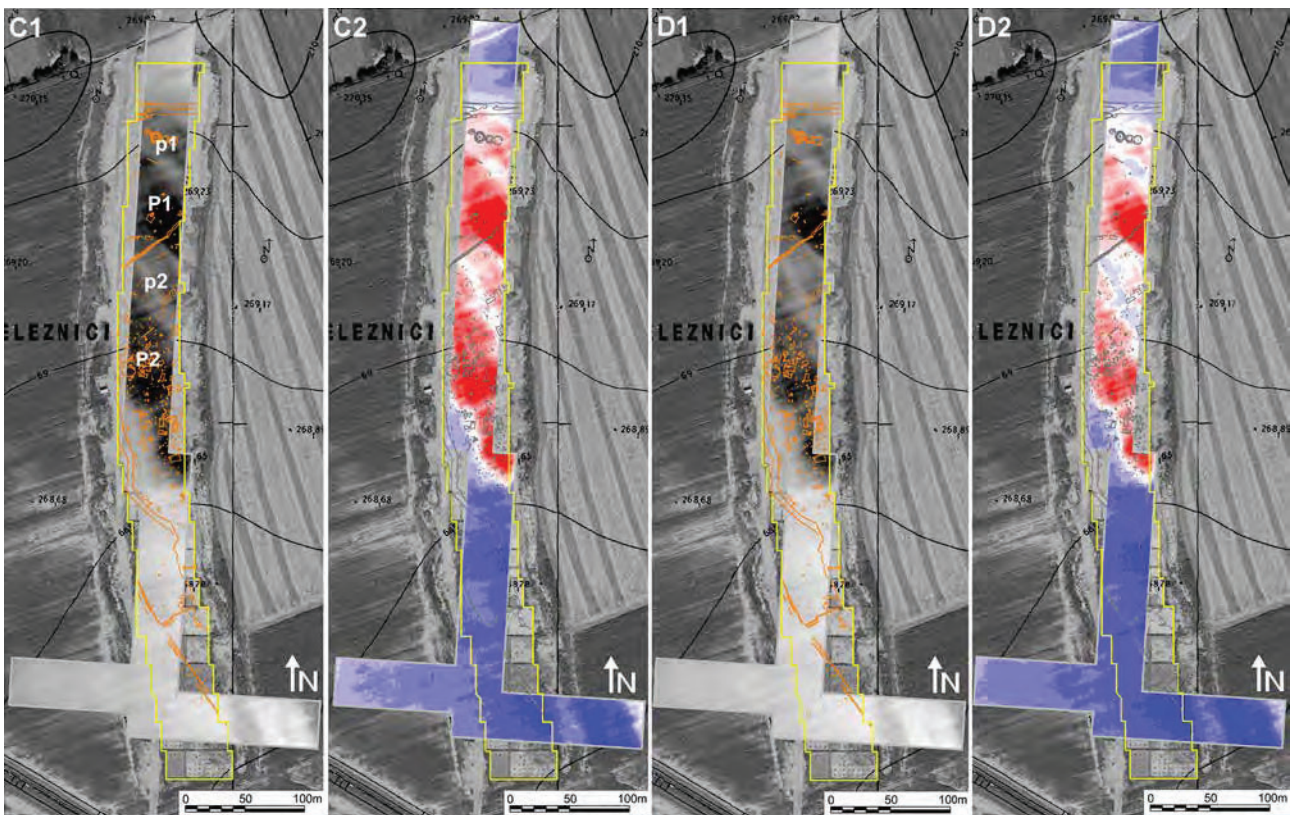
in lečaste preseke nekdanjih korit, ki kažejo na bočne premike potočnega korita. Pri tem je prišlo do erozije dravskega proda v širokem pasu in odlaganja drobnozrnatega poplavnega sedimenta. Na topografsko nižjem delu terena so bile ob vodotoku pri izkopavanjih odkrite številne drobne najdbe, ki pa so se glede na današnjo površino nahajale pod več kot 1 m debelimi naplavinami vodotoka in s tem izven dosega sodobne kmetijske mehanizacije. Na drugi strani lahko zaključimo, da se keramični odlomki pojavljajo v ornici povsod, kjer se pokopana tla na dravskem prod, v katera so vkopane naselbinske strukture, nahajajo plitvo pod današnjim površjem. Osrednji del naselbine je rahlo privzdignjen, geološka osnova pleistocenski dravski prod pa se tukaj dviga zelo visoko in leži danes ponekod tik pod ornico. Pleistocenski prod je oblikoval valovito pokrajino, v kateri so nižja območja kasneje zapolnili glineno-ilovnati sedimenti, prineseni z vodotoki z JV Pohorja (Črešnar 2009). Dobra korelacija med arheološkimi najdbami in upornostjo nesporno velja za upornostno facijo f-I (sl. 13), kjer ugotovljamo izrazito pozitivno korelacijo med upornostjo na eni strani ter koncentracijo površinskih najdb in prisotnostjo naselbinskih struktur na drugi strani (sl. 14, 15, 16). Visoka koncentracija površinskih najdb in negativnih naselbinskih struktur se zelo natančno ujemata z območji najvišjih vrednosti upornosti (za izkopavanja glej sl. 14, 15, 16: S1 in S2). Visoka koncentracija keramike je bila ugotovljena tudi na jugozahodnem delu raziskane površine na upornostni faciji f-II (sl. 13). Predvidevamo, da gre za podobno situacijo kot na f-I, a s to razliko, da se na upornostni faciji f-II dravski prod z naselbinskimi strukturami nahaja topografsko nižje od območja upornostne facije f-I in je bil verjetno prekrit s peščenimi, muljastimi in drobnoprodnatimi sedimenti iz obdobja med poselitvijo in/ali po njej (sl. 13).

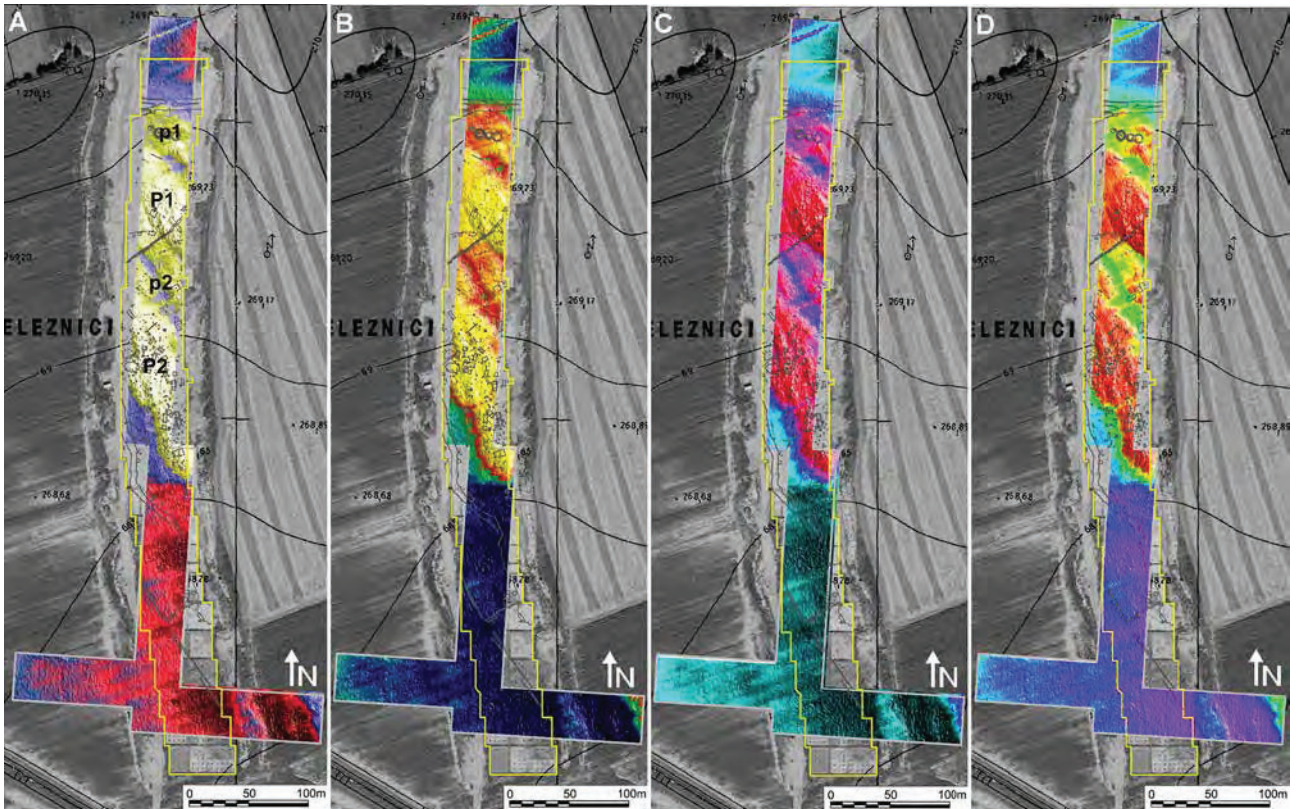
13 Primerjava rezultatov geoelektričnega kartiranja in intenzivnega terenskega pregleda (Djurić 1998). Število najdb na enoto površine je veliko na upornostni faciji f-I in na južnem delu facije f-II, medtem ko je za upornostno facijo f-III značilna mestoma odsotnost, mestoma pa bistveno manjša koncentracija površinskih najdb. Na upornostni faciji f-I vidimo, da je število najdb večje na območjih S1 in S2, kjer se nahajajo prodne sipine tik pod današnjo površino, in sorazmerno manjše na območjih s1 in s2, kjer se sipine nahajajo nekoliko globlje.

14 Primerjava rezultatov geoelektričnega kartiranja in negativnih naselbinskih struktur, odkritih pri arheoloških izkopavanjih.
 Razpon vrednosti upornosti je za A1 in A2 od 52 do 150 ohm.m za B1 in B2: pa od 52 do 180 ohm.m.

15 Primerjava rezultatov geoelektričnega kartiranja in negativnih naselbinskih struktur, odkritih pri arheoloških izkopavanjih.
 Razpon vrednosti upornosti je za C1 in C2 od 52 do 210 ohm.m za D1 in D2: pa od 52 do 240 ohm.m.

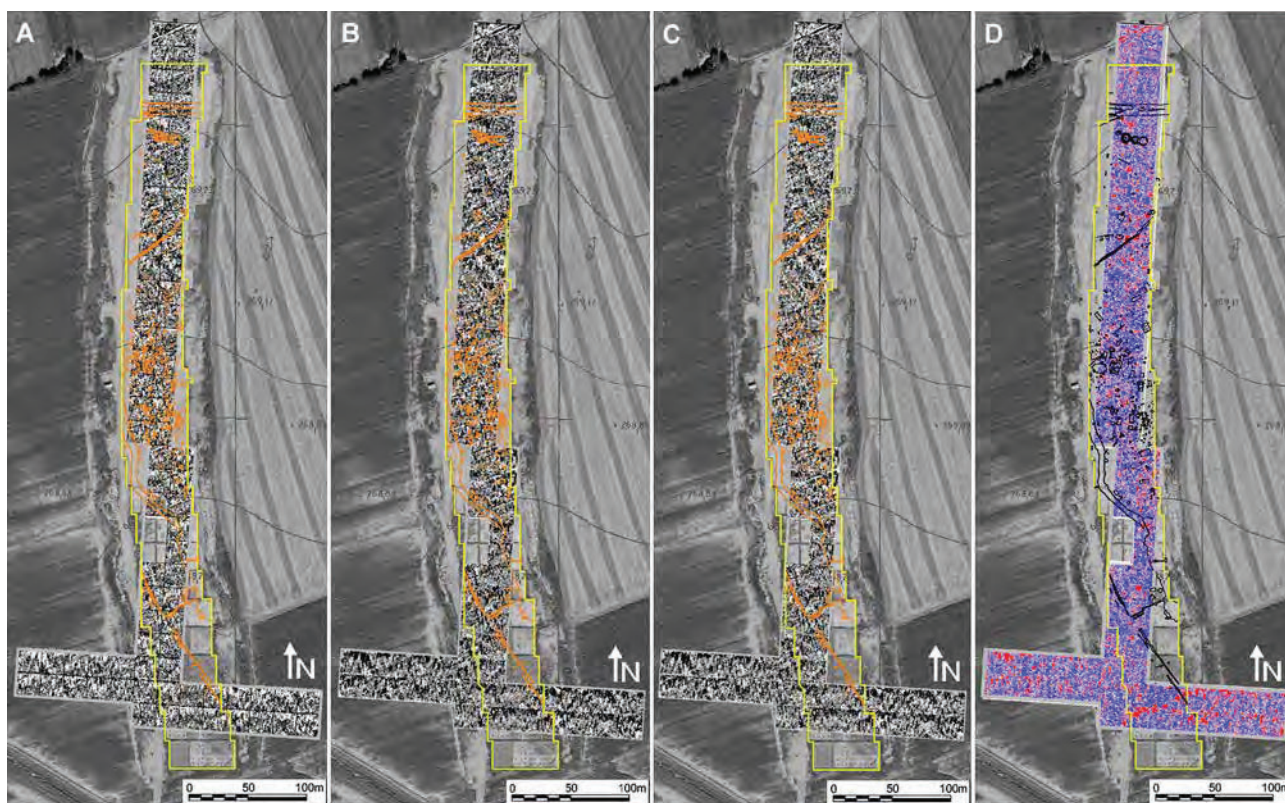
16 Primerjava rezultatov geoelektričnega kartiranja in negativnih naselbinskih struktur, odkritih pri arheoloških izkopavanjih.
 Prikaz upornosti po uporabi postopka uravnavanja kontrastov (*histogram equalisation*).

Magnetna metoda

Magnetna metoda je pasivna metoda, ker z magnetometri merimo lokalne spremembe v »zunanjem« Zemljinem magnetnem polju, ki so posledica sprememb v magnetni susceptibilnosti materialov pod površjem. Pri magnetni prospekciji so se uveljavile meritve sprememb v gostoti magnetnega pretoka zemeljskega magnetnega polja (v nT) na (psevdo) gradientni način nasproti meritvam totalnega magnetnega polja. Gradientni način namreč deluje kot filter nizkih frekvenc (high-pass filter), ker zelo poudari šibke magnetne anomalije majhnih objektov na majhnih globinah (signal) in odpravi dolgovalovne anomalije, ki so posledica geološkega ozadja (šum). V arheološki stroki je še vedno najpogosteje uporabljen pretočni gradiometer angleškega proizvajalca Geoscan Research (Fluxgate Gradiometer FM36), ki meri gradient navpične komponente gostote magnetnega pretoka, ki smo ga uporabili tudi pri tej prospekciji. Slabost tega magnetometra je kratka razdalja med obema senzorjema (0,5 m), kar močno poudari anomalije magnetnih virov zelo plitvo pod površjem oziroma na površju. Zaradi tega vsebujejo magnetogrami terenov na globoko zoranih njivah ogromno šuma, ki je posledica skoraj izključno mikromorfologije brazd (glej sl. 17). Druga pomanjkljivost je relativno slaba ločljivost, ki znaša 1

nT. Zaradi šibkih magnetnih kontrastov na najdišču se nahaja celotni razpon vrednosti gostote magnetnega pretoka, ki je uporaben za arheološko interpretacijo, med -3 in +3 nT. To pomeni, da ločljivost ne zadošča za zanesljivo prepoznavanje šibkih magnetnih virov oziroma je zadovoljiva le na ravnih površinah z minimalnim šumom zaradi morfologije površja.

Boljšo ločljivost od 0,5 nT, ki je potrebna za lociranje prazgodovinskih negativnih struktur, zanesljivo zagotavljajo samo novejši protonski magnetometri (npr. Overhauser GEM19) in magnetometri, ki delujejo na principu optičnega črpanja (Optically Pumped Magnetometers), kot je npr. cezijev magnetometer Geometrics G-858. S tem magnetometrom dosežemo ločljivost 0,1–0,2 nT pri meritvah gostote magnetnega pretoka totalnega magnetnega polja pri hitrosti odčitavanja 0,2 s. V praktičnem smislu to pomeni, da dobimo pri hitrosti normalne hoje odčitke v smeri profila v intervalih 15 cm. To so tehnični podatki, ki vsaj teoretično omogočajo kartiranje šibkih magnetnih anomalij, ki so v arheologiji običajno posledica šibkih kontrastov v magnetni susceptibilnosti med tlemi in arheološkimi negativnimi strukturami in/ali neustrežnejšega razmerja med globino in prostornino arheoloških objektov.

17 Rezultati magnetne metode. A: razpon vrednosti od -3 do +3 nT, B: razpon vrednosti od -1 do +3 nT, reverzna paleta sivih tonov. C: histogram equalisation, D: absolutne vrednosti od 0 do 4 nT. Pozitivne korelacije med magnetnimi anomalijami in izkopanimi negativnimi strukturami ne moremo zanesljivo določiti.

4 Osnovne stratigrafske plasti in poskus razlage lokalnih geoloških procesov

Mira Strmčnik Gulič, Matija Črešnar

Kot osnovne stratigrafske plasti predstavljamo tiste, ki praviloma prekrivajo večje površine in so, čeprav vsebujejo arheološko gradivo, večinoma naravnega nastanka. Na najdišču Rogoza gre predvsem za naplavinne plasti.⁶ Nanje se navezujejo manj obsežne stratigrafske enote, prevladujoče antropogenega izvora, ki so predstavljene v poglavju Katalog stratigrafskih enot. Pogosto jih lahko povezujemo v strukture, ki so skupaj z najdbami v njih neposreden odsev človekovih dejanj. Njihova razlaga in datacija sta predstavljeni v posameznih kronoloških poglavjih.

4.1 Razlaga geoloških procesov

Matija Črešnar

Odgovor na vprašanje, zakaj je bilo poseljeno prav osrednje območje izkopanega najdišča, je kot na dlani, če soočimo stanje stratigrafskih plasti v sektorjih južnega osrednjega in severnega dela najdišča. Pri plasteh v južnih sektorjih (I–XXV) gre v večji meri za relativno mlade naplavinne sedimente, katerih kronološko zaporedje je do neke mere nejasno, saj se med seboj pogosto mešajo (sl. 18–22). Celostno gledano je najnižja in s tem najstarejša plast, ki še vsebuje arheološke ostanke, SE 8 ter najmlajša SE 5a. Verjetno gre za pogosto poplavljenno območje, o čemer pričajo tudi mnogo kasnejši jarki za osuševanje kmetijskih površin, ki so se tam ohranili. Okoliščine se delno ponovijo na skrajnem severnem delu najdišča, vendar je tukaj delovanje vode manj

18 Presek 1. Merilo 1 : 100.

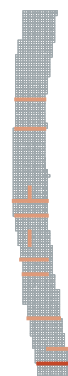
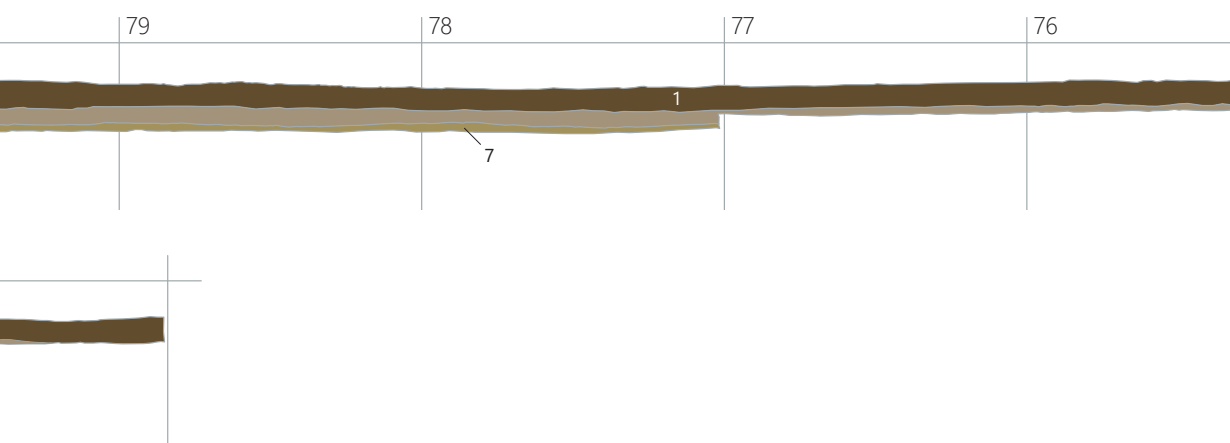
6 Okoliščini, ki sta močno vplivali tako na koreliranje plasti iz posameznih sektorjev kot na njihovo razlago, sta ponekod pomanjkljivo opisani, saj so bile nekatere plasti komajda omenjene, prav tako je nepopolna grafična dokumentacija, saj plasti pogosto niso bile izrisane na istem nivoju. To onemogoča grafično predstavitev osnovnih plasti in njihovih odnosov v obliki Harrisove matrike.

obsežno, časovno gledano pa delno nekoliko mlajše. Osrednji del naselbine je rahlo privzdignjen, geološka osnova pa so pleistocenski dravski prodi (SE 3). Ti so ponekod pokriti še z različnimi nanosi (sl. 27, 28), ponekod pa se dvigajo zelo visoko, tako da jih danes prekriva le orna zemlja (sl. 23–26).⁷

Za razumevanje poselitve je poglavitno območje sektorjev XXVI do XXVII, kjer lahko sledimo robu nekdanje terase. Ta se je proti severovzhodu dvigala za približno 0,80 m, s čimer se je poselitveno območje nahajalo nad poplavno ravnico (sl. 29a). Na vznožje terase so pred oblikovanjem ugotovljene nekdanje struge vodotoki postopoma odlagali različne naplavinne sedimente, ki s svojo granulacijo odražajo intenzivnost vodnega režima. Najprej je bila odložena prodnato-peščena plast (SE 8), sledilo pa je obdobje drugačnih vodnih aktivnosti, kar kažejo finejše peščeno-ilovnate plasti (SE 5, SE 6, SE 6a). Nekoliko severneje je bila odložena plast SE 395. Po tej stopnji je območje zaznamoval vodni preboj, torej trenutek, ko se je oblikovala struga (sl. 29b, 30a, 30b).

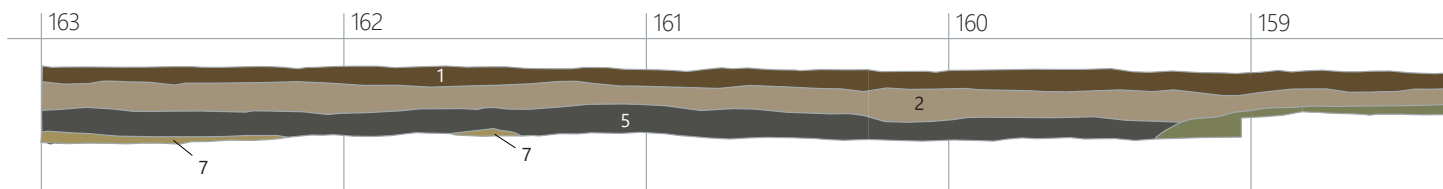
Preboj je viden v profilu 6 (sl. 23, 24), ki kaže strugo SE 531, ki je prebila enotno naplavinsko plast SE 6. Tudi kasneje so se sorodni procesi še nadaljevali, saj so se v južno ležeče

sektorje še naprej odlagale naplavinne plasti (npr. SE 5a). Na območju južneje od sektorja XXVII struge ni bilo več mogoče ločiti od okoliških plasti, razlog pa je iskati v plasteh, po katerih je tekla, saj te niso imele trdnosti gruščnatih plasti v severnem delu. Vodotok je tukaj lahko meandriral in s tem sproti brisal svoja nekdanja korita.

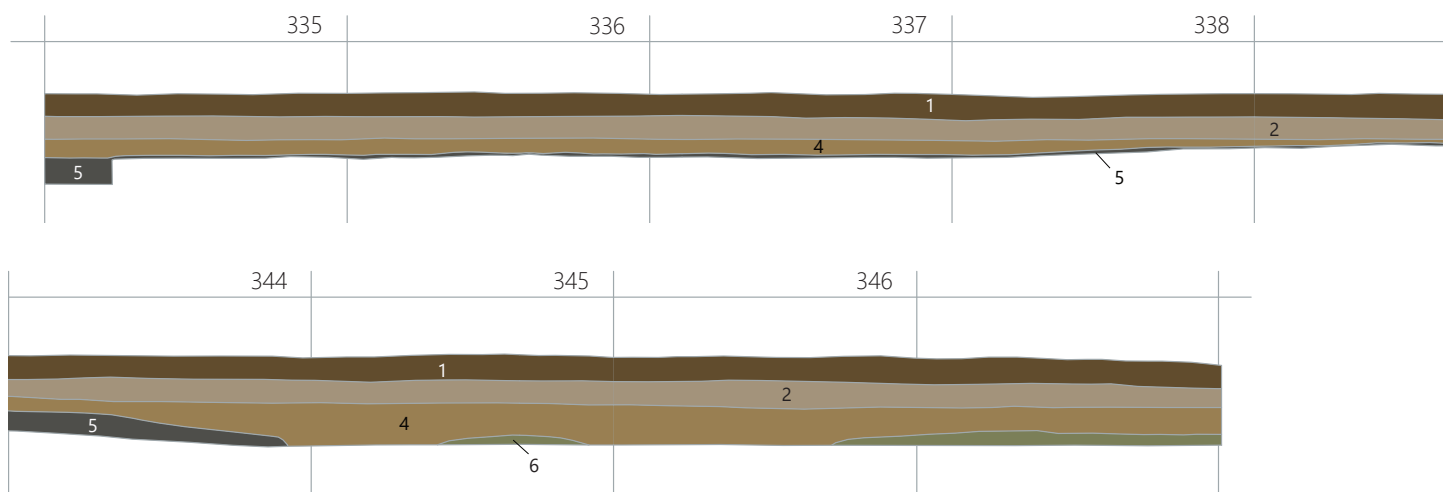
⁷ Pleistocenski prodi so oblikovali valovito pokrajino, v kateri so nižja območja kasneje napolnili glineno-ilovnati nanosi, ki so jih prinesli vodotoki z jugovzhodnega Pohorja.

- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 1b – temno rjava, polmastna, zbita, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 3 – temno rdečerjavi rečni prod
- SE 5 – temno siva, mastna, ilovnata prst
- SE 6 – zeleno-siva, sipka, peščena plast
- SE 7 – svetlo rjava, ilovnata plast

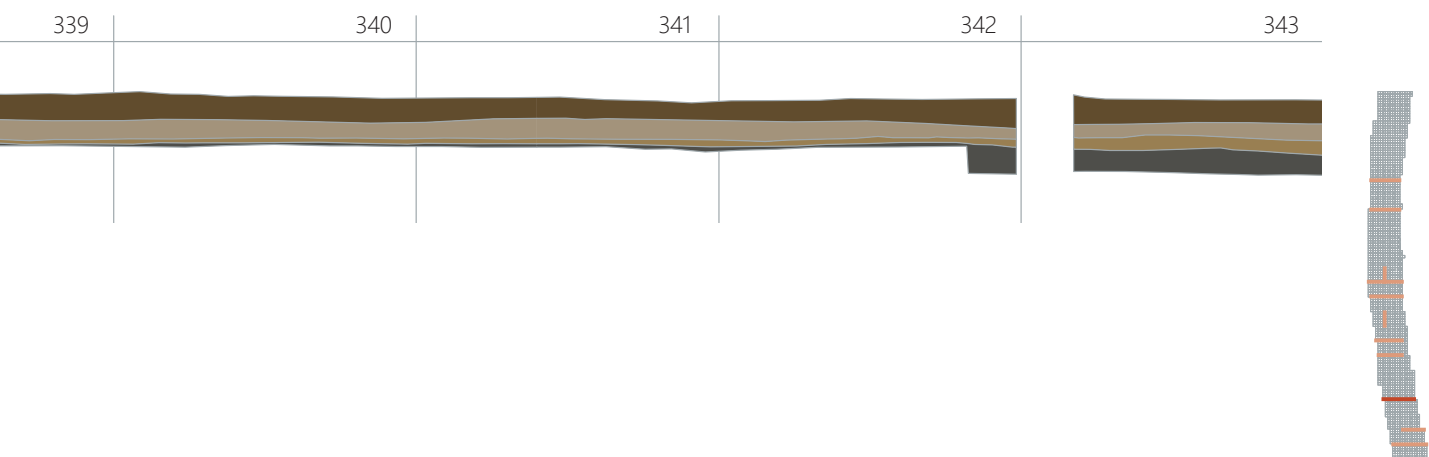
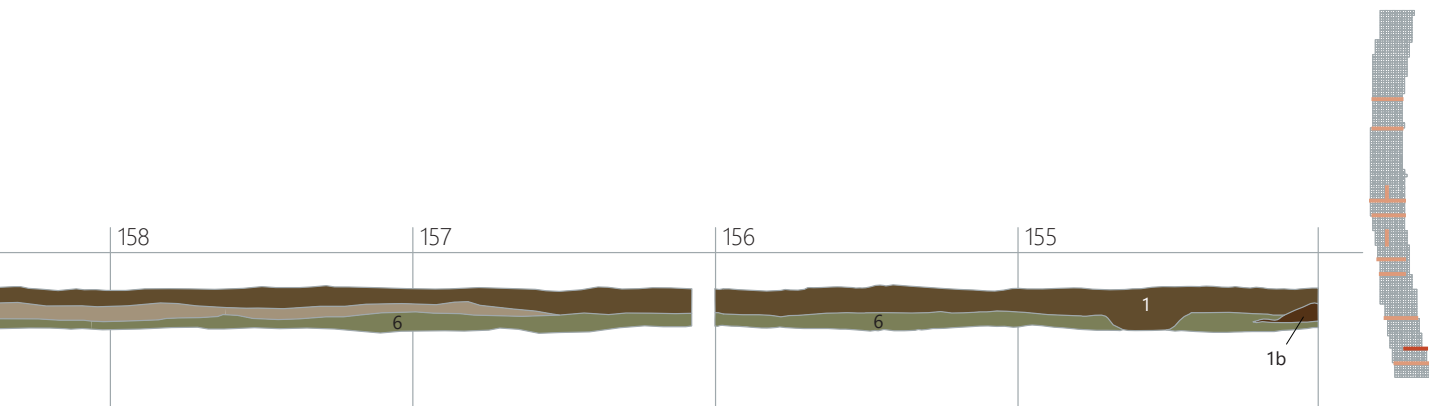

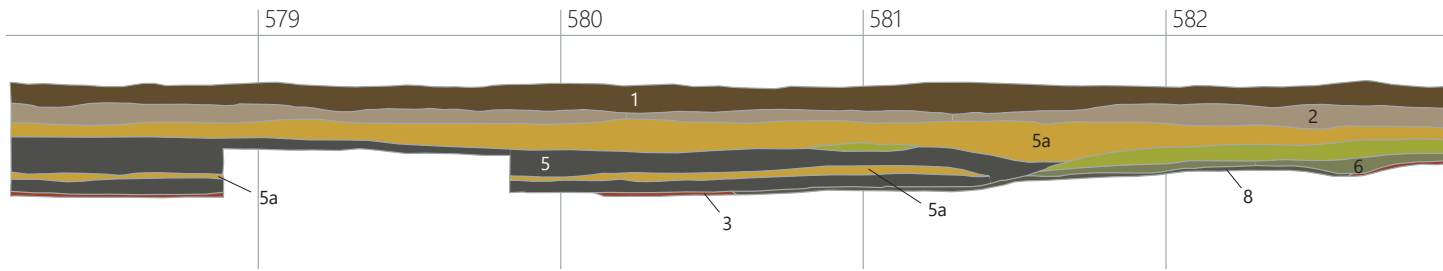
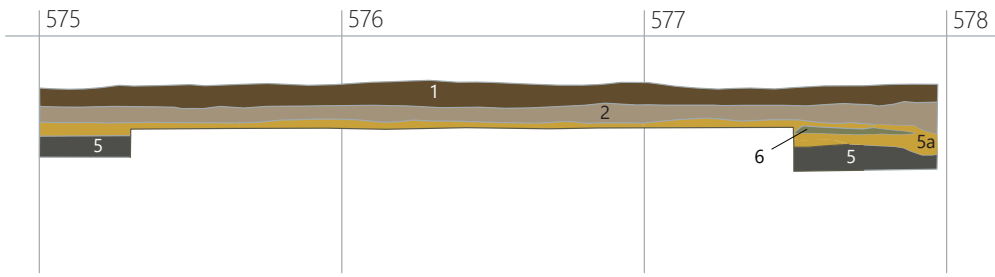
19 Presek 2. Merilo 1 : 100.

- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 4 – svetlo rjava peščeno ilovnata prst
- SE 5 – temno siva, mastna, ilovnata prst
- SE 6 – zeleno-siva, sipka, peščena plast

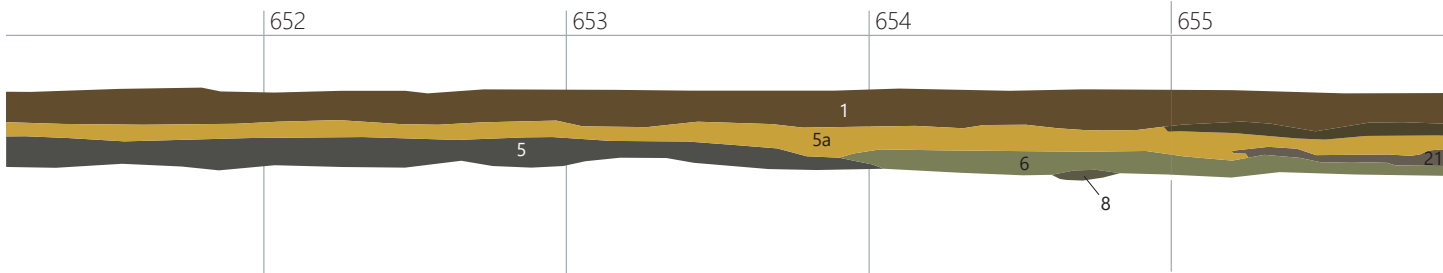
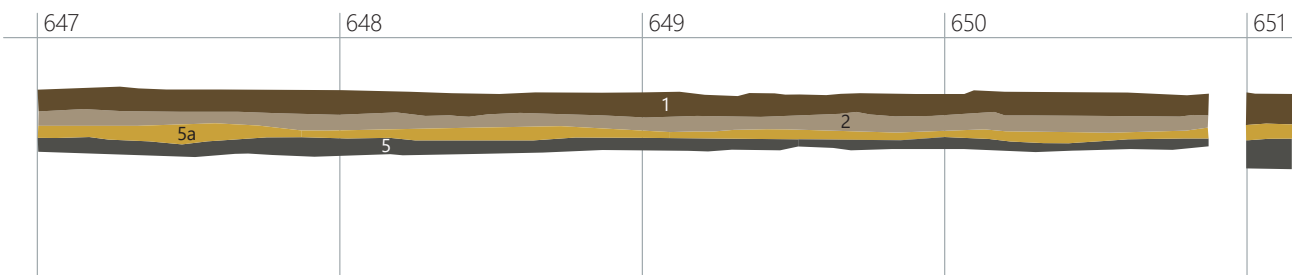

20 Presek 3. Merilo 1 : 100.

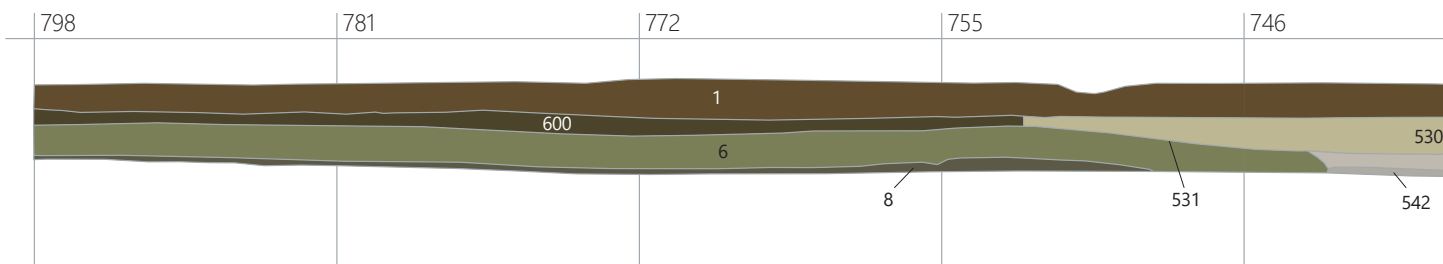

21 Presek 4. Merilo 1 : 100.

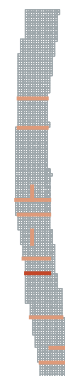
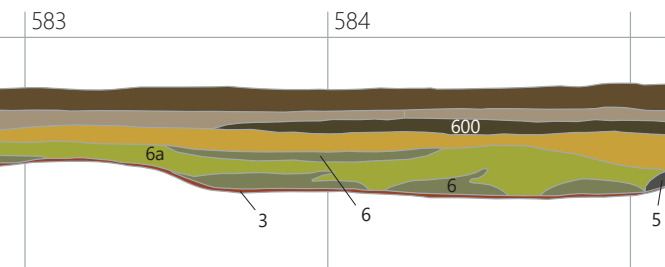

22 Presek 5. Merilo 1 : 100.

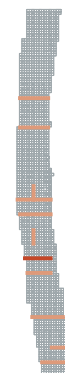
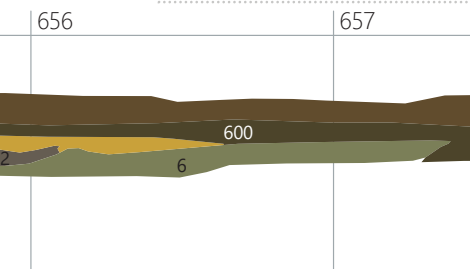

23 Presek 6. Merilo 1 : 100.

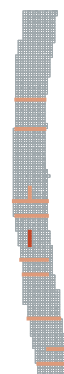
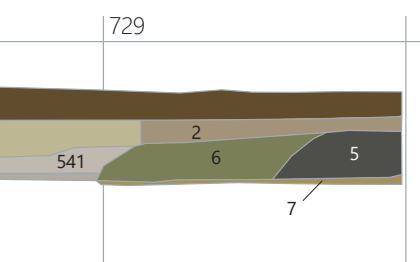
- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 3 – temno rdečerjavi rečni prod
- SE 3a – temno rjava, sipka, peščeno prodnato zemljena plast
- SE 5 – temno siva, mastna, ilovnata prst
- SE 5a – oranžno rumena, mastna, ilovnata prst
- SE 6 – zeleno-siva, sipka, peščena plast
- SE 6a – sivo rumena, peščeno-ilovnata naplavinska plast
- SE 8 – temno siva, sipka, prodnato peščena plast
- SE 600 – temno rjava prodnato zemljena plast

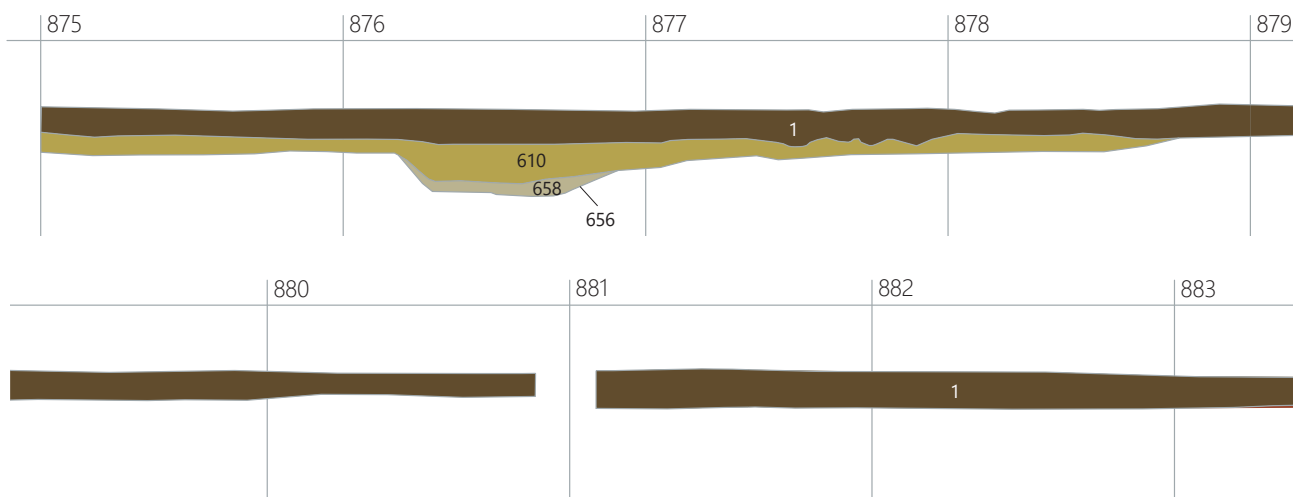

- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 5 – temno siva, mastna, ilovnata prst
- SE 5a – oranžno rumena, mastna, ilovnata prst
- SE 6 – zeleno-siva, sipka, peščena plast
- SE 8 – temno siva, sipka, prodnato peščena plast
- SE 212 – temno rjavosiva plast z veliko proda
- SE 600 – temno rjava prodnato zemljena plast

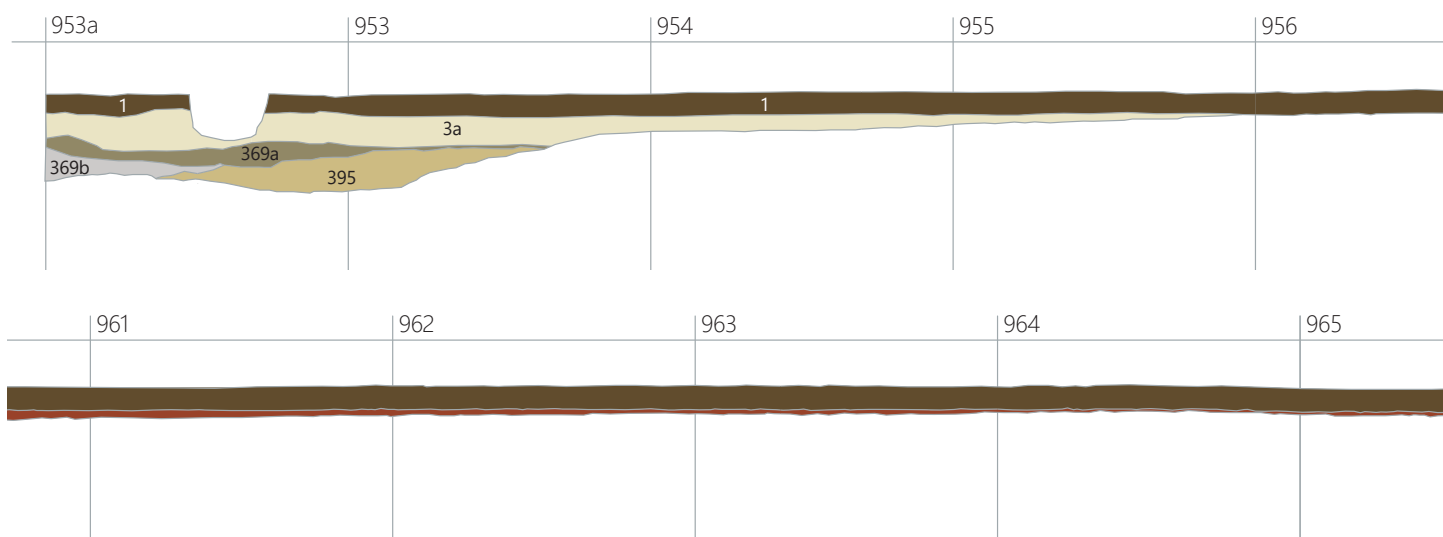
- SE 1 – temno rjava polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 5 – temno siva mastna ilovnata prst
- SE 6 – zelenosiva sipka peščena plast
- SE 7 – svetlo rjava ilovnata plast
- SE 8 – temno siva, sipka, prodnato peščena plast
- SE 530 – svetlo rjava do sivorjava zbita peščeno ilovnata plast
- SE 541 – sivo sipko zemljeno polnilo
- SE 542 – sivo sipko zemljeno polnilo
- SE 600 – temno rjava prodnato zemljena plast

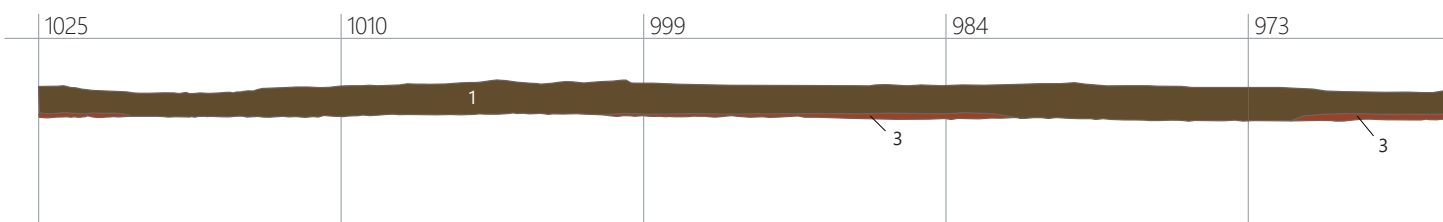
24 Presek 7. Merilo 1 : 100.

- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 3 – temno rdečrjavi rečni prod
- SE 3a – temno rjava, sipka, peščeno prodnato zemljena plast
- SE 369a – sivorjava ilovnata plast
- SE 369b – siva prodnata plast na dnu struge
- SE 395 – svetlo rjava oz. rumenorjava ilovnata plast

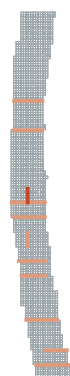
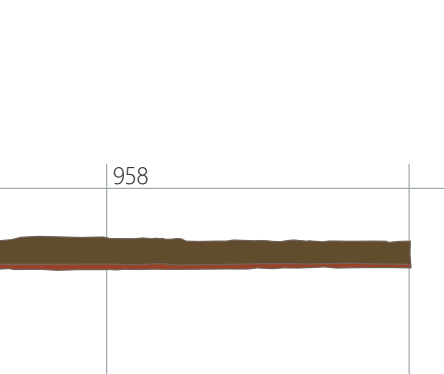
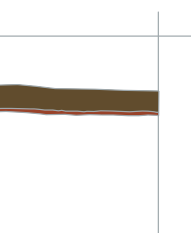
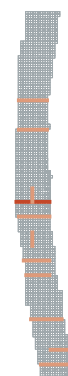
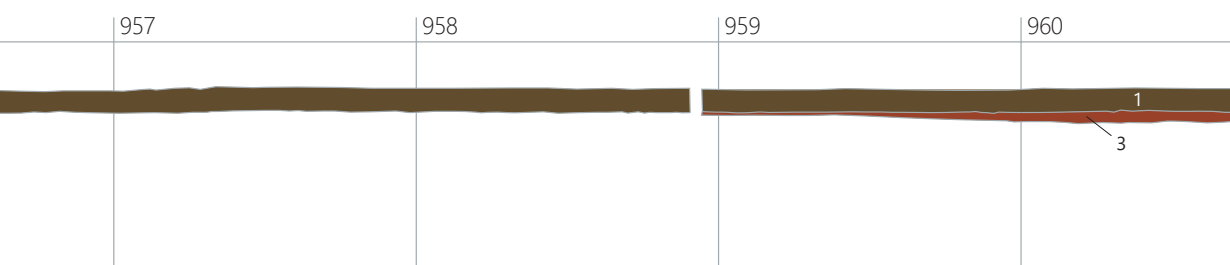
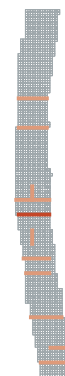
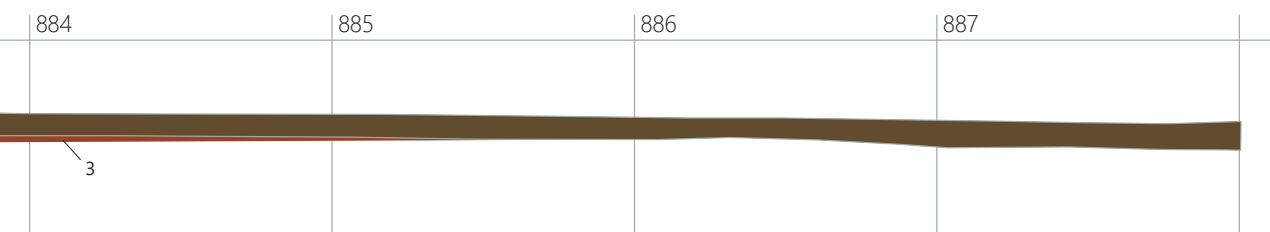
25 Presek 8. Merilo 1 : 100.

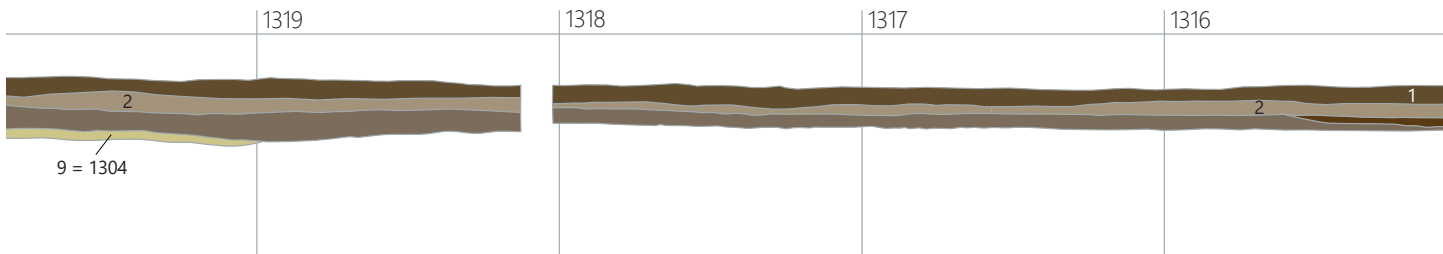
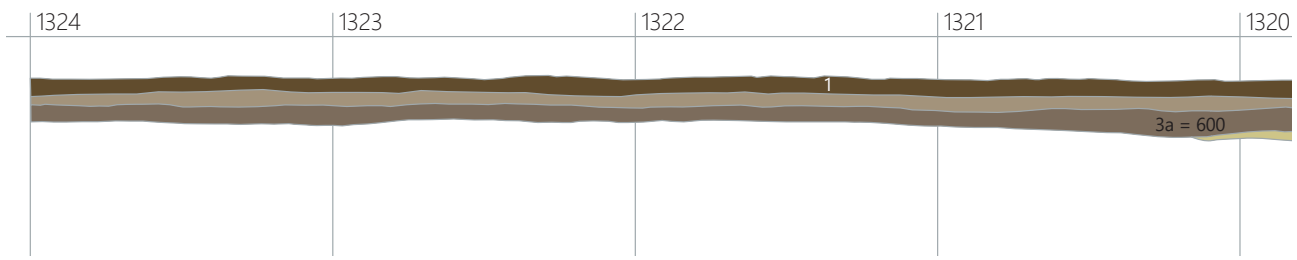
- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 3 – temno rdečrjav rečni prod

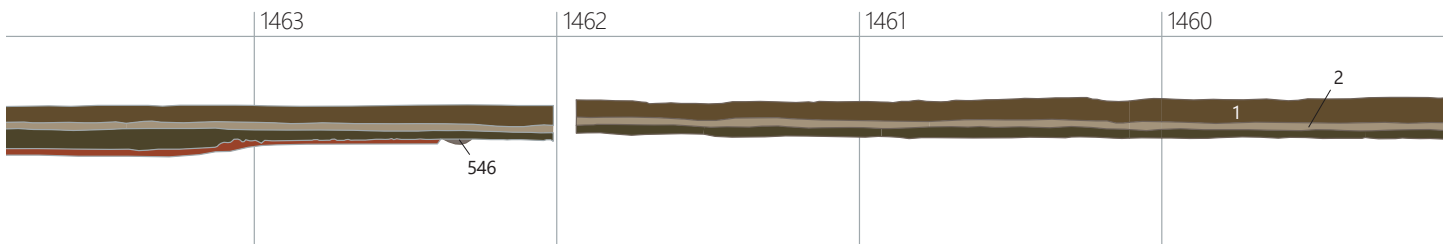
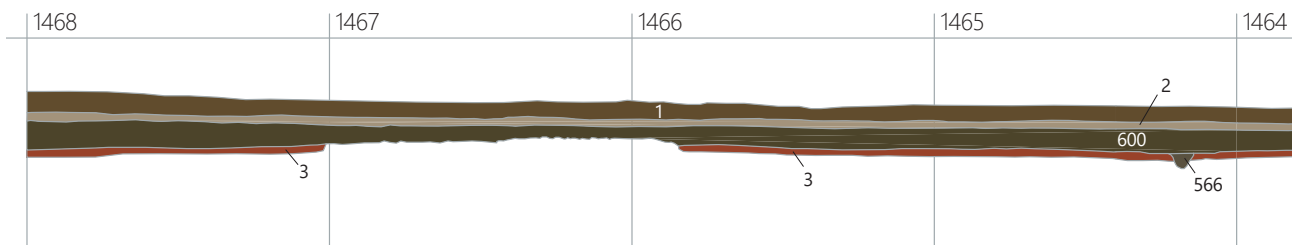
26 Presek 9. Merilo 1 : 100.

- SE 1 – temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 3 – temno rdečerjav rečni prod
- SE 610 – rumenorjava ilovnata gramozna plast
- SE 658 – sivorjava ilovnata prst

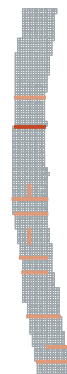
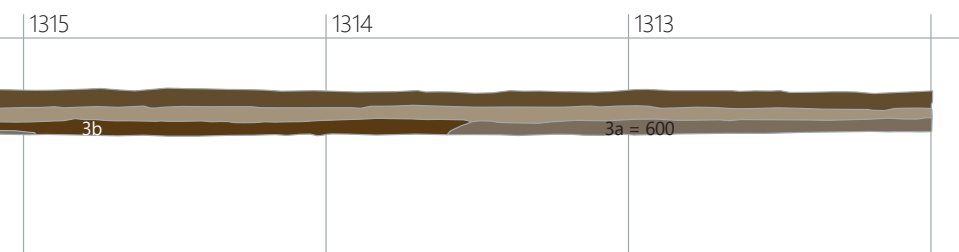

27 Presek 10. Merilo 1 : 100.

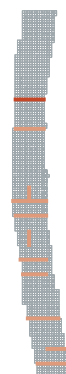
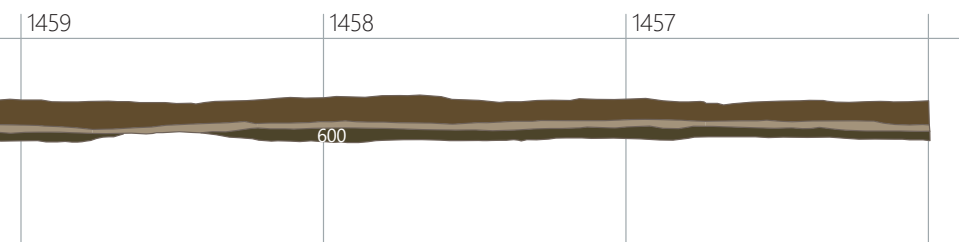

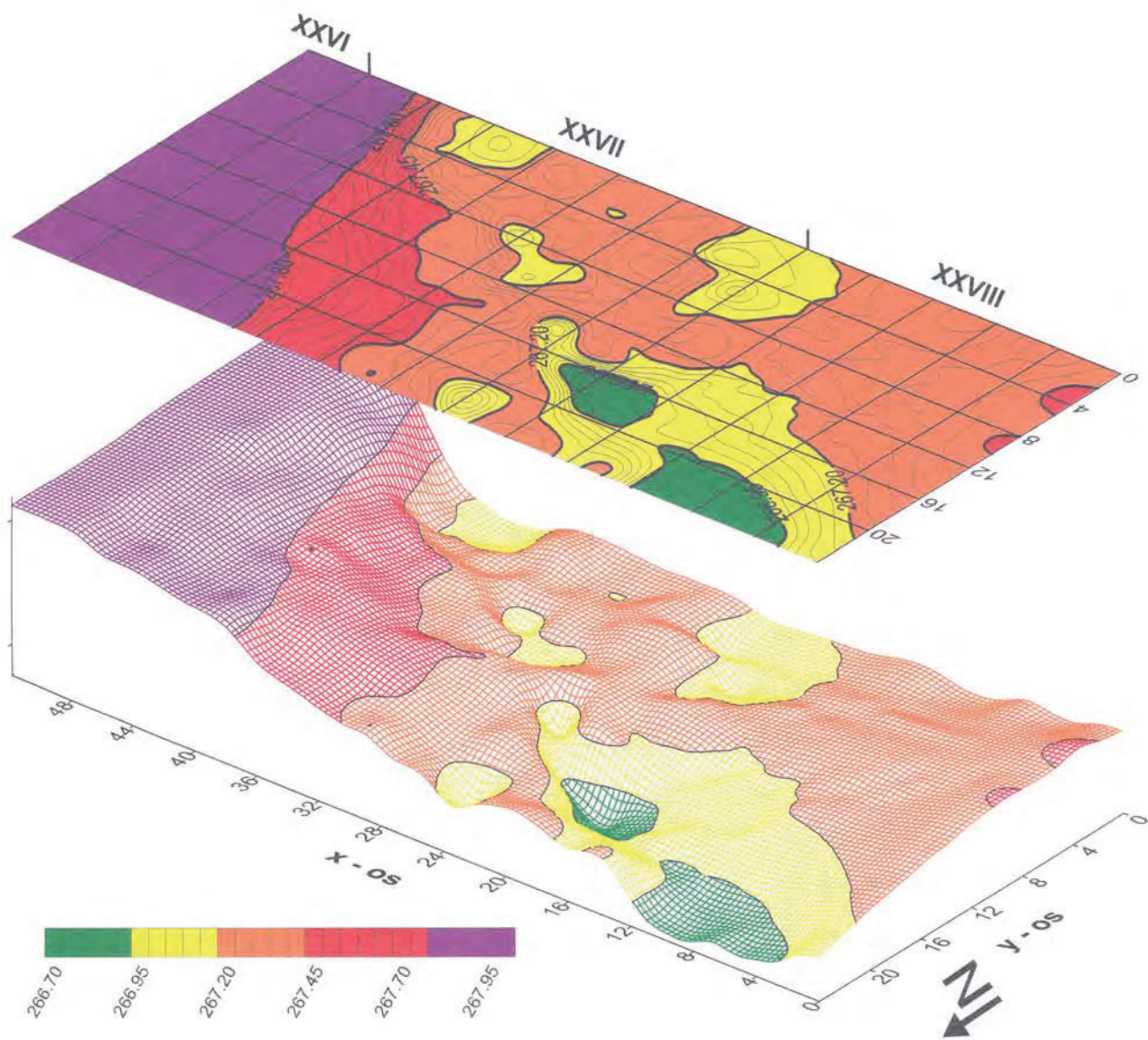
28 Presek 11. Merilo 1 : 100.

- SE 1 – temno rjava polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 3 – temno rdečerjav rečni prod
- SE 3a = SE 600 – temno rjava sipka peščeno prodnato zemljena plast
- SE 3b – temno rjava mastna prodnato-ilovnata plast
- SE 9 = SE 1304 – sivorumena ilovnata plast

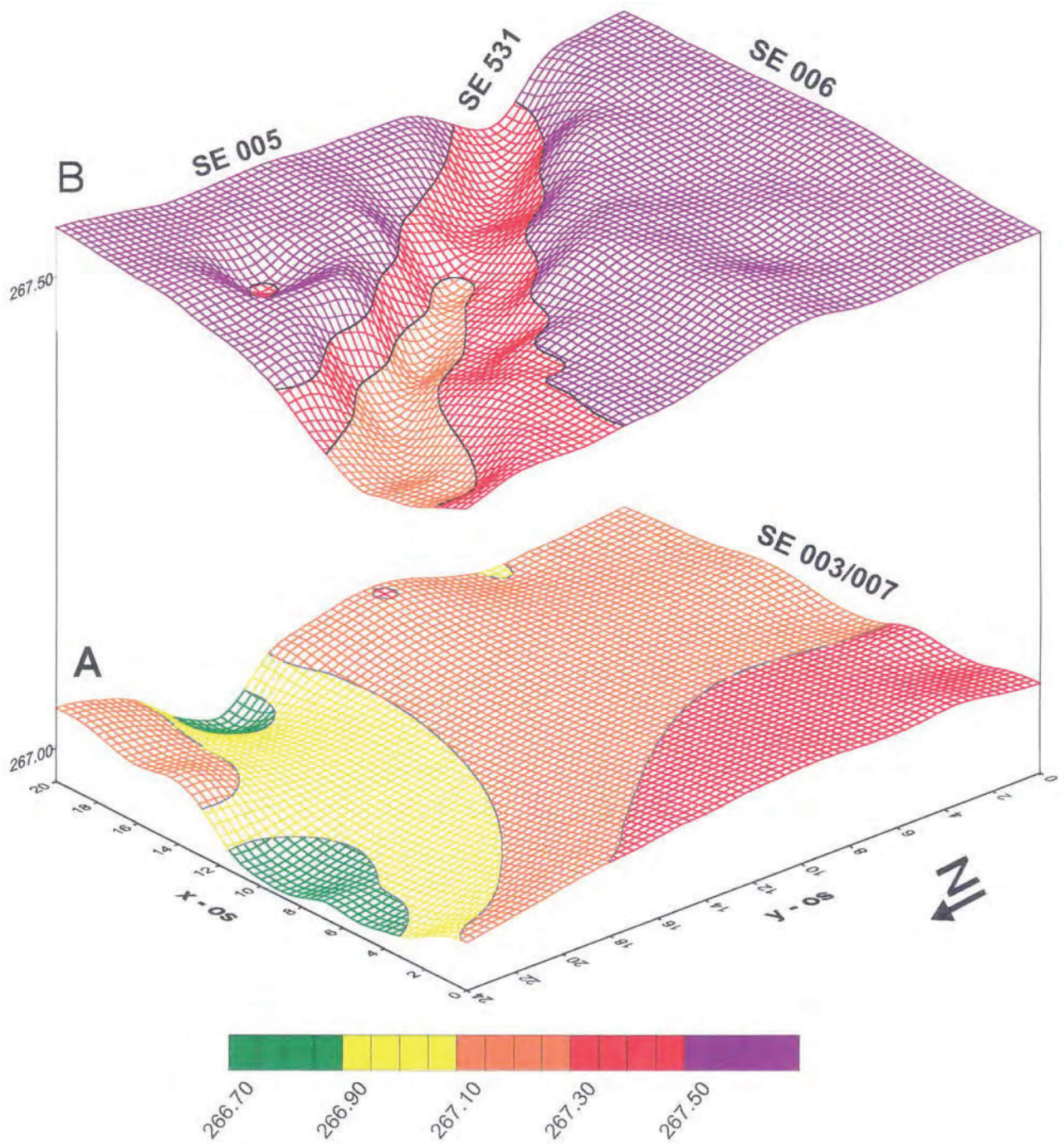

- SE 1 – temno rjava polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast
- SE 2 – svetlo rjava ilovnata peščena plast
- SE 3 – temno rdečerjav rečni prod
- SE 546 – sivo sipko zemljeno polnilo
- SE 566 – temno sivorjavo sipko zemljeno polnilo
- SE 600 – temno rjava prodnato zemljena plast

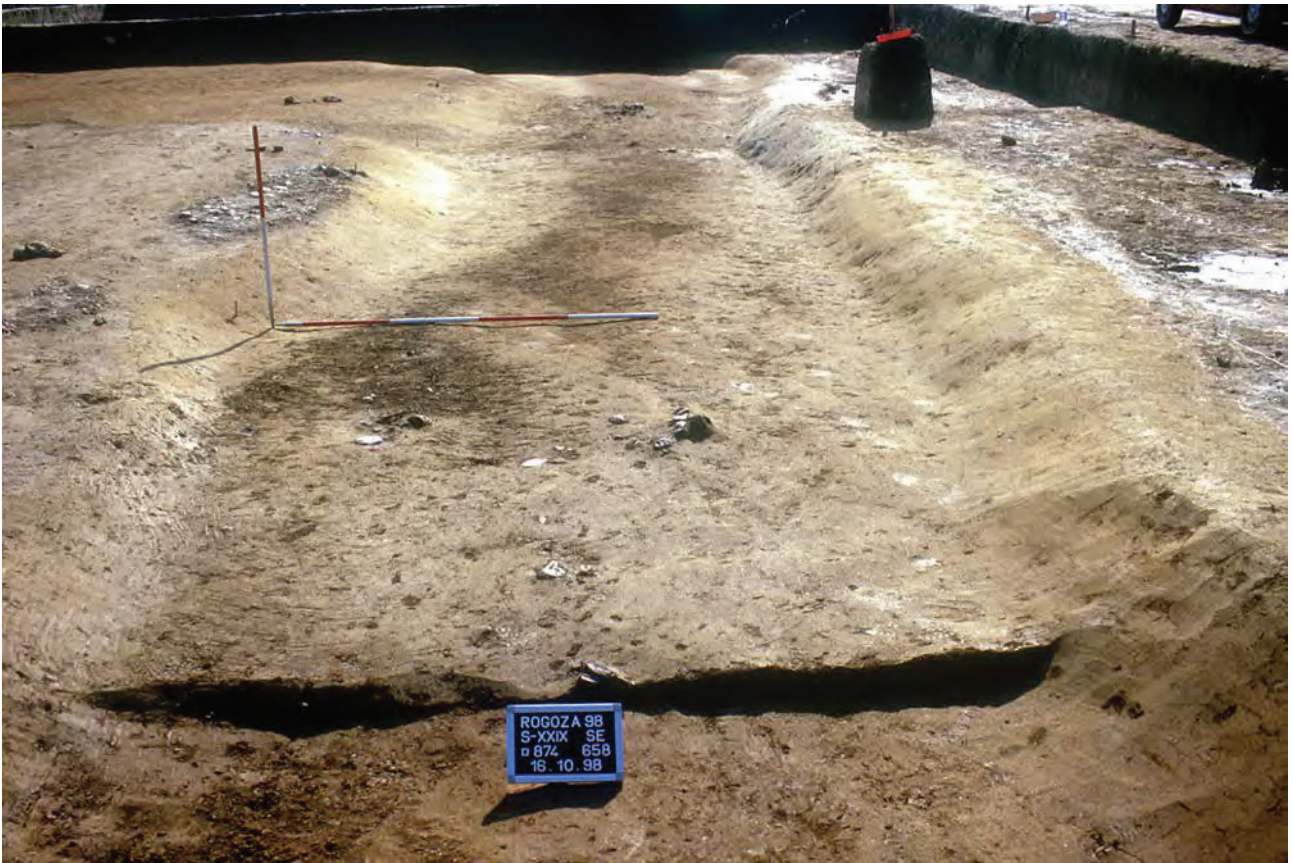

29a Digitalni model reliefa (DMR) geološke podlage (SE 3, SE 7) na območju sektorjev XXVI do XXVIII (po: Novšak *et al.* 1999).

29b Sektor XXVIII; A) DMR geološke podlage (SE 3, SE 7), B) DMR naplavinskih plasti (SE 5, SE 6) in struge vodotoka (SE 531) (po: Novšak *et al.* 1999).

30a Pogled na nekdanjo strugo potoka v sektorju XXIX.

30b Pogled na nekdanjo strugo potoka po dežju v sektorju XXXII.

4.2 Naselbinska dejavnost

Takšna je najverjetnejša slika geološkega oblikovanja območja, ki pa jo je nekoliko bolj zapleteno povezati z naselbinskimi dejavnostmi (sl. 31–33). Najnižja plast, v kateri so bile odkrite arheološke najdbe, je plast SE 8. Ta je med drugim vsebovala odlomek lončenine, ki bi ga morda lahko označili za zgodnjebronastodobnega (G95),⁸ poškodovano kladivasto sekuro iz serpentinita (G133) in brezoblično kapljico bakra (G129), ki sta natančneje obravnavana v posebnih poglavjih.⁹ Nekatero druge keramične najdbe v plasti (G132, G136 – Sk1, G137, G138) imajo najboljše primerjave na Olorisu in v Rabelčji vasi, zopet druge sicer tipološko neizpovedne pa izstopajo po izredni trdoti (npr. G130, G131, G135).¹⁰ Arheološko torej ne gre za časovno homogeno gradivo, ki pa je vsekakor terminus post quem za nastanek plasti, za katero je po prodnato-peščeni sestavi sodeč verjetneje, da je nastala v krajšem časovnem obdobju. Plast je bila datirana tudi z radiokarbonsko analizo, po kateri sodi oglje iz te plasti v obdobje 1776–1625 cal. BC (2 σ -82,7 %), kar pa je ponovno verjetno le orientacijska datacija. Plasti, ki se nahajajo nad njo, SE 5, SE 6 in SE 6a, prav tako vsebujejo premešano gradivo, pri vseh pa gre za finejše sedimente, ki kažejo na umirjanje vodnega režima. Najstarejša odlomka iz te plasti lahko po značilni fakturi in odtisih v obliki nasnutih vrvice (G70, G126) datiramo v zgodnjo bronasto dobo. Medtem pa zasledimo še odlomke skled, okrašenih s poševnimi kanelurami (G67, G85, G154), ki se pri nas ne pojavljajo prej kot v Ha A, v podoben čas pa lahko postavimo tudi amforo variante A3b (G86). Plast SE 6 je ob tem vsebovala še okrašeno bikonično glavico igle (G78), ki jo lahko datiramo v starejše oziroma v začetek mlajšega žarnogrobščnega obdobja. Oglje, odkrito v eni izmed njih, SE 6, je bilo analizirano z radiokarbonsko metodo, ki ga datira v čas 1122–968 cal BC (2 σ -88,3 %). Za časovno določevanje geoloških procesov je pomembna tudi plast SE 208, odkrita v temnorjavosivi naplavinski plasti z veliko proda SE 212. Gre torej za najzgodnejše naplavinske sedimente, ki so se odložili, potem ko se je s prebojem peščeno-ilovnatih plasti (SE 5, SE 6) izoblikovala struga nekdanjega vodotoka. Med

8 Gre za odlomek iz drobnozrnate lončarske gline, žgan oksidacijsko, na površini pa ima delno še ohranjen rdeč glinen premaz. Po primerjavah sodeč bi lahko sodil med lončenino, ki je pripisana lokalnim različicam lengyelske kulture mlajšega neolitika, katere absolutno kronološko mesto je v prvi polovici 5. tisočletja pr. n. š. (Budja 1994, 20, fig. 5; Šavel 1994, 39–50; Tomaž 1997, 119, 129; Guštin 2005, 14–17, sl. 2, 3; Tomaž 2005, 115–116, sl. 6; Tomaž, Velušček 2005, 88–89; Turk, Svetličič 2005, 68–73).

9 Za natančnejšo obravnavo glej: *Analiza kamnitih najdb in njihova interpretacija in Kovinske najdbe bronaste dobe*.

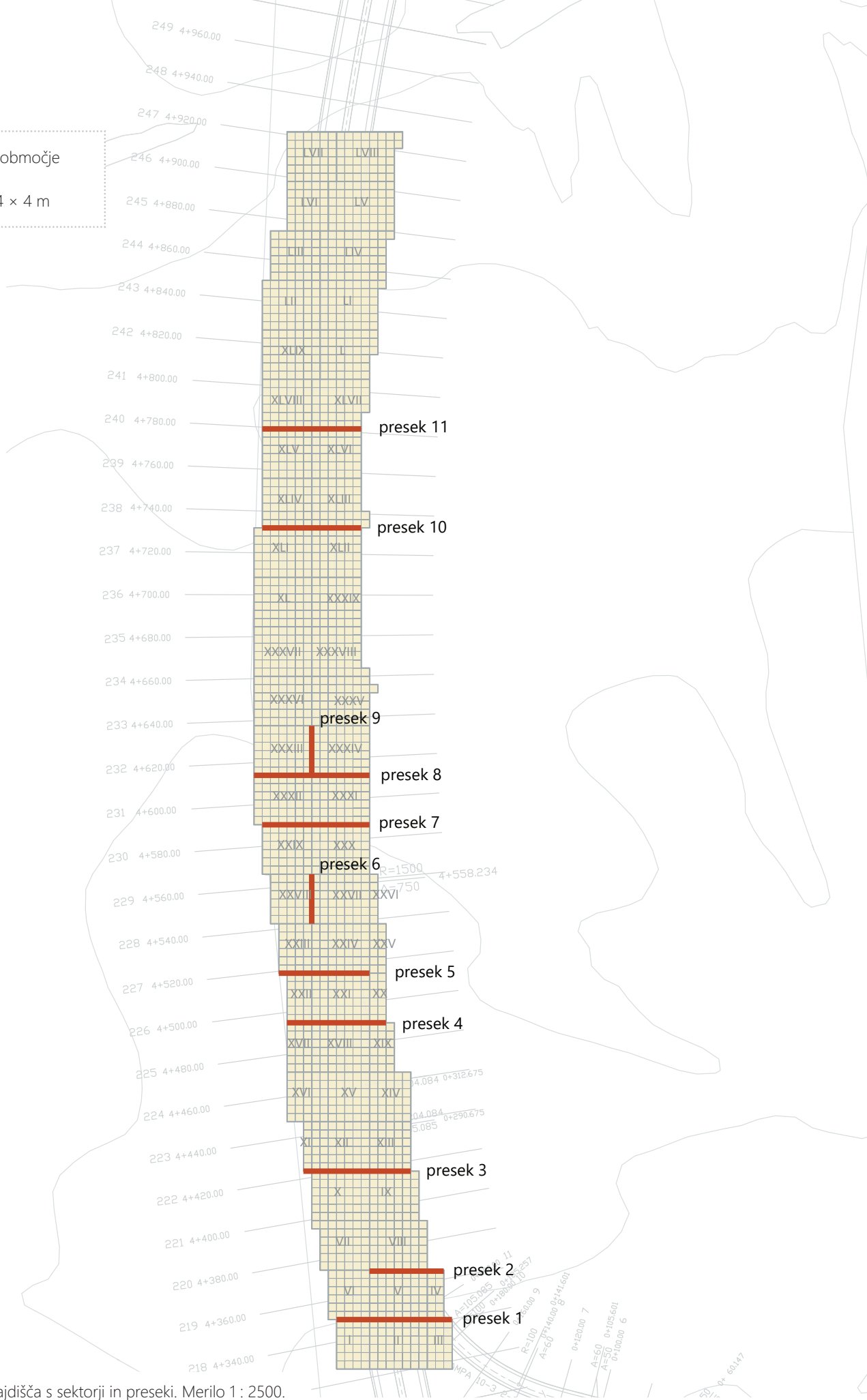
10 Za natančnejšo obravnavo glej: *Tipologija in kronologija lončenine*.

keramičnimi najdbami so zastopane različne oblike skled (G105, G110, G113), v dveh primerih prav tako okrašene s poševnimi kanelurami. Ob tem se pojavi tudi specifična oblika razčlenjenega rebra (G107) in vrezan okras v obliki šrafranih trikotnikov (G104). Vse omenjene najdbe so v podobnih kontekstih znane od Ha A naprej, težišče pojavljanja nekaterih pa je iskati v zgodnjem Ha B. Tudi iz te plasti je bil odvzet vzorec oglja za radiokarbonsko analizo, ki sodi v obdobje med 1131 in 989 cal BC (2 σ -87,1 %).

Če izhajamo tako iz tipološke podobnosti gradiva kot iz vseh omenjenih radiokarbonskih datumov, so bile razmere na raziskanem območju v tem časovnem obdobju dokaj pestre. Po odložitvi prodnato-peščene plasti SE 8 je na območju nekaj časa vladal vodni režim, ki ni prinašal novih sedimentov. Nato pa so je v krajšem času odložilo več različnih plasti, kar govori tudi o menjavanju struge v zgornjem toku vodotoka. Vprašanje seveda ostaja, kako je arheološko gradivo prišlo v omenjene plasti. Najbolj pomenljivo je visoko število odlomkov keramike, pa tudi prežganega stenskega ometa v plasti SE 6, kar bi morda lahko govorilo o poplavi naselbinskega prostora in o odnašanju materiala z južnega dela naselbine.

Podobne razmere lahko razberemo tudi iz kasnejšega stratigrafskega zapisa. V strugi je najnižja gruščnata plast SE 542, ki ni vsebovala arheoloških najdb. Sledile so ji bolj fine plasti, bogate z najrazličnejšimi arheološkimi najdbami, od odlomkov lončenine do prežganega stenskega ometa. V strugo in na območje tik ob njej, ki je bilo občutno nižji od vzhodno ležečega dela terase, so nato kasneje, ob poselitvi oziroma po njenem koncu, erodirale naselbinske plasti. Če preverimo razprostranjenost najdb v plasteh sektorjev XX do XXXIII, ugotovimo, da se je izredno majhna količina nahajala na višjem delu poselitvene terase, nasprotno pa je bilo mnogo raznovrstnih najdb pripisanih plastem v vodotoku in ob njem (sl. 34). Da je šlo za prenašanje z vodno silo, dokazuje tudi zaobljenost številnih odlomkov keramike. Glede na opise in risbe oziroma profile, ki jih imamo na voljo, je med zasutji struge SE 212 = SE 531 = SE 656 = SE 369 najverjetnejše povezovanje SE 530, SE 658 (SE 658a) in SE 369a, kar lahko preverimo tudi na nivoju pripisanih odlomkov keramike (presek 8). Za dataciji najjužnejšega dela (SE 530) so najpomembnejše najdbe glavica bronaste igle (G166), ki se pojavlja v Ha A in zgodnjem Ha B, lonec variante L7b (G178), ki je sočasen, ter skodelica s presegajočim kolenčastim ročajem G179 (Skd1a), značilna za Ha B. Starejši, datiran v čas zgodnje pozne bronaste dobe, je lahko le odlomek dna na nogi G177 (D5b). V plasti SE 658 so slednjemu sočasni skleda G279 (Sz1) in dna, okrašena z odtisi prstov (G460, G462 – D3). V obdobje Ha A sodijo med drugim

- raziskano območje
- presek
- kvadrant 4 × 4 m

31 Območje najdišča s sektorji in preseki. Merilo 1 : 2500.

odlomek fasetiranega ročaja **G264** (R3g), skodelica **G269** (Skd4a), amfora **G430** (A3c) in odlomki fasetiranih izvihanih ustij (**G274**, **G445**, **G478**), tudi kasneje pa se lahko pojavita skodelica **G287** (Skd4c) in kroglast lonec z usločenim vratom **G466** (L8a). V obdobje Ha B najverjetneje sodijo kroglast vrč z usločenim vratom **G446**, dva primera kolenčastih ročajev (**G465**, **G488**) in predilno vretence, okrašeno z vtisnjenimi krožci (**G275**). Večina najdb, kot so sklede in veliki shrambni lonci, pripada repertoarju Ha A in Ha B. Tudi plast pod njo SE 658a premore podoben keramični zbir. Pripisano ji je dno na nogi, ki ga morda lahko datiramo na začetek zgodnje pozne bronaste dobe (**G297** – D5b), nekoliko kasnejši pa sta skleda s fasetiranim uvihanim ustjem (**G296**) in skleda **G306** (Sv3c), ki sta značilni za obdobje Ha A. Medtem ko je konična skleda **G303** (Sz3b) značilna tako za obdobje Ha A kot Ha B, pa so odlomek sklede **G304** (Sz4b) ter okrašena odlomka **G292** in **G300** verjetno mlajšežarnogrobiščni. Ker je bil najsevernejši del struge dokumentiran nekoliko drugače in je večina najdb pripisana kar strugi (SE 369), smo najdbe preučili kot celoto. Slika se po pričakovanju ponovi. Najzgodnejši sta skledi **G572** (Sv1b) in **G622** (Sv1a), s paralelami predvsem v zgodnji pozni bronasti dobi. V čas Bd D/Ha A lahko datiramo skledo, okrašeno s poševnimi kanelurami **G582** (Sv3e), sočasna pa sta tudi skodelica s presegačim ročajem **G604** (Skd4c) ter odlomek fasetiranega ustja **G599** (U2k). Večina drugih najdb, kot so veliki shrambni lonci (npr. **G603**) in sklede s poševno kaneliranimi uvihanimi ustji (npr. **G561**, **G571**, **G595**), se pojavlja tako v Ha A kot Ha B. Za slednje pa sta značilnejši skleda variante Sz4b (**G575**) ter amfora variante A1b (**G610**). Kot lahko torej razberemo iz najdb, je do uničenja naselja prišlo pred postavitvijo starejšeželeznodobnih gomil v severnem delu najdišča, saj v strugah nismo našli niti enega odlomka takšne lončenine, ki jo iz nekaterih plasti z najdišča Rogoza sicer poznamo. Ob tem pa je zanimivo tudi, da se najdbe iz plasti, ki naj bi ležale ena nad drugo (SE 658 in SE 658a), časovno ne razlikujejo, med drugim pa smo v obeh našli tudi odlomke, ki pripadajo istemu predmetu. To pa pomeni, da je do obeh poplav prišlo v izredno kratkem času.¹¹ Morda pa lahko konec življenja v naselbini iz Rogoze povežemo prav z vremenskimi nevšečnostmi, zaradi katerih so se vodotoki s Pohorja okrepili do te mere, da so dobršen del naselbinskih ostankov z vrha terase dobesedno prestavili na nižji del terase in v strugo potoka.

Najvišje ležeča plast, ki jo še lahko povezujemo z vodotokom, saj ga prekriva, je SE 610, ki ponovno vsebuje arheološke najdbe širokega časovnega razpona, dokazuje pa, da

11 Tukaj gre za odlomka svitka **G268** in **G305**, ki sta bila najdena v različnih plasteh (SE 658 in SE 658a) in različnih kvadrantih (SE 826, SE 851) ter sta bila ob odkritju oddaljena več kot osem metrov.

se delovanje vode tudi kasneje ni umirilo. Tako smo odkrili najdbe, ki so po svojih značilnostih nedvomno datirane v zgodnjo bronasto dobo (npr. **G243**, **G245**, **G252**). Ob njih se pojavi skleda z na notranji strani odebeljenim ustjem (**G241** – So2), ki jo lahko povezujemo predvsem z zgodnjo in srednjo pozno bronasto dobo. V starejšo žarnogrobiščno obdobje lahko nato datiramo skledo z na notranji strani odrezanim ustjem variante So1b (**G224**) in odlomke na notranji strani fasetiranih izvihanih ustij (npr. **G226**, **G236**). Sledita velika skleda variante Sv3d (**G411**) in amfora variante A3b (**G412**), ki sta prisotni predvsem v kontekstih Ha A, a ju zasledimo tudi kasneje. Tako za Ha A kot Ha B so značilni okrašena skleda **G357** (Sv3b), kroglasta amfora **G413** (A3a) ter trebušast lonec z visokim koničnim vratom **G361** (L7b). Nato pa so tu še predmeti s predvsem mlajšežarnogrobiščnimi vzporednicami, kot sta skodelica s presegačim ročajem **G410** (Skd4b) in kolenčast ročaj **G390** (R4a). Plast je vsebovala tudi večjo količino oglja, z radiokarbonsko metodo datiran vzorec pa kaže na čas 1210–1015 cal BC (2σ-95,4 %).¹² Datacija je celo starejša od tistih, ki označujejo nastanek vodotoka, prav tako pa preddatira nekatere naselbinske strukture. Datumov, pridobljenih iz naplavinskih plasti, ki naj bi pomagali časovno opredeliti geološke dogodke, torej nikakor ne smemo uporabljati brez premisleka, saj predvsem slednji vzbujajo argumentirano nezaupanje v datacije vzorcev iz plasti, ki so zapolnjevale vodotok.

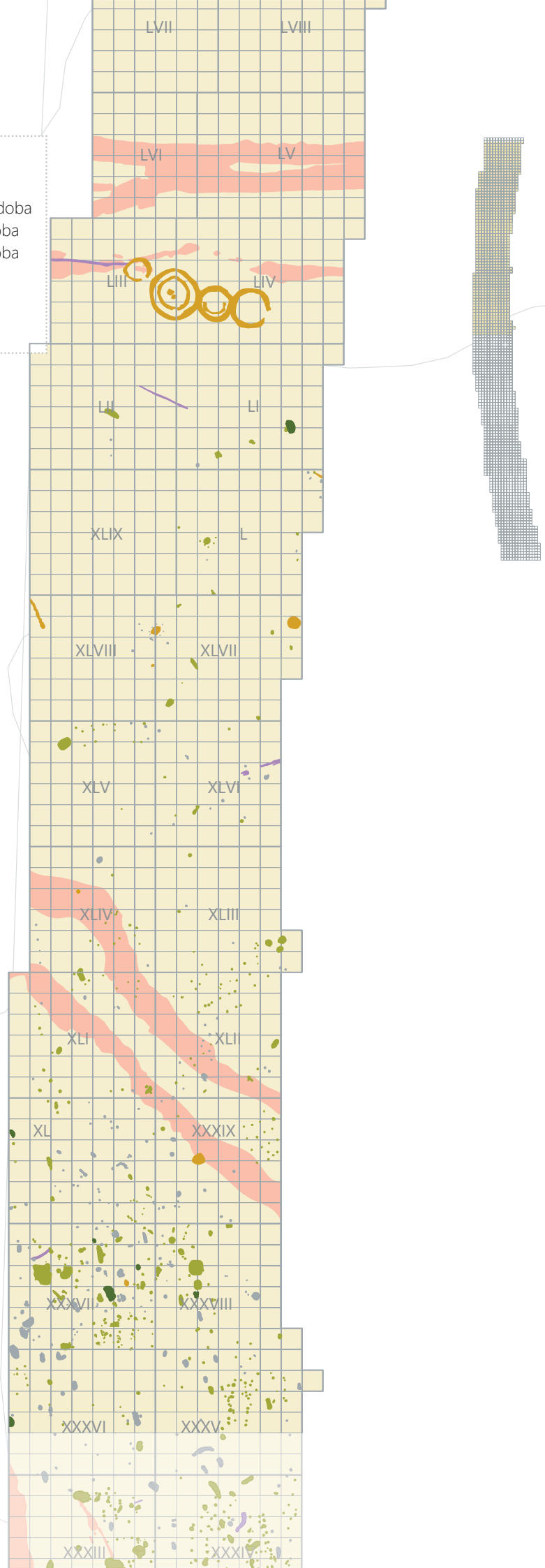
Severno oziroma severovzhodno od območja vodotoka sledimo arheološkim ostalinam, ki so delo človeških rok in jih pripisujemo prazgodovinski poselitvi.¹³ Večinoma gre le za najnižje ostanke jam, medtem ko o t. i. hodni površini ne moremo govoriti. To valovito območje se je namreč sčasoma zravnilo, k čemur je v dobršni meri prispevala tudi intenzivna poljska obdelava. Rezultat je viden na profilih sektorjev južnega dela naselbine (preseki 7–8; sl. 24–25), kjer opazimo, da orna prst pogosto leži neposredno na geološki osnovi.

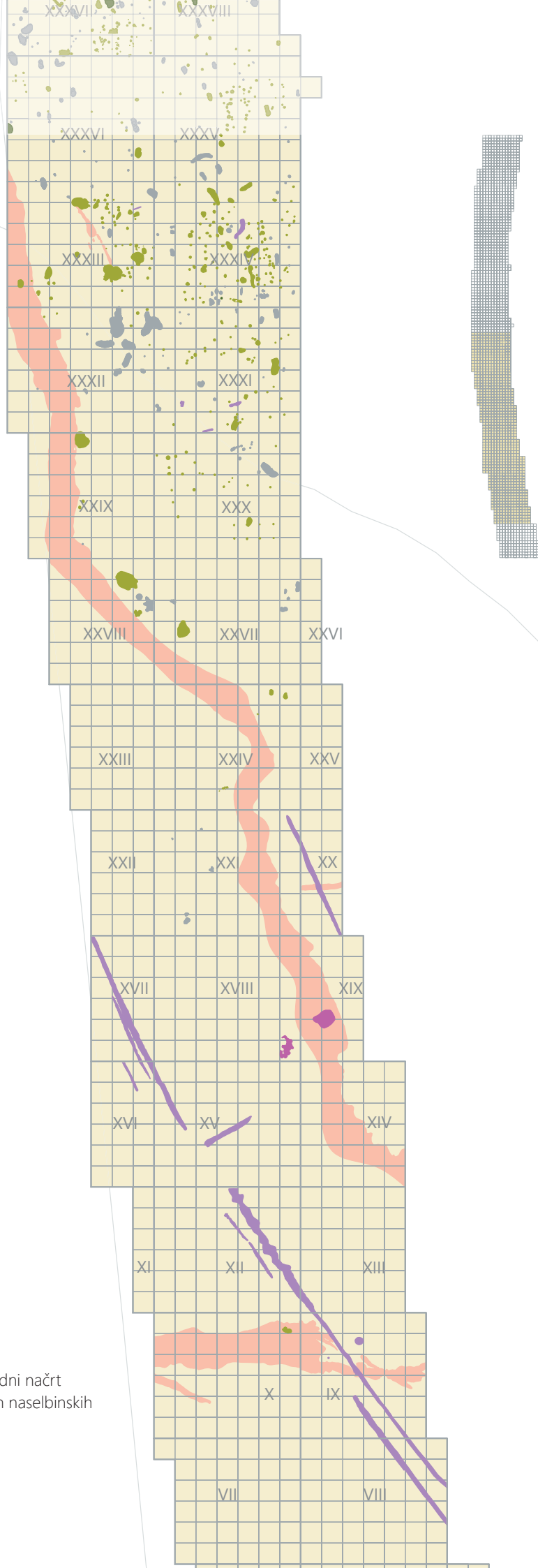
Kot že rečeno, je večina jam vkopana v plast SE 3, ki ji je pripisano tudi nekaj najdb, ki so verjetno ležale na njeni površini. Njihov časovni razpon je širok, saj sodi ena najdba v zgodnjo bronasto dobo (**G57**), večino drugih, ki jih lahko opredelimo, pa datiramo v starejše in mlajše žarnogrobiščno obdobje. To so sklede z vodoravno fasetiranimi ustji (**G897**, **G901**, **G903**), značilne za Ha A, ter različne sklede (**G899**, **G900**), ki se lahko pojavijo tudi kasneje v Ha B. Nad

12 Glej: *Die Radiokarbondatierung der Proben aus Rogoza bei Maribor* – KIA37294.

13 Sledovi poselitve, ki so bili odkriti južno, so bili praviloma vkopani v višje plasti, najdbe, odkrite v njih, pa so pogosto premešane. Te t. i. stratigrafske enote so predstavljene v nadaljevanju.

- raziskano območje
- geološke plasti
- zgodnja bronasta doba
- pozna bronasta doba
- starejša železna doba
- neopredeljeno
- recentno
- neopredeljeno

32 (strani 36–37) Pregledni načrt ugotovljenih arheoloških naselbinskih ostalin. Merilo 1 : 1000.

njo so bile na različnih mestih zabeležene plasti SE 9, ki jo enačimo s SE 1304a, nato SE 9a, ki jo enačimo s plastema SE 1260 in SE 1304, ter SE 601 in SE 999a. Gre za različne naplavinske plasti, v katere so bile ponekod vkopane jame za sohe in druge strukture, pomembnejših najdb pa ni bilo.

Prav tako nad SE 3, delno pa tudi nad katero izmed pravkar omenjenih plasti, je bila plast SE 3a, na nivoju katere so se ponekod, predvsem v sektorju XXXVII, že videle jame za sohe in druge strukture. Njena datacija, ki izhaja iz velikega števila arheoloških najdb, je razpeta od zgodnje bronaste dobe, ki jo označuje manjšina najdb (npr. **G711**, **G714–G715**, **G718**, **G720**, **G1076**), pa vse do mlajšega žarnogrobišnega obdobja.¹⁴ Velika večina najdb pa je datirana v ožje časovno obdobje. Dno, okrašeno z odtisi prstov (**G509** – D3), ima analogije le na koncu srednje in v zgodnji pozni bronasti dobi, v starejšem žarnogrobišnem obdobju pa lahko nedvomno uvrstimo kaneliran ročaj **G808** (R1j), verjetno pa tudi ročaj trikotnega preseka **G803** (R1g) in kakšno od na notranji strani fasetiranih izvihanih ustij (**G702** – U2k, **G710** – U2e). Mlajši so kolenčasti ročaji (**G699** – R4a) ter nekateri značilni mlajšežarnogrobišni okrasni, kot so odtisi kolesčka (**G727**) in različni vrezani motivi (**G696**, **G932**). Velika večina najdb, kot so odlomki najrazličnejših skled in loncev, pa ponovno sodi v časovni okvir Ha A in (zgodnjega) Ha B.

Kot že omenjeno v opisih posameznih plasti, so nekateri s pravkar obravnavano SE 3a vzporejali še eno arheološko bogato plast SE 600. Z vidika najdb je bilo njihovo predvidevanje pravilno. Ponovno zasledimo najdbe iz zgodnje bronaste dobe (npr. **G63**, **G220**, **G1248–G1249**, **G1269**) in morda tudi iz začetka srednje bronaste dobe (**G1110**), večina najdb pa je spet kasnejših. Tunelast držaj **G1146** (Dr1a) in držaj z vbočenima stranskima ploskvama **G219** (Dr2b) lahko vzporejamo z obdobjem konca srednje in začetka pozne bronaste dobe, sočasna pa je tudi skleda z izvihanim ustjem **G190** (Sv1a). V Ha A sodita skledi s horizontalnimi fasetami (**G1120**, **G1199**), veliko pa je posodja, kot so sklede, okrašene s poševnimi kanelurami, katerih uporaba se iz Ha A nadaljuje v Ha B. Kot predvsem mlajšežarnogrobišne lahko označimo skledi **G195** (Sz2a) in **G196** (Sz4a), nekaj odlomkov, okrašenih z vrezanim okrasom (**G222**, **G347**, **G348**), in izbočen ročaj, okrašen z navpičnimi kanelurami **G333** (R3f).

Naslednja plast, ki jo po vseh pridobljenih podatkih lahko povežemo z obravnavanima, je plast SE 999. Nekatere najdbe (**G804–G815**) so bile pripisane tako plasti SE 3 kot

SE 999, ki so ju izkopavalci že pri terenskem delu enačili, tako da lahko s tem poenotimo tudi njuno datacijo.

Plast, ki bi jo lahko priključili tej trojki, saj se časovno ujema, je že obravnavana plast SE 610, ki predstavlja erodiran material, ki je na določenih mestih kot zadnji prekril strugo.

Če sestavimo razprostranjenost keramike po vseh treh posameznih plasteh, SE 3a, SE 600 in SE 999, dejansko pokrijemo celotno naselbinsko območje. Ker gre za glavne plasti, ki so vse vsaj delno ležale na geološki osnovi SE 3, jih lahko pogojno združimo v glavno kulturno plast, ki je bila najmanj poškodovana in tako ponuja največ podatkov o rabi prostora (**sl. 31**), najdbe v njih pa smo uporabljali pri časovni opredelitvi posameznih ostalin stavbnih objektov in gospodarstev.

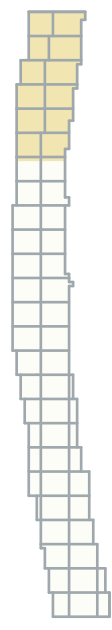
¹⁴ Nekaj najdb je še kasnejših, kot na primer čolničasta fibula (**G787**), ki je tukaj brez konteksta, s sočasnimi najdbami pa je obdelana v posebnem poglavju.

33 (strani 39–43) Pregledni načrt ugotovljenih arheoloških naselbinskih ostalin z interpretiranimi objekti in ognjišči. Merilo 1 : 500.

1881	1880	1879	1878	1877	1876	1875	1874	1873	1872	1871	1870	1869	1868
			LVII					LVIII					
1854	1855	1856	1857	1858	1859	1860	1861	1862	1863	1864	1865	1866	1867

- raziskano območje
- strukture z zgodnjebronastodobno keramiko
- strukture s poznobronastodobno keramiko
- poznobronastodobni interpretirani objekti
- poznobronastodobne ograde in staje
- interpretacija poznobronastodobnega gospodarstva
- strukture s starejšezelznodobno keramiko
- recentne strukture
- nedoločeno
- neznane strukture

1846	1845	1844	1843	1842	1841
1835	1836	1837	1838	1839	1840
1820	1819	1818	1817	1816	1815
1809	1810	1811	1812	1813	1814
1795	1794	1794a	1794b	1794c	1794d
1792	1793	1793a	1793b	1793c	1793d

1785	1784	1783	1782	1781	1780	1779	1778	1777	1777b	1777c	1777d	
1768	1769	1770	LVI		1772	1773	1774	1775	LV		1776	
1765	1766	1765	1764	1763	1762	1761	1760	1759	1759a	1759b	1759c	1759d
1750	1751	1752	1753	1754	1755	1756	1757	1758	1758a	1758b	1758c	1758d

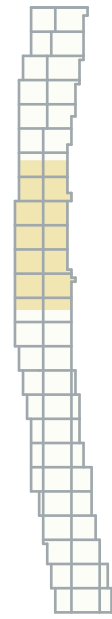
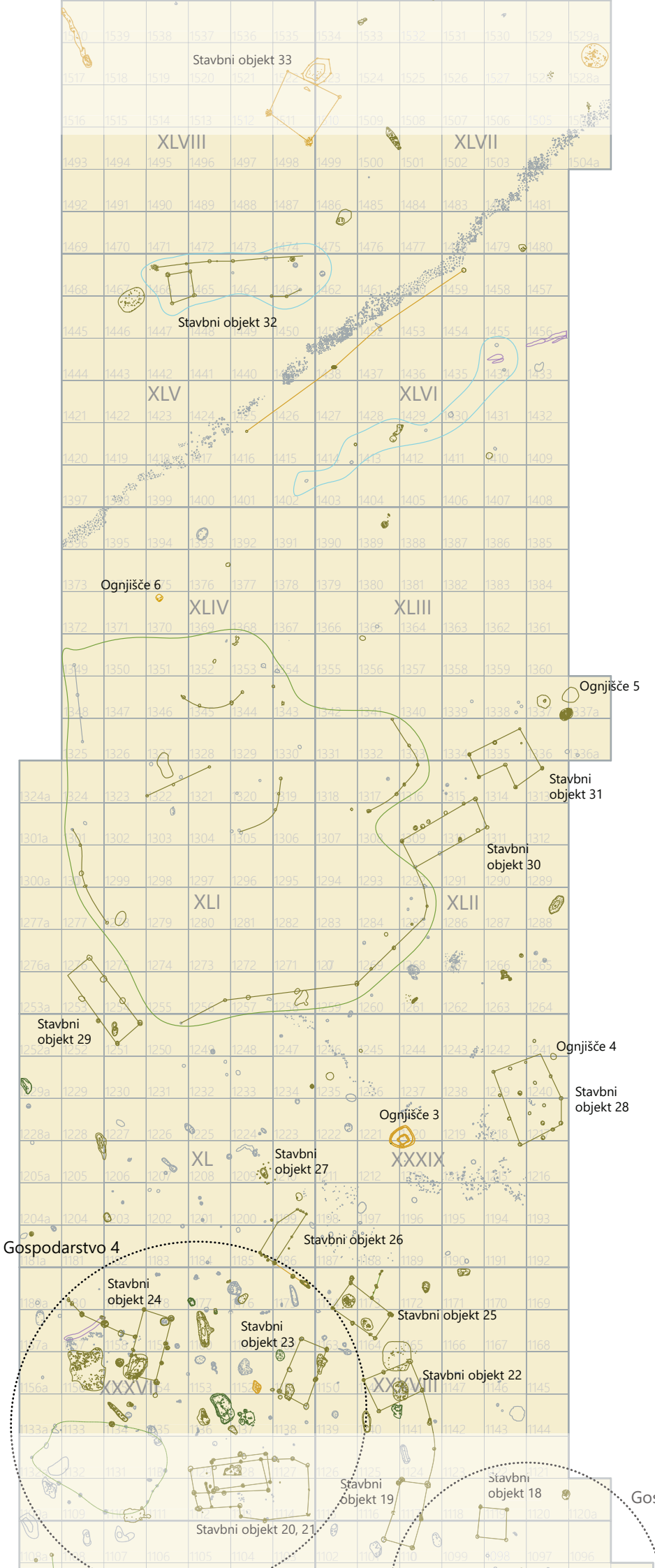
1749	1748	1747	1746	1745	1744	1743	1742	1741	1740	1739	1739a	1739b	1739c	1739d
1728	1729	1730	1731	1732	1733	1734	1735	1736	1737	1738	1738a	1738b	1738c	
1727	1726	1725	1724	1723	1722	1721	1720	1719	1718	1717	1717a	1717b	1717c	
1706	1707	1708	1709	1710	1711	1712	1713	1714	1715	1716	1716a	1716b	1716c	
1705a	LIII	1705	1704	1703	1702	1701	1700	1699	1698	1697	1696	1696a	1696b	1696c
1685	1686	1687	1688	1689	1690	1691	1692	1693	1694	1695	1695a	1695b	1695c	

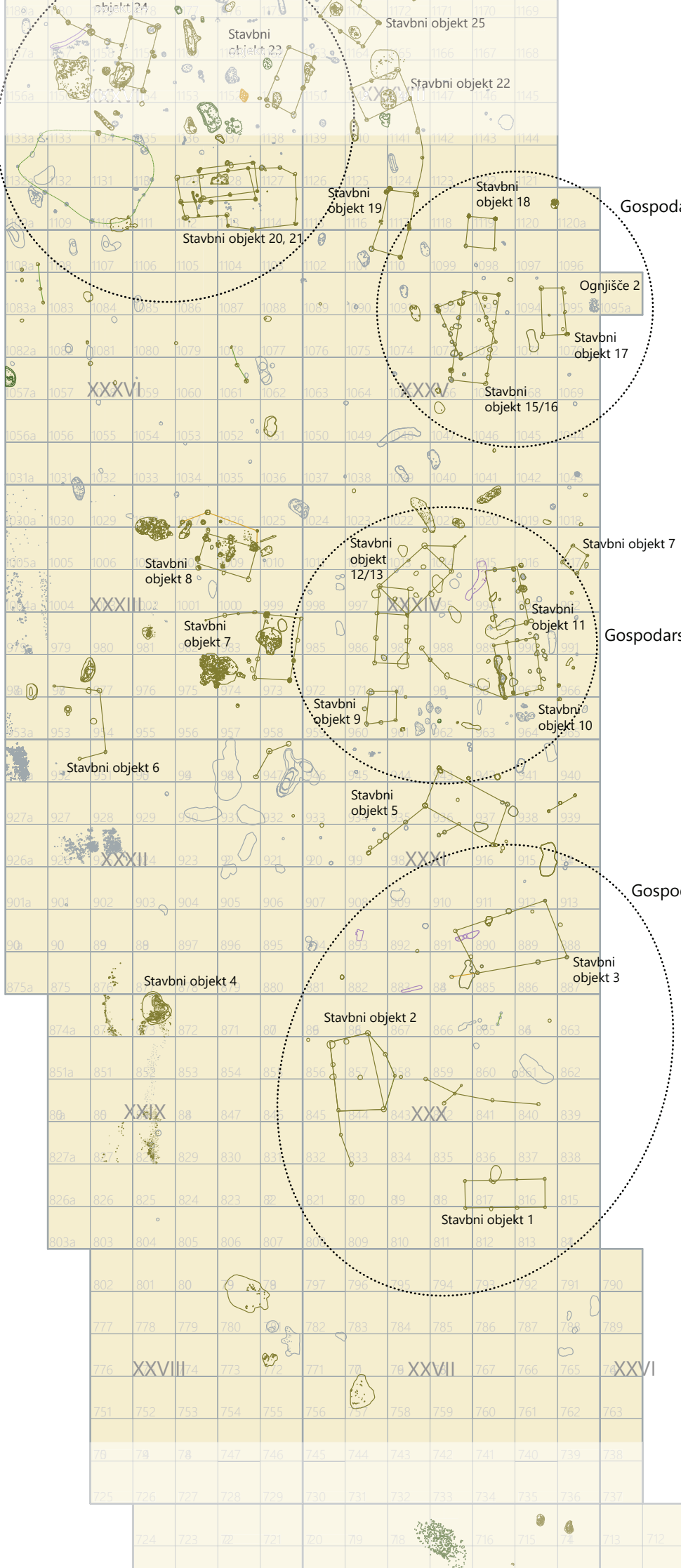
1684	1683	1682	1681	1680	1679	1678	1677	1676	1675	1674	1673	1673a	1673b	1673c
1661	1662	1663	1664	1665	1666	1667	1668	1669	1670	1671	1672	1672a	1672b	
1650	1649	1648	1657	1656	1655	1654	1653	1652	1651	1650	1649	1649a	1649b	
1637	1638	1639	1640	1641	1642	1643	1644	1645	1646	1647	1648	1648a	1648b	
1636	1635	1634	1633	1632	1631	1630	1629	1628	1627	1626	1625	1625a	1625b	
1613	1614	1615	1616	1617	1618	1619	1620	1621	1622	1623	1624	1624a	1624b	
1612	1611	1610	1609	1608	1607	1606	1605	1604	1603	1602	1601	1601a	1601b	
1589	1590	1591	1592	1593	1594	1595	1596	1597	1598	1599	1600	1600a	1600b	
1588	1587	1586	1585	1584	1583	1582	1581	1580	1579	1578	1577	1577a	1577b	
1565	1566	1567	1568	1569	1570	1571	1572	1573	1574	1575	1576	1576a	1576b	
1564	1563	1562	1561	1560	1559	1558	1557	1556	1555	1554	1553	1553a	1553b	
1541	1542	1543	1544	1545	1546	1547	1548	1549	1550	1551	1552	1552a	1552b	
1530	1539	1538	1537	1536	1535	1534	1533	1532	1531	1530	1529	1529a	1529b	
1517	1518	1519	1520	1521	1522	1523	1524	1525	1526	1527	1528	1528a	1528b	
1516	1515	1514	1513	1512	1511	1510	1509	1508	1507	1506	1505	1505a	1505b	
1493	1494	1495	1496	1497	1498	1499	1500	1501	1502	1503	1504	1504a	1504b	
1492	1491	1490	1489	1488	1487	1486	1485	1484	1483	1482	1481	1481a	1481b	
1469	1470	1471	1472	1473	1474	1475	1476	1477	1478	1479	1480	1480a	1480b	

Ognjišče 8

Ognjišče 7

Stavbni objekt 33

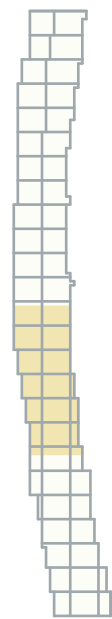

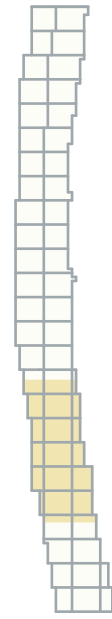
Gospodarstvo 3

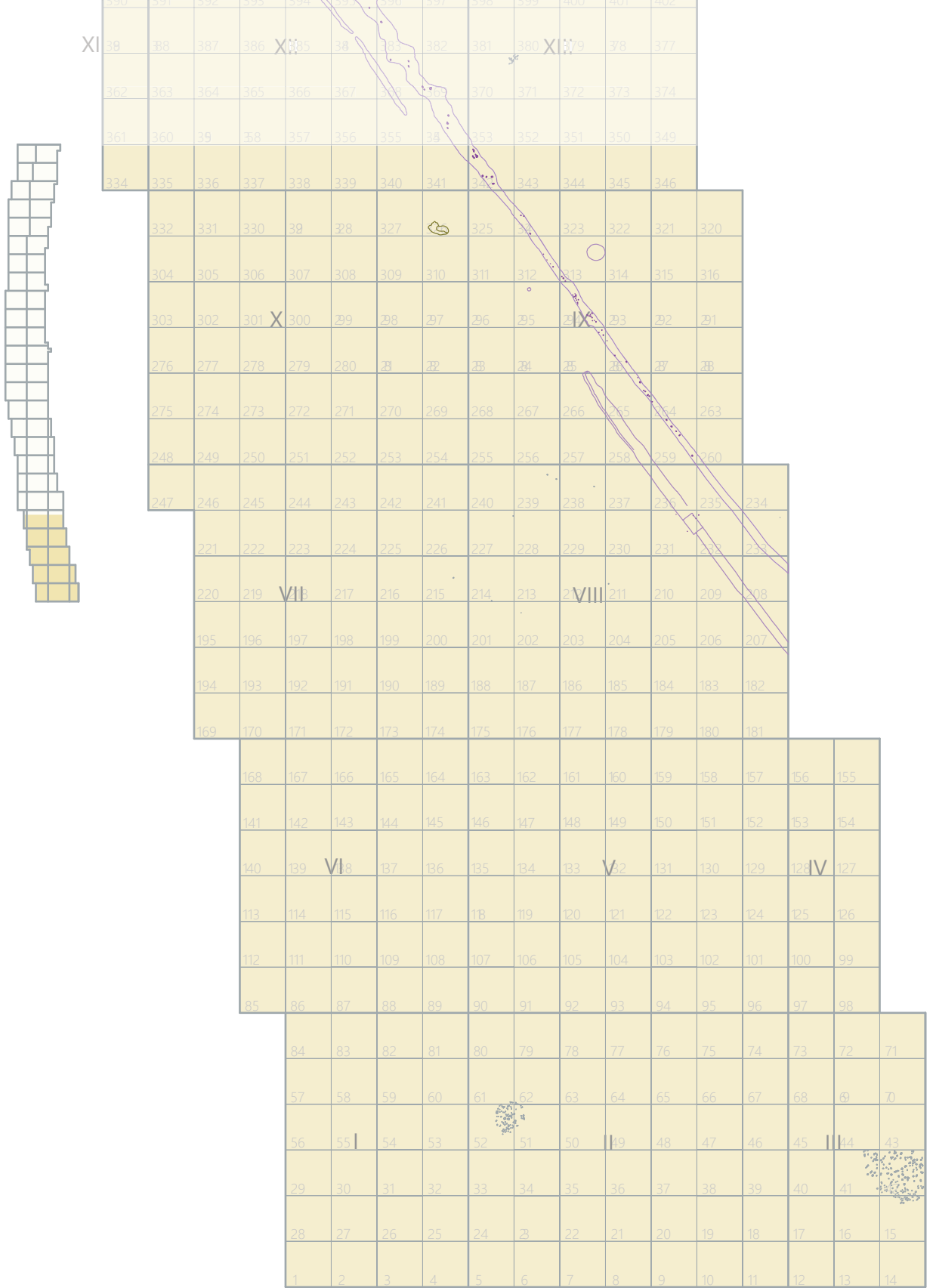
Gospodarstvo 2

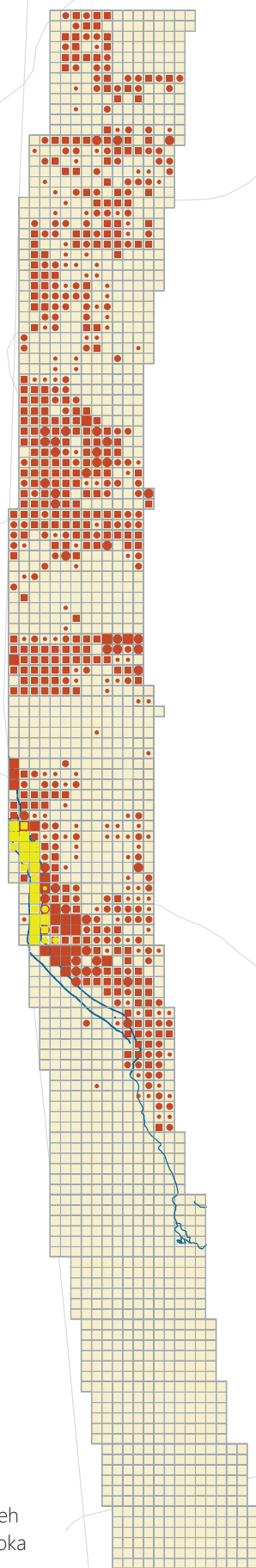
Gospodarstvo 1

777	778	779	780	781	782	783	784	785	786	787	788	789
776	775	774	773	772	771	770	769	768	767	766	765	764
751	752	753	754	755	756	757	758	759	760	761	762	763
749	748	747	746	745	744	743	742	741	740	739	738	
725	726	727	728	729	730	731	732	733	734	735	736	737
724	723	722	721	720	719	718	717	716	715	714	713	712
699	700	701	702	703	704	705	706	707	708	709	710	711
698	XXIII	696	695	694	693	692	XXIV	690	689	688	687	XXV
673	674	675	676	677	678	679	680	681	682	683	684	685
672	671	670	669	668	667	666	665	664	663	662	661	660
647	648	649	650	651	652	653	654	655	656	657	658	659
646	645	644	643	642	641	640	639	638	637	636	635	
623	624	625	626	627	628	629	630	631	632	633	634	
622	XXII	621	620	619	618	617	XXI	616	615	614	613	612
611	610	609	608	607	606	605	604	603	602	601	600	599
598	597	596	595	594	593	592	591	590	589	588	587	586
575	576	577	578	579	580	581	582	583	584	585	586	
574	573	572	571	570	569	568	567	566	565	564	563	562
549	550	551	552	553	554	555	556	557	558	559	560	561
548	XXVII	546	545	544	XXVIII	542	541	540	539	538	XIX	537
536	535	534	533	532	531	530	529	528	527	526	525	524
523	522	521	520	519	518	517	516	515	514	513	512	511
510	509	508	507	506	505	504	503	502	501	500	499	498
497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509
496a	496	495	494	493	492	491	490	489	488	487	486	485
484a	484	483	482	481	480	479	478	477	476	475	474	473
471a	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482
470	XXVI	470	469	468	467	XXV	465	464	463	462	461	460
458a	458	457	456	455	454	453	452	451	450	449	448	447
445a	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456
444a	444	443	442	441	440	439	438	437	436	435	434	433
432a	432	431	430	429	428	427	426	425	424	423	422	421
419a	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430
431a	431	430	429	428	427	426	425	424	423	422	421	420
405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417
402	401	400	399	398	397	396	395	394	393	392	391	390
377	378	379	XXII	381	380	383	382	381	380	379	378	377
374	373	372	371	370	369	368	367	366	365	364	363	362
349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361
346	345	344	343	342	341	340	339	338	337	336	335	334
320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332
316	315	314	313	312	311	310	309	308	307	306	305	304

34 Razprostranjenost keramike v kulturnih plasteh (SE 3a, SE 600, SE 999) (rdeča), v plasteh vodotoka (SE 658, SE 658a, SE 530) in ob njem (SE 610) (rumena). Merilo 1 : 2500.

5 Zgodnja bronasta doba

Prvo obdobje, ki je na območju najdišča Rogoza za seboj pustilo oprijemljive arheološke sledove, tako v obliki naselbinskih kontekstov kot njim pripisanih najdb, je zgodnja bronasta doba (sl. 35). Lončenina je bila prepoznana po specifičnih oblikah, okrasih, lončarski masi ter načinu žganja, ki jih bomo natančneje opisali v nadaljevanju. Za izris in natančnejšo analizo smo izločili 56 predmetov, med katerimi prevladujejo manjši odlomki, nekaj pa je tudi v večji meri ohranjenih loncev.

Razprostranjenost najdb (sl. 36) je najgostejša na osrednjem območju izkopnega polja, v sektorjih XXXVII–XL. Južneje je najdb manj, njihova pojavnost pa je skoraj izključno vezana na potek vodotoka. Severneje je najdb prav tako manj, močnejšo koncentracijo pa smo zasledili le še na meji sektorjev L in LI. Večina lončenine izvira iz plasti, od tega šest iz površinskih slojev SE 1 in SE 2, glavčina pa je bila odkrita v nižjih slojih (SE 3a, SE 3b, SE 208, SE 600, SE 610, SE 999, SE 1303, SE 1304), ki pa kljub temu vsebujejo tudi najdbe iz mlajših arheoloških obdobj. Dva odlomka sta bila odkrita v plasteh, ki ne vsebujejo mnogo elementov iz mlajših arheoloških obdobj (SE 3, SE 6), še pomembnejši pa so predmeti, ki so bili odkriti v jamah (SE 105, SE 149, SE 776, SE 882/1, SE 918, SE 935, SE 961, SE 964, SE 993, SE 1558) in na z rečnimi oblicami tlakovani poti SE 547. Jama SE 918 vsebuje premešano gradivo, med katerim prevladujejo kosi prazgodovinske lončenine, a gre verjetno za naknaden vkop v starejšo strukturo. Podobno premešano gradivo je tudi ob poti SE 547. V preostalih jamah so predstavljeni odlomki edine najdbe, ali pa sta ob njih le še en ali dva kosa znotraj bronaste dobe natančneje neopredeljivega gradiva. Zato sklepamo, da jih lahko s kronološko občutljivimi najdbami tudi časovno opredelimo. Jama SE 776, v kateri je bil odkrit odlomek **G663**, je odkrita na isti globini kot še nekatere jame v bližini, s katerimi jo večinoma družijo tudi podobno zasutje. Njihova razporeditev je krožna, z eno jamo v sredini, kljub temu pa o ostalinah stavbnega objekta brez pomisleka le ne moremo govoriti. Druge jame so razporejene predvsem na širšem prostoru osrednjega dela izkopnega polja, ki pa je bil mnogo močnejše obljuden v kasnejših obdobjih. Le jama SE 1558 je bila odkrita na severnem delu najdišča. Najzanimivejša je jama SE 964, ki je največja med njimi in meri pribl. 3 × 1,5 m ter dosega na enem delu globino 0,89 m, a

z le enim fragmentiranim loncem (**G759**) in ustjem sklede (**G760**) ne nudi mnogo podatkov za morebitno interpretacijo. Ob njej je še jama SE 918, ki jo obkrožajo tri jame za kole, a je tudi ta težko opredeljiva. Kar pet drugih (SE 993a, SE 961a, SE 935a, SE 105 in SE 149) tvori blag lok, usmerjen od JV proti SV, razdalje med njimi pa so od 10 do 15 m.

Stratigrafski podatki torej ne dopuščajo natančnejše opredelitve človeških posegov v ta prostor v času zgodnje bronaste dobe, kljub temu pa je neizpodbitno dejstvo, da omejnene jame predstavljajo njihove sledove.

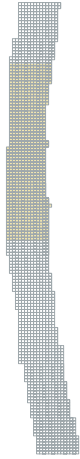
5.1 Opis lončenine

Največ odlomkov pripada grobi lončenini; od teh je večina okrašenih z glavničastim okrasom, pripišemo pa jih lahko kroglastim oziroma trebušastim loncem z dolgim, srednje do močno izvihanim, lijakastim ali blago usločnim vratom. Pet posod je ohranjenih v takšni meri, da lahko opišemo njihovo obliko (**G687**, **G753**, **G760**, **G1076**, **G1249**), večji del pa predstavljajo le odlomki ostenij loncev sorodnih oblik. Značilna je tudi njihova izdelava. Lončarska glina je drobno do grobozrnata s primesmi sljude in kremenčevega peska. Barva zunanje površine je praviloma svetlosivorjava, medtem ko je notranjost večinoma temnosiva do črna, razmerje debelin obeh plasti pa v profilih variira (sl. 37). Žganje je v začetni fazi torej potekalo v redukcijskih pogojih, v drugem delu pa je bil dotok zraka sproščen. Med celotnim procesom so bile posode bodisi pokrite bodisi obrnjene na glavo, saj je notranjost obdržala temno barvo površine, kar pomeni, da so se tam še naprej ohranili redukcijski pogoji žganja (npr. **G753**). Po tehnoloških značilnostih in dimenzijah sodeč, pripadajo loncem tudi fragmenti ustij (**G1224**, **G1230**), ki so lahko okrašena ali neokrašena. Njihov okras so lahko ozka, gladka in vodoravna plastična rebra, kot kaže

37 Zunanja površina, prelom in notranja površina značilne glavničasto okrašene lončenine.

- raziskano območje
- strukture z zgodnjebronastodobno keramiko

1660	1659	1658	1657	1656	1655	1654	1653	1652	1651	1650	1649	1649a	1649b	
1637	1638	1639	1640	1641	1642	1643	1644	1645	1646	1647	1648	1648a	1648b	
1636	1635	1634	1633	1632	1631	1630	1629	1628	1627	1626	1625	1625a	1625b	
1613	1614	1615	1616	1617	1618	1619	1620	1621	1622	1623	1624	1624a	1624b	
1612	1611	1610	1609	1608	1607	1606	1605	1604	1603	1602	1601	1601a	1601b	
1589	1590	1591	1592	1593	1594	1595	1596	1597	1598	1599	1600	1600a	1600b	
1588	1587	1586	1585	1584	1583	1582	1581	1580	1579	1578	1577	1577a	1577b	
1565	1566	1567	1568	1569	1570	1571	1572	1573	1574	1575	1576	1576a		
1564	1563	1562	1561	1560	1559	1558	1557	1556	1555	1554	1553	1553a		
1541	1542	1543	1544	1545	1546	1547	1548	1549	1550	1551	1552	1552a		
1540	1539	1538	1537	1536	1535	1534	1533	1532	1531	1530	1529	1529a		
1517	1518	1519	1520	1521	1522	1523	1524	1525	1526	1527	1528	1528a		
1516	1515	1514	1513	1512	1511	1510	1509	1508	1507	1506	1505	1505a		
1493	1494	1495	1496	1497	1498	1499	1500	1501	1502	1503	1504	1504a		
1492	1491	1490	1489	1488	1487	1486	1485	1484	1483	1482	1481			
1469	1470	1471	1472	1473	1474	1475	1476	1477	1478	1479	1480			
1468	1467	1466	1465	1464	1463	1462	1461	1460	1459	1458	1457			
1445	1446	1447	1448	1449	1450	1451	1452	1453	1454	1455	1456			
1444	1443	1442	1441	1440	1439	1438	1437	1436	1435	1434	1433			
1421	1422	1423	1424	1425	1426	1427	1428	1429	1430	1431	1432			
1420	1419	1418	1417	1416	1415	1414	1413	1412	1411	1410	1409			
1397	1398	1399	1400	1401	1402	1403	1404	1405	1406	1407	1408			
1396	1395	1394	1393	1392	1391	1390	1389	1388	1387	1386	1385			
1373	1374	1375	1376	1377	1378	1379	1380	1381	1382	1383	1384			
1372	1371	1370	1369	1368	1367	1366	1365	1364	1363	1362	1361			
1349	1350	1351	1352	1353	1354	1355	1356	1357	1358	1359	1360			
1348	1347	1346	1345	1344	1343	1342	1341	1340	1339	1338	1337	1337a		
1325	1326	1327	1328	1329	1330	1331	1332	1333	1334	1335	1336	1336a		
1324a	1324	1323	1322	1321	1320	1319	1318	1317	1316	1315	1314	1313		
1301a	1301	1302	1303	1304	1305	1306	1307	1308	1309	1310	1311	1312		
1300a	1299	1298	1297	1296	1295	1294	1293	1292	1291	1290	1289			
1277a	1277	1278	1279	1280	1281	1282	1283	1284	1285	1286	1287	1288		
1276a	1276	1275	1274	1273	1272	1271	1270	1269	1268	1267	1266	1265		
1253a	1253	1254	1255	1256	1257	1258	1259	1260	1261	1262	1263	1264		
1252a	1252	1251	1250	1249	1248	1247	1246	1245	1244	1243	1242	1241		
1249a	1249	1230	1231	1232	1233	1234	1235	1236	1237	1238	1239	1240		
1228a	1228	1227	1226	1225	1224	1223	1222	1221	1220	1219	1218	1217		
1205a	1205	1206	1207	1208	1209	1210	1211	1212	1213	1214	1215	1216		
1204a	1204	1203	1202	1201	1200	1199	1198	1197	1196	1195	1194	1193		
1181a	1181	1182	1183	1184	1185	1186	1187	1188	1189	1190	1191	1192		
1180a	1179	1178	1177	1176	1175	1174	1173	1172	1171	1170	1169			
1157a	1157	1158	1159	1160	1161	1162	1163	1164	1165	1166	1167	1168		
1156a	1156	1155	1154	1153	1152	1151	1150	1149	1148	1147	1146	1145		
1133a	1133	1134	1135	1136	1137	1138	1139	1140	1141	1142	1143	1144		
1132a	1132	1131	1130	1129	1128	1127	1126	1125	1124	1123	1122	1121		
1109a	1109	1110	1111	1112	1113	1114	1115	1116	1117	1118	1119	1120	1120a	
1108a	1108	1107	1106	1105	1104	1103	1102	1101	1100	1099	1098	1097	1096	
1083a	1083	1084	1085	1086	1087	1088	1089	1090	1091	1092	1093	1094	1095	1095a
1082a	1082	1081	1080	1079	1078	1077	1076	1075	1074	1073	1072	1071	1070	
1057a	1057	1058	1059	1060	1061	1062	1063	1064	1065	1066	1067	1068	1069	
1056a	1056	1055	1054	1053	1052	1051	1050	1049	1048	1047	1046	1045	1044	
1031a	1031	1032	1033	1034	1035	1036	1037	1038	1039	1040	1041	1042	1043	
1030a	1030	1029	1028	1027	1026	1025	1024	1023	1022	1021	1020	1019	1018	
1005a	1005	1006	1007	1008	1009	1010	1011	1012	1013	1014	1015	1016	1017	
1004a	1004	1003	1002	1001	1000	999	998	997	996	995	994	993	992	
979a	979	980	981	982	983	984	985	986	987	988	989	990	991	
978a	978	977	976	975	974	973	972	971	970	969	968	967	966	
953a	953	954	955	956	957	958	959	960	961	962	963	964	965	
952a	952	951	950	949	948	947	946	945	944	943	942	941	940	

1558

149

105

1935 = 1465

961a

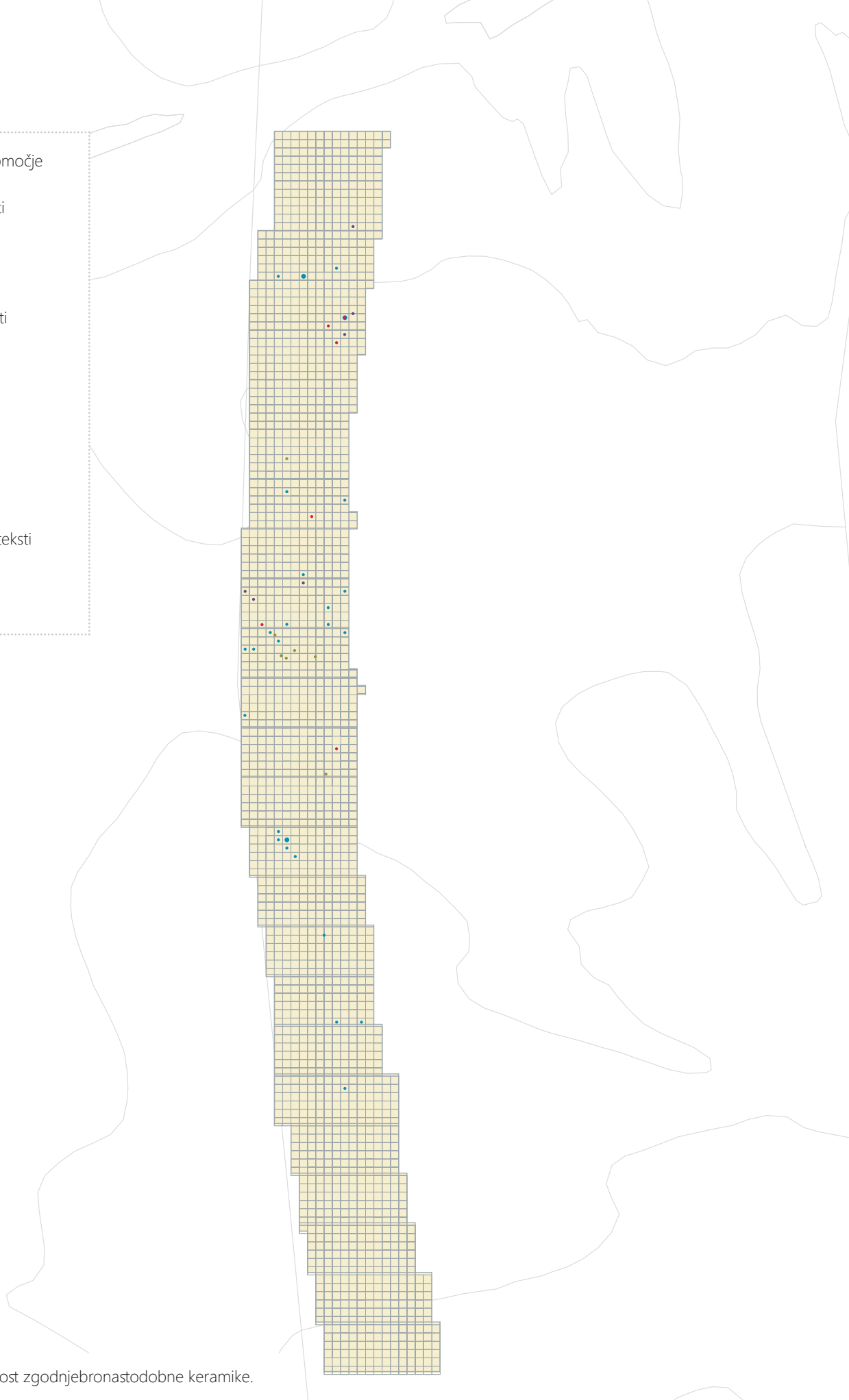
964a

993a

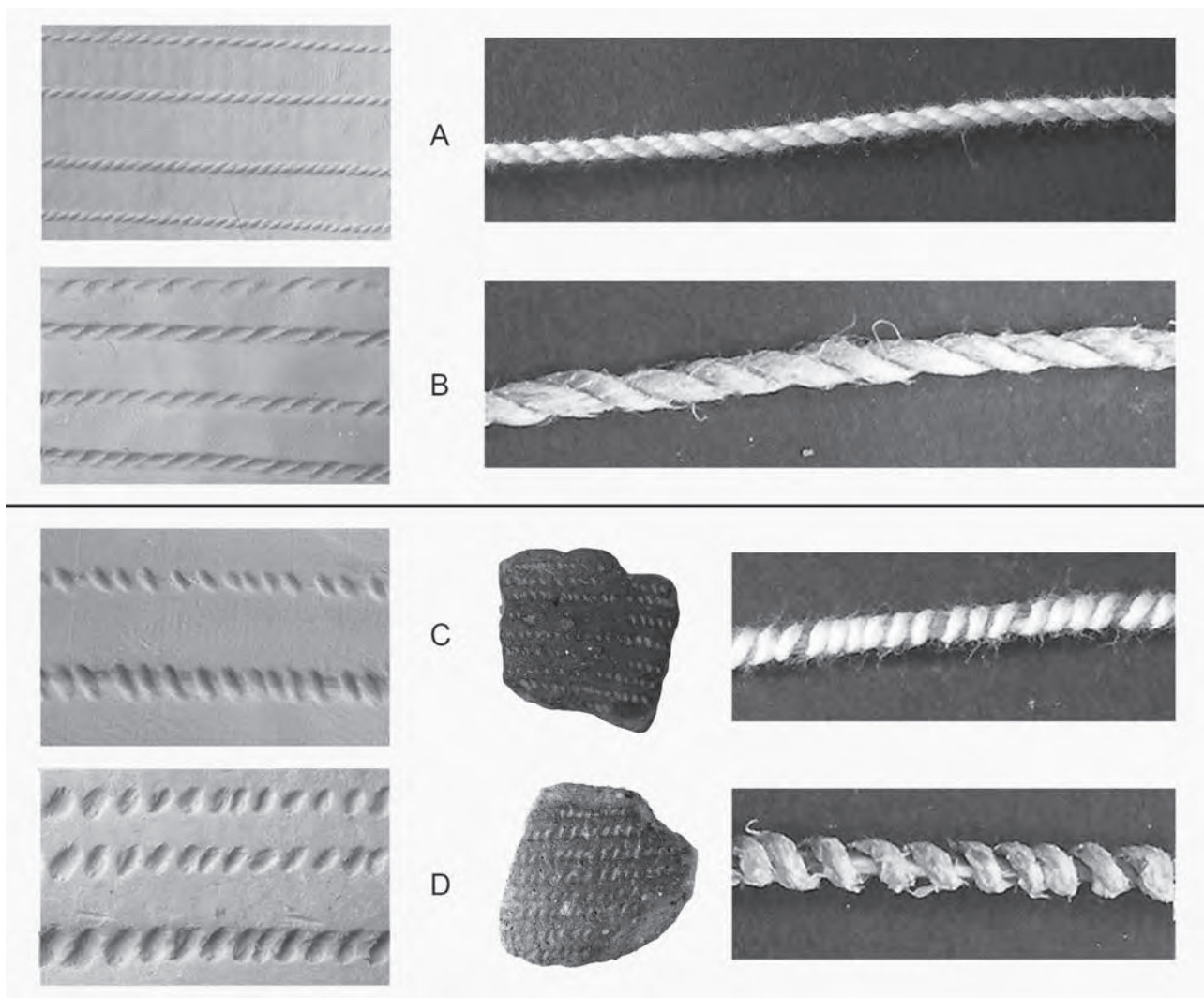
882/1

35 Ostanke poselitve v zgodnji bronasti dobi. Merilo 1 : 800.

776a

36 Razprostranjenost zgodnjebronastodobne keramike.
 Merilo 1 : 2500.

38 Primerjava okrasa odtisa vite (dvojne) vrvice (A, B) in navite vrvice (C, D) s primeri z najdišča Rogoza (po Črešnar 2010a).

en izmed boljše ohranjenih odlomkov (G1249), a se med seboj močno razlikujejo. Drug pogosteje uporabljen način krašenja je odtis navite vrvice (sl. 38).¹⁵ Motiv, v katerem se pojavlja, so vedno vzporedne vodoravne vrste, ki pokrivajo območje vratu pod robom ustja (npr. G254, G715, G720). Sledove njegove uporabe smo opazili tudi na odlomkih

15 Za razliko od klasičnega pramenastega odtisa vite (dvojne) vrvice gre tukaj za odtis vrvice, ki je navita bodisi okoli debelejšje vrvice bodisi okoli lesene tanjše veje. Za to so primerne različne nekoliko bolj upogljive vrste, sami pa smo pri poskusu za odtiskovanje uporabili brezo in bršljan.

Na sliki poskusnega odtiskovanja gre pri odtisih vite vrvice za bolj rahel in močnejši odtis manj in bolj trdno vite vrvice, medtem ko sta naviti vrvice odtisnjeni le z različno močjo. Med poskusom se je izkazalo, da vita vrvice v nobenem primeru ne more imeti med odtisi posameznih kolotov večjih razmakov ter da se pri močnejših vitjih zgornji in spodnji robovi posameznih kolotov priostrujejo. Za razliko od tega ima način odtiskovanja navite vrvice mnogo več maneverskega prostora pri njegovi izvedbi, saj so lahko koluti postavljeni popolnoma navpično, po drugi strani pa tudi močno poševno, prav tako pa lahko variira tudi razdalja med posameznimi koluti navitja.

fine lončenine, kjer so prav tako okrašeni le vratovi (G252, G795). V teh primerih lahko gre za dve vrsti posod, za lonce (G795) in vrče (G70, G126, G252). Prvi je žgan na enak način, kot smo omenili za grobe lonce, drugi pa so bili ves čas žgani v redukcijskih pogojih.

Po izbiri lončarske gline je mogoče kot zgodnjebronastodobno opredeliti tudi predilno vretence G353, ki je nenavadno predvsem zato, ker ni popolnoma preluknjano.

Ob izstopajočih najdbah je zgodnji bronasti dobi pripisanih še nekaj odlomkov ustij in držajev, ki smo jih opredelili s pomočjo primerjav.

5.2 Primerjava lončenine

Najdišča s podobnimi najdbami so na vzhodu Slovenije poznana že dlje časa, a je bila celostna slika še do konca prejšnjega tisočletja precej nejasna (Dular 1999, 85, 94, sl. 2). Ob kasnejših odkritjih je bilo na to temo pripravljenih več objav (npr. Guštin 2005; Sankovič 2009; Sankovič 2010; Črešnar 2010a), zato v nadaljevanju le povzemamo nekatera dognanja, ki so relevantna za razumevanje gradiva, odkritega na najdišču Rogoza.

Kroglasti oziroma trebušasti lonci s srednje do močno izvihanimi, lijakastimi ali blago usločenimi ustji, ki so glavničeni po vsem trupu, so bili odkriti na sosednjem najdišču v Slivnici, kjer je prav tako mogoče zaslediti uniformnost v okrasu ostenja posod in pestrost pri okrasu ustij, kjer prepoznamo plitke žlebove, plastične aplikacije in vbode. Najdbe prav tako pripadajo delno premešanim plastem, nekaj pa je bilo odkritih v jamah B, C, D in SE 106. Te zaradi keramičnih sestavov, ki se v njih pojavljajo, omogočajo tudi določanje sočasnih posod, ki so uvrščene v najzgodnejšo stopnjo naselbine, Slivnica 1a (Lamut 2000a, npr. t. 66: 1, t. 165: 2, t. 230: 1, t. 233: 1, t. 244: 1; Strmčnik Gulič 2003b, 238). Podoben lonec, katerega trup je okrašen z odtisi glavničenja, njegov vrat pa z vrsto odtisov nohtov, je bil skupaj s sorodnimi najdbami, med katerimi so tudi sklede, okrašene z odtisi vrvice, odkrit tudi v le nekoliko oddaljeni Orehovi vasi, kjer najdbe pripadajo stavbnim jami s pripadajočim ognjiščem (Grahek 2015, 26–27, G1). Po preliminarni objavi sodeč je bila takšna keramika odkrita tudi v Lavšah pri Šikolah, kjer prav tako pripada zaključenim kontekstom. Med najdbami so prisotni lonci, katerih trup je okrašen z glavničastim ornamentom, ustja pa so lahko, podobno kot v Orehovi vasi, okrašena z odtisi navite vrvice (Lubšina Tušek 2003, 171). Odlomki glavničene lončenine, za katere ni mogoče ugotoviti oblike posod, a so njene tehnološke značilnosti nezamenljive, so bili odkriti tudi na najdišču Selska cesta na Ptuj, kjer izvirajo iz zasipa nekdanje struge.¹⁶ Najbogatejše doslej znano najdišče s sorodnim gradivom na slovenskih tleh pa je bilo odkrito na lokaciji Pod kotom – jug pri Krogu pri Murski Soboti, kjer obstajajo skoraj v celoti ohranjene primerjave obravnavanim loncem z najdišča Rogoza. Ob tem se v različnih kontekstih in premešanih plasteh nahaja še kopica podobnih posod in njihovih odlomkov, ki jih je S. Sankovič vzporedil s kulturo Kisapostag (Sankovič 2009, G337, G338). V osrednji Sloveniji so takšne lonce razkrila le izkopavanja na Ljubljanskem barju, natančneje v Notranjih Goricah in na Partih, kjer so datirani v stopnjo Ig II po P. Korošec oziroma

16 M. Lubšina Tušek in A. Magdiču se zahvaljujem za ogled gradiva, ki so ga na različnih najdiščih odkrili sodelavci ZVKDS OE Maribor.

Ig b in LB VI po Parzingerju (Korošec 1957, t. VI: 1–2; Korošec 1959; Harej 1981–1982, t. 15: 8, t. 25: 2, t. 31: 3,4; Harej 1986, 118–119, t. 8: 2; Parzinger 1984, 50–53, t. 4).

Ob naštetih najdbah iz Slovenije smo primerjave zasledili predvsem na vzhodnoležečem območju Panonije. Te lahko najdemo v naselju Balatonyörök, kjer je I. Torma po stratigrafski in tipološki analizi predvidel dvostopenjsko delitev kulture Kisapostag ter jih uvrstil v njeno zgodnjo stopnjo¹⁷ (Torma 1972, Abb. 12: 1–6, 9). Nekaj odlomkov enakih posod je bilo odkritih tudi na severnem Hrvaškem, na najdišču Čezma – Rađinac, kjer jih Z. Marković v svoji najnovjši analizi gradiva postavlja v horizont protolicenske keramike¹⁸ (Marković 2003, 127, t. 4: 9, t. 5: 4).

Alternativni način krašenja kroglastih oziroma trebušatih loncev, katerih oblike zaradi fragmentarnosti primerov z najdišča Rogoza niso povsem znane, so vrste odtisov navite vrvice na lijakastem ali blago usločenem vratu. Večino odlomkov lahko uvrstimo med grobo posodje (G254, G656, G711, G714, G720, G734, G949, G1097), le eden pa pripada fini lončenini (G795). Slednji ima vrat okrašen s petimi vzporednimi vrstami odtisov, torej z motivom, ki po številu vrst odtisov ustreza značilnostim, lastnim predvsem zgodnji stopnji kulture Kisapostag.¹⁹ Najbližje primerjave je ponovno mogoče iskati v Slivnici, kjer je vrat lonca v edinem bolje ohranjenem primeru nekoliko krajši in posledično okrašen le s tremi vrstami odtisov, temu tipu pa bi lahko pripadalo še več odlomkov lončenine²⁰ (Lamut 2000a, t. 234: 1, t. 233: 4, 8, 10, t. 235: 5, 6, t. 248: 2, t. 270: 3). Prav tako so omenjene oblike prisotne na kolišču pri Igu na Ljubljanskem barju, najdiščih Pod kotom – jug pri Krogu in Nova Tabla, oba pri Murski Soboti, Čezma – Rađinac in Balatonyörök, kjer imajo nekateri lonci med vratom in ramenom pritrjen trakast ročaj (Korošec 1957, t. I: 2; Torma 1972, t. 13: 12, 14, 16, 18; Marković 2003, t. 4: 1, t. 5: 1; Guštin 2005, sl. 2: 1–2; Sankovič 2009, G330, G406, G408; Guštin *et al.* 2017, 65–75, G570). Lonci z najdišča Pod kotom – jug pri Krogu imajo za razliko od drugih praviloma okras narejen iz več vrst, a so tipološke sorodnosti več kot očitne (Korošec 1957, t. I: 2; Marković 2003, t. 4: 1, t. 5: 1; Sankovič 2009, G330, 406, 4089).

17 Gradivo z Balatonyöröka je postalo osnova za delitev kulture Kisapostag; nanj se sklicujejo še dandanes.

18 Isto gradivo je avtor pred leti še uvrščal v kulturo Kisapostag, sedaj pa ga z njo le vzporeja (Marković 1994, 119–121).

19 Vratovi tako vrčev kot loncev, najdenih na madžarskih najdiščih, ki jih pripisujejo kulturi Kisapostag, so praviloma okrašeni s tremi do petimi vrstami odtisov (Torma 1972, 34–35).

20 Okras je zaradi nepoznavanja tehnike njegovega izdelovanja risan nepregledno, a tudi avtor preliminarnе analize B. Lamut govori o odtisih (ovite) vrvice.

Motiv več kot petih vzporednih vrst (večvrstični motiv) znanu je tudi nekaj primerljivih odlomkov lijakastih ali usločenih vratov, najdenih z najdišča Rogoza (G254, G656, G711, G714, G720, G734, G1097). Narejeni so iz drobno do grobozrnate lončarske gline, ki se zaključujejo z zaobljenim ali vodoravno odrezanim ustjem. Okrasi so enotni in se nekoliko razlikujejo le po globini odtisnjene navite vrvice. Primerjalno gradivo je najštevilčnejše zastopano na najdišču Pod Kotom – jug pri Krogu, kjer imajo takšne vratove lonci in vrči, pri čemer so rogoški kosi, sodeč po zrnivosti lončarske gline in debelini ostenja, verjetno pripadali prvim. V enem primeru na soroden odlomek naletimo tudi na koliščih na Igu, kjer verjetno pripada vrču (Korošec 1957, t. II: 1, 2; Sanković 2009, npr. G252, G322, G324, G407, G428, G429). Nadalje so bile analogije odkrite na najdiščih Nova Tabla pri Murski Soboti, Čezme – Rađinac, Grabrovac pri Đakovu, Podgorač, v jamah Vindija pri Varaždinu in Mačkove špilje nad Višnjico, nedaleč od slovensko-hrvaške meje, ter po en odlomek na Balatonyöröku in Lánycsóku²¹ (Torma 1972, t. 8: 4; Šimek 1975, t. II: 13, t. III: 4, 5, 8, 11; Majnarić-Pandžić 1977, 72, t. 5: 8, t. 6: 1, t. 7: 4; Ecsedy 1979, t. X: 20; Vinski Gasparini 1983, t. LXX: 14; Martinec 2002, t. III–X; Marković 2003, t. 4: 5; Guštin 2005, sl. 5: 1; Guštin *et al.* 2017, G159, G234). Največje število primerljivih odlomkov prihaja iz naselbine Grabrovac, natančneje iz stavbne jame, kjer je bilo ob njih tudi nekaj grobih loncev, okrašenih z glavničastim okrasom, še pomembnejši pa je pojav južnopanonske inkrustirane keramike, ki je zabeležen tudi v Podgoraču. Kontekst je m. Martinec zaradi odsotnosti motiva valovnice, narejene v »maniri pramenaste keramike«, datiral v pozno stopnjo kulture licenske keramike, ob tem pa spregledal, da pri okrasu nekaterih odlomkov ne gre za odtise žigov, ki posnemajo pramenast okras, temveč za grobe odtise navite vrvice, ki je značilnost kulture Kisapostag. Prav tako je lončenina, okrašena z inkrustacijo, zgodnja, kar pomeni, da bi lahko kontekst primerjali z grobom v Balatonkaliju in drugimi sorodnimi najdbami ter ga postavili v stopnjo pozne Kisapostag – zgodnje inkrustirane keramike po S. Honti in V. Kiss (Torma 1978, 22, 27; Honti, Kiss 1996, 38). Edina posebnost gradiva iz Grabrovca, ki ga ločuje od primerov z najdišča Rogoza, Pod Kotom – jug pri Krogu in Balatonyöröka, je njegova barva, saj ne gre za sive, temveč za črne tone in po besedah avtorja za izključno redukcijsko žgano posodje (Martinec 2002, 287–289, 294–296, t. III–X). Mnenje o neustrezno pozni dataciji omenjenega konteksta zastopa tudi Z. Marković, ki najdbe postavlja v svojo zgodnjo stopnjo (A–1)

21 Pri gradivu iz Podgorača gre lahko tudi za odtis vite dvojne niti, kar pa iz slikovnega materiala ni razvidno, prehod med tehnikami pa, predvsem ko govorimo o nekoliko debelejši vrvi, ni povsem oster.

»klasične licenske kulture«, na moč podobne iz najdišča Čazma – Rađinac pa že v predhodno protolicensko stopnjo (Marković 2003, 127–128, op. 7, t. 4: 5, t. 5: 3, t. 6: 1–2).

Odlomka lijakastega vratu z zaobljenim oziroma zoženim ustjem ter dva odlomka vratu, od katerih ima prvi ohranjen tudi prehod v rame (G70, G126, G252, G888), so narejeni iz fine lončarske gline in okrašeni z večjim številom vrst odtisnjene navite vrvice. Glede na velikost pripadajo vrčem, najštevilnejše primerjave zanje pa ponovno zasledimo na najdišču Pod Kotom – jug pri Krogu pri Murski Soboti. Zanje je značilen lijakast ali blago usločen vrat, ki je ves okrašen in se zaključuje z zoženim ali zaobljenim ustjem, trup je lahko kroglast ali bikoničen, trakast ročaj pa povezuje vrat in rame (Sanković 2009, npr. G329, G331, G362, G415).

Med prvimi, ki imajo kroglast trup, je bil soroden okras na vrču iz Maribora, ki je naveden kot primer pramenaste keramike in ima že nekoliko mlajšo kroglasto obliko, enako pa je označen tudi nedavno odkrit vrč iz jame PO 29 z najdišča na Novi tabli ter le v streljaj od nje oddaljenih Kotarah²² (Dular 1999, sl. 2: 4; Gabrovec 1983, I: 4, 4a; Kerman 2003, 162, sl. 3; Kerman 2011, G48; Guštin 2005, sl. 5: 2; Guštin *et al.* 2017, G160). Oblika in okras sta poznana tudi na koliščih na Igu, najdišču St. Salvator pri Brežah na avstrijskem Koroškem, v hrvaškem medrečju Drave in Save, iz jame Vindija pri Varaždinu ter iz naselij Čazma – Rađinac in Gradac pri Pleternici (Majnarić-Pandžić 1977, sl. 2: 1; Vinski Gasparini 1983, t. LXX: 3, 3a; Benkovsky Pivovarová, Gömöri, Kaus 1987, Abb. 8; Marković 2003, sl. 3: 1, t. 4: 7, t. 5: 3). Nekaj analogij je tudi na naselbinah v Balatonyöröku in Ordacsehi – Bugaszegu, kjer naj bi bili motivi, ki niso izpolnjeni z inkrustacijo, značilni predvsem za zgodnjo stopnjo kulture Kisapostag, ter na grobiščih Dunaújváros in Ordacsehi – Cserefoldön, ki sta datirana v drugo stopnjo. Čeprav so osnovne tipološke značilnosti enake, pa je treba opozoriti tudi na razlike. Vrči madžarskega področja imajo ročaje vedno pritrjene na rob ustja ali tik pod njim, žgani so oksidacijsko oziroma v nenadzorovanih pogojih in z izjemo redkih okrašeni le z do petimi vrstami odtisov navite vrvice. Če je število slednjih večje, so te praviloma razporejene v pasove po tri do pet skupaj in/ali so prekinjene z nizi odtisov krožcev. Nasprotno pa imajo jugovzhodnoalpski pogosto ročaj pritrjen nižje na vratu, žgani so redukcijsko in imajo ves vrat okrašen z enakomerno razporejenimi vrstami (Torma 1972, t. 6: 30, t. 13: 3, 4; Szathmári 1983, npr. Abb. 46: 1, 2; Somogyi 2004, t. 6: 3; Belényesy, Honti, Kiss 2007, 214, 215, Fig. 203 (Ordacsehi – Bugaszeg)).

22 O pripadnosti mariborskega vrča licenski keramiki je podvomil že S. Pahič (1968, 17, sl. 2).

Drugi, katerih trup je bikoničen, kažejo splošno vzhodnejšo razširjenost. Tako jih ob morebitnem pojavu z najdišča Rogoza od slovenskih najdišč premore le še najdišče Pod Kotom – jug pri Krogu, pri čemer pa je eden izmed primerov okrašen s kombiniranim okrasom, pri katerem se nizi vodoravnih vrst odtisov navite vrvice izmenjujejo z vrstami odtisjenih krožcev. Ta okras ima analogije na najdiščih Dunaújváros in Balatongyörök, kjer so uvrščeni v drugo stopnjo kulture Kisapostag. Iz tega območja izvirajo tudi vse nadaljnje primerjave temu tipu vrčev, ki prihajajo iz Balatongyöröka, Dunaújvárosa ter Ordacsehi – Csereföldöna in Ordacsehi – Bugaszega, kjer sodijo tako v prvo kot drugo stopnjo obravnavane kulture (Torma 1972, t. 13: 9–10; Szathmári 1983, Abb. 47: 1, Abb. 52: 1, Abb. 56: 2; Somogyi 2004, t. 10: 1; Belényesy, Honti, Kiss 2007, Fig. 185–186; Sančovič 2009, G327, G331).

Obe obliki vrčev se ohranita tudi kasneje, ko ju zaradi nekaterih sprememb v obliki in proporcij, redukcijskem žganju in značilnem okrasu pripisujemo t. i. pramenasti oziroma licenski keramiki, kot je predlagal že Torma (npr. Marković 1994, t. 41: 7, 8; Vinski Gasparini 1983, t. LXX: 1, 8; Torma 1972, 26).

Med zgodnjebronstodobne najdbe smo po lončarski masi opredelili tudi tkalsko vretence **G353**, ki je nenavadno predvsem zato, ker ni popolnoma preluknjano. Da bi to lahko držalo, potrjuje tudi analogija, saj smo podobno vretence zasledili med značilnim gradivom Hatvanske kulture na Madžarskem (Kalicz 1984, t. 57: 14, 16).

Nazadnje pa lahko kot zgodnjebronastodobnega opredelimo tudi vsaj enega izmed držajev z vdolbino na sredini (**G248**). Sicer je podobno oblikovanih še več držajev (tip Dr 2g), ki pa so narejeni iz popolnoma drugačne lončarske gline in so drugače žgani. Po obliki gre za časovno neopredeljive ročaje posod, saj jih poznamo od zgodnjebronastodobnega konteksta v Slivnici do starejšeželeznodobnih plasti s Pošte (Lamut 2000a, t. 230: 6, t. 235: 9; Teržan 1990, t. 34: 12).

6 Pozna bronasta doba

6.1 Kovinske najdbe bronaste dobe

Bronastih najdb v naselbini ni bilo obilo, saj smo našli le fragmente treh igel, fibulo, fragmenta dveh obročev oziroma zapestnic in eno fragmentirano preluknjano ploščico. Ob tem so bili najdeni še bakrena plano-konveksna pogača in štirje brezoblični koščki bakra, ki so skupaj s štirimi drobci žlindre pomembni za ugotavljanje metalurških dejavnosti v naselbini. Dodatno težo pa daje predmetom ICP-AES analiza njihove kemijske sestave, ki je bila narejena na petih izmed naštetih predmetov (sl. 39) in je vključena v njihovo obravnavo.²³

Nadaljnje bronaste najdbe so bile odkrite v sklopu starejšezelznodobnih gomil, ki se nahajajo nekoliko severneje od naselbine. To so bili fragmenti gladke bronaste ovratnice in bronaste igle z danes brezoblično glavico, ki so skupaj s čolničasto fibulo opredeljeni v sklopu obdelave starejšehalštatskega gradiva.²⁴

6.1.1 Bronaste najdbe

V največji meri je ohranjena igla s cigarasto oblikovano glavico (G1064), ki je okrašena z vrezanim okrasom v obliki nepravlega tordiranja. Odkrita je bila v jami za soho SE 226, s še šestimi odlomki prazgodovinske lončenine.

Podobna je bila odkrita v grobu 30 na Brinjevi gori, le da je ta okrašena z menjajočim se različno usmerjenim nepravilnim

tordiranjem. V. Pahič je na podlagi širokega spektra najdb, igle z veliko vazasto glavico, fibule tipa Marco po Carancinju, dvorezne britve ter očalaste fibule s spiralno osmičko, grob opredelil v zgodnjo stopnjo grobišča, ki bi se lahko začela na prehodu iz Ha A2 v Ha B1 (Carancini 1975, 37; Pahič 1988–1989, 184–186, t. 1: 1–4, 6–7; Črešnar 2006, 142–143, sl. 34). Slednji je skoraj identična igla iz depoja Pffefingen v jugozahodni Nemčiji, datiranega v stopnjo Ha B1, še bližje analogijo pa ima v grobu 164 iz Dobove, ki je uvrščen v drugo stopnjo grobišča po Dularju oziroma na prehod iz starejšega v mlajše žarnogrobiščno obdobje. Ob tem je prav tam bila še ena igla tega tipa, ki pa je okrašena v drugačni maniri²⁵ (Müller Karpe 1959, 176–178, t. 164: 1; Stare 1975, t. 9: 1, t. 23: 6; Dular 1978, t. 1). Po obliki in okrasu sorodna je tudi igla iz najdišča Marefy na Moravskem, kjer je prav tako okrašena z nepravilnim tordiranjem, ki pa ga dvakrat prekinja pas t. i. smrekovih vejic (Říhový 1979, t. 47: 1153). Nadalje so takšne igle znane iz naselja Velemszentvid na zahodu Madžarske in prav tam odkritega depoja, katerega časovni razpon je širok, najmlajše najdbe pa sodijo na začetek mlajšezarnogrobiščnega obdobja. Na območju severovzhodno od nas je en primer poznan iz Gradca, nekaj nadaljnjih z Moravske, eden pa s Slovaške²⁶ (Říhový 1979, 95–100, 150–152, t. 27: 492, t. 47: 1153–1156).

Obravnavani tip igel opredeljuje Říhový kot podvrsto kijastih igel, h katerim prišteva tudi takšne s širšim klobučastim nastavkom in takšne s stožčasto glavico. Medtem ko slednje datira v čas stopnje Baierdorf-Velatice s posamičnimi kasnejšimi primerki, pa igle s cigarasto oblikovano glavo postavlja v kasnejši čas, saj so na Moravskem datirane v stopnjo

23 Analize so bile izvedene leta 2008 v Analiznem laboratoriju na Inštitutu za kovinske materiale in tehnologijo v Ljubljani pod vodstvom dr. A. Kocijan v okviru raziskovalnega programa Narodnega muzeja Slovenije. Za posredovanje vzorcev v analize in pomoč pri njihovi interpretaciji se najlepše zahvaljujem dr. N. Trampuž Orel. Analiza ICP-AES (induktivno sklopljena plazma atomske emisijske spektroskopije) omogoča razmeroma enostavno in hkrati natančno določanje velikega števila elementov z veliko natančnostjo tudi pri nizkih vsebnostih, kar velja za sledne elemente. Je obenem kvalitativna kot kvantitativna metoda, kar pomeni, da razkrije tako vrsto kot absolutno količino izbranih elementov. Za običajne arheometalurške potrebe se analizira 12–13 elementov hkrati, vzorec, ki je za to potreben, pa je nekaj deset miligramov kovine, kar je mogoče odvzeti iz vrtine s premerom 1 mm (Klemenc, Budič, Zupan 1999; Trampuž Orel, Urnkar 2009).

24 Glej poglavje *Starejša železna doba*.

25 Dular (1978, t. 1) je iglo iz groba 164, po kronološki tabeli sodeč, pripisal iglam s čebuličasto glavico in odebeljenim vratom, a razloga za to ne navaja, prav tako pa ta ni razviden iz primarne objave predmeta.

26 Na najdišču Velemszentvid je Říhový (1983, 35) kot cigarasti opredelil le dve igli (št. 346, 347), a bi lahko v to skupino postavili še marsikatero izmed predstavljenih (npr. št. 285, 302, 308, 338, 340, 341 – vse Velemszentvid, 345 – neznano najdišče na Madžarskem). Novotná (1980, 144ss) prinaša le eno takšno iglo, ki pa jo obravnava med iglami s tordirano kijasto glavico, čeprav je okrašena z vodornimi vrezji (št. 963-Vel'ký Grob). Podobna, a neokrašena igla je bila odkrita tudi na najdišču Pince (Pod Grunti) pri Lendavi (Kerman 2018, G1237).

Kat. št.	Predmet	Element (wt%)													Vsota	As+Ni+ Sb+Co
		Cu	Sn	Pb	As	Ni	Sb	Co	Bi	Ag	Fe	Mn	Zn			
G124	sekira (?)	90,66	0	0,03	2,24	0,21	6,67	0	0,02	0,18	0,01	0	0	100,02	9,15	
G129	kapljica z žlindro	95,07	0,27	0,04	2,74	0,09	0,18	0,07	0	0,03	0,08	0	0	98,57	3,12	
G636	pogača	96,18	0,03	0,01	0,82	1,11	0,59	0,04	0	0,08	0,42	0	0,01	99,29	2,56	
G732	obroček	80,9	16,5	0,15	0,51	0,31	0,41	0,03	0,01	0,38	0,18	0	0,02	99,4	1,41	
G961a	kapljica (večja)	90,66	0,3	0,13	0,93	1,24	4,25	0,05	0,04	0,6	0,02	0	0	98,22	6,6	

39 Rezultati analize kovinskih najdb z metodo ICP-AES.

Domamyslice, ki jo lahko vzporejamo z mlajšo KŽG. Avtor je ob tem eno izmed nedvomno cigarastih igel, odkrito v naselju Lovčičky na Moravskem, ki je okrašena popolnoma enako kot rogoška, pripisal tipu igle z betičasto glavico (Kolbenkopfnadel), kasneje pa je bila iz istega najdišča objavljena še ena podobna igla. Obe sta pripisani naselbinskim kontekstom, ki so datirani v starejšezarnogrobiščno obdobje (Říhovský 1979, 151–155; Říhovský 1982b, Abb. 4: 6; Říhovský 1983, 36, 44, t. 36: 4; Novotná 1980, 144).

Podobne igle s širšega območja centralnega Balkana je skupaj z navadnimi kijastimi iglami obravnaval Vasić in jih družno datiral predvsem v čas starejše KŽG, pri čemer pa je za primera iz Doroslova na severozahodu Vojvodine predvidel mlajšo datacijo²⁷ (Vasić 2003, 82).

Pojavnost obravnavanih igel je omejena s starejšim in mlajšim žarnogrobiščnim obdobjem, pri čemer pa so najboljše primerjave starejše. Ob tem je zanimivo, da slovenski primeri, najdeni v grobovih, sodijo na sam začetek grobišč, na prehod iz Ha A v Ha B, kasneje pa se ne pojavljajo več. Takšno datacijo potrjuje tudi radiokarbonska analiza oglja iz jame SE 226, v kateri je bila odkrita (1109–1093 cal BC (2σ-2,8 %), 1086–1066 cal BC (2σ-3,6 %), 1059–922 cal BC (2σ-89,1 %)).

Od drugih dveh igel sta se ohranili le poškodovani glavici. Pri prvi, v naplavinski plasti SE 6 odkriti igli, gre za iglo z navadno bikonično glavico, manj verjetno pa za iglo z zaobljeno bikonično glavico, ki je okrašena z odprtimi stojčimi koncentričnimi trikotniki (G78). Po obliki sodeč je bolj sorodna prvim, saj se vbočen spodnji del pri slednjih ne pojavlja več. Z drugimi pa jo povezuje okras, saj so pogosto okrašene na podoben način, pri prvih pa se ta ne pojavlja in je večinoma omejen na horizontalne linije. Datacija igel z navadno bikonično glavico, kot jo je za širše območje

Vzhodnih Alp opredelil Říhovský, je nedorečena, saj se pojavljajo v vsej pozni bronasti dobi, medtem ko so tiste z zaobljeno bikonično glavico pogoste predvsem v obdobjih Ha B (Říhovský 1979, 120–121, t. 34–36; Říhovský 1983, 22, t. 7–8). Primerjave iglam z bikonično glavico v bližnji okolici najdemo na severnem Hrvaškem, kjer so značilne za prvi horizont pozne bronaste dobe, ki mu pripada najdba iz Laslova pri Osijeku, v naslednjo stopnjo pa sodi glava igle iz depoja Brodski Varoš pri Slavonskem Brodu. Časovno torej sodijo v zgodnjo in starejšo pozno bronasto dobo (Vinski Gasparini 1973, sl. 1: 10, t. 52: 35).

Druga glavica, ki prihaja iz plasti SE 530, vrhnjega zasutja nekdanje struge ob naselbini (SE 531), je močno poškodovana, a po obliki sodeč najverjetneje pripada iglam s čebuličasto glavico (G166). Říhovský igle s čebuličasto glavico na vzhodnoalpskem območju deli v več variant, ki jih med seboj ne more časovno ločevati. Ob nekaterih zgodnejših primerih jih datira predvsem v čas mlajše KŽG, njihova prisotnost pa je ugotovljena na širokem območju od vzhodne Francije do zahodne Madžarske (Říhovský 1979, 182–188, t. 56). Med bližnjimi primerjavami je treba omeniti zgodnji primer igle s tordiranim vratom iz groba 2 z grobišča na dvorišču SAZU v Ljubljani, ki pripada stopnji grobišča Ia. Nadalje lahko te igle, kot je pokazala že B. Teržan, preko najdb na otoku Krk, kjer se pojavljajo skupaj z velikimi ločnimi fibulami z dvema gumboma, vežemo na jadransko-mediteranski svet poznega 11. in 10. stoletja (Stare 1954, t. 6: 1–9; Stare 1975, t. 6: 1–3; Batovič 1983, t. 45: 5–7; Teržan 1995, 353–361).

Ob tem pa bi lahko šlo tudi za iglo z odebeljenim vratom. Med njihove starejše primere štejemo iglo iz depoja Peklenica, predstavnika prve stopnje pozne bronaste dobe na severnem Hrvaškem. Najti jo je tudi na grobišču Zagreb – Horvati, ki pa sodi v tretjo stopnjo po isti kronološki delitvi, v kateri veljajo obravnavane igle za značilen element (Vinski Gasparini 1973, t. 20: 5, t. 93: 14, 16). S slednjimi je načeloma sočasna tudi igla iz groba 334a iz Dobove, ki je datiran v drugo stopnjo grobišča (Stare 1975, t. 48: 12). Podobne ugotovitve za ves vzhodnoalpski svet prinaša tudi Říhovský,

²⁷ Avtor teh igel sicer ne loči od drugih okrašenih kijastih igel s stožčasto glavico, vendar je v naboru vsaj nekaj igel, ki bi jih lahko opredelil kot cigaraste (št. 536 – Adaševci, 545, 548 – obe Batajnica, 558 – Dobanovci, 561, 562 – Doroslovo, 586 – Jagodina, 589 – Klenje, 596 – Male Livadice).

saj so obravnavane igle najpogostejše v časovnem obdobju od prehoda Bd C/Bd D do Ha A²⁸ (Říhovský 1979, 74–95).

K obročastemu nakitu lahko pogojno prištevamo dva fragmenta gladkih bronastih zapestnic oziroma obročkov (G694, G732) ovalnega preseka, a je po analizi kovine pri enem izmed njih mogoče tudi, da nista namenjena le rabi kot nakitna predmeta (sl. 39).

Oblikovno podobne zapestnice se sicer pojavljajo v grobovih ruške žarnogrobiščne skupine, a je med njimi mnogo pogostejši kot ovalen lečast presek. Ta je pogost pri neokrašenih zapestnicah. Okrašene zapestnice, večinoma z motivom nasproti stoječih vrezanih snopov, datirane po Müller Karpeju v Ha B2, so predvsem na prvem ruškem grobišču, manj pa na Pobrežju, kroglastega preseka (Müller Karpe 1959, 124, t. 108–115; Pahič 1972). Popolnoma enakega preseka so odlomek brez najdiščnih okoliščin, ovratnica iz groba 26 s prvega ruškega žarnega grobišča, pri kateri lahko zaradi njenega majhnega premera sklepamo na otroški grob, ter zapestnica z nesklenjenimi konci iz neohranjene grobne celote na Pobrežju²⁹ (Kaerner 1989, t. 125: 10; Müller Karpe 1959, t. 109: A3; Pahič 1972, t. 38: 11). Zapestnica s podobnim presekom prihaja nadalje iz depoja Kamena Gorica blizu Varaždina in je datirana v zaključno fazo kulture žarnih grobišč na severu Hrvaške (Vinski Gasparini 1973, t. 126: 9).

Dodatne in to pot pomembne podatke o enem izmed odlomkov (G732) prinaša ICP-AES analiza, ki je razkrila kemijsko sestavo predmeta. Med pridobljenimi podatki izstopa visoka vsebnost kositra (16,5 %), na podlagi katere lahko domnevamo, da gre za obroček, namenjen legiranju bakra v bron.

Dodaten indic, ki govori v prid tej hipotezi, je ugotovitev, da je obroček na enem koncu zaključen s popolnoma ravno površino, kar dokazuje njegovo razkosavanje (sl. 40).

Predpostavki, kako so v procesu pridobivanja bron relativno dostopnemu bakru v metalurških postopkih dodajali mnogo redkejši kositer, sta vsaj dve. Po prvi naj bi dodajali kovinski kositer v obliki ingotov, ki so bili odkriti predvsem v Angliji in na zahodnem Mediteranu, druga pa predvideva dodajanje bronastih predmetov s povišano vsebnostjo kositra. Ta možnost bi lahko veljala za večje predele srednje Evrope in tudi za Slovenijo, kjer se kositrovi ingoti ne pojavljajo, kositer v predmetih pa je v povprečju nizek (5,68

28 Za primerjave so zanimive predvsem nekatere igle tipov Deinsdorf (npr. 398, 404, 407) in Graz (npr. 459).

29 Primerjalnih analiz med številnimi grobnimi predmeti in predmeti iz depojev nimamo, saj so med slovenskimi najdbami opredeljene le slednje, zato tipološke obravnave ob predočitvi kemijske analize ne moremo kar opustiti.

40 Obroček (G732) z označenim mestom razkosavanja.

%). Njegov odstotni delež naj bi v teh primerih presegal 10 odstotkov. Takšnih izjemnih predmetov je bilo tudi v Sloveniji odkritih kar nekaj. Medtem ko jih med gradivom Bd D ni zaslediti, pa so prisotni v depojih stopenj Ha A (Debeli vrh, Hercegovščak, Hočko Pohorje in Pekel) in Ha B (Kanalski Vrh), kjer se pojavljajo bodisi kot falere bodisi kot obroči oziroma obeski (Trampuž Orel, Heath, Hudnik 1996, 187). Tipološko bi rogoški obroček najlaže primerjali s podobnim iz Hercegovščaka, ki v 90 % sestoji iz kositra, ter z obroči oziroma zapestnicami s Kanalskega Vrha, od katerih jih pribl. 70 % vsebuje več kot 10 % kositra. V iskanju njegove datacije pa je pomembna tudi vsebnost nečistoč.³⁰ Skupna vrednost arzena (As), niklja (Ni), antimona (Sb) in kobalta (Co) v tem primeru ne presega 2 %, med tremi opazovanimi elementi pa vlada razmerje As>Sb>Ni. Podobne značilnosti deli tudi ena izmed rogoških »kapljic« bakra (G129), ki pa ima predvsem na račun arzena nekoliko višji skupni seštevek nečistoč. Sodeč po dosedanjih analizah je mogoče takšne značilnosti bakra v Sloveniji povezovati predvsem z metalurgijo obdobja Ha A, pa čeprav lahko takšna kovina ostane v uporabi še v zgodnjem Ha B³¹ (Trampuž Orel, Dr-glin 2005, 47–49).

30 Za določevanje vrst bakra oziroma bron so pomembni določeni sledni elementi oziroma nečistoče (As, Ni, Sb), ki se v njih pojavljajo. Merodajne so predvsem njihova skupna absolutna vrednost ter razlike, ki temeljijo na njihovih absolutnih vrednostih in njihovih relativnih medsebojnih razmerjih. Na podlagi pojavljajočih se kombinacij je bilo glede na prevladujoči element (As, Ni ali Sb) opredeljenih tudi sedem kompozicijskih skupin, ki nakazujejo sedem tipov bakra in so se ob tem izkazale tudi za do neke mere občutljiv kronološki pokazatelj (Trampuž Orel, Heath, Hudnik 1996, 202–206; Trampuž Orel, Urankar 2009).

31 Primerjava z analizo depojev Ha B je do neke mere problematična in zavajajoča, saj večina vzorcev dejansko pripada depojem Veliki Otok in Kanalski Vrh I in II, ni pa primerljivih analiz mlajših predmetov, odkritih v vzhodni Sloveniji. Izjema novejšega datuma je depo z najdišča Pod Kotom - jug pri Krogu, ki ga raziskava postavlja na konec stopnje Ha A, a še ni vključen v celokupno statistično sliko (Jereb 2009; Trampuž Orel, Urankar 2009).

6.1.2 Bakrene najdbe

Med kovinskimi najdbami zagotovo izstopa popolnoma ohranjena bakrena plano-konveksna pogača (**G636**), ki je bila skupaj z večjim loncem s stožčastim vratom (**G637**) odkrita v jami tik ob strugi potoka (SE 370).

Po obliki in velikosti bi obravnavano pogača pripisali tipu Uzsabánya I, kot ga je na zahodu Madžarske opredelil Czajlik. Datiral ga je na začetek mlajšega žarnogrobišnega obdobja, čeprav omenja tudi zgodnejše primere³² (Czajlik 1996). Na slovenskem prostoru pogačo najlaže povežemo z naselbinskim depojem Dragomelj I, ki je vseboval 38 v veliki meri popolnoma ohranjenih plano-konveksnih pogač, ki so se med seboj po velikosti in obliki močno razlikovale. Obravnavano pogačo lahko po velikosti in teži postavimo ob bok tamkajšnjim največjim primerom, a je njegov visok zvončast presek značilen le za srednje velike dragomeljske primere. Depo je vseboval še večje število bikoničnih ingotov, kot jih poznamo na primer tudi s Kanalskega Vrha ter so značilni za območje od srednje in severne Italije do osrednje Slovenije v času Ha A2/Ha B1 (Trampuž Orel, Heath 2001, 158–159; Turk 1997; Turk 2000, 14–38, 141–151).

Kemijska sestava pogače z najdišča Rogoza razkriva marsikaj (sl. 39). Glede na nizko vsebnost kositra (0,02–0,03 %) gre za kovinski baker, ki se je oblikoval ob taljenju bakrove rude v peči in ima obliko jame, v katero se je stekala kovina med metalurškim procesom. Za debelejšje pogače, kakršna je rogoška, nadalje velja, da naj bi jih bilo mogoče pridobivati le z razvitejšim tipom peči, ki je vključeval rešetko za zadrževanje žilindre³³ (Czajlik 1996, 166).

Vsebnost seštevka relevantnih nečistoč (2,5 %) je v povprečju nekoliko višja od najpogostejše vsebnosti v surovcih iz Ha A depojev (0,5–1,0 %), kar po primerjavah dopušča umestitev tako med predmete Ha A kot Ha B (Trampuž Orel, Drglin 2005, 48, Fig. 6). Prav tako je njeno mesto nedorečeno, če upoštevamo njihovo razmerje, Ni>As>Sb (3. kompozicijska skupina), ki je na Slovenskem v obeh omenjenih obdobjih zelo redko, analize iz Švice pa takšno sestavo pripisujejo predvsem srednjebronastodobnim in zgodnjeterstarejšepoznobronastodobnim predmetom (Bd D, Ha A1), medtem ko je njihov delež v mlajšem žarnogrobiščnem obdobju izjemno majhen. Nekoliko podobno sestavo bakra z izstopajočim nikljem in nižjimi vrednostmi arzena in antimona bi morda lahko videli v neobjavljenih analizah treh

32 S svojim največjim premerom 19,6 cm sodi dejansko na mejo med srednje (15–20 cm; tip Uzsabánya I) in velike (20–30 cm; tip Újfalu) pogače.

33 Ni pa to edini način za pridobivanje pogač, saj je na pogače iz recikliranih predmetov opozoril že P. Turk (2000, 141–142).

polizdelkov iz že omenjenega dragomeljskega depoja.³⁴ Pri tem gre za fragmentiran ingot in dve pogači, ki sta po obliki zelo podobni rogoški, a manjši in posledično lažji, pri tem pa je vsebnost niklja pri vseh treh občutno višja od ostalih nečistoč. Podobnost z omenjenimi najdbami na podlagi obsežnih študij N. Trampuž Orel omogoča tudi hipotetično iskanje izvornega področja rude na širšem območju Mitterberga. Tu se namreč nahajajo Sloveniji najbližja ugotovljena ležišča bakrovih rud z dominantnim nikljem in dokazanim rudarjenjem skozi vso bronasto dobo³⁵ (Trampuž Orel, Heath, Hudnik 1996, 202, Fig. 11 (prinaša tudi tabelo za Švico – po Rychner, Kläntsch 1995); Trampuž Orel, Heath 2001, 158, 161, sl. 6a).

Količina svinca (Pb), katere vrednost je 0,01 %, kaže, da gre za naravno vsebnost kovine.³⁶

Brezoblični koščki bakra (**G124**, **G129**, **G944a**, **G961a**) izhajajo iz različnih stratigrafskih enot od ornice SE 1 do nižjih plasti SE 3a, SE 8 in SE 1237. Pri dveh izmed njih (**G129**, **G944a**) je mogoče prepoznati odtise in tudi ostanke podlage, na katero sta padla v tekočem oziroma staljenem stanju, pri enem pa celo žlindro, ki se drži kovine. Razlagamo jih lahko kot kapljice bakra, ki so bile izgubljene med metalurškimi postopki. Nekoliko bolj zapletena je razlaga zadnjega kosa (**G124**), ki je kar zajeten, saj tehta slabih 41 g. Po obliki spominja na del rezila sekire ali pa surovec oziroma del roba bakrene pogače, ki pa je »obrabljen« do te mere, da ostri robovi, nastali ob morebitnem razkosavanju, niso več vidni.³⁷

Analizirani so bili kar trije izmed teh predmetov in izkazalo se je, da se po kemijski sestavi relativno močno razlikujejo (sl. 39).³⁸ Kapljico z žlindro smo že omenili (**G129**), njeno razmerje nečistoč pa lahko povezujemo z bakri iz časa Ha A. Popolnoma drugačno sliko pa razkrivata analizi drugih najdb. Nekoliko večja kapljica bakra (**G961a**) ima vsoti nečistoč 6,5 %, razmerje relevantnih elementov Sb>Ni>As, medtem pa ima predmet **G124**, ob 9,1 % nečistoč, razmerje Sb>As>Ni. Gre torej za t. i. baker z vodilnim antimonom, ki

34 Gre za predmete PL 3, PL 9 in PN 28 po Turk 2000, sl. 17: 1, 5, sl. 22: 25.

35 Za posredovanje rezultatov analiz se zahvaljujem dr. P. Turku iz Narodnega muzeja Slovenije (PL 3 = As – 0,41 %, Ni – 3,49 %, Sb – 0,21 %; PL 9 = As 0,71, Ni – 1,96, Sb – 0,12; PN 28 = As – 0,89 %, Ni 3,87 %, Sb 0,28 %).

36 Trampuž Orel, Heath, Hudnik 1996, 192.

37 Podobna opažanja navaja P. Turk v zvezi z nekaterimi surovci in kosi ingotov iz depoja Dragomelj I, kjer omenja, da so bolj obrabljeni kosi v višji plasti depoja. Te naj bi prebivalci naselbine jemali iz depoja in jih po »uporabi« ponovno vračali vanj (Turk 2000, 20–21).

38 Predmet **G944a** ni primeren za analizo zaradi svoje majhnosti in posledično možnosti, da bi bil ob vzorčenju uničen.

	Ha A	Ha B	Rogoza
0,0-0,01			
0,01-1,0		1	1
1,0-1,25	26	34	20
1,25-1,5	27	6	
1,5-1,75	23	8	
1,75-2,0	11	3	
2,0-3,0	6	2	20
3,0-4,0	7	15	20
4,0-5,0	2	21	
5,0-6,0	2	6	
6,0-7,0	1	3	20
7,0-8,0		2	
8,0-9,0		2	
9,0-10,0			20
10,0-15,0	1	3	
15,0-20,0		1	

41 Pogostost kompozicijskih skupin nečistoč arzena, antimona in niklja v predmetih iz depojev Ha A in Ha B obdobja v Sloveniji ter njihova primerjava z rezultati analiz predmetov iz najdišč Pod Kotom - jug in Rogoza (prirejeno po Trampuž Orel, Urankar 2009, sl. 92).

je značilen za obdobje Ha B, kar potrjuje tudi visoka skupna vsebnost nečistoč (Trampuž Orel, Drglin 2005, 47–49).

Če premerimo rezultate kemijske analize v celoti, dobimo vtis, da najdbe kljub njihovi maloštevilnosti podajajo zelo pestro sliko metalurgije z najdišča Rogoza.

Vsebnost kositra (Sn) pri analiziranih predmetih je zabeležena le v dveh skrajnostih. Štirje predmeti so bakreni, saj vsebujejo le do 0,3 % kositra, kar je značilno za pogače in surovce iz obdobja Ha A in Ha B (Trampuž Orel, Heath, Hudnik 1996, 183), medtem ko je obroček narejen iz bron, pri čemer je delež kositra dosegel 16,5 %. Kot omenjeno, gre torej morda za predmet uporabne funkcije, namenjen legiranju bakra v bron.

Vsebnost svinca (Pb) med 0,01 % pri bakreni pogači in 0,13 % oziroma 0,15 % pri obroču in kapljici z žlindro kaže na naravno prisotnost v rudi.

Vsota vsebnosti nečistoč arzena, niklja in antimona od 1,41 % do 9,15 % daje slutiti dve skupini, prvo med 1,41 % do 3,12 % ter drugo od 6,60 % do 9,15 %. Pri tem je prva, z vsebnostjo okoli 2 %, značilna predvsem za predmete iz Ha A, višje vrednosti pa za tiste iz Ha B (sl. 41, 42).

Glede na razmerja med opazovanimi nečistočami lahko predmete razdelimo v štiri različne kompozicijske skupine (sl. 41).³⁹ Od teh skupina 1 predstavlja tip bakra z vodilnim

³⁹ Povzeto po Trampuž Orel, Heath 2001 in Trampuž Orel, Urankar 2009, sl. 92. Skupina 1 (As>Sb>Ni, As>Sb=Ni, As=Sb>Ni), skupina 2 (As>Ni>Sb, As=Ni>Sb), skupina 3 (Ni>As>Sb), skupina 4

Skupina	Ha A	Ha B	Pod Kotom jug	Rogoza
skupina 1	57	13	37	40
skupina 2	21	8	42	
skupina 3	7	8	5	20
skupina 4	3	7		
skupina 5	5	19	5	20
skupina 6	6	42	11	20

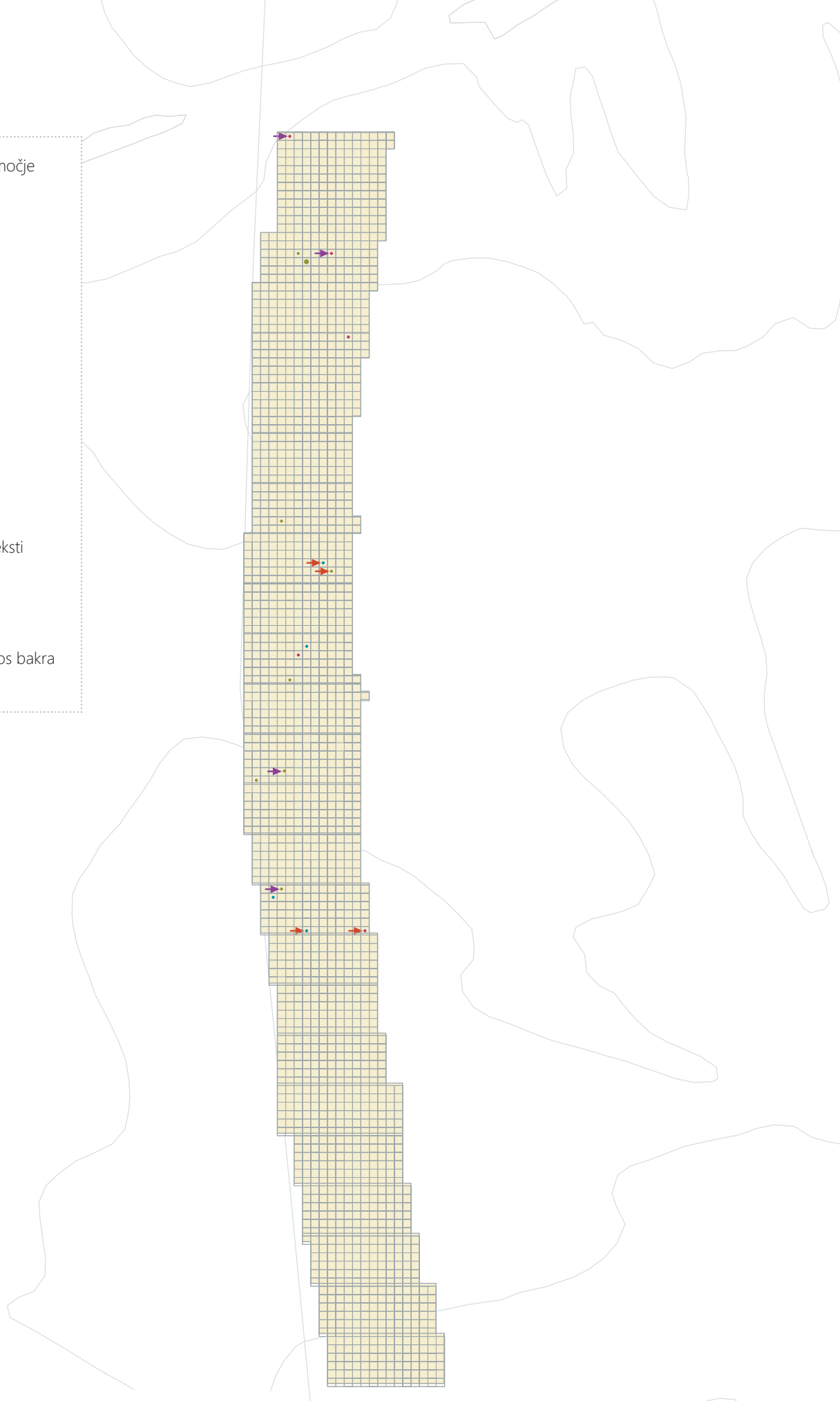
42 Pogostost seštevka nečistoč arzena, niklja, antimona v analiziranih predmetih iz depojev Ha A in Ha B obdobja v Sloveniji ter njihova primerjava z rezultati analiz predmetov z najdišča Rogoza (prirejeno po Trampuž Orel, Urankar 2009, sl. 91, 93).

arzenom, ki je značilen za predmete obdobja Ha A v Sloveniji in v Vzhodnih Alpah. Povezujejo ga s koriščenjem sulfidne rude vrste halkopirit, pri čemer pa je vsebnost železa v kapljici tako nizka, da ne gre za izgubo surovine po primarnem postopku taljenja, ko je vsebnost železa mnogo višja, saj je bilo mogoče podobno nizko doseči šele v naslednjih stopnjah metalurškega procesa (Trampuž Orel, Heath, Hudnik 1996; Klemenc, Budič, Zupan 1999, 146–148). Ob tem pa so ugotovljene tudi že omenjena skupina 3 z vodilnim nikljem ter skupini 5 in 6 z vodilnim antimonom. Slednji sta v Sloveniji in širšem prostoru Vzhodnih Alp v uporabi predvsem v obdobju Ha B1, ko so za pridobivanje bakra ponovno začeli izkoriščati rudo tipa Fahlerz oziroma medlica in različne kompleksne rude (Trampuž Orel, Heath 2001, 160–161; Trampuž Orel, Drglin 2005, 49–50).

Ob pravkar obravnavanih najdbah pa so bili na najdišču odkriti tudi štirje drobci žlindre (sl. 43). Ti so skupaj z že omenjenima polizdelkoma, pogačo, obročem ter naključno izgubljeno surovino v obliki kapljic bakra nedvoumni pokazatelji, da so prebivalci naselbine Rogoza obvladali metalurško dejavnost, za katero pa ne moremo opredeliti prostora, kje se je odvijala.⁴⁰ Vse najdbe, za katere lahko predpostavljamo, da so bile odložene na naključnih mestih, brezoblični kosi bakra in žlindre so bili odkriti izven osrednjega dela naselbine. Vsi trije kosi, ki so bili odkriti južneje, ob njih pa še glavica bronaste igle (G166), prihajajo iz območja struge

(Ni>Sb>As, Ni=Sb>As, Ni>Sb=As), skupina 5 (Sb>Ni>As), skupina 6 (Sb>As>Ni, Sb>As=Ni).

⁴⁰ V naselbinah, ki so oddaljene od rudišč, so se praviloma odvijali le metalurški procesi, ki so vezani na legiranje kovine in vlihanje predmetov. Njihovo izvajanje pa je mnogo preprostejše od ekstrakcije bakra iz rude. Potrebno je sicer ognjišče, a je bilo tudi z arheološkimi eksperimenti dokazano, da takšen proces večinoma ne pusti sledov, ki bi jih lahko razlagali kot metalurške peči, v najboljšem primeru ognjišča. Prav tako ne potrebujemo oglja, saj je že les dovolj kalorično gorivo, da z njim dosežemo temperature, višje od 1200 °C, kar presega tališno temperaturo bakra, ki je pri 1083 °C (Fasnacht, Trachsel 2001).

44 Koščka žlindre, odkrita v ornici (SE 1).

nekdanjega vodotoka, kar pomeni, da gre za preneseno gradivo, ki se ne nahaja na prvotnem mestu. Tudi najseverneje odložena drobca žlindre, ki sta bila odkrita v ornici (SE 1), v tem pogledu nista povedna (sl. 44).

Zato pa je toliko pomembnejši par kapljic kovine G944a in G961a, odkritih v sosednjih kvadrantih sektorja XLII. Še vedno govorimo o plasteh z infiltriranimi mlajšimi najdbami, a je njihovo število majhno in s tem pomen bakrenih najdb večji. Le nekoliko severneje in nekoliko južneje so bile odkrite ostaline stavbnih objektov 28, 30, 31, od katerih sta bili ob dveh ognjiščih. Te stavbe z nekaterimi drugimi tvorijo redkeje poseljeni zunanji del naselja, v katerem se nahaja tudi velika večina odkritih ognjišč.⁴¹ Morda so torej nevarnejše dejavnosti, povezane z intenzivno uporabo ognja, kot je metalurgija, ki predstavljajo potencialno nevarnost za požar, opravljali izven osrednjega dela naselbine, v morebitnem »obrtne« območju, kar je mogoče sklepati tudi na podlagi polpreteklih primerjav.⁴²

Prav tako pomenljive so najdiščne okoliščine bakrene pogače in bronastega obročka, ki sta bila odkrita v jamah (SE 370, SE 900). Ob njiju so bili v obeh primerih lončenina ter zoglenela žitna zrna, njuna možna obredna razlaga pa je ponujena na drugem mestu.⁴³

41 Najdišče je razkrilo osem morebitnih ognjišč (SE 211, SE 218, SE 826, SE 1291, SE 1311, SE 1321, SE 1511, SE 1544), razen ognjišča 2 (SE 826) pa so vsa locirana bodisi severno bodisi južno od osrednjega dela naselbine. V nobenem primeru ne gre za vsa ognjišča, ki so v naselju bila v uporabi, saj je bilo na primer v Ormožu domala na vsakem »dvorišču« ognjišče. Uničenje t. i. hodnih površin je z najdišča Rogoza skoraj popolno, tako da so se ohranila le nekatera ognjišča, ki so bila vkopana ali pa postavljena na nekoliko nižjem terenu.

42 Slovenski misijonar I. Knoblehar, ki se je sredi 19. stoletja mudil v Sudanu in v tem času gojil pristne stike z nilotskim ljudstvom Bari, v svojih zapiskih razkriva tudi mnogo detajlov v zvezi z njihovo metalurgijo železa. Kovači so bili sicer najbogatejši sloj v skupnosti, a so morali živeti zunaj naselbine, prezir pa jim je prinašalo tudi življenje brez posedovanja živine (Freligh 2005, 48, 56).

43 Glej poglavje *Analiza rastlinskih ostankov in njihova razlaga*.

Če za konec povzamemo kronološke ugotovitve o mestu vseh kovinskih najdb, ugotovimo, da tako tipološka kot metalografska analiza pa tudi radiokarbonsko datiranje kontekstov, v katerih so najdbe bile, prinašajo dokaj enotno podobo. Že po tipološki opredelitvi sodijo kovinski predmeti v starejšo in na začetek mlajše kulture žarnih grobišč, podobno datacijo pa ponuja tudi kemijska analiza, saj večino ob primerjavi s statističnimi podatki, pridobljenimi z analizami širokega zbira v Sloveniji najdenih predmetov, lažje povežemo s predmeti obdobja Ha A, dva pa morda sodita že v čas Ha B. Takšen časovni okvir pa podpirajo tudi relevantne radiokarbonske datacije.

6.2 Keramične najdbe

6.2.1 Značilnosti in način izdelave keramike

Poglavje obravnava način izdelovanja keramičnega gradiva, odkritega na najdišču Rogoza, ki pripada osrednjemu času poselitve v pozni bronasti dobi. Skupaj je bilo analiziranih 1150 keramičnih izdelkov, od katerih večina pripada posodju, le majhen del pa drugim uporabnim predmetom.

Na podlagi analize, ki je zaobjela vse keramične najdbe, smo tudi s pomočjo opredeljevanja značilnosti keramike in njihovih povezanosti z določenimi oblikami posod in njihovimi okrasi ta zbir ločili od keramičnih najdb drugih obdobj. Vsak je predstavljen v posebnem poglavju, kjer so natančneje opisane značilne lastnosti lončenine.⁴⁴

Vsakemu kosu keramike smo opredelili zrnastost lončarske glinice, iz katere je narejen, pri višjih razredih zrnastosti pa tudi najpogostejše vključke (sl. 45: A).⁴⁵ Prav tako smo beležili obdelavo površine, torej način, kako so lončarji dokončali obdelavo, v vseh primerih prostoročno narejenih posod (sl. 45: B). Po sestavi in videzu prelomov smo ugotavljali način žganja keramike, o kakovosti katerega mnogo pove tudi trdota lončenine (sl. 45: C).

Že v uvodu je treba povedati, da je bilo kar dobrih 13 % izbranih keramičnih izdelkov poškodovanih do te mere, da analize nekaterih parametrov ni bilo mogoče izvesti, saj je v izstopajočih primerih popolnoma razpadla notranja struktura predmetov. V določeni meri je mogoče ugotoviti vpliv ognja, ki je ponekod posode preoblikoval tako močno, da

44 Za druge analize glej poglavje *Zgodnja bronasta doba, Starejša železna doba*.

45 Pri zrnastosti smo ugotavljali prevladujoče oziroma najpogostejše vključke, tako da prisotnost enega večjega zrnca še ni postavila odlomka v drugi razred zrnastosti.

Zrnavost (A)	
zelo fina	do 0,25 mm
fina	od 0,26 do 0,50 mm
drobna	od 0,50 do 2,00 mm
groba	od 2,01 do 3,00 mm
zelo groba	nad 3,01 mm

Obdelava površine (B)	
površno brisanje	vidne grobe poteze obdelave
brisanje	vidne fine poteze obdelave
glajenje	poteze obdelave so nezaznavne
poliranje	površina lončenine sije

Trdota (C)	
mehko	1. in 2. stopnja po Mohsu
trdo	3. in 4. stopnja po Mohsu
zelo trdo	5. in 6. stopnja po Mohsu
izjemno trdo	7. in 8. stopnja po Mohsu

45 Parametri, uporabljeni pri določanju značilnosti keramike.

niso uporabne za tipološko analizo, v drugih primerih pa gre za vpliv neopredeljenih postdepozicijskih dejavnikov, verjetno povezanih z vodnim delovanjem, tako s tokom vode kot z njenim zastajanjem.

Izdelava posod

Večinski delež si med razredi zrnavosti s približno 39 % delijo fino- in drobnozrnate lončarske glin, ki se oboje pojavljajo v vseh tipoloških skupinah posodja, od loncev do skled in celo skodelic. Za zadnje je najbolj značilna zelo fina lončarska glina, ki pa se pojavlja tudi drugje. Skupaj je iz takšne lončarske mase narejenih slabih 11 % analiziranih posod, približno toliko pa je narejenih tudi iz grobe zmesi. Najredkejša so posode iz izjemno grobe glin, pri katerih pa gre v večini primerov za odlomke velikih ovalnih loncev (sl. 46). Med vključki, ki so bili na makroskopski ravni prepoznani v glini, prevladujeta sljuda in kremen. Zabeležena sta bila v domala vseh kosih, spreminjata pa se le velikost zrn in njihova pogostost. Njuna prisotnost pa ni nepričakovana, saj gre za območje, ki leži na pleistocenskih silikatnih prodnih zasutjih reke Drave, preko katerih so se naložili glineno-ilovnati nanosi s Pohorja. Tako je manjša ali večja vsebnost vključkov lahko naravna, čeprav nekateri kosi keramike z izjemno povečano gostoto predvsem sljude ter z ostrorobnimi vključki dajo slutiti tudi nasprotno. Namerno

Zrnavost	
zelo fina	10,9
fina	39
drobna	38,6
groba	10,5
zelo groba	1
Skupaj	100

46 Odstotni deleži stopenj zrnavosti lončarskih glin.

Način žganja	
nepopolno oksidacijsko	23,0
oksidacijsko	28,5
redukcijsko	14,4
nekontrolirano	3,2
nepopolno oksidacijsko / redukcijsko	3,2
oksidacijsko / redukcijsko	3,1
redukcijsko / oksidacijsko	24,6

47 Odstotni deleži načinov žganja.

Obdelava površine	
površno brisanje	3,6
brisanje	32,6
glajenje	60,1
poliranje	1,3
kombinacije	2,4

48 Odstotni deleži načinov obdelave površine.

dodajanje pustil, ki v prvi vrsti višajo odpornost na temperaturne spremembe, zagotovo dokazujejo vključki zdrobljene keramike, ki pa so bili zaznani razmeroma redko. V lončarskih glinah je bilo opaziti tudi glinena jedra kot naravno sestavino glin in delce neizgorelih organskih snovi, pustilo ali naravno sestavino glin. Prisotnost slednjih lahko povežemo tudi z nepopolnim procesom žganja (sl. 47).

Posode so bile, kot že rečeno, vse narejene prostoročno. Razen miniaturne posodice G573, ki je bila najverjetneje oblikovana s ščipanjem, so bile vse keramične posode oblikovane iz trakov in/ali svaljkov (sl. 49, 50), kar je dobro

49 Odlomek dna z ostenjem G546 z označeno mejo med iz svaljkov sestavljenim dnom in ostenjem.

50 Odlomek okrašenega ostenja G1171 z vidnim stikom med sledečimi si trakovi.

vidno pri nekaterih površno brisanih posodah, katerih delež pa je izjemno majhen. Mnogo več, slabih 33 %, je bilo po površini brisanih, kar pomeni, da je bila površina predmeta v surovem oziroma nesušenem stanju izravnana tako, da je površina delno ostala neravna in ostra na dotik. Nasprotno pa glajenje po obdelavi nudi površine gladke na otip in domala brez nepravilnosti. Tako obdelanih je bilo 60 % posod. Pri tem je treba dodati, da se tudi glajene površine med seboj kar precej razlikujejo, saj je glajenje mnogih skodelic in skled že močno mejilo na poliranje. Tega smo ugotovili le pri peščici predmetov, kjer je bila površina dejansko loščena do sijaja, za kar je morala biti površina predmeta že delno posušena (sl. 48).

Pri nekaterih posodah je bilo mogoče opaziti tudi razliko med obdelavo zunanje in notranje površine, pri čemer pa gre za redkejši pojav, opažen predvsem pri zaprtih posodah, kjer je notranost težje dosegljiva, ob tem pa pri uporabi tudi skrita očem, tako da ne kazi videza izdelka.⁴⁶ Keramika je bila v nekoliko več kot polovici primerov žgana oksidacijsko (sl. 47), pri čemer pa pri slabi polovici proces ni bil dokončan. Dobrih 14 % izdelkov je bilo žganih redukcijsko, nadaljnjih 24 % pa redukcijsko z zaključno oksidacijsko stopnjo. Po trije odstotki so bili žgani nepopolno ali popolno oksidacijsko z dimljenjem v zaključni fazi ter nenadzorovano.

Podatek, ki je prav tako relevanten v povezavi z žganjem lončenine, je njena trdota (sl. 51). Po analizi je kar 57 % predmetov opredeljenih kot zelo trdih, slabih 24 % kot izredno trdih, dobrih 18 % kot trdih, skoraj zanemarljiv delež pa ima mehko površino.

Če pretresemo podatke, lahko govorimo o nekoliko drugačnih rezultatih, kot jih je avtor pred leti predstavil po obdelavi gradiva z drugega ruškega žarnega grobišča. Razlogi se skrivajo najprej v različnem značaju posodja, saj gre pri grobiščni lončenini za izbrano in pogosto bolj ohranjeno gradivo, med katerim je v dotičnem primeru le nekaj odlomkov shrambnih loncev, ki v naselbinah predstavljajo najštevilčnejši del posodja. Prav tako lahko vpliv pripišemo samemu terenu, ki v primeru Ruš ni zamočvirjen, prav tako pa območje ni bilo podvrženo tako obsežnemu in intenzivnemu agrarnemu uničenju kot z najdišča Rogoza.⁴⁷

Bolj kot beleženje drugih značilnosti je vprašljivo določanje barve. Postavljata se vprašanji, kakšno natančnost si pri tem delu lahko privoščimo, da zagotavljamo primerljivost rezultatov, ki so kljub danes že ustaljeni uporabi Munsellovih

46 V tej povezavi je treba omeniti posodo G661, ki je z zunanje strani brisana in izredno večje okrašena, notranost pa je površno glajena, tako da so vidni celo odtisi prstov lončarja.

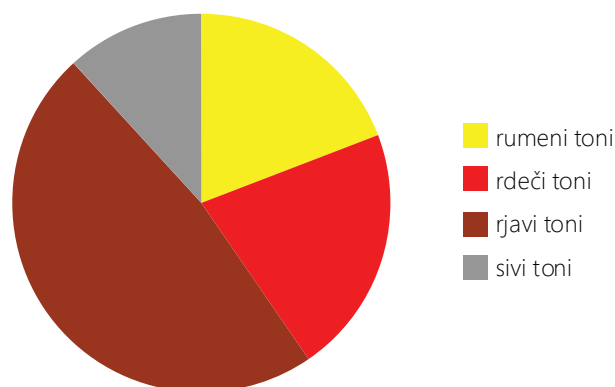
47 Za primerjavo glej Črešnar 2006, 108–116.

Stopnje trdote	
mehko	0,5
trdo	18,3
zelo trdo	57,4
izredno trdo	23,8

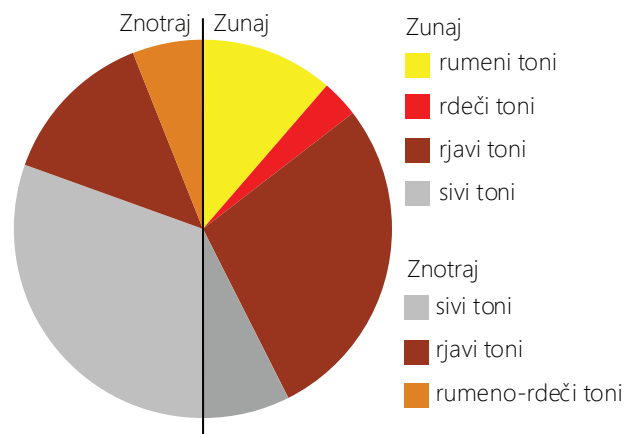
51 Odstotni deleži stopenj trdote.

52 Odlomki posode G1022, odkriti v isti stratigrafski enoti, ki pa se močno razlikujejo po barvah.

53 Odstotni deleži barv pri predmetih z enotno barvo obeh površin.

54 Odstotni deleži barv pri predmetih z različno obarvanima površinama.

barvnih tablic pogosto vprašljivi, ter kakšen je smisel te večsah pretirane natančnosti. Pojavljajo se namreč primeri, ko so odlomki iste posode, kot npr. sklede **G1022**, ki so bili odkriti v isti stratigrafski enoti, popolnoma drugačne barve (sl. 52). Daleč od tega, da bi zavračali beleženje barve, ki je nepogrešljiv podatek, ki spremlja pogosto le v silueti narisani predmet, a je njeno navajanje, ko govorimo o prazgodovinski lončenini, morda bolj modro omejiti na osnovne barve oziroma tone.

Pri opisovanju barv smo predmetom, katerih barve med notranjo in zunanjo površino močno variirajo, pripisali obe, podobno pa smo storili tudi pri lisastih površinah, ki smo jih opazili pri slabih 10 % predmetov.

Med predmeti s površinama enotne barve je nekoliko manj kot polovica obarvanih v rjavih tonih (sl. 53), sledijo pa taki v rdečih (21 %), rumenih (19 %) in sivih tonih (12 %). Podobno prevladajo rjavi toni tudi pri zunanji površini različno obarvanih predmetov (sl. 54), spremembo pa je opaziti na notranjih površinah, ki so v večji meri temnejše in sivotonske. Občutno se zmanjša tudi delež najsvetlejših rumenih in rdečih tonov.

Vzrokov za različno obarvanost površin posod je lahko mnogo, verjetno pa je za njihov končni videz zaslužen njihov seštevek. Najprej je to različen dotok zraka do zunanjih in do notranjih površin posod že med žganjem, kar je odvisno tako od tipa peči in razporeditve goriva kot od postavitve posod med žganjem. Sledi njihova uporaba, pri kateri so posode prihajale v stik z odprtim ognjem, v njih je bila postrežena hrana itn. Kot zadnji, a ne najmanj pomembni, pa so procesi, ki so na posode vplivali po njihovi uporabi in odložitvi v zemljo. V primeru Rogoze so to visoka vlažnost ter fizični in kemični vplivi intenzivnega poljedelstva.

Za določene tipe posod so značilni ročaji in držaji, ki so jih lončarji pritrjevali predvsem na dva načina. Prvi in obenem pogostejši način je z zajedo in čepom, pri katerem je stena posode preluknjana, vanjo pa je vstavljen čep, oblikovan na notranji strani držaja ali ročaja (sl. 55 – A, B, D). Okolica zajede je lahko še posebej reliefno pripravljena, kar omogoča boljši oprijem (sl. 55 – B). Drugi način, brez luknje v steni posode, za lažje pritrjevanje koristi prav slednje, v nekaterih primerih pa, sodeč po odsotnosti vsakršnih sledi, površina posode ni bila predhodno dodatno prirejena (sl. 55 – C).

55 Načini pritrjevanja držajev in ročajev.

Okraševanje posod

Posebna značilnost keramike, ki je tukaj predstavljena le s tehnološkega in statističnega vidika, je njeno okraševanje. Med obravnavanimi 1150 predmeti jih je bilo okrašenih 414 oziroma 36 %. Načini ornamentiranja so različni, vsi pa so bili izvedeni na nežganih površinah (sl. 56).⁴⁸ Največkrat smo zabeležili različne nalepljene okrase, med katerimi močno prevladujejo razčlenjena rebra, medtem ko so bradavice in predvsem gladka rebra manj številni. Skupno predstavljajo kar slabih 36 % okrasov. Odstotkovno jim sledijo kanelure z dobrimi 20 %, med njimi pa močno prevladujejo trakovi poševnih linij. Če vse tehnike odtiskovanja in vbadanja omenjamo skupaj, dosežejo 15,5 % in so tako po pogostosti pred fasetami s slabimi 11 % in vrezi s slabimi 9 %. Med posameznimi okrasi je najmanj žlebov, slabe 3 %.⁴⁹

Ob tem naj omenimo še kombinacije različnih ornamentov, ki so bile uporabljene na slabih 6 % okrašenih predmetov. Vrezi nastopajo v kombinacijah z različnimi tipi odtisov orodij, medtem pa so žlebovi, kanelure in fasete praviloma samostojni. Med samostojnimi odtisnjenimi okrasi je mogoče prepoznati odtise prstov in različnih ostrih ali topih orodij,⁵⁰ ki se pojavljajo v nekaterih že omenjenih kombinacijah. Odtisi prstov se ob tem pojavljajo le na plastičnih rebrih. Slednja so kot vse bradavice in druge ročno oblikovane aplikacije lahko tudi neokrašena, a so ta izjemno redka.

Ugotovljeni načini krašenja so bili uporabljeni za različno pestre palete motivov, prav tako pa se med seboj razhajajo po mestih, kjer jih najdemo.⁵¹ Vrezi (sl. 57) se najpogosteje pojavljajo v obliki vodoravne črte, ki je samostojna (G984)

48 V tabeli so predstavljeni vsi tipi okrasov in njihovih kombinacij, ne pa tudi vsi motivi, če gre le za manjša odstopanja. Vsaka varianta krašenja je predstavljena tudi s svojimi kombinacijami, pri čemer pa se slednje pri drugi varianti, ki je uporabljena v kombinaciji, ne ponovijo.

49 Pri njihovem opisovanju uporabljamo naslednjo sistematiko: če se vodoravni linijski element, ki v večini primerov obkroža celotno posodo, pojavi vzporedno enkrat ali dvakrat, to izrazimo s številko, če pa se pojavi trikrat ali večkrat, potem to imenujemo trak (npr. trak vzporednih vodoravnih linij). Nekoliko drugače označujemo manjše nevodoravne elemente. Če se ti navpični ali poševni linijski elementi pojavijo enkrat ali dvakrat zaporedoma, jih prav tako izrazimo s številko. Če se pojavijo v slednjem od tri- do osemkrat, takšno zaporedje imenujemo snop. V primeru, da se elementi zapovrstjo pojavijo več kot osemkrat, a zaporedje ne obkroža celotne posode, je to niz, če pa posodo popolnoma obkrožajo, je to trak. V primerih odtisov prstov in odtisov v obliki pik govorimo o linijah (Črešnar 2006, op. 176).

50 Orodje je mišljeno na splošno kot nadpomenka za raznovrstne pripomočke, s katerim so narejeni odtisi v obliki različno velikih pik, poševni vbodi in tudi ostrejšje členjenje na nekaterih plastičnih rebrih.

51 Za enostavne okrase so značilni ponavljajoči se enaki elementi, narejeni na enak način, za sestavljene so značilni različni elementi, prav tako narejeni na enak način, za kombinirane pa raznoliki elementi,

Vrsta okrasa		
vrezi	37	8,9
kanelure	85	20,5
fasete	45	10,9
žlebovi	12	2,9
odtisi / vbodi	64	15,5
aplike	148	35,7
kombinacije	23	5,6
Skupaj	414	100,0

56 Odstotkovna razmerja med vrstami okrasov na analiziranem keramičnem gradivu.

ali dvojna (G434), ali pa so sestavljene v trak (G255). Krasijo rame, prehod z ramena v vrat in izjemoma notranjo stran ustja sklede (G523), na mnogih odlomkih ostenij pa je njihovo mesto natančneje nedoločljivo. Zanimivo je, da se ena črta pojavi le na prehodu z ramena v vrat, ki ga tako vizualno poudarja, medtem ko se zaporedja pojavljajo predvsem drugje. Poševne ravne črte se kot samostojen okras pojavijo le enkrat, kjer gre za niz vzporednih ravnih črt na fragmentu ostenja manjše posode (G566). Poredko zasledimo cikcakačo črto, ki je lahko samostojna ali dvojna (G292).

Med sestavljenimi motivi gre za okras, narejen iz vodoravnih in poševnih vrezov (G344) ali šrafiranih trikotnikov (G496) ter vodoravnih in cikcakastih linij (G661, G1023). Izjemen motiv je krožen trak, v katerem se izmenjujejo snopi različno usmerjenih črt na notranji strani dna posode (G1236).

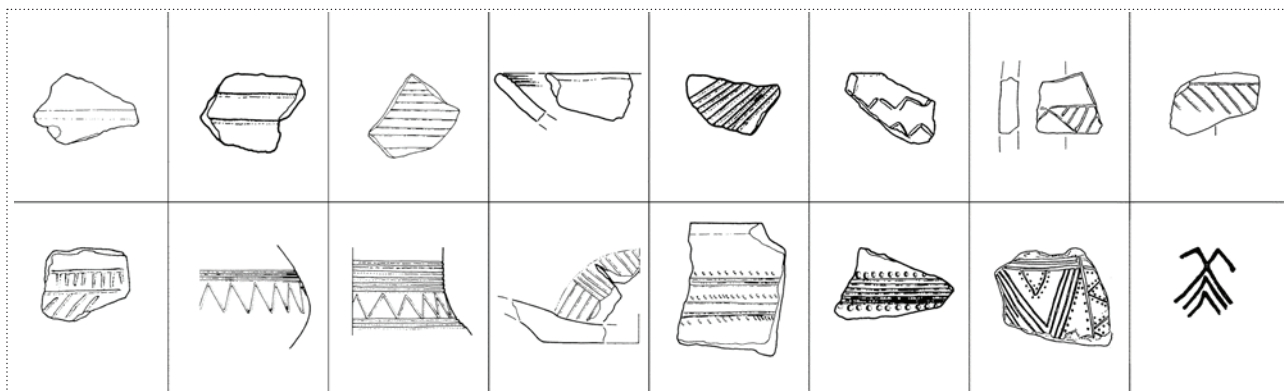
Med kombiniranimi motivi se pojavlja povezava vrezov z »odtisi kolesčka« (G741) ali z odtisi v obliki različnih pik (G247, G737), kot poseben motiv pa moramo omeniti t. i. trikotnik z zastavicama, ki je zastopan le enkrat (G412).

Žlebljene vodoravne črte so večinoma samostojne (G1078), lahko se pojavijo v traku (G1037), vselej pa označujejo prehod z ramena v vrat (sl. 58). Trak, ki obkroža posodo, lahko sestavljajo tudi navpične (G306) ali poševne (G1039) ravne linije. Oboje pokrivajo rame in zgornji del trebuha različnih posod, slednje pa tudi ustje sklede (G30).

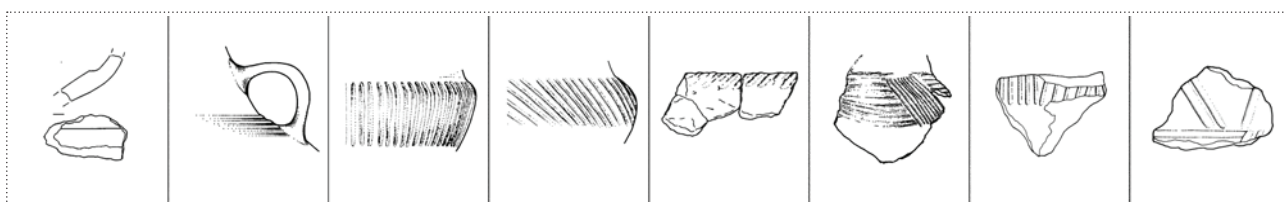
Sestavljene motive tvorijo trakovi vodoravnih in snopi navpičnih linij (G413), snopi različno usmerjenih poševnih linij (G649), slednje pa so lahko tudi v kombinaciji z vodoravnimi linijami (G300). Njihovo običajno mesto so še zmeraj rame, čeprav se širijo tudi po ostenju, pri zadnje navedenem primeru pa okras prehaja tudi na vrat.

Kanelure (sl. 59) v obliki vodoravne linije so največkrat samostojne (G452, G752) ali dvojne (G615). Mesto okrasa je najpogosteje spet prehod z ramena v vrat, redko pa tik po

narejeni na različne načine. Pri posebnih okrasih način izdelave praviloma ne igra pomembne vloge.

57 Motivi, narejeni z vrezovanjem.

58 Motivi, narejeni z žlebljenjem.

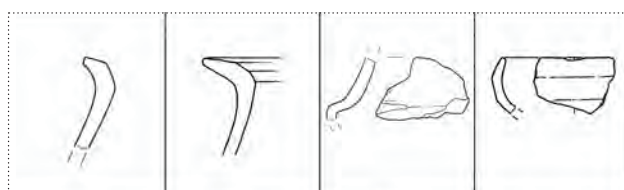

59 Motivi, narejeni s kaneliranjem.

ustjem ali pa na ustju. Več sledečih si kanelur, kar je redkeje, se pojavlja na ramenu (G580), vratu (G568) ali v notranjosti ustja (G1150). Navpične kanelure so pogosto opažene le na držajih in ročajih, ob tem pa po enkrat krasijo ustje (G994) in prehod ustja v vrat (G644). Po številu brez dvoma izstopajo poševne kanelure, ki praviloma oblikujejo trak različno gostih linij na ramenih različno visokih posod (G633), še pogosteje pa krasijo ustja skled (G451).

Komplicirani okras s kanelurami so le enovrstni, saj se pojavljajo le z bradavicami, ki jih lahko obkrožajo (G1089) ali pa so vključene v kaneliran okras (G1165).

Fasete (sl. 60) so v vseh primerih ločene od drugih okrasov, kajti tudi če isto posodo pokrivajo še drugi okras, ne gre govoriti o kombinacijah. Najpogosteje fasetirano mesto je notranji rob ustja visokih posod, kar ima najbrž funkcionalen pomen, variira pa le število faset (G495, G990). Ob tem,

60 Motivi, narejeni s fasetiranjem.

podobno kot kanelure, krasijo tudi ramena (G635) in zunanje dele ustij različnih skled (G1199).

Kot že omenjeno, je največje število posod okrašenih s plastičnimi aplikami (sl. 61). Najmanjši med njimi so nalepljeni krožci, ki so prisotni le enkrat, oblikujejo pa motiv vodoravne linije (G793). Številnejše so bradavice, ki so lahko stožčaste (G206), kroglaste (G802) ali piramidalne (G1123). Dve stožčasti (G1079) ali piramidalni (G150) bradavici lahko skupaj tvorita dvorogeljni držaj, ker pa je podobno oblikovan tudi trirogeljni držaj (G542), to le potrjuje namembnost bradavic.

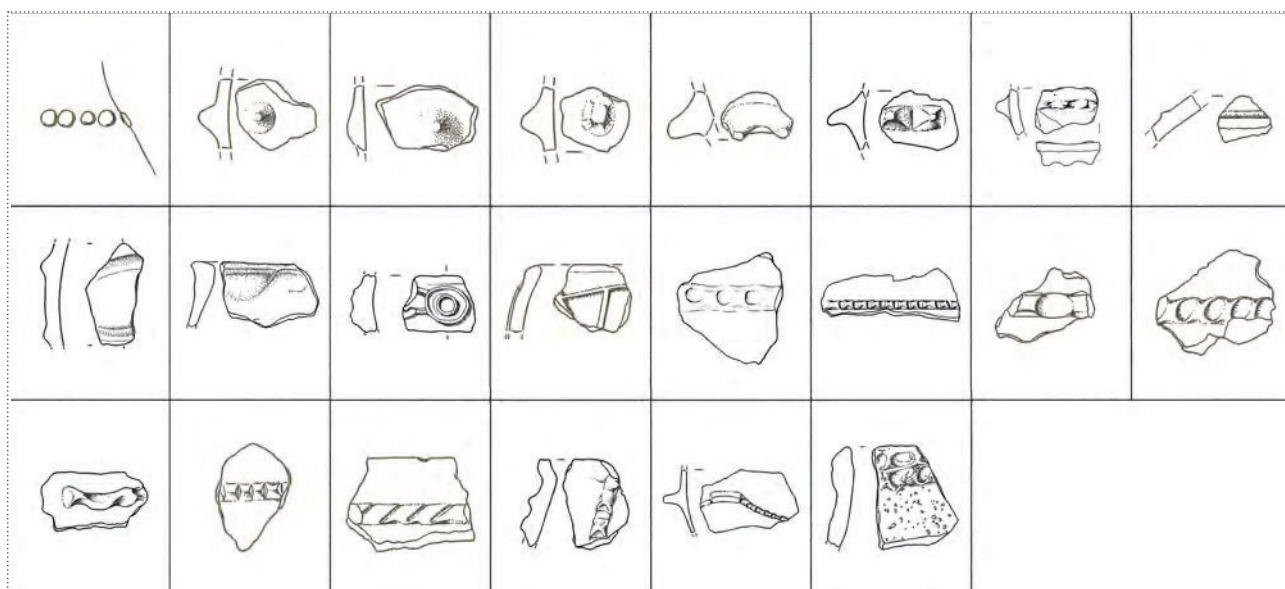
Med plastičnimi rebri naj najprej omenimo gladka. Lahko so vodoravna (G978), različno usločena brez jasnih oblik (G75, G1128), ali pa tvorijo različne geometrične like (G12, G203).

Mnogo številnejša in po obliki odtisov na njih pestra, po svoji obliki pa skorajda enaka so razčlenjena rebra, ki so najznačilnejša za velike ovalne shrambne lonce. Nameščena so lahko na različnih mestih, predvsem pa so številna v zgornjem delu posod na in nad največjim obsegom, kjer dopolnjujejo funkcijo držajev, zasledimo pa jih tudi na odlomkih pekev. Njihovih variant poševnih (G849), usločenih (G1017) in dvojnih reber (G835) poznamo le za vzorec. Odtisi, ki so zanje značilni, so različni, saj že med enostavnimi odtisi prstov zasledimo več variant (G325, G396, G653, G1010), ob

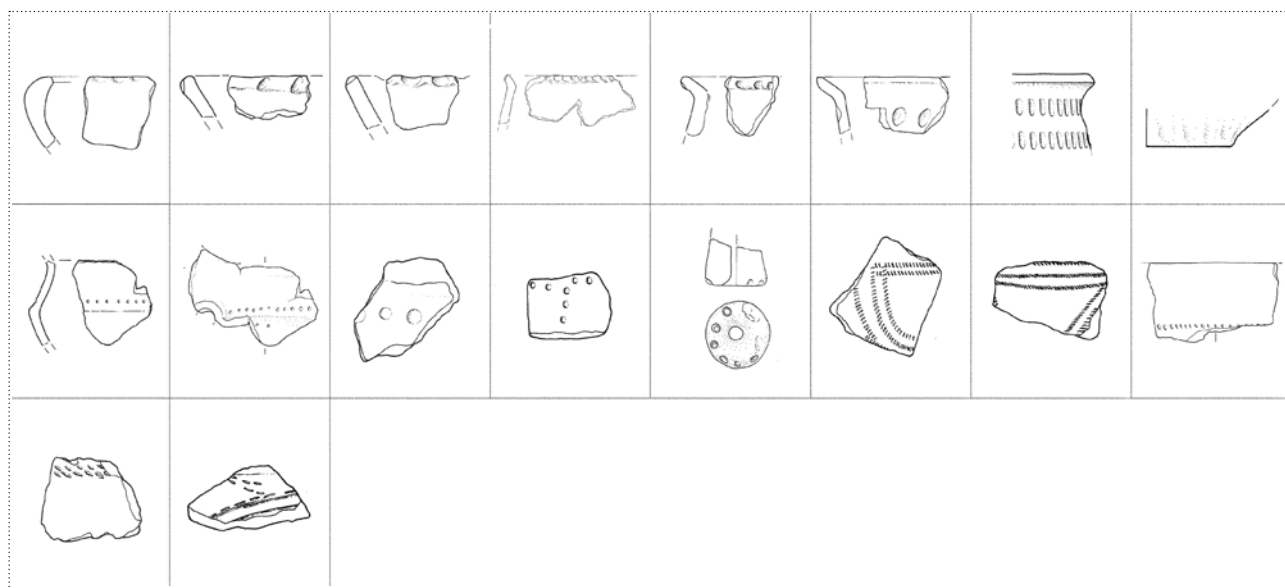
tem pa je mogoče prepoznati tudi stranske odtise (G355, G849) in razčlenjevanje z orodji (G856, G1163).

Odtisi prstov, ki so tako številno prisotni v kombinaciji s plastičnimi rebri, so tudi samostojni najštevilnejši med vsemi odtisnjenimi okrasi (sl. 62). Gre za vrsto podobnih okrasov, ki se, razen v enem (G408) primeru, pojavljajo izključno v enojni vrsti. Posode, na katerih so uporabljeni, so številne, od različnih skled (G517, G886, G1083) do velikih shrambnih loncev (G477). Najpogosteje so z njimi označena ustja, izjemoma pa tudi ostenja (G408, G782), med katerimi je največkrat okrašen del tik nad dnom (G462).

Manjše število odtisov, ki pa so bolj pestri, je narejeno z najrazličnejšimi pripomočki. Prvi imajo oblike različno

61 Motivi plastičnih aplik.

62 Motivi, narejeni z odtisi.

velikih pik, ki se ob že predstavljenih kombinacijah z vrezji (G247, G737) pojavljajo tudi samostojno. Gre za enojne (G89, G861) in dvojne (G91) vrste ter neprepoznavne vzorce (G214). Majhni krožci, pri katerih gre za odtis votlega predmeta krožnega preseka, so krasili le predilno vretence (G275). Prav tako so prisotni tudi odtisi koleščka z značilnimi okrasi girland (G1060) in visečih trikotnikov (G727) pod vodoravnimi linijami. Nazadnje naj navedemo še odtise ostrega predmeta, ki so različno usmerjeni in razporejeni v enojnih (G1226) in dvojnih vrstah (G134, G892), v katerih je v enem primeru še ohranjena inkrustacija (G134).

Za zaključek pa se še dotaknimo zanimivih podatkov, ki niso neposredno vezani na način izdelovanja keramike, temveč na njihovo vzdrževanje. K temu nas napeljuje najdba odlomkov posode (G1153), na katere je nanesen nekaj milimetrov debel sloj smole (sl. 63).⁵² Ta je prekrival luknje, ki so nastale ob poškodovanju posode, in s tem omogočal njeno nadaljnjo uporabo. Po gradivu sodeč, gre za popravilo močno poškodovane posode, saj je zunanja površina posode manjkala na večjih površinah, deloma pa stene ni bilo več. O nekaj manjših krpanjih ob tem pričajo tudi nekatere grobne najdbe iz žarnogrobiščnega in starejšehalštatskega obdobja. Ugotovljena sta dva načina. Ob pravkar omenjenem, ki smo ga zasledili na skledi (G1260) iz gomile 2 (SE 236), pa je opaziti tudi drugačnega, ki je bil, kot kaže, uporabljen pri drugem tipu poškodbe, pri razpokanju. Na skodelici in dveh vrčih s prvega ruškega grobišča je bila na vsaki strani razpoke izvrtana po ena luknja, skozi nje pa so bile najverjetneje napeljane niti, s katerimi so utrdili poškodovan trup posode (Müller Karpe 1959, t. 111: G1, t. 112: K, t. 114: D3).

63 Odlomki s smolo popravljene posode (G1153).

⁵² Za podatek se zahvaljujem A. Žibrat Gašparič, ki je snov določila. Ker nam je ta podatek zadostoval, nadaljnjih analiz, ki bi razkrile še drevesno vrsto, ki ji smola pripada, nismo izvedli.

6.2.2 Tipološka in kronološka opredelitev lončenine

Tipološka opredelitev keramičnega gradiva se opira na že obstoječe študije (Patek 1968; Vinski Gasparini 1973; Oman 1981; Vrdoljak 1994; Horvat 1999; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002).

Keramične najdbe so tako razdeljene na keramične posode in druge keramične predmete, ki so vsi označeni z okrajšavami, na koncu pa je dodana še opredelitev treh kosov prežganega stenskega ometa. Med posodami smo ločili sklede (S), skodele (Sk), skodelice (Skd), pladenj (Pl), vrč (V), amfore (A), lonce (L), pekve (P) in cedila (C). Ob tem smo posebej obravnavali še dele posod ustja, dna, držaje in ročaje, ki smo jih povezali z oblikami posod, ki jim (morebiti) pripadajo. Pri drugih predmetih gre v večini primerov za analizo uporabnih predmetov. Vse predmete smo, v kolikor smo zaznali večje razlike v obliki določenih delov posod, delili na tipe (1–x) in variante (a–x)⁵³. Tipološka obravnava, ki je razložena v besedilu, je opremljena tudi s slikovnim gradivom, s kodnim sistemom oznak posod pa je povezovanje obeh sistemov zelo olajšano.

Na tipološko obravnavo vsakega tipa oziroma variante se navezuje njegova/njena kronološka opredelitev in členitev možnih različic njihovega okrasa. Če se slednji pojavi le na odlomkih, ki jih ne moremo povezati z določeno obliko posod, je ta obravnavan v zaključku.

Keramične posode

Sklede (S) (sl. 64, 65, 66)

Gre za večinoma nižje posode s proporcionalno velikim premerom ustja, ki je lahko izvihano ali uvihano. Posebej smo obravnavali tudi visoke sklede, ki so po obliki primerljive z nekaterimi lonci, a se od njih močno razlikujejo po velikosti.

Sklede z izvihanim ustjem (So) (sl. 64)⁵⁴

Tip So1

So zaobljene sklede z rahlo izbočenim ostenjem, ki imajo navpična ali navzven nagnjena ustja. Po obliki jih delimo v štiri variante.

V prvo (So1a) sodijo plitke sklede z navzven usmerjenim, zaobljenim ustjem (G109, G522, G523, G534), od katerih je

⁵³ Ker se posode pogosto razlikujejo po ustjih in so njihove oblike izjemno pester, je podobno tudi poimenovanje. Pri ustjih smo po potrebi opisovali: usmerjenost (navpično/uvihano/izvihano), intenzivnost usmerjenosti (blago/srednje/močno/izjemno močno), obliko (ravno/usločeno) in obliko roba ustja (zaobljeno/odrezano, zoženo, odebeljeno ...).

⁵⁴ Gre za sklede, katerih ustja so navpična oziroma izvihana.

ena na notranji strani okrašena z neenakomernimi vodoravnimi vrezi oziroma glavničanjem (G523).

V drugo (So1b) sodijo plitke sklede z navzven nagnjenim ustjem, ki je na notranji strani poševno odrezano (G224, G258).

V tretjo (So1c) sodi plitka skleda z navpičnim, zaobljenim ustjem (G945).

V četrto (So1d) sodijo sklede, ki imajo lahko navpična oziroma pokončna ostenja in zaobljena ustja, med katerimi je večina neokrašenih (G25, G267, G292, G519, G532, G536, G540, G880, G943, G1098, G1176), le tri pa imajo pod ustjem okras. Pri eni sta to usločeni kaneluri (G880), pri drugi vrezi v obliki cikcakaste linije (G292) in pri tretji razčlenjeno rebro (G982). Njihova ostenja so lahko tudi nekoliko položnejša (G414, G463, G487, G538, G567, G796, G882, G1018, G1065, G1096, G1182), njihova ustja pa so zaobljena ali odrezana. Nekatere izmed njih imajo ali pa so imele pritrjene držaje (G463, G1096). Le ena je bila okrašena s plitkimi odtisi (G1018).

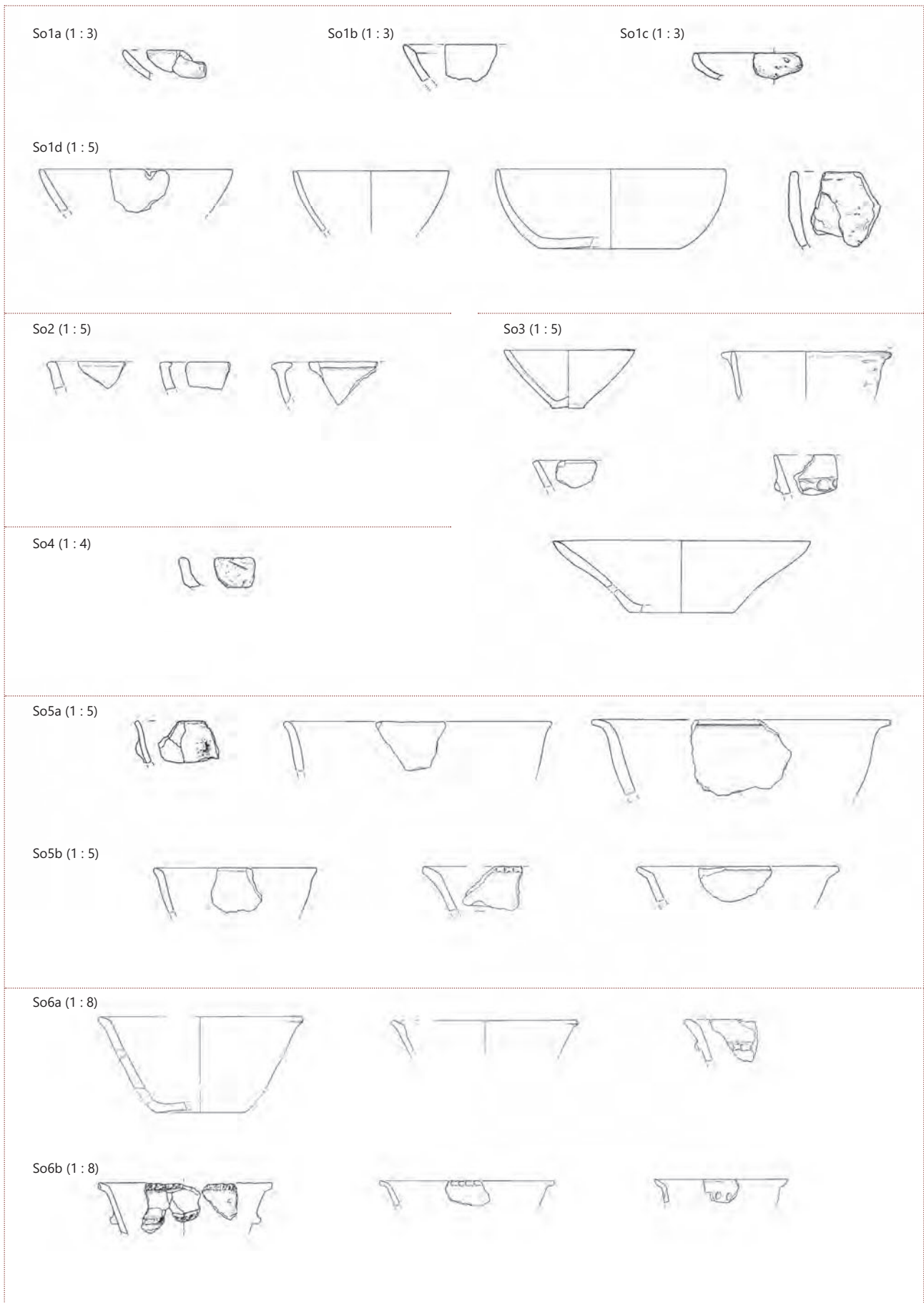
Dobre primerjave v vzhodnoslovenskih naselbinah imajo prav vse. Prva (So1a) pripada horizontu I iz Gornje Radgone, ki je datiran v Ha A2, verjetno nekoliko kasnejša pa je najdba podobne posode s pobreške naselbine (Šavel 1994, 48: 11; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 25: 261). Drugo (So1b) je mogoče zaslediti v 2. plasti Brinjeve gore, ki je mlajša izmed plasti, datiranih v Ha A, njena oblika pa je dokaj nenavadna in neznačilna za širše obravnavano območje (Oman 1981, 148–150, t. 15: 1). Po obliki jo lahko primerjamo s skledo v najvišji plasti Pečine na Leskovcu na Tržaškem Krasu, katere gradivu je Leben pripisal mlajšebronastodobno starost. Podoben primer takšne sklede z naselja Gradina na Brijunu je datiran v poznobronastodobno stopnjo istrske kulture, ki po Batovičevem mnenju tudi sicer izkazuje povezave z vzhodno Slovenijo (Leben 1967, 61, t. 13: 4; Batovič 1983, 295–301, op. 53, t. 42: 9). Tretja (So1c) je morda nekoliko mlajša, saj se podobna nahaja v tretji plasti Brinjeve gore ter v Slivnici, kjer pa njeno mesto v sklopu pozne bronaste dobe še ni dorečeno (Oman 1981, t. 24: 9; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 170: 1). Ob tem smo prav tako skledo zasledili na naselbini Kapfsteiner Kogel, kjer je datirana na prehod iz Ha B v Ha C (Penz 2001, t. 2: 129).

Med skledami, ki pripadajo varianti So1d, najdemo skledam s položnejšim ostenjem najzgodnejše primerjave v Šimanu pri Gotovljah in Dolgih Njivah pri Šikolah, nekoliko kasneje pa se na prehodu iz srednjega v mlajšežarnogrobiščno obdobje v velikem številu pojavijo na najdišču Oberravelsbach v Spodnji Avstriji. V Panoniji so značilne predvsem za zgodnje in starejše žarnogrobiščno obdobje, a je njihovo

prisotnost prav tako mogoče slediti še kasneje (Patek 1968, 99–100, 103–105, t. 6: 25, t. 7: 1; Lochner 1986b, t. 4–59; Tomažič, Olič 2009, G323, G234, G238?; Žižek 2005, t. XVII: 1). Vse druge primerjave z območja slovenskega Podravja pa so kasnejše. Sledimo jih na naselju Pobrežje, v Orehovi vasi, v Gornji Radgoni, v Slivnici in na Hajndlu pri Ormožu (Šavel 1994, pril. 49: 15; Velušček 2002, t. 2: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 341: 4; Grahek 2015, sl. 31: Sk 2b; Mele 2003, t. 2: 4; Mele 2006, t. 25: 261; Mele 2007, t. 4: 1). Vzporednice imajo tudi med sporadičnimi najdbami z drugega ruškega žarnega grobišča in v grobu 86 s Pobrežja, ki ga kot zgodnjega v sklopu Ha B opredeljuje očalasta fibula s svitkasto osmičko, ter v grobu 38 z istega najdišča, ki ga je mogoče na podlagi zapestnic z nasproti stoječimi vrezi in tordirane ovratnice datirati v mlajšo fazo najdišča, vzporedno s Ha B2 po H. Müller Karpeju (Pahič 1957, t. 17: 4; Pahič 1972, t. 9: 9, t. 17: 3; Müller Karpe 1959, Abb. 51: 10). Takšne posode so prav tako prisotne na grobišču Dobova, med katerimi je grob 14 datiran v najmlajšo stopnjo grobišča oziroma Ha B2. Še nekoliko mlajše bi lahko datirali tudi grob 395, ki ga zaznamuje skleda na nogi, okrašena s poševnimi kanelurami. Takšne Müller Karpe postavlja v zaključno stopnjo prvega žarnega grobišča v Rušah, ob njem pa je tudi lonec oziroma skleda s poudarjenim prehodom iz ramena v vrat, ki ima dobre primerjave na Lepi ravni pod Poštelo (Dular 1978, t. 1; Stare 1975, t. 7: 6, t. 13: 1, t. 29: 15, t. 39: 4, t. 47: 4, t. 55: 6; Teržan 1990, t. 58: 9, t. 60: 2). Še mlajšo analogijo zasledimo na naselbini Kapfsteiner Kogel na jugovzhodu avstrijske Štajerske, datirano na prehod iz Ha B v Ha C, pa tudi na višinski postojanki na Pošteli (Teržan 1990, 35: 16; Penz 2001, t. 3: 2).

Nekoliko globlje z bolj pokončnim ustjem, ki pa jih prišteva-
mo isti varianti (So1d), imajo primerjavo tako med najdbami iz Olorisa pri Dolnjem Lakošu, z datacijo v pozni srednji bronasti dobi in zgodnjem žarnogrobiščnem obdobju (Bd C/Bd D), kot na Hajndlu pri Ormožu. Tam je kontekst, iz katerega izhaja, datiran na konec žarnogrobiščnega obdobja in na začetek železne dobe⁵⁵ (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 5: 26; Magdič 2006, t. 66: 4). Datacijo v čas mlajšežarnogrobiščne kulture je mogoče predvidevati tudi po vrezanem okrasu v obliki cikcakaste linije, ki je ob naselbinskih najdbah, kjer je z drugimi okrasi najboljše proučen na Brinjevi gori, samostojno ali v kombinacijah prisotna na domala vseh grobiščih ruške skupine mlajše KŽG (npr. Müller Karpe 1959, t. 112: H2; Pahič 1957 t. 4: 9; Pahič 1981, pril. 3: 17–5; Tomanič Jevremov 1988–1989, t. 9: 3). Po obliki zelo sorodne

55 Pri slednjem so dokaj različno oblikovane posode združene pod tip koničnih loncev. Zavedajoč se, da mejo med takšnimi lonci in globokimi skledami postavlja vsak sam, bi nekatere izmed njih pripisal slednjim.

64 Tipološka razvrstitev skled z izvihanim ustjem.

so jim panonske skodele z ročaji na oziroma pod ustjem, ki jih je E. Patek datirala v obdobje Bd D/Ha A in Ha B (Patek 1968, 103–109, t. 7: 5, 36).

Tip So2

So skodele z enostransko odebeljenim ustjem (G21, G90, G112, G427, G927, G1292) ali obojestransko odebeljenim oziroma »T« profiliranim ustjem (G1237). Zaradi fragmentarnosti mnogih odlomkov je težko razbrati njihovo obliko, ki pa je lahko zaobljena ali konična. Ena skleda (G112) ima pod ustjem pritrjen ročaj.

Primerjave imajo v Olorisu in v Rabelčji vasi pri Ptujju, njihova datacija na konec srednje bronaste dobe in na začetek žarnogrobišnega obdobja pa je potrjena z najdbami v Šimanu pri Gotovljah in Selski cesti na Ptujju (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 7: S1, S2; Filipidis 2008, t. 7: 2; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 1: 11, t. 4: 18; Tomažič 2000, t. 17: 6, t. 22: 4, t. 41: 8, t. 49: 3). Obojestransko odebeljeno ustje najdemo še v Slivnici, medtem ko enostransko odebeljeni različici zasledimo bodisi v Slivnici bodisi na Pobrežju, obe pa v Orehovi vasi (Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 147: 3, t. 264: 4; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 18: 220; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 2: 4, t. 5: 7; Grahek 2015, sl. 31: Sk 6). Tako na notranji strani kot obojestransko odebeljenim ustjem sledimo tudi na območju pogorja Bakony, kjer jih zasledimo tako v zgodnji (Bd D) kot pozni (Bd D/Ha A) stopnji tamkajšnji gomilnih grobišč (Jankovits 1992, 76–77). Na zunanji strani odebeljeno ustje ima še več primerjav. Na konični posodi je bilo odkrito še v naselbini na Dolgih Njivah pri Šikolah, kjer kontekstu (SE 22) z več za primerjave zanimivimi najdbami dominira kaneliran ročaj, najverjetneje pripadajoč posodi tipa »Säulchenschüssel«, datiran v Ha A1. Takšno ustje na zaobljeni skledi pa beležimo tudi v grobu 108 s Pobrežja, ki ga je S. Pahič postavil v zgodnjo stopnjo grobišča, ter v grobu 21 z drugega žarnega grobišča, ki je mlajši (Pahič 1957, t. 8: 4–5; Pahič 1972, t. 22: 1; Žižek 2005, t. IV: 1, t. VI: 1). Podobno pozne primerjave beležimo na naselju Kalakača na desnem bregu Donave, kjer je takšna skleda datirana v fazo Bosut IIIa, ki se po srednjeevropski kronologiji začne v Ha B1 in se verjetno zaključuje s koncem Ha B2 (Medović 1988, sl. 311: 1; Teržan 1990, 40).

Tip So3

So konične skodele, ki se med seboj razlikujejo po naklonih ostenij in zaključkih ustij, a jih zaradi neizrazitih mej in fragmentarne ohranjenosti obravnavamo skupaj.

Položnejše ostenje imajo skodele G517, G647, G761, G877, G1071. Med njimi je ena (G517) okrašena z odtisi prstov, druga (G877) pa z odtisi glavnika. Pokončnejša ostenja so pri skledah G117, G140, G500, G607, G763, G858, G860,

G961. Le ena takšna skleda (G761) ima ohranjeno tudi dno, ki v ostenje prehaja sedlasto. Okrašene so tri, od tega ena z odtisi prstov (G117), druga ima pod ustjem pritrjeno bradavico (G860), tretja pa razčlenjeno rebro (G763). Ena ima na ustju pritrjen tudi držaj (G607). Nekoliko usločena, a kljub temu sorodno oblikovana je tudi skleda G1172.

Tiste s položnejšim ostenjem imajo primerjave v naselbini na Dolgih Njivah pri Šikolah, v najzgodnejši poznobronastodobni plasti na Brinjevi gori ter v Slivnici pa tudi na Hajndlu ter Pošteli, ki zaokroža njihovo pojavljanje (Oman 1981, t. 6: 7; Teržan 1990, t. 35: 14; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 161: 3, t. 343: 7; Kovač 2004, t. 4: 7; Žižek 2005, t. 7: 1). Ponovno je treba omeniti tudi naselbino Kapfsteiner Kogel na avstrijskem Štajerskem, ki prav tako pozna sorodne oblike skled, datirane na prehod Ha B/Ha C (Penz 2001, t. 3: 119).

Najstarejša primerjava skled z nekoliko pokončnejšim ostenjem je iz Šimana pri Gotovljah, datiranega v čas Bd C/Bd D, nato pa nanje ponovno naletimo na Dolgih Njivah pri Šikolah, naselbini iz starejše pozne bronaste dobe, pa tudi v mlajši plasti datirani v Ha A Brinjeve gore, najzgodnejšem horizontu Gornje Radgone, v Orehovi vasi in za konec na Hajndlu pri Ormožu, ki je datiran na konec pozne bronaste dobe in na začetek starejše železne dobe (Oman 1981, t. 7: 6; Šavel 1994, t. 48: 16; Tomažič 2000, t. 40: 11; Tomažič, Olič 2009, G269, G329; Mele 2003, t. 2: 7; Žižek 2005, 20: 5; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 25: 257; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 1: 4). Prisotna je tudi v grobu 38 s prvega ruškega žarnega grobišča⁵⁶ (Kaerner 1989, t. 79: 1). Podobne oblike so tudi na grobišču Horn, ki je datirano v razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1, občutno kasneje pa na naselju Kapfsteiner Kogel, ki je datirano na prehod iz mlajše bronaste v starejšo železno dobo (Lochner 1991a, t. 10: 21–22, t. 40: 28; Penz 2001, t. 3: 7). Končno ji najdemo primerjavo tudi na naselju Kalakača v Vojvodini, kjer po P. Medoviću sodijo v stopnjo Bosut IIIa (Medović 1988, sl. 307: 4). Pogosto so okrašene z odtisi prstov na robu ustja, kar smo zasledili na območju od Kalakače do slovenskega Podravja (Magdič 2006, t. 42: 7; Medović 1988, 389). Na eni izmed posod (G607) se na ustju pojavi držaj, ki je večkrat prisoten na naselju Sarvaš, ki leži ob danes mrtvem rokavu Drave v bližini Osijeka, in je predstavnik skupine Belegiš II, z izrazito poselitvijo v času Ha A (Šimić 1992, t. 2: 2–4). Primer se ponovi tudi na Meljskem Hribu, ki je poseljen v pozni bronzasti dobi, a je najdba brez argumenta datirana v eneolitik (Kavur 2001, 356, t. 1: 2). Skodele z nekoliko preoblikovanimi ustji imajo zanimivo predvsem mlajšežarnogrobiščne primerjave, saj jih najdemo na naselju Kalnik nad Križevci, ki

⁵⁶ Prinaša tri posode več za isti grob kot Müller Karpe 1959, t. 109: H.

je datirano v drugo in tretjo stopnjo kulture žarnih grobišč na severovzhodu Hrvaške po Vinski Gasparini oziroma Ha A, pri čemer pa je nekaj elementov tudi mlajših. Uporaba takšnih skled se je nadaljevala tudi kasneje, kar sklepamo po najdbah v Slivnici, v Orehove vasi, na Pobrežju in na Hajndlu pri Ormožu, povsod pa je zanimivo njihovo število v primerjavi s skledami z uvihanim skledami nizko (Vrdoljak 1994, t. 23: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 142: 6, 259: 4; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 16: 169; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 6: 8, 10: 11; Grahek 2015, sl. 31: Sk. 2b; Kovač 2004, t. 44: 2).

Posode tega tipa kot konične sklede omenja tudi E. Patek, ki pa jih prav tako natančneje ne deli, njena datacija zanje pa zajema celotno pozno bronasto dobo Panonije z nadaljevanjem tudi v halštatskem obdobju (Patek 1968, 101, t. 6: 24).

Tip So4

To je skleda s položnim ostenjem, ki preko blagega kleka prehaja v rahlo navzven nagnjeno zaobljeno ustje (G900).

Skleda ima dobri analogiji v Ormožu, kjer pa obe pripadata prvi fazi naselbine in sta tako datirani v Ha B (Lamut 1988–1989, t. 5: 1, t. 8: 1).

Tip So5

To so globoke zaobljene sklede z izvihanim ustjem, na podlagi oblikovanosti katerega jih delimo v dve varianti.

V prvo (So5a) sodijo sklede, katerih ostenje tekoče prehaja v izvihano, usločeno ustje. Med njimi naj najprej omenimo sklede z nekoliko manj izvihanim ustjem, ta pa so zaobljena, pri nekaterih pa je opaziti blago odebeljenost na zunanji strani (G276, G529, G920, G923, G933, G1283, G1293, G1314). Ena izmed predstavljenih (G529) je okrašena z bradvico. Ob tem pa so tu še sklede z daljšimi in bolj izvihanimi ustji, ki so zaobljena ali zožena (G273, G319, G399, G481, G494, G586, G643, G751, G915). Njihove velikosti močno variirajo, saj premer največje (G319) več kot dvakrat presega premer najmanjše (G586).

V drugo (So5b) sodijo sklede, katerih ostenje z blagim klekom prehaja v izvihano, večinoma ravno ustje (G217, G341, G516, G645, G789, G939, G1091, G1099).

Analogij prvi varianti skled (So5a) je mnogo, začeniši z Olorisom, kjer so pogosto z gladkimi rebri okrašene sklede združene v tipu S8. Njihovo kronološko mesto je potemtakem na prehodu iz pozne srednje bronaste dobe v zgodnje žarnogrobiščno obdobje (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 152–153, sl. 8: S7, S8). Poleg tega so tudi v Šimanu pri Gotovljah, v drugi plasti Brinjeve gore, ki je datirana v Ha A, v Slivnici in na Pobrežju, datiranim v mlajšežarnogrobiščno obdobje, ter v Ormožu, kjer pripada njegovemu prvemu horizontu, časovno postavljenem v Ha B (Oman 1981, t. 7: 4,

t. 11: 1; Lamut 1988–1989, t. 6: 13; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 135: 2, t. 263: 2; Tomažič 2000, t. 4: 6; Tomažič, Olič 2009, sl. 39: sklede z rahlo izvihanim ustjem II, npr. G273; Velušček 2002, t. 34: 3). Slika dopolnjuje tudi primer iz Velike Gorice, ki je okrašen z odtisi kolesčka v maniri, kot to poznamo tudi z najdišča Rogoza (G727), njeno datacijo v IV. stopnjo kulture žarnih grobišč po Vinski Gasparini pa vzporejamo s stopnjami Ha B1 in delno Ha B2 po Müller Karpeju (Vinski Gasparini 1973, 157, t. 105: 8). Takšne posode je ne nazadnje skupaj obravnavala tudi E. Patek, njihov čas pojavljanja pa je omejila na obdobji Ha A in Ha B (Patek 1968, 102–103, t. 6: 34).

Drugi varianti (So5b) smo najzgodnejši primerjavi med keramiko sočasnih naselbin našli na Brinjevi gori, kjer sta bili najdeni v prvi plasti Ha A (Oman 1981, t. 3: 1, t. 5: 3). Ob tem je sorodna skleda pripisana tudi verjetno nekoliko mlajšemu prvemu ter sledečemu drugemu horizontu Gornje Radgone. Prav tako so vzporednice v Slivnici, Orehovi vasi, na Pobrežju, v keramičnem zbiru prvega horizonta Ormoža ter končno Hajndla pri Ormožu, kjer pripada prehodu iz pozne bronaste v starejšo železno dobo (Šavel 1994, pril. 48: 13, 50: 3; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 17: 2, t. 130: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 6: 7; Grahek 2015, sl. 31: Sk4, G465; Lamut 2001, t. 3: 5; Velušček 2002, t. 6: 7; Mele 2003, t. 2: 10). Vzporednice jim je najti tudi na grobiščih Baierdorf, z datacijo v stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma na prehod iz Bd D v Ha A1, in Horn, ki je datirano v razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1⁵⁷ (Lochner 1986a, t. 5: 6; Lochner 1991, t. 12: 10). Ena primerjava prihaja tudi z mlajšežarnogrobiščne nekropole v Mariboru (Kaerner 1989, t. 50: 1).

Tip So6

To so velike, globoke konične sklede, katerih ostenje tekoče oziroma preko blagega kleka prehaja v izvihano ustje. Glede na njihovo oblikovanost jih delimo v dve varianti.

V prvo (So6a) sodijo sklede s kratkim, blago izvihanim ustjem, ki je pogosto različno oblikovano (G189, G199, G233, G234, G565, G577, G605, G697, G778, G872, G1170). Dvakrat je pod ustjem nameščeno razčlenjeno rebro (G605, G697). Dno je ohranjeno pri eni posodi (G1170), kjer je vbočeno in zaobljeno prehaja v ostenje.⁵⁸

V drugo (So6b) sodijo sklede z dolgim, močno izvihanim ravnim ustjem, ki praviloma z blagim klekom prehaja v ostenje. Ponovno so ustja lahko različno preoblikovana (G92, G386, G433, G452, G455, G555, G748, G782). V enem

57 Obe skledi imata tudi ročaje, ki jih pri rogoških kosih zaradi njihove fragmentarnosti ne moremo izključiti.

58 K tej varianti lahko morda prištejemo tudi odlomke ustij G66, G237, G277, G372, G456, G457, G602, G801, G881, G979.

primeru je ostenje (G782) in v štirih rob ustja okrašen z odtisi prstov (G386, G455, G748, G782), enkrat je pod ustjem nameščeno razčlenjeno rebro (G433), v enem primeru pa je prisotno oboje (G555). Ena izmed skled ima na zunanji strani prehod iz ustja v ostenje poudarjen s kaneluro (G452).⁵⁹

Predstavljen tip je zaradi raznolikosti in dokaj specifičnih rešitev pri oblikovanjih ustij težko vzporejati z gradivom drugih najdišč, a je kronološko mesto, ki smo ga opredelili najenostavnejšim med njimi, verjetno lahko orientacijska točka tudi za druge.

Varianta So6a je bila odkrita tudi v Ha A okolju Dolgih Njiv pri Šikolah, kjer je v kontekstu SE 22 skupaj s še štirimi predmeti, primerljivimi z Rogozo, v Orehovi vasi ter na Hajndlu pri Ormožu, kar dokazuje njen pojav tudi na prehodu v starejše halštatsko obdobje (Kovač 2004, t. 5: 3; Žižek 2005, t. 6: 2; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 20: 8; Grahek 2015, G298, G1006; Sk3–4). Starejšim primerjavam so sočasne tudi najdbe z grobišča Horn (Spodnja Avstrija), ki so datirane v Ha A1 (Lochner 1991a, t. 10: 16, t. 14: 11). Drugo varianto (So6b) lahko postavimo ob bok le eni skledi iz Šimana pri Gotovljah, ki je za razliko od naših okrašena z gladkim plastičnim rebrom, v kontekstu, kateremu je pripisana (SE 26), pa sta še dve z Rogozo primerljivi najdbi, od katerih je Sv1b jasno vezana tudi na Oloris pri Dolnjem Lakošu in s tem v čas Bd C/D. Med variantami z drugače oblikovanimi ustji ima nedvoumno primerjavo le G565, najdena med gradivom najstarejšega horizonta Gornje Radgone, datiranim v Ha A (Šavel 1994, pril. 48: 14; Tomažič 2000, t. 33: 4; Tomažič, Olić 2009, G266).

Visoke sklede (Sv) (sl. 65)⁶⁰

Tip Sv1

So sklede z zaobljenim ali stožčastim trupom, ki se s klekastim prehodom nadaljuje v usločen, izvihan vrat in navzven nagnjeno ustje. Glede na oblikovne razlike jih delimo v dve varianti.

V prvo (Sv1a) sodijo sklede z nizkim, blago do srednje izvihanim ustjem (G48, G190, G194, G622, G623, G1061, G1104). Pri dveh posodah je ohranjeno tudi dno, ki je pri obeh ravno, v ostenje pa se nadaljuje enkrat z ostrim (G1061) in enkrat s sedlastim (G48) prehodom.

V drugo (Sv1b) sodijo sklede z visokim, blago do močno izvihanim ustjem (G329, G572, G780, G1226, G1247), od

katerih sta dve okrašeni na ramenu. Okrasni elementi so enkrat vodoravne kanelure (G572) in enkrat vbodi, ki so razporejeni v vodoravni vrsti (G1226).

Analogije prvi varianti (Sv1a) smo našli v Olorisu, v Rabelčji vasi, na Šimanu pri Gotovljah in v Podsmreki, vse pa postavljamo v pozno srednjo bronasto dobo in zgodnje žarnogrobiščno obdobje. Podobna posoda, ki je bila okrašena z razčlenjenimi rebri, je bila odkrita tudi v Žlebiču pri Ribnici na Dolenjskem, kjer pa gre po najdbah sodeč najverjetneje za sočasno postojanko (Puš 1988–1989, t. 9: 1; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 2: 6; Tomažič 2000, t. 49: 4; Tomažič, Olić 2009, G391; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 153–156, sl. 9: Sk 2; Murgelj 2008, t. 43: 2; Murgelj 2013, G528). Zanimive primerjave prihajajo tudi z najdišča Batkovič pri Bijeljini na skrajnem vzhodu Bosne. Tukaj se obravnavane sklede nahajajo v grobovih skupaj iglami s kijasto in makovo glavo, po čemer jih lahko datiramo predvsem v zgodnjo in starejšo pozno bronasto dobo (Bd D, Ha A) (Teržan 1995, 324–327, Abb. 3; Vinski Gasparini 1973, t. 28: 24, t. 52: 39). Enotnost datacije morda nekoliko razširi enaka skleda z naselbine Pobrežje, katere časovno mesto še ni natančno raziskano, bi pa lahko, sodeč po nekaterih zgodnjih najdbah iz grobišča, sodila prav tako še v stopnjo Ha A (Pahič 1972, 15, t. 8: 18; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 7: 3).

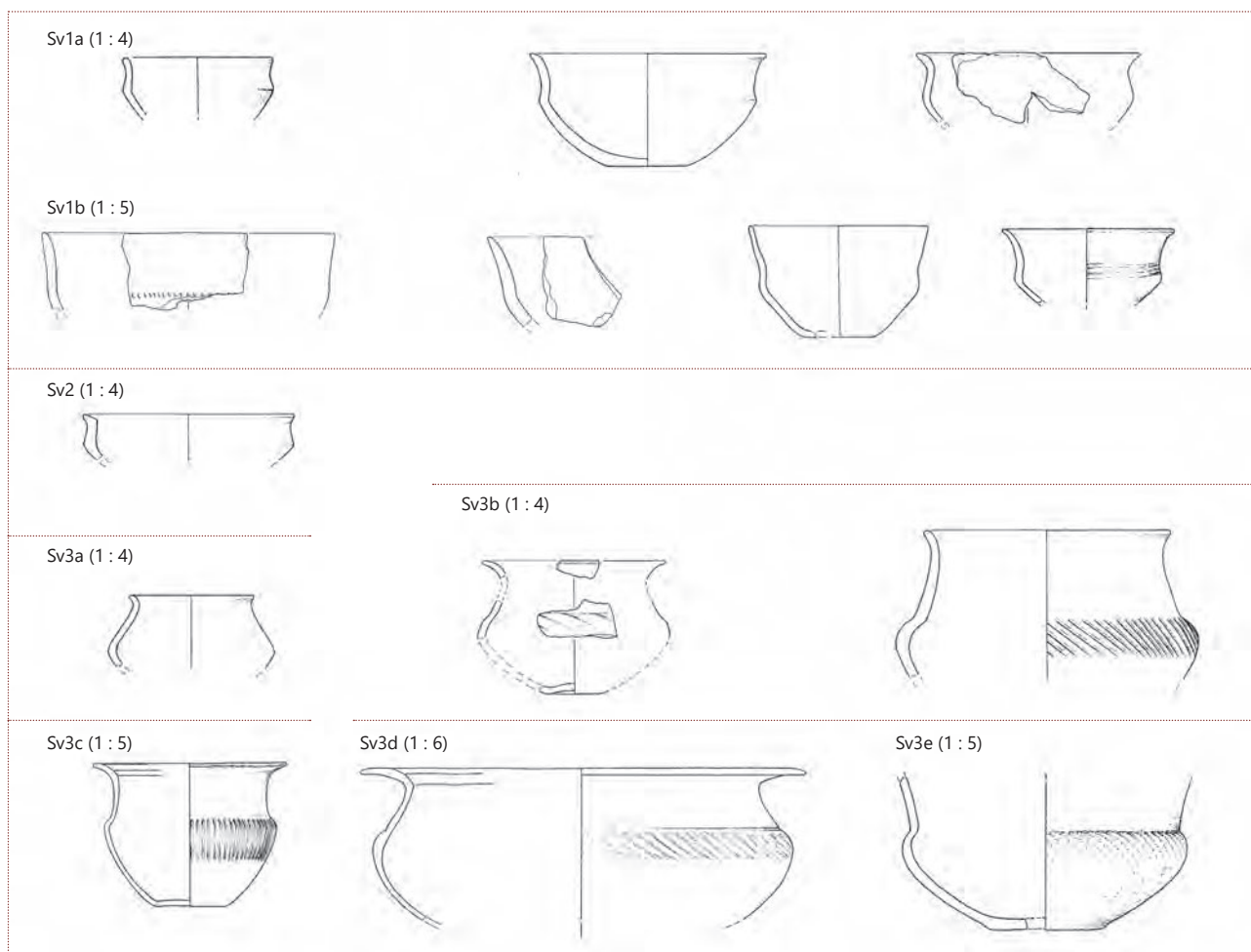
Druga varianta (Sv1b) ima najzgodnejše primerjave, ki so obenem sorodno okrašene kot G1226, na skodelicah v depozitu keramičnega posodja v Maisbirbaumu v Spodnji Avstriji, ki je datiran v pozno srednjo bronasto dobo oziroma Bd C2⁶¹ (Neugebauer 1994, t. 89, 90). Na podobno oblikovani posodi, z nekoliko bolj ostrim prehodom iz vratu v trup, je okras tudi na Kiringradu v hrvaškem Pokolpju, kjer je datiran v pozno bronasto dobo (Balen-Letunić 1987, t. 2: 6). Nadaljnje primerjave kažejo enoten čas rabe, saj so odkrite v Rabelčji vasi, v Olorisu in Šimanu pri Gotovljah, prav tako samo v Bd D pa takšne posode v Podonavju datira tudi E. Patek (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 2: 5, t. 4: 14; Tomažič 2000, t. 29: 7; Tomažič, Olić 2009, G236; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 154–156, sl. 9: Sk 1).

Okras z odtisi ostrega orodja, ki si sledijo v vodoravni vrsti, lahko v bližnji okolici zasledimo v naselbinah v Slivnici, na Pobrežju in v Orehovi vasi ter med premešanim gradivom z ljubljanske žarne nekropole. Enak način krašenja je uporabljen tudi pri okrasu, kjer so odtisi v vrsti postavljeni podolžno (G134), primerjavo zanj pa ponovno zasledimo tako med najdbami iz Maisbirbauma kot s Pobrežja (Stare 1954, t. 59: 5; Neugebauer 1994, t. 90: 7; Strmčnik Gulič *et*

59 K tej varianti lahko morda prištejemo tudi odlomka ustij G428 in G508.

60 Gre za sklede, ki imajo jasno izražene vratove, ki so ločeni od trupa. Po značilnostih so podobne nekaterim loncem, a se od njih razlikujejo predvsem po svojih dimenzijah.

61 Sorodnost v obliki trupa je velika, a lahko pri rogoških primerih zaradi fragmentarnosti gradiva o obstoju ročajev le ugibamo.

65 Tipološka razvrstitev visokih skled.

al. 2000, t. 99: 3, 8; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 19: 234; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 19: 14; Velušček 2002, t. 7: 7; Grahek 2015, G224).

Tip Sv2

To je skleda, katere zaobljeno ostenje z ostrim klekom prehaja v kratek, pokončen vrat, ki se tekoče, na notranji strani pa klekasto nadaljuje v kratko, močno izvihano ustje (G350).

Primerjamo jo lahko s skledo iz groba 113 v Dobovi, vendar datacija na podlagi ene najdbe ni zanesljiva (Stare 1975, t. 18: 11).

Tip Sv3

To so skleda z izraženim trebuhom, ki pa se glede na obliko vratu in načina prehoda med trupom in vratom delijo v pet variant.⁶²

V prvo (Sv3a) sodijo skleda s tekočim prehodom v visok stožčast vrat in s kratkim, srednje izvihanim, usločnim ustjem (G299, G441, G755, G811). Skleda G755, največja

med njimi, je na največjem obodu okrašena s pasom poševnih kanelur.

V drugo (Sv3b) sodijo skleda z blago poudarjenim oziroma klekastim prehodom v koničen ali blago usločen vrat (G89, G90, G300, G357, G609, G631, G633, G635, G689, G984, G1022, G1039, G1206, G1245). Slednja ima ohranjeno dno, ki je usločeno in zaobljeno prehaja v ostenje, izvihano, usločeno ustje. Večina posod je okrašenih (kanelure, žlebovi, vrezi, vbodi).⁶³

V tretjo (Sv3c) sodi skleda z blago usločnim dnom, ki se zaobljeno nadaljuje v izbočen trebuh. Nizko rame z blagim klekom prehaja v visok usločen vrat. Ustje je dolgo, močno izvihano in usločeno, na notranji strani pa fasetirano (G306).

V četrto (Sv3d) sodi velika skleda, katere ostenje preko blagega kleka prehaja v koničen vrat, ta pa v dolgo, močno izvihano, usločeno ustje, ki je na notranji strani fasetirano (G411). Rame posode so okrašene s poševnimi žlebovi.

62 Eni izmed variant tega tipa lahko pripišemo tudi naslednja fragmentirana ostenja: G183, G343, G484, G485 in G689.

63 K tem posodam lahko najverjetneje prištevamo tudi fragment dna (G630).

V peto (Sv3e) sodi skleda z izrazito klekastim prehodom v lijakast vrat (G582). Rame posode je okrašeno s poševnimi kanelurami.

Kronološko mesto prve (Sv3a) lahko nakažemo na podlagi primerjav z naselbine Žlebič, ki jo večina njenega gradiva vzporeja z Olorisom in Rabelčjo vasjo, ob tem pa tudi z mlajšežarnogrobiščno naselbino na Pobrežju in z grobiščem v Kalsdorfu pri Gradcu, kjer jo datirajo v drugo stopnjo najdišča oziroma Ruše II po Pareu (Puš 1988–1989, t. 4: 4; Tiefengraber 2005, 127–130, t. 16: 2; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 16: 174). Očitno kronološko razhajanje je mogoče omiliti, če ne prezremo, da so takšne skodelice tuje gradivu iz Olorisa in Rabelčje vasi, med gradivom iz Žlebiča pa je mogoče opaziti tudi skleda z uvihanim ustjem, ki jih Oloris prav tako ne pozna, Rabelčja vas pa le v dveh primerih. Ob dejstvu, da je šlo na Žlebiču le za manjši arheološki poseg, kar je poudaril že Puš, torej ni izključena njegova poselitev tudi v starejšem in morda celo v mlajšem žarnogrobiščnem obdobju (Puš 1988–1989, t. 3: 2, 7; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 4: 16, t. 5: 26). Skleda variante Sv3b se med seboj nekoliko razlikujejo, a jih obravnavamo skupaj, saj natančnejše delitve onemogoča slaba ohranjenost. Najzgodnejšo paralelo imajo v drugi Ha A plasti na Brinjevi gori, kjer se prav od začetka pa vse do konca Ha B pojavlja z značilnim okrasom traku poševnih kanelur na ramenu. Nadaljnje analogije so znane med keramičnim gradivom iz Orehove vasi⁶⁴ in Hajndla, kjer pa je predvsem zaradi okrasa navpičnih kanelur, ne pa tudi po tipoloških značilnostih, uvrščena v čas III. naselbinskega horizonta na Pošteli oziroma na konec starejšehalštatskega obdobja (Oman 1981, t. 7: 9; Magdič 2006, 103–104; t. 58: 6; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 22: 1; Grahek 2015, sl. 32). Takšna skleda, ki je, kot v nekaterih primerih z najdišča Rogoza, okrašena s poševnimi kanelurami, je bila odkrita tudi v grobu 13 na drugem ruškem žarnem grobišču, kjer je datirana v Ha B2, prav tako pa jo je mogoče opaziti med posodami brez ohranjenih grobnih celot s Pobrežja. Na sočasen pojav lahko računamo tudi v Dobovi, kjer so skleda, kot je ta iz Rogoze, po ramenih okrašene s poševnimi kanelurami. O mnogo kasnejšem pojavljanju v starejši železni dobi pa priča najdba iz pošteljske sonde 77 (Pahič 1957, t. 5: 2; Pahič 1972, t. 32: 7; Stare 1975, npr. t. 32: 2; Teržan 1990, 32–34, t. 14: 29; Črešnar 2006, 145). Omenjen okras na takšnih posodah ima torej časovno široko paleto primerjav. Njegov izvor bi bilo iskati v skupini Baierdorf-Velatice v času prehoda iz zgodnje v starejšo pozno bronasto dobo, ko se enak okras pojavi tudi na širšem

64 Takšne posode so kljub prevladujoči odsotnosti ročajev v Orehovi vasi poimenovane vrči (Grahek 2015, 39, sl. 32).

prostoru, v najbližji okolici pa na zahodnem Madžarskem in v hrvaškem medrečju Save in Drave⁶⁵ (Horváth 1994, t. 14: 1, 2; Vinski Gasparini 1973, 70–71). Naslednjemu okrasu, traku poševnih žlebov, ki obdajajo posodo na višini ramena (G357), nudi najboljšo primerjavo prvo ruško žarno grobišče. Okras je lahko datiran na osnovi vrča iz groba 137, ki je zaradi skleda z uvihanim ustjem, okrašene z vodoravnimi fasetami, in sedlastih spiralnih nanožnic datiran v Ha B3 po Müller Karpeju (Müller Karpe 1959, t. 113: F). Žlebovi, razporejeni v traku nasprotno obrnjenih poševnih snopov ali pa v navpičnem traku, so zastopani le nekajkrat (npr. G300, G306), pa tudi sicer so dokaj redek okras. Prvega beležimo v tretji plasti Brinjeve gore, datirani v Ha B, oba pa v Slivnici in na Pobrežju, ki sta po preliminarnih objavah datirana v čas mlajšežarnogrobiščne kulture. Kot značilno žarnogrobiščne jih označuje tudi C. Metzner Nebelsick. Okras, ki ga prav tako zasledimo pri tem tipu skled, so vodoravne fasete na ramenu (G635). Njihovo mesto, kot ga je opredelila E. Patek v Panoniji, je omejeno na zgodnjo in starejšo pozno bronasto dobo, saj se kasneje v takšni obliki naj ne bi pojavljal, prisoten pa je tudi na Z Slovaškem, v času horizonta Velatice-Očkov (Oman 1981, t. 27: 8, 17; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 148: 6, t. 266: 2; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 13: 162, t. 20: 2; Metzner Nebelsick 2002, 160–166, Abb. 64: 9–10; Paulik 1962, Abb. 14: 10–12; Patek 1968, 96–97, 102, 107–108, t. 6: 12, t. 7: 24, 25). Takšno datacijo potrjujejo tudi najdbe iz višinskega naselja Kalnik pri Križevcih (SV Hrvaška), datirane v čas od Bd D/Ha A do konca Ha A, ter odlomek iz groba 5 na grobišču Zagreb–Vrapče (Vrdoljak 1994, t. 31: 7, 8; Vinski Gasparini 1973, t. 24: 8).

Nadalje beležimo vbode v obliki pikic, ki so razporejene v vodoravni vrsti in so lahko kombinirane z vodoravnim vrezom (G89). Slednje so sicer znane v najstarejši Ha A plasti Brinjeve gore ter v zgodnji stopnji pripadajočega žarnega grobišča, kjer so prisotne le v kombinaciji s šrafranim trikotnikom, do uveljavitve okrasa, kombiniranega z vodoravnimi elementi, pa pride kasneje, v času Ha B. Okras je znan tudi v naselbinah na Pobrežju ter v Slivnici in ima bolj mlajšežarnogrobiščni značaj, saj jih kasneje v tako fini obliki ni več mogoče zaslediti (Oman 1981, 144–147, t. 27: 12, t. 34: 3, t. 45: 12; Pahič 1988–1989, t. 1: 7; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 367: 1, 8; Velušček 2002, t. 2: 6). Varianta Sv3c ima primerjavo v grobu 125 na grobišču Budapest–Békásmegyér, v katerem je tudi nož, ki ima dobro primerjavo v Dobovi, po

65 Po objavi celotnega najdišča Baierdorf in po nomenklaturnem sistemu, ki ga je predlagal H. Müller Karpe (1959, 180–186, Abb. 22), sodi sedaj Baierdorf na konec zgodnjega in v začetek starejšega žarnogrobiščne obdobja oziroma na konec Bd D in v začetek Ha A1 (Lochner 1994, 197).

Říhovskem pa sta datirana v stopnjo Klentnice II oziroma na prehod Ha B1 v Ha B2. Njun okras na ramenu sicer ni enak, saj so kanelure pri loncu z najdišča Rogoza navpične, kar pa je sicer pogost okras na omenjenem grobišču. Njegov pojav je že starejši, saj ga zasledimo v keramičnem depozu Oberavelsbach v Spodnji Avstriji, datiranem na prehod iz Ha A v Ha B (Stare 1975, t. 24: 13; Lochner 1986b, t. 1: 8, 11–12, t. 3: 6, 7; Kalicz-Schreiber 1991a, Abb. 15: 4, 19: 8; Říhovský 1972 61, t. 21: 236). Podobno posoda prihaja tudi z višinske naselbine Kalnik nad Križevci (SV Hrvaška), ki je živela od prehoda Bd D/Ha A1 do konca Ha A2 (Majnarić-Pandžić 1992; Vrdoljak 1994, 29, 38–39, t. 31: 5). Fragmentirana skleda tipa Sv3e, ki je okrašena z značilnim poševnim kaneliranjem, ima vzporednice s skledami, ki so bile odkrite na spodnjeavstrijskem grobišču Horn in so značilne za razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1, podobna pa je bila odkrita tudi na najdišču Mala Pupelica v bližini Bjelovarja, ki je prav zaradi tega odlomka datirano tudi v sočasno drugo stopnjo pozne bronaste dobe na severovzhodnem Hrvaškem po Vinski Gasparini (Majnarić-Pandžić 1989, 22–24, sl. 4: 2; Lochner 1994, 198–199, Abb. 106). Podobno datacijo je za skledo z lijakastim vratom in kaneliranim ramenom podala tudi E. Patek, saj naj bi bile v Panoniji prisotne le v obdobju Ha A, ob tem pa je najdba iz grobišča Budapest–Békásmegeye datacijo morda razširila v zgodnji Ha B. Enako velja tudi za skledo variante Sv3d, katere notranja stran ustja je okrašena s fasetami, rame je okrašeno s poševnimi kanelurami, oboje pa so ponovno značilnosti, ki jih je omenjena avtorica pripisala skledam Ha A (Patek 1968, 100–101, t. 6: 18, 20–22; Kalicz-Schreiber 1991b, Abb. 23: 1). Na vzhodu Slovenije so podobne posode zelo redke, med njimi pa ima obravnavana posoda največ vzporednic s skledo iz pobreškega groba 164, kot sorodno pa lahko morda označimo tudi eno izmed posod z Zgornje Hajdine (Müller Karpe 1959, t. 116: 41; Strmčnik Gulič 1980, sl. 4: 3; Pahič 1991, t. 8: 1).

Sklede z uvihanim ustjem (Sz) (sl. 66)

Tip Sz1

To sta skledi polkroglaste oblike z rahlo do srednje uvihanim, na notranji strani odebeljenim ustjem (G279, G1201).

Najboljšo primerjavo imata na Olorisu, tako da zanju predlagamo tudi enako datacijo v pozno srednjo in zgodnjo pozno bronasto dobo (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 7: S1).

Tip Sz2

To so sklede polkroglaste oblike, ki jih glede na oblikovanost delimo v tri variante.

V prvo (Sz2a) sodijo sklede z rahlo uvihanim ustjem, ki je lahko zaobljeno (G528, G530, G716, G785, G866, G884,

G932, G1207, G1295, G1297) ali zoženo (G376). Okrašeni sta dve, od tega ena s poševnimi kanelurami (G716) in ena z vrezano cikcakasto linijo (G932).

V drugo (Sz2b) sodita veliki skledi s srednje do močno uvihanim, zaobljenim ustjem (G1215, G1312). Pri slednji, ki je v dobršni meri ohranjena, dno sedlasto prehaja v ostenje.

V tretjo (Sz2c) sodi miniaturna skleda z ravnim dnom, ki zaobljeno prehaja v ostenje ter se konča v rahlo uvihanem, zoženem ustju (G174).

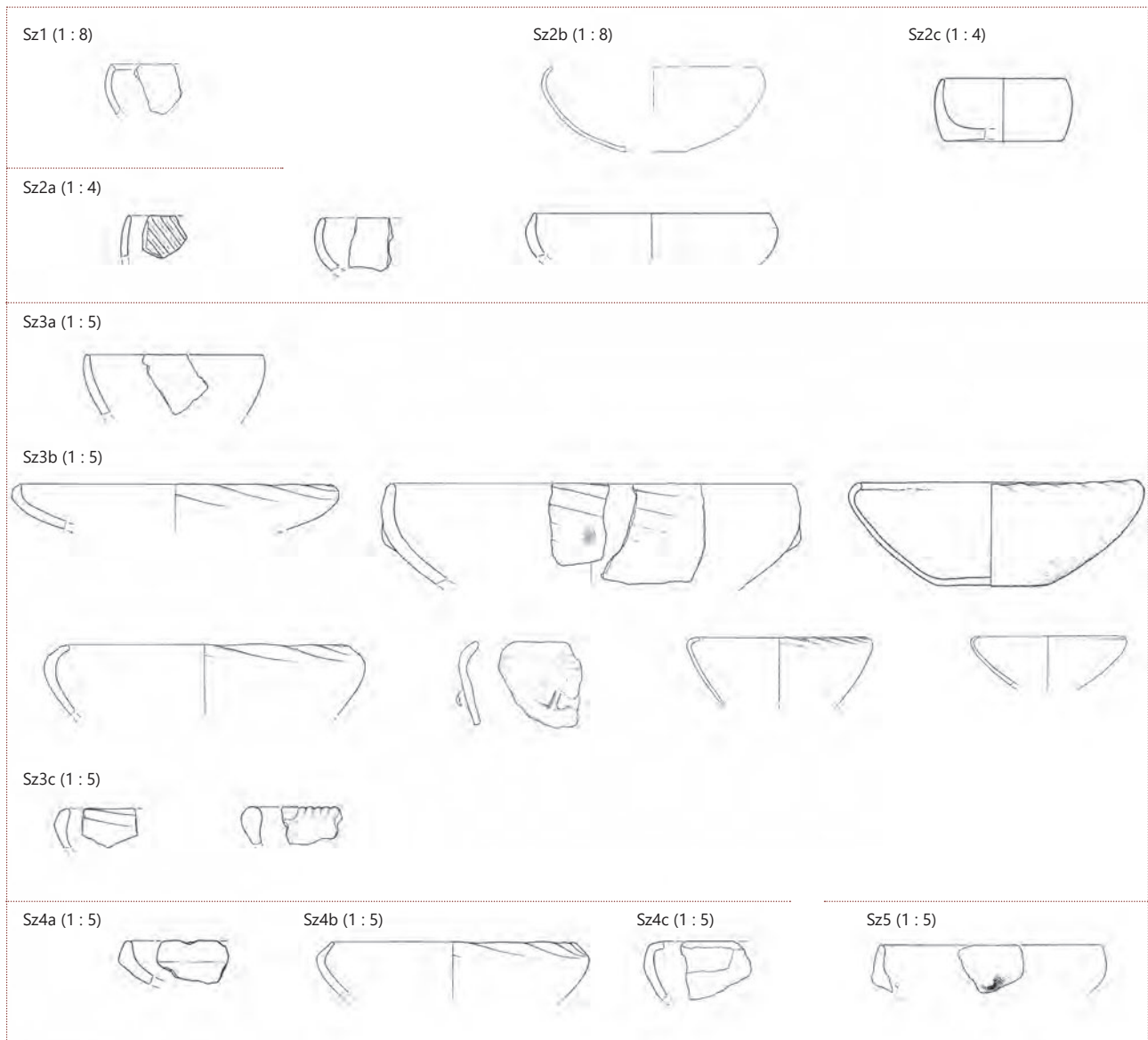
Pri skledah variante Sz2a je vzporejanje nekoliko oteženo zaradi slabše ohranjenosti. Verjetno gre za tip skled, kot jih v velikem številu poznamo na grobišču Pobrežje, ki so pogosto okrašene z vrezanim cikcakastim okrasom in ki so kljub večji pogostosti v mlajšem obdobju prisotne v obeh horizontih najdišča (Pahič 1972, t. 4: 9, t. 5: 3, t. 8: 3). Vzporednice najdemo tudi v grobu 8/1993 na drugem ruškem žarnem grobišču, ki je med najmlajšimi grobovi nekropole, in v grobu 5 iz Ormoža, kjer sta kar dve takšni skledi, podobnih pa je na vsem grobišču, datiranem v mlajši Ha B, kar nekaj (Tomanič Jevremov 1988–1989, t. 11: 2, 3; Črešnar 2006, 146, t. 2: B2). Enak tip sklede je najti tudi v naselju Burgstall pri Kleinkleinu, in sicer v njegovi začetni fazi, ki jo Smolnik datira v mlajšežarnogrobiščno obdobje (Smolnik 1994, 89: 10, 11). Številne analogije ima tudi varianta Sz2b. Če ima najzgodnejše, še ne popolnoma kroglaste oblike na Brinjevi gori v drugi plasti Ha A, pa so vse nadaljnje s Pobrežja ter iz Ormoža mlajše. Slednji jih premore tako v prvem in drugem horizontu naselbine, torej v času Ha B in na njegovem prehodu v starejšo železno dobo, pa tudi na grobišču, kjer je najboljša primerjava iz najbogatejšega ženskega groba 7. Slednjega zaznamuje pojav cele vrste nakita iz bronu, pa tudi iz železa, stekla in zlata ter je datirana na prag starejšega halštatskega obdobja (Tomanič Jevremov 1988–1989, t. 14: 2; Lamut 1988–1989, t. 8: 3; Lamut 2001, t. 9: 5; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 5: 73).

Tip Sz3

To so konične ali zaobljene sklede s tekočim prehodom v uvihano, usločeno ustje. Glede na oblikovanost jih delimo v tri variante.

V prvo varianto (Sz3a) sodita globoki skledi s koničnim ostenjem in rahlo uvihanim, zaobljenim ustjem (G1087, G1132).

Drugi varianti (Sz3b) pripisujemo veliko večino koničnih in zaobljenih skled s tekočim prehodom v uvihano, usločeno ustje. Razloga sta dva. Ločevanje te vrste skled je domala nemogoče in tudi nesmiselno, saj se usločenost ustij ne ravna po določenih merilih, tudi višino posod pa je po fragmentih pogosto težko oceniti. Zato menimo, da bi bila takšna

66 Tipološka razvrstitev skled z uvihanim ustjem.

ločitev nasilna. Drugi razlog za združitev je istočasen pojav večine teh posod, ki so lahko neokrašene (G54, G76, G113, G120, G121, G291, G449, G464, G556, G619, G678, G682, G733, G756, G762, G818, G930, G1095, G1103, G1122, G1250, G1303, G1329, G1332, G1333), še pogosteje pa so vezane na značilne, tudi kronološko občutljive ornamente. Velika večina je okrašena s poševnimi kanelurami (G33, G85, G110, G111, G154, G235, G240, G282, G284, G303, G317, G438, G451, G503, G504, G560, G561, G562, G571, G584, G595, G692, G738, G747, G772, G773, G800, G879, G899, G922, G937, G947, G975, G1059, G1068, G1141, G1156, G1157, G1165, G1306), večkrat je prisoten okras v obliki vodoravnih faset (G296, G328, G758, G897, G901, G903, G1077, G1120, G1133, G1199), medtem ko so okraši, kot so navpične (G492) in vodoravne kanelure (G280), poševni žlebovi (G29, G30) in bradavice (G504, G1165), izjemno

redki. Kar pogosto na skledah zasledimo tudi držaje (npr. G121, G429, G556, G903, G1068).

V tretjo varianto (Sz3c) sodijo skledje z uvihanim ustjem, ki je odebeljeno in – razen v enem primeru (G1302) – okrašeno: s poševnimi kanelurami (G742, G683, G1330), z odtisi prstov (G886) ali s plitkimi žlebovi (G1315).

Prvi varianti (Sz3a) smo najstarejšo vzporednico našli relativno zgodaj, saj prihaja iz Rabelčje vasi. Morda je njeno datacijo treba nekoliko pretehtati, saj ne prihaja iz zaključene celote, druge primerljive najdbe pa so mlajše (Lamut 1988–1989, t. 8: 4; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 5: 27; Velušček 2002, t. 7: 6). Najdemo jo tudi na Dolgih Njivah pri Šikolah, torej v okolju, datiranjem v starejšo pozno bronasto dobo, a so primeri s Pobrežja, iz Gornje Radgone in Ormoža enotno vezani na mlajšežarnogrobiščno obdobje (Šavel 1994, pril.

49: 6; Lamut 2001, t. 7: 7; Žižek 2005, t. 20: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 2: 25).

Tudi varianta Sz3b, natančneje najgloblja med njimi (G903), ima najzgodnejšo primerjavo v Rabelčji vasi, ponovno pa ne prihajata iz zaključene celote, druge primerljive najdbe pa so mlajše (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 4: 16). Večina drugih se pojavi bodisi v prvi (oblika kot G284, G571, G1165) bodisi v drugi (oblika kot G303, G451) Ha A plasti Brinjeve gore, v delno sočasnem keramičnem repertoarju prvega horizonta Gornje Radgone in v Dolgih Njivah pri Šikolah ter v Orehovi vasi (Oman 1981, t. 5: 2, t. 3: 17, 20, t. 4: 8, t. 10: 11, t. 12: 6; Šavel 1994, pril. 48: 4, 49: 2; Žižek 2005, t. 10: 2; Grahek 2015, sl. 33). Njihova pogostost naraste v stopnji Ha B, ko jih zasledimo na domala vseh naselbinah in grobiščih širšega območja, njihova raba pa se nadaljuje tudi v starejši železni dobi, kar dokazujejo sicer ne več tako pogoste najdbe s poštelškega kompleksa (npr. Lamut 1988–1989, t. 6: 14, t. 7: 12; Lamut 2001, t. 7: 10; Teržan 1990, t. 9: 18, t. 17: 20, t. 56: 5; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 115: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 7: 1; Velušček 2002, t. 15: 6, t. 22: 1, t. 48: 9; Mele 2003, pril. 1: 1a, 4a, 5a).

Tudi skledje variante Sz3c, med njimi tiste manj odebeljene, se najprej pojavijo na Brinjevi gori, v njeni 2. plasti, nekoliko mlajši primer je poznan tudi iz Gornje Radgone. Prav tako ima vzporednice z naselbinama v Slivnici in Ormožu (Oman 1981, t. 16: 7; Lamut 1988–1989, t. 12: 14; Šavel 1994, 48: 18; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 268: 2). Še nekoliko mlajše so močno odebeljene skledje (G1330), ki se prvič pojavijo v zgodnjem Ha B v prvem horizontu ormoške in drugem gornjeradgonske naselbine, vzporedno pa tudi v pobreškem grobu 15b. Pogostejša postane v stopnji Ormož II, torej na prehodu v starejšo železno dobo, kjer pa se njena raba ne zaključi, saj je tudi v sondi 64 iz Poštele, kjer je skupaj z značilnim gradivom tretje naselbinske stopnje (Pahič 1972, 3: 7; Lamut 1988–1989, t. 2: 6, t. 22: 3, 17, t. 23: 13; Lamut 2001, t. 21: 1; Teržan 1990, t. 9: 19; Šavel 1994, pril. 50: 14).

Tip Sz4

To so konične ali zaobljene skledje z ostrim prehodom v ustje. Glede na oblikovanost jih delimo v tri variante.

V prvo (Sz4a) sodijo skledje s kratkim, rahlo uvihanim, zaobljenim ustjem (G110, G196, G210, G526), v enem primeru pa je poševno odrezano (G956). Dve od njih sta okrašeni s poševnimi kanelurami (G110, G956).

V drugo (Sz4b) sodijo skledje z visokim, srednje do močno uvihanim ustjem, ki je v dveh primerih okrašeno s poševnimi kanelurami (G454, G575). Preostala ustja so zaobljena (G105, G304, G512).

V tretjo (Sz4c) sodita skledji z zaobljenim ostenjem, ki prehaja v kratko, izredno močno uvihano ustje (G422, G902).

Najzgodnejšo analogijo ima varianta Sz4c v Šimanu pri Gotovljah, ki sodi na prehod iz pozne srednje v zgodnjo pozno bronasto dobo, podoben primer pa smo zasledili tudi med gradivom naselbine na Pobrežju, ki premore tudi primerjavi za prvi dve varianti tega tipa skled (Tomažič 2000, t. 12: 4; Velušček 2002, t. 45: 21; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 5: 73). Ob tem ima druga (Sz4b) tudi mnoge druge vzporednice, med katerimi najstarejše prihajajo iz starejšezarnogrobiščnih kontekstov Brinjeve gore, Gornje Radgone in Dolgih Njiv pri Šikolah (Oman 1981, t. 11: 5; Šavel 1994, pril. 48: 15; Žižek 2005, t. 3: 1). Ob pobreški naselbini sta podobno oblikovani skledji tudi v grobovih 7 in 52, ki pripadata zgodnji oziroma pozni fazi pripadajočega grobišča⁶⁶ (Pahič 1972, t. 2: 8, 9, t. 11: 17), nadalje v Orehovi vasi ter v obeh starejših horizontih naselbine v Ormožu, od katerih slednja že sega v starejšo železno dobo (Lamut 1988–1989, t. 9: 3; Lamut 2001, t. 5: 5; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 17: 6; Grahek 2015, G148). Še kasnejša je najdba iz gomile iz Velenika pri Spodnji Polskavi, ki je na podlagi spremnega gradiva datirana v III. horizont poštelške naselbine (Teržan 1990, 83, t. 71: 10).

Tip Sz5

To je skleda z usločenim ostenjem, ki tekoče prehaja v dolgo, rahlo uvihano, zaobljeno ustje (G1284). Okrašena je z bradavico.

Njena najzgodnejša primerjava je skleda iz prve plasti Brinjeve gore, ki je datirana v starejšo pozno bronasto dobo oziroma Ha A. Naslednja primerjava njeno datacijo močno razširi, saj je bila odkrita med gradivom III. horizonta naselbine v Ormožu, značilnim za razvit starejši halštat (Oman 1981, t. 4: 11; Lamut 2001, t. 23: 7). Del vmesnega obdobja, začetek starejše železne dobe, zapolnjuje primer okrašene skledje iz groba 1/94 iz Kalsdorfa pri Gradcu (Tiefengraber 2005, t. 19: 3).

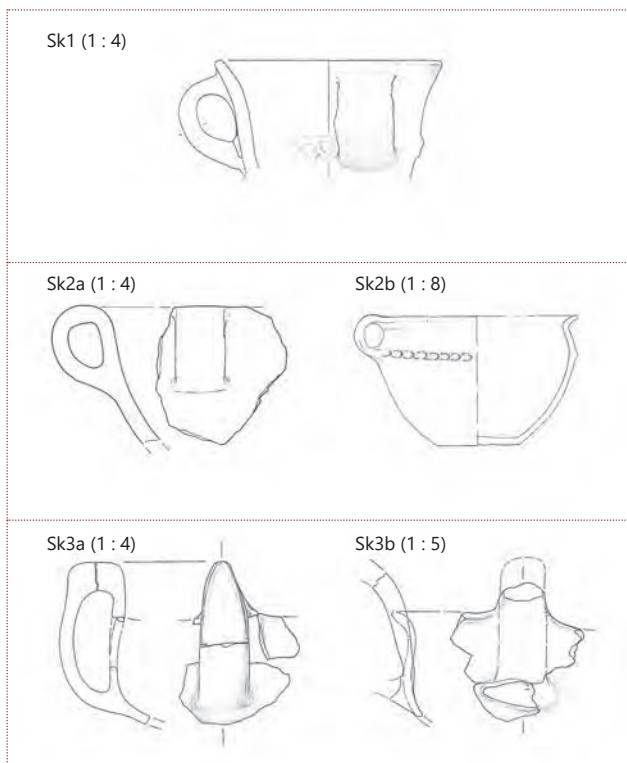
Skodele (Sk) (sl. 67)

Med skodele sodijo posode z ročajem, ki so po osnovni obliki podobne nekaterim tipom skled, skodelic in ovalnih loncev. Na podlagi oblikovanosti ostenij in ročajev so razdeljene v tri tipe.

Tip Sk1

To je zaobljena skodela z izvihanim ustjem, pod katerim je pritrjen trakast ročaj (G132). Ostenje je v višini pritrditve

⁶⁶ Pare (1998, Abb. 25: 27) za razliko od Pahiča skodele z dvorogljatimi ročaji uvršča v svojo drugo stopnjo, Ruše II, ob upoštevanju tega pa bi bila datacija groba 7 širša.

67 Tipološka razvrstitev skodel.

spodnjega kraka ročaja okrašeno z razčlenjenim rebrom. Verjetno je del takšne skodele tudi odlomek **G265**.

Najboljše primerjave ima v Olorisu pri Dolnjem Lakošu, kjer Dular takšne skodele združuje v tip **S7**, prav takšne pa zasledimo tudi v Rabelčji vasi. Kot okras se pri njih pojavljajo predvsem plastična rebra, ki so bodisi gladka bodisi razčlenjena (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 8: **S7**, 16: 1; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 4: 8). Njihova datacija na konec srednje bronaste dobe in na začetek žarnogrobiščnega obdobja torej ni sporna.

Tip Sk2

So globoke skodele z zaobljenim trupom in ročajem, pritrjenim na višini ustja, ki jih ločimo v dve varianti.

V prvo (**Sk2a**) sodita skodeli s pokončnim ustjem, katerih največji obseg je na ustju (**G657**, **G807**).

V drugo (**Sk2b**) sodi skodela z izraženim ramenom in izvihanim ustjem (**G749**). Ohranjeno dno je ravno in ostro prehaja v ostenje. Prehod iz ramena v nizek, usločen vrat, ki se nadaljuje v srednje izvihano usločeno ustje, pa je tekoč. Največji obseg je na robu ustja, najširši del trupa pa je okrašen z razčlenjenim rebrom.

Prva varianta (**Sk2a**) ima najboljšo primerjavo v Slivnici. Bolj oddaljene primerjave prihajajo na eni strani z naselja Kalnik nad Križevci, z datacijo od **Bd D/Ha A1** do konca **HaA2**, ter na drugi strani z grobišča Burgschleinitz iz spodnje Avstrije,

kjer sodijo na prehod iz srednjega v mlajšežarnogrobiščno obdobje oziroma **Ha A2/Ha B1** (Lochner 1994, Abb. 108: Grab 11; Vrdoljak 1994, t. 29: 1). Drugo varianto (**Sk2b**) primerjamo s skodelo v grobu 32 z drugega ruškega grobišča in groba 31 s Pobrežja. Bolje kronološko opredeljev je slednji, ki mu zapestnice, okrašene s snopi nasproti stoječih vrezov, in tordirana ovratnica določajo mesto v stopnji **Ha B2** po Müller Karpeju. Podobna, a z nižje pritrjenim ročajem, je tudi skodela iz Ormoža, ki pripada drugemu horizontu naselbine, datiranem na prehod iz pozne bronaste v starejšo železno dobo (Pahič 1957, t. XIII: 1; Pahič 1972, t. 6: 7, 13–17; Lamut 1988–1989, t. 14: 5).

Tip Sk3

To so skodele z zaobljenim trupom in presegajočim ročajem, ki jih ločimo v dve varianti.

V prvo (**Sk3a**) sodi plitva skodela z blago uvihanim ustjem. Največji obseg je na srednjem delu posode, kjer je pritrjen tudi spodnji del kolenčasto oblikovanega presegajočega ročaja (**G465**).

V drugo (**Sk3b**) sodi skodela, katere rame tekoče prehaja v nizek usločen vrat, ta pa v močno izvihano usločeno ustje. Največji obseg je na robu ustja, ki ga presega trakast ročaj (**G307**).⁶⁷

Prva (**Sk3a**) ima oblikovno primerjavo, a brez značilnega kolenčastega ročaja, med najdbami brez grobnih celot s pobreške nekropole. Kot kronološko občutljiv element lahko tukaj služi kolenčast ročaj, ki ga natančneje obravnavamo na drugem mestu, njegov čas pojavljanja pa je predvsem mlajšežarnogrobiščno obdobje⁶⁸ (Pahič 1972, t. 35: 21; Velušček 1996, 63–64). Za drugo varianto (**Sk3b**) smo našli primerjavo le med neopredeljenimi najdbami z grobišča Pobrežje, kar pa je vsaj orientacija za njeno datacijo (Pahič 1957, t. 13: 1; Pahič 1972, t. 6: 6, t. 35: 13).

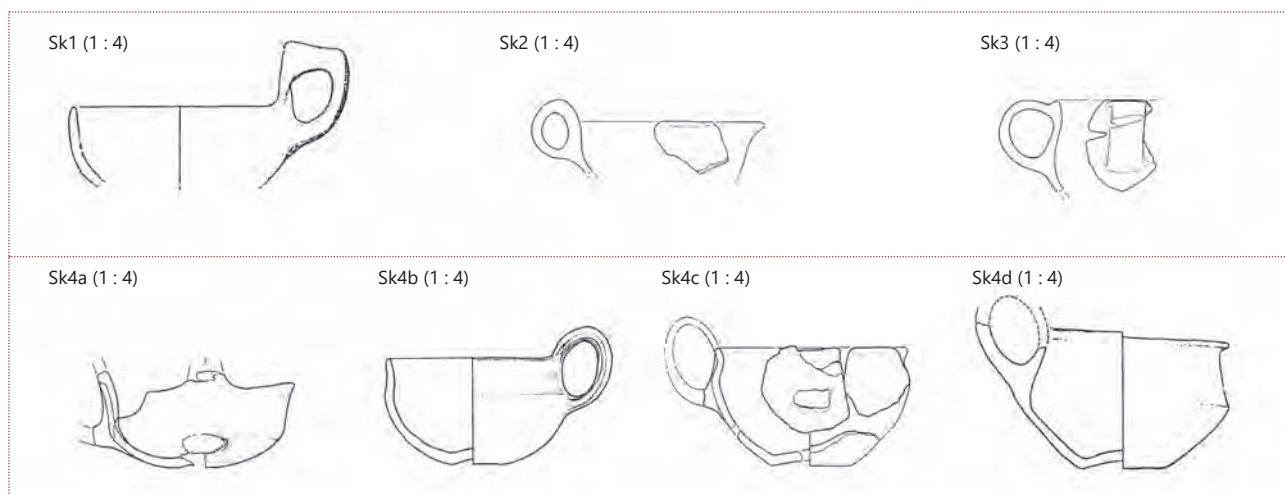
Skodelice (Skd) (sl. 68)

Skodelice so posode, ki so po oblikah podobne skodelam in skledam, a jih od obojih loči predvsem razlika v velikosti, od slednjih pa tudi ročaji. Delimo jih v štiri tipe.⁶⁹

67 K skodelam s presegajočimi ročaji lahko prištejemo tudi fragmenta ročajev, ki po velikosti in drugih značilnostih nedvomno sodita v to skupino (**G342**, **G583**).

68 Za natančnejšo obdelavo glej poglavje Ročaji – Tip R4.

69 K skodelicam lahko prištejemo tudi fragmente ročajev z ohranjenimi deli ostenja, ki po velikosti in drugih značilnostih nedvomno sodijo v to skupino (**G101**, **G349**, **G486**, **G588**, **G632**, **G654**, **G1194**, **G1203**).

68 Tipološka razvrstitev skodelic.

Tip Skd1

Sem sodi zaobljena skodelica s pokončnim ustjem in kolencastim presegajočim ročajem. Njen največji obseg je na višini ustja (G179).

Če najprej obravnavamo le obliko posode brez specifične oblike ročaja, zasledimo mnogo primerjav. Ormoška pripada prvi naselbinski plasti in je tako datirana v zgodnji Ha B, sočasen je tudi primer iz Velike Gorice, ki ga K. Vinski Gasparini datira v IV. stopnjo pozne bronaste dobe na severu Hrvaške (Vinski Gasparini 1973, 221, t. 105: 7; Lamut 1988–1989, t. 12: 3). Prav tako je bila podobna posoda odkrita med najdbami brez najdiščnih podatkov na grobišču Pobrežje, kot edina najdba iz groba 137 iz Maribora ter v grobu 395 iz Dobove, ki sodi v mlajšežarnogrobiščno obdobje. Natančneje bi lahko umestili grob 49 s prvega ruškega žarnega grobišča, z dvema z vrezi okrašenima zapestnicama, datiranima v Ha B2 po Müller Karpeju (Pahič 1972, t. 35: 16; Kaerner 1989, t. 48: 2; 85: 4; Pare 1998, Abb. 25: 21).

Tip Skd2

Sem sodi zaobljena skodelica s srednje izvihanim ustjem, kjer je tudi največji obseg. Skodelica ima presegajoč trakast ročaj (G231).

Tej varianti smo našli le eno ustrezno primerjavo, ki prihaja iz groba 48 na grobišču Budapest–Békásmegyér, datiranega v starejšo stopnjo Ha B (Kalicz-Schreiber 1991b, t. 15: 2).

Tip Skd3

Sem sodi skodelica s kroglastim trupom, ki se tekoče nadaljuje v usločen vrat in blago izvihano ustje, ročaj pa roba ustja ne presega (G639).

Zanjo je značilen ročaj, ki se zaključuje pod robom ustja, kar po eni strani zasledimo tako v Olorisu pri Dolnjem Lakošu kot v Rabelčji vasi, po drugi strani pa je skoraj popolnoma tuje mlajšežarnogrobišnim najdiščem, kjer prevladujejo

presegajoči ročaji (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 9: Sk 4; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 7: 14).

Tip Skd4

To so skodelice s presegajočimi ročaji, ki jih na podlagi različno oblikovanih ostenij delimo v štiri variante.

V prvo (Skd4a) sodita skodelici z nizkim polkroglastim trupom in visokim lijakastim vratom (G269, G1246). Njunno dno je vbočeno in zaobljeno prehaja v ostenje.

V drugo (Skd4b) sodi skodelica s polkroglastim trupom in z nizkim usločenim vratom (G410). Njeno dno je vbočeno in zaobljeno prehaja v ostenje.

V tretjo (Skd4c) sodi posoda s presegajočim ročajem. Njeno dno je vbočeno in ostro prehaja v ostenje (G287).

V četrto (Skd4d) sodi skodelica bikonične oblike. Njeno usločeno dno ostro prehaja v blago izbočen trup, ki z ostrim klekom prehaja v stožčast vrat. Ustje je močno izvihano (G604).

Skodelicam tipa (Skd4a) lahko najdemo različne analogije, med katerimi najstarejša sega v mlajšo srednjo bronasto dobo (Bd C2), natančneje v keramični depo iz Maisbirbama. Skodelica nima presegajočega ročaja, ki je pri naši rekonstruiran, je pa po obliki domala enaka. Ob njej so za nas nadalje zanimive skodelice, ki so na prehodu iz vrata v trup okrašene z vrstami vrezov oziroma odtisov ostrih orodij, kot je to pri ostankih sklede tipa Sv1b (Neugebauer 1994, 163, Abb. 89: 14, 16, Abb. 90: 15). Za najboljšo bližnjo primerjavo bi lahko šteli odlomek iz Rabelčje vasi (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 6: 24). Naslednje primerjave, ki imajo odlomljen presegajoč ročaj, tako kot predstavljena skodelica, prihajajo z grobišča Horn, ki sodi v Ha A1, in iz groba 3 z najdišča Balatonmagyaród Hídvégpuszta, datiranim v mlajšo stopnjo najdišča. Sočasno se podobna, le da z občutnejšim klekom na prehodu iz trupa v vrat in nekoliko bolj

izvihanim ustjem, pojavi tudi v grobu 13 iz istega najdišča, kjer sta še skleda tipa Sz3b s poševno kaneliranim ustjem ter širok lonec (Horváth 1994, t. 13: 5, t. 14: 1, 2, 4). Njegova oblika na moč spominja na amforo tipa A2a, loncu takšne oblike pa bi lahko pripadali tudi usločeni ustji, ki tekoče prehajata v pokončen, usločen vrat (U2i). Prav takšni skodelici (Skd4a) sta bili najdeni tudi v (naselbinski) jami na najdišču Beli Manastir–Ciglana, v kateri so bili še odlomek na ramenu poševno fasetirane posode in igli s kijasto glavico. Kontekst sodi v starejšo stopnjo skupine Zagreb, kar je vzporedno z drugo stopnjo KŽG depojev na severnem Hrvaškem oziroma v Ha A1 (Vinski Gasparini 1973, 177, t. 22: 1–7; Vinski Gasparini 1983, sl. 35: 12).

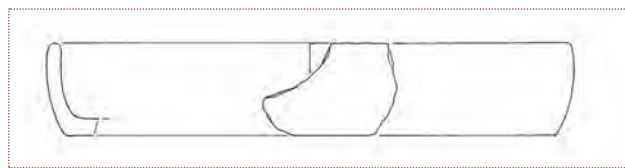
Polkroglasti skodelici s kratkim usločnim vratom (Skd4b) najdemo vzporednice v naselbinah Slivnica, Ormož, kjer pripada prvi plasti in je torej datirana v zgodnje obdobje Ha B, sočasna pa je tudi v Gornji Radgoni, kjer sodi v II. horizont. Primerjavo ima v skodelici iz groba 11 s Pobrežja, ki je zaradi visokega bikoničnega lonca v vlogi žare datiran v mlajšo stopnjo grobišča po Pahiču oziroma Ha B2 po Müller Karpeju (Pahič 1972, t. 1: 16; Horvat Šavel 1981, t. 1: 15; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 111: 5, 6). Morda najzgodnejši primer smo zabeležili na naselju Kalnik nad Križevci, datiranim v drugo in tretjo stopnjo kulture žarnih grobišč po Vinski Gasparini, kjer pa je večina skodel in skledic oblikovanih z ostrejšim prehodom iz ostenja v vrat (Vrdoljak 1994, t. 27).

Tretjo (Skd4c) lahko primerjamo s skledo z naselbine v Gornji Radgoni, kjer sodi v najzgodnejšo naselitveno fazo oziroma Ha A. Kasnejše oblikovno podobne posode prihajajo z grobišč, v vseh primerih pa gre najverjetneje za skodele, npr. v grobovih 4 in 27 z Mladinske ulice v Mariboru, kjer sta skodeli/-ci najdeni z nizkimi ovalnimi lonci z izvihanimi ustji, ki imajo tudi ročaj. Ti imajo primerjave v grobovih 31 in 38 na Pobrežju, oba pa sta zaradi zapetnic, okrašenih s snopi nasproti stoječih vrezanih linij, datirani v Ha B2 po Müller Karpeju. Podobni skodeli/-ci sta bili odkriti tudi v grobu 38 s prvega ruškega grobišča ter v grobu 19 z drugega ruškega žarnega grobišča, ki je opredeljen v Ha B2 po Müller Karpeju (Pahič 1957, t. 9: 3; Pahič 1972, t. 6: 5–16, t. 9: 1–10; Müller Karpe 1959, t. 109: H2; Horvat Šavel 1981, t. 6: 11; Kaerner 1989, t. 20: 3, t. 25: 1, t. 79: 3; Črešnar 2006, 145). Omeniti velja tudi primerjavo iz groba 2 na dvorišču SAZU v Ljubljani, ki je datiran v njegovo prvo stopnjo. Grob med drugim vsebuje še iglo s čebulasto glavico in tordiranim vratom, ki jo lahko vzporejamo z iglo v grobu 9 iz Dobove, uvrščenim v II. stopnjo grobišča (Stare 1954, t. 6: 1–9; Stare 1975, t. 6: 1–3; Teržan 1995, 353–361).

Skodelici četrte variante (Skd4d) najdemo primerjavo na grobišču Balatonmagyaród–Hidvégpuszta, natančneje v delu, ki ga zaradi pojava novih oblik posodja, med katerimi se pojavi tudi okras poševnega kaneliranja, datirajo v Ha A1 (Horváth 1994, t. 13, 14; Horváth 1996, sl. 30: skrajno desno spodaj).

Pladenj (sl. 69)

Pladnji so plitve posode, ki imajo največji obseg v zgornjem delu ostenja oziroma na ustju. Na obravnavanem najdišču je bila odkrita le ena posoda takšne vrste. Ima ravno dno, ki ostro prehaja v nizko, blago izbočeno ostenje, in rahlo uvihano, zaobljeno ustje (G585).

69 Pladenj. Merilo 1 : 5.

Vrči (sl. 70)

Vrči so posode z ročajem, ki se v vratnem delu praviloma zožijo ter se najpogosteje zaključijo z izvihanim ustjem. Ročaj, ki povezuje rame z ustjem, je pogosto presegajoč. V celoti ohranjena posoda s takšnimi značilnostmi je bila odkrita samo ena.

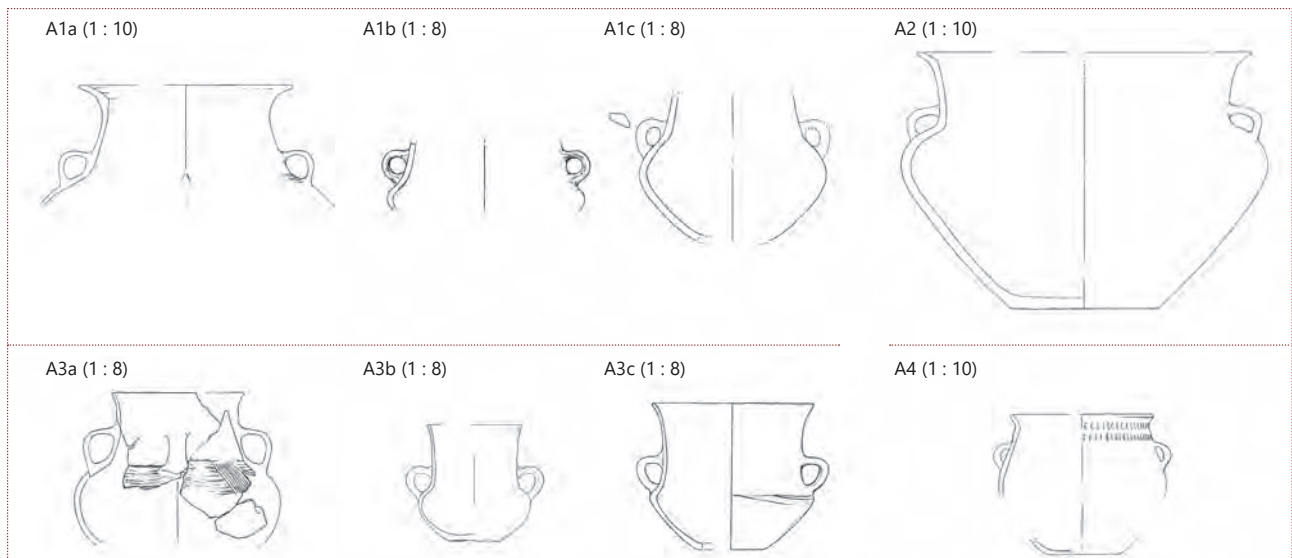
To je vrč z ravnim dnom, ki zaobljeno prehaja v kroglast trup, ta pa se tekoče nadaljuje v visok, usločen vrat, ki se zaključi z rahlo izvihanim, usločnim ustjem. Presegajoč ročaj je v spodnjem delu pritrjen na prehodu iz ramena v vrat (G446).⁷⁰

Povezovati ga je mogoče z enim izmed radvanjskih vrčev, ki je brez ohranjene grobne celote, kot sorodne pa lahko

70 Vrč. Merilo 1 : 4.

⁷⁰ K vrčem lahko prištejemo tudi fragmenta ročajev, ki po velikosti in drugih značilnostih morda sodita v to skupino (G164, G103).

71 Tipološka razvrstitev amfor.

obravnavamo tudi vrč iz mariborskega grobišča in dva vrča iz grobov 29 in 8/1993 z drugega ruškega žarnega grobišča, pri čemer je slednji med najmlajšimi z nekropole (Pahič 1957, t. 11: 4; Müller Karpe 1959, t. 117: 17, t. 119: 21; Črešnar 2006, 146, t. 2: B3).

Amfore (A) (sl. 71)

Amfore so visoke posode, ki se podobno kot vrči v vratnem delu zožijo, zanje pa sta značilna dva trakasta ročaja, ki praviloma povezujeta vrat in rame posode. Na podlagi oblik njihovih vratov jih najprej delimo v štiri tipe, ki se nato po drugih oblikovnih značilnostih razdeljene v variante. Mednje smo uvrstili tudi nekaj posod, ki med ohranjenimi fragmenti sicer niso imele ročajev in bi lahko sodile tudi med lonce, a so po obliki bolj primerljive z amforami.⁷¹

Tip A1

So amfore z visokim stožčastim vratom, ki jih glede na različno oblikovanost delimo v tri variante.

V prvo (A1a) sodi amfora z zaobljenim trupom in blagim klekastim prehodom iz ramena v vrat. Močno izvihano, usločeno ustje je na notranji strani fasetirano (G1037). Amfora je na prehodu iz ramena v vrat okrašena s plitvimi kanelurami in koničnima bradavicama.

V drugo (A1b) sodi trebušasta amfora, katere ročaji so namješčeni na vratu. Prehod iz nizkega trupa v vrat je tekoč (G610).⁷²

V tretjo (A1c) sodi amfora z zaobljeno bikoničnim trupom. Prehod iz ramena v vrat poteka z blagim klekom (G1031).⁷³

Prvo varianto (A1a), ki je zastopana le z eno posodo, lahko vzporejamo z amforo iz groba 245 iz Dobove, v katerem je bil odkrit odlomek noža z ravnim hrbtom in rezilom, ki ima ohranjen tudi prehod v jezičasti ročaj ali trnast nastavek za ročaj. Njegova datacija je nekoliko širša, saj bi lahko pripadal tako starejšemu kot mlajšemu žarnogrobiščnemu obdobju.⁷⁴ Povezujemo lahko tudi njun okras, saj je prehod iz ramena v vrat pri obeh poudarjen z vzporednimi kanelurami. Zanimiva sta tudi njena ročaja, ki sta kolenčasto zalomljena in spominjata na ročaje pri amforah tipa A2 in A3c, ki jih oboje datiramo v starejšežarnogrobiščno obdobje. Slednje potrjuje fasetiranje notranje strani ustja. Amfori druge variante (A1b) imata primerjave na žarnogrobiščnih najdiščih Podravja, kjer gre predvsem za trebušaste amfore z nizkimi rameni. Zastopane so med gradivom z Zgornje Hajdine, v pobreških grobovih 41 in 134, pa tudi v grobu 272 iz Dobove (Müller Karpe 1959, t. 117: 33; Stare 1975, t. 39: 2; Kaerner 1989, t. 17: 1). Amfora variante A1c ima zgolj oblikovno primerjavo

⁷³ Tej varianti amfor lahko morda pripišemo tudi odlomke G119, G344 in G1023, od katerih sta slednja okrašena z vrezi. Po drugi strani pa lahko gre tudi za lonce, ki jih z najdišča Rogoza ne poznamo, so pa del keramičnega zbira ruške žarnogrobiščne skupine (Kaerner 1989, t. 67: 2).

⁷⁴ Podoben je nekaterim nožem tipov Stillfried in Reipersdorf, kot jih je opredelil Říhový (1972, 55–58, 60–61, t. 18: 199, t. 19: 207, t. 21: 233), pri čemer so prvi značilni za območje od Švice do Madžarske, slednji pa predvsem od južne Nemčije do jugovzhodno alpskega prostora. Kasneje je navedbe potrdil tudi Jirán (2002, 59–60, t. 20: 215), ki pa problematizira široko opredelitev predvsem tipa Stillfried. Slednji pa uvaja še eno podobno obliko nožev, tip Bílina, katerih datacija je podobna, njena razprostranjenost pa je omejena na osrednjo in severozahodno Moravsko.

⁷¹ K amforam pripadata še najmanj dva fragmenta posod (G108, G591).

⁷² Oblikovno je soroden odlomek G640, ki pa nima ohranjenih morebitnih ročajev.

v fragmentirani posodi iz Rabelčje vasi, sorodno oblikovane posode se pojavijo v grobovih 87 in 101 s Pobrežja, v grobu 2 z drugega ruškega žarnega grobišča ter v grobu 284 iz Dobove, ki je datiran v 4. fazo najdišča oziroma Ha B2 po Müller Karpeju (Pahič 1957, t. 1: 3; Pahič 1972, t. 18: 9, t. 20: 14; Stare 1975, t. 42: 10; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 6: 33).

Tip A2

Gre za trebušasto amforo z lijakastim vratom. Njeno dno je ravno in ostro prehaja v visoko ostenje, ki ima največji obseg na prehodu iz trebuha v rame. To nato preko kleka prehaja v vrat, ta pa v dolgo izvihano ustje (**G1003**).

Najboljše primerjave ima med amforami, ki so okrašene s poševnimi kanelurami, odkritimi skupaj s t. i. »Säulchenschüsseln« posodami in drugimi sorodnimi posodami, značilnimi za starejšezarnogrobiščno obdobje, kot so bile odkrite na spodnjeavstrijskem grobišču Horn, datiranim v razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1. S tem tipom pa smo že poskušali vzporejati tudi sklede variante Sv3e ter poševno kaneliran ročaj (R2j). Povezujemo lahko tudi obliko ročaja, ki je značilno zalomljen in se v podobni obliki pojavi tudi pri amforah tipa A1a in A3c (Lochner 1991a, t. 12: 2, t. 18: 2; Lochner 1994, 198–199, Abb. 106). Podobne posode s prav takšnimi ročaji je najti tudi med sočasnim gradivom kulture Čaka na Slovaškem (Paulik 1962, Abb. 35: 1). Raba podobnih posod se ob nekaterih spremembah nadaljuje tudi kasneje. Srečamo jih na grobiščih Zgornja Hajdina in na Pobrežju, kjer so zanje značilni tekoči prehodi iz ramena v vrat in bogat vrezan ali žlebljen okras, značilen za mlajšo KŽG (Müller Karpe 1959, t. 116: 41; Pahič 1991, t. 8: 1).

Tip A3

So amfore z usločenimi vratovi, ki jih zaradi različnih oblikovnih značilnosti delimo v tri variante.

V prvo (A3a) sodi amfora s kroglastim trupom, ki se z blagim klekom iz ramena nadaljuje v visok vrat. Njeno ustje je blago izvihano (**G413**).

V drugo (A3b) sodita trebušasti amfori z rahlo vbočenim dnom, ki ostro prehaja v ostenje, to pa se z blagim klekom nadaljuje v zelo visok vrat. Ustje je blago izvihano. Ena izmed takšnih amfor je okrašena z vrezji (**G412**).

V tretjo (A3c) sodi amfora z bikoničnim trupom. Njeno ravno dno zaobljeno prehaja v ostenje, ki se z blagim klekom nadaljuje v zelo visok usločen vrat. Ustje je blago izvihano. Ohranjena amfora je okrašena s poševnimi kanelurami na ramena (**G430**).

Amfora s kroglastim trupom in usločenim vratom (A3a) ima v Podravju številne primerjave, z najboljšo na Zgornji Hajdini (Pahič 1957, t. 11: 1; Pahič 1972, t. 14: 10; Pahič 1991, 87; Müller

Karpe 1959, 121–122, t. 114: E2, t. 117: 30; Pare 1998, Abb. 25: 31). Zanimiva in več kot le omembe vredna je povezava z nekaterimi panonskimi enoročajnimi posodami oziroma vrči, ki so lahko okrašene tudi z enakimi okrasi, E. Patek pa jih datira tako v Ha A kot Ha B. Ob tem istočasno ugotovi, da so si posode z enim oziroma dvema ročajema, torej vrči in amfore, zelo blizu. Prav tako sledeča tipa (A3b in A3c) označi kot starejša in pogosta predvsem v Ha A (Patek 1968, 97–99, t. 5: 1–5, 19). Varianta A3c ima primerjave v dveh grobovih na Pobrežju, kjer sta oba datirana v zgodnjo stopnjo razvoja nekropole, in v grobu 35 z grobišča pod Brinjevo goro, kjer posodi družijo tudi okras poševnega kaneliranja (Pahič 1972, t. 12: 1, t. 14: 15; Pahič 1988–1989, 186, t. 10; Pittioni 1954, 409–444, t. 294, 296, 297). Nekoliko drugače okrašena, z vodoravnimi kanelurami, a oblikovno sorodna amfora z ročaji prav tako trikotnega preseka prihaja z grobišča v Dobovi (Stare 1975, t. 17: 6). Podobno oblikovane enoročajne posode oziroma vrči so značilni tudi za grobišče Burgschleinitz (Spodnja Avstrija), ki ga tam datirajo na prehod iz srednje v mlajšo KŽG (Lochner 1994, Abb. 112). Dobrih primerjav ne gre prezreti niti na Kalniku nad Križevci, datiranim v drugo in tretjo stopnjo kulture žarnih grobišč, na severu Hrvaške po Vinski Gasparini, kjer gre za močno fragmentirane posode, ki pa so kljub nejasnostim vse pripisane enoročajnim posodam (Vrdoljak 1994, t. 25: 2, t. 30: 1, 2). Enako bi lahko postavili tudi amfori variante A3b, ki imata paralele ponovno na Pobrežju, kjer primerljiva posoda nima ohranjene grobne celote, ter v enoročajni posodi oziroma vrču iz keramičnega depoja Oberravelsbach (Spodnja Avstrija) (Pahič 1972, 33: 9; Lochner 1994, Abb. 108). Zanimiva primerjava okrasa na vrču **G412**, variante A3b, prihaja iz groba 256 iz Dobove, kjer ne samo da okras sestavljajo cikcakaste linije, ampak je vključen tudi že večkrat obravnavan motiv »trikotnika z zastavicama« (Stare 1975, t. 37: 3; Črešnar 2006, 141–142).

Tip A4

To je amfora z zaobljeno bikoničnim trupom, ki se zaobljeno nadaljuje iz ravnega dna in prehaja v srednje izvihano ustje. Tik pod ustjem je okrašena z odtisi prstov v dveh vzporednih vodoravnih vrstah (**G408**).

Po okrasu sodeč ima primerjave v zgodnjem oziroma starejšem žarnogrobiščnem obdobju, saj se odtisi prstov kot samostojni okrasi ostenja pojavljajo predvsem na Olorisu, v Rabelčji vasi, v Slivnici ter v drugi Ha A plasti na Brinjevi gori. Lokalne oblikovne analogije so manj zanesljive, saj so vse podravske bikonične amfore, ki pridejo v poštev za primerjavo, občutno manj pokončne. Je pa enotna njihova datacija, saj jih na Pobrežju vse datiramo v zgodnji horizont in torej na začetek mlajšega žarnogrobiščnega obdobja (Pahič

1972, t. 8: 5, t. 17: 1–2; Stare 1975, t. 42: 10; Oman 1981, t. 11: 7; Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 3: 3; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 111: 1; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 11: O16). Če sežemo še nekoliko na vzhod, ugotovimo, da so takšne oblike, ki so primerljive po obliki in položaju ročajev, po E. Patek značilne za Ha B (Patek 1968, t. 8: 3). Izredno podobna posoda, le da brez ročajev, ki ima z rogoško domala identičen okras, je bila odkrita tudi na grobišču Gladbäck v nemški pokrajini Severno Porenje – Vestfalija. Gradivo z grobišča z nekaj več kot 200 pokopi je mogoče v nekaj primerih neposredno navezovati na območje južnonemške žarnogrobiščne kulture, tudi s pomočjo teh pa je njegova raba datirana v Ha B (Wand-Seyer 1985, 20–22, t. 1: 3).

Lonci (L) (sl. 72, 73)

Lonci so globoke posode različnih oblik in velikosti, ki so glede na njihove oblikovne značilnosti razdeljene v devet tipov.

Tip L1

So lonci valjastih ali rahlo lijakastih oblik, katerih ustje je navpično ali nagnjeno rahlo navzven. Medtem ko je večina ustij zaobljenih (G148, G321, G674, G721, G828, G989, G1171, G1235, G1241), se pojavijo tudi različno odebeljena ustja (G40, G131, G483, G934, G1286), eno pa je poševno odrezano (G746). Medtem ko je slednje okrašeno z odtisi prstov in je pod njim pritrjeno še razčlenjeno rebro, pa so drugi okrašeni bodisi z odtisi (G934) bodisi z rebrom (G148, G321, G674, G989, G1171).

Dokaj številčni lonci imajo morda manj analogij, kot bi jih pričakovali, a je njihov časovni razpon izjemno širok. Beležimo jih od Olorisa, torej od časa Bd C/D naprej, kar je za Panonijo ugotovila tudi E. Patek (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 15: 7; Patek 1968, 111–112, t. 8: 11). Sledijo primeri v drugi Ha A plasti na Brinjevi gori, med najdbami starejše-bronastodobne naselbine Dolge Njive pri Šikolah, prav tako pa tudi v mlajši stopnji brinjegorskega žarnega grobišča, na Hajndlu pri Ormožu, kjer sodi na prehod iz pozne bronaste dobe v starejšo železno dobo, ter končno tudi na Pošteli, kjer se v sondi 64 nahaja med gradivom III. Poštelskega horizonta (Oman 1981, t. 17: 5; Teržan 1990, t. 9: 1; Mele 2003, pril. 4: 2b; Žižek 2005, t. 16: 1; Pahič 1988–1989, t. 3: 1). Lonce z nekoliko navzven izvihanim ustjem najdemo med gradivom iz Šimana pri Gotovljah, Slivnice, Pobrežja, najmlajše pa ponovno najdemo na Hajndlu pri Ormožu (Tomažič 2000, t. 34: 4; Tomažič, Olič 2009, cilindrični lonci I in II; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 83: 4; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 12: 143; Mele 2003, pril. 4: 2c). Zanimivo je na notranji strani odrezano ustje (G746), ki ima primerjave na Dolgih Njivah pri Šikolah, kjer je okrašeno z gladkim plastičnim rebrom, ter v drugem horizontu naselbine Ormož, ki je datiran na prehod

iz žarnogrobiščne v halštatski čas. Lonec s tako oblikovanim ustjem je bil odkrit tudi v grobu 138–139 v Dobovi (Stare 1975, t. 22: 3; Lamut 2001, t. 13: 3; Žižek 2005, t. 17: 3). Bolj oddaljeno analogijo, ki pa je kot odlomek z najdišča Rogoza okrašena z razčlenjenim plastičnim rebrom, je mogoče najti v naselbini Kalakača ob Donavi, ki je datirana v čas Ha B1/B2 (Medović 1988, sl. 45: 15).

Tip L2

So ovalni lonci, katerih ustja so nagnjena navznoter. Ob zaobljenih ustjih, ki prevladujejo (G537, G539, G876, G885, G954, G1088, G1129, G1140, G1169, G1310), se pojavijo tudi vodoravno (G551, G1183, G1185) in poševno odrezana (G626) in odebeljena (G203) ustja. En je okrašen z usločenimi kanelurami (G537), dva z bradavicami (G551, G1129), en z vzorcem, narejenim iz gladkih reber (G203), eden pa ima pod ustjem pritrjene držaje (G1169).

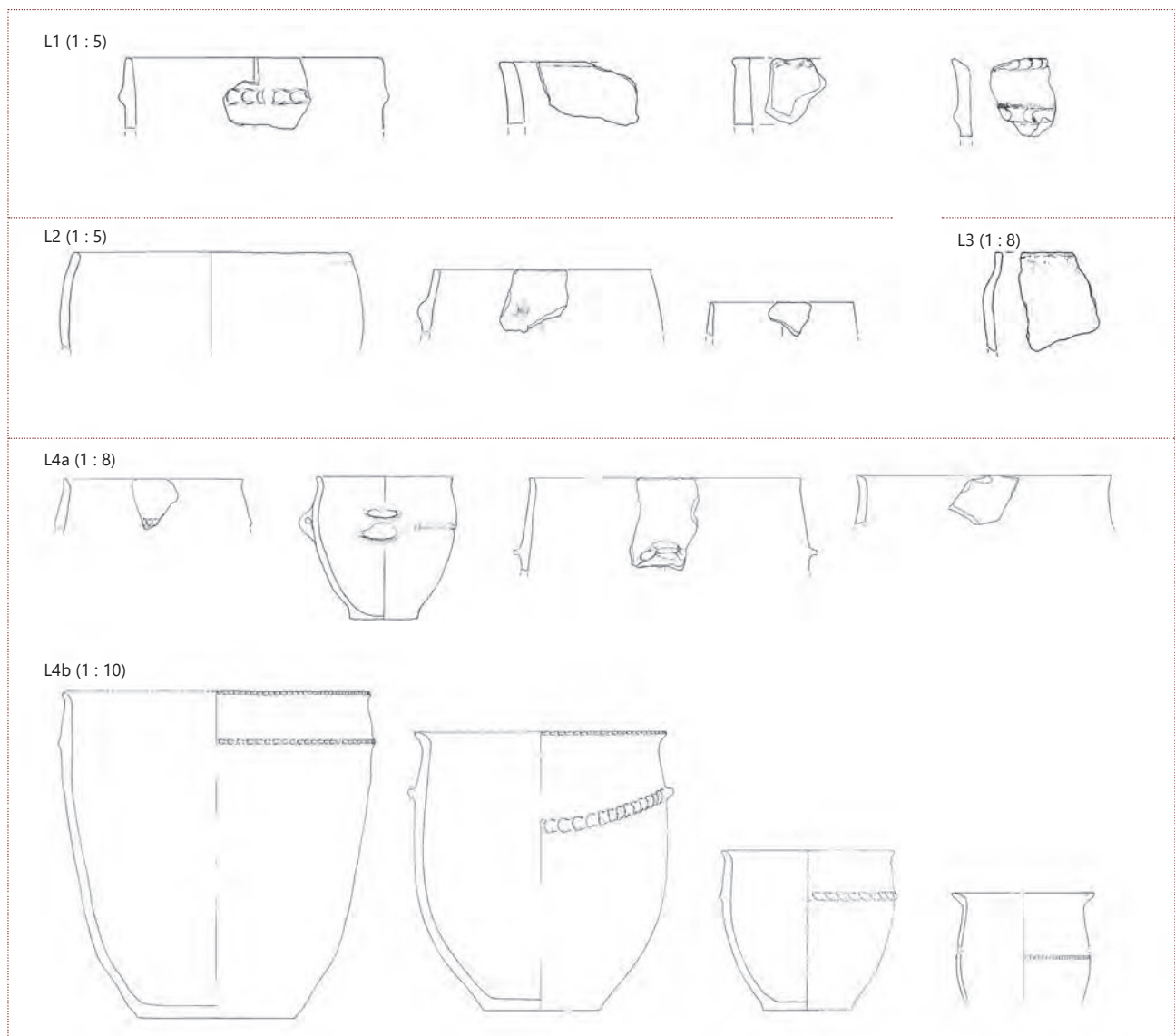
Podobno kot pri loncih L1 je tudi pri loncih L2 zaznati širok razpon rabe. Najzgodnejši primerjavi iz Olorisa, torej iz časa Bd C/Bd D, sledijo časovno strnjene najdbe iz Slivnice, Pobrežja, prvega horizonta Ormoža in slednjemu bližnjega Hajndla. Kot najmlajša se ponovno izkaže primerjava iz Pošte, ki je bila v sondi 77 datirana v III. naselbinski horizont, ob bok pa ji lahko postavimo tudi najdbe iz Burgstalla pri Kleinkleinu, kjer takšne lonce sledimo od prvega do poslednjega horizonta (Lamut 1988–1989, t. 5: 6; Smolnik 1994, t. 5: 9, t. 28: 12; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 140: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 7: 4; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 37: 1, t. 39: 5; Mele 2003, pril. 4: 3a). Za najmanjšega med njimi (G1169), ki ima pod ustjem pritrjene držaje, smo našli tudi vzporednice z manjšim loncem iz starejšeželeznodobnega groba 27⁷⁵ iz Nove Table pri Murski Soboti (Guštin, Tiefengraber 2001, sl. 4: 5; Guštin *et al.* 2017, G1639). Le eno primerjavo v prvi Ha A plasti Brinjeve gore ima lonec z na notranji strani odrezanim ustjem, kar pa seveda ni dovolj za njegovo datacijo, je pa zanimivo, da se lonci s podobno oblikovanim ustjem med lonci L1 prav tako pojavijo šele v Ha A (Oman 1981, t. 3: 2). Zanimiv je tudi okras na odlomku G203, ki je po eni strani v podobni obliki izveden na loncih iz Olorisa, po drugi strani pa tudi na loncih iz žarnogrobiščne nekropole Pobrežje (Pahič 1972, t. 2: 3; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 60: 1, t. 62: 10, sl. 11: O6).

Tip L3

To sta lonca najverjetneje vedraste ali ovalne oblike z nizkim ramenom in navpičnim (G527, G533) ustjem.

Najstarejšo primerjavo imajo v močno fragmentiranem loncu iz Šimana pri Gotovljah, kjer je pripisan premešani plasti,

75 V prvem citiranem prispevku (Guštin, Tiefengraber 2001) je grob označen s številko 27, v drugem prispevku (Guštin *et al.* 2017) pa s številko 70.

72 Tipološka razvrstitev loncev (1. del).

datiran pa je po prevladujočih najdbah naselbine v Bd C/ Bd D (Tomažič 2000, t. 19: 4; Tomažič, Olić 2009, G156). V žarnogrobiščno okolje je datirana primerjava, odkrita na rudarskem območju pri Schwazu na avstrijskem Tirolskem (Rieser, Schrottenthaler 1998–1999, 143–144, Abb. 28: 7–8). Še kasnejše so na višinski naselbini Kapfensteiner Kogel na avstrijskem Štajerskem, ki je datirana na prehod iz pozne bronaste v starejšo železno dobo (Penz 2001, t. 5: 7, 11), ne nazadnje pa je tak lonec (G1262) pripisan tudi starejšeželeznodobni gomili 2 (SE 236).

Tip L4

So ovalni lonci z rahlo do močno izvihanimi, praviloma usločeni ustji, ki jih glede na oblikovanost delimo v dve varianti.⁷⁶

⁷⁶ Temu tipu loncev lahko pripišemo tudi mnoge odlomke keramike, okrašene z brazdastimi rebri, od katerih nekateri omogočajo tudi delno rekonstrukcijo oblike posode (G309, G563, G789, G928, G1014, G1016, G1020, G1021).

V prvo (L4a) sodijo lonci z rahlo do srednje izvihanim ustjem, ki je lahko zaobljeno (G107, G145, G293, G403, G535, G684, G1101, G1108, G1163), vodoravno odrezano (G142, G182, G1090, G1166) ali odrezano na notranji strani (G232, G1174, G987, G1197). V primeru, ko je dno ohranjeno, to sedlasto prehaja v ostenje (G145). Pogosto so okrašeni z razčlenjenim rebrom pod ustjem oziroma z odtisi prstov na ustju (G107, G142, G182, G293, G1163, G145, G535, G684), lahko pa je pod ustjem tudi držaj (G1101). Njihove velikosti močno variirajo.

V drugo (L4b) sodijo lonci s srednje do močno izvihanimi ustji, katerih prehod v ostenja je lahko tudi odebeljen. Prevladujejo veliki lonci s krajšimi ustji (G326, G336, G360, G447, G477, G690, G852, G1002, G1026), nekaj je prav tako velikih, ki imajo daljša, pogosto različno oblikovana ustja (G146, G472, G603, G1001), sorodno oblike pa so tudi pri manjših

loncih (G143, G320, G431, G459, G461).⁷⁷ V primeru, ko je dno ohranjeno, to sedlasto (G431, G459, G1001, G1002) ali zaobljeno (G146) prehaja v ostenje. Ustja so pogosto okrašena z odtisi prstov (G477, G447, G360, G690), pod ustjem se pojavlja vodoravno (G143, G146, G320, G459, G1026) ali usločeno (G336, G1001) razčlenjeno rebro, v katero so lahko vključeni držaji (G326). Nekaj loncev je okrašenih na oba načina hkrati (G472, G603, G1001, G1002).

Prva varianta (L4a) je neokrašena ali pa je okrašena z značilnimi okrasi za domala večino loncev tega tipa, z razčlenjenimi rebri ali pa z odtisi prstov na ustju. Zastopana je na Olorisu, v Rabelčji vasi, kjer jih datiramo na prehod Bd C/Bd D, nadalje pa v Ha A horizontu Gornje Radgone, na mlajšežarnogrobiščnem Pobrežju ter v prvi plasti naselbine Ormož in v njej bližnjem Hajndlu, kjer že sodi v starejšo železno dobo (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 6: 20; Šavel 1994, pril. 48: 17; Lamut 2001, t. 3: 8; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 4: L2; Magdič 2006, t. 75: 4; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 9: 2).

Nekoliko drugače velja za lonce variante L4b. Najzgodnejši so na Brinjevi gori, natančneje v njeni najzgodnejši Ha A plasti, nato pa se v obdobju Ha B pojavljajo na skoraj vseh najdiščih, bodisi na naselbinah bodisi v grobiščih. Med prvimi so to na primer Pobrežje, Gornja Radgona, Ormož in Hajndl, kjer ponekod takšne posode dočakajo tudi starejšo železno dobo, kar lahko podkrepimo z najdbami s Poštele. Na nekropolah, kjer so pogosto uporabljene kot žare, po številu takšnih oblikah loncev prednjači predvsem prvo ruško grobišče (Müller Karpe 1959, npr. t. 113: H, K1; Oman 1981, t. 2: 1; Lamut 1988–1989, t. 3: 6; Teržan 1990, npr. t. 50: 1, 7; Šavel 1994, pril. 49: 1, 51: 12; Magdič 2006, 77: 3; Velušček 2002, t. 9: 5). Najpogostejši okrasi, s katerimi so zaznamovani ti lonci, so odtisi prstov na ustju in še pogosteje razčlenjena plastična rebra. Med slednjimi lahko na primeru stratigrafskih plasti na Brinjevi gori zarišemo nekatere kronološke razlike. Rebra z odtisi prstov se v različnih oblikah pojavljajo v vseh stratigrafskih plasteh, medtem ko se rebra, razčlenjena s pripomočki, v različnih variantah pojavijo šele v plasteh, pripisanih Ha B. Ob tem lahko izluščimo tudi, da so odtisi prstov na ustju pogostejši v zgodnjih plasteh, praviloma pa so odsotni na mlajšežarnogrobiščnih nekropolah Podravja⁷⁸ (Oman 1981, npr. t. 2: 1, 3, t. 7: 2, t. 28: 2, 5, 9, t. 50: 1–20). Ob tem takšen okras zasledimo na višinski naselbini Špičak Gradina II v Hrvaškem Zagorju, ki ga povezuje mo z ruško žarnogrobiščno skupino (Pavišič 1993, 175–177, t. 2: 1–6). V zvezi s tem je zanimivo tudi odstopajoče stanje v

77 Po podobnosti z G461 sodeč, sodita sem tudi odlomka ustij G322 in G375.

78 Izjema je morda rebro, razčlenjeno z orodjem iz prve plasti (Oman 1981, t. 1: 9), a je risba v objavi preslaba za natančno opredelitev.

Gornji Radgoni, kjer I. Šavel te okrase navaja kot značilne za II. in III. kulturni horizont naselbine (Šavel 1994, pril. 48–51).

Tip L5

So lonci s širokim zaobljenim trupom, ki tekoče ali pa s klekom prehaja v nizek vrat. Njihova ustja se lahko med seboj močno razlikujejo, saj poznamo od navpičnih (G1144), blago izvihanih (G223, G646, G846, G1162, G1164, G1173) do močno izvihanih ustij (G358, G416, G515, G587, G1012, G1034, G1126, G1304).⁷⁹ Ta tip loncev ni enoten niti po velikosti, posebej pa naj izpostavimo le najmanjšega (G497). Dno, ki je ohranjeno le v enem primeru (G589), pri katerem pa ni ohranjeno ustje, sedlasto prehaja v ostenje.

Trije lonci (G497, G589, G646) so okrašeni z razčlenjenim rebrom, ki v drugem primeru poudarja prehod iz ramena v vrat, eden pa z vrezi in odtisi koleščka (G741).

V žarnogrobiščno okolje je datirana primerjava lonca z navpičnim ustjem, ki je bil odkrit na rudarskem območju pri Schwazu na avstrijskem Tirolskem (Rieser, Schrattenthaler 1998–99, 143–144, Abb. 28: 7–8). Kasnejšo vzporednico ima tudi na višinski naselbini Kapfensteiner Kogel na avstrijskem Štajerskem, ki je datirana na prehod iz pozne bronaste v starejšo železno dobo in ki premore primerjave tudi loncem tega tipa z drugače oblikovanim ustjem (Penz 2001, t. 5: 6–7, 15).

Oblike z izvihanimi ustji imajo najboljše primerjave med gradivom z žarnih grobišč Pobrežje, Spodnje Radvanje in Maribor (Müller Karpe 1959, t. 116: 43, t. 121: 8; Pahič 1972, t. 28: 1; Kaerner 1989, t. 49: 3.). Sorodne lonce zasledimo tudi v naselbinah na Pobrežju, v Slivnici, v Orehovi vasi ter na Brinjevi gori, kjer so pripisani različnim plastem (Oman 1981, t. 14: 1, t. 28: 5, t. 30: 13; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 143: 1; Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 20: 4; Grahek 2015, sl. 28: L6, sl. 29: L8; Velušček 2002, t. 5: 2).

Specifična oblikovanost notranjih delov ustij s fasetami pri nekaterih loncih (npr. G1034) je prisotna na še nekoliko bolj zaobljenih loncih iz grobov 9, 12, 53 in 219 iz Dobove. Prvi, grob 9, je zaradi igle s čebuličasto glavico in tordiranim vratom datiran v 2. stopnjo najdišča oziroma Ha A2, v drugem, grob 12, pa je še odlomek skodelice, ki je po Dularju značilna za 3. stopnjo grobišča oziroma Ha B1 (Stare 1975, t. 6: 3, 11–12, t. 12: 6, t. 30: 9; Dular 1978, t. 1; Teržan 1995, 338–339).

Zanimivo analogijo ima najmanjši lonec (G497) na Dolgih Njivah pri Šikolah, torej v okolju starejše pozne bronaste dobe, vse druge pa so tudi v tem primeru mlajšežarnogrobiščne. Takšni so tudi lonci iz Ormoža, kjer pripadajo prvemu

79 Med lonce tega tipa sodi tudi ostenje G589, med slednje z močnejše izvihanimi ustjem pa lahko verjetno prištevamo tudi fragmentirano ustje G478.

horizontu in s tem času zgodnjega Ha B, ter z naselja in iz grobišča na Pobrežju (Lamut 2001, t. 17: 8; Velušček 2002, t. 22: 2; Žižek 2005, t. 4: 2).

Tip L6

So lonci z zaobljenim ostenjem, ki se tekoče nadaljuje v usločen vrat in izvihano ustje. Delimo jih v dve varianti.

V prvo (L6a) sodijo lonci z usločenim vratom, ki prehaja v blago izvihano, usločeno ustje (G288, G362, G377) in je v dveh primerih okrašeno z odtisi prstov (G288, G377). V to varianto lahko uvrstimo tudi odlomek ostenja G731.

V drugo (L6b) sodijo lonci z usločenim vratom, ki se nadaljuje v srednje do močno izvihano ravno ali usločeno ustje. Ta so večinoma poševno odrezana (G1006, G1027, G1030, G1032, G1046), eno pa je zaobljeno (G1042). V enem primeru je lonec okrašen z razčlenjenim rebrom, ki vključuje tudi držaj (G1046).

Široko paleto primerjav, začeniši z Olorisom in z Rabelčjo vasjo v pozni srednji oziroma zgodnji pozni bronasti dobi, ima varianta L6a. Da tudi ta ni kratkotrajen pojav, dokazuje lonca iz Slivnice in Pobrežja, od katerih lahko predvsem za slednjega predvidevamo mlajšežarnogrobiščno starost (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 5: 2; Strmčnik Gulič *et al.* 2000, t. 134: 2; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 4: L1; Velušček 2002, t. 7: 9). Nekoliko ožje lahko opredelimo varianto L6b, ki je zastopana v prvi Ha A plasti Brinjeve gore, morebiti sočasni prvi plasti Gornje Radgone, in v prvi ormoški plasti, ki je datirana v zgodnji Ha B. Podobnega smo zasledili tudi v grobu 53 iz Dobove, ki vsebuje tudi lonec tipa L5 (Stare 1975, t. 12: 7; Lamut 1988–1989, t. 3: 5; Šavel 1994, pril. 48: 12).

Tip L 7

So lonci z visokimi stožčastimi vratovi, ki prehajajo v trebušast trup. Glede na njihovo oblikovanost jih delimo v dve varianti.⁸⁰

V prvo (L7a) sodijo veliki lonci z največjim obsegom visoko na trupu, za njihovo opredelitev pa je pomembno razmerje med višino trupa in vratu 1 : 3. Pri domala v celoti ohranjenem primeru je dno rahlo vbočeno in sedlasto prehaja v ostenje. Trebuh je v enem primeru rahlo izbočen (G495), pri drugem vbočen (G1004), največji obseg pa ima v zgornjem delu, kjer rame preko kleka, ki je lahko poudarjen s kaneluro, prehajajo v vrat. Ta se nadaljuje v dolgo, močno

izvihano, usločeno ustje, ki je na notranji strani fasetirano. Lonec je pod največjim obsegom okrašen z razčlenjenim rebrom, katerega del so lahko tudi držaji, ki pa lahko nastopajo tudi samostojno. K temu tipu lahko verjetno prišteva mo tudi fragmentirane lonce (G614, G615, G1028).

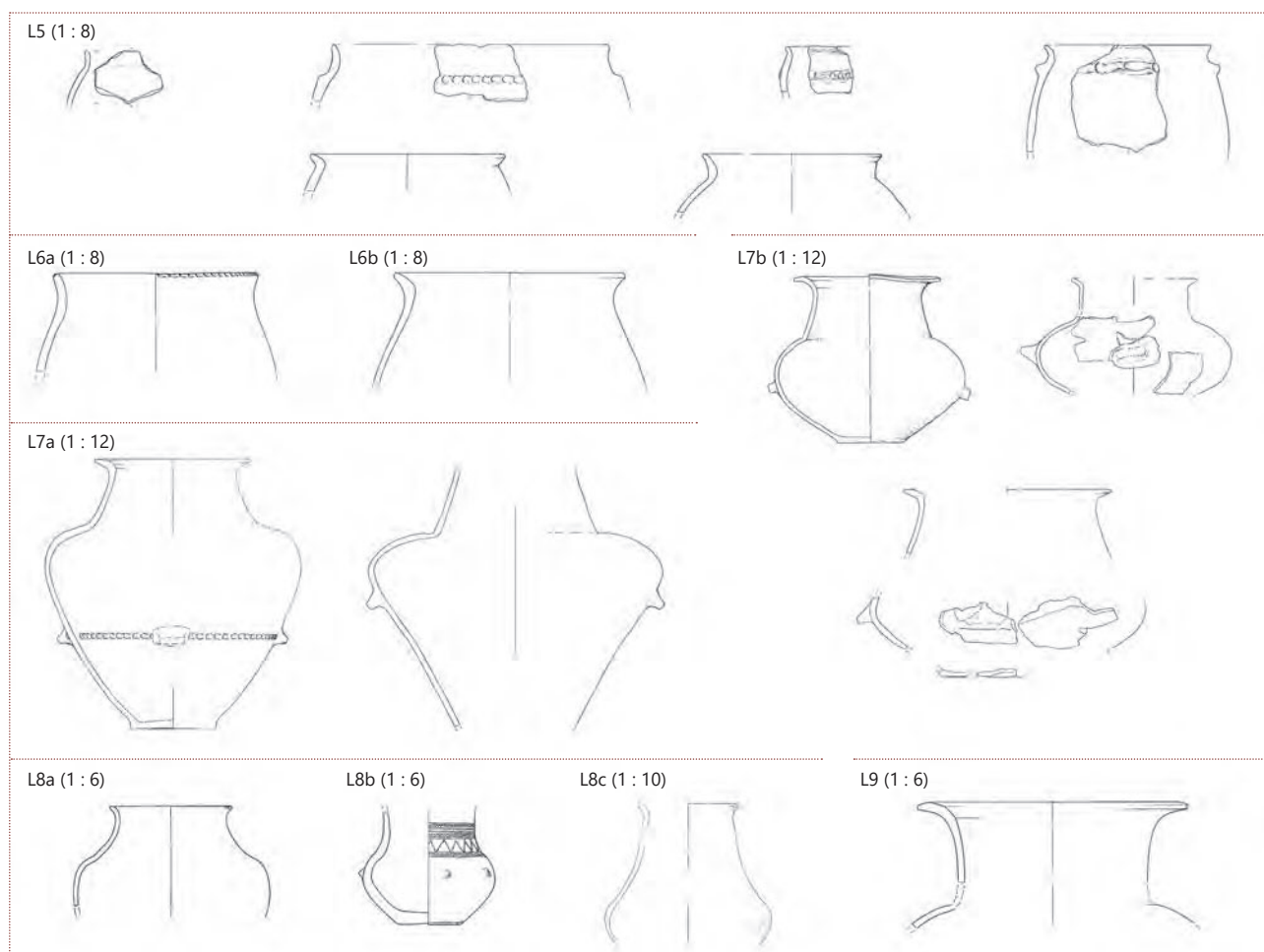
V drugo (L7b) sodijo lonci, ki imajo največji obseg v srednjem delu nizkega trupa, pod katerim so pogosto pritrjeni držaji. Prehod iz ramena v vrat je pri ohranjenih primerih blago poudarjen. Vrat se nadaljuje v dolgo, močno izvihano, usločeno ustje, ki je lahko na notranji strani fasetirano (G308, G361, G474, G637). K tej varianti verjetno lahko prištevamo tudi lonec (G178), katerega vrat je skoraj cilindričen, a je njegova ohranjenost izjemno slaba.

Varianta L7a ima dobro primerjavo v najverjetneje sočasnem loncu iz bližnjih Spodnjih Hoč (Kramberger, Jerala, Novšak 2021, 21, G2). Naslednja primerjava prihaja z mlajšežarnogrobiščnega naselja na Ptujskem gradu (Dular 2013, t. 1: 1, t. 55: 1). Širši spekter podobnih posod je bil najden na naselju Kalakača na desnem bregu Donave, datiran v fazo Bosut IIIa, ki se po srednjeevropski kronologiji začne v Ha B1 in se verjetno zaključi s koncem Ha B2⁸¹ (Medović 1988, sl. 308; Teržan 1990, 40).

Loncem z nižjimi trupi variante L7b, za katere so značilni tudi držaji, najdemo analogije v vseh plasteh na Brinjevi gori, pri čemer pa se njihovo število močno poveča v mlajšežarnogrobiščnih slojih (Oman 1981, t. 1: 15, t. 30: 1, t. 31: 9, t. 51: 1). Nadaljnje primerjave smo zasledili v grobu 10 iz Burgschleinitza v Spodnji Avstriji, ki ga datirajo na prehod iz starejšega v mlajše žarnogrobiščno obdobje. Podobno dotične lonce, le da večinoma brez držajev, predstavlja tudi analiza E. Patek na gradivu Panonije. Omeniti velja tudi novejšo najdbo z grobišča Budapest–Békásmegyer, ki je datirana v Ha B1 skupine Vál–Chotín (Patek 1968, 90, t. 3: 7, t. 48: 24, t. 103: 1; Kalicz–Schreiber 1991a, Abb. 22: 5; Lochner 1991b, 271, 299, t. 13: 1, 15: 1; 1994, Abb. 108: grob 10; Pare 1998, 400–401). Soroden lonec, a brez fasetirane notranje strani ustja, najdemo tudi v grobu 277 iz Ljubljane, v katerem je kronološko pomembna kijasta igla, značilen element predvsem v zgodnjem in starejšem žarnogrobiščnem obdobju. Podobna igla zanimivo označuje tudi enega izmed najstarejših grobov na Pobrežju, grob 36 (Puš 1971, t. 7: 1–2; Pahič 1972, t. 8: 18; Říhový 1979, 145–153; Teržan 1995, 330–339).

⁸⁰ K temu tipu loncev lahko prištejemo tudi stožčast vrat, ki pa nima ohranjenega prehoda v rame in je okrašen z aplikami (G793), različne odlomke ostenj loncev (G82, G169, G312, G469, G752, G737, G1078, G1119, G1158, G1257) ter v ognju poškodovan lonec, ki bi lahko pripadal drugi varianti loncev, a zaradi deformiranosti njegova oblika ne more biti z gotovostjo ugotovljena (G1036).

⁸¹ Posode s Kalakače so po proporcijah zelo podobne rogoškim, razlika pa je v pojavu držajev tudi na prehodu iz ramena v vrat (npr. Medović 1988, sl. 110: 1), kot to poznamo pri nekoliko drugače grajenih, a kljub temu sorodnih loncih iz Ormoža, ki pa že sodijo na konec žarnogrobiščne kulture (Tomanič Jevremov 1988–1989, t. 7: 3, t. 22: 3).

73 Tipološka razvrstitev loncev (2. del).

V primeru, da gre pri loncu **G178** za lonec s povsem cilindričnim vratom, pa ima primerjavo v grobu 4 iz Drljanovca pri Novi Rači, nedaleč od Bjelovarja, ki premore gradivo tako stopenj Virovitica kot Zagreb po Vinski Gasparini, pa tudi na grobišču Horn v Spodnji Avstriji, kjer je datiran v razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1 (Majnarić-Pandžić 1989, t. 2: 3; Lochner 1991a, t. 24: 1).

Tip L8

So lonci z usločnim vratom, ki jih zaradi oblikovnih razlik ločimo v tri variante.

V prvo (L8a) sodi manjši lonec kroglaste oblike z največjim obsegom v srednjem delu trupa. Rame se z blagim klekastim prehodom nadaljuje v položen vrat, ki se zaključí s srednje izvihanim, usločnim ustjem (**G466**). Podobno obliko ima še en keramični odlomek (**G1221**).

V drugo (L8b) sodi manjši trebušast lonec z rahlo vbočnim dnom, ki zaobljeno prehaja v trup, ta pa se prav tako tekoče nadaljuje v pokončen vrat. Rame je okrašeno z bradavicami, vrat pa z vrezanim ornamentom (**G661**).

V tretjo (L8c) sodi trebušast lonec, katerega trup tekoče prehaja v izredno visok vrat in srednje izvihano, usločeno in zaobljeno ustje (**G46**).

Lonec variante L8a ima primerjave v Sághegyju v madžarski županiji Vas, kjer je datiran na konec stopnje Ha A in na začetek Ha B (Patek 1968, 36, 94–95, t. 11: 19, t. 12: 7). V ta časovni okvir lahko verjetno vključimo tudi analogijo iz naselbine na Pobrežju (Velušček 2002, t. 12: 4). Majhnemu loncu variante L8b dejansko nismo odkrili primernih analogij. Glede na okras, ki je soroden tudi okrasu na odlomku domnevne amfore **G1023**, mu najdemo mesto v repertoarju okrasov ruške žarnogrobiščne skupine. Slednja sicer tako oblikovanih majhnih loncev ne premore, saj se pojavljajo predvsem takšni s kroglastimi trupi, po drugi strani pa so sorodno oblikovani nekateri vrči, prav tako značilni element skupine, ki so pogosto okrašeni s takšnimi motivi. Boljšo primerjavo ima lonec z izredno visokim vratom tipa L8c med gradivom iz Dolgih Njiv pri Šikolah. Ne le da je že samo najdišče razmeroma ozko datirano, saj obsega le starejšo pozno bronasto dobo, lonec je bil za povrh v jami odkrit skupaj z poševno kaneliranim ročajem, ki je najverjetneje

pripadal posodi tipa »Säulchenschüssel«, ki je značilna za razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1 (Lochner 1994, Abb. 106; Žižek 2005, t. 5: 2). Nekoliko mlajša je primerjava iz groba 2/96 na grobišču Kalsdorf pri Gradcu na avstrijskem Štajerskem, kjer je datiran v Ha B1 (Tiefengraber 2005, 127, t. 23: 5).

Tip L9

To je zaobljen lonec z visokim, usločenim, lijakastim vratom (G432). Ustje je močno izvihano in na notranji strani fasetirano.⁸²

Enak lonec prihaja iz Sarvaša v bližini Osijeka, kjer se je ohranil kot edina najdba iz uničenega groba, K. Vinski Gasparini pa ga je datirala v svojo drugo fazo žarnogrobiščne kulture na severu Hrvaške oziroma Ha A1 (Vinski Gasparini 1973, 218, t. 25: 3). Mlajše so primerjave z grobišču Budapest – Békásmegyer, kjer je takšna ali podobna oblika vratu in ustja izjemno pogosta ter večinoma okrašena s kanelurami oziroma fasetami, datirane pa v čas Ha B1–2. Podobni, le da z nekoliko bolj stožčastimi vratovi, so značilni tudi za širšo Panonijo, pri čemer jih je E. Patek prepoznavala predvsem v kontekstih poznega Ha A in zgodnjega Ha B (Patek 1968, 94, t. 4: 2; Kalicz-Schreiber 1991a, Abb. 15: 4).

Pekve (P) (sl. 74)

Med fragmenti, ki jih lahko pripisujemo pekvam, jih le peščica nedvomno pripada tej skupini posod, ki jih po obliki delimo v dva tipa. V mnogih primerih so ohranjeni le stojni robovi pekev, ki pa bi lahko bili tudi ustja skled z izvihanim ustjem. Podobno je tudi z odlomki ostenij, ki bi lahko bili deli trebušastih ali kroglastih loncev.

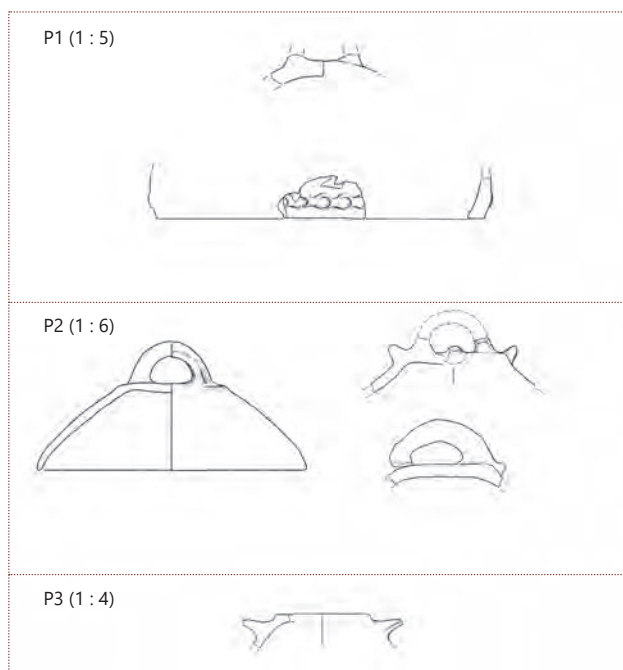
Tip P1

To so polkroglaste oziroma zaobljene pekve (G56, G202, G592, G651, G660). Ročaj je ohranjen le enkrat (G202), stojni rob pa enkrat, ko je odebeljen na notranji strani (G56). V treh primerih so pekve okrašene z razčlenjenimi rebri (G56, G592, G660).

Tip P2

To so konične pekve, med katerimi lahko ločimo takšne brez bradavičastih oziroma rogljastih izrastkov ob traku-stem ročaju (G128) in takšne, ki bradavičaste izrastke imajo (G1177, G1288). Temu tipu morda pripadajo tudi fragmenti stojnih robov, ki so zaobljeni (G80, G130, G213, G425, G511, G1121, G1232, G1253), vodoravno odrezani (G463, G1071), ali odebeljeni in vodoravno odrezani (G211, G116, G436). Ena izmed njih ima držaj tudi tik nad stojnim robom (G425).

⁸² K temu tipu bi lahko pripadalo tudi ustje G417.

74 Tipološka razvrstitev pekev.

Tip P3

Kot tretji tip pekev smo opredelili odlomek G1179, ki ga zaznamuje jezičast držaj. Njegove analogije je zaslediti med natančneje neopredeljenimi najdbami na Brinjevi gori, na Pošteli, pa tudi na naselbini Kapfsteiner Kogel na jugovzhodu avstrijske Štajerske, kjer je datiran na prehod iz Ha B v HaC⁸³ (Pahič 1985, t. 6: 11; Teržan 1990, t. 34: 17–21; Penz 2001, t. 7: 13).

Prenosna pečka (sl. 75)

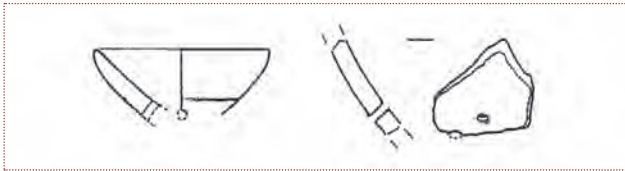
Med gradivom smo naknadno prepoznali tudi odlomek prenosne pečke oziroma pakača (G1124).

Po nedavno predstavljeni tipologiji bi šlo za tip B2e (po Rom-sauerju oziroma Gerbec), ki je v več primerih prepoznan tudi na sosednji sočasni naselbini v Orehovi vasi (Grahek 2015, G476, G624, G846), pri tem pa gre za pogosto najdbo na številnih poznobronastodobnih in starejšeželeznodobnih najdiščih širšega prostora (Gerbec 2018).

75 Prenosna pečka. Merilo 1 : 4.

⁸³ Pahič ima odlomek obrnjen kot pekvo, medtem ko imata druga avtorja najdbe obrnjene kot dno posode, od katerih pa nobene interpretacije ne gre povsem ovreči.

76 Cedila. Merilo 1 : 4.

Cedila (sl. 76)

Od cedil so se ohranili le fragmenti, ki ne omogočajo rekonstrukcije njihove oblike (G225, G874, G1131, G1138, G1196). Le v prvem primeru je ohranjeno izvihano ustje, ki pa ne dopušča rekonstrukcije premera, a skupaj z drugimi fragmenti dopušča predvidevanja o zaobljenih oziroma koničnih skledastih cedilih.

Miniaturna posoda

Takšna posodica je le ena; je kroglaste oblike in stoji na prstanastem dnu (G573).

Deli posod

Ustja (U) (sl. 77, 78)

Tip U1

To so ustja posod manjših velikosti, ki se nadaljujejo v različno oblikovane in usmerjene vratove. Glede na oblikovanost jih delimo v štiri variante.

V prvo (U1a) sodijo srednje do izredno močno izvihana ustja, ki tekoče prehajajo v usločen ali raven visok lijakast vrat. So zaobljena (G18, G23, G201, G259, G629), zožena (G94, G323, G374, G730, G936) ali pa na vrhu vodoravno odrezana (G1238, G1320).

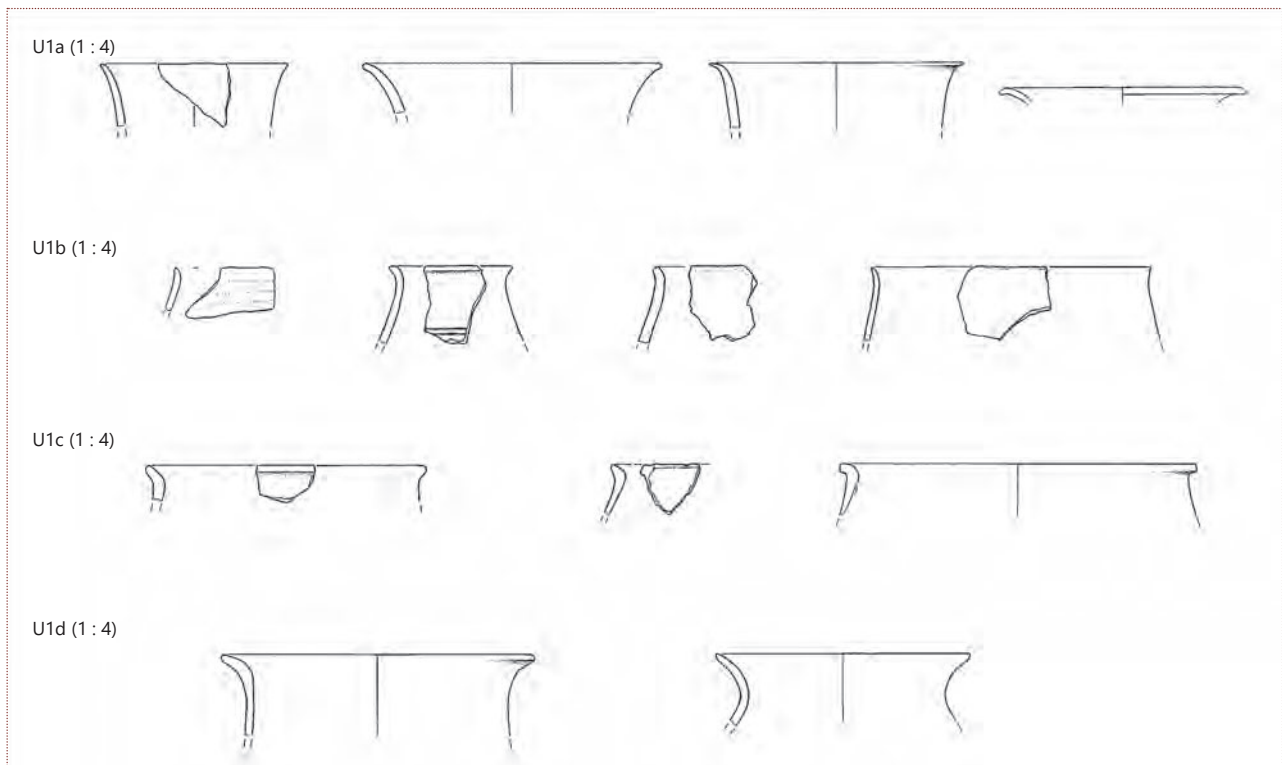
Lahko bi pripadala skledam z izvihanim ustjem, visokim skledam, skodelam ali amforam z lijakastim ustjem.

V drugo (U1b) sodijo kratka, rahlo do močno izvihana, usločena ustja, ki tekoče oziroma preko blagega kleka prehajajo v koničen oziroma usločen vrat, ki pa je pogosto slabo ohranjen. Ustja so zaobljena (G23, G257, G278, G442, G625, G628, G712, G868, G1041, G1080), poševno odrezana (G1305) ali zožena (G272, G440, G606, G859). Z vodoravnima vrezanima črtama je okrašen le en fragment (G442), eden pa je na notranji strani fasetiran (G628).

Pripadala bi lahko visokim skledam, vrčem, amforam ter morebiti manjšim loncem.

V tretjo (U1c) sodijo močno izvihana ravna ustja, ki tekoče ali z blagim klekom prehajajo v koničen oziroma usločen vrat. Dvakrat je ustje zaobljeno (G159, G569), dvakrat na notranji strani odebeljeno in zaobljeno (G373, G1043) ter dvakrat na zunanji strani navpično odrezano (G458, G479).

Pripadala bi lahko visokim skledam, amforam ali manjšim loncem.

77 Tipološka razvrstitev odlomkov manjših ustij.

V četrto (U1d) sodijo dolga, močno izvihana, usločena ustja, ki se tekoče nadaljujejo v pokončen (G94, G295) ali položen (G274, G576) vrat in so zaobljena (G274, G295) ali zožena (G94). Pri slednjem je tik pod ustjem nameščen držaj.

Pripadala bi lahko velikim visokim skledam, amforam ali manjšim loncem.

Tip U2

To so ustja večjih posod, ki se nadaljujejo v različno oblikovane in usmerjene vratove. Glede na oblikovanost jih delimo v enajst variant.

V prvo (U2a) sodijo navznoter nagnjena, navpična ali blago izvihana ustja na visokih, blago usločenih vratovih. Tri so zaobljena (G340, G835, G1322), dva sta zožena (G482, G1239) eno pa vodoravno odrezano (G394). Eno je na zunanji strani okrašeno z dvojnimi razčlenjenimi rebrom (G835), pri enem pa nadaljevanje vratu v ostenje označuje žleb (G394).

Lahko bi pripadala loncem, amforam, velikim visokim skledam, manj verjetno pa vrčem.

V drugo (U2b) sodijo srednje do močno izvihana usločena ustja, ki tekoče prehajajo v lijakaste in usločene vratove. Večina ustij je na koncu zaobljenih, takšni fragmenti pa so lahko manjši (G31, G32, G43, G260, G400, G518, G618, G627, G724, G790, G813, G916, G921, G1075, G1145, G1175, G1222, G1240, G1243, G1296, G1326) ali večji (G35, G337, G518, G676, G679). Med slednjimi sta dva pod robom okrašena z razčlenjenimi rebrom (G35, G337). Ustja so lahko tudi zožena (G1321), poševno odrezana (G506, G729, G1135) ali navpično odrezana (G260). Eno ima na notranji strani, kjer je odebeljeno, klek (G729), eno pa je na koncu okrašeno z odtisi prstov (G618).

Verjetno gre v večini primerov za lonce, amfore ali pa večje sklede z izvihanim ustjem.

V tretjo (U2c) sodijo kratka, rahlo do srednje izvihana ustja s tekočim prehodom v položne, konične oziroma usločene vratove (G391, G468, G650, G836, G841, G957, G1127) ali poševno odrezana ustja (G686, G832, G849, G850, G1142). Tri ustja so iz zunanje strani okrašena z odtisi prstov (G832, G836, G1142), eno je blago usločeno (G849), dvakrat pa je pod ustjem nameščeno poševno usločeno plastično rebro (G849, G850).

Pripadala bi lahko večjim visokim skledam, amforam ali loncem.

V četrto (U2d) sodijo kratka, močno izvihana ustja, ki praviloma tekoče ali preko blagega kleka prehajajo v pokončen, koničen ali usločen vrat. Le eno ustje prehaja v ostenje preko

močnega kleka (G135). Zaključijo se zaobljeno (G87, G135, G327, G332, G480, G833, G1328), vodoravno odrezano (G847) ali pa zoženo (G685, G1211, G1294, G1299).

Najverjetneje bi jih lahko pripisali loncem.

V peto (U2e) sodijo srednje do močno izvihana, usločena ustja, ki tekoče prehajajo v pokončen ali poševen, koničen ali usločen vrat in se zaključujejo zaobljeno (G191, G204, G226, G244, G274, G318, G450, G574, G617, G710, G891, G1029, G1045) ter poševno (G285, G990) ali vodoravno odrezano (G1307). Pet ustij je na notranji strani fasetiranih (G226, G574, G710, G891, G990), okrašena pa so lahko tudi z odtisi prstov.

Najverjetneje bi jih lahko opredelili kot dele loncev. Nekatere bi lahko še natančneje pripisali varianti L4b oziroma tem podobnim, druge pa loncem z visokimi stožčastimi oziroma usločenimi vratovi. Nekatere bi lahko pripadali tudi visokim skledam ali amforam.

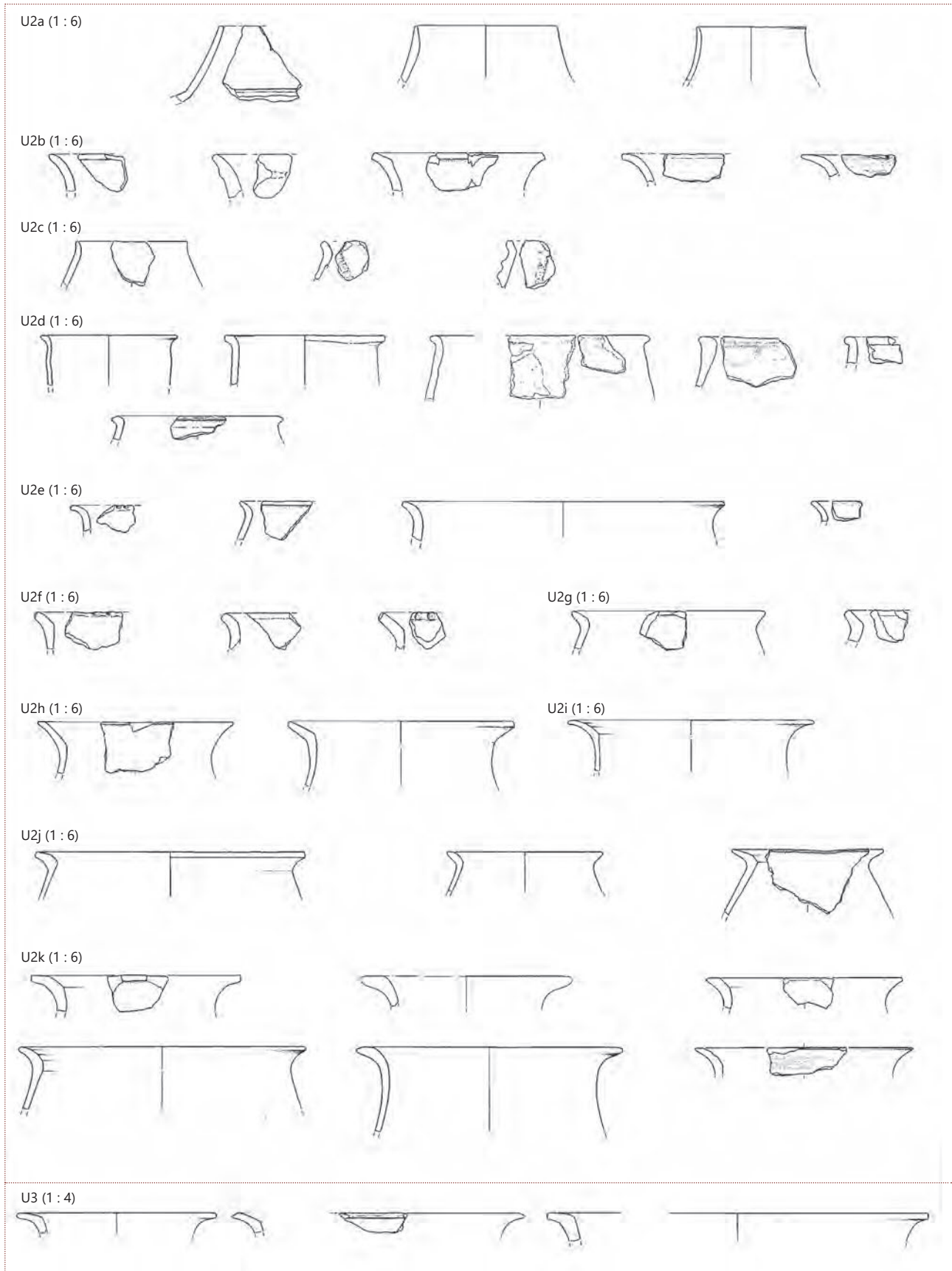
V šesto (U2f) sodijo srednje do močno izvihana ravna ustja, ki tekoče ali preko blagega kleka prehajajo v pokončen, koničen ali usločen vrat in se zaključujejo zaobljeno (G270, G384, G453, G594, G616, G644, G664, G783, G887) ali poševno odrezano (G251). Tri imajo na notranji in obenem odebeljeni strani klek, pet jih je na koncu okrašenih z odtisi prstov (G384, G453, G616, G783, G887), eno je okrašeno z vodoravno kaneluro (G664), eno z navpičnimi kanelurami (G644), eno pa z razčlenjenimi plastičnimi rebrom, v katerega je vključen držaj (G265).

Najverjetneje bi jih lahko opredelili kot dele loncev, nekatere pa bi lahko ob tem še natančneje pripisali varianti L4b oziroma tem podobnim.

V sedmo (U2g) sodijo srednje do močno izvihana ravna ustja, ki tekoče ali z blagim klekom prehajajo v poševen, koničen ali usločen vrat. Večina je zaobljenih (G197, G777, G788, G810, G831, G855, G893), nekaj pa jih je poševno odrezanih (G383, G550, G660, G691, G919). Tri imajo klek na notranji, odebeljeni strani (G550, G662, G691). Pet ustij je okrašenih z odtisi prstov (G383, G810, G831, G855, G919).

Najverjetneje bi jih lahko opredelili kot dele loncev, nekatere pa bi lahko ob tem še natančneje pripisali varianti L5 oziroma tem podobnim.

V osmo (U2h) sodijo dolga, srednje do močno izvihana, ravna ustja, ki tekoče ali preko kleka prehajajo v pokončen, koničen oziroma usločen vrat. Prehod je na notranji strani lahko odebeljen ali poudarjen s klekom. Zaključujejo se zaobljeno (G310, G393, G1228, G1256, G1311), vodoravno

78 Tipološka razvrstitev odlomkov večjih ustij.

odrezano (G387, G388) ali poševno odrezano (G1025, G1198).

Najverjetneje bi jih lahko pripisali loncem ali morebiti amforam z visokimi stožčastimi oziroma usločenimi vratovi.

V deveto (U2i) sodi dolgo, močno izvihano usločeno ustje, ki tekoče prehaja v pokončen, usločen vrat. Je zaobljeno ter na notranji strani fasetirano (G1007).

Ustje bi lahko pripisali loncu ali amfori s cilindričnim ali blago usločenim vratom.

V deseto (U2j) sodijo dolga, močno izvihana, ravna ustja, ki z (blagim) klekom prehajajo v položen, koničen oziroma usločen vrat. Njihova ustja so lahko odebeljena ter se zaključujejo zaobljeno (G445, G739, G1152) ali zoženo (G359, G513, G642). V večini primerov je notranjost fasetirana (G445, G513, G642, G1152).

Najverjetneje bi jih lahko uvrstili med lonce ali morebiti amfore z visokimi stožčastimi vratovi.

V enajsto (U2k) sodijo dolga, močno do izredno močno izvihana usločena ustja, ki tekoče ali preko blagega kleka prehajajo v koničen oziroma usločen vrat. Večina se zaključuje zaobljeno (G11, G147, G168, G236, G381, G702, G740, G750, G792, G838, G870, G925, G929, G964, G988, G1005, G1033), tri zoženo (G395, G641, G1150), eno pa je navpično odrezano (G599). Pogosto so na notranji strani odebeljena in okrašena s fasetami (G147, G274, G599, G641, G702, G964, G1033) ali kanelurami (G1150), dva pa sta okrašena z odtisi prstov (G925, G929).

Najverjetneje bi jih lahko uvrstili med lonce ali morebiti amfore z visokimi stožčastimi vratovi.

Tip U3

To so izvihana ustja z navznoter nagnjenim nadaljevanjem posode. V večji meri gre za dolga, močno izvihana, zaobljena ustja, ki tekoče ali preko blagega kleka prehajajo v ostenje (G7, G138, G207, G263, G406, G423, G426, G514, G564, G1220). Ob teh sta še dva na zunanji strani poševno odrezana (G736, G878) ter dva navpično odrezana (G339, G909). Eno (G406) je okrašeno z odtisi prstov, tri (G7, G426, G1220) pa so na notranji strani fasetirana.

Pripadajo lahko torej bodisi večjim skledam z izvihanim ustjem bodisi loncem oziroma amforam, ki imajo usločene ali lijakaste vratove.

Ustja imajo mnoge primerjave na najdiščih v Sloveniji, ob tem pa jih lahko povežemo tudi s sosednjimi prostori. Naj ponovno omenimo Oloris, ki pozna nekaj fasetiranih ustij, ter Brinjevo goro. Na slednji je zaslediti na notranji strani kanelirana ustja, ki so značilna le za prvi dve plasti (Ha A),

medtem pa fasetirana zasledimo tudi kasneje v plasti 3, najstarejši plasti, datirani v Ha B. Kljub temu jih Pahič obravnava kot značilen element Ha A, podobno pa takšno gradivo iz Kostela ob Kolpi obravnava tudi Velušček (Oman 1981, npr. t. 2: 2, t. 4: 2, t. 7: 15, t. 9: 9, t. 22: 5, t. 23: 4; Pahič 1981, 84; Velušček 1996, 65; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 6: L13). Variante ustij U2e, U2g ter mnoge oblike na notranji strani fasetiranih ustij kažejo primerjave na najdiščih pozne bronaste dobe na severu Hrvaške, med katerimi je za primerjavo najprimernejše gradivo z naselij Gačište–Lanici pri Virovitici, ki je datirano na prehod iz Bd D v Ha A1, Novigrad na Savi, kjer najdbe govornijo o poselitvi od Bd D do Ha B s težiščem v Ha A, ter Kalnik pri Križevcih, z razponom poselitve od Bd D do konca Ha A (Vrdoljak 1994, t. 26: 3, t. 29: 3, 31: 5; Pavišić 1992, t. 1, 2; Majnarić–Pandžić 1993, sl. 5, 9). Vzporednice najdemo tudi v severozahodni Bosni, kjer je fasetiranje pogosto predvsem v 3. plasti naselbine na Zecovi pri Prijedoru, datirani v srednjo in predvsem v pozno bronasto dobo, ob tem pa zaznamuje tudi starejši sloj na Kekića glavici blizu Bosanske Krupe, ki je datirana na konec pozne bronaste dobe (Benac 1959, 43–44, t. 18: 5, 19: 3; Čović 1962, 49–50, 56). Kalakača ob Donavi pa jih ob tem pozna tudi kasneje (Medović 1988, sl. 308: 18–22). Sorodne primere zasledimo tudi v sočasnih horizontih v Avstriji, na Madžarski in Slovaški, kjer jih premorejo grobišča Baierdorf, Horn, Mende in Očkov, datirani v čas Bd D in Ha A (Paulik 1962, Abb. 14: 1; Kemenczei 1975, Abb. 2: 1, 2, 4; Lochner 1986a, t. 3: 1; Lochner 1994, Abb. 106).

Posamezne prepričljive analogije lahko poiščemo tudi nekaterim drugim variantam. Nekatera ustja variante U2a močno spominjajo na ustja skled in vrčev, kot jih poznamo na primer na prvem ruškem žarnem grobišču, v Mariboru in na Pobrežju (Kaerner 1989, t. 48: 5; t. 109: 1, t. 129: 1, 7; Pahič 1972, t. 34: 10). Ustja U2k so sorodna ustjem vsaj dveh posod z naselja Kalnik pri Križevcu, kar jih uvršča v čas zgodnje in starejše žarnogrobiščne kulture (Vrdoljak 1994, t. 10: 1, t. 14: 1). Nekaj ustij, uvrščenih v tip U3, spominja na odlomke skled S5 iz Olorisa in Rabelčje vasi, kar njihovo datacijo pomika v čas pozne srednje in zgodnje pozne bronaste dobe (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 4: 16, 5: 27; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 150, sl. 7).

Dna (D) (sl. 79)

Tip D1

To so manjša vbočena dna, ki zaobljeno prehajajo v položno, zaobljeno ostenje in so lahko na notranji strani odebeljena ali zožena (G302, G854, G889, G1148).

Odlomkom tega tipa najdemo primerjave že med posodami, datiranimi v Ha A, kot so na primer skodelice Skd4a in

Skd4d, njihovo število pa naraste predvsem med gradivom iz nekropol ruške žarnogrobiščne skupine Ha B, kjer se pojavlja na skledah, skodelicah in malih amforah. Ob tem je zanimiva njihova popolna odsotnost v naselbini na Brinjevi gori, kar pa je morda le stanje objavljenosti gradiva (npr. Müller Karpe 1959, t. 108: A, P1, 109: A4, F1; Pahič 1972, t. 8: 2, t. 12: 6, t. 25: 2, 4, 8).

Tip D2

To so dna, ki zaobljeno in le redko ostro prehajajo v ostenje. Razlikujejo se po oblikovanosti in naklonu ostenij, v katera prehajajo.

V pokončna, stožčasta ostenja se nadaljujejo le vbočena dna (G352, G791, G999, G1234). V položna, stožčasta ostenja se največkrat nadaljujejo ravna dna (G15, G570, G672, G941, G994), le nekoliko manj številčna so vbočena dna (G83, G681, G1213).

V pokončna, izbočena ostenja največkrat prehajajo ravna dna (G149, G704, G993, G1084, G1093, G1154), le dvakrat pa vbočeno dno (G545, G991). Popolno nasprotje je pri položnih, izbočenih ostenjih, v katera se zelo pogosto nadaljujejo vbočena dna (G38, G88, G153, G283, G351, G402, G553, G558, G578, G638, G995, G1178), ob tem pa le enkrat odebeljeno dno (G557) in enkrat ravno dno (G139).

V pokončna, blago vbočena ostenja se največkrat nadaljujejo vbočena dna (G541, G794, G817), le dvakrat smo opazili ravno (G499, G814) in enkrat na notranji strani odebeljeno dno (G637). V položno blago vbočeno ostenje se nadaljuje le eno vbočeno dno (G301).

Tudi med odlomki, kjer manjše dno zaobljeno prehaja v ostenje, predvsem v izbočeno, lahko prepoznamo takšne, ki bi pripadali različnim skledam in skodelam ter amforam. Nekateri odlomki po velikosti sodeč prej pripadajo loncem. Njihovo obliko težje ocenimo, saj poznamo le dele njihovih trehuhov, ki so torej zaobljeni ali stožčasti.

Tip D3

To so dna, ki sedlasto prehajajo v ostenje. Razlikujejo se po oblikovanosti in po naklonu ostenij, v katera prehajajo.

Tukaj prevladujejo predvsem položna, izbočena ostenja, v katera prehajajo vbočena dna, ki so lahko velika (G184, G215, G369, G502, G509, G670, G1339) in mala (G162, G163, G401, G473, G501, G579, G688, G804, G959, G1320). Okrašena so le prva, od katerih imata dve rob dna okrašen z vodoravno vrsto odtisov prstov (G184, G509), pri enem pa je s plitkimi navpičnimi kanelurami okrašeno ostenje nad dnom. Še pogosteje smo pri takšnih ostenjih zasledili ravna in slabše ohranjena dna, katerih velikosti pa se močno razlikujejo (G99, G242, G298, G334, G443, G462,

G546, G547, G725, G813, G896, G996, G998, G1000, G1040, G1147, G1217, G1236, G1270). Okrašena so štiri, tri z odtisi prstov na robu dna (G334, G462, G1000). Le dvakrat v položno izbočeno ostenje prehaja odebeljeno dno (G324, G552). Pokončnih, izbočenih ostenij je mnogo manj, vanje pa prehajajo predvsem (blago) vbočena dna, katerih velikosti so različne (G37, G172, G460, G521, G717, G1151, G1255, G1282). Okrašeno je le eno, ki ima rob dna okrašen z vodoravno linijo odtisov prstov (G460). Mnogo manj je ravnih in slabše ohranjenih primerov (G338, G754, G851, G985, G992).

Za razliko od izbočenih ostenij sedlast prehod v stožčasto ostenje ni običajen, saj smo ga opazili le pri enem vbočenem dnu (G655).

Sedlasti prehodi, ki jih imajo tudi visoke sklede (Sv3e), so značilni predvsem za lonce, tako za velike ovalne (L4a, L4b) kot za tiste z visokimi vratovi tipa L7a, kar govori o njihovem časovno širokem pojavljanju. Med zanimivejšimi in časovno občutljivimi odlomki so nedvomno tisti, ki so tik nad dnom okrašeni z vodoravno vrsto odtisov prstov. Ti so tudi drugje sicer redki, a zastopani tako v Olorisu kot v Rabelčji vasi. Ker drugih primerjav zanje ne poznamo, jih lahko časovno zasidramo v pozni srednji in zgodnji pozni bronasti dobi (Strmčnik Gulič 1988–1989, npr. t. 3: 19; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 20: 8–10, t. 54: 1–3).

Tip D4

To so dna, katerih rob je proti stojni ploskvi konično ali zaobljeno razširjen. Razlikujejo se po oblikovanosti in po naklonu ostenij, v katera prehajajo.

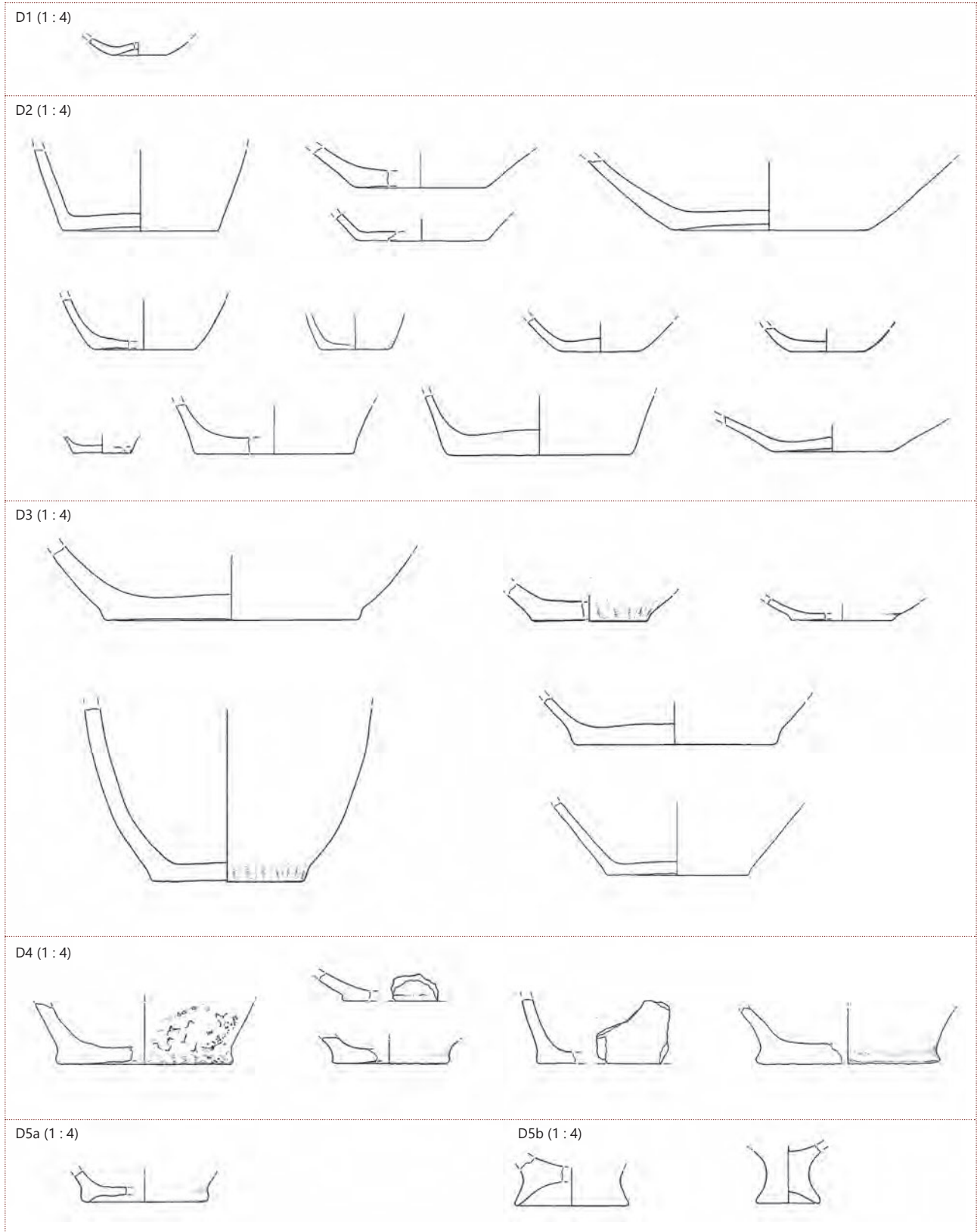
V pokončno, zaobljeno ostenje se po dvakrat nadaljujejo vbočena (G665, G666) in ravna dna (G914, G997), v položno, zaobljeno ostenje pa le eno ravno dno (G192).

V konična ali blago vbočena ostenja pa prehajajo vbočena (G658, G1327) in še pogosteje ravna (G19, G100, G262, G853, G1318) dna.

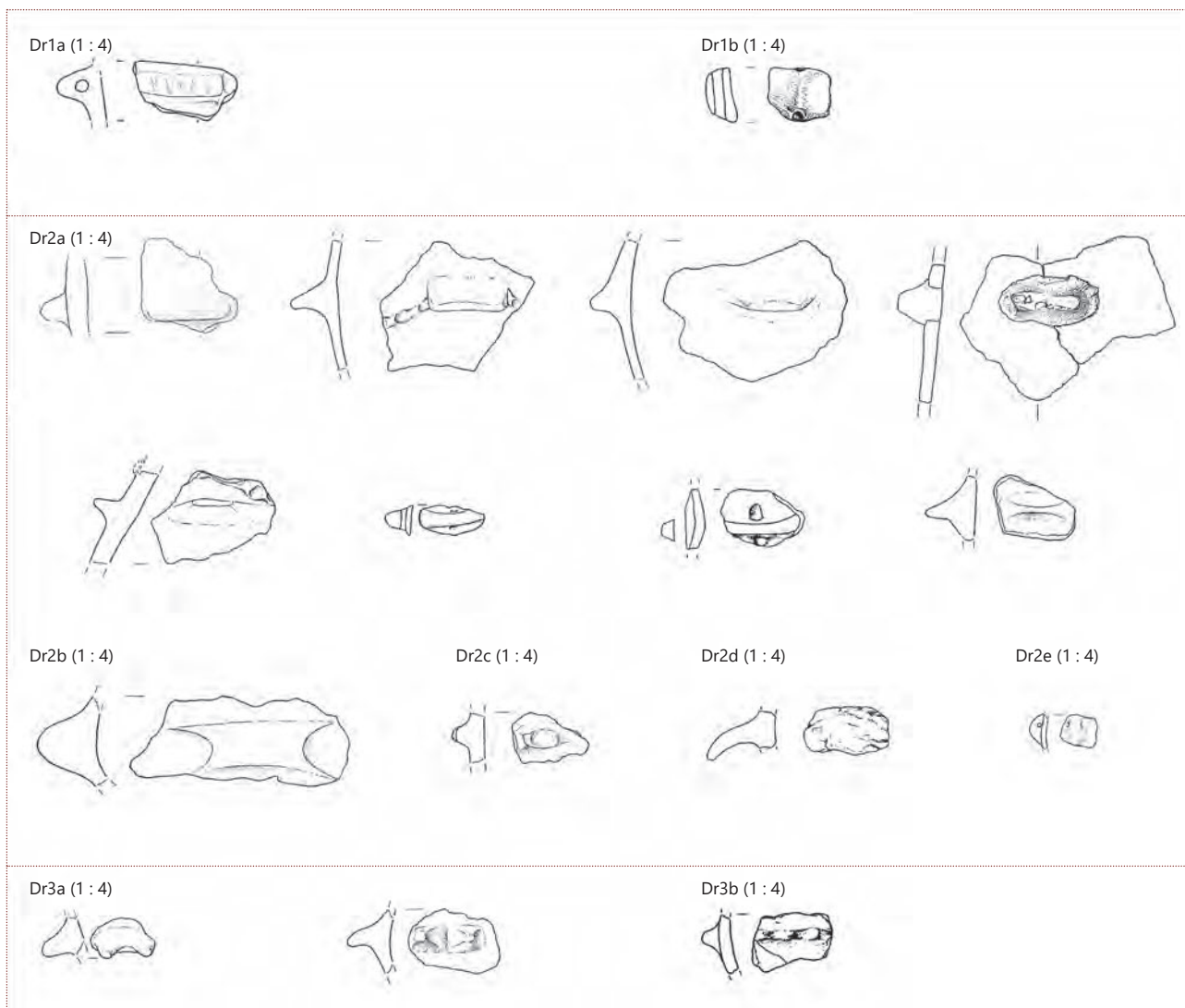
Takšno dno ni ohranjeno na nobeni izmed boljše ohranjenih posod. Njihove primerjave v velikem številu zasledimo v Olorisu, pa tudi v Rabelčji vasi. Njihovo število kasneje, kot kaže, upade, a dolgoživost oblike dokazujejo lonci z žarnega grobišča na Pobrežju (Pahič 1972, t. 24: 10, t. 26: 11, t. 35: 4; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 38: 2, t. 44: 1–3, t. 54: 1–2, sl. 16: 11, sl. 18: 4).

Tip D5

To so prstanasta dna oziroma dna na nizkih nogah, ki jih glede na oblikovanost delimo v dve varianti.

79 Tipološka razdelitev odlomkov dna.

80 Tipološka razvrstitev držajev.

V prvo (D5a) sodijo dna z nizko pokončno nogo (G543, G1125, G1233, G1285).

V drugo (D5b) sodijo dna s konično nogo, ki so lahko ozka (G437) ali široka (G106, G177, G297, G415, G548, G867).

Tako prva kot druga varianta tega tipa dna imata primerjave na Šimanu pri Gotovljah, konične noge D5b pa imajo ob tem primerjave tudi na Olorisu in Rabelčji vasi (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 6: 28; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 8: 6–7, t. 9: 8, t. 20: 11, 13, t. 27: 13–15, t. 31: 8, 19; Tomažič 2000, pril. 6: dna I, II, III; Tomažič, Olić 2009, sl. 38: prstanaste noge I–III). Za njihovo natančnejšo datacijo so predvsem zanimiva najdišča virovitiške skupine na severovzhodnem Hrvaškem, kjer bi lahko pripadale značilnim skodelicam na nogah, ki so najkasneje opažene ob koncu omenjene skupine, v času uveljavljanja »baierdorfskih« elementov oziroma na prehodu iz Bd D v Ha A1 (Vinski Gasparini 1973, t. 8: 5, t. 9: 6; Pavišić 1992, t. 5: 7).

Držaji (Dr) (sl. 80)

Tip Dr1

To so tunelasti držaji, ki jih glede na usmerjenost delimo v dve varianti.

V prvo (Dr1a) sodijo vodoravni držaji (G1146, G1242, G1289, G1291). Eden je na zunanji strani okrašen s plitkimi navpičnimi kanelurami (G1146).

V drugo (Dr1b) sodi navpičen držaj (G905).

Tunelasti držaji so na najdišču Rogoza izjemne najdbe, več pa jih zasledimo na primer na Olorisu pa tudi na Brinjevi gori, kjer se zadnji pojavi v plasti 3 oziroma prvi izmed plasti, v katerih prevladuje mlajšezarnogrobišna keramika, medtem ko so v zgodnejših mnogo pogostejši. Njihove vzporednice lahko najdemo pri večji količini virovitiškega gradiva z najdišč Virovitica in Sirova Katalena, v kasnejšem obdobju oziroma skupini Zagreb pa so na primer na epoinnem najdišču Zagreb Vrapče že izjema. Ob tem pa so

popolnoma odsotni na mlajšežarnogrobiščnih najdiščih tako na severnem Hrvaškem kot na tistih, pripisanih ruški skupini (Vinski Gasparini 1973, t. 7: 2, 6, t. 8: 1, t. 11: 1–3, 5, 11, t. 14: 1, t. 23: 6; Oman 1981, t. 3: 11, t. 9: 5, t. 29: 17; Pahič 1981, 118; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 10: R3).

Tip Dr2

To so jezičasti držaji, ki se glede na obliko in presek precej razlikujejo, delimo pa jih v pet variant.

V prvo varianto (Dr2a) uvrščamo kopico različno oblikovanih držajev; razlike med njimi so manjše, vendar vsekakor omembe vredne.

Pravokotni držaji so v preseku lahko zaobljeni (G79, G531) ali oglati (G1013, G1014, G1016, G1020). Slednji so večinoma nagnjeni rahlo poševno navzdol, kar trije pa so vključeni v razčlenjena rebra (G1013, G1014, G1020).

Trapezasti držaji so lahko zaobljenega preseka, med seboj pa se tako po obliki kot usmeritvi, močno razlikujejo (G69, G94, G127, G167, G181, G187, G286, G382, G489, G490, G510, G590, G593, G601, G607, G869, G926, G928, G962, G976, G983, G1014, G1096, G1169). Nekateri so vključeni v razčlenjena rebra (G181, G309, G382, G489, G563, G593, G928). Prav tako so lahko trapezasti držaji bolj oglatega preseka (TP1: G3, G9, G22, G82, G115, G169, G170, G182, G379, G397, G407, G467, G556, G700, G767, G768, G1004, G1046), od katerih sta dva vključena v razčlenjeno rebro (G182, G1046), eden pa je dvakrat navpično preluknjan (G556), ali pa trikotnega preseka (TP1: G10, G161, G316, G698). Tudi med temi je eden navpično preluknjan (G316).

Med zaobljenimi držaji jih ima največ zaobljen presek (G13, G20, G239, G356, G680, G786, G845, G1308, G1316, G1335). Dva od njih sta navpično preluknjana (G239, G786), eden ima na spodnji strani globoke odtise prstov (G356), eden je okrašen s plitvimi kanelurami (G1308), eden pa je vključen v razčlenjeno rebro (G13). Mnogo manj je zaobljenih držajev z oglatim presekom (G944, G1063, G1254), od katerih sta slednja dvakrat oziroma enkrat navpično preluknjana, ali s trikotnim presekom (G719, G951, G1168, G1190, G1227).

Držaje te variante lahko pripišemo tako koničnim skledam (So3) kot skledam z uvihanim ustjem (npr. Sz3b), ki bi jim pripisali manjše primere, večina pa nedvomno pripada najrazličnejšim oblikam loncev, med katerimi naj izpostavimo le ovalne lonce (L4a in L4b) ter lonce z visokimi vratovi (L7a in L7b).

V drugo (Dr2b) sodijo trapezasti držaji z zaobljenim presekom in vbočenima stranskima ploskvama (G14, G16, G34,

G219, G312, G709, G820, G1008, G1036). Fragmenti, pri katerih lahko domnevamo mesto pritrditve, so bili pritrjeni na največjem obsegu trebušastih (G312, G1008) oziroma bikoničnih (G1036) posod. Zasedili smo jih na primer na Olorisu ter na Brinjevi gori, kjer pa so ob njihovem pojavu v najstarejši plasti prisotni tudi v najvišjih treh, kar njihovo natančno datacijo nekoliko otežuje (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 10: R3, D4; Oman 1981, t. 6: 12, t. 29: 5, t. 57: 12, 15).

V tretjo (Dr2c) sodijo držaji z zaobljenim presekom in vdolbino na sredini (G51, G248, G883, G970, G1209). Ti so izredno zanimivi zaradi svoje dolgotrajne uporabe, saj se že v neposredni bližini pojavijo v zgodnjebroonastodobnem in starejšeželeznodobnem okolju Slivnice in Pivole. Med njimi je sicer z najdišča Rogoza mogoče izpostaviti po lončarski glini najverjetneje zgodnjebroonastodobne, razlike v načinu izdelave kasnejših pa ne pričakujemo, saj med mlajšežarnogrobišnim in zgodnjehalštatskim gradivom tudi sicer pogosto ni razlik (Teržan 1990, t. 34: 12; Lamut 2000a, t. 230: 6, t. 235: 9).

V četrto (Dr2d) sodijo usločeni, navzdol nagnjeni jezičasti držaji (G1, G703, G722).

V peto (Dr2e) sodita dva navpično pritrjena držaja, ki sta v zgornji polovici vodoravno preluknjana (G967, G1067). Takšni držaji so izjemno redki, a jih najdemo v mlajših plasteh Brinjeve gore in na mlajšežarnogrobišnih najdiščih v Mariboru in na Zgornji Hajdini (Oman 1981, t. 56: 1, 2; Kaerner 1989, t. 14: 4, 47: 2).

Tip Dr3

To so držaji, ki so sestavljeni iz različnega števila rogljev, na podlagi česar smo jih tudi razdelili v dve varianti.

V prvo (Dr3a) sodijo dvorogeljni držaji, pri katerih sta roglja večinoma stožčasta (G842, G946, G1079, G1086, G1116), v enem primeru pa sta piramidalna (G150).

V drugo (Dr 3b) sodi en trirogeljni držaj (G542).

Prvim lahko analogije zasledimo na dobovskem grobišču, podobni pa so tudi na skledi z uvihanim ustjem iz Ruš in Zgornje Hajdine ter na odlomkih z grobišča na dvorišču SAZU v Ljubljani (Puš 1971, t. 51: 1; Puš 1982, t. 57: 7, 59: 1; Stare 1975, t. 36: 7, 44: 1, 13, 46: 1, 53: 2; Kaerner 1989a, t. 11: 4, 92: 4). Obe varianti imata ob tem analogije med gradivom s Poštele ter na loncu iz groba 6 s pripadajočega planega grobišča na Habakuku oziroma Lepi ravni (Teržan 1990, t. 31: 21–23, 34: 9–13, 57: 5).

Ročaji (R) (sl. 81)

V obravnavo ročajev smo vključili ne samo ročaje, ki so fragmentirani ali se nahajajo na nerazpoznavnih odlomkih posod, temveč tudi ročaje, ki pripadajo bolj ohranjenim posodam, s čimer se poveča možnost za ugotavljanje njihove pripadnosti in tudi datacije.

Tip R1

To so krožno-ovalni ročaji, ki pa imajo za razliko od R1 neprimerno manjšo odprtino, ki ni primerna za držanje z roko. V enem primeru je nameščen na največjem obodu trupa ovalnega lonca variante L4a (G145), trikrat pa je njegovo

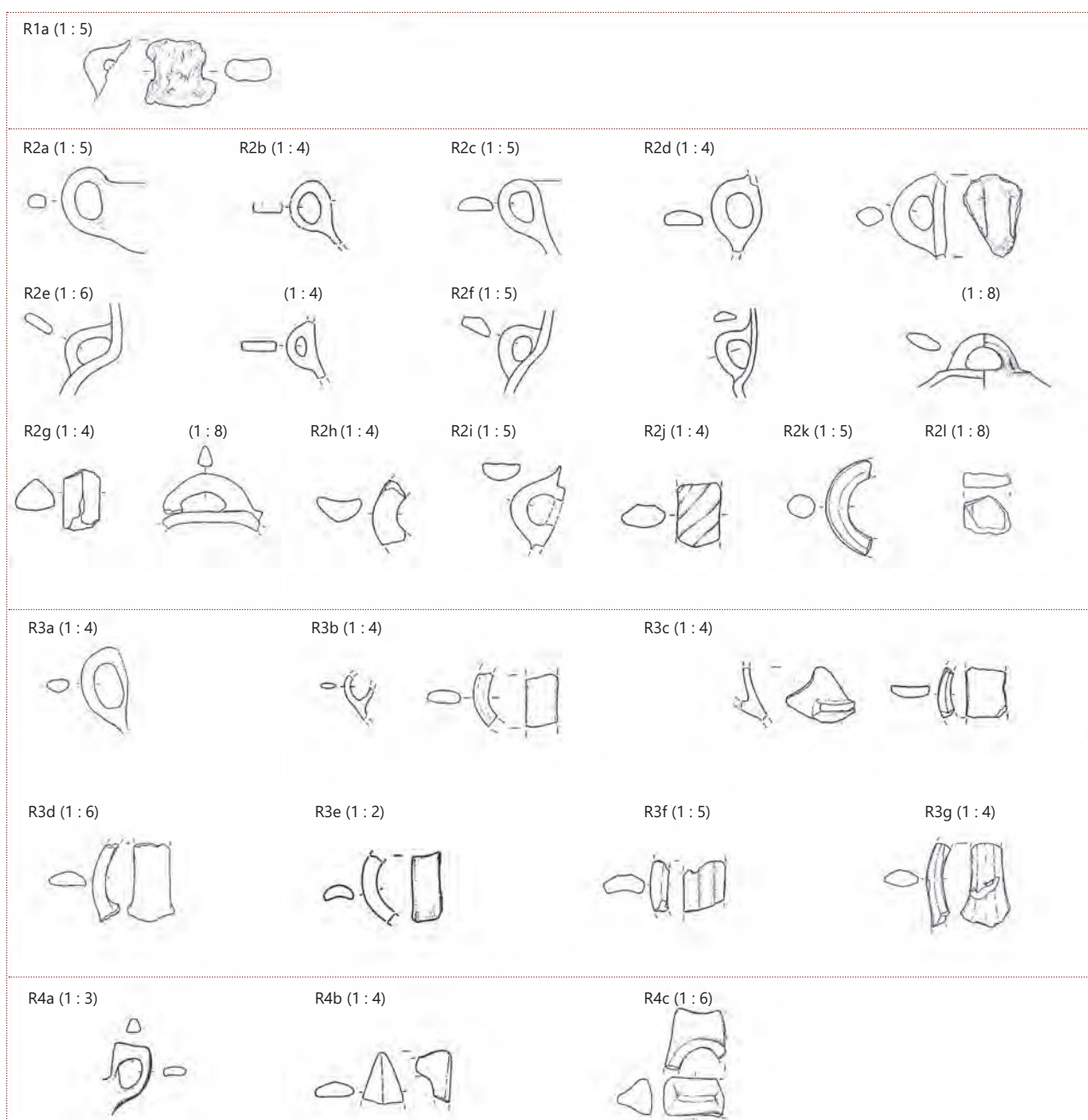
mesto neznano (G72, G673, G1279), a lahko sklepamo na podobno postavitvev.

Tip R2

To so ovalni, včasih kolenčasto zalomljeni ročaji, ki jih glede na mesto pritrditve in obliko preseka delimo v dvanajst variant.

V prvo (R2a) sodita presegajoča ročaja z zaobljenim presekom (G410, G1246), ki pripadata skodelicama.

V drugo (R2b) sodi presegajoči ročaj z oglatim presekom (G231), ki pripada skodelici.

81 Tipološka razvrstitev ročajev.

V tretjo (R2c) sodijo ročaji na ustju, ki imajo zaobljene preseke (G639, G657, G749, G807), ki pripadajo skodelam.

V četrto (R2d) sodijo ročaji z zaobljenimi preseki, ki so nameščeni na vrat (G132, G265) in pripadajo skodelam ter so nameščeni med rame in vrat (G81, G98, G108, G408, G610, G776, G1037) in pripadajo amforam, ali pa na različne dele ostenja oziroma njihovo mesto ni določljivo (G118, G158, G370, G505, G924, G1137). Eden takšnih pripada tudi pekvi (G507). Eden izmed ročajev je v srednjem delu močno zožen, torej ima obliko t. i. peščene ure (G1037).

V peto (R2e) sodijo ročaji ogletega preseka, ki so lahko kolenčasto zalomljeni ter nameščeni med vrat in rame (G413, G1003) ali ovalni (G209). Oba določljiva ročaja pripadata amfori.

V šesto (R2f) sodijo ročaji, ki imajo na zunanji strani izpostavljen sredinski greben oziroma je zunanji del trikotno izbočen. Nameščeni so med vrat in rame ter so ovalni (G86, G1031) ali kolenčasti (G412, G430), ponovno pa je lahko njihovo mesto nedoločljivo (G865, G1109). Večina določljivih ročajev pripada amforam. Posebnost predstavlja velik ročaj, ki ima na zunanji strani izpostavljen sredinski greben in je nameščen na pekvi (G128).

V sedmo (R2g) sodijo ročaji ostrega trikotnega preseka (G229, G803, G1288). Velik ročaj ostrega trikotnega preseka, ki ga na strani krasita roglja, je del pekve (G1288).

V osmo (R2h) sodijo ročaji, ki so na zunanji strani vbočeni, njihovo mesto pritrditve pa ni določljivo (G525, G745, G1186, G1188, G1200).

V deveto (R2i) sodijo ročaji, ki so na zunanji strani okrašeni z dvema ali tremi navpičnimi kanelurami (G96, G611, G1130, G1161, G1287). Mesto pritrditve je ugotovljivo le pri prvem, ki je povezoval vrat in rame in je verjetno pripadal amfori.

V deseto (R2j) sodi ročaj, ves okrašen s poševnimi kanelurami (G808), ki je najverjetneje pripadal skledi tipa »Säulchenschüssel«.

V enajsto (R2k) sodi ročaj, ki je ves navpično fasetiran (G238).

V dvanajsto (R2l) sodi širok ročaj, ki ima na robovih nizka rebra (G141), za katerega sklepamo, da je pripadal pekvi.

Tip R3

To so večinoma iztegnjeno-ovalni ročaji, ki jih glede na mesto pritrditve in obliko preseka delimo v sedem variant. V prvih dveh so fragmenti razdeljeni glede na njihovo celotno podobo in/ali mesto pritrditve, v drugih variantah pa so uvrščeni vsi fragmenti ročajev, ki nimajo natančneje določljivega mesta pritrditve, ob tem pa jih nismo mogli

uvrstiti v katerega izmed prejšnjih tipov. Delimo jih po njihovih presekih.

Večino teh ročajev pripisujemo skodelam, skodelicam ali vrčem.

V prvo (R3a) sodijo presegajoči ročaji zaobljenega preseka (G101, G103, G164, G269, G287, G307, G342, G446, G588, G613). Med seboj se razlikujejo po ohranjenosti, ki je lahko ovira pri ugotavljanju oblik presekov, pa tudi po velikosti, mestu pritrditve in obliki ter tipu posode, ki jim pripadajo.

V drugo (R3b) sodijo ročaji, ki imajo zaobljen presek (G28, G68, G349, G486, G583, G591, G744, G824, G826, G898, G952, G1194, G1203, G1214). Tisti, ki jim lahko določimo mesto pritrditve, so pritrjeni na ramenih pod navznoter nagnjenimi vratovi.

V tretjo (R3c) sodijo ročaji, ki imajo oglat ali zaobljen pravokoten presek (G156, G632, G654, G701, G931, G1107, G1139, G1219). Odlomek G632 je pritrjen na navzven nagnjeno ostenje, tako da najverjetneje pripada skodeli, odlomek G1219 pa je pritrjen na ustju, vendar ga ne presega.

V četrto (R3d) sodijo ročaji, ki imajo na zunanji strani izbočen presek (G186, G659, G966).

V peto (R3e) sodijo ročaji, ki imajo na zunanji strani vbočen presek (G816, G864, G1212).

V šesto (R3f) sodijo ročaji, ki so na zunanji strani okrašeni z dvema oziroma tremi kanelurami (G331, G333, G1073, G1317, G1324).

V sedmo (R3g) sodita ročaja, ki sta navpično fasetirana (G74, G264), od tega prvi le na zunanji strani, slednji pa po vsem obodu.

Med ročaji tipov R2 in R3 lahko obravnavamo najprej tiste, ki jim je skupna oblika trikotnega preseka oziroma z izpostavljenim grebenom na zunanji strani (R2f, R2g, R3d). Zanje je že S. Pahič na Brinjevi gori ugotovil povečano pogostost v plasteh pod tlemi stavbe D, s čimer jih je datiral predvsem v obdobje Ha A, dobre povezave pa jim lahko najdemo tudi na območju baierdorfske skupine in celo med sočasnimi najdbami s pogorja Bakony (Pahič 1981, 118, op. 94, 95; Lochner 1986a, t. 2: 6; Kustár 2000, 25, t. 18: 11, 15, 19, 22). Ročaj variante R2j lahko primerjamo s sorodnim z nasebine na Dolgih Njivah pri Šikolah, datirane v starejšo pozno bronasto dobo, prav takšen pa je bil odkrit tudi na višinski postojanki Kalnik nad Križevci, ki je datiran v drugo in tretjo fazo pozne bronaste dobe za severovzhodno Hrvaško. Za vse lahko predpostavljamo, da gre za dele posod tipa »Säulchenschüssel«, kot so bile na primer odkrite na spodnjeavstrijskem grobišču Horn in so značilne za razvito

stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1 (Lochner 1994, 198–199, Abb. 106; Vrdojlik 1994, t. 36: 4; Žižek 2005, t. VI: 1). Ob njih se pojavljajo tudi ročaji, ki so kolenčasti, in so pogosti pri vseh tipih rogoških amfor oziroma med ročaji (Lochner 1991a, t. 12: 2, t. 18: 2; Lochner 1994, 198–199, Abb. 106). Lahko so ovalnega (R2e) ali trikotnega preseka ali imajo na zunanji strani greben (R2f). Slednji so zastopani tudi med najstarejšim gradivom z grobišč na Brinjevi gori in na Pobrežju (Pahič 1972, t. 14: 15; Pahič 1988–1989, t. 1: 10). Podobne amfore kot na najdišču Rogoza s prav takšnimi ročaji so bile najdene tudi med sočasnim gradivom kulture Čaka na Slovaškem (Paulik 1962, Abb. 35: 1).

Prav tako je časovno omejeno pojavljanje ročajev, ki so na zunanji strani okrašeni z navpičnimi kanelurami (R2i, R3f) in se pri njih kaže določena dvojnost. Medtem ko se tako okrašeni ročaji pravokotnega preseka pojavijo na Olorisu, torej na prehodu Bd C/Bd D, pa so izbočeni, kakršni so tudi rogoški, v mlajših plasteh na Brinjevi gori, ki so datirane v Ha B, ter na nekaterih posodah, odkritih na grobiščih mlajšežarnogrobiščne kulture (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, npr. t. 1: 10, t. 2: 14, t. 4: 4; Pahič 1972, t. 30: 13; Oman 1981, t. 25: 4, 39: 9, 12, 48: 9–10; Kaerner 1989, t. 86: 2, t. 101: 4). Ročaju, katerega zunanost je navpično fasetirana (R 3h), najdemo analogije v grobu 1 z grobišča Baierdorf v Spodnji Avstriji, kjer se ob njem pojavita tudi poševno kaneliran ročaj (R2j) in takšen s trikotnim presekom, prav tako poznana na najdišču Rogoza. Datirani so v prehod iz Bd D v Ha A (Lochner 1986a, t. 1: 3). Zadnji časovno ožje opredeljivi so ročaji, ki so z zunanje strani občutno vbočeni (R2h, R3e). Ti so popolnoma odsotni v najdiščih zgodnje in starejše kulture žarnih grobišč, zasledimo pa jih šele v mlajšežarnogrobiščnem obdobju, kjer so na grobiščih običajni na skodelah, skodelicah, vrčih in amforah (npr. Kaerner 1989, t. 25: 1, 30: 2, 31: 5, 33: 3, 41: 1).

Tip R4

To so kolenčasti ročaji, za katere je značilno, da je spodnji del zaobljeno oblikovan, pri vrhu pa so kolenčasto oblikovani v smeri ostenja posode. Pripisemo jih lahko skodelam in skodelicam. Glede na njihovo oblikovanost jih delimo v tri variante.

V prvo (R4a) sodijo ročaji, pri katerih je zgornji rob plosk (G179, G390, G465, G549, G699).

V drugo (R4b) sodita ročaja, pri katerih je zgornji rob zožen (G488, G812).

V tretjo (R4c) sodi odlomek ročaja, ki ima na vrhu oblikovan greben, ki se proti vrhu oži (G435).

Med kolenčaste ročaje morda sodita po obliki tudi fragmenta ročajev G911 in G963, saj je močno oženje proti vrhu značilno predvsem za ta tip ročajev.

Med rogoškim gradivom sta zastopana tipa 3 in 4 kolenčastih ročajev, kot jih je opredelil Velušček in jih datiral v mlajšežarnogrobiščno obdobje (Velušček 1996, 63–64, sl. 3).

Okrašeni odlomki lončenine

Načini okraševanja so bili s tehnološke plati predstavljeni v posebnem poglavju, prav tako pa so bili kronološko obdelani načini, ki se pojavljajo na tipološko določljivih tipih posodja. Na tem mestu bomo v luči primerjav pretresli le okrašene odlomke, ki jih še nismo obravnavali.⁸⁴

Vrezani okraši imajo kljub majhnemu številu širok motivni razpon od najenostavnejših, ki jih predstavlja le ena vodoravna črta, preko raznovrstnih sestavljenih, kjer so vrezi včasih kombinirani z odtisi v obliki pik, narejenimi s pripomočki, in z odtisi s t. i. koleščkom. Takšni in podobni sestavi, med katerimi so mnogi edinstveni, so značilni za grobišča ruške žarnogrobiščne skupine, kar njihov razcvet nedvomno uvršča v mlajšežarnogrobiščno okolje (glej npr. Müller Karpe 1959, t. 116: 41, 117: 38; Pahič 1972, t. 6: 1; Kaerner 1989, t. 2: 2, 19: 3, 42: 3). Začetek njihovega številnejšega pojavljanja lahko zasledimo na prehodu iz starejšega- v mlajšežarnogrobiščno obdobje, kar dokazujejo najdbe iz keramičnega depoja Oberravelsbach na spodnjeavstrijskem (npr. Pahič 1957; 1972; Pahič 1981, t. pril. 3; Oman 1981; Lochner 1986b, t. 1: 1–4, 2: 2, 8; Črešnar 2006, 132–142). Med motivi izstopa odlomek G247, ki nima pravih primerjav, a ga lahko morda vseeno vzporejamo s prav tako edinstvenim okrasom iz groba 1 z drugega ruškega žarnega grobišča (Pahič 1957, sl. 6: 2).

Odtiskovanje s koleščkom je bila samostojno uporabljeno za izdelovanje dveh sorodnih motivov (G727, G1060). Prvi, ki ima pod vodoravnimi črtami najverjetneje cikcak črto, ima primerjave iz celotnega obdobja Ha B, saj ga sledimo od groba 35 s Pobrežja, ki je zaradi očalaste fibule s spiralno osmičko datiran v Ha B1, preko groba 78 s prvega ruškega žarnega grobišča, kjer ga v Ha B2 datirajo zapestnice, okrašene z nasproti stoječimi snopi vrezov, do groba 6 iz Ormoža, kjer je ob tako okrašenem bikoničnem loncu dvo-ročajni vrč, datiran na konec žarnogrobiščnega obdobja (Pahič 1972, t. 8: 5; Müller-Karpe 1959, 124, t. 112: A1, 2, 4; Tomanič Jevremov 1988–1989, t. 12: 3). Drugi, ki ima pod vodoravnimi črtami trakove girland, pa ima ob analogijah s

84 Delitev okrasov po ožjih variantah tukaj ni na mestu, saj gre v nasprotju z grobišči za velike količine pretežno močno fragmentiranega in fizično raztresenega gradiva, ki pa v celostni sliki ne bi prinesel nikakršnega rezultata.

pobreške naselbine in mariborskega grobišča na Mladinski ulici primerjave tudi v plasti II v Ormožu, torej s prehoda Ha B v Ha C, in približno sočasnega groba 5 na Lepi ravni pod Poštelo (Kaerner 1989, t. 62: 4; Teržan 1990, t. 56: 6; Lamut 2001, t. 21: 6; Velušček 2002, t. 2: 5, 41: 3).

Izmed odtisnjenih okrasov v obliki pikic oziroma krožcev je večina narejena z različnimi pripomočki, njihovo rabo pa beležimo skozi vso mlajšežarnogrobiščno obdobje. Ob tem naj posebej omenimo večje pravilne odtise v obliki polnih in praznih krožcev, ki so nekoliko redkejši, verjetno pa lahko zanje predvidevamo tudi posebna orodja oziroma žige. Prvi (G861) ima analogije v Ha B plasteh na Brinjevi gori ter v grobu 31 s Pobrežja, ki sodi v mlajšo stopnjo grobišča oziroma Ha B2. Drugega (G275) zasledimo posamezno kot del sestavljenih motivov na grobiščih Hajdina, Maribor in Ruše, šele v najmlajši plasti Ha B na Brinjevi gori, v zgodnjem Ha B pa v Ormožu. Oba nadalje zasledimo tudi na Pošteli, kjer so tako okrašene tudi ognjiščne koze (Kaerner 1989, t. 14: 4, 52: 3, 87: 2; Lamut 2001, t. 3: 3; Oman 1981, t. 27: 13, 49: 25; Teržan 1990, t. 6: 21, 7: 1–4, 7, 12: 4).

Zaobljenim in stožčastim bradavicam (npr. G551, G600), ki se na najdišču Rogoza venomer pojavijo posamezno, lahko potegnemo paralele iz Olorisa, predstavnika pozne srednje in zgodnje pozne bronaste dobe, iz različnih plasti na Brinjevi gori, ob tem pa tudi z naselbine Orehova vas ter naselij in grobišč na Pobrežju (Pahič 1972, t. 9: 9, 14: 7; Oman 1981, t. 9: 13, 43: 19, 49: 16; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, sl. 11: 10; Strmčnik Gulič *et al.* 2006, t. 6: 1; 2007, t. 17: 12; Grahek 2015, G141). V iztekajočem se žarnogrobiščnem obdobju se pojavijo nizi bradavic, ki pa ne izpodrinejo njihovega samostojnega pojavljanja, saj jih skupaj zasledimo tudi na Pošteli (Lamut 1988–1989, t. 18: 15; Tomanič Jevremov 2001, t. 12: 1; Teržan 1990, t. 4: 6, 6: 8). Kot kaže, so nekoliko kasnejše večkotne oziroma piramidalne bradavice (npr. G554), saj se najzgodnejša primerjava pojavi v najvišji plasti Brinjeve gore, kjer je zaslediti tudi bradavice v nizu, mnogo številnejše pa so v starejšeželeznodobnih kontekstih Poštele (Oman 1981, t. 43: 17, 19; Teržan 1990, t. 8: 22, 15: 29). Nekatere bradavice smo zaradi načina izdelave in tipoloških povezav datirali v starejšo železno dobo. Povsem drugače pa moramo uvrstiti odlomek G1089, pri katerem je bradavica obdana s široko kaneluro. Njene povezave ne gre iskati v srednji bronasti dobi, za katero so značilne močnejše izbočene bradavice. Bolj verjetna je povezava z Brinjevo goro, kjer je le nekoliko bolj izbočena bradavica, ki jo obkroža široka kanelura, prisotna v najzgodnejši plasti Ha A, v mlajšežarnogrobiščnih plasteh pa se bradavice spremenijo (Oman 1981, t. 3: 3, 25: 16, 27: 5, 35: 20). Še boljše primerjave ima na najdišču Podoli

pri Brnu, po katerih jih lahko datiramo v mlajšežarnogrobiščno obdobje (Říhový 1982a, npr. t. 22: 4,22).

Vodoravna gladka plastična rebra (G978), ki so na najdišču Rogoza zelo redka, so po primerjavah prisotna v kontekstih celotne pozne bronaste dobe, v uporabi pa ostanejo tudi v starejši železni dobi (Pahič 1972, t. 12: 8; Teržan 1990, t. 31: 26; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 46: 19–22; Velušček 2002, t. 2: 4). Drugače je z usločenimi linijami (G1128), za katere smo našli vzporednice v drugem horizontu naselbine na Ormožu, datiranjem na prehod iz pozne bronaste v starejšo železno dobo, ter med gradivom z ljubljanskega žarnega grobišča (Puš 1982, t. 57: 3; Lamut 1988–1989, t. 17: 9).

Nazadnje naj opozorimo še na odlomek G12, ki izstopa tako po okrasu kot po načinu izdelave. Slednjo deli z nekaterimi odlomki, odkritimi v plasti SE 8 (G131, G135), okrasu pa na regionalnem področju nismo našli primerjave. Morda prinaša nekaj podatkov o njegovi dataciji najdba iz Mistelbacha (Spodnja Avstrija), kjer je bil odkrit podobno okrašen vrč, isto najdišče pa premore tudi analogijo za še en okrašen odlomek (G1110). Gre za eponimno najdbo stopnje Mistelbach-Regelsbrunn srednje bronaste dobe na vzhodnoalpskem območju oziroma Bd B1 (Benkovsky-Pivovarová 1976, t. 3: 5; Neugebauer 1994, 145–152, t. 79: 5, 80: 16).

Drugi keramični predmeti in njihova uporaba

Piramidalne uteži (Ut) (sl. 82)

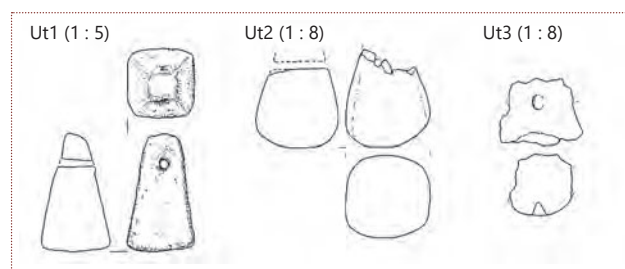
To je skupina piramidalno oblikovanih predmetov, ki so v zgornjem delu vodoravno preluknjani. Na podlagi različnih oblikovnih značilnosti oziroma presekov njihovega trupa so razdeljeni v tri tipe.

Tip Ut1

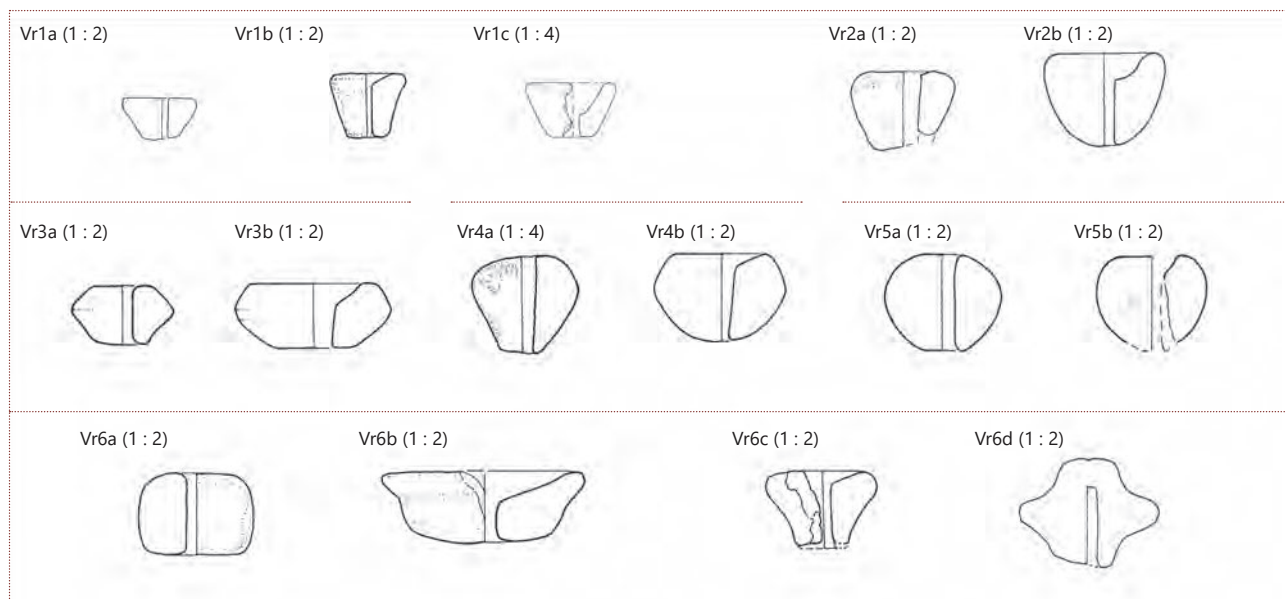
To so manjše uteži piramidalne oblike, ki imajo ostre robove ploskev in posledično pravokoten presek (G102, G634, G980, G1167).

Tip Ut2

To so večje uteži piramidalne oblike, ki imajo zaobljene robove ploskev in posledično zaobljen pravokoten presek (G27, G713, G1047, G1048, G1051, G1052, G1106).

82 Tipološka razvrstitev piramidalnih uteži.

83 Tipološka razvrstitev predilnih vretenc.

Tip Ut3

Sem sodi fragmentiran predmet, ki ima zaobljene robove ploskev in zato zaobljen pravokoten presek, a v zgornjem delu ni popolnoma preluknjan, saj vdolbina sega približno do tretjine njegovega predvidenega premera (G1053).

Predilna vretenca (Vr) (sl. 83)

Predilna vretenca so skupina različno oblikovanih predmetov, ki pa imajo vsi sredinski del navpično preluknjan. Na podlagi različnih oblikovnih značilnosti so razdeljeni v šest tipov, ki se glede na oblikovanost sredinske luknje delijo v variante.

Tip Vr1

To so vretenca konične oblike, ki so glede na obliko sredinske navpične predrtine razdeljena v tri variante.

V prvo (Vr1a) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike (G612, G781, G1105).

V drugo (Vr1b) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike, a se proti vrhu stožčasto ali ovalno razširi (G212, G221, G275).

V tretjo (Vr1c) sodi vretenca, katerega predrtina je v spodnjem delu cilindrične oblike, nato pa se stožčasto razširi (G475).

Tip Vr2

To so vretenca zaobljene konične oblike, ki so glede na obliko sredinske navpične predrtine razdeljena v dve varianti.

V prvo (Vr2a) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike (G227, G667, G1274).

V drugo (Vr2b) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike, a se proti vrhu stožčasto ali ovalno razširi (G354, G1205, G1278).

Tip Vr3

To so vretenca bikonične oblike, ki so glede na obliko sredinske navpične predrtine razdeljena v dve varianti.

V prvo (Vr3a) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike (G968, G1062).

V drugo (Vr3b) sodi vretenca, katerega predrtina je cilindrične oblike, a se proti vrhu stožčasto razširi (G389, G1066).

Tip Vr4

To so vretenca zaobljene bikonične oblike, ki so glede na obliko sredinske navpične predrtine razdeljena v dve varianti.

V prvo (Vr4a) sodi vretenca, katerega predrtina je cilindrične oblike (G1319).

V drugo (Vr4b) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike, a se proti vrhu stožčasto razširi (G125, G940, G1074).

Tip Vr5

To so vretenca kroglasto-ovalne oblike, ki so glede na obliko sredinske navpične predrtine razdeljena v dve varianti.

V prvo (Vr5a) sodijo vretenca, katerih predrtina je cilindrične oblike (G77, G84, G404, G476, G830).

V drugo (Vr5b) sodi vretenca, katerega predrtina je cilindrične oblike, a se proti vrhu ovalno razširi (G444, G1336).

Tip Vr6

To so posamezna vretenca raznolikih oblik. Takšnih vretenc je pet.

Prvo (Vr6a) vretence je cilindrične oblike s cilindrično sredinsko predrtnino (G491).

Drugo (Vr6b) vretence je v spodnjem delu ovalne oblike in se v zgornjem delu razširi. Sredinska predrtnina je v spodnjem delu cilindrična, nato pa se stožčasto razširi (G216).

Tretje (Vr6c) vretence je vbočene konične oblike s cilindrično sredinsko predrtnino, ki se proti vrhu konično razširi (G421).

Četrto (Vr6d) vretence je močno usločene bikonične oblike s cilindrično sredinsko predrtnino, ki pa vretenca ne prebada popolnoma (G353).

Keramični svitki (Sv) (sl. 84)

Svitki so krožno oblikovani keramični predmeti z izvotljenim osrednjim delom, ki jih glede na njihov presek delimo v dva tipa.

Tip Sv1

To so svitki s krožno-ovalnim presekom (G165, G250, G648, G668, G839, G935, G1050).

Tip Sv2

To so svitki z ledvičasto-ovalnim presekom in so glede na velikost razdeljeni v 2 varianti.

V prvo (Sv 2a) sodijo veliki svitki z ledvičasto-ovalnim presekom (G176, G268, G294).

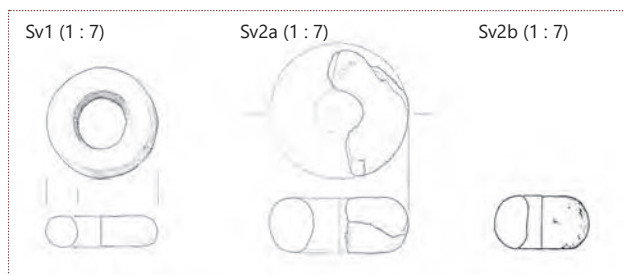
V drugo (Sv 2b) sodijo mali svitki z ledvičasto-ovalnim presekom (G180, G942, G1208).

Tkalska ploščica

To je trikoten ploščat predmet z blago usločenimi stranicami in z zaobljenimi koti, ki so vsi preluknjani (G152).

Tukaj predstavljene druge keramične predmete, katerih uporabo bomo prav tako osvetlili, lahko opredelimo kot striktno uporabne predmete, katerih oblike pa (še) ne dopuščajo natančnejših tipološko-kronoloških delitev. Najprimerneje je torej celoten zbir teh predmetov soočiti s podobnimi, ki so bili zabeleženi na Brinjevi gori. Kljub veliki količini različno oblikovanih vretenc ima domala vsako primerjavo (Oman 1981, t. 31: 1–7, 32: 16–17, 42: 16–18, 54: 8–11; Pahič 1985, t. 11: 17). Tudi če primerjamo piramidalne uteži, ugotovimo, da se delitev na dva velikostna razreda ponovi, podobno pa je potrjena tudi naša delitev, ki zadeva svitke (Oman 1981, t. 30: 5–12, 14, 53: 11, 15–17).

Na kratko velja predstaviti morebitno tkalsko ploščico. Poldoben predmet je bil najden tudi na Hajndlu pri Ormožu,

84 Tipološka razvrstitev svitkov.

kjer pa je močno uničen (Magdič 2006, t. 41: 13). Verjetno gre za ploščico, ki je bila uporabljena pri t. i. ploščičnem tkanju (nem. Brettchenweberei, angl. Tablet-waeving), pa čeprav naj bi bile bolj pogosto narejene iz lesa ali kosti. Tkalec je za izdelavo tkanine potreboval le od zelene širine odvisno število ploščic in niti. V Evropi je takšen način tkanja poznan že vsaj od bronaste dobe, kar v Sloveniji poleg najdbe z najdišča Rogoza potrjuje tudi najdba s Ptujkega gradu, bolj uveljavljen pa je postal v starejši železni dobi, ko tehniko poznamo tudi na Pošteli⁸⁵ (Korošec 1951, 328; Teržan 1990, t. 24: 1). Takšen način tkanja je enostavnejša alternativa navpičnim statvam, ki jih dokazujejo piramidalne uteži, a je po drugi strani primeren le za tkanje ožjih izdelkov.

Tudi drugi tukaj predstavljeni predmeti, predilska vretenca, piramidalne uteži in svitki, so bili po uveljavljeni razlagi uporabljeni v procesu predenja in tkanja (na statvah), obenem pa so edine priče tega procesa. A več tudi ne bi mogli pričakovati, saj so to večinoma edini neorganski elementi, uporabljeni pri teh dejavnosti v prazgodovinskih obdobjih.

Za predenje in tkanje velja, da sta se, kot še mnoga druga znanja, v bronasto dobo prenesla iz mlajše kamene in bakrene dobe, ko je bil najpogosteje uporabljeno predivo lan (*Linum usitissimum*). Novost na tem področju nastopi na prehodu iz bakrene v bronasto dobo, ko se je pojavila volna, ugotovljena pa je tudi uporaba konoplje (*Cannabis sativa*), koprive (*Urtica dioica*) ter ličja različnih drevesnih vrst, kot sta hrast (*Quercus*) in lipa (*Tilia*) (Grömer 2004, 175–176).

⁸⁵ Skozi ploščice, ki imajo najmanj dve, večinoma pa štiri luknje, so napeljene niti, ki so na eni strani fiksirane, z drugim koncem pa operira tkalec. En korak v tem procesu predstavlja simultani obrat ploščic za 90° ali 180°, tako da nastane zev, vanjo pa se nato vstavlja votek. Če to ponavljamo, nastaja na prednji strani tkanina, ki jo večji tkalec lahko okraši z zapletenimi vzorci (Barber 1990, 118–122; Kurzynski 1996, 15–16). Slovenska etnološka zapuščina pozna v Beli krajini podobnega pripomočka kot »brdce za tkanje trakov«, ki ga je B. Račič (1951, 147–148, sl. 10) označil kot najstarejšo in najprimitivnejšo napravo za tkanje. Za razliko od prazgodovinskih ploščic ima prostor za devet niti, uporablja pa se samostojno, tako da resnično dopušča le tkanje ožjih trakov, a je potek postopka dejansko enak.

Spremembo je pogojevala uveljavitev nove vrste ovac, poraščenih z volno, ki so zamenjale ovce, poraščene z dlako, občutno pa se je povečala tudi povprečna velikost živali. Kot njihovo izvorno področje se navaja Mala Azija (Benecke 1998, 65). Prednost volnenih vlaken je v njihovi pripravi, saj za razliko od rastlinskih ne potrebujejo tako obsežne predhodne obdelave. Presti je tako mogoče neposredno iz runa, za to pa se uporabljata preslica, na dveh koncih zožena palica, na katero se navija nit, in vretenca. Preslice so največkrat lesene, lahko pa so tudi koščene ali iz rogovja, izjemoma pa tudi iz brona ali slonovine. Iz različnih materialov so lahko narejena tudi vretenca, a so odkrita kljub temu večinoma keramična. Vretenca so širše gledano pogosta, saj nanje naložimo na najdiščih od Male Azije in Egipta do švicarskih kolišč, zelo jasne pa so tudi upodobitve v likovni umetnosti (Barber 1991, 39–78; Bazzanella *et al.* 2003, kat. 66; Grömer 2004, sl. 1). Na preslicah se večinoma pojavljajo posamezno, le redko v paru. Posamezna so iz spodnje ali zgornje strani⁸⁶ nataktnjena na preslice, primeri iz švicarskih kolišč pa kažejo, da so lahko bila na preslice pritrjena s smolo. Njihova vloga je najmanj dvojna. Najprej preprečujejo, da bi preja zdrsnila s preslice, ob tem pa s svojo obliko in težo delujejo kot rotirajoča utež, ki nastajajočo nit drži napeto in jo navija. Zato so pomembni njena oblika, premer in natančno centrirana luknja. Vrsta preje pogojuje tudi težo vretenca, ki za krajša volnena vlakna znaša 8–33 g, za surovo volno 100–150 g, medtem ko morajo biti vretenca pri dolgih rastlinskih vlaknih še težja. Rogoška vretenca, ki tehtajo od 8,8 (G968) do 44,7 g (G1274), z največjo zgoštvijo med 19 in 22 g, torej omogočajo zaključek, da so v naselbini tkali le iz krajših volnenih vlaken. Prav tako je imel pomembno vlogo premer vretenca, saj večje vretence povzročajo počasnejše in daljše vrtenje, manjše pa hitrejše in časovno krajše vrtenje, vpliva pa seveda na ohlapnost oziroma čvrstost vite niti ter lahko vodi tudi do trganja (Barber 1991, 52). Vretenca v paru se med seboj razlikujejo po profilu, zato lahko predpostavljamo razlike tudi v njihovih funkcijah.⁸⁷ V profilu enostranska konična oblika (V1 in V2) je, ob že omenjeni rabi vretenc, primerna za uporabo v nadaljnjem postopku, pri tkanju, kjer je takšna preslica lahko služila kot čolniček, ki ga je enostavno premikati skozi osnovne niti na statvah. Še primernejša so za takšno uporabo delno izvotljena vretenca (V1c), po

86 Takšen način se predvideva za prazgodovinsko Evropo, kjer upodobitve, ki so sicer precej pozne, kažejo poenoteno sliko, medtem ko v Egiptu vsi dokazi prikazujejo uporabo vretenca na zgornjem delu preslice, tako pa je zasnovan tudi hieroglif za predenje (Barber 1991, 52ss).

87 Izjema je etruščanska bronasta preslica iz Vulcija, ki je lita v enem kosu skupaj z »vretencema«, ki ju sestavljata dva oziroma trije ploščati diski (Buranelli 1992, sl. 89).

drugi strani pa so manj prikladna valjasta in kroglasta vretenca, ki so morda služila kot zaključek na polni preslici, ko je ta čakala na uporabo.⁸⁸

Statve poznamo dveh osnovnih oblik – horizontalne in vertikalne. Oboje so po slikarjih in kipih sodeč poznali v Egiptu, v Evropi pa je po različnih tipih uteži in njihovih upodobitvah mogoče rekonstruirati uporabo vertikalnih statev z obteženimi osnovnimi nitmi. Zelo natančne upodobitve takšnih statev poznamo iz grškega vaznega slikarstva, nekoliko manj nazorne, a prav tako pregledne, pa iz bronastodobnih skalnih slikarij iz Val Camonice v severni Italiji. Zanje je značilno, da osnovne niti visijo z zgornje prečne preklade, na spodnji strani pa so zaradi potrebne napetosti obtežene z utežmi različnih materialov, oblik in velikosti. Čeprav kažejo slikarije na grških keramičnih posodah in nekatere arheološke najdbe precej enotno oblikovane in enakomerno težke uteži na posameznih statvah, pa se lahko uteži tudi na enih statvah med seboj močno razlikujejo po teži, pa tudi po obliki, saj se ponekod med piramidalnimi in drugimi utežmi pojavijo tudi t. i. svitki, kar potrjujejo tudi primerjave z etnološkimi zapisi. Na lažje je v takem primeru navezanih manjše število osnovnih niti, na težje pa proporcionalno več (Schierer 1987, npr. Obrany pri Brnu (Češka) sl. 19; Barber 1991, 91ss, sl. 3.11, 3.13, 3.24). V tem kontekstu je zanimiva tudi delitev rogoških uteži. Teža prvih (Ut1) pri popolnoma ohranjenih doseže 120 g (G634), medtem ko pri drugih (Ut2) pri ne v celoti ohranjenih preseže tudi 600 g (G1047), pa čeprav tudi ta med seboj zelo variirajo. V kolikšni meri lahko na najdišču Rogoza s tkalskimi dejavnostmi povežemo tudi svitke, ni jasno. V istem kontekstu s sicer večjim številom uteži najdemo svitek le enkrat (SE 1503), a je po drugi strani tik ob jami tudi ognjišče (SE 1511). Različne so lahko tudi širine statev, odvisno od tega, kako široke izdelke želimo stkati. Naj omenimo zanimiv primer hiše 1/02 s starejšezelznodobnega naselja Nové Košariská, kjer so bile ob dveh sosednjih stenah postavljene statve, ene velike približno 4 m in druge približno 2 m, razlikovale pa so se tudi po povprečni teži in velikosti uteži, ki so jim pripadale (Belanová, Čambal, Stegmann-Rajtár 2007, sl. 3).

Da piramidalne uteži niso služile le vzpostavljanju napetosti v osnovnih nitih na statvah, pa pričajo primeri, ko perforacija zgornjega dela uteži ni izvršena do konca. Takšni primeri so bili poleg Rogoze (Ut3) odkriti tudi v Dolnjem Lakošu, v Ormožu ter na Pošteli, njihove razlage pa so lahko različne. Lahko so bili uporabljeni za stabilizacijo preslice

88 Zaradi velikega števila vretenc v nekaterih grobovih in hišah lahko predpostavljamo, da so tkalke oziroma predilke najprej pripravile več polnih (raznobarvnih) preslic niti, preden so začele tkati (Barber 1991, 303ss).

ob odvijanju niti, znani pa so tudi primeri, ko so bile uteži najdene ob oziroma na ognjišču, kjer so morda podpirale raženj ali posode ter jih držale nad ognjem oziroma žerjavico. V kontekstu ognjišča so bili po drugi razlagi uporabljeni tudi svitki. Na njih naj bi med kuho stale posode, ki bi s tem zadušile manj ognja, kot če bi stale neposredno v ognju oziroma žerjavici, in s tem doprinesle k učinkovitejši izrabi energije⁸⁹ (Lamut 1988–1989, tab. 1: 3, 14: 10, 16: 7, 21: 14, 24: 1; Barber 1991, 97, op. 11; Greif 1997, 43, sl. 29; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 28–29; Teržan 1990, t. 16: 16, 17: 16, 18: 12, 13, 25: 13).

Na jasne upodobitve tkanja, pogosto skupaj s predenjem, poleg številnih umetniških stvaritev starih civilizacij naletimo tudi na železnodobnih spomenikih našega okolja, kot sta tintinabulum iz Tomba degli ori bolonjske nekropole Arsenale Militare ter žara, trebušasta posoda s koničnim vratom, z madžarskega grobišča Sopron (Barber 1991, 39–78; Eibner 2007, sl. 2). Oba sta pomenljiva že zaradi lege v grobu ter svoje motivike, ob dejstvih, da so vretenca od pozne bronzaste dobe redno odkrita kot pridatki (predvsem) v ženskih grobovih, piramidalne uteži pa so v železnodobnih kontekstih pogosto označene z različnimi simboli, ki so morda odraz astronomskih znanj, lahko preji in tkanju ter s temi dejavnostmi povezanim elementom morda pripišemo tudi dodatno religiozno noto, ki je bila že večkrat poudarjena (Eibner 1986; 2007; Teržan 1996; Belanová, Čambal, Stegmann-Rajtár 2007; Primas 2007).

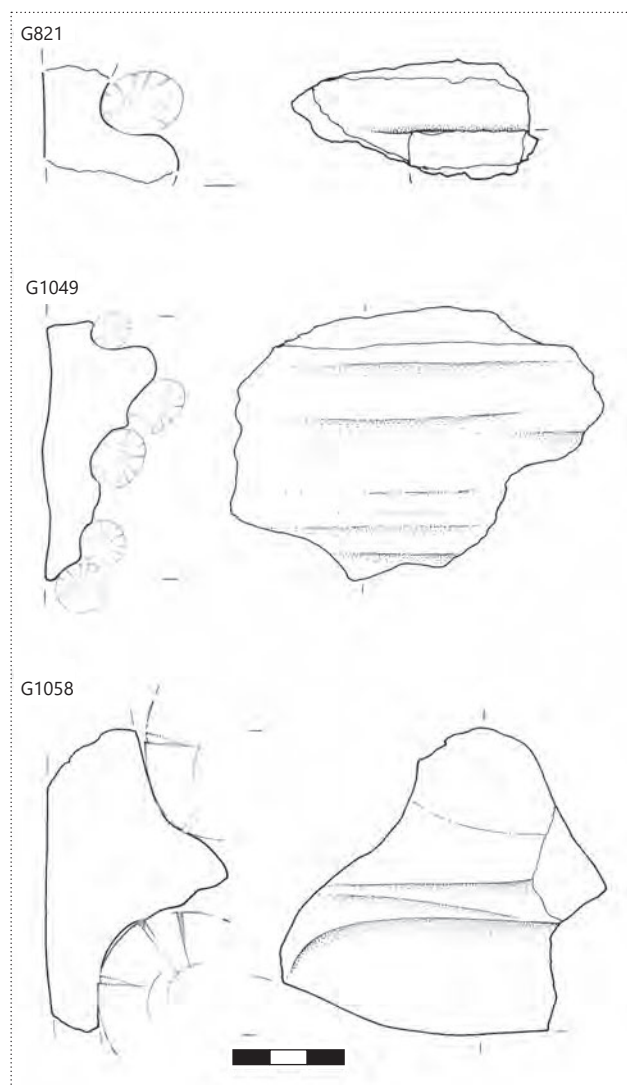
Keramične ploščice

Med keramičnimi predmeti se pojavljajo tudi takšni, katerih namembnost ni poznana. To so blago usločene okrogle ploščice (G157, G620, G621), med katerimi ima prva na robu izvihane strani zajede. Medtem ko prva nima primerjav, pa imata drugi dve, ki sta narejeni iz ostenij posod, dokaj številne vzporednice na Brinjevi gori, kjer so prisotne v skoraj vseh plasteh naselbine (Oman 1981, t. 4: 9, 9: 18–20, 29: 11, 45: 8).

⁸⁹ Piramidalne uteži so (bile) ponekod v Makedoniji uporabljene kot podstavki za podnice, kar je predstavljeno tudi v etnoloških zbirkah. Za to informacijo se zahvaljujem A. Pleterskemu iz Inštituta za arheologijo ZRC SAZU.

6.3 Prežgan stenski omet

Med najdbami z najdišča Rogoza so bili odkriti trije kosi bolje ohranjenega prežganega stenskega ometa (sl. 85), ki do neke mere pomagajo razumeti način izdelave in videz stavbnih objektov. Prvi in drugi kos kažeta na velikostni razred premerov vej med 1 in 3 cm, gostota sledov pri drugem pa ustreza odtisu prepleta. Tretji kos po drugi strani dokazuje prisotnost večjih lesenih brun. Še posebej je zanimiv, ker daje vtis, da gre za dve večji brunni eno ob drugem, kar lahko primerjamo s kosi stenskega ometa na poznobronastodobni Brinjevi gori ter starejšeželeznodobnem Kučarju pri Podzemlju, kjer hiše tudi zaradi drugih okoliščin razlagamo kot t. i. brunarice (Pahič 1981, 94, t. 5; Pahič 1985, t. 6: 16a–16č; Dular 1995, 63–67, sl. 37: 1, 38). Kljub temu je verjetnost za takšne stavbe tukaj majhna in moramo predvsem razmišljati v smeri, da gre za omet pri določenih stavbnih elementih, kot so na primer vrata, ki pa jih ob tako maloštevilnih kosih težko zadovoljivo preučimo.

85 Prežgan stenski omet z odtisi konstrukcije stenskega jedra in vej.

6.4 Interpretacija naselbinskih ostalin

Kot smo ugotovili pri obravnavi obsežnejših, večinoma po naravni poti nastalih plasti, je osrednji prostor izkopnega polja s svojo prodnato geološko sestavo nudil dobre pogoje za poselitev, kar je človek večkrat izkoristil. V pričujočem poglavju smo poskušali opisati naselbinske ostaline, njihovo časovno mesto ter morebitne spremembe v poselitvi tega prostora (sl. 32, 33).

Datiranje posameznih objektov v prvi vrsti temelji na tipološki analizi keramičnega gradiva, najdenega neposredno v jamah za sohe in v navezujočih se jamah drugih namembnosti.⁹⁰ Ker pa je njihovo število razmeroma majhno, za njihovo opredelitev uporabljamo tudi najdbe, ki se prostorsko ujemajo z objekti in ležijo v plasteh nad njimi.⁹¹ Nekatero jame in jame za kole, pripisane objektom, so ponujale tudi zadostno količino oglja za radiokarbonsko analizo.

Južni del izkopanega območja (sek. I–XX) je bila poplavna ravnica, ki ni bila poseljena, arheološke ostaline, označene na tlorisu, pa pripadajo kasnejšim obdobjem (sl. 86).⁹² Najjužnejše ostaline, ki jih lahko povezujemo z naselbino, se nahajajo v sektorjih XXIV, XXVII in XXVIII, večina pa jih je bila odkritih tik ob nekdanji strugi vodotoka (sl. 33). To so ostanki ognjišča SE 211, sicer pa prevladujejo plitke jame nepravilnih oblik, med katerimi je bilo le v jami SE 514 nekaj kronološko občutljivih odlomkov keramike (G146–G148). Od njih dva pripadata loncem, pri tretjem (G147) pa gre za na notranji strani fasetirano ustje, kakršna so značilna predvsem za obdobje Ha A.

Gospodarstvo 1 – stavbni objekti 1, 2, 3 (sl. 86)

Nekoliko severneje, v kvadrantih 811–813 in 816–818, so bili odkriti ostanki stavbnega objekta 1, ki leži v sektorju XXX. Tvorita ga dve vzporedni vrsti s po štirimi jamami za sohe.⁹³

90 Ob tem se moramo zavedati problematičnosti najdb iz jam za sohe. Po eni strani so lahko prišle v jamo ob izkopu jame, ko je bila po postavitvi sohe ponovno zatrpna s polnilom, ali med uporabo objekta, ko je bila površina nad njimi v uporabi, ter seveda po opustitvi objekta, ko je soha propadla in je osrednji del jame zasul nad njim ležeč material.

91 Tukaj smo upoštevali predvsem najdbe iz plasti SE 3a, SE 600 in SE 999, ki jih lahko pogojno razlagamo kot glavno kulturno plast.

92 Natančneje so procesi predstavljeni v poglavju Osnovne stratigrafske plasti in poskus razlage lokalnih geoloških procesov.

93 Ker je velike razlike med posameznimi jamami za sohe opaziti pri objektu, kjer domala ni pomislekov o njegovem videzu, potem tudi pri drugih objektih razlike v obliki in profilu jam za sohe ne moremo upoštevali kot verodostojnega kriterija za določanje stavbnih tlorisov,

Dimenzije objekta so približno 7,5 × 2,5 m, njegova usmeritev pa V–Z. V jami SE 1102 (s polnilom 1103) je bilo tudi oglje, ki je bilo radiokarbonsko datirano (1021–910 cal BC (2σ-90,3 %)), kar predstavlja eno najmlajših datacij v sklopu naselbine.

Na objekt se morda navezuje tudi jama SE 1120, v kateri je bilo prav tako odvzeto oglje za radiokarbonsko analizo (1697–1533 cal BC (2σ-85,5 %)). Na območje objekta se prostorsko vežeta le dva predmeta (G330 in G331) iz plasti SE 600, od katerih je eden izbočen ročaj, okrašen z navpičnimi kanelurami, značilen predvsem za obdobje Ha B.

Dataciji objekta glede na najdbe in oglja iz jame za soho sta torej skladni. Odstopa pa datacija velike jame ob njem, ki verjetno ni sočasna. Izziv razlage jame je toliko večji, saj na najdišču docela primanjkuje arheološkega gradiva, ki bi nedvomno dokazovalo poselitev tega območja na koncu zgodnje oziroma na začetku srednje bronaste dobe. Po drugi strani pa sta med skupaj 34 radiokarbonskimi datacijami še dve, ki sta vsaj deloma sočasni. Ena izvira iz plasti SE 8, druga pa iz jame za soho SE 1413 ob stavbnem objektu 20/21 (sek. XXXVII). Pri prvi gre za naplavinsko plast z mešanim arheološkim gradivom, tudi pri slednji pa je situacija dvoumna. V ob njej ležeči jami za soho SE 900a je bil odlomek bronastega obročka, ki ga tako po obliki kot po izsledkih kemične analize datiramo v razpon Ha A in zgodnjega Ha B. Dvom o ustreznosti kar treh časovno podobnih datumov je po našem mnenju odveč, vprašljiva pa ostaja pravilna razlaga. Ker lahko oglje nastane na različne načine, naselbinske dejavnosti niso njegov edini vir. Pomanjkanje arheološkega gradiva, ki bi ga lahko datirali v pozno fazo zgodnje bronaste dobe, nas napeljuje na misel, da je bilo to območje vključeno v gospodarsko zaledje katere bližnje naselbine. Koriščenje ognja oziroma požigalništvo za pridobivanja novih kmetijskih površin bi torej lahko bilo izvor tega oglja, ob tem pa ne smemo pozabiti tudi na naravne požare.⁹⁴

Stavbni objekt 2 se prav tako nahaja v sektorju XXX, v kvadrantih 843–845, 856–858 in 868, a je njegova oblika slabše ohranjena. Njegove dimenzije, kot jih predvidevamo pri začrtani varianti, znašajo 7,5 × 5,7 m, pri takšni čelni širini pa so za podpiranje strešne konstrukcije že potrebne tudi slemenske sohe. Njegova usmeritev je približno S–J z blagim odklonom proti zahodu. Na objekt se v različne smeri

.....
kot je to predlagal Dular (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 43). Kriteriji, ki smo jim dosledno sledili, so obstoj vogalnih jam za sohe, pri večjih razponih čelnih sten pa morajo biti prisotne tudi jame za slemenske sohe.

94 Občutno previsoko starost je pokazala tudi analiza vzorca iz jame za soho SE 376, ki pripada stavbnemu objektu 13, saj je njena vrednost 31320 ± 240/-230 BP. Pri tem iz laboratorija niso sporočili nikakršnih dvomov o starosti vzorca.

navezujejo sohe, ki morebiti predstavljajo ostanke prizidkov ali ograj.

Stavbni objekt 3 iz sektorja XXXI, kvadrantov 884–891 in 912, prav tako nima povsem jasne oblike. Jame za kole, ki mu jih pripisujemo, so bile deloma izjemno plitke. Vendar je treba opozoriti, da gre za območje, kjer je oranje močno posegalo tudi v prodrnato geološko osnovo, ki jo je v času izkopavanja pokrivala le ornica (glej slike profilov sl. 24–25). V eni izmed jam (SE 615) je bil tudi odlomek prežganega stenskega ometa. Dimenzije skoraj pravokotnega objekta so $8,7 \times 5,7$ m, njegova usmeritev pa je približno JZ–SV. Nanj se na jugovzhodnem delu navezujejo večja jama (SE 617) ter tri jame za kole, ki bi pogojno lahko nudile oporo predverju oziroma prizidku. Najdba, vezana na objekt, je le odlomek ovalnega lonca, okrašenega z razčlenjenim rebrom (G336), ki je časovno neznačilen.

Skupina stavbnih objektov 1, 2 in 3 s svojo razporeditvijo in usmerjenostjo omejuje prostor med njimi. Takšno razporeditev v nadaljevanju imenujemo gospodarstvo (1). Predstavljamo si, da gre za stavbe, ki so pripadale določeni družbeni enoti, a ne nujno družini.⁹⁵ Na osrednjem prostoru je bilo ob eni večji podolgovati jami ugotovljenih tudi nekaj jam za sohe, ki tvorijo različno usmerjene vrste, vendar zanje še nismo našli ustrezne razlage. Ob tem je zanimivo, da so bile najdbe keramike v plasti SE 600, ki se je nahajala na območju hiš iz sektorja XXX, v veliki večini izven stavbnih prostorov. Najdbe, ki so primerne za natančnejšo opredelitev, so le tri (G332–G334). Med njimi sta dno, okrašeno z odtisi prstov, in ročaj z navpičnimi kanelurami, po katerih sklepamo na razpon od prehoda Bd D/Ha A do začetka mlajše Ha B.

Stavbni objekt 4

Nekoliko vzhodnjeje od tega gospodarstva je bila ob vodotoku odkrita večja jama SE 658b, v kateri je bila tudi jama za soho. Ob veliki količini keramičnega gradiva so bili v jami tudi kamniti brus, kalcinirane živalske kosti ter velika količina prežganega stenskega ometa, zaradi česar predvidevamo nekakšno nadgradnjo. V inventarju (G311–G329) zasledimo velike in tudi nekoliko manjše ovalne shrambne lonce (G320, G326 – L4b) ter skleda z izvihanim (G329 – Sv1b) in

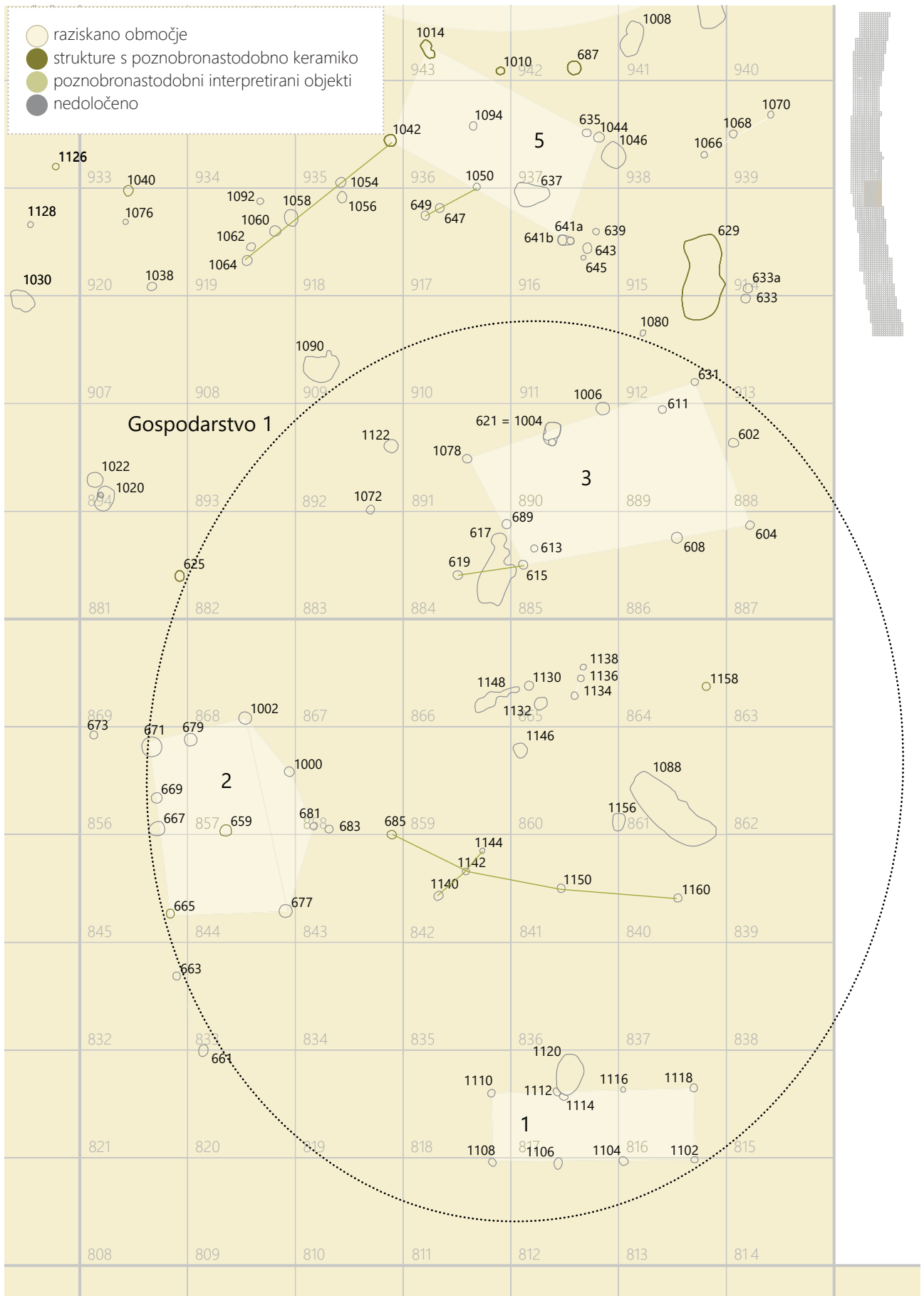
⁹⁵ Pri definiciji gospodarstva se opiramo na razlago termina *farmstead* B.K. Robertsa (1996, 15–16). Po njem gre za skupino objektov, ki tvorijo kmetijsko skupnost, sestavljeno iz enot za različne namene. Predvidevamo lahko prostore za ljudi in živali, kašče, delavnice, dvorišča itn., ki so lahko omejene oziroma zagrajene z ograjami. Ponemoglo je mogoče domnevati tudi soobstoj več gospodarstev, ki so lahko soodvisna, saj skupaj obdelujejo zemljo, skrbijo za živino itn. Po nekaterih primerjavah gospodarstva ne gre enačiti s pripadnostjo le eni družini, kot si to po zgledih v današnjem kulturnem okolju radi predstavljamo.

uvihanim ustjem (G317, G328 – Sz3b). Čeprav ima najstarejša najdba (G329) analogije le v pozni srednji in zgodnji pozni bronasti dobi, večina drugih sodi v Ha A, kar velja tudi za njihov okras. Med mlajše najdbe lahko uvrstimo odlomek, okrašen z vrezanim okrasom (G311), ki ima vzporednice le v mlajšežarnogrobiščnih kontekstih. Stavba torej najverjetneje sodi v čas Ha A do prehoda v Ha B.

Stavbni objekt 5

V severnem delu sektorjev XXXI je bilo zabeleženih precej jam za sohe in nekaj večjih jam, med katerimi lahko z nekaj pazljivosti domnevamo stavbni objekt 5. Sestavljata ga dve vzporedni vrsti s po tremi jamami za sohe, a se kar v treh vogalih pojavljajo dodatne sohe, ki nakazujejo kasnejša popravila objekta. V osrednjem delu stavbe je bila za podporo strehe nameščena tudi slemenska soha. Njegove dimenzije so $7,4 \times 3,8$ m. S stavbo lahko povežemo tudi nekaj jam, od katerih se ena nahaja v jugovzhodnem vogalu hiše, druge pa so razporejene v oddaljenosti do 6 m od njene vzhodne stranice. Ob stavbi so nadalje zanimive v vrstah razporejene jame za kole, ki vse potekajo od JZ proti SV in se delno nanjo tudi navezujejo. Ker se tudi ostanki te stavbe nahajajo na območju, kjer je nad geološko osnovo v večji meri le orna prst, imamo ponovno opravka z obsežnim uničenjem plasti, zaradi česar so jame za sohe nenavadno plitke. Prostorsko lahko na objekt vežemo štiri najdbe (G337–G340), od katerih ima ustje G339 (U3) analogije v času pozne srednje in zgodnje pozne bronaste dobe, ustje G340 (U2a), odkrito v jami za soho SE 1010, pa sodi predvsem v mlajšežarnogrobiščno okolje.

Nekoliko zahodnjeje, bliže vodotoka, v sektorju XXXII, je bilo ob maloštevilnih jamah za sohe odkrito večje število globljih jam nepravilnih oblik. Keramične najdbe izvirajo le iz jam za sohe (SE 1126, SE 1140) in plasti nad njimi. Med njimi izstopata skleda tipa So5a (G494) iz jame SE 1126, ki se pojavlja vse od zgodnje do mlajše pozne bronaste dobe, ter skleda tipa So5b, odkrita v jami SE 1040 (G341), s paralelami iz časovnega okvirja Ha A in zgodnjega Ha B. Še nekoliko zahodnjeje, v kvadrantih 925–927 in 952, naj omenimo večjo zgostitev najdb v plasti SE 610. Tam je bila ob veliki količini lončenine (G358–G362, G369–G377, G381–G408, G410–G417), ki jo datiramo v stopnji Ha A in zgodnji Ha B, odkrita velika količina kamnitih orodij, predvsem žrmelj (G363–G368), ob tem pa tudi semena prosa (*Panicum*), ječmena (*Hordeum*) in boba (*Vicia faba var. minor*). Gre za delno premaknjene plasti, ki so se nahajale ob in nad nekdanjo strugo, a je verjetno, da je bil v bližini prostor, kjer so mleti žito in morda opravljali tudi druge obrtniške dejavnosti.

86 Pregledni načrt gospodarstva 1. Merilo 1 : 200.

Stavbni objekt 6

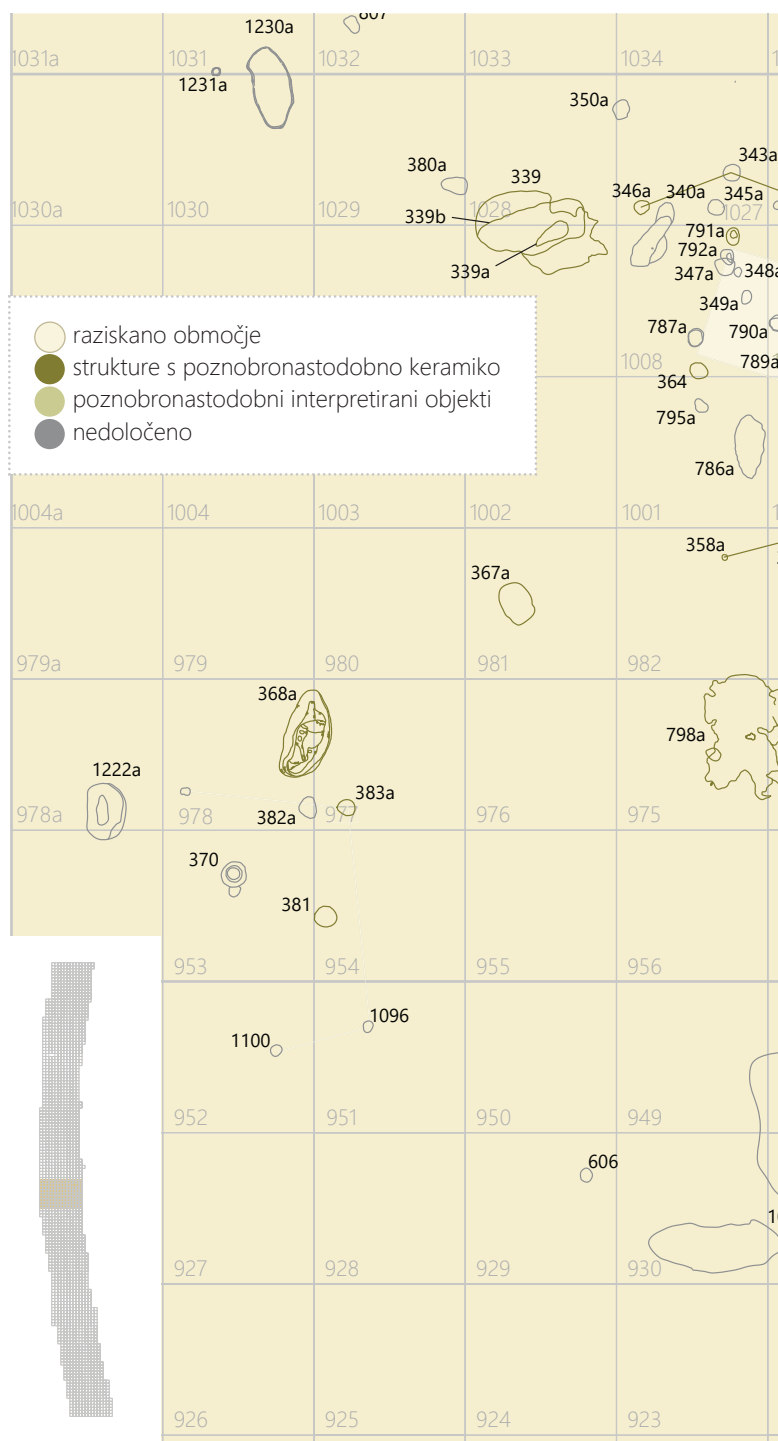
Na območju sektorjev XXXIII in XXXIV so se sledi arheoloških ostalin še zgostile. Ob vodotoku je bilo v kvadrantih 951–954, 977–978 odkritih nekaj jam za sohe, ki tvorijo blago trapezoiden stavbni objekt 6, z dimenzijami 6,5 × 3,1 m, ki obdaja jamo SE 370a, z eno izmed najpomembnejših najdb najdišča. V njej je bila ob popolnoma ohranjenem loncu (G637 – L7d) odkrita v celoti ohranjena planokonveksna bakrena pogača (G636). Glede na primerjave ju lahko uvrstimo na prehod iz starejšega v mlajšežarnogrobiščno obdobje, kar potrjuje tudi analiza kemijske sestave pogače. Jama je ob tem vsebovala tudi ožgane ostanke lesa in košček žitnega zrna. Sestav se ponovi v jami za soho SE 900a, ki je domnevno del stavbnega objekta 20/21. V njej so bili odkriti seme boba (*Vicia faba* var. *minor*) in žitno zrno, morda ječmen (*Hordeum*), več odlomkov neznačilne lončenine in odlomek bronastega obročka oziroma zapestnice. Slednji vzbujajo pozornost zaradi visoke, kar 15 %, vsebnosti kositra, kar ga morda uvršča celo med polizdelke, ki se v metalurškem procesu uporabljajo kot vir kositra. Lesno oglje iz jame SE 370a je omogočilo tudi radiokarbonsko analizo, ki jamo datira v čas 1208–991 cal BC (2σ-95,4 %). Ob tem je bilo analizirano tudi oglje iz jame za soho SE 1100, ki je sestavni del stavbnega objekta 6. Datacija se je izkazala za sočasno (1211–1012 cal BC (2σ-95,4 %).

Stavbna objekta 7, 8 (sl. 87)

V zahodnem delu sektorja so bile odkrite ostaline še dveh stavbnih objektov, v plasti nad geološko osnovo pa se nanju navezuje nekaj lončenine, ki se kot v sektorju XXX nahaja predvsem izven tlorisov stavb. Južnejši, stavbni objekt 7, se razprostira v kvadrantih 973–974 in 983–984, oblikujeta pa ga dve vrsti s po štirimi jamami za sohe. Njegove dimenzije so 6 × 3,3 m. V severnem delu so bili odkriti tudi plitka ovalna jama, nekaj manjših jamic, morda ostankov kolov, ter prodnata plast nepravilne oblike. Podobna je bila odkrita tudi ob južnem delu stavbe, le da je bila slednja mnogo večja in je bila v njej tudi večja količina odlomkov lončenine. Ob severnem delu stavbe so bile v smeri zahoda jame za sohe oziroma kole, ki potekajo v rahlem loku in morda nakazujejo obstoj ograje ali staje. Natančneje datirane najdbe (G522–G548) izvirajo le iz plasti SE 336, ki je bila delno premešana, saj se je nahajala le 0,20–0,25 m pod površino orne zemlje in je bila posledično v njej tudi novoveška keramika. Razpon prazgodovinskih najdb je širok, saj sta ob prevladujočih poznobronastodobnih kosih tudi mlajša odlomka, ki ju pripisujemo starejši železni dobi (G524, G525). Med preostalimi so bili različne sklede ter nekaj loncev. Sklede tako pripadajo kar štirim variantam (So1a – G534, So1d – G532,

G538, Sz2a – G528 in Sz4a – G526), njihov časovni razpon pa obsega stopnji Ha A in Ha B. V času zgodnje pozne bronaste dobe se že pojavi lonec variante L3 (G527, G533), tako zgodnji pa bi lahko bil tudi odlomek posode na nogi G548 (D5b). Naj omenimo še varianto lonca L2 (G537), ki se pojavlja skozi vso pozno bronasto dobo. Predvidena raba objekta je torej umeščena predvsem v stopnja Ha A.

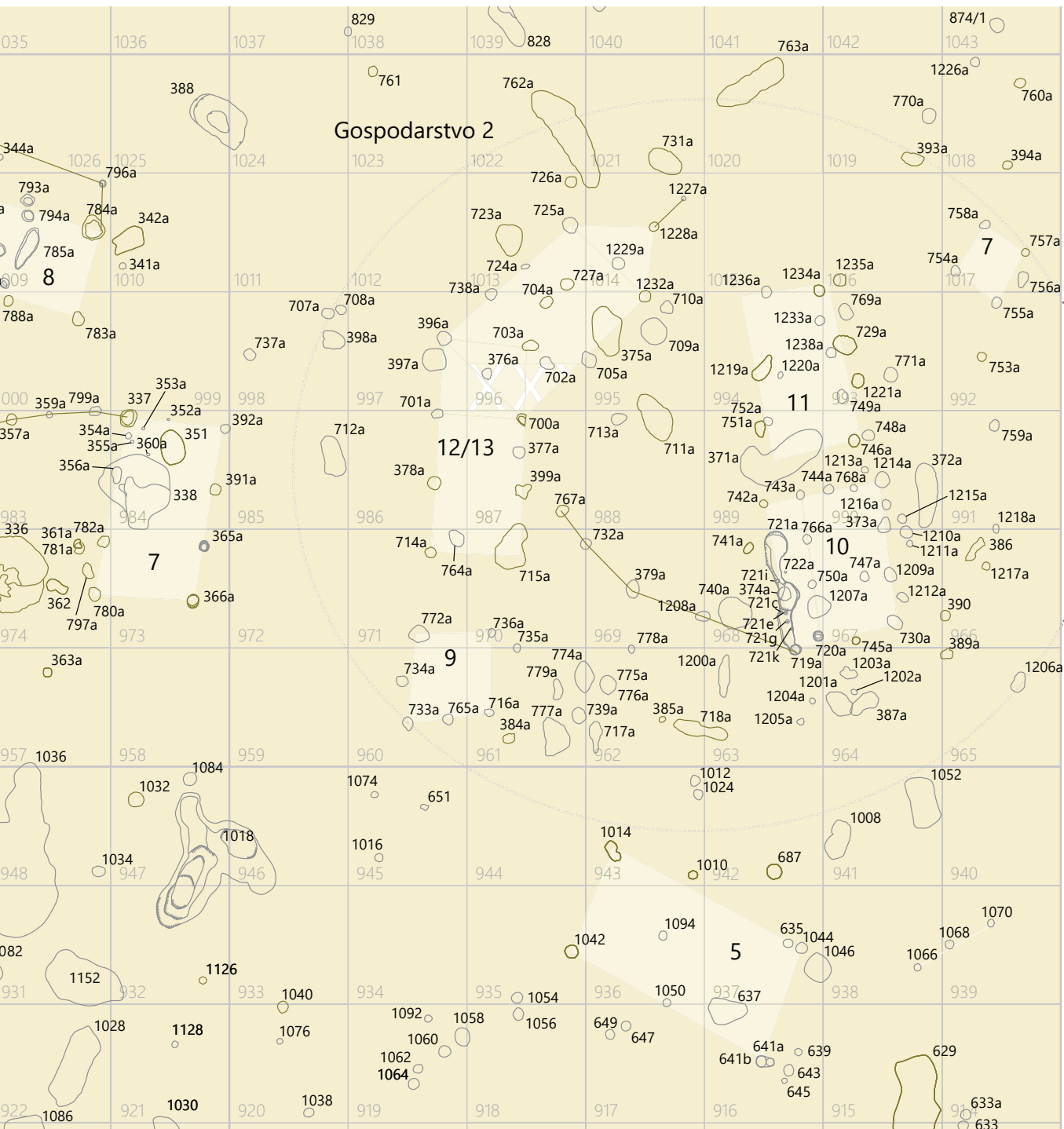
Nekoliko severneje ležeči stavbni objekt 8 se razprostira v kvadrantih 1000, 1008–1009, 1026–1027, njegove dimenzije

87 Pregledni načrt gospodarstva 2. Merilo 1 : 200.

pa so 5 × 3 m. Sestavljata ga dve vrsti s po petimi sohami, med katerimi so kar štiri pari. Stavba je imela še slemensko soho. Jame, ki so na severni strani stavbe, so morda tvorile prizidek. Glede na število jam in njihove lege se zastavlja vprašanje o številu hiš in načinu gradnje. Po prvem scenariju gre za dva objekta, pri tem pa je bil ob popravilu drugi le blago zamaknjen. Lahko pa gre za le en objekt s parnimi sohami, saj je podoben način gradnje opaziti tudi pri vzhodni steni stavbnega objekta 11 (sek. XXXIV). Ob takšnem

predvidevanju se postavljajo tudi vprašanja o načinih gradnje, na katera pa zaradi odsotnosti ostankov stenskega ometa ne moremo odgovoriti. Verjetno je, da je bila gradnja s sohami z vmesnimi stenami iz prepleta. Manj verjetna je gradnja z med dvema navpičnima sohami ukleščenim brunom, ki je doslej poznana le pri gradnji ograj. Taka stavba bi spominjala na brunarico, oporo pa bi ji nudile navpične

sohe.⁹⁶ Okoli nje je razporejenih še nekaj večjih jam, med katerimi izstopa SE 339, v kateri je bilo tudi več odlomkov lončenine. Edina značilna najdba, ki jo morda lahko povežemo s stavbo, je kolenčast ročaj iz jame za soho SE 346 (G549), ki leži v isti vrsti kot severna stena objekta in morda pripada prizidku. Posode s takšnimi ročaji so najpogostejše na začetku mlajšega žarnogrobišnega obdobja.

Gospodarstvo 2 – stavbni objekti 9–14 (sl. 87)

Nekoliko vzhodnejše, v osrednjem delu sektorja XXXIV, je bilo večje število ostalin objektov, ki so glede na postavitve okoli dvorišča oblikovali eno izmed gospodarstev (2). Najjužnejši je manjši stavbni objekt 9, ki se nahaja v kv. 960–961 in 970–971. Orisuje ga šest jam za sohe, ki tvorijo skoraj pravokotno obliko z dimenzijami 2,9 × 2,7 m. Vzporejamo ga lahko z nekoliko manjšim stavbnim objektom 14 v kvadrantih 992 in 1017, katerega oris podajajo le štiri jame za kole. Njuna namembnost kot kašče, kar je pri tako velikih objektih pogosto, pa je zaradi pomanjkanja najdb zgoj hipotetična.

Jasen je obris 5 × 3,8 m velikega stavbnega objekta 10, ki leži v kvadrantih 967–986 in 989–990. Oblikujejo ga tri vrste jam za sohe, pri čemer pa srednja ni centralna, temveč deli stavbo na eni tretjini. Ob tem je zanimiva zahodna vrsta z jamami za sohe v jarku, v katerem so se ohranili tudi odtisi zabitih kolov, ki so sestavljali stensko konstrukcijo. Do neke mere podobno gradnjo poznamo iz kasnejše naselbine na Hajndlu pri Ormožu ter iz nekaterih madžarskih naselbin, le da so tam na takšen način grajene celotne stavbe⁹⁷ (Csányi, Tárnoki 1994, Fig. 114–116; Mele 2005). S stavbo lahko povežemo tudi jame zahodno od nje ter večje število jam za sohe, ki se pojavljajo predvsem ob vzhodni strani objekta in so morda pokazatelji kasnejših popravil. Podobno kot pri stavbah 5 in 7 tudi tukaj opazimo vrsto soh, ki v loku izhajajo iz jugozahodnega vogala stavbe.

96 Dejstvo je, da stavba, narejena le iz vodoravnih brun, ki se v vogalih vežejo na preklap, ne potrebuje dodatne opore niti dodatne slemenske podpore, saj je njena nosilnost zadostna. Stvar pa se bi spremenila, če bi šlo za drugačno vezavo, ki pa jo lahko predvidevamo le teoretično. Stik dveh isto usmerjenih brun lahko predvidevamo tudi po enem izmed rogoških kosov prežganega stenskega ometa (sek. XLIII, kv. 1337, 1337a; SE 1504; G1058). Kljub temu pa drugačnih oblik gradnje, ki jih danes ne poznamo več, ne gre popolnoma izključiti, saj je to čas, ko so na Brinjevi gori postavljene prve stavbe, ki so bile grajene iz brun in se predvidoma vežejo na preklap. Morda pa bi lahko v času spoznavanja tega načina gradnje predvidevali tudi eksperimentiranje z drugačnimi rešitvami, ki se kasneje niso uveljavile.

97 Glede na plitke jame tega objekta bi tudi tukaj morda lahko predvidevali jarke, ki so učvrščevali stenske konstrukcije, a je indicev za resnejše zaključke enostavno premalo.

Le slabega 1,5 m severneje so bili v kvadrantih 989–990, 993–994 in 1015–1016 ostanki stavbnega objekta 11 z dimenzijami 5,4 × 3 m. Orisujeta ga dve vrsti soh, od katerih vzhodno sestavlja pet parov jam za sohe, medtem ko je zahodna linija slabše ohranjena.⁹⁸

Z zahodnega dela zapira dvorišče kompleks stavbnih objektov 12 in 13, ki se razprostira v kvadrantih 970–971, 986–987, 995–997 in 1013–1014. Pri poskusu razlage ju nismo uspeli primerno ločiti. Prvi, ki leži južneje in je usmerjen skoraj natančno v smeri S–J, predvidoma meri 4,7 (7,2) × 3 m, označujeta ga dve vrsti jam za sohe, v enem vogalu pa se nahaja večja jama. Drugega, usmerjenega JZ–SV, oblikujejo tri vrste jam za sohe. Njegove dimenzije so 5,7 × 3,7 m. Omeniti je treba še severovzhodno nadaljevanje osrednje vrste soh istega objekta, kjer sta bili odkriti manjša dvojna in manjša enojna jama za soho oziroma kol. Prostorsko je na omenjene stavbe vezanih več jam različnih oblik. Med drugim je v kvadrantih 961–962 skupina jam, katere starost morda opredeljuje odlomek lončenine iz SE 776, ki ga postavljamo v zgodnjo bronasto dobo. Najdb, ki se vežejo na druge objekte, je zelo malo, saj je bila nad geološko plastjo le ornica. Kljub temu je bilo nekaj najdb v jamah za sohe (G657–G659, G662), od katerih pa le SE 399a pripada tlorisu naše stavbe 12. Po primerjavah sodijo v starejšo in mlajšo pozno bronasto dobo. Na takšno starost teh objektov kaže tudi radiokarbonska analiza vzorca oglja iz jame za soho SE 727a, ki kaže na časovni razpon 1133–1010 cal BC (2σ-76,7 %).

Sektorja XXXV in XXXVI zaobjemata osrednji del naselbine, kjer se geološka podlaga že nekoliko spusti, tako da je bilo uničenje vkopanih arheoloških elementov na tem delu manjše.⁹⁹ Zahodni del, ki meji na strugo vodotoka, je domala brez arheoloških ostalin oziroma je njihova gostota za mnogokrat manjša od siceršnje. Tukaj lahko predvidevamo osrednji prostor naselbine, morda »trg«, ki ima primerjave tudi pri nekoliko starejših naseljih, kot sta Sodolek pri Sv. Juriju ob Ščavnici in Pince (Pod Grunti) pri Lendavi (Kavur 2007, sl. 2; Kavur 2018, 63; Kerman 2018, 58). Med ostalinami na tem območju je le nekaj večjih jam (npr. SE 801, SE 809–810, SE 882/1), ob katerih je bilo tudi nekaj manjših jam (za sohe), vendar pa razen krajših vrst ni drugih značilnih razporeditev.

98 V njenem severozahodnem vogalu je prišlo tudi do recentnega uničenja (SE 728a), ob tem ne poznamo niti profila jame SE 371a, ki bi lahko vključevala jama za soho, kot to poznamo pri jami SE 933a ob stavbnem objektu 24.

99 Podatki o teh sektorjih so izredno skopi, saj nismo imeli na voljo opisov SE-jev, število najdb, ki so bile pripisane temu območju, pa je v primerjavi z drugimi izredno malo. Prav tako popolnoma manjkajo podatki o prisotnosti prežganega hišnega ometa.

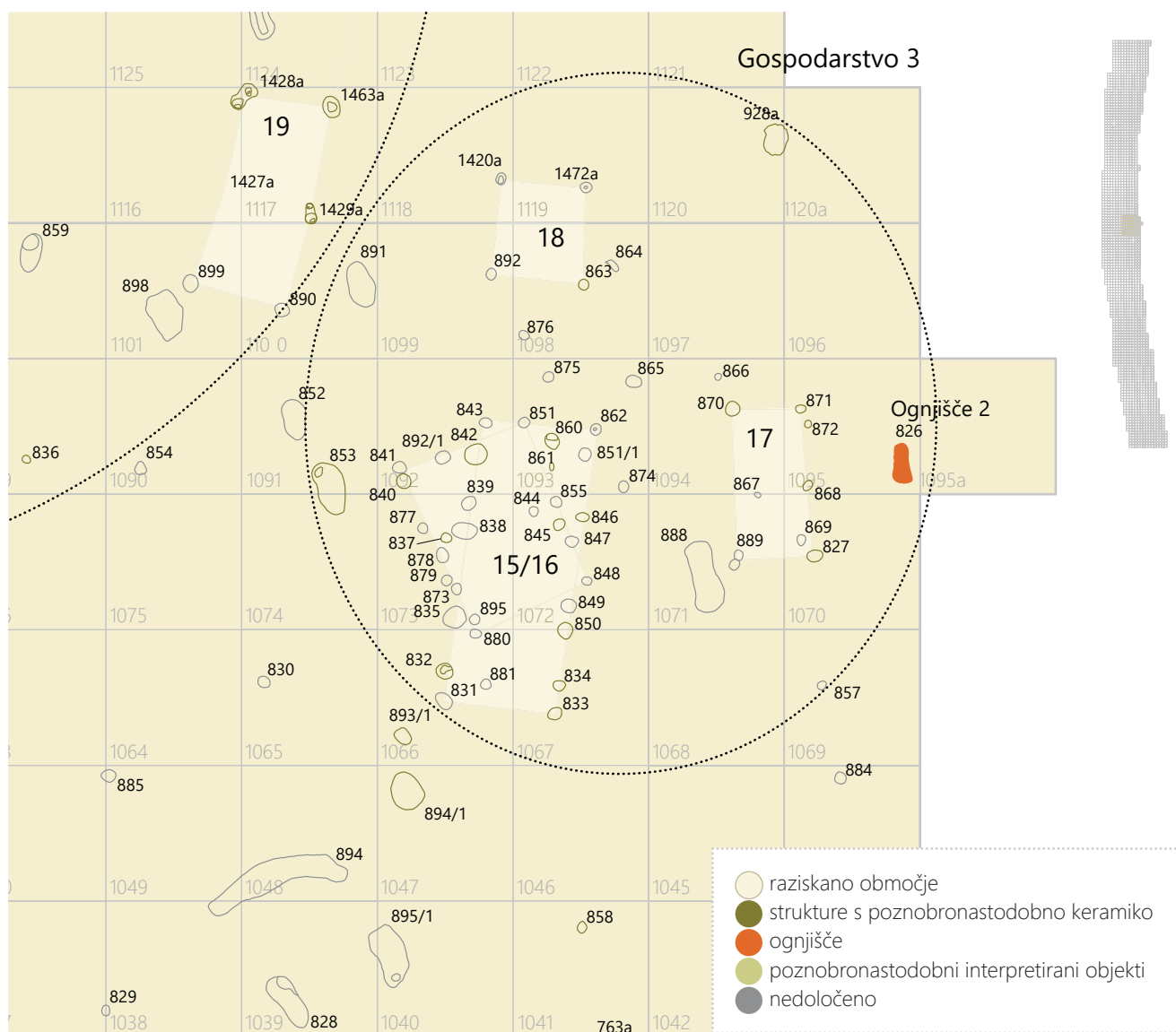
Najstarejša in edina, ki jo lahko dobro datiramo, je jama SE 882/1, v kateri je bil lonec (G687), značilen za kulturno skupino Kisapostag iz zgodnje bronaste dobe. Na vzhodu območje osrednjega prostora zaključujejo večje podolgovate jame, ki so bile razporejene med že obravnavanim stavbnim objektom 12/13 in naslednjim stavbnim objektom 15–16. Ena izmed jam (SE 731) je z vsebnostjo oglja omogočala tudi radiokarbonsko analizo, ki jo datira v čas 1285–1112 cal BC (2σ-95,0 %).

Gospodarstvo 3 – stavbni objekti 15/16–18, ognjišče 2 (sl. 88)

V kvadrantih 1066–1067, 1072–1073 in 1092–1093 je bil stavbni objekt 15/16, z dvema opredeljenima fazama gradnje, ki pa ju časovno ne moremo jasneje ločiti. Ob tem prvi, z dimenzijami 8,5 × 3,3 m in usmerjenostjo od juga proti severu z blagim odklonom proti severovzhodu, morda

»skriva« še dve (pod-)fazi gradnje. Gre namreč bodisi za stavbo, ki jo sestavljata dve vrsti s po štirimi pari jam za sohe, bodisi sta to dva objekta, in sicer z drugim, ki je po skoraj isti osi zamaknjen za dobrega pol metra. Kot dokaz za relativno zaporedje gradnje enega izmed njih lahko služijo fragmentirane žrmlje (G669), ki so bile kot kamnita zagozda uporabljene v jami za soho SE 842. To pomeni, da je bila stavba zgrajena, ko je naselje že živelo, saj so bile žrmlje po poškodbi preuporabljene za zagozdo. Kaže, da je bil torej starejši drugi (oz. tretji) objekt, velikosti 5,1 × 3,6 m, ki ima tudi zamaknjeno centralno os, saj je usmerjen JV–SZ. Tudi ta ima na najmanj dveh mestih po dve jami za sohe, kar najverjetneje pomeni, da je bil popravljan.

Le štiri metre vzhodneje se je nahajal 4,3 × 2 m velik stavbni objekt 17. Slednji izstopa po dimenzijah, saj je med ožjimi stavbami v naselju, tudi po obliki pa ga lahko vzporejamo s stavbnim objektom 26. Obema sta skupni trdnjša gradnja

88 Pregledni načrt gospodarstva 3. Merilo 1 : 200.

krajših stranic, ki jih je sestavljalo večje število soh, in ohlapnejša predvsem na zahodni, podolžni strani, kjer je v obeh primerih stala le ena soha. Takšno gradnjo bi lahko po obliki primerjali s pokritimi stajami na nekaterih slovenskih planinah (Cevc 1984, 118). Še vzhodneje, na meji izkopnega polja, je bila odkrita jama SE 826 z obilico oglja in prežgane ilovice, ki jo zatorej lahko razumemo kot ognjišče. K tej skupini stavb sodi tudi manjši stavbni objekt 18 s štirimi sohami, ki meri 2,8 x 2,6 m in po obliki močno spominja na južneje ležeča objekta 9 in 14. Zaradi pomanjkanja najdb je to gospodarstvo težko natančneje datirati, saj so na voljo le najdbe iz premešanih plasti (G672–G686). Njihov razpon je sicer »klasičen rogoški«, saj odlomek lonca G677 vzporejamo s pozno srednjo in zgodnjo pozno bronasto dobo, odlomek odebeljenega ustja skleda G683 (Sz3c) pa z mlajšežarnogrobiščnim obdobjem; vse druge najdbe prav tako sodijo v ta razpon.

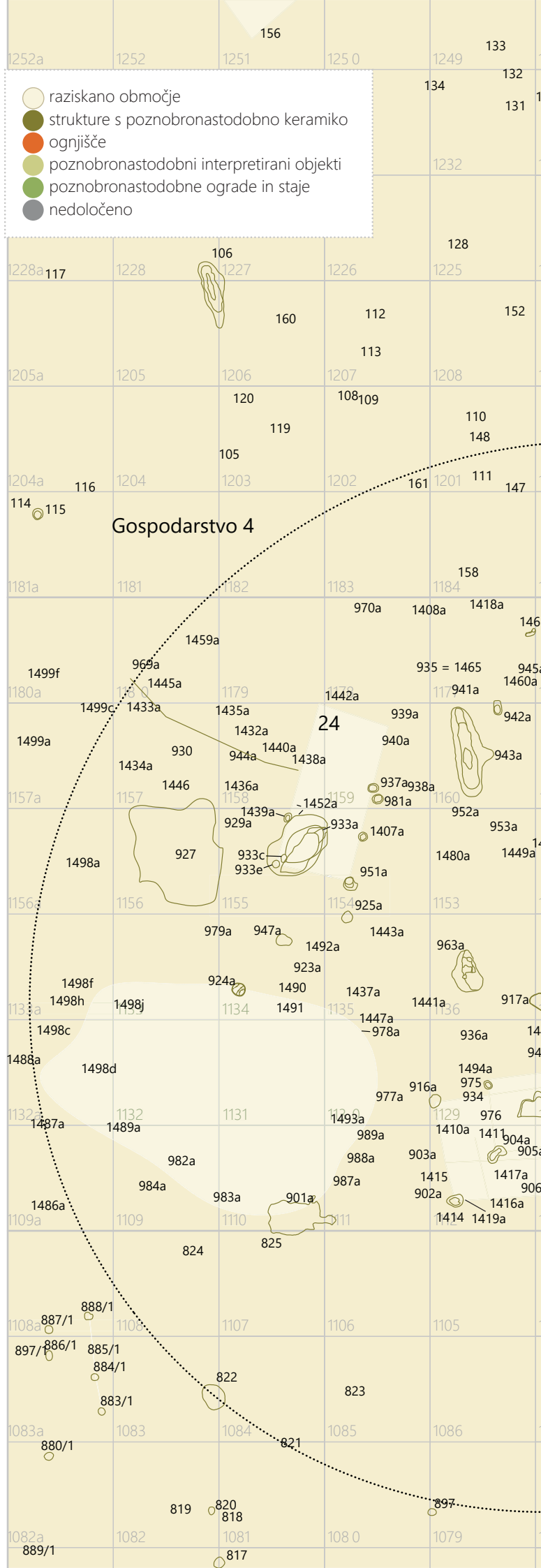
Gospodarstvo 4 – stavbni objekti 19–26 (sl. 89)

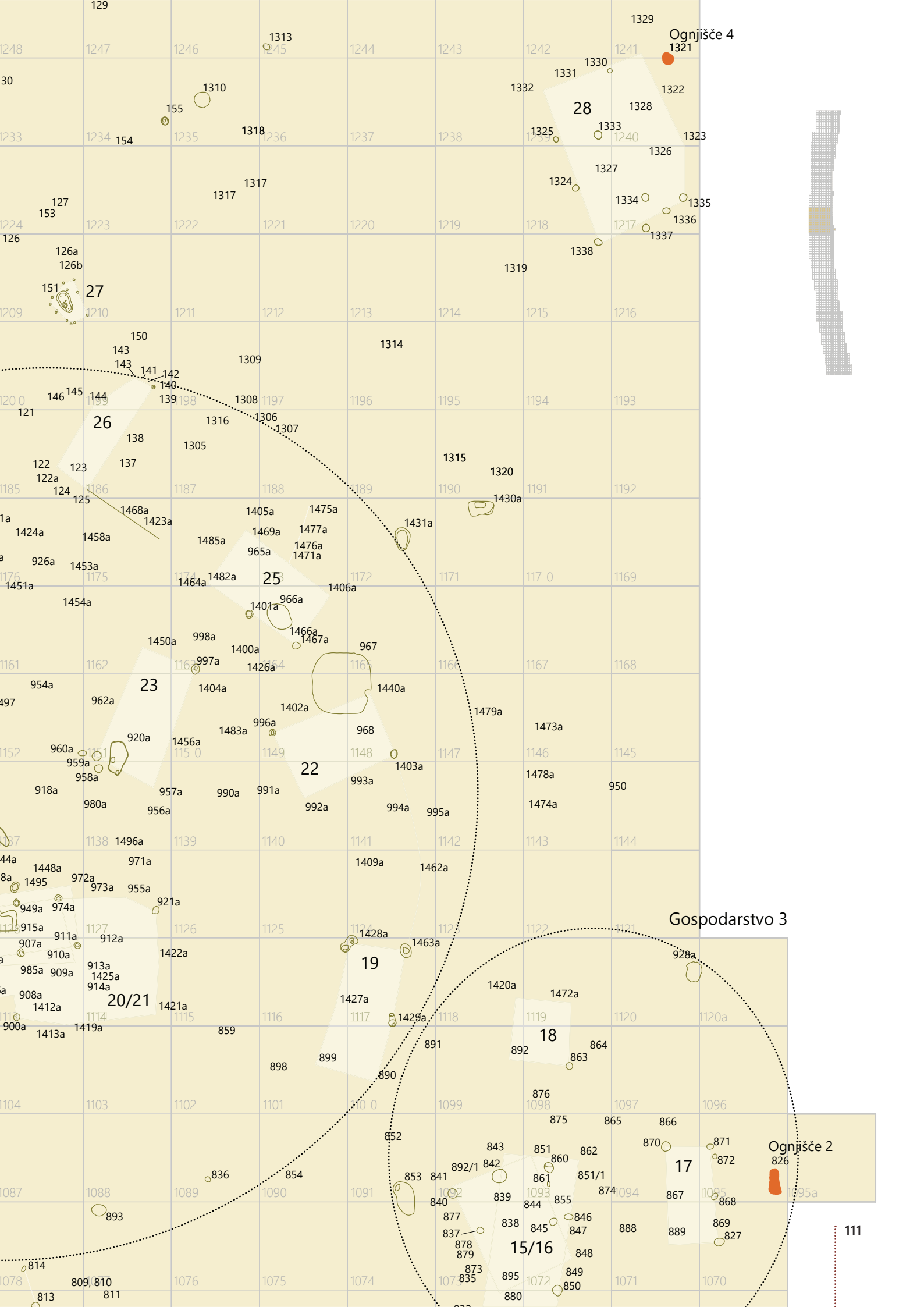
Osrednji del gospodarstva so sestavljale ostaline objektov 20/21, 23 in 24, ki so bili razporejeni okoli dvorišča. Ob njih so bili na vzhodni strani v loku razporejeni še objekti 19, 22, 25 in 26, ki jih najverjetneje prav tako lahko prištevamo k tej celoti, vendar jih v nadaljevanju omenjamo posebej.

Stavbni objekti 19, 22, 25, 26

Na meji sektorjev XXXV in XXXVIII je stal večji, blago proti severovzhodu usmerjen stavbni objekt 19, dimenzij 6 x 2,7 m, ki ga orisujeta dve vrsti s po tremi jamami za sohe, okoli njega pa se nahaja še nekaj različno oblikovanih jam. Edina najdba, ki jo lahko neposredno vežemo na objekt, je okrašen odlomek ostenja posode G671. Proti severu je potekala vrsta jam za sohe, ki je vodila do stavbnega objekta 22. Objekt je ležal v kvadrantih 1140–1141, 1148–1149, njegova usmeritev pa je bila JZ–SV. Stavbo, velikosti 4,7 x 3,2 m, oblikujeta dve vrsti jam za sohe, od katerih jih ena šteje tri, druga pa dve. Ob tem lahko s to stavbo povežemo tudi dve prodnato-zemljeni plasti (SE 967, SE 968) ter katero od jam okoli nje. Jama SE 991a je bila podolgovato ovalne oblike, prav takšna pa je bila tudi le tri metre južneje ob stavbi 19. Ob tem je pomenljiva tudi najdba žrneljnega kamna (G797) »pred« stavbo 22 oziroma na strani, kjer stavba nima centralne sohe. Le nekaj metrov vzhodneje od objektov je bila prodnata plast velikosti 1,5 x 1,4 m. Časovna uvrstitev obravnavanih objektov je težavna. Edini najdbi, ki pripadata kontekstu SE 993, sta odlomka G794 in G795, med katerima

89 Pregledni načrt gospodarstva 4. Merilo 1 : 200.

je slednji zagotovo datiran v zgodnjo bronasto dobo. To datacijo pa ne gre kar prenesti niti na stavbo 22, še manj na celoten kompleks stavb. Med najdbami, ki so bile v sosednjih kvadrantih odkrite v plasteh nad geološko podlago (G778–G785), so takšne, ki imajo najboljše analogije v pozni srednji bronasti dobi ter zgodnjem in starejšem žarnogrobiščnem obdobju (G780), pa takšne s primerjavami iz starejšega in mlajšega žarnogrobiščnega obdobja (G778), ne manjkajo pa niti starejšeželeznodobni odlomki (G784–G785).

Le tri metre severneje, v kvadrantih 1163–1164, 1173–1174, je ležal stavbni objekt 25, velikosti 4,9 × 2,9 m, njegova usmeritev pa je bila JV–SZ. Vsako izmed njegovih daljših stranic so najprej podpirale po tri sohe, o kasnejših popravilih pa lahko sklepamo po nadaljnjih jamah za sohe ob njih. Znotraj hišnega tlorisa sta bili odkriti še dve ovalni jami z zemljeno-kamnitim zasutjem. Proti SV je od sredine objekta potekala vrsta manjših jam za kole, kar smo zasledili že pri nekaterih drugih stavbah. Kot ob stavbi 22 so bile tudi tukaj odkrite kamnite žrmlje (G798). V plasteh nad ostanki stavbe je bila najdena starejšeželeznodobna bronasta čolničasta fibula (G787), v sosednjem kvadrantu pa odlomka skled (G800–G801), kot se pojavljajo od starejšega žarnogrobiščnega obdobja naprej. Vzhodneje so bili odkriti odlomek, okrašen z glavničastim okrasom, datiran v zgodnjo bronasto dobo (G805), poševno kaneliran ročaj posode iz časa Ha A (G808 – R2j) ter kolenčast ročaj skodelice, značilen za začetek Ha B (G812 – R3b).

Le nekaj metrov severneje je bil v sektorju XL odkrit že omejen stavbni objekt 26, ki kot stavba 17 oblikovno spominja na pokrito stajo. Krajši stranici 5,4 × 1,8 m velikega objekta je podpiralo štiri oziroma pet soh, jugovzhodno steno ob vogalnih še dve, na severozahodni strani pa je streha slonela le na eni. Tukaj bi lahko potemtakem predvidevali vhod. Nanj se navezuje pet keramičnih predmetov (G893–G897), ki so ležali na geološki podlagi SE 3. Med njimi je bila tudi skleda s fasetiranim uvihanim ustjem (G897 – Sz3b), najdena »pred« objektom, ki je značilna predvsem za Ha A in Ha B. Druge najdbe tej dataciji ne oporekajo. V okolici objekta je bilo odkritih še več predvsem manjših jam za sohe, ki morda kažejo na obstoj ograj, a njihovega videza ni bilo mogoče rekonstruirati.

Stavbni objekti 20/21, 23, 24 (sl. 89)

V sektorju XXXVII so bili odkriti kopica jam in številne najdbe.¹⁰⁰ V kvadrantih 1112–1114 in 1127–1129 je bilo domala

¹⁰⁰ V tem sektorju so se nekatere jame pojavile na višini plasti SE 3a, druge pa na površini geološke podlage SE 3. Razlika med njima znaša do pribl. 0,10 m. Poskus sestaviti tlorise hiš na podlagi ločevanja jam glede na višino, na kateri so se pojavile, ni pokazal dobrih

nepregledno število jam za sohe in kole, a nam je uspelo izluščiti dva tlorisa stavbnih objektov (20, 21), s podobno usmeritvijo skoraj natančno Z–V, z blagim odklonom proti severovzhodu. Obris prve stavbe (20) z dimenzijami 6,9 × 2,6 m sestavlja sedem jam za sohe. Na objekt so se tako na jugu kot na vzhodu navezovala večje in manjše jame za sohe ter nekatere še manjše jame za kole, ki so tvorile obliko, podobno odprti živalski staji. Morda je bil ta prostor južno od poslopja tudi nadstrešen, saj ga obdajajo močne jame za kole, ob njih pa še kopica jam za kole, ki bi lahko proti notranjosti objekta tvorile steno. Nadalje so bile številne majhne jame za sohe odkrite tudi na prostoru domnevne staje, katerih namena pa ne moremo določiti. Druga stavba (21) je bila le nekoliko zamaknjena proti severu. Njen obris je najverjetneje sestavljalo šest jam za sohe, ob naknadnih popravilih pa so bile dodane še tri. Eni izmed hiš lahko pripišemo tudi večjo jamo nepravilne oblike SE 915a, ki se nahaja znotraj tlorisov obeh stavb.

Neke vrste posebnost predstavlja območje kvadrantov 1109a–1111, 1130–1132a in 1133a–1135, v katerem je bilo daljše zaporedje jam za sohe oziroma kole, ki so obdajale nepravilno oblikovan prostor v velikosti pribl. 80 m². V njem razen ene večje in ene manjše jame ni bilo nobenih drugih ostalin. Verjetno lahko ta prostor razumemo kot odprto stajo.

V kvadrantih 1138, 1150–1151, 1162–1163 smo prepoznali od JZ proti SV usmerjen stavbni objekt 23. Oblikovali sta ga dve vrsti jam za sohe, pri čemer je bilo v jugozahodnem vogalu odkritih več jam, kar morda kaže na popravila v teku njegove uporabe. Z njim lahko povežemo tudi dve jami nepravilnih oblik, od katerih je v SE 1404a tudi jama za soho, ki leži natančno v smeri stene.

V kvadrantih 1154–1155 in 1158–1159 je bil odkrit JZ–SV usmerjen stavbni objekt 24, ki sta ga oblikovali dve vrsti s po štirimi jamami za sohe, kasneje pa so bila, kot kažejo dodatne jame za sohe, tudi pri tem objektu potrebna popravila. V jugozahodnem vogalu stavbe z dimenzijami 6,2 × 2,8 m je bila odkrita še velika jama SE 933, v kateri sta bili tudi dve jami za sohe.

rezultatov. Nasprotno pa so se jasno pokazali tlorisi, ko smo vse jame obravnavali kot celoto. Gre torej za plast, ki je nastajala v času uporabe stavb, po njihovem propadu pa je ostanke nekaterih soh prekrila zemlja, nekaterih pa ne. Podobno situacijo je opaziti tudi pri stavbnem objektu 25, kjer sta bili kamnito-zemljeni polnili jame (SE 965a in SE 966a) opaženi že v zgornji plasti, medtem ko so bile vse jame za sohe vidne šele na geološki osnovi. Seveda pa pri tem odstopajo jame, ki niso presegle globine mlajših plasti (npr. SE 928a, SE 938a, SE 940a, SE 952a) in so praviloma brez arheoloških najdb, kar verjetno kaže na njihov mlajši čas nastanka.

Kako lahko datiramo ta kompleks oziroma gospodarstvo prepletajočih se stavb in drugih jam neznanih funkcij, ki oblikujejo osrednje dvorišče? Med najstarejše strukture sodi velika jama SE 964a, ki se nahaja v kvadrantih 1136 in 1137. V njej sta bila med večjo količino lončenine odkrita tudi fragmentiran lonec (G760) in fragment ustja posode (G759), ki sodita v zgodnjo bronasto dobo. To datacijo potrjuje tudi radiokarbonska analiza oglja iz te jame, ki kaže na čas 2045–1896 cal BC (2 σ -84,5 %). A keramičnega gradiva takšne starosti je bilo v sosednjih jamah še več, vendar nobeo izmed njih ni vezano na katerega izmed opisanih objektov. Podoben lonec (G753) je bil v jami SE 935, odlomek, okrašen z glavničenjem (G757) v jami SE 961, sočasen pa je tudi odlomek (G734) iz jame SE 918. Kar nekaj fragmentov takšne keramike je bilo med premešanimi najdbami višjih plasti (G711, G714, G715, G720).

V jami SE 963 je bil najden odlomek sklede s fasetiranim ustjem (Sz3b – G758), katere oblika, še posebej pa okras, jo uvrščata v starejše žarnogrobiščno obdobje. Ob tem je vredno omeniti tudi najdbe (G754–G756) iz jame SE 947, ki jo datirajo v starejše ali začetek mlajšega žarnogrobiščnega obdobja. Najširši izbor najdb ima jama SE 933, ki pripada stavbnemu objektu 24. V njej zasledimo tako na notranji strani fasetirano izvihano ustje posode (G740), značilno predvsem za Ha A, kot tudi najdbe s širokim časovnim razponom v pozni bronasti dobi (So5a – G751, L1 – G746). Ob tem naj omenimo še skodelo Sk2b (G749), skledo z uvihanim ustjem z odebeljenim robom Sz3c (G742) in nekatere okrašene odlomke ostenij posod (G737, G741, G743), ki imajo predvsem mlajšežarnogrobiščne vzporednice. Ta jama je ob keramičnih najdbah zaradi vsebnosti oglja in ožganih plodov (želod) nudila tudi možnost za radiokarbonske analize. Datirana sta bila kos oglja (1132–1008 cal BC (2 σ -80,5 %)) ter pooglenel želod (1212–1045 cal BC (2 σ -92,4 %)), ki sta dala dokaj podobne rezultate. Nadalje je bila ob objektu 20/21 odkrita že omenjena jama SE 900a, v kateri je bil bronast obroček z visoko vsebnostjo kositra, ki ga po obliki in po rezultatih kemijske analize lahko datiramo v Ha A oziroma zgodnji Ha B. Del objekta 20/21 je bila tudi jama za soho SE 948a (s polnilom SE 948), ki je vsebovala oglje. To je bilo radiokarbonsko datirano (1128–982 cal BC (2 σ -91,8 %)), rezultat pa ustreza zgornjim ugotovitvam.

Nekoliko presenteljiva za datacijo predvsem objekta 20/21 je radiokarbonska analiza oglja iz ene izmed jam za sohe (SE 1413a), ki so ga obdajale. Jama je sicer brez najdb, datacija vzorca oglja pa kaže na razpon 1745–1604 cal BC (2 σ -88,2 %). Ker pripadnost jame k temu objektu ni povsem gotova, ob tem pa smo datume tega časovnega razpona

deloma že postavili pod vprašaj, smo se vseeno odločili za datacijo objekta v pozno bronasto dobo.

Kronološko edinstvena na tem območju je jama SE 919, ki je vsebovala tudi odlomek posode (G735) iz starejše železne dobe, ki najverjetneje določa njeno kronološko mesto.

Med najdbami iz najnižjih plasti nad geološko podlago smo zasledili tako zgodnjebronastodobne (G857), starejšeželeznodobne (G825), pa tudi latenske oziroma rimske (G840, G848) odlomke keramike, kot povsod drugod pa močno prevladujejo odlomki poznobronastodobne lončenine. Med njimi so takšni, ki so značilni za vso žarnogrobiščno obdobje, kot na primer globoke sklede z izvihanim ustjem So1d (G880), spet drugi so bolj specifični. Ročaj trikotnega preseka (G865) se pojavlja na posodah predvsem v Ha A, medtem ko so okrasni odlomki ostenij posod G856 in G861 ter odlomek sklede G866 (Sz2a) predvsem mlajšežarnogrobiščni.

Stavbna objekta 27, 33

Le nekoliko severneje so bile v sektorju XL odkrite ostaline stavbnega objekta 27. Gre za jamo, ki je bila obdana z dvanaestimi jamami za kole, ki orisujejo 1,8 × 1,4 m velik prostor. Ker nimamo na razpolago niti najdb niti njegovega opisa, je njegova razlaga lahko le posredna. Podoben je namreč delu stavbnega objekta 33, ki leži v kvadrantih 1498–1499, 1510–1512 in 1522–1523, in s katerim ju družijo tudi blago stopničast profil, ter ognjišču 7, odkritem v kvadrantu 1573. Sodeč po najdbah, odkritih v objektu 33, sledijo, shrambnemu loncu in pekvi (G1177, G1182, G1183), bi lahko bil to prostor, povezan s shranjevanjem ali pripravo hrane.

Ob tem je zanimiva datacija tudi nekaterih drugih jam sektorja XL. To so jame SE 105 in SE 149, v katerih so bili kosi ostenij loncev, okrašeni z odtisi glavnika (G906–G907, G910), okrasom, ki je značilen za lončenino zgodnje bronaste dobe. Soroden kos (G904) je bil najden tudi v plasti nad geološko osnovo. Na slednji so ležale nekatere kronološko značilne najdbe, kot so odlomki različnih skled. Takšne z uvihanimi ustji so datirane od Ha A do Ha B, ob tem pa okras nekaterih primerkov (G901, G903) kaže na zgodnejše obdobje. Mlajša je le skleda z izvihanim ustjem variante So4 (G900), ki ima primerjave v Ha B.

Stavbni objekt 28, ognjišče 4

V sektorju XXXIX so bile v kvadrantih 1215–1218, 1239–1241 odkrite ostaline velikega troladijskega objekta 28. Od JV proti SV usmerjen objekt ima dimenzije 7,3 × 5,2 m, njegov tloris in način gradnje pa kažejo štiri vrste s po štirimi jamami za sohe, pri čemer je najjužnejša vrsta rahlo zamaknjena. Ob severovzhodnem vogalu objekta je bilo odkrito še ognjišče 4.

Skleda z odebeljenim uvihanim ustjem Sz3c (G886), ki je bila odkrita v jami za soho SE 1324, je edina dobro opredeljena najdba, neposredno vezana na objekt. Njene primerjave prihajajo iz starejše- in predvsem iz mlajšežarnogrobiščnih najdišč. Objektu pa lahko pripišemo tudi nekaj najdb iz plasti SE 1303 (G867, G873–G876). Te so odlomek ostenja posode, okrašen z glavničanjem, značilnim za zgodnjo bronasto dobo (G873), noga posode (G867), ki spominja na podobne iz pozne srednje in zgodnje pozne bronaste dobe, ter lonec variante L2 (G876), ki ga iz pozne bronaste dobe sledimo tudi v starejšo železno dobo. Za datacijo objekta sta pomembni tudi radiokarbonski analizi oglja. Za skrajno južno vogalno jamo za soho SE 1338 je bila podana datacija 1218–1047 cal BC (2σ -93,8 %). Drugačen razpon ima radiokarbonska analiza vzorca iz jame SE 1329, ki sicer ne sodi v načrtan obris objekta, vendar leži v vrsti z vzhodno steno objekta ter je tako velika in globoka kot jame, ki mu jih pripisujemo. Njena datacija je 2070–1956 cal BC (2σ -56,3 %) in sovпада z drugo zgodnjebronastodobno datacijo vzorca z najdišča. Objekt zaradi številčne prevlade mlajših najdb po vsej verjetnosti sodi v siceršnji časovni razpon naselbine, Ha A in zgodnji Ha B.

Ognjišče 3

V osrednjem delu sektorja je bilo odkrito ognjišče 3 (SE 1311). V njem je bilo več odlomkov keramike, med njimi tudi nekaj močno prežganih, ki dopuščajo datacijo ognjišča. Skleda variante Sz2 (G884) je po primerjavah mlajšežarnogrobiščni element, ob tem pa se lonec variante L2 (G885) pojavlja najmanj skozi vso pozno bronasto dobo in tudi v starejši železni dobi. V ognjišču je bilo tudi oglje, primerno za radiokarbonsko analizo (851–794 cal BC (2σ -70,3 %)). Datacija je vredna premisleka, saj se do neke mere prekriva z radiokarbonsko datacijo gomile starejše železne dobe (gomila 2, SE 236), po drugi strani pa je precej mlajša od najmlajših datacij drugih naselbinskih ostankov. Ognjišče bi lahko pripisali grobiščnemu kontekstu iz starejše železne dobe, ki je natančneje orisan v drugem poglavju.

Stavbni objekt 29

Ležal je delno v sektorjih XL in XLI, natančneje v kvadrantih 1251–1254 in 1276. Od JV proti SV usmerjeno stavbo, velikosti 7,9 × 2,8 m, uokvirjata dve vrsti s po štirimi jamami za sohe, v njej pa je bila tudi plitka podolgovata jama. Na objekt sta vezani najdbi G902 in G909, od katerih je prva skleda z uvihanim ustjem variante Sz4c. To lahko tudi zaradi okrasa v obliki poševnih kanelur datiramo najzgodneje v Ha A, a je lahko tudi mlajša.

Ograda za živino, ognjišče 6

Severno in vzhodno od tod je bilo območje, ki je bilo na videz nepravilno posejano z jamami za sohe in kole. Številne je bilo mogoče povezati v vrste, tako da gre morda za slabše ohranjene stavbne objekte, ali pa za ostanke večjega ograjenega prostora oziroma več manjših ograd, kot smo jih zasledili tudi ob nekaterih stavbah, in v katerih bi se lahko zadrževala živina. Tukaj odkrite jame so manjše in plitvejšje od tistih, ki so pripadale stavbnima objektoma 29 in 30, ki sta bila v neposredni bližini. Omeniti velja tudi večjo koncentracijo jam v osrednjem delu domnevne ograde.

V kvadrantih 1259, 1260 in 1269 so bile najdbe iz zgodnje bronaste dobe (G948–G950, G953), a nobena ni bila v jami ali jami za soho. Druge najdbe z območja ograde so kasnejše. V jami SE 226 je bila ob nekaj odlomkih keramike odkrita tudi razlomljena cigarasta igla, ki jo lahko datiramo predvsem v starejšo in na sam začetek mlajšežarnogrobiščnega obdobja. S tem je v veliki meri skladna tudi radiokarbonska datacija oglja iz te jame (1109–1093 cal BC (2σ -2,8 %), 1086–1066 cal BC (2σ -3,6 %), 1059–922 cal BC (2σ -89,1 %)). Med lončenino je zaslediti odlomek lonca L2 (G954) iz pozne bronaste dobe, odlomek na notranji strani fasetirane izvihanega ustja posode (G964), kakršna so značilna predvsem za Ha A, in odlomke različnih skled z značilnim okrasom iz obdobja Ha A in zgodnjega Ha B (So5b – G939, Sz3b – G937, Sz4a – G956). Podobno kaže tudi vrezan okras na odlomku ostenja posode G955, ki je pogost predvsem v mlajšežarnogrobiščnem obdobju.

Nekoliko severneje se je na območju brez drugih ostalin nahajalo ognjišče 6 (SE 218), ki je zapiralo severni dohod do obravnavane ograde, ki je bila iz treh strani obdana s stavbnimi objekti. Ognjišče je, kot je pokazala radiokarbonska datacija, sicer kasnejše, saj sodi že v starejšo železno dobo (796–747 cal BC (2σ -50,5 %)).

Stavbna objekta 30, 31, ognjišče 5

V kvadrantih 1291–1292, 1309–1311, 1315 je bil odkrit stavbni objekt 30, ki je bil morda povezan z ogrado, saj so bile jame za sohe oziroma kole ograde zelo blizu objekta. Ob usmeritvi JZ–SV in dimenzijah 7,9 × 2,9 m ga označujeta dve vrsti s po petimi sohami. Dodatni jami za sohe, ki sta bili na severni strani ob eni izmed osnovnih jam, verjetno pričata o kasnejših popravilih. Oglje iz ene od jam za soho tega objekta (SE 1246a) je bilo radiokarbonsko datirano (1114–967 cal BC (2σ -84,6 %)).

Le dva metra proti severovzhodu je bil v kvadrantih 1313–1315, 1334–1336 odkrit stavbni objekt 31. V obliki črke L postavljeno stavbo uokvirja sedem jam za sohe, njegovi daljši

stranici pa merita 5,4 × 4,3 m. Na tem območju je bilo najdb manj, sporočilen pa je fragmentiran žrneljni kamen, ki je bil uporabljen kot zagozda v jami za soho SE 1242. Sklepamo lahko, da stavba ni bila postavljena ob ustanovitvi naselbine, temveč da je šlo za kasnejšo gradnjo, ob kateri so preuporabili zavržen material. Edina najdba, ki jo povezujemo z obema objektoma (30, 31), je odlomek sklede z uvihanim ustjem variante Sz3b (**G947**), ki jo lahko datiramo v Ha A in Ha B.

Ob njem so bile v kvadrantih 1336–1336a in 1337–1337a odkrite tri večje ovalne jame, od katerih smo eno označili kot ognjišče 5 (SE 1511). Ob oglju in prežgani ilovici je vsebovalo le eno s spodnje in zgornje strani zbrušeno predilsko vrentence (**G1062**). Nenavadni pa sta tudi drugi dve jami.

V prvi (SE 1501) je bilo več odlomkov spodnjega dela lonca (**G985**), v drugi SE 1503 pa nekaj odlomkov kamnitih lomljencev, ene cele in ene fragmentirane kamnite žrmlje, fini tolkač, piramidalne uteži, svitek, veliko število odlomkov delno prežgane keramike (**G1036**) in zajetna količina prežgane prsti. Ob tem preseneča tudi raznolikost oblik keramičnega gradiva (**G986–G1058**). Gre predvsem za posode, ki so sestavni del značilnega repertoarja Ha A, kot sta na primer amfori **G1037** (A1a) in **G1003** (A2a), ter veliko število raznovrstnih fasetiranih izvihanih ustij večjih posod (**G1007**, **G1012**, **G1033**). Ob tem pa ne gre spregledati gradiva z vrhom pojavnosti v mlajšežarnogrobiščnih kontekstih, kot so visoke sklede Sv3b (**G1022**, **G1039**), ki pa ga je občutno manj. Kot je mogoče ugotoviti, prevladujejo deli velikih posod, ob tem pa zaman iščemo sklede z uvihanim ustjem in drugo manjše posodje. Radiokarbonska datacija 1126–974 cal BC (2σ-90,7 %), pridobljena z analizo oglja iz ognjišča SE 1511, se ujema z odkritim keramičnim gradivom, kaže pa tudi na sočasnost z objektoma 30 in 31.

V kvadrantih 1267 in 1285 sta bila odkrita tudi dva brezoblična kosa oziroma kapljici bakra (**G944a**, **G961a**), verjetno izgubljena v metalurškem procesu. Po okoliških najdbah ju ne moremo natančneje časovno opredeliti, po analizi kemične sestave pa lahko slednjega z veliko verjetnostjo datiramo v Ha B.¹⁰¹ Ker sta to edina kosa iz nižjih plasti, ki dokazujeta metalurško dejavnost, sta še toliko pomembnejša. Morda ju lahko povežemo z le nekoliko severneje ležečima stavbama 30 in 31 in ognjiščem 5 ob njima, podobno pa velja tudi za nekoliko južneje ležečo stavbo 28, ob kateri je bilo ognjišče 4. Ognjišče je bilo seveda nujno za izvajanje metalurških dejavnosti, za katere lahko predvidevamo, da so se tod odvijale, a so lahko sledovi takšnih ognjišč zelo skromni (glej npr. Fasnacht, Trachsel 2001).

101 Glej poglavje Kovinske najdbe bronaste dobe.

Pot

Proti severu število vkopanih arheoloških struktur upade. V sektorjih XLIV do XLVII je bila odkrita s prodniki tlakovana, od JZ proti SV usmerjena pot (SE 547), ki preči celotno izkopano območje. V kvadrantu 1417 sta bili na njej odkriti koncentraciji večjih lomljencev (SE 543), ki so jih izkopavalci razumeli kot podstavka. Ob tem pa je pomenljivo, da je ob južni strani cesto spremljala vrsta jam za sohe, ki se je končala prav pri omenjenih kamnih. Datacija poti sloni na trinajstih keramičnih najdbah (**G1085–G1097**), med katerimi jih je večina značilna za obdobje Ha A in Ha B (npr. So5b – **G1091**, Sz3a – **G1087**, Sz3b – **G1095**), le po ena pa je očitno starejša (**G1097**) oziroma mlajša (**G1094**), tj. iz zgodnje bronaste dobe in iz starejše železne dobe.

Nekoliko južneje od poti je bila še ena delno vzporedno vrsta jam za sohe. Njena datacija v Ha A je le posredna, saj opredeljivi odlomki keramike, kot so kanelirano in fasetirano izvihano ustje ter poševno kaneliran trup posod (**G1149**, **G1150**, **G1152**), izvirajo iz jame SE 1606, ki leži med njimi.

Stavbni objekt 32

Težje je razložiti skupino jam za sohe v kvadrantih 1447, 1450, 1462–1466 severno od poti, ki smo jo označili kot stavbni objekt 32. Njegova oblika je nedorečena, saj je mogoče kar sedem jam povezati v ravno vrsto, ob tem pa le štiri orisujejo domnevni manjši stavbni objekt. Ob tej skupini jam za sohe je bila odkrita tudi večja jama SE 554, v kateri je bila najdena večja količina keramičnega gradiva (**G1098–G1106**), od shrambnih loncev ter skled do tkalskega vrentenca in piramidalne uteži. Med najdbami so lonec variante L4a (**G1101**), značilen za vso pozno bronasto dobo, skleda variante Sv1a (**G1104**) predvsem za obdobje Bd D in Ha A, skleda z uvihanim ustjem Sz3b (**G1103**) pa za časovni stopnji Ha A in Ha B. Ob tem imamo na razpolago tudi radiokarbonski dataciji, pridobljeni z analizo vzorcev oglja iz jame SE 554 (1226–1055 cal BC (2σ-94,3 %)) in jame za soho SE 557 (1047–909 cal BC (2σ-95,4 %)). S svojima razponoma nakazujeta podobno sliko kot zgoraj omenjene najdbe, morda pa kažeta, da objekt in jama ob njem nista sočasna, kot smo prepoznali tudi pri objektu 1.

Ostaline v sektorjih od XLVII do LIII je treba predstaviti skupaj, saj se kljub večjim razdaljam med njimi kažejo nekatere skupne poteze.

Izjemna je jama SE 577, z dodatno poglobljenim delom, v katerega so bili vkopani oziroma zabiti štirje koli. Njene funkcije ne poznamo, na podlagi sklede variante So 13c (**G1170**) in lonca variante L 1a (**G1171**) pa jo lahko datiramo v starejše do mlajšežarnogrobiščno obdobje.

Stavbni objekt 33

Stavbni objekt 33 sta sestavljala dva dela. Enega označuje jama, obdana z osmimi jamami za kole (SE 585), drugega pa s štirimi jamami za sohe obrisan, 5,1 × 4,6 m velik, prostor. Izmed najdb, ki mu jih pripisujemo, sta časovno dobro opredeljivi skleda variante So1d (G1182) in lonec variante L2 (G1183), s primerjavami iz starejše- in mlajšežarnogrobiščnih kontekstov. Vprašanje, ki ga je podkrepila radiokarbonska datacija oglja iz jame SE 585, zadeva sočasnost obeh delov objekta. Gre namreč za najmlajšo prazgodovinsko radiokarbonsko datacijo na tem najdišču, ki sodi že v mlajše-halštatsko obdobje (516–392 cal BC (2σ-95,4 %)), pri tem pa najdb, ki bi jih tako opredelili, na najdišču nismo prepoznali.

V kvadrantih 1517 in 1540 je bila dvojna jama SE 571, SE 571a, od katerih sta bila v slednji ob neznanih odlomkih keramike tudi takšna, ki že imata značilnosti starejše železne dobe (G1187, G1188). Istočasen okrašen odlomek ostenja posode (G1160) je bil tudi v jami SE 575 v kvadrantu 1528a, druge najdbe iz iste jame pa se pojavljajo v širšem časovnem obdobju mlajše pozne bronaste in starejše železne dobe. Le ena najdba, ki jo datiramo v halštatsko obdobje, je bila še v jami SE 1705 iz kvadranta 1601b. Ob njej je bilo še več jam za sohe brez najdb. V skladu s »prehodnim« karakterjem najdb je bila tudi radiokarbonska datacija oglja iz jame SE 575 (811–776 cal BC (2σ-95,4 %)).

Ognjišči 7 in 8

Omeniti moramo še ognjišče 7 (SE 1291) z usločenim obodom iz petih jam za sohe na južni strani, ki ga ni bilo mogoče datirati. Podobno velja za ognjišče 8 (SE 1544), ki je bilo odkrito v kvadrantih 1640–1641.

Časovni razpon struktur na tem območju na eni strani označuje jama SE 1558, v kateri sta bila dva zgodnejbronastodobna odlomka okrašene keramike (G1251–G1252), nadaljnja dva pa sta bila v plasti nad njo (G1248–G1249). To jamo je sekala kasnejša jama SE 1556, ki pa se je nahajala v vrsti z nadaljnjimi tremi jamami sektorja LI. Iz ene izmed njih (SE 1546) je v celoti ohranjena skleda z uvihanim ustjem G1250, katere čas uporabe obsega obdobji Ha A in Ha B. Vrsta jam se je nadaljevala vse do plitke jame s polnilom iz večjih lomljenecv (SE 1290) v kvadrantih 1586 in 1591. Pomembno je, da se smer razporeditve jam domala popolnoma ujema s smerjo prej obravnavane poti SE 547.

Zadnje obsežnejše ostaline, ki so bile odkrite v sektorjih LIII in LIV, so štiri gomile iz starejše železne dobe, ki so z drugimi sočasnimi najdbami obravnavane v posebnem poglavju.¹⁰²

¹⁰² Glej poglavje Starejša železna doba.

Ob ostankih severnega vodotoka je bila v kvadrantih 1752–1753, 1764–1765 odkrita le še manjša ploščad iz prodnikov, ob kateri pa ni bilo najdb, ki bi jo časovno opredelile. Kot primerjavo lahko navedemo le ploščad ob vodotoku na Dolgih Njivah pri Beli Cerkvi, ki pa je zaznamovana z najdbami žganine, keramike in ožganih kosti ter je verjetno služila v ritualne namene¹⁰³ (Mason 2003).

Zaključne ugotovitve o videzu bronastodobnega naselja Rogoza

Nekoliko privzdignjen teren, ki se dviguje nad poplavno ravnico na jugu in predstavlja osrednji del raziskanega dela arheološkega najdišča Rogoza, je bil glede na raziskave bronastodobnega gradiva poseljen vsaj dvakrat. Ker so bile najdbe iz zgodnje bronaste dobe obravnavane v posebnem poglavju,¹⁰⁴ poskušamo na tem mestu strniti spoznanja, ki jih razkrivajo poznobronastodobne najdbe.

Med kopico jam za sohe in jam drugih namembnosti smo izluščili tlorise 33 stavbnih objektov. Domnevamo, da je bila večina stavb grajenih na splošno razširjen način z v jamah učvrščenimi navpičnimi stebri oziroma sohami. Za trdnost konstrukcije so bile pogosto uporabljene kamnite zagozde. Po kosih prežganega stenskega ometa in odtisih zabitih kolov v vrstah jam za sohe lahko sklepamo, da je jedro sten oblikoval preplet iz vejevja z navpičnim ali vodoravnim vpetjem, ki je bil nato zamazan z glino (sl. 85).¹⁰⁵ Videz stavbnega objekta 4 z le eno jamo za soho napeljuje k domnevi, da gre za enostavno streho na škarje, medtem ko lahko pri objektih 27 in 33 domnevamo le neke vrste nadstrešek za jamo in morebitni manipulativni prostor ob njej. V stavbah in ob njih so bile praviloma odkrite tudi druge jame neznanih namembnosti.

Večino objektov označujeta dve vrsti s po tremi oziroma štirimi jamami za sohe, medtem ko so drugače zasnovani objekti izjeme. Med pravokotnimi objekti sta zastopana dva glavna velikostna razreda, prvi z objekti dimenzij pribl. 5–6 × 3–4 m (npr. stavbni objekt 11) in drugi z objekti velikosti pribl. 7–8 × 3–6 m (npr. stavbni objekt 15), pri čemer večina rogoških stavb sodi v prvega. Ugotovili smo tudi nekaj izstopajočih objektov. Tisti skoraj kvadratne oblike in z velikostjo stranic, manjšo od 3 m, kot so stavbni objekti 9, 14 in 18, so pogosto označeni kot kašče. Dva ožja podolgovata objekta, katerih zahodna stranica kaže večjo odprtost, stavbna objekta 17 in 26, smo poskušali primerjati z objekti, znanimi

¹⁰³ Vodji raziskav, kolegu P. Masonu (ZVKDS CPA), se zahvaljujem za dodatne informacije o poteku poizkopavalnih raziskav.

¹⁰⁴ Glej poglavje Zgodnja bronasta doba.

¹⁰⁵ Glej poglavje Prežgan stenski omet.

v tradicionalnem stavbarstvu, kjer so tako grajene pokrite staje. Ob tem je bilo v naselju tudi nekaj različno oblikovanih manjših objektov, kot so na primer stavbni objekti 4, 27 in 33, ki so bili morda namenjeni zaščiti različnih vkopanih struktur, kot so shrambene jame in manipulativni prostori ob njih. Težja je razlaga pravokotnih stavb večjih dimenzij. V razmislek je lahko, da je kar pet izmed objektov nižjega velikostnega razreda povezanih z gruščnatimi plastmi bodisi v njih bodisi pred njimi (stavbni objekti 7, 8, 22, 24, 25), kar lahko morda povežemo z gospodarskimi dejavnostmi, ob tem pa štirje od teh niso vključeni v osrednji del katerega izmed opredeljenih gospodarstev. Prav tako stojita samostojno dve od treh stavb (28, 31), ob katerih so ognjišča. Blizu sta bili odkriti tudi kapljici bakra (G944a, G961a), ki ju razumemo kot dokaza za metalurško-obrtno dejavnosti, čeprav delavnice za predelavo oziroma obdelavo kovin nismo uspeli locirati. Ognjišče 5 ob objektu 31 je zanimivo tudi zaradi jam okoli njega, od katerih SE 1503 vsebuje veliko število različnih oblik posod, ki so v dobršni meri prežgane. Najverjetneje gre za odpadno jamo, ob tem pa se zastavlja vprašanje, če lahko kontekst razlagamo kot lončarsko delavnico, ki je ob peči imela tudi odpadno jamo, kamor so odlagali neposrečene izdelke. Ob tem je pomenljivo, da je bilo v sklop gospodarstev vključeno le ognjišče 2 v kvadrantu 1095, ki je obenem tudi edino ognjišče, ki je bilo odkrito v osrednjem delu naselbine, vsa druga so odmaknjena bodisi v južno bodisi v severno obrobje.¹⁰⁶

Vsako izmed gospodarstev vključuje najmanj eno večjo stavbo, razvrstitev objektov v prostoru pa ne sledi skupni oziroma prevladujoči orientaciji, temveč je logika njihove postavitve drugačna. Pogosto so postavljeni tako, da je med več objekti nastal osrednji »dvoriščni«prostor. Na manjšem prostoru je ob tem združenih več objektov, za katere lahko glede na razlike v obliki in velikosti predpostavljamo različno namembnost. Podobno so opazili tudi na najdišču Dragomelj, kjer so bila gospodarstva razporejena nekoliko bolj vsaksebi (Turk 2003, 111–112, Fig. 3).

Tako ob samostojnih objekti kot tistih v gospodarstvih večkrat zasledimo daljše (usločene) linije jam za sohe oziroma kole, ki napeljujejo na razmislek o obstoju ograd. Te so bodisi omejevale prostore, pripadajoče posameznim stavbam oziroma gospodarstvom, nekatere pa so omejevale samostojna območja, kot na primer največja, ki je ležala v severnem delu naselbine (sek. XLI–XLIV). Njihova uporaba kot staje za živino je v tem trenutku zgolj hipoteza.

Gospodarstva z večjim številom stavbnih objektov, pa tudi druge hiše, ki so stale posamezno, dajejo vtis, da so bile razporejene z ozirom na organizacijo naselbine. Ta je imela, kot lahko razberemo iz tlorisa (sl. 32, 33), na vodotok vezano podolgovato ovalno obliko. V osrednjem delu se je raztezal večji prazen prostor. Podobno obliko z osrednjim prostorom so imela tudi nekoliko starejša naselja, kot sta Sodolek pri Sv. Juriju ob Ščavnici in Pince (Pod Grunti) pri Lendavi. Sorodno zasnovo razkriva tudi naselje kulture žarnih grobišč Lovčičky na Moravskem. Slednje, ki ni v tolikšni meri vezano na vodotok, je oblikovano krožno, v osrednjem delu pa je ponovno prazen prostor (Kavur 2007, Fig. 2; Kavur 2018, 63; Kerman 2018, 58; Říhový 1982b, Abb. 16, 17).

Ob poskusu ugotavljanja prostorske dinamike je pomembna predvsem natančnejša časovna opredelitev. Kot je mogoče razbrati iz primerjav keramičnega gradiva z bolj ali manj sočasnih vzhodnoslovenskih najdišč, pa tudi iz oblikovnih in kemičnih analiz kovinskih predmetov ter ne nazadnje radiokarbonskih analiz, je najdišče doseglo vrhunec poselitve predvsem v času starejše (Ha A) in prehoda v mlajšo kulturo žarnih grobišč (Ha B). Zelo maloštevilne najdbe segajo še v čas horizonta Oloris-Podsmreka, ki je datiran v čas pozne srednje in zgodnje pozne bronaste dobe (Bd B2/C–Bd D). Ob tem pa je zanimivo, da so te najdbe osredotočene le na gospodarstva oziroma del naselja z najbolj gosto postavitvijo stavb, ki so razporejene okoli osrednjega prostora, medtem ko v objektih in strukturah severneje od objekta 28 oziroma sektorja XXXIX ni bilo gradiva, ki bi se pojavljalo pred stopnjo Ha A. Ob tem velja dodati, da le v delu najgostejše poselitve zasledimo stavbe, pri katerih lahko predvidevamo obsežnejša popravila oziroma celo več faz gradnje na istem mestu. Torej lahko predvidevamo, da je bil ob ustanovitvi naselbine, v začetku Ha A, najprej poseljen prostor, ki je tudi kasneje obdržal osrednje mesto v naselbini.

Poselitev severnega območja, ki ob nekaj stavbah vključuje tudi pot, več ognjišč in veliko stajo, je verjetno sledila nekoliko kasneje, ko je naselbina že nekaj časa živela. Tlakovanje poti, ki je vplivala na usmeritev struktur ob njej, in izgradnja večje staje oziroma staj za morebitno (skupno) živino, sta dejavnosti, ki sta vključevali trud celotne skupnosti naselbine in ne le enega gospodarstva. Takšna skupna dejavnost bodisi v religiozne bodisi v gospodarsko-preskrbovalne namene je za življenje in obstoj v skupnostih nujna (glej npr. Roberts 1996, 15–16).

106 Ob tem se moramo zavedati, da to najverjetneje niso bila vsa ognjišča, ki so bila v naselju v uporabi. Manjša in nevkopana se zaradi uničenja hodnih površin niso ohranila.

6.5 Mesto Rogoza v pozni bronasti dobi

Primerjalni analizi keramičnih in kovinskih najdb ter različne analize dopuščajo, da iz kopice pridobljenih podatkov izluščimo bistvene in s tem poznobronastodobno naselbino Rogoza postavimo v kronološki kontekst.

Najstarejšim najdbam, ki jih povezujemo z začetkom poselitve žarnogrobiščne naselbine z najdišča Rogoza, najdemo najboljše primerjave v najdiščih horizonta Oloris-Podsmreka, a so redke ter jih v najdiščih Ha A/Ha B ne srečujemo več. Naj na tem mestu torej še enkrat izpostavimo sklede z izvihanim ustjem So2, predvsem tiste s »T« oblikovanim ustjem, visoke sklede Sv1b, skodele Sk1a, skodelice Skd3a in dna skodel na nogah D5b. Medtem ko večini ustreznih analogij v sosednjih pokrajinah nismo zasledili, pa imajo skodele na nogah najboljše primerjave na najdiščih virovitiške skupine v spodnjem toku Drave, kjer so značilne do konca omenjene skupine oziroma prehoda iz Bd D v Ha A1 (Vinski Gasparini 1973, t. 8: 5, 9: 6; Pavišič 1992, t. 5: 7). Približno sočasno se začnejo pojavljati tudi posode, lonci in amfore z močno izvihanimi fasetiranimi ustji. Zasledimo jih v skupinah oziroma stopnjah Virovitica in Zagreb (stopnja I in II po Vinski Gasparini) na severnem Hrvaškem, Baierdorf-Velatice in Čaka v vzhodni Avstriji, na zahodnem Madžarskem ter jugozahodnem Slovaškem (Paulik 1962, Abb. 14: 1; Kemenczei 1975, Abb. 2: 1, 2, 4; Lochner 1986a, t. 3: 1; Lochner 1994, Abb. 106). Takšne so značilne tudi za vrsto plasti z naselbine na Brinjevi gori, katerih gradivo uporabljamo kot orientacijo za datacijo regionalnih primerjav predvsem iz časa Ha A. Podobno kot omenjena ustja je tudi velika večina rogoških posod, ki jih po eni strani zasledimo v naseljih iz pozne srednje bronaste dobe in zgodnje kulture žarnih grobišč, kasneje prisotna tudi v kontekstih starejše, nekatere pa celo mlajšežarnogrobiščne kulture. Takšno sliko posredujejo sklede z enostransko odebelenimi ustji, ki smo jih opredelili kot varianto So2, sklede z izvihanim ustjem tipov So1d, So3 in So5a, visoke sklede Sv1a ter različni lonci (L1, L2, L4a, L6a).

Sočasno ali pa z manjšim časovnim zamikom se pojavijo tudi oblike posod, ki nimajo povezav s horizontom Oloris-Podsmreka. Njihove datacije naslanjamo predvsem na najdbe iz zgodnjih plasti na Brinjevi gori, prvega horizonta Gornje Radgone in dobro datiranih kontekstov z Dolgih Njiv pri Šikolah. Treba je omeniti pojav ovalnih loncev z močnejše izvihanim ustjem (L4b), pestro paleto različno oblikovanih, pogosto s poševnimi kanelurami okrašenih skled z uvihanim ustjem (Sz3b) in visokih skled (Sv3b), ter posod s

presegačimi ročaji (Skd4b–d).¹⁰⁷ Tem je najti primerjave v sočasnih naselbinah Podravja in Pomurja, tako v Ha A kot zgodnjem Ha B. Med oblikami, ki jih najdišče Rogoza deli le s po eno od sosednjih naselbin, izstopa Pobrežje, presenetljivo pa je tudi število sorodnih elementov z Brinjevo goro. Nekaj takšnih izstopajočih povezav lahko zasledimo prav na vsaki izmed primerjanih naselbin.

Za čas starejše žarnogrobiščne kulture lahko navedemo tudi najbolj nedvomne primerjave iz sosednjih dežel. Amfori tipa A2 (sl. 71) so sorodne posode, okrašene s poševnimi kanelurami, značilne za starejšežarnogrobiščno obdobje, natančneje za razvito stopnjo Baierdorf-Lednice oziroma Ha A1. Njej ob bok lahko postavimo tudi skledi Sv3d in Sv3e (sl. 66) ter poševno kaneliran ročaj (R2j) (sl. 81), ki bi lahko pripadal posodi tipa »Säulchenschüssel«. Enak ročaj je bil odkrit tudi na naselbini Kalnik pri Križevcih v hrvaškem Zagorju, kjer ga uvrščajo v drugi in tretji horizont žarnogrobiščne kulture po Vinski Gasparini. Kalnik povezujejo z najdiščem Rogoza tudi vodoravno fasetirane sklede z uvihanimi ustji (Lochner 1994, 198–199, Abb. 106; Vrdoljak 1994, t. 36: 4). Tudi te imajo vzporednice na zahodnem Madžarskem, v kontekstih, kjer se pojavljajo elementi baierdorfsko-velatiškega repertoarja oziroma Ha A1, ter v sočasni Čaka kulturi na Slovaškem (Paulik 1963, Obr. 10: 1, 29: 2, 30: 8; Patek 1968, 102, t. 6: 28, 29; Horváth 1994, t. 29–32; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 190–193, t. 29–31). Nekoliko mlajše so amfore variant A3a, A3b in A3c (sl. 71), ki sodijo med najstarejše posode na grobiščih mlajšežarnogrobiščne kulture tako v Sloveniji kot širšem jugovzhodnoalpskem in panonskem prostoru, datirane pa so bodisi v Ha A bodisi na prehod Ha A/Ha B (Patek 1968, 97–99, t. 5: 1–5, 19; Lochner 1994, Abb. 108, 112). Enako časovno in prostorsko so opredeljeni tudi lonci tipov L7b, L8c in L9 (sl. 73) (Patek 1968, 90, t. 3: 7, 48: 24, 103: 1; Kalicz-Schreiber 1991a, t. 22: 5; Lochner 1994, Abb. 108; Grab 10; Pare 1998, 400–401; Tiefengraber 2005, 127, t. 23: 5).

Prav tako v čas Ha A in začetka Ha B smo uvrstili kovinsko gradivo z Rogoze. Največji pomen smo pripisali planokovni bakreni pogači, ki pa kot polizdelek očitno časovno sovпада s končnimi izdelki, kar so pokazale tudi kemijske analize bakrenih in bronastih vzorcev z vsebnostjo zlitin, značilnih tako za Ha A kot Ha B.

Primerjave iz časa Ha B, ki dejansko predstavljajo novosti, smo našli predvsem na ozko regionalnem območju ruške

¹⁰⁷ Sklede z uvihanimi ustji variante Sz3b se v nekoliko globlji izvedbi pojavijo tudi v Rabelčji vasi (Strmčnik Gulič 1988–1989, t. 4: 16, 21, 15: 27). A nobena izmed njih ne prihaja iz zaključenega konteksta, prav tako pa to niso edine najdbe, ki jih je mogoče časovno datirati v Ha A, na kar je opozoril tudi Dular (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 173–174).

žarnogrobiščne skupine, za katero je že H. Müller Karpe ugotovil, da ima z geografsko lego pogojen samosvoji karakter, ki jo ločuje od drugih sosednjih skupin¹⁰⁸ (Müller Karpe 1959, 115–116). Ob njej lastnih okrasih, ki smo jih ugotovili na različnih odlomkih posod, je treba omeniti predvsem vrč, amfori variant A1b in A1c, lonce tipa L5, polkroglaste skodelice Sz2a, skodelice tipov Skd1a, Skd2a in Skd4a ter skodelice Sk2a in Sk3 ter ne nazadnje tudi kolenčaste ročaje (R4) (sl. 67, 68, 72, 81). Število različnih oblik teh posod je sicer veliko, a gre v večji meri le za posamezne primerke, ki ne izstopajo iz okvirja zgodnjega Ha B.

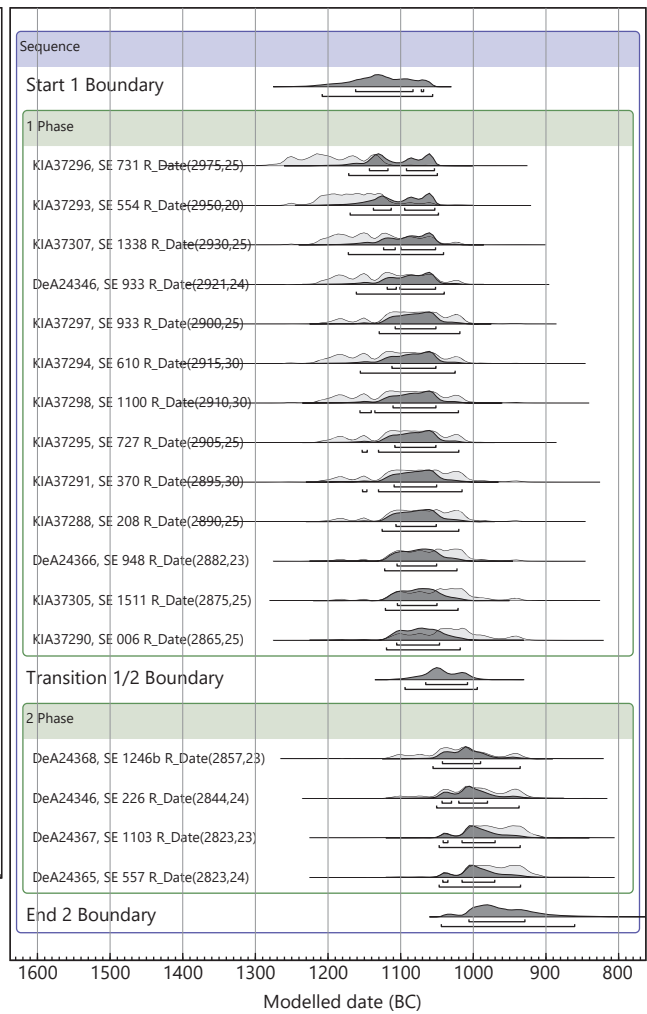
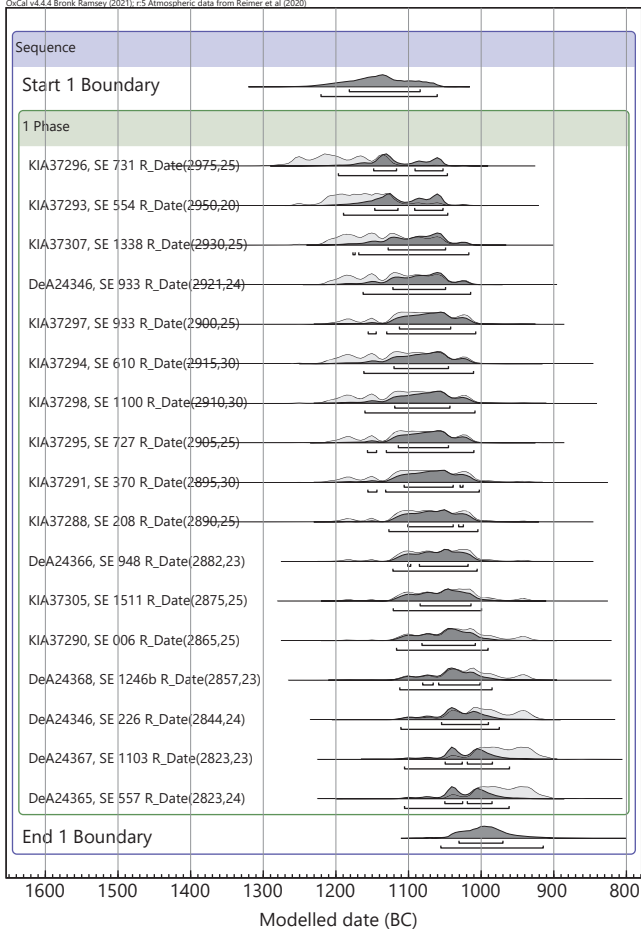
Najdbe torej narekujejo, da ustanovitev rogoške naselbine datiramo v čas prehoda Bd D/Ha A, njeno opustitev pa v mlajšežarnogrobiščno stopnjo Ha B1. Takšen relativno kronološki razpon glede na trenutne absolutne datacije v srednji Evropi pomeni trajanje poselitve od približno 1200 pr. n. š. do približno 950 pr. n. š.¹⁰⁹

Podobne rezultate prinašajo tudi radiokarbonske datacije z Rogoze, od katerih jih 17 sodi v ta časovni razpon (sl. 90). Najstarejši datum iz zaključenega konteksta (SE 731) tako začetuje zgornjo mejo 1285–1112 cal. BC (2σ -95,0 %), najmlajši (SE 557) pa spodnjo 1074–909 cal. BC (2σ -95,4 %). Ta razmeroma širok razpon skoraj štirih stoletij gre jemati zgolj okvirno, saj poselitev brez dvoma ni trajala tako dolgo.

Ob razmisleku o trajanju naselbine je mogoče uporabiti modelirane datacije, ki so seveda prilagojene našim izhodiščem, da gre za eno fazo poselitve. Tako pridobljen spremenjen razpon (sl. 90: levo) je mnogo krajši in se ob tem ujema z ugotovitvami, ki izhajajo iz obdelave odkritega gradiva. Slika časovnega razpona trajanja naselbine se ne spremeni občutno niti, če predvidimo dvofazni razvoj naselbine, kot je delno izhajalo iz najdb, torej iz njenega osrednjega dela proti jugu in predvsem severu, od koder izhajajo tudi najmlajše datacije (sl. 90: desno).

108 Njegove ugotovitve pa povzema tudi E. Patek 1968, 51–52.

109 Absolutne datacije so povzete po objavah Sperber 1987; Sperber 2003, op. 19; Pare 1998, 294–299; Gleirscher 2006. Nekoliko slabše sta absolutno časovno datirana prehoda Bd C/Bd D in Bd D/Ha A1, pri katerih je glede na razhajanja med njihovimi datacijami (Sperber 1987; Schopper 1996; Mäder, Sormaz 2000) mogoče pričakovati še določene spremembe.

90 Radiokarbonske datacije naselbinskih ostalin iz pozne bronaste dobe, modelirane kot ena (*levo*) ali potencialno dve (*desno*) fazi poselitve (po Teržan, Črešnar 2021, sl. 3).

7 Starejša železna doba

Območje najdišča Rogoza je bilo v rabi tudi v času starejšega halštatskega obdobja. Kot starejšezeleznodobne lahko že ob bežnem pogledu na tloris najdišča z veliko verjetnostjo opredelimo štiri krožne strukture, ostanke grobnih gomil, ki se nahajajo v severnem delu izkopnega polja (sl. 91). Vse so močno uničene, tako da obstoje dokazujemo le z obodnim jarkom (SE 243 – gomila 4), druge tri (SE 241 – gomila 1 in SE 236 – gomila 2, SE 242 – gomila 3) pa imajo razen jarka ohranjen vkopan centralni grob in/ali gramozno nasutje kot ostanek plašča gomile. V njih so bile odkrite keramične najdbe, ki so v prvih dveh gomilah z vkopanima centralnima grobovoma dobro ohranjene. Nasprotno so bronaste najdbe močno poškodovane in fragmentirane, saj so bile kot del noše skupaj s preminulim sežgane na grmadi.

Sočasne najdbe so bile odkrite tudi v več premešanih plaštih in drugih kontekstih.

Ostaline in najdbe iz starejše železne dobe

Gomila 1 (sl. 93)

V grobu gomile 1 je bila kot žara uporabljena posoda z visokim stožčastim vratom (G1265). Njena rame in prehod iz ramena v vrat sta okrašena z bradavicami in koncentričnimi polkrožnimi kanelurami pod njimi. Ustje je dolgo lijakasto. V njej so bili ob žganini in človeških posmrtnih ostankih še predilno vretence (G1266) in fragmenta gladke bronašte ovratnice okroglega preseka (G1267). Žara ima dobro primerjavo v gomili Hörschusterwald 2 pri Kleinkleinu, ki je s štirimi fibulami različne provenience in bronastim kotličem ena najbogatejših gomil na tem delu nekropole in sodi v 2. stopnjo grobišča. Soroden in sočasen je tudi lonec iz groba 10 v Wildonu, oba pa lahko časovno vzporejamo z II. horizontom Poštele oziroma Štajersko IIIa (Dobiat 1980, 166–172, t. 2: 11; Teržan 1990, 128–129; Kramer 1996, 214, t. 8: 1). Poševno navzgor usmerjene stožčaste, pa tudi večkotne, bradavice na ramenu loncev (G771, G784) je najti v drugem horizontu naselbine na Rifniku ter v vseh starejšezeleznodobnih slojih višinske naselbine na Pošteli, a so primerljive

le tiste iz starejših dveh, kjer se pojavlja tudi kot samostojen okras (Pirkmajer 1983, t. 7: 14, 9: 9–10; Teržan 1990, t. 10: 5, 13, t. 39: 14–16, t. 40: 1–11). V poštelškem horizontu II se pojavlja na posodah s stožčastimi vratovi, ki so pod ustjem pogosto okrašeni z vodoravnimi kanelurami. Takšne značilnosti razkrivata tudi dva odlomka, odkrita v rogoški gomili 2 (G1263, G1264). Ob bradavicah lahko v tem časovnem obdobju, pa tudi kasneje, rame in trebuh posod krasijo različno oblikovane kanelure, ki pogosto sestavljajo pasove, ti pa oblikujejo trikotnike, polkroge ali spirale (G524, G815, G1160, G1187, G1265). Slednje je prav tako mogoče opaziti v najmlajšem rifniškem naselbinskem horizontu (III), ki je delno sočasen s horizontoma Poštela II in III (Pirkmajer 1983, t. 26: 5, t. 27: 2; Teržan 1990, 10: 13, 11: 4–6, 14: 5, 6, 15: 25, 40: 1–11, 41: 4). Najnovejše najdbe sorodno okrašenih posod so bile izkopane na grobišču Nova Tabla pri Murski Soboti (Guštin 2003, sl. 3: 7; Guštin *et al.* 2017, npr. G1767, G1325, G1431, G1571). Datacijo v halštatsko obdobje potrjujejo tudi radiokarbonske datacije oglja in sežganih človeških kosti.¹¹⁰

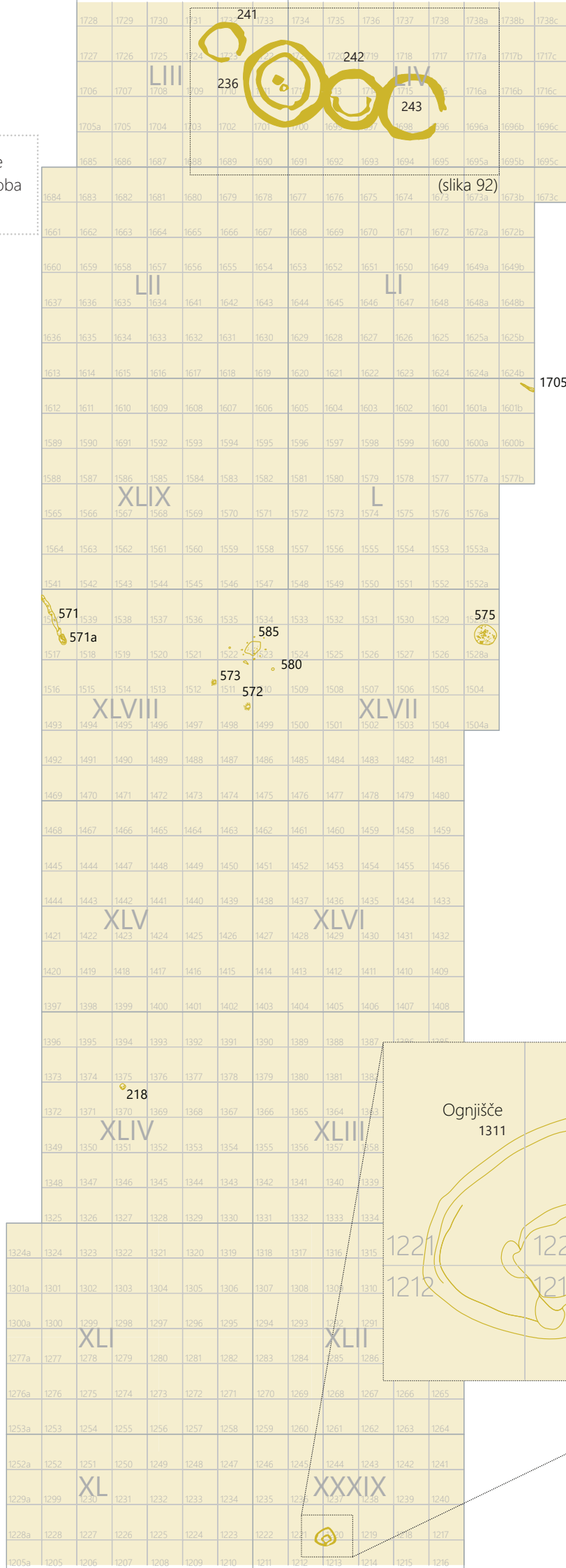
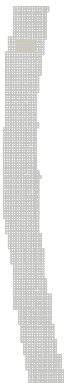
Omeniti velja, da je bil v obodnem jarku gomile odkrit odlomek dna posode (G1268).

Gomila 2 (sl. 93)

V grobu gomile 2 je bil odkrit lonec z nizkim ramenom in navpičnim zaobljenim ustjem (G1262). Ob njem so bili še dve skledi na nogi z vodoravnimi kanelurami na zunanjem delu uvihanega ustja (G1259, G1260), fragmentirana bronasta igla s sedaj brezoblično glavico (G1261) in odlomka ustij s kaneliranim stožčastim oziroma pokončnim usločnim vratom (G1263, G1264). Lonec predstavlja pri nas redko obliko, ki kaže starejše poteze, kar bi lahko sklepali tudi po njegovem načinu izdelave, popolnoma jasna pa ni niti njegova stratigrafska lega. Njegove analogije so dokaj razpršene, saj so bile najstarejše odkrite na bronastodobnem najdišču Šiman pri Gotovljah, podobne tipološke značilnosti pa najdemo tudi med lončenino s Poštele ter med lončnimi situlami, ki so pogoste v panonsko-vzhodnoalpskih

¹¹⁰ Eden od datiranih vzorcev oglja (KIA37311) glede na starost kaže, da gre za infiltrirano najdbo, saj sovpadajo s poselitvijo v rimskem obdobju (235–362 cal AD, 2σ-95,4 %).

- raziskano območje
- starejša železna doba
- kamen

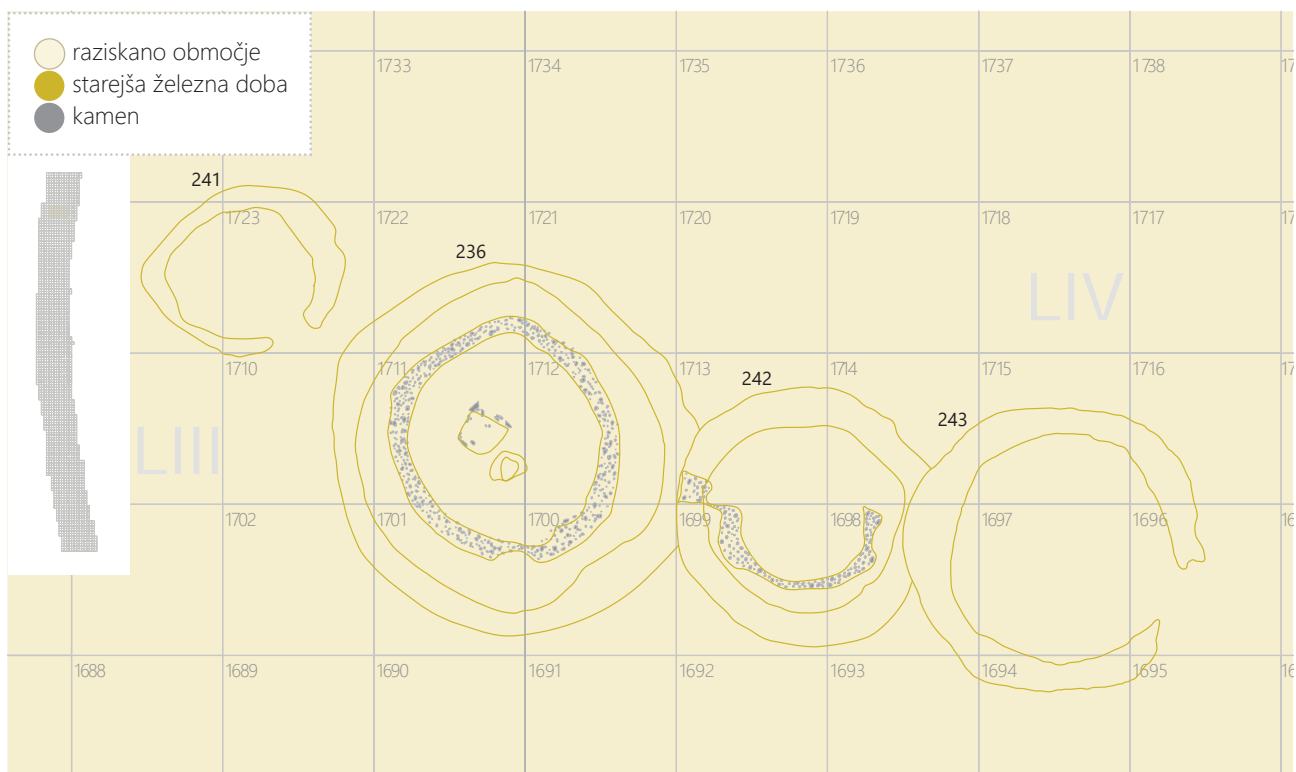
(slika 92)

1705

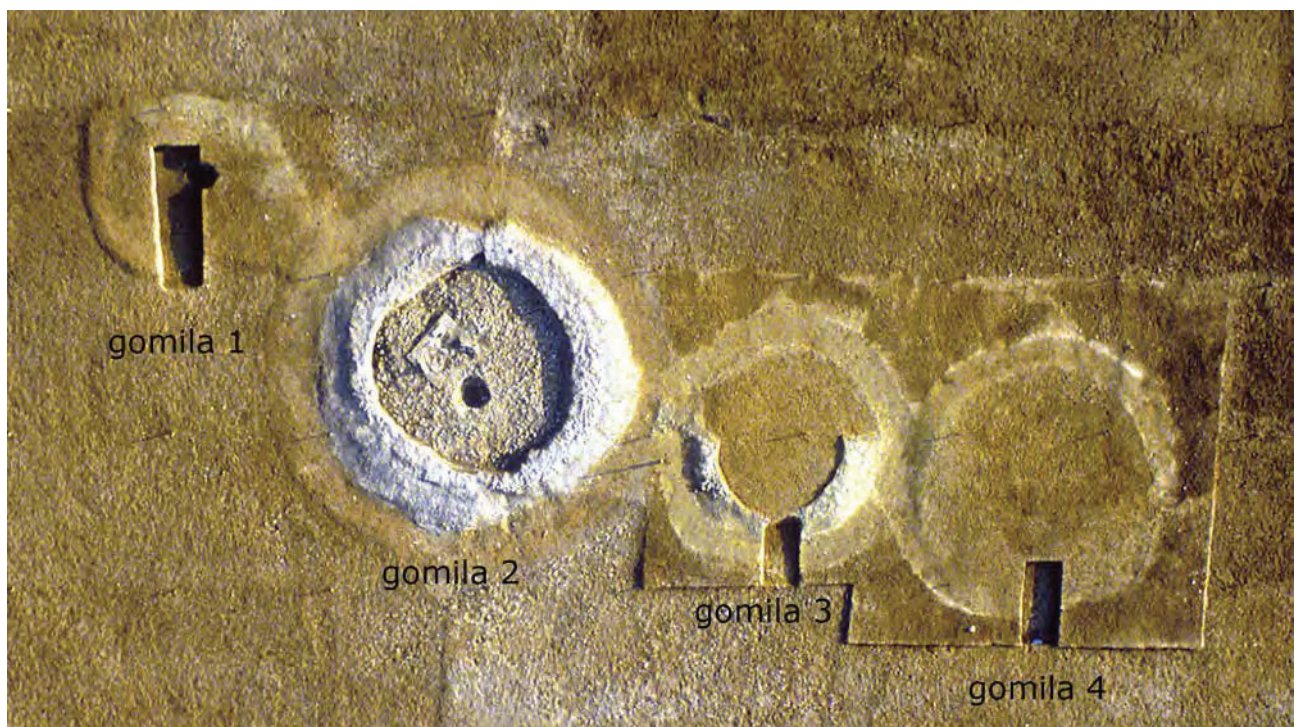
Merilo 1 : 50

Ognjišče
1311

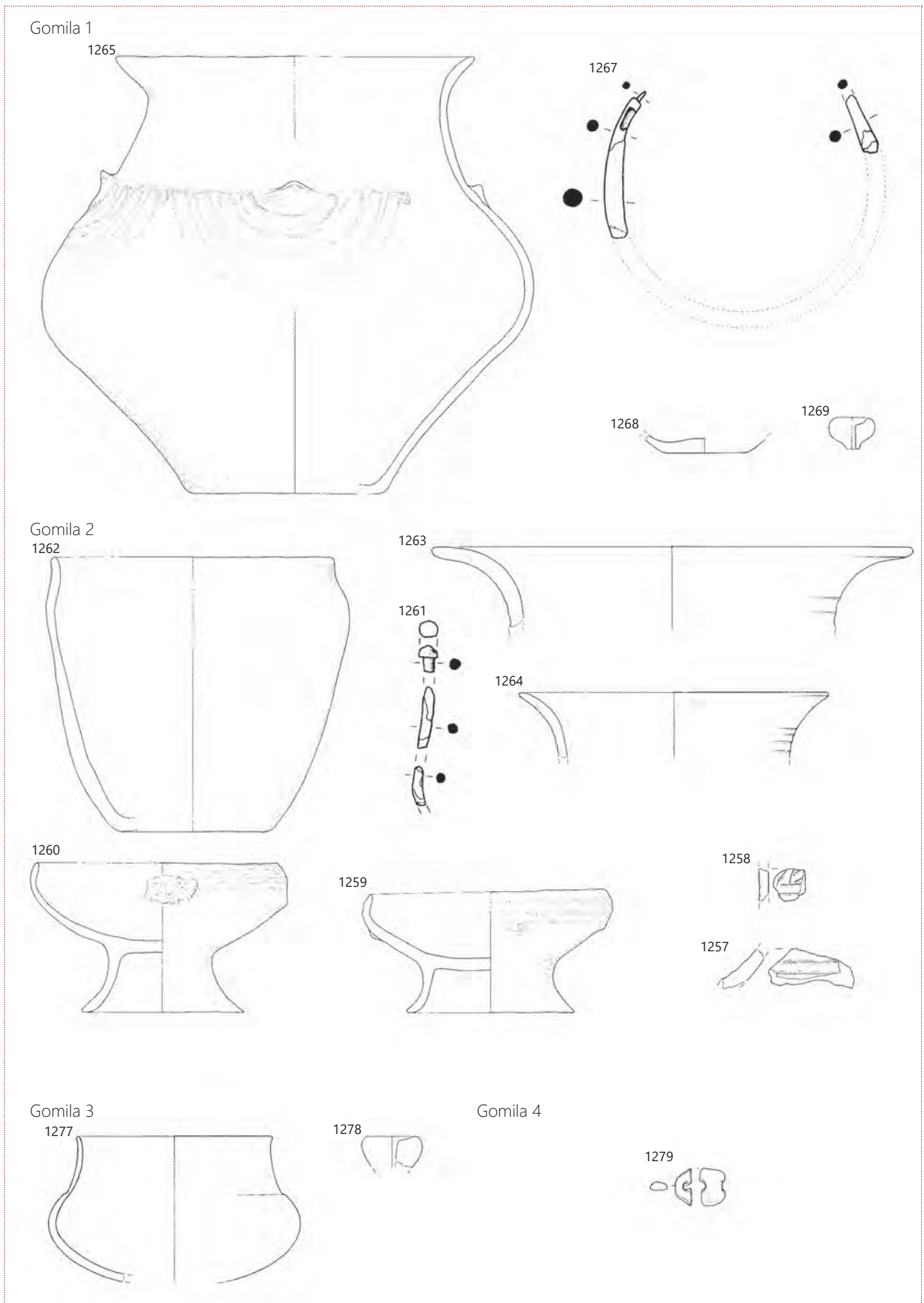
91 Ostaline iz starejše železne dobe.
Merilo 1 : 600.

92a Gomile iz starejše železne dobe. Merilo 1 : 200.

92b Zračni posnetek gomil, obdanih s krožnimi jarki.

93 Najdbe, odkrite v gomilah. G1261, G1267 bron – merilo 1 : 2, ostalo keramika – merilo 1 : 4.

kontekstih starejše železne dobe¹¹¹ (Teržan 1990, 33: 9; Patek 1993, Abb. 36; Nebelsick 1997, 69–77; Tomažič 2000, t. 19: 4; Tomažič, Olič 2009, G156). Bolj oprijemljive podatke ponujajo sklede na nogah, ki se po primerjavah sodeč pojavijo v zaključku mlajše KŽG, kar dokazujejo najdbe na prvem ruškem grobišču, odkrite pa so bile tudi na Legnu pri Slovenj Gradcu ter v Benediktu v Slovenskih goricah. Pri slednjih gre najverjetneje, podobno kot pri rogoških skledah, za komplet, kar skupaj s keramično situlo spominja na serise, kot jih poznamo na preostalem panonsko-vzhodnoalpskem področju, na kar je opozorila že B. Teržan (Müller Karpe 1959, 109: E2; Teržan 1990, 90, t. 70: 3, 4; Strmčnik Gulič 1979, t. 14: 6, 8). Prav tako je značilen njihov okras, vodoravne kanelure pod ustjem, ki ima primerjave v skledah z Legna, od katerih stoji ena na »S« profilirani nogi, na najdišču Poštela, kjer je bila skleda odkrita nad plastmi prvega horizonta, ter v Ormožu, kjer v drugi stopnji naselbine nadomesti enak tip okrasa, narejen s fasetami (Strmčnik Gulič 1979, t. 8: 13; Teržan 1990, 50: 24; Lamut 2001, 215, t. 13: 1).

Rekonstrukcija igle je težavna, a domnevamo lahko, da gre za iglo s sploščeno kroglasto glavico. Te so poznane že v pozni bronasti dobi, ki pa jo v posameznih primerih preživijo. To potrjuje tudi zgodnjehalštatski grob 2 iz gomile M v Gniebingu na avstrijskem Štajerskem, ki ga je P. Gleischer opredelil kot enega prvih halštatskih grobov na tem območju in ga datiral na prehod iz 9. v 8. st. pr. n. št.¹¹² (Gleischer 2006, 85–86; Kramer 1996, 209, Abb. 1: 3; Říhový 1979, 124–130).

Datacijo potrjujejo tudi radiokarbonske datacije oglja in sežganih človeških kosti.¹¹³

Gomila 3 (sl. 93)

Na njenem območju je bila odkrita trebušasta skleda z blagim klekastim prehodom v skorajda navpičen usločen vrat, katere ustje je blago izvihano ter zaobljeno (G1277), v bližini pa je bila še ena podobna skleda (G1275). Poznamo jih iz Hajndla pri Ormožu, iz rifniške pete hiše, ki sodi v drugo fazo naselbine (Pirkmajer 1983, t. 8: 1; Magdič 2006, 27–28,

111 Po besedah izkopavalke so z naknadnim izkopavanjem preseka čez gomilo ugotovili, da se je površina, ki so jo najprej opredelili kot dno gomile, nahajala pod površino, na katero so nasuli gomilo. Zato ne moremo izključiti, da bi kateri izmed odlomkov lončenine, odkritih v gomili, sodil še v bronasto dobo.

112 Glavica igle iz Gniebinga je po objavi sodeč nekoliko bolj bikonične oblike, po opisu avtorice pa naj bi šlo za čebulasto oblikovano glavico.

113 Datacije iz različnih laboratorijev in narejene na različnih materialih se med seboj sicer nekoliko razlikujejo, a tukaj ni mesto za obširnejšo razpravo o (morebitnih) razlogih za to.

sl. 4: 3a, b). Nekoliko kasneje podobne sklede z navpičnimi vratovi srečamo tudi na Pošteli, kjer pa ima večina že ostro profiliran trup (Teržan 1990, t. 14: 4). Oblika je znana tudi med gradivom iz legenskih gomil, kjer se pojavi skupaj s skledo, okrašeno z že omenjenim okrasom vodoravnih kanelur pod ustjem (Strmčnik Gulič 1979, t. 8: 14). Na prostoru gomile je bilo odkrito tudi predilno vretence (G1278).

Gomila 4 (sl. 93)

Na območju gomile 4 je bil odkrit le neznačilen ročaj (G1279).

Kot je bilo že večkrat poudarjeno, lahko tako način izdelovanja keramike kot njene oblike in ornamente, ki se pojavljajo v Podravju predvsem na začetku starejše železne dobe, zasledimo že v repertoarju ruške žarnogrobiščne skupine (Teržan 1990, 35). Ker je razlikovanje pripadnosti določenih plasti ali objektov na podlagi grobe lončenine torej skoraj nemogoče, smo se odločili, da posebej opredelimo le lončenino, ki po tehnoloških značilnostih (sl. 94–98), obliki in okrasu v tolikšni meri odstopa od žarnogrobiščne proizvodnje, da jo lahko uvrstimo v starejšo železno dobo.

Zrnavost lončarske mase	
zelo fina	20
fina	24
drobna	10
groba	2

94 Razredi zrnavosti lončarske gline keramike iz starejše železne dobe.

Obdelava površine	
Brisanje	19
brisanje - poliranje, brisanje	5
brisanje - poliranje	4
brisanje, poliranje	3
poliranje, brisanje	6
poliranje	10
glajenje	7
brisanje, glajenje	1
površno glajenje	1

95 Razredi obdelave površine keramike iz starejše železne dobe.

Načini žganja	
oksidacija	6
redukcija	23
oksidacija/redukcija	19
nepop. oksidacija/redukcija	4
oksidacija/redukcija	3
prežgano	1

96 Razredi načinov žganja keramike iz starejše železne dobe.

Razredi trdote	
izredno trda	32
zelo trda	23
trda	1

97 Razredi trdote keramike iz starejše železne dobe.

Način krašenja	
kanelure	16
bradavica	9
žlebljenje	2
odtisi	1
rebro	1
fasetiranje	2
fasetiranja - bradavica	2
kanelure - bradavica	2
vrezovanje	1

98 Odstotni deleži načinov krašenja keramike iz starejše železne dobe.

Tako opredeljene najdbe so bile raztresene po vsej severni polovici izkopnega polja (sl. 99). Pripadajo tako najvišjima plastema SE 1 in SE 2 kot tudi globljim plastem, ki pa kljub temu še vsebujejo do neke mere mešano arheološko gradivo (SE 3a, SE 600, SE 1237, SE 1303). Nekaj odlomkov tovrstne lončenine je pripisanih tudi drugim arheološkim kontekstom, tj. plastem, jamam in ognjiščem. Najjužnejši med njimi je bila plast nepravilne oblike SE 336, ki pa se je nahajala tik pod ornico. Gradivo, najdeno v njej, je večinoma mogoče pripisati pozni bronasti dobi, a so bili med njim tudi odlomki novoveške lončenine. Najdbe ob in na s prodniki tlakovani poti SE 547 so večinoma poznobronastodobne, železnodobni pa sta le izjemi (G1092, G1094). Nekoliko bolj zapletena je razlaga pri nekaterih drugih strukturah. V jami SE 575 je bilo ob nedvomno starejšeželeznodobnih odlomkih (G1158, G1160) tudi več odlomkov, ki pa bi lahko sodili tako v mlajšežarnogrobiščno kot zgodnje halštasko obdobje. Da gre za jamo iz vsaj prehodnega obdobja kaže tudi radiokarbonska datacija oglja (811–776 cal BC (2σ-95,4 %)). Podobno velja tudi za jamo SE 1503, v kateri je verjetno starejšehalštatski le en kos keramike (G990), vsi drugi pa dopuščajo obe dataciji. Pri nadaljnjih treh jamah SE 571a, SE 919a in SE 1705 je ponovno potreben razmislek o njihovi potencialni železnodobni starosti, saj so natančneje kronološko opredeljive le tovrstne najdbe (G735, G1187, G1188). Omeniti velja še jamo nepravilne ovalne oblike in stopničastega profila, ki jo je obdajalo osem manjših jam za kole (SE 585), ki se prav tako nahaja v severnem delu izkopnega polja. Datirana je s pomočjo radiokarbonske analize oglja in naj bi sodila celo v mlajše halštatsko obdobje (516–392 cal BC (2σ-95,4 %)).

Ob navedenih jamah moramo opozoriti tudi na ognjišči SE 218 in SE 1311, ki sta bili radiokarbonsko datirani (SE 218: 796–747 cal BC (2σ-50,5 %), SE 1311: 851–794 cal BC (2σ-70,3 %)). Dataciji se delno prekrivata z datacijami oglja in sežganih kosti iz starejšeželeznodobnih gomil, a bi lahko bilo vsaj starejše (SE 1311) po uveljavljeni kronologiji tudi poznožarnogrobiščno (Gleirscher 2006, sl. 1; Pare 1999, 299). Ker je datacija več kot stoletje mlajša od drugih naselbinskih struktur, najdbe pa temu ne nasprotujejo, bi tudi ognjišče SE 1311 lahko povezali z zgodnjehalštatskim grobiščem.

Med okraji na lončenini iz teh kontekstov naj omenimo še navpično rebro na ramenu (G1202). To ima zgodnje primerjave z najdišča Rifnik, kjer sodi v drugo stopnjo naselbine, sočasno s Poštelo I, ter v grobu 3 na planem grobišču na Habakuku (Lepa ravna), kjer sta ob tako okrašenem loncu tudi dve z vrezi ornamentirani sklenjeni masivni bronasti zapestnici. Kot kažejo najdbe iz naselbin na Pošteli in v Ormožu, se okras razširi predvsem v obdobju Ha C, kar potrjujejo tudi grobovi iz kleinkleinskih nekropol (Dobiat 1980, t. 30: 2, 40: 2; Pirkmajer 1983, t. 7: 15; Teržan 1990, 53, t. 14: 18, 15: 18, 41: 7, 55: 3).

Pri odlomkih uvihanih in izvihanih ustij ter ročajev gre za oblike, ki se sicer že pojavljajo v pozni bronasti dobi, vendar so iz celotnega keramičnega zbira izločene zaradi svojih tehnoloških značilnosti.

Kronološko je pomembna tudi čolničasta fibula (G787), ki ima najboljši primerjavi z najdišč Placarovci pri Gorišnici in Rifnik, pri čemer je prva ohranjena v celoti, slednja pa kot rogoška fragmentirana. V obeh primerih gre za najdbi brez ožjih najdiščnih podatkov, a je najdba z Rifnika vključena v širšo sliko rifniškega kompleksa in je časovno uvrščena v njegov III. horizont¹¹⁴ (Teržan 1990, 101–105, sl. 24: 5, t. 79: 15).

Tehnološka opredelitev keramičnih najdb iz starejše železne dobe

Keramika je v veliki meri narejena iz fine ali zelo fine lončarske gline (sl. 94), kot vključka pa se pojavljata kremen in sljuda. Površina izdelkov je bila večinoma dobro glajena ali polirana (sl. 95). Razlike med obdelavo notranje in zunanje površine so opazne, pri čemer je večinoma slabše obdelana notranjost. Ravno obratno je pri nekaterih skledah, kjer je boljše obdelana, polirana, notranjost (npr. G1259, G1260). V nekaj primerih so na notranji ali zunanji površini ohranjeni sledovi črnega premaza (G1178). Glede na prelome prevladuje keramika, žgana redukcijsko, pri čemer pa je lahko

¹¹⁴ Pri fibuli gre za tip okrasa, ki se pojavi le v teh treh primerih. Edina v celoti ohranjena je tista iz Placarovec (Jerin 2001, 59–60).

bilo na začetni stopnji žganje oksidacijsko (sl. 96). Da je bilo žganje dovolj dolgotrajno, dokazuje analiza trdote keramike, saj je domala vsa izredno ali zelo trda (sl. 97).

Do te mere ohranjenih posod, da je možna natančnejša tipološka in kronološka uvrstitev, je šest, od tega dva lonca in štiri sklede. Med drugimi odlomki, ki smo jih pripisali starejši železni dobi, je več kot polovica okrašenih. Načini in motivi krašenja se ujemajo z doslej poznanim repertoarjem štajerske starejšeželeznodobne ornamentike (sl. 98).

Opredelitev najdišča Rogoza in njeno mesto v starejši železni dobi

Relativno kronološki odnosi med gomilami 2, 3 in 4 so jasni že ob analizi njihovih stratigrafskih odnosov, saj se njihovi obodni jarki sekajo (sl. 92). Najstarejša je potemtakem gomila 2, ki ji sledi gomila 3, medtem ko je gomila 4 najmlajša.¹¹⁵ Težje je njihovo ločevanje na podlagi gradiva. Najstarejši vtis dajeta gomili 1 in 2, saj obe ob keramiki, ki jo je delno že mogoče datirati v horizont Poštela II, vsebujeta starinske elemente, ki so trdno zasidrani v žarnogrobiščnem okolju. V gomili 2 dajejo takšen vtis igla in sklede na nogi, mlajši element pa predstavljajo vodoraven kaneliran okras na slededah ter odlomka vodoravno kaneliranih vratov visokih posod.¹¹⁶ V gomili 1 je starinski element gladka bronasta ovratnica, a je žara že okrašena v maniri, ki se pojavi šele v Ha C. Da sta gomili 3 in 4 mlajši, smo že nakazali z njuno stratigrafsko lego, kronološko mesto pa potrjuje trebušasta skleda z navpičnim, blago usločenim vratom, najdena na mestu gomile 3, ki je prav tako novost obdobja Ha C. Gomila 4 je po stratigrafskih odnosih še kasnejša, a časovno nikakor ne odstopa občutno, saj nobena izmed starejšeželeznodobnih najdb, raztresenih po različnih plasteh najdišča, za katere lahko do neke mere predvidevamo, da pripadajo uničenim gomilam, ne izstopa iz repertoarja oblik stopenj Štajerska II in IIIa.

Kosi sežganih človeških kosti in oglja iz gomil 1 (SE 236) in 2 (SE 241), oglje iz dveh jam (SE 575, SE 585) in ognjišč (SE 218, SE 1311) so bili radiokarbonsko datirani (sl. 118). Rezultati niso povsem enoznačni, a kljub temu pomembno dopolnjujejo sliko najdišča Rogoza v starejši železni dobi. Analize kosti in oglja iz gomil so bile narejene v več laboratorijih,

¹¹⁵ Stratigrafski odnosi med gomilami oziroma njihovimi obodnimi jarki med izkopavanji niso bili opaženi. Vsaka gomila je bila označena kot ena stratigrafska enota (SE 236, SE 241, SE 242 in SE 243), prav tako pa so bili vsi obodni jarki označeni kot ena stratigrafska enota (SE 245). Revizija je bila možna na podlagi zračnega posnetka, ki je pojasnil odnose med različnimi strukturami.

¹¹⁶ Nekoliko nejasen je status odlomkov kaneliranih vratov (G1263 in G1264), saj med izkopavanji nista bila označena kot del polnila groba, a sta kasneje v poročilu tako obravnavana.

a sta po prvih analizah dve razmeroma jasno odstopali.¹¹⁷ Podobne datacije kot za gomile so analize pokazale tudi za eno od jam (SE 575) in obe ognjišči. Ob upoštevanju vseh omenjenih datacij, za katere predvidevamo, da predstavljajo eno fazo rabe prostora, in drugih ugotovitev o absolutni kronologiji širšega območja (Črešnar 2014; Teržan, Črešnar 2014), lahko grobove v gomilah 1 in 2 z veliko verjetnostjo datiramo v prvo polovico ali sredino 8. stoletja pr. n. št. V ta čas ali nekoliko kasneje so radiokarbonsko datirani tudi jame in ognjišči, ki so najverjetneje ostanki dejavnosti, povezanih s pokopavanjem oziroma obredji, ki so potekala v bližini gomil.¹¹⁸ Omeniti velja tudi lego jame SE 575 in ognjišča SE 218 tik ob prodnati poti, ki južno od gomil poteka v smeri JZ–SV. Ob njej so sicer predvsem ostanki konstrukcij iz pozne bronaste dobe, a ne gre izključiti njene kasnejše uporabe.

Po radiokarbonski dataciji oglja iz tega okvira izstopa jama SE 585, obdana z jamami za kole, ki jo pripisujemo objektu 33. Njena datacija z veliko verjetnostjo kaže na mlajšehalštatsko obdobje, a te starosti ni mogoče pripisati nobenemu prepoznanemu arheološkemu gradivu.

Kljub slabi ohranjenosti in neizpovednosti človeških posmrtnih ostankov glede spola pokojnikov lahko nanj sklepamo na podlagi najdb v treh gomilah.¹¹⁹ Gomila 2 je tako najverjetneje pripadala moškemu, saj je bila v njej bronasta igla, ki je tako kot ovratnica in predilni vretenci v »ženskih« gomilah 1 in 3 spolno indikativni element. Eni izmed uničenih gomil je najverjetneje mogoče pripisati tudi fragmentirano čolničasto fibulo.

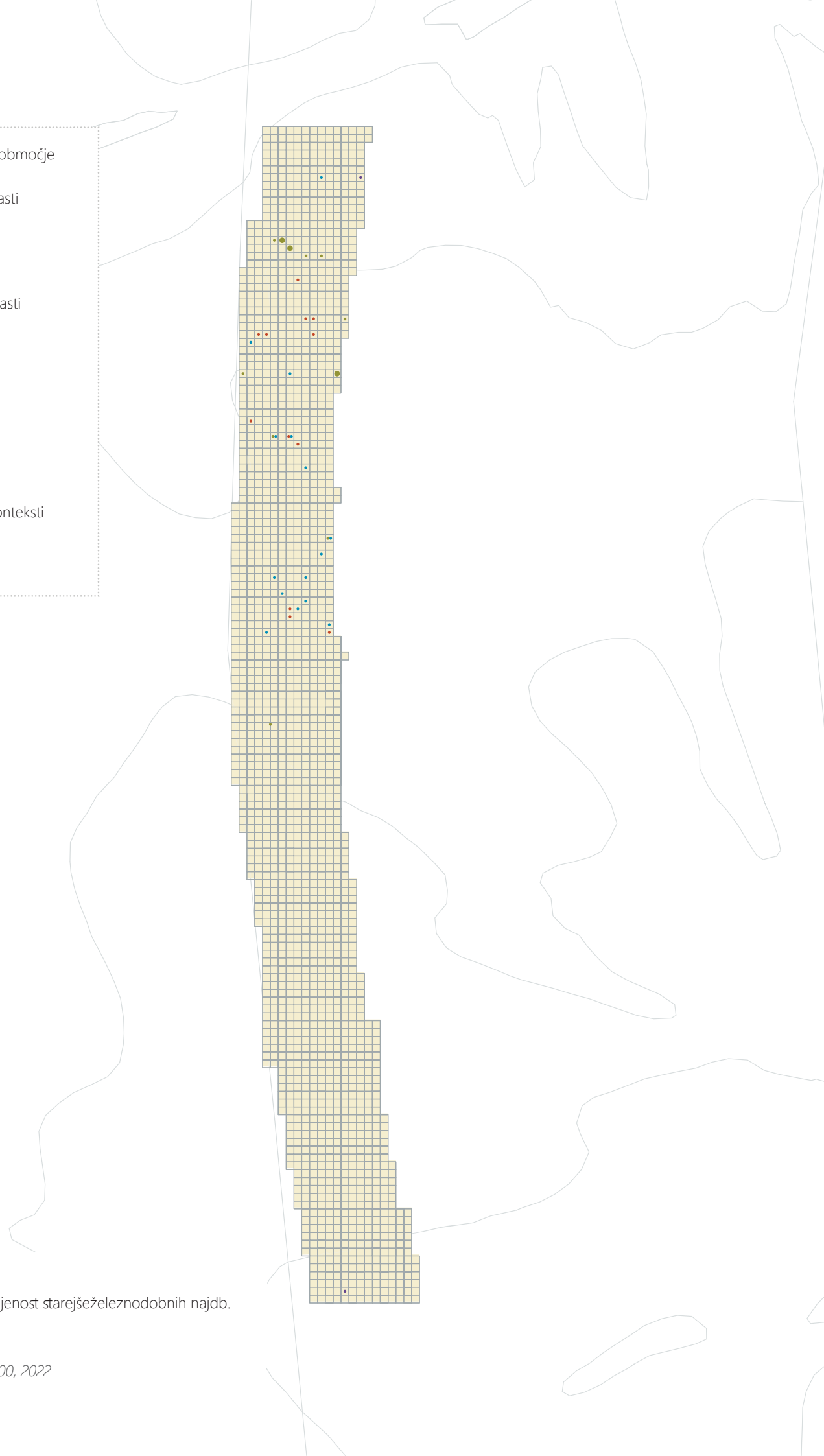
Pomenljiva je tudi razporeditev gomil, saj je moška gomila s premerom slabih 10 m največja, ženski gomili, s premeri pribl. 5,5 m in 7 m, pa se nato nahajata približno SZ in JJV od nje. Gomila 1 sicer nima neposrednega stika z gomilo 2, ima pa proti njej usmerjeno prekinitve v obodnem jarku oziroma »vhod«.¹²⁰ Gomile 2, 3 in 4 oblikujejo vrsto, usmerjeno

¹¹⁷ Ena od datacij (KIA37311), kot že rečeno, kaže na poškodbo gomile 2 (SE 241) v času rimske poselitve tega območja. Pri obravnavanju starejšeželeznodobne faze pa gre izpustiti tudi eno od datacij žgane človeške kosti iz gomile 2 (SE 236, OxA-21484, 2785 ± 39 BP), saj je občutno prestara.

¹¹⁸ Jama SE 1311, ki je najbolj oddaljena od gomil, leži več kot 200 m južneje.

¹¹⁹ Glej: *An osteological assessment of cremated remains from the Early Iron Age burial mounds*.

¹²⁰ Pomen tega dela gomile podkrepi najdba jam za sohe v eni izmed gomil iz najdišča Nova Tabla (Tiefengraber 2001, 87; Guštin *et al.* 2017, 90). Podobna vhodna območja so bila opažena tudi pri drugih tipih podobnih gomil, odkritih v Franzhausnu v Spodnji Avstriji, tako tistih s kamnitim prstanom kot drugih, ki jih obdaja pas jam za sohe (Neugebauer 1997, Abb. 72).

99 Razprostranjenost starejšeželeznodobnih najdb.
Merilo 1 : 2500.

proti J JV, pri čemer se sekajo le njihovi obodni jarki. Gomila 4, s premerom pribl. 8 m, ima ob gomili 1 edina v jarku prekinitev, ta pa je ponovno usmerjen proti jugojugovzhodu.¹²¹ Nakazuje se torej enoten načrt gradnje grobišča.

Pomen rogoških gomil je tudi širši, saj skupaj z nekaterimi drugimi v zadnjih desetletjih odkritimi gomilami na najdiščih, kot so Srednjica pri Ptuju, Kotare Krogi in Nova Tabla pri Murski Soboti ter verjetno tudi Pri Muri pri Lendavi, oblikuje sliko nižinske poselitve na območju vzhodne Slovenije v starejši železni dobi, ki jo dopolnjujejo tudi naselbine, kot je bližnja pri Hotinji vasi (Guštin, Tiefengraber 2001; Tiefengraber 2001; Guštin 2003; Lubšina Tušek 2008; Lubšina Tušek, Kavur 2011; Kerman 2011; Šavel, Sankovič 2011; Gerbec 2014; Guštin *et al.* 2017). Najdišča se sicer razlikujejo po številu in raznolikosti grobnih oblik, a rogoške gomile kljub delni uničenosti prinašajo pomembne podatke o njihovi zgradbi. Večina omenjenih gomil/grobov zaradi uničenosti ne ponuja mnogo podatkov o prvotnem videzu. Po delno ohranjenih prodnatih plaščih gomil 2 in 3 z Rogoze pa lahko sklepamo, da gre tako pri krožnih jarkih z vkopanim grobom kot pri tistih brez vkopane grobne jame za gomile. Tako kot se po notranji strukturi razlikujejo na primer gomile na grobiščih pri Pivoli in na Habakuku, ki sodijo v poštelški poselitveni kompleks (Teržan 1990, 56–57, 316–338, sl. 12), lahko podobno raznolikost domnevamo tudi pri omenjenih nižinskih nekropolah.

Ob gomilah, katerih opredelitev je torej jasna, je razlaga drugih struktur, med katerimi sta tudi ognjišči, bolj zapletena. Že zaradi enoznačnosti gradiva lahko govorimo o sočasnih strukturah, pri tem pa njihove namembnosti ne poznamo. Glede na odkrite sledove na tem mestu najverjetneje ne gre za ostanke naselbine, saj bi v takem primeru pričakovali občutno več značilnega gradiva. Upoštevajoč tudi gostoto in razprostranjenost halštatskih struktur in najdb (sl. 99) je bolj verjetno, da imamo v severnem delu izkopanega najdišča opraviti z grobiščnim kompleksom, ki so ga ob gomilah sestavljale še druge strukture. Te gre, če izpostavimo obe datirani ognjišči,¹²² povezovati z ritualnimi aktivnostmi, ki so se odvijale na takšnih območjih, a jih z izkopavanji grobišč, praviloma usmerjenimi v grobne strukture, tj. gomile, običajno ne odkrijemo.¹²³

121 Če bi sledili »sistemu«, bi imeli tudi gomili 2 in 3 prekinitev jarka na jugovzhodu oziroma jugojugovzhodu, kjer pa se jarki gomil sekajo, tako da bi teoretično lahko prišlo tudi do njihovega uničenja ob postavitvi naslednje gomile.

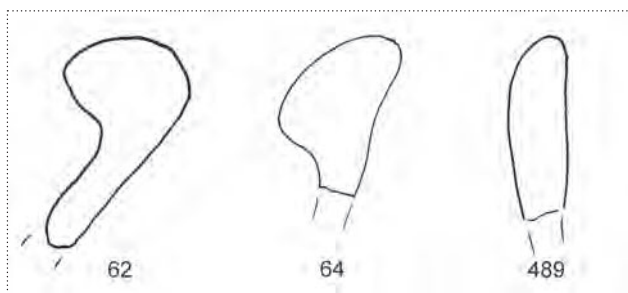
122 Omeniti velja, da sta bližje gomilam kot ognjišče 3 (SE 1311) še ognjišči 7 (SE 1291) in 8 (SE 1544), ki pa z ničimer nista časovno opredeljeni, tako da sta morda del naselbine, prav tako pa ne moremo izključiti njune povezave s halštatskimi gomilami oziroma širšim grobiščnim kompleksom.

123 Ritualen značaj smo na primer pripisali zgoštvama keramike in sežganih kosti ob južni skupini gomil na planoti Habakuk pod Poštole, ki sta bili prepoznani z geofizikalnimi prospekcijami in potrjeni z izkopom testnih sond (Črešnar, Vinazza 2019, 446).

8 Mlajša železna doba

Število arheoloških najdb, ki jih lahko uvrstimo v čas mlajše železne dobe, je precej skromno, saj je takšnih le 16 odlomkov lončenine in en kos steklene zapestnice. Prav vsi izvirajo iz premešanih plasti, od tega šest iz najvišjih plasti SE 1 in SE 2, vse druge pa so bile odkrite v nižjih plasteh (SE 3a, SE 600, SE 999, SE 1303), v katerih so bile ob bronastodobnih tudi najdbe iz mlajših arheoloških obdobij. Večji del najdb se pojavlja v severnem delu najdišča (sl. 101).¹²⁴

Keramično gradivo predstavljajo le odlomki grobe lončenine, od katerih štiri pripadajo loncem, narejenim iz grafitne lončarske gline, katerih uvihano ustje je na zunanji strani izrazito odebeljeno v obliki črke »P« (sl. 100). Delimo jih lahko po oblikovanosti zaobljene odebelitve ustja, ki je asimetrična oziroma ima največjo debelino v spodnjem delu (G912, G64, G1216) ali simetrična (G62).

100 Najznačilnejši tipi ustij latenske keramike.

Gre za dele kuhinjskih loncev,¹²⁵ ki so bili pogosto okrašeni z navpičnim, poševnim ali mrežastim glavničastim ornamentom, a je ohranjenost rogoških fragmentov preskromna, da bi to lahko preverili.

Odlomki odebeljenih ustij so mnogo pogostejši že v bližnji Slivnici, kjer so bili odkriti naselbinski ostanki preliminarno

124 Vodotok je bil v času mlajše železne dobe že dodobra zapoljen s starejšimi sedimenti, a je povsem verjetno, da je še zmeraj tekkel pod nekoliko višjo prodnato teraso.

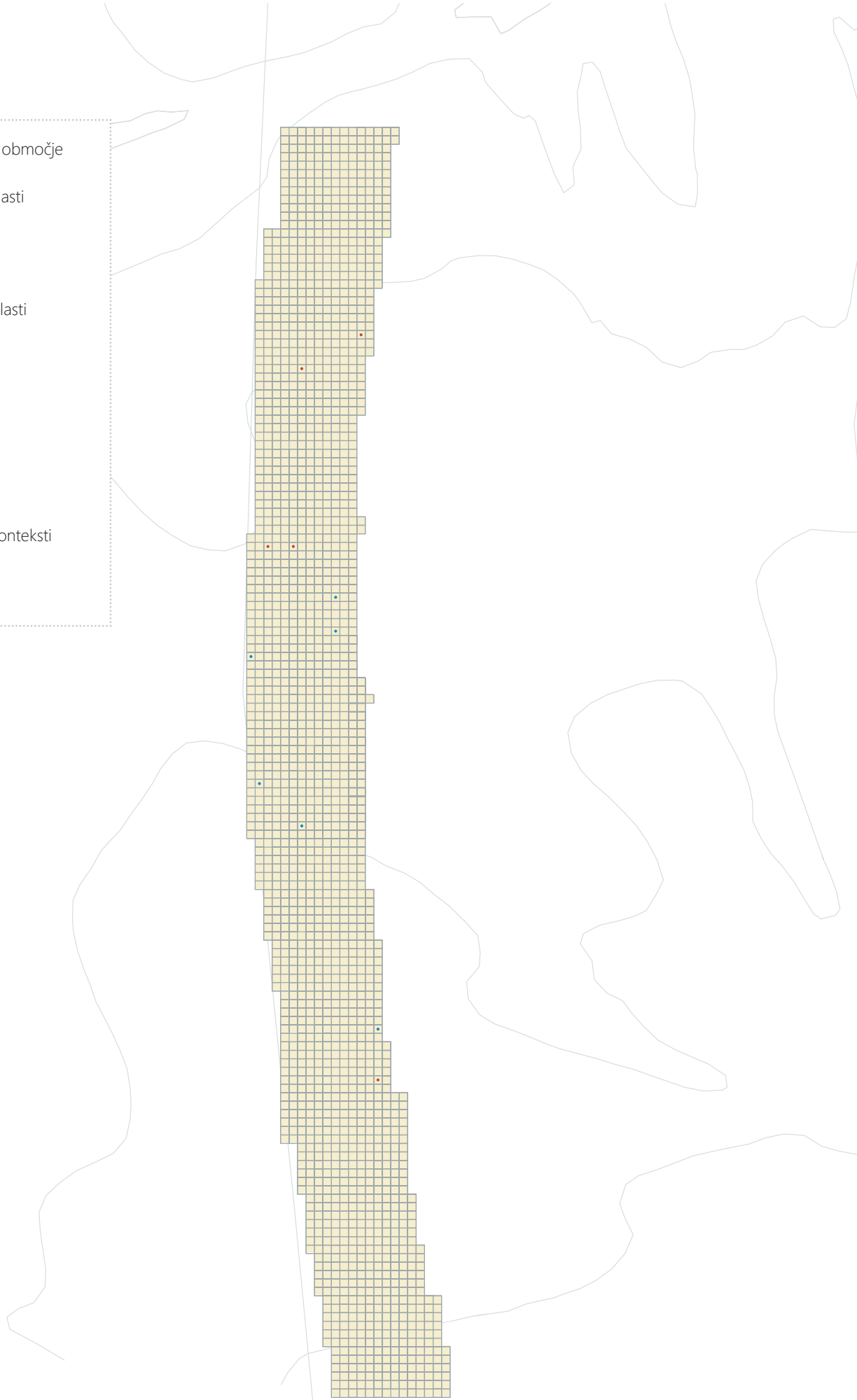
125 Dodatek grafitna najprej zmanjša poroznost keramike, ob tem pa poveča njeno toplotno prevodnost in odpornost na temperaturne spremembe. Zaradi omenjenih lastnosti je takšna lončenina izredno primerna za kuho, kar so pokazale tudi analize gradiva iz Manchinga, kjer se prežgani organski ostanki pojavljajo predvsem na odlomkih takšnih posod (Kappel 1969, 47–49).

datirani v srednje in pozno latensko obdobje (Lamut 2000b, npr. t. 109: 1, 116: 1, 124: 5, 310: 5, 327: 3, 369: 1; Strmčnik Gulič 2001b, 121; Strmčnik Gulič 2003b). Sočasni sta tudi nižinski naselbini Šmatevž in Trnava v Spodnji Savinjski dolini, ki ju zaznamuje podobno gradivo (Bolta 1966, 377–378, 2: 8; Novšak, Tica 1998; Novšak *et al.* 2006, 22–25, G23, 24, 50, 52, 54; Tica, Djurić 2007, G38). Sorodno gradivo je bilo odkrito tudi na poznolatskih višinskih naselbinah, kot so Poštela, Meljski Hrib, Novine pri Šentilju, ne nazadnje tudi Cvinger pri Stični in druga dolenjska višinska naselja¹²⁶ (Pahič 1966, t. 4: 9–10; Gabrovec 1994, t. 11: 10; Grahek 2016, 129–132, sl. 41, 42 – primerjaj tipe loncev 35d, c, 36a, 37, 38, 39, 40, 41; Teržan 1994, t. 6: 9, 14, 7: 11; Kavur 2001, sl. 8: 7).

Grafitna keramika se sicer pojavlja že v zgodnjelatenskem obdobju, vendar gre v teh primerih predvsem za situlasto oblikovane posode. V srednjelatenskem obdobju, predvsem v njegovi zaključni fazi (Lt C2), se uveljavi grafitna keramika s profiliranim ustjem in pogosto glavničastim okrasom ter postane del značilnega repertoarja vseh takratnih latenskih naselbin od južne Nemčije do Madžarske. Višek produkcije doseže v zgodnjem poznolatskem obdobju, nato pa sledi upad (Lt D2), a se njena uporaba ponekod kljub temu obdrži tudi do zgodnjereimskega časa (Kappel 1969, 51–55, pril. 1, 2; Božič 1983, 88; Guštin, Cunja, Predovnik 1993, 27–28; Urban 1996; Artner 1998–1999, 247, 277: op. 633).

Zadnji fragment ustja grafitne lončenine (G498) pripada loncu z navpičnim ali blago uvihanim ustjem, ki ni oziroma je le neznatno razširjeno. Lonci takšnih značilnosti so manj pogosti kot zgoraj obravnavani, a so prav tako del vzhodne skupine grafitne keramike. Zanje je sicer značilna vodoravna kanelura, ki ločuje ustje od trupa posode, a je ta pogosto zelo plitka in zato na fragmentu, kot je dotični, lahko nezaznavna. Analogije lahko najdemo na najdišču Puch (Haberg) v Spodnji Avstriji, kjer je lonec s takšnim ustjem datiran v srednje latensko obdobje in je označen kot značilna oblika grafitnega posodja, ki ni okrašeno z glavničanjem (Kappel 1969, sl. 45: 4 (Puch, Haberg)). Temu tipu posodja pa lahko morda celo več primerjav kot v neposredni okolici poiščemo

126 Podobno oblikovana so tudi ustja loncev na Starem gradu nad Podbočjem, kjer pa niso bili narejeni iz grafitne lončarske mase (Guštin, Cunja, Predovnik 1993, 10: 14, 11: 1–3).

101 Razprostranjenost latenskih najdb. Merilo 1 : 2500.

na območju Skordiskov. V okolici Vinkovcev so lonci z blago odebeljenimi oziroma neodebeljenimi ustji celo pogostejši kot tisti z močno profiliranimi ustji, njihov okras pa je večinoma spet izveden z navpičnim glavničenjem. Začetek njihove uporabe sodi v srednjelatensko stopnjo Lt C1, pojavljajo pa se tudi v starejšem poznolatskem obdobju oziroma Lt D1¹²⁷ (Dizdar 2001, 81–88, npr. t. 1: 4, 12: 7, 22: 2, 3, 26: 2, 36: 1).

V obravnavanem keramičnem zbiru se na odlomku, narejenem iz lončarske gline brez primesi grafitu (**G1113**), pojavi tudi okras z navpičnimi vrezji. Podoben okras je bil na enaki vrsti keramike najden tudi na najdiščih Slivnica, Poštela, Brinja gora, Rifnik, Gradišča pri Krškem, Stari grad nad Podbočjem, Cvinger pri Stični, v Kranju pa se pojavi tako na grobišču pri vili Prah kot v naselbinskih plasteh ob farni cerkvi (Gabrovec 1966a, t. 31: 6; Gabrovec 1966b, 6: 12, 7: 14; Frey, Gabrovec 1969 sl. 1: 1, 6; Oman 1981, 58: 8; Teržan 1990, npr. 44: 12, 13; 51: 21; Bolta 1966, 378–381, 7. 3: 1; Guštin, Cunja, Predovnik 1993, 8: 11; Lamut 2000b, npr. t. 205: 8, 351: 10, 11).

Ta način krašenja se uveljavi skupaj s pojavom grafitne keramike s profiliranimi ustji v srednjelatenskem obdobju ter ostane v uporabi tudi v poznolatskem obdobju (Artner 1998–1999, 240–251, t. 6: 72, 19: 250, 21: 283, 40: 510, 54: 679, 57: 706, 58: 716 (Frauenberg)).

Podobno mesto ima tudi okras vrezov v obliki mreže (**G918**, **G1115**, **G1118**, **G1189**), ki krasi različne vrste loncev, tako tiste iz lončarske gline brez grafitu, katerim pripadajo vsi tukaj najdeni primeri, kot grafitne. Tak okras je tudi na lončenini iz srednje- do poznolatskih naselbin Slivnice, Šmatevža ter poznolatskodobnih višinskih naselbin Poštele, Cvingerja pri Stični in Špičastega hriba nad Dolami pri Litiji (Frey, Gabrovec 1969, 17, op. 11, sl. 3: 3; Teržan 1990, 44: 17; Lamut 2000b, npr. t. 98: 9, 100: 3, 4, 8, 129: 10, 265: 8, 299: 6; Dular, Pavlin, Tecco Hvala 2003, t. 9: 20–21; Tica, Djurić 2007, 13, G1–3, G7–9, G55, G56, G135, G136).

Nekaj odlomkov posod, ki niso narejene iz grafitne lončarske gline, je bilo okrašenih z odtisi oziroma žigi, morda s koleščkom. V štirih primerih gre za bolj grobe oblike odtisov, ki so narejeni na debelejših fragmentih lončenine, njihove oblike pa so ovalne oziroma brezoblične (**G1191**, **G840**, **G862**, **G1110**). V enem primeru gre za odlomek tanjšega ostenja, narejenega iz fine lončarske gline (**G848**), okras pa predstavljajo odtisi dveh vrst pravokotnikov in ene vrste trikotnikov med njima.

Način krašenja je sicer redek, a zastopan že v sosednji Slivnici, kjer je datiran v 1. in 2. stoletje, kombinacija vrst trikotnikov in pravokotnikov pa je bila odkrita v Hočah, kjer pripada plasti, datirani v čas od 1. do 4. stoletja (Strmčnik Gulič 1996, 108, t. 8: 8; Koprivnik 2000, 28, npr. t. 271: 11, 274: 9, 275: 10, 11, 277: 13; 279: 5, 312: 7; Kramberger, Janežič, Novšak 2021, G47, G118). V prvi stoletji datira tak okras tudi S. Pahič, ki je tako okrašene posode odkril v prekmurskih antičnih gomilah ter jim pripisal latenoiden karakter (Pahič 1960–1961, 111).

Na naselbini Göttlersbrunn (Spodnja Avstrija) je bil podoben fragment, okrašen z odtisi, odkrit v srednjelatenski plasti, na Frauenbergu pri Lipnici pa so bili datirani v čas Lt D, pri čemer je njihova raba nakazana tudi v sledečem rimskem obdobju (Artner 1998–1999, t. 32: 413, 33: 428, 41: 527, 44: 549, 54: 682; Karl, Prochaska 2005, t. 36: 194, 55–56). Prav tako v pozno latensko obdobje je datirana peščica tako okrašenih odlomkov iz grafitne lončarske gline, najdenih v Manchingu in Straubingu na Bavarskem (Kappel 1969, sl. 30: 4, t. 34: 824a–826, 832a–833).

Med zanimivejše in kronološko občutljive najdbe prišteva- mo odlomek steklene narebrenne zapestnice modre barve (**G346**). Gre za trobrebno zapestnico z izstopajočim sredinskim rebrom, ki po uveljavljenih tipoloških razdelitvah tovrstnih zapestnic sodi v skupino 6a po Haevernickovi oziroma v serijo 11a po Gebhardu. Karta njihove razprostranjenosti kaže razširjenost na severu alpskega loka, na vzhodnoalpskem prostoru, na Moravskem in Češkem ter ne nazadnje na jugovzhodnoalpskem in severozahodnobalkanskem prostoru. Gre za ozke srednjelatenske zapestnice, obravnavani fragment pa zaradi svoje širine (1,2 cm) po Gebhardu sodi med mlajše primerke serije, ki se v večjem številu pojavijo v mlajši fazi srednjega latena (Lt C2). Enako oblikovane zapestnice so lahko obarvane tudi drugače, a se takšne izvedbe pojavljajo predvsem kasneje (Haevernick 1960, 49–50, 75–94, 124–129, t. 21: map 8; Gebhard 1989, 13–15, 70–73, 123–127, 131–132, 197–199, t. 7–9; Venclova 1990, 118–120; Karwowski 1998–1999, 217–218; Božič 1999, 195ss; Križ 2001, 60–61; Dizdar 2006, 84–85). Fragment podobne zapestnice je bil odkrit v bližnji Slivnici, poznani pa sta med drugimi tudi z najdišč Bela Cerkev in Stari grad nad Podbočjem¹²⁸ (Guštin, Cunja, Predovnik 1993, 30, sl. 7: 16; Lamut 2000b, t. 1: 7; Križ 2003, 97–98; Strmčnik Gulič 2003b).

127 Podobnosti med srednjelatenskim gradivom Tavriskov in Skordiskov ni nobena novost, saj je te na mnogo obsežnejšem gradivu že bilo večkrat predstavljeno (npr. Guštin 1984, 339–343).

128 Dizdar (2006) je najdbe pripisal skupini 6b/2 po Haevernickovi, a je manj verjetno, da gre za neokrašene dele okrašenih zapestnic, verjetnejša pa je njihova pripadnost neokrašenim zapestnicam. Ob tem pa tudi Haevernikova (1960, 118–121) opozarja, da lahko gre v teh primerih za okrašene zapestnice tipa 6b, predvsem 6b/1.

V primerjavi s številom drugih zapestnic so obravnavane relativno redke na območju južnega Posavja in Podravja, kjer so številnejše na primer okrašene zapestnice skupine 6b. Podobno je tudi na avstrijskem Štajerskem, občutno več pa jih poznamo iz vzhodne Avstrije, natančneje na severnem Gradiščanskem in v Spodnji Avstriji. Tukaj je prav skupina 6a najpogostejša, med njenimi variantami prav modre, ki so časovno umeščene predvsem v mlajši del stopnje Lt C1. V naslednji stopnji Lt C2 jih zamenjajo enako oblikovane zapestnice, ki pa so narejene iz brezbarvnega stekla in imajo vstavljeno rumeno »folijo« (Karwowski 2004, 21, 46–47, 77–80, t. 8: 98–12: 159; Dizdar 2006, 82–83, 85).

Ker gre pri izdelavi zapestnic za kompleksne postopke, se predvideva obstoj usposobljenih delavnic, ki so zalagale večja območja (Gebhard 1989, 142–167; Haevernick 1960, 4–33). Gre torej za predmete, ki v srednje- in poznolatskem obdobju dokazujejo trgovske stike s severnoalpskim območjem, kjer naj bi te obstajale (Dizdar 2006, 115–117).

Predstavljenega gradiva za sedaj v sklopu srednje- in poznolatskega obdobja ni možno podrobneje opredeliti, saj gre za dolgotrajne oblike, ki se lahko pojavljajo še v zgodnjem obdobju. Kljub temu pa gre začetek latenske nasebine v Rogozi, ki najverjetneje leži v neposredni bližini izkopanega dela arheološkega najdišča, iskati ob koncu srednjelatskega ali na začetku poznolatskega obdobja oziroma Mokronog IIb ali IIIa po Božiču (Božič 1999, 197–199, 210–211). Kljub temu pa je Rogoza še eno arheološko najdišče, odkrito v času izkopavanj na trasah slovenskega avtocestnega križa, ki dopolnjuje sliko poselitve nižin Podravja in Pomurja v mlajši železni dobi (Črešnar 2012).

9 Rimsko obdobje

Maja Janežič

Na najdišču Rogoza niso odkrili nobenih arheoloških struktur, ki bi jih lahko pripisali rimskemu obdobju. Vse najdbe iz tega časovnega obdobja so bile odkrite v premešanih plasteh, in sicer v ornici in naplavinskih plasteh, njihovo število pa je v primerjavi s prazgodovinskimi precej nizko.

9.1 Stekleni predmeti

Stekleni predmeti so med obravnavanim gradivom redko zastopani. Odkrili so jih pri terenskem pregledu in pri izkopavanjih (G1340, G1380).

Dve stekleni jagodi po obliki sodita med melonaste jagode. Ena je svetlo zelene, druga pa modrozeleno barve (G1380). Najpogosteje se pojavljajo v različnih odtenkih turkizne barve.

Jagode, ki so pogosto obravnavane med steklenim gradivom, niso izdelane iz stekla, ampak iz posebnega materiala, ki je v arheološki literaturi opredeljen z različnimi pojmi: npr. fajansa, steklena pasta in kvarzitna keramika, kajti osnovna sestavina tega materiala je kremenčev prah oziroma moka, dobljena iz zdrobljenega ali mletega kremenčevega peska, kosov kremena ali prodnikov.

Izdelava predmetov iz te zmesi je tehnološko na meji med proizvodnjo stekla in keramike. Kemijska reakcija sestavin in proces taljenja ustrezajo proizvodnji stekla, postopek hladnega oblikovanja zmesi in pečenja oziroma žganja za utrditev izdelka pa ustreza proizvodnji keramike. Surovina za proizvodnjo je kremenčev pesek, pomešan z vodo in organskim vezivom, ki vsebuje sodo ali natron (Höpken 2003).

Najpogosteje se pojavljajo v drugi polovici 1. in v začetku 2. stoletja, pojavljajo pa se tudi kasneje (Riha 1990, 80).

Stekleno prstanasto dno (G1340) svetlo zelene barve najverjetneje sodi med čaše.

9.2 Lončenina

Med odkrito rimsko lončenino z Rogoze smo za nadaljnjo obdelavo izločili izpovedne odlomke, ki jih je 61 (55 odlomkov z izkopavanj in 6 s terenskih pregledov). Osnova klasifikacije je oblika predmeta (npr. lonec, skleda, pokrov itd). Znotraj oblike so opredeljeni po fabrikatih (fini in grobi).

Vrstni red oblik predmetov iz keramičnega zbira z Rogoze je zasnovan po številčnosti znotraj najdišča: največ je loncev, sledijo pokrovi, trinožniki, vrči, sklede, čaše in krožniki. Posamezni odlomki, ki niso bili določljivi po obliki, so obravnavani na koncu tega poglavja v rubriki Ostalo.

Zaradi lončarske regionalne produkcije smo primerjave iskali čim bližje obravnavanemu območju (npr. Petoviona in Flavia Solva).

Med obravnavano rimsko lončenino ni nobena posoda ohranjena v celoti, vse so risarsko rekonstruirane.

Makroskopska analiza rimske keramike

Makroskopsko analizo keramike smo naredili na svežih lomih pri vseh izločenih odlomkih posod. Pri opazovanju smo uporabili lupo z desetkratno povečavo in prisotnost kalcita preverili z 10-odstotno raztopino žveplene kisline. Vključke v keramiki smo opisali in določili po kriterijih iz priločnika o keramiki v arheologiji (Orton, Tyers, Vince 1993, 133–135, 231–242). Trdota keramike je določena po Mohsovi lestvici (Orton, Tyers, Vince 1993, 138).

Poimenovanja in opisi uvoženih fabrikatov so povzeti po že objavljenih študijah (Tomber, Dore 1998; Brulet, Vilvorder, Delage 2012).

Ugotovili smo tri različne fabrikate, ki smo jih razvrstili v dve skupini. Ti sta pogojeni predvsem s funkcijo posode in fizičnimi lastnosti fabrikata. Ni pa nujno, da ta delitev sovпада z dejansko rabo predmeta v rimskem času. Dva od teh (F 2 in F 3) sodita v skupino grobih fabrikatov, ki zajema posode, primarno namenjene kuhanju hrane. V skupini finih je fabrikat F 1, posode iz tega fabrikata so bile primarno namenjene serviranju (npr. vrči, sklede), uživanju (npr. krožniki, čaše) in shranjevanju hrane (npr. lonci, vrči).

Fabrikati

F 1: Fina kompaktna keramika svetlo rdeče in svetlo rjave barve. Najverjetneje oksidacijsko žgana. Vsebuje drobne in srednje velike delce sljude in do 1 mm velike rdečerjave delce. Trdota je 3. Predmeti tega fabrikata so bili izdelani na hitrem vretenu. Makroskopsko je podobna petovionskemu fabrikatu F 7 (Istenič 1999, 88). Na podlagi tega domnevamo, da so posode iz tega fabrikata najverjetneje izdelki petovionskih delavnic.

F 2: Struktura keramike je grobozrnata, vsebuje veliko delcev kremenca, ki so veliki do 3 mm, ter precej drobne sljude. Prevladujeta svetlo rdeča in svetlo rjava barva, izjemoma se pojavljajo tudi temnejši odtenki. Na podlagi tega sklepamo, da so večinoma žgani oksidacijsko, lahko pa tudi redukcijsko. Trdota je 3. Predmeti tega fabrikata so bili izdelani na hitrem vretenu.

F 3: Struktura keramike je bolj groba in porozna. Vsebuje posamezne delce kremenca, ki so veliki do 3 mm, drobne sljude in delce kalcita. Prevladujejo odtenki svetlo rjave barve, na podlagi tega sklepamo, da so bile posode žgane oksidacijsko. Trdota je med 2 in 3. Izdelane so bile na hitrem vretenu.

Uvožena keramika – sigilatno posodje

Med sigilatno posodje sta dodeljena samo dva odlomka (**G1376**), ki nimata ohranjenega premaza.

Skleda **G1375** je oblike Lud. Td, najverjetneje prav tako iz delavnice Rheinzaberna. Te delavnice so delovale po letu 150 do okoli 270, del proizvodnje pa še do konca 3. oziroma začetka 4. stoletja (Delage 2012, 188).

Lokalna in regionalna keramika

Lonci

Med lonce je dodeljenih največ obravnavanih odlomkov, in sicer 26 (**G1337, G1338, G1339, G1341, G1342, G1343, G1346, G1352, G1355, G1356, G1357, G1358, G1362, G1363, G1365, G1366, G1372, G1374, G1379, G1381, G1384, G1385, G1390, G1394**). Narejeni so iz fabrikatov F 2 in F 3. Kriteriji za primerjave so omejeni samo na oblikovanost ustja, zato se lahko celotna oblika posode razlikuje od navedene primerjave.

Lonci **G1338, G1343, G1346, G1355, G1357, G1358** in **G1366** imajo izvihano ustje, ki je poševno odrezano oblikovan. Lonec **G1366** ima še nastavek za pokrov. Lonce z izvihanim ustjem, ki je poševno odrezano oblikovano, najdemo tudi na območju današnjega Ptuja (Mikl Curk, Tušek 1985, t.

5: 12, 6: 14; Tušek 1996, t. 8: 20, 30, 34) in niso ožje časovno opredeljeni.

Lonci **G1342, G1362** in **G1365** imajo izvihano ustje, ki je odebeljeno in zaobljeno oblikovano. Lonec **G1365** ima še nastavek za pokrov.

Lonci **G1339, G1384** in **G1385** imajo izvihano ustje, ki je zaobljeno ali ravno odrezano (**G1385**). Vsi imajo nastavek za pokrov. Takšni lonci so poznani s Petovione in niso ožje časovno opredeljeni (Mikl Curk, Tušek 1985, t. 5: 12).

Lonca **G1363** in **G1390** imata izvihano ustje. Pri loncu **G1363** je elipsasto oblikovano, pri **G1390** pa poševno zaobljeno.

Lonec 1381 ima odrezano ustje in žlebove na ostenju.

Med lonce sta dodeljena še dva odlomka ostenja (**G1377, G1394**). Ostenje **G1377** je okrašeno z metličanjem, ostenje **G1394** pa z odtisi nepravilnih pravokotnikov in kvadratov.

Pokrovi

Med pokrove sodi 11 odlomkov (**G1349, G1344, G1347, G1350, G1359, G1360, G1361, G1367, G1373, G1382** in **G1388**). Narejeni so iz F 1 in F 3.

Pokrov **G1350** ima zaobljeno oblikovano ustje in je na ostenju okrašen s kanelurami. Pokrov **G1382** ima pa poševno zaobljeno oblikovano ustje. Pokrov **G1373** ima ustje ravno odrezano. Pokrova **G1359** in **G1361** imata poševno odrezano ustje. Pokrov **G1359** je na ostenju okrašen s kanelurami. Pokrove z zaobljenim in poševno zaobljenim ustjem ter ravno in poševno odrezanim ustjem najdemo v naselbinskih plasteh Petovione (Tušek 1996, t. 11: 7), grobiščih (Istenič 2000, t. 27: 5, 34: 1, 143: 3; Jevremov 1985, t. 5: 16; Kujundžić 1982, t. 3: 8; Tušek 2004, t. 1: 4), odlagalščih ob pečeh na območju današnje Hajdine (Strmčnik Gulič 1993, t. 9: 13, 10: 1, 7) in vodnjakih na dvorišču obrtne četrti (Vomer Gojkovič 1993, t. 2: 6). Ožje časovno opredeljeni so samo v grobovih, in sicer od 1. do prve tretjine 2. stoletja (Istenič 2000, 145). Pojavljajo se tudi v naselbinskih plasteh Flavie Solve, ki so datirane od leta 278 in do sredine 4. stoletja ter od leta 351/355 do druge polovice 4. stoletja (Groh 1996, t. 37: K104, K105, 49: K222, 54: K278).

Pokrova **G1349** in **G1360** imata odebeljeno oblikovano ustje. Oba sta okrašena s kaneluro oziroma s kanelurami. Podobni so najdeni na območju nekdanje Flavie Solve v naselbinskih plasteh, ki so datirane od leta 278 in do sredine 4. stoletja ter od leta 351/355 do druge polovice 4. stoletja (Groh 1996, t. 50: K233, 63: K356).

Med pokrovi sta še dva gumbasta držaja (**G1367, G1388**).

Pokrovi so pogosta najdba na najdiščih, predvsem v naselbinah. Njihove oblikovne spremembe skozi čas so zanemarljive.

Trinožniki

Med trinožnike je dodeljenih sedem odlomkov (**G1353**, **G1364**, **G1376**, **G1391**, **G1392**). Vsi so narejeni iz fabrikata F 3.

Trinožniki ali skodele na treh nogah so stara italska oblika, ki so jo zgodnjerimske delavnice prevzele iz keltske kulture (Vidrih Perko 2006, 93). Zasedimo jih povsod v Noriku in Panoniji, kjer se je poleg lečaste oziroma kroglaste oblike zelo zgodaj razvila tudi bikonična oblika (Vidrih Perko 2006, 93).

Trinožniki **G1391** in **G1392** so kroglaste oblike. Trinožnik **G1392** imajo izvihano ustje, ki je odebeljeno ter poševno odrezano.

Trinožnik **G1391** ima izvihano ustje, ki je zaobljeno oblikovano. Podoben je posodi K206 iz naselbinske plasti Flavie Solve, ki je datirana od leta 278 dalje do sredine 4. stoletja (Groh 1996, t. 47: K206).

Trinožnik **G1361** ima klekast prehod na ostenju (nem. Knickwand). Ustje je izvihano in poševno zaobljeno.

Trinožniki **G1353**, **G1364** in **G1376** so lečaste oblike z uvihanim ustjem, ki je odebeljeno ter poševno zaobljeno. Trinožnik **G1353** ima še nastavek za pokrov. Stanko Pahič podobne trinožnike uvršča v 1. in 2. stoletje (Pahič 1978, t. 12). Podobni trinožniki so znani iz Ilovice pri Vranskem, imajo pa nekoliko drugače preoblikovana ustja (Vidrih Perko 2006, K51, K207, K335). Datirani so od 1. do konca 3. stoletja (Vidrih Perko 2006, 95).

Vsi trinožniki so na ostenju okrašeni s kanelurami.

Vrči

Med vrče so dodeljeni pet odlomkov (**G1368**, **G1386**, **G1387**, **G1393**) ter eden odlomek ročaja (**G1345**). Narejeni so iz fabrikata F 1.

Odlomki obravnavanih vrčev nimajo ohranjenega ročaja, zato opredelitev med eno- ali dvoročajne vrče ni možna. Pri nobenem od obravnavanih vrčev ni ohranjen izliv in tako tudi prisotnost tega ostaja nedorečena.

Vrč **G1368** ima izvihano ustje, ki je zaobljeno oblikovano, z nosilcem za pokrov.

Vrča **G1386** in **G1387** imata izvihano in odebeljeno ustje. Vrč **G1386** je na ostenju okrašen s kaneluro. Vrča **G1386** in **G1387** sta podobna vrčem VE 11 iz petovionskih grobov, ki so datirani od 1. do 3. stoletja, morda še tudi v 4. stoletje

(Istenič 2000, 124). Podoben vrč najdemo še na območju obrtne četrti nekdanje Petovione in ni ožje časovno opredeljen (Jevremov 1985, t. 1: 4).

Pri vrču **G1393** je ohranjeno samo ostenje, ki je okrašeno z odtisi trikotnikov.

Sklede

Med sklede so uvrščeni samo trije odlomki (**G1370**, **G1371**, **G1378**). Narejene so iz fabrikatov F 1, F 2 in F 3.

Skledi **G1370** in **G1378** sta kroglaste oblike. Ena ima poševno odrezano ustje (**G1370**), druga pa odebljeno (**G1378**). Slednja ima na ostenju kanelure.

Skleda **G1371** je konične oblike, s poševno odrezanim ustjem.

Čaše

Med čaše sta dodeljena samo dva odlomka (**G1383**, **G1389**). Čaša **G1383** ima odebeljeno ustje in je iz fabrikata F 2. Nekateri avtorji takšne oblike posodja uvrščajo med vaze, ker po velikosti običajno presegajo čaše (Vidrih Perko 2006, 89). Običajno so ovalne oblike s cilindričnim vratom in prstanastim dnom (Plesničar Gec 1977, 43). Pogosto se pojavljajo med gradivom zgodnjih dolenjskih in emonskih najdišč (Vidrih Perko 2006, 89).

Čaša **G1389** ima izvihano in zaobljeno ustje ter je iz fabrikata F 1. Premaz ni ohranjen. Čaša je slabo ohranjena, a najverjetneje gre za posnetek tako imenovanih recijskih čaš. Ime so dobile po provinci Reciji, kjer so jih izdelovali. Glede na oblikovanost okrasa so razdeljene na tri stile, ki so različno datirani (Miglbauer 1990, 16–18). Posnetki teh čas so dobro poznani iz Petovione, kjer so jih tudi izdelovali (Mikl Curk, Strmčnik Gulič, Tušek 1984, 62–64; Istenič 1999, 134; Janežič, v tisku). V odpadu lončarske obrti z Doma upokojencev Ptuj so datirani v sredino 2. in 3. stoletje (Janežič, v tisku).

Krožniki

Med obravnavanim gradivom je samo en odlomek opredeljen med krožnike (**G1351**). Narejen je iz fabrikata F 1.

Krožnike z ravnim dnom večkrat poimenujejo Soldatenteller in se pogosto pojavljajo v grobovih in civilnih naselbinah (Miglbauer 1990, 20). Krožniki z ravnim dnom lokalne proizvodnje so bili pogosti že v 1. stoletju in jih zasledimo med gradivom še v 4. stoletju (Vidrih Perko 2006, 91). So pogosta najdba na vseh slovenskih rimskih najdiščih od 1. do konca 3. stoletja. Ponekod, npr. v Petovioni, so jih tudi izdelovali (Strmčnik Gulič 1993, t. 3; Janežič, v tisku). Pojavljajo se kot

različni tipi: okrogli, konični ali s klekom na ostenju ter z uvihanim ali izvihanim ustjem, ki je različno preoblikovano.

Ostalo

To poglavje predstavlja odlomke (G1348, G1354, G1369), ki jih zaradi slabe ohranjenosti nismo uvrstili med samo eno obliko posodja. Odlomka ostenja (G1348, G1354) sta lahko uvrščena med čaše ali vrče. Narejena sta iz F 1. Najverjetneje sta imela premaz, ki ni ohranjen. Odlomek G1348 je okrašen z odtisi pokončnih pravokotnikov, odlomek G1354 pa z nepravilnimi polmeseci. Oba motiva okrasa se pogosto pojavljata tako na čašah kot na vrčih.

Odlomek G1369 ima poševno odrezano ustje, ravne stene in dva žlebova na ostenju. Lahko bi ga uvrstili med krožnike ali sklede.

9.3 Sklep

Rimsko gradivo z Rogoze je maloštevilno, rimske strukture med raziskavami niso bile definirane, rimske najdbe pa so bile odkrite predvsem v vrhnjih plasteh, v ornici in v naplavinah.

Gradivo je okvirno datirano od druge polovice 1. do konca 3. stoletja. Radiokarbonska datacija oglja iz SE 241 (gre sicer za prazgodovinsko gomilo 1, ki pa je bila kasneje poškodovana) z razponom od 235 do 362 (2σ -95,4 %) (sl. 146) dobro sovпада z datacijo rimskega gradiva na podlagi analogij.

Med steklenimi predmeti so bili odkriti dve melonasti jagodi in dno posode. Poleg teh so odkrili še rimsko lončenino in gradiva iz drugih materialov, npr. kovine, ni bilo.

Med uvoženo posodje sta dodeljena samo dva odlomka sigilatnih skled, ki sta najverjetneje izdelka delavnic iz Rheinzaberna.

Preostalo posodje je lokalne in regionalne proizvodnje. V obravnavanem zbiru smo definirali tri fabrikate in za F 1 domnevamo, da je enak fabriku F 7. Ta je na podlagi kemijsko-mineraloških analiz definiran kot fabrikat petovionskih lončarskih delavnic. Iz tega fabrikata je narejeno namizno posodje, npr. vrči, čaše in krožnik. Iz ostalih dveh fabrikatov (F 2 in F 3) so večinoma lonci, trinožniki in pokrovi. Teh oblik je v obravnavanem zbiru največ. Zanimivo je, da so krožniki in sklede, ki so običajno med najštevilnejšimi oblikami posod v naselbinskih plasteh, redko zastopani – krožniki samo z enim odlomkom in sklede s štirimi.

Na podlagi skromnih rimskih najdb in tega, da so bile odkrite v zgornjih plasteh, sklepamo, da so prinesene iz bližnje okolice, predvsem zaradi geoloških procesov in kmetijske obdelave.

10 Analyze

10.1 An osteological assessment of cremated remains from the Early Iron Age burial mounds

Jayne–Leigh Thomas

Background and methods

In 1999, cremated remains were uncovered from the Late Bronze/Early Iron Age site of Rogoza in Eastern Slovenia. The bones were removed from the site and stored until an osteological analysis could be performed. From July 27–30th 2007, the cremated remains from Rogoza were analyzed in the Archaeology Department at the University of Ljubljana. Bone fragments recovered from Rogoza included those from 24 flotation samples and two individual graves (sl. 102).

The cremated remains from the individual graves were initially examined for any rocks, urn fragments, or organic materials; any materials other than bone fragments were removed from the assemblage. Following the standard methods of cremation analysis (Brickley, McKinley 2004; McKinley, Roberts 1993; McKinley 1994), the bones were placed into sieves with 10 mm, 5 mm, and 2 mm mesh size. Bones from each size category were separated and weighed separately.

Methods of ageing and sexing used by the author are based on the osteological standards as established by Buikstra and Ubelaker (1994), Steele and Bramblett (1998), Bass (1995), Byers (2002), and White and Folkens (2005).

Number of individuals

As discussed in McKinley's 1993 article regarding modern cremation weights, the remains of an adult individual vary between 1000 grams and 2400 grams. In comparison, the weights of the cremated remains from Rogoza are extremely low and it seems clear that only a small amount of the cremated skeletal remains were collected for burial. The small assemblage of bones may represent a token deposit

and as there are no duplicate bone fragments, it is assumed that the remains from each grave represent one individual.

Age at death

From the flotation samples and the two graves, there is only one bone fragment from which a positive estimation of age could be established. This fragment is a root from a permanent mandibular canine which was found in flotation 50A. The apex of the tooth is absent due to postmortem damage; however a minimum age of 11+ years was established based on the present development of the root. There were also tooth fragments recovered from flotations 41A and 47A, but postmortem damage and high degrees of firing prohibited definite establishment of age ranges. It cannot be known whether the dental fragments recovered from the flotation samples are from the same individual, multiple persons, or which individual burial. From flotation V–8, there was a fragment of the lateral border of the scapula which is adult-like in morphology; from this fragment it can be assumed that the individual was an adult, but no further age range can be established.

Sex

There are no bone fragments from which a determination of sex could be obtained.

Pathology

There are no pathologies present on any of the bone fragments recovered from Rogoza.

Cremation technology and burial practice

The primary color of the cremated remains is white with slight blue and grey coloration on the edges of some of the fragments. This coloration is typical of remains exposed to temperatures over 645°C for an extended period of time. While variation in color of cremated remains may indicate uneven burning of the individual, the bones are predominantly white, indicating even burning at a constant temperature.

	SE	Sector/ Quadrant	Sample No.	No. of Frgm./Wt. (grams)	Description	
Mound (Gomila) 1	241 (urn)	LIII / 1723	V-10	6 / 3,8	- white, calcined (6): 1 skull frgm., 4 long bone frgm., 1 unidentifiable frgm.	
	241	LIII / 1711	26A, 27A	41 / 2,2	- white, calcined (9): 2 skull frgm. - white, dark grey (32): 8 skull frgm., 3 long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing	
	241	LIII / 1723	18A, 31A, 32A, 33A, 34A, 40A, 41A, 42A, 43A, 44A, 45A	437 / 37,6	- brown (162): 30 skull frgm.; 4 long bone frgm., longitudinal, transverse fracturing; 10 long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing - brown, grey (95): 9 skull frgm., 5 long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing - brown, white (16): 2 skull frgm., 3 long bone frgm. - brown, grey-blue, black (3): 3 long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing - white, calcined (84): 3 skull frgm., 3 long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing – white, grey (8) - white, grey-blue (68): 8 skull frgm., 9 long bone frgm., 1 scapula frgm. - blue (1): adult tooth root	
	236 (urn)	LIII / 1711	V-8	284 / 76,8	- white, calcined (9): skull frgm., 3 mm thickness - brown (1): adult scapula frgm. - grey, white, calcined (82): long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing - grey (191): unidentifiable frgm.	
	236A	LIII / 1711	16A	27 / 1,3	- black (6), calcined (21); long bone fragment with longitudinal and transverse fracturing (1)	
	236	LIII / 1711	22A, 28A, 29A, 30A, 46A, 47A, 48A, 49A, 50A	216 / 19,7	- white, calcined (166): 6 skull frgm., 2 long bone frgm., 3 long bone frgm., longitudinal, transverse fracturing, 11 long bone frgm., longitudinal, transverse, spiral fracturing, 4 adult teeth frgm. - brown, white, calcined (31): 1 skull frgm., 5 long bone, longitudinal, transverse, spiral fracturing - white, blue, calcined (19) - 1 permanent mandibular canine, root broken	
	Total			26	1011 / 141,4	

∴ **102** Results of the analysis of burned human remains recovered from the mounds 1 (SE 241) and 2 (SE 236).

The remains from Rogoza have been subject to a high degree of splintering, twisting, and cracking with longitudinal and transverse fracturing. There is separation of the inner and outer tables in several cranial fragments due to warping. This type of fracturing is typical of remains having been burned with flesh still attached.

Furthermore, it can be assumed that the deceased were placed on a cremation pyre made from selected wood materials. They were most likely dressed and adorned with their jewelry, which was highly damaged due to exposure to high temperatures (G1261, G1273). The presence of wheat grains within the samples from the grave in mound 1 (SE 241) indicates the inclusion of food into the burning ritual.¹²⁹

Although the cremation process may have ended, the overall ritual procedure did not. As shown in the table (sl. 102) the majority of the cremated material was not placed within the urn or the grave.¹³⁰ A question arises regarding whether the specific bones included in the token deposits were intentionally selected or chosen unintentionally.

Summary

The remains collected from Rogoza indicate burning at constant high temperatures for an extended period of time. Fracture patterns present indicate burning directly after death, with flesh still attached. The weight of bone fragments recovered from each grave indicates only a small portion of the individual having been collected for burial; the author speculates that the deliberate selection of bone fragments may have been intended as a token deposit which would have been considered to be an adequate representation of the deceased within the grave. The only fragment from which to establish age was a fragment of a permanent mandibular canine; this tooth provides an age of at least 11 years. However, this dental fragment was recovered from flotation sample 50A, which is coming from the grave in mound 2. There is one scapula fragment from flotation V-8 from the same context, which is adult-like in its morphology. Aside from these fragments, there are no bones from which a more accurate determination of age could be established. There were no fragments from which to accurately assess sex and there were no obvious pathologies or signs of trauma from which to ascertain an idea of the cause of death of any of the individuals.

129 See chapter: *Analiza rastlinskih ostankov in njihova interpretacija*.

130 Similar results were derived from the material from Lepa ravnica / Habakuk (Tomazo Ravnik 1990); from this site the cremations varied in weight from 11,4 grams to 194,3 grams.

10.2 Analiza živalskih kostnih ostankov

Matija Črešnar, Borut Toškan

Na najdišču je bilo odkritega izjemno malo ohranjenega živalskega kostnega gradiva, med katerim so bili za analizo primerni le odlomek čeljustnice in ostanki zob. Bržkone gre za posledico izgub v času po odložitvi arheoloških plasti, saj so zobje obstojnejši od kosti, ob tem pa so v fragmentarnem stanju tudi lažje določljivi. Izmed desetih analiziranih vzorcev (sl. 103) jih sedem pripada govedu (*Bos taurus*), trije pa drobnici (*Ovis aries* oziroma *Capra hircus*). Z izjemo enega so bili vsi odkriti v različnih polnilih struge potoka, ob katerem se je razprostiralo naselje. Vanj je kostno gradivo lahko zašlo kot odpadki, ali pa je velika količina raznovrstnega gradiva, ki je bilo izkopano v naplavinah v strugi, le odraz postedopizijjski procesov, ki so ga iz naselbinskih plasti prenesli v strugo.

Kljub temu, da vzorec sam po sebi nikakor ni reprezentativen, sta prevladujoč delež goveda in prisotnost drobnice pričakovani. Med vzorci iz poznobronastodobnega in starejšeeželeznodobnega naselja v Ormožu, ki je najbližje med najdišči z analiziranimi ostanki favne, namreč prevladujejo prav najdbe goveda (63,8 %), ki mu sledijo domači prašič (24,2 %) drobnica (5,3 %) in konj (3,0 %) (Bartosiewicz 1987; Toškan, Dirjec 2010). Podobna razmerja so bila dokumentirana tudi pri analizi poznobronastodobnega gradiva z Gornje Radgone (Toškan, Dirjec 2010, sl. 6: točka 3).

Takšni odstotni deleži so najverjetneje pogojeni z geografskimi danostmi, regionalno klimo, rastjem in seveda željami in zmožnostmi prebivalstva. Ob pogledu na širšo srednjeevropsko območje je najbolje zastopana vrsta največkrat prav govedo, na drugem mestu pa se praviloma izmenjuje domači prašič in drobnica. Pri tem naj bi bil prvi bolj primeren za vlažnejše rečne doline in gozdne površine, predvsem ovce pa za sušnejša travnata, lahko tudi hribovitajša območja (Benecke 1998, 63ss; Bartosiewicz 1999, 314; Toškan, Dirjec 2010, 105).

SE	Sektor	Kv.	X	Y	Z	Najdba	Takson
530	XXVII	755	/	/	/	Dens inf. (2 frgm.)	<i>Bos taurus</i>
530	XXVIII	774	/	/	/	M3	<i>Ovis s. Capra</i>
530	XXVIII	778	/	/	/	Dens inf. (1 frgm.)	<i>Ovis s. Capra</i>
527	XXVIII	799	/	/	/	Dens inf. (1 frgm.)	<i>Bos taurus</i>
530	XXVIII	801	/	/	/	Dens (več frgm.)	<i>Ovis s. Capra</i>
658	XXIX	827	/	/	/	Dens inf. (1 frgm.)	<i>Bos taurus</i>
658a	XXIX	850	290	170	90	M1 /M2	<i>Bos taurus</i>
658a	XXIX	851	245	100	90	Mandibula (frgm.)	<i>Bos taurus</i>
658a	XXIX	874	340	220	90	M1 /M2	<i>Bos taurus</i>
369b	XXXIII	953a	43	282	110	M3	<i>Bos taurus</i>

∴ 103 Rezultati analize živalskih kostnih ostankov.

10.3 Analiza rastlinskih ostankov in njihova razlaga

Metka Culiberg, Matija Črešnar

Rastlinski ostanki z najdišča Rogoza izhajajo iz številnih različnih arheoloških kontekstov, predvsem iz jam za sohe in drugih funkcionalno (ne)določljivih jam. Pridobljeni so bili v poizkopavalnem času s flotacijo in mokrim sejanjem.¹³¹ Izbor vzorcev za antrakotomske in karpološke analize je bil narejen ob pregledu celotnega nabora gradiva. Izloženi so bili vsa semena ter oglje, ki so izhajali iz zaključenih kontekstov ter so imeli popolne najdiščne podatke. Tako je bilo skupno raziskanih 125 vzorcev semen, ki jim je pripadalo 758 posameznih kosov (sl. 104), in 53 vzorcev oglja, ki so šteli 566 primerkov (sl. 105).

V pričujočem poglavju so obravnavani rezultati analiz in njihov vpliv na razlago nekaterih naselbinskih kontekstov.

Lesno oglje

Uporaba lesa je domala neomejena, a v arheoloških kontekstih, ki so v prevladujočem delu centralne Evrope podvrženi neprijaznim klimatskim pogojem, dokazljiva v izjemno majhnem deležu. Eden izmed pogojev za ohranitev je ogenj, ki je kriv oziroma zaslužen tudi za ohranitev obravnavanih lesnih vzorcev. Brez zadržkov lahko torej dokažemo uporabo lesa kot goriva, kar neposredno dokazujeta ognjišči, posredno pa gomile, in kot gradbeni material, kar sklepamo po vzorcih, odkritih v jamah za sohe. O uporabi lesa za izdelavo vsakdanje uporabnih predmetov, kot so posode, različna orodja itn., pa lahko izrekamo le predpostavke.

Primerki lesnega oglja so bili večinoma manjše velikosti, v nekaterih primerih močno inkrustirani ali impregnirani, pogosto pa je bila lesna struktura tudi preperela. Prav to je pogosto določevalo pripadajoči drevesni vrsti, kar je bilo nemalokrat zelo težavno. Največ negotovosti je bilo sprva

Analiza lesa			Tip SE	Quercus (hrast)	Carpinus (gaber)	Ostrya (črni gaber)	Acer (javor)	Betula (breza)	Alnus (jelša)	Fagus (bukev)	Salix (vrba)	Populus (topol)	Rhamnus (krhlika)	Castanea (kostanj)	Vitis (vinska trta) / Hedera (bršljan)	Abies (jelka)	Picea (smreka)	Pinus (bor)	Juniperus (brin)	Nedoločljivo	
SE	Sek.	Kv.																			
218	XLIV	1370	ognjišče	12	2			3		3							1	1?			*
221	XLIV	1343	jama za soho	4																	
225	XIIV	1344	jama za soho	9	1		3					1			1H						*
226	XLIV	1344	jama za soho	15																	*
227	XIIV	1352	jama za soho	5																	*
228	XIIV	1345	jama za soho	10																	*
232	XLIV	1349	jama za soho	4											1H						
234	XLIV	1376	jama za soho					5		3											
236	LIII, LIV	1701, 1711, 1722	gomila	9	5					3							1				*
241	LIII	1711, 1723, 1724	gomila	1	7			3		28							9			1	*
336	XXXIII	974, 975	grobja					5													*
339	XXXIII	1007, 1028	jama	1																	*
351	XXXIII	984	jama (objekt B)	6																	
356	XXXIII	984	jama za soho (objekt B)	4			1										1?				
364	XXXIII	1008	jama za soho (objekt A)	1																	*
366	XXXIII	984	jama za soho (objekt B)	9																	
368	XXXIII	977, 978	jama	2													5		1		
370	XXXIII	953	jama	2	2					1											*
388	XXXIII, XXXIV	1024, 1025	jama	6			1														*
394	XXXIV	1018	jama za soho	2	2					1											*
557	XLV	1447	jama za soho (objekt I)	5	1							2									*
563	XLV	1466	jama (objekt I)	2	3	1															*
564	XLV	1448, 1465	jama za soho (objekt I)	2																	
575	XLVII	1528a	jama (objekt IV)	22	2			1		14											*
577	XLVIII	1475	jama														46				

¹³¹ Delo je izvajalo podjetje Arhej d.o.o., ki je izdelalo tudi *Poročilo o flotacijskem vzorčenju antropogenih sedimentov na najdišču Rogoza* (hrani ZVKDS, OE Maribor).

Analiza lesa			Tip SE	Quercus (hrast)	Carpinus (gaber)	Ostrya (črni gaber)	Acer (javor)	Betula (breza)	Alnus (jelša)	Fagus (bukev)	Salix (vrba)	Populus (topol)	Rhamnus (krhlika)	Castanea (kostanj)	Vitis (vinska trta) / Hedera (bršljan)	Abies (jelka)	Picea (smreka)	Pinus (bor)	Juniperus (brin)	Nedoločljivo	
SE	Sek.	Kv.																			
585	XLVIII	1523	jama	6	1					30											*
610	XXXII	925	plast							3							1?				
900	XXXVII	1113	jama za soho	4																	+
933	XXXVII	1155	jama (objekt)	37	1		1	2						1?		5					*
948	XXXVII	1128	jama za soho (objekt)	4	7																
961	XXXVII	1151, 1162	jama	2	2																*
963	XXXVII	1136	jama																		
964	XXXVII	1136, 1137	jama	15																1	*
967	XXXVIII	1148, 1149, 1164, 1165	grobља (ob objektu)																		
1103	XXX	813	jama za soho	2	1			1													*
1105	XXX	813	jama za soho	7																	*
1107	XXX	812	jama za soho	7			1														*
1109	XXX	811	jama za soho	6			5									1					*
1111	XXX	818	jama za soho				1														*
1113	XXX	817	jama za soho																		*
1117	XXX	816	jama za soho																		*
1119	XXX	816	jama za soho	15								1?									*
1121	XXX	817	jama	1			23														*
1246	XLII	1309	jama za soho (objekt I)	27																	*
1247	XLII	1309	jama za soho (objekt I)	x?																	*
1252	XLII	1292	jama za soho (objekt I)	4																	
1254	XLII	1315	jama za soho (objekt I)	1	1								1								*
1255	XLII	1310	jama za soho (objekt I)	5											2V						*
1257	XLII	1311	jama za soho (objekt I)	1	6																
1501	XLIII	1337	jama							1											
1606	XLVI	1413	grobља	3						1											*
1710	L	1549	jama za soho							3											*
Skupaj			1 plast, 2 ognjišči, 2 gomili, 3 groblje, 13 jam, 30 jam za sohe	274	41	3	36	20	3	58	1	3	1	1	2H, 2V	39	48	1	1		

∴ 104 (strani 141–142) Rezultati analize lesnih ostankov.

Analiza semen			Vzorci	Chenopodiaceae	Drugo	Nedoločljivo
SE	Sek.	Kv.				
149	XL	1229a	53	3	<i>Silene (retic.)</i> (1)	
226	XLIV	1345, 1346	80	3		
232	XLIV	1349	92	15		
234	XLIV	1370	81	20		
236	LIII	1711, 1712	1-2, 11, 12, 71-72	34	<i>Polygonum pers.</i> (5)	
241	LIII	1723	10, 13, 119	53	žitno zrno - <i>Hordeum</i> (1)	
336	XXXIII	975	41	50	<i>Equisetum</i> - mešiček (1)	
339a	XXXIII	1007, 1026	36	38	<i>Setaria</i> (4) <i>Geranium</i> (1) <i>Rumex</i>	1
340	XXXIII	1008	37	10		
342	XXXIII	1009, 1010	38		<i>Rumex</i> (3) <i>Setaria</i> (nagrizeni - rec) (3) <i>Equisetum</i> - mešiček (1)	
351	XXXIII	984	40	5	<i>Equisetum</i> - mešiček (2)	
363	XXXIII	973	109	6		
364	XXXIII	1008	118	10	<i>Equisetum</i> - mešiček (1)	
366	XXXIII	973	86	9		
368	XXXIII	978	83	4		
369	XXXIII	953a	34, 48	6		
370	XXXIII	953	47		<i>Equisetum</i> - mešiček, steblo drobec žitnega zrna	
394	XXXIV	1019	79	7	<i>Equisetum</i> - mešiček (1)	
453	XLI	1322	52	1		
530	XXVIII	778	104		zdrobljeno seme	
553	XLV	1464	90	1		
557	XLV	1447	123		žitno zrno (1/2)	
558	XLV	1402	89	87		
560	XLV	1425	15	4		
561	XLV	1465	21			2
563	XLV	1466	19-20	5	<i>Rumex</i> - <i>Carex</i> (1)	
567	XLV	1464	24	2		
571a	XLVIII	1517	28		<i>Equisetum</i> - mešički	
573	XLVIII	1512	27	2	<i>Equisetum</i> - steblo	
575	XLVIII	1528a	16	4		
577	XLVIII	1475	56-57	6	<i>Rumex</i> (15)	7
577c	XLVIII	1475	14	1	<i>Polygonum pers.</i> (2)	
582	XLVIII	1500	54	5		
583	XLVIII	1534	55		<i>Rumex</i> (nagrizeni - rec.) (4)	
585	XLVIII	1511, 1522, 1523	60-63	10	<i>Rumex</i> (1)	2

Analiza semen			Vzorci	Chenopodiaceae	Drugo	Nedoločljivo
SE	Sek.	Kv.				
610	XXXII	925, 926, 927, 952	39, 43, 114, 116, 117	2	<i>Equisetum</i> - mešiček (3) <i>Panicum</i> (2 ali 1) <i>Hordeum</i> sp. (1) <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i> (1) drobec žitnega zrna (luknjičavo nabrekel)	2
817	XXXVI	1057	26	?		
895	XXXV	1040	110		<i>Triticum dicoccum</i> (1) <i>Hordeum vulgare</i> (1)	
900	XXXVII	1113	94, 122		<i>Equisetum</i> - mešiček (1) <i>Rumex</i> (nagrizen) (1) <i>Vicia</i> sp. (1) žitno zrno - <i>Hordeum</i> (?)	
933	XXXVII	1155	22-23, 78, 99, 111, 112, 113, 120, 121	12	<i>Equisetum</i> - mešiček (2) <i>Triticum aestivum</i> (2) <i>Triticum</i> sp. (1) <i>Polygonum</i> sp. <i>Rumex</i> sp. <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i> (1/2), žitno zrno - <i>Hordeum</i> (?) (1) žitno zrno (3)	
951	XXXVII	1154	17	4		
961	XXXVII	1151	18	8	<i>Equisetum</i> - mešiček (1) drobci semena	
963	XXXVII	1136	32	1	<i>Equisetum</i> - mešiček (1) drobci semena	
964	XXXVII	1136	31, 35	6	<i>Equisetum</i> - mešiček (1)	
965	XXXVIII	1174	30	2		
967	XXXVIII	1148	29		<i>Equisetum</i> - mešiček Compositae (?)	
1041	XXXI	920	103	6		
1043	XXXI	935	98	4+1?		
1061	XXX	919	95	2	<i>Equisetum</i> - mešiček (1)	
1063	XXXI	919	102	11		
1065	XXXI	919	33	3		
1073	XXXI	883, 892	46	4		
1075	XXXI	945	105-106	16	<i>Setaria</i> (<i>pumila</i>) (1- nezogl.)	
1077	XXXI	920	42	2		
1081	XXXI	912	107	2	<i>Equisetum</i> - mešiček (2)	
1091	XXX	941	96	1	<i>Equisetum</i> - mešiček koščki zdrobljenega semena (?)	

Analiza semen			Vzorci	Chenopodiaceae	Drugo	Nedoločljivo
SE	Sek.	Kv.				
1093	XXXI	919	108	1		
1095	XXXI	936	45	7		
1103	XXX	813	84	5	<i>Equisetum</i> - mešiček (4)	
1107	XXX	812	85		<i>Equisetum</i> - mešiček (2)	
1111	XXX	818	87	1		
1113	XXX	817	91	1		
1119	XXX	816	82, 88	4, lupinice	<i>Equisetum</i> - mešiček (2), (lupinice)	
1121	XXX	817	97	18	<i>Equisetum</i> - mešiček (1) <i>Rumex</i> (1)	
1222	XXXIII	978a	44	1	<i>Silene</i> (? retic.) (1)	
1246	XLII	1309	51	1	<i>Panicum</i> (?) (1)	1
1252	XLII	1292	50, 115	5		
1255b	XLII	1310	93	2+1?		
1290	XLIX	1591	58-59	25	<i>Rumex</i> (<i>Carex</i>) (2)	
1291	L	1573	68, 70	8	<i>Equisetum</i> - steblo, mešiček <i>Polygonum</i> (1)	
1298	L	1600b	67	6	<i>Rumex</i> (1)	
1299	L	1600b	66	6	<i>Rumex</i> (1)	
1308	XXXIX	1197	101	3		
1311	XXXIX	1212, 1213, 1220, 1221	124		žitna zrna (3)	
1501	XLIII	1337	49	5		
1546	LI	1626	69		<i>Setaria</i> (nežgana) (1)	
1606	XLVI	1413	?		drobec semena (1)	
1703	L	1601b	65	6		
1704	L	1601b	64	10		
1705	L	1601b	75-77	13	<i>Polygonum persicaria</i> (4)	1
1706	L	1601b	74	4	<i>Rumex</i> (2)	1
1710	L	1549	73	4	<i>Polygonum persicaria</i> (2) <i>Geranium</i> (3)	

105 (strani 143–144) Rezultati analize vzorcev semen in drugih organskih nelesnih ostankov.

pri prepoznavanju oglja iglastih vrst, predvsem pri oglju jelke (*Abies*). Vzrok je iskati v precej poškodovani lesni strukturi in podobnih anatomskih značilnostih, kot jih ima les tise (*Taxus*). Kljub temu pa lahko pri nekaterih primerkih z gotovostjo trdimo, da so bili ugotovljeni anatomske znaki, značilni za jelko. Vprašljiva je tudi, vendar pa ne nemogoča, prisotnost kostanja (*Castanea*). Anatomske značilnosti lesa kostanja so namreč delno podobne tistim hrasta: široke traheje na začetku letnice in enoplastni žarki, razlikujeta pa se le v tem, da ima hrast poleg enoplastnih tudi zelo široke žarke, ki pa na tem vzorcu niso bili ugotovljeni. En sam primerek oglja, ki sicer ni bil tako majhen (pribl. 0,5 cm), pa je morda premalo, da bi z gotovostjo potrdili prisotnost kostanja.

Kljub naštetim problematičnim dejavnikom, ki so spremljali analize, pa so rezultati tudi zaradi števila analiziranih vzorcev reprezentativni in ponujajo priložnost za spoznavanje še enega kamenčka v mozaiku življenja v naselbini, ki pa po drugi strani ne predstavlja vzorca, s katerim bi lahko rekonstruirali stanje vegetacijskega pokrova v okolici (sl. 106, 107, 108, 104). Ne gre namreč za ostanek naravnega odlaganja materiala, temveč za odslikavo izbire lesa, ki so jo po svojih željah in potrebah ustvarili prebivalci naselbine. Ti so les bržčas poznali in v naselbino pogosto prinašali le tistega, ki so ga za določeno dejavnost potrebovali, kar potrjujejo tudi opravljene raziskave.

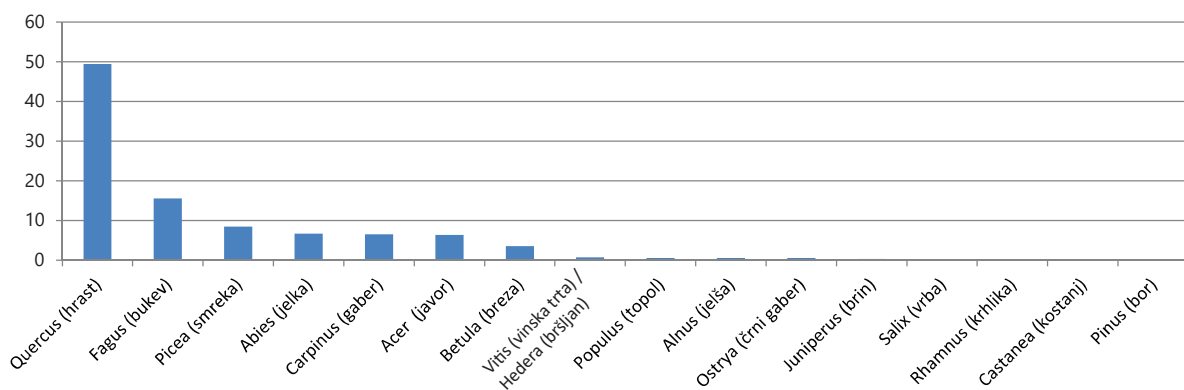
Največkrat prepoznana drevesna vrsta je hrast (*Quercus*), saj mu pripada slaba polovica vzorcev, z nad petodstotno prisotnostjo pa mu sledijo še bukev (*Fagus*), smreka (*Picea*), jelka (*Abies*), gaber (*Carpinus*) in javor (*Acer*) (sl. 106).

Ker vzorci izvirajo iz posameznih stratigrafskih enot, lahko poskusimo ugotoviti, ali zastopanost uporabljenih vrst lesa med različnimi strukturami variira in če lahko to povežemo z različnimi dejavnostmi.

Med ognjišči je na prvi pogled zanimivejše tisto z oznako SE 1311, v katerem so bili ugotovljeni le vzorci jelke (*Abies*), ob tem pa je vsebovalo tudi večje število drobcev keramike ter ostankov gojenih rastlin. V drugem (SE 218) je sestava lesnih vrst bolj raznovrstna. Največ vzorcev pripada hrastu (*Quercus*), sledita pa mu bukev (*Fagus*) in breza (*Betula*).

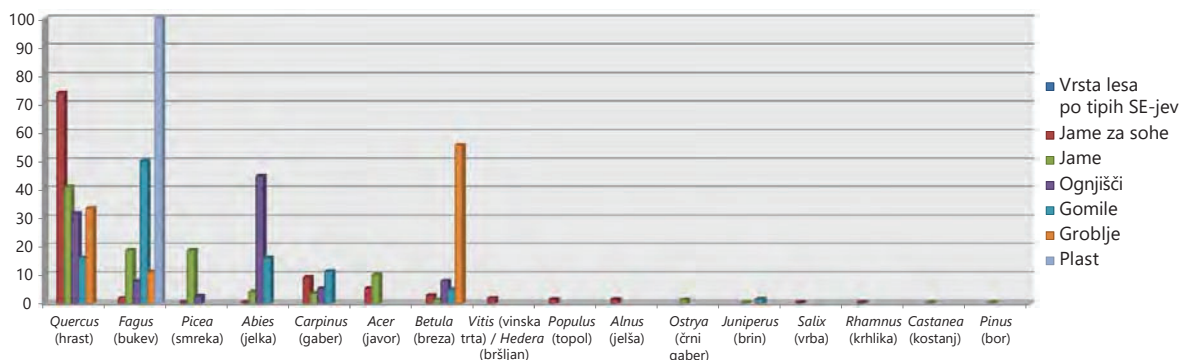
Podobno pestra je sestava žganin iz gomil, ki predstavljajo del pogorele grmade, na kateri so upepelili preminulega (SE 236, SE 241). Kljub temu, da se v obeh gomilah pojavlja več vrst lesa, pa gre za razmeroma usklajeno sestavo kuriva, kjer prednjači bukev (*Fagus*), sledijo pa ji dokaj uravnotežene količine hrasta (*Quercus*), jelke (*Abies*) in gabra (*Carpinus*), kar morda ni naključje, a je vzorec le dveh gomil premajhen, da bi dopuščal nadaljnja sklepanja.

<i>Quercus</i> (hrast)	<i>Fagus</i> (bukev)	<i>Picea</i> (smreka)	<i>Abies</i> (jelka)	<i>Carpinus</i> (gaber)	<i>Acer</i> (javor)	<i>Betula</i> (breza)	<i>Vitis</i> (vinska trta) / <i>Hedera</i> (bršljan)	<i>Populus</i> (topol)	<i>Alnus</i> (jelša)	<i>Ostrya</i> (črni gaber)	<i>Juniperus</i> (brin)	<i>Salix</i> (vrba)	<i>Rhamnus</i> (krhlika)	<i>Castanea</i> (kostanj)	<i>Pinus</i> (bor)
49,5	15,5	8,5	6,7	6,5	6,3	3,5	0,7	0,5	0,5	0,5	0,4	0,2	0,2	0,2	0,2

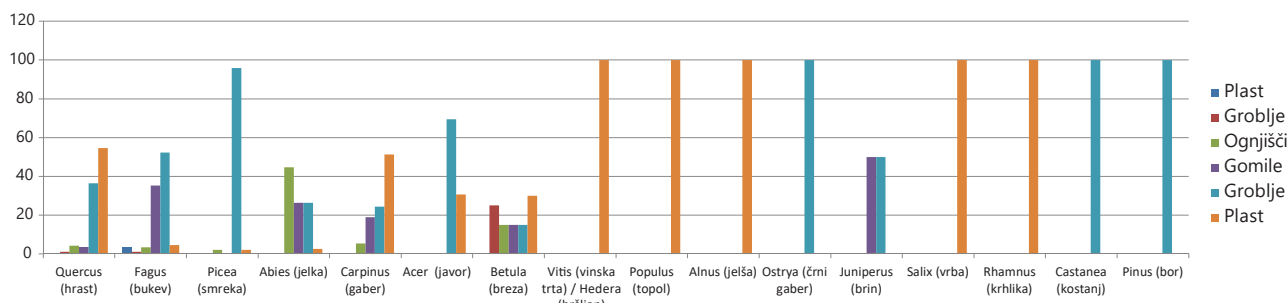
106 Odstotkovni diagram lesnih vrst.

	<i>Quercus</i> (hrast)	<i>Fagus</i> (bukev)	<i>Picea</i> (smreka)	<i>Abies</i> (jelka)	<i>Carpinus</i> (gaber)	<i>Acer</i> (javor)	<i>Betula</i> (breza)	<i>Vitis</i> (vinska trta) / <i>Hedera</i> (bršljan)	<i>Populus</i> (topol)	<i>Alnus</i> (jelša)	<i>Ostrya</i> (črni gaber)	<i>Juniperus</i> (brin)	<i>Salix</i> (vrba)	<i>Rhamnus</i> (krhlika)	<i>Castanea</i> (kostanj)	<i>Pinus</i> (bor)
Jame za sohe	73,9	1,9	0,5	0,5	9,2	5,3	2,9	1,9	1,4	1,4				0,5	0,5	
Jame	41	18,6	18,6	4,0	3,6	10,1	1,2				1,2	0,4			0,4	0,4
Ognjišči	31,6	7,9	2,6	44,7	5,3		7,9									
Gomile	16,1	50		16,1	11,3		4,8					1,6				
Groblje	33,3	11,1					55,5									
Plast		100														

107 Odstotkovni deleži posameznih lesnih vrst po tipih arheoloških kontekstov.

	<i>Quercus</i> (hrast)	<i>Fagus</i> (bukev)	<i>Picea</i> (smreka)	<i>Abies</i> (jelka)	<i>Carpinus</i> (gaber)	<i>Acer</i> (javor)	<i>Betula</i> (breza)	<i>Vitis</i> (vinska trta) / <i>Hedera</i> (bršljan)	<i>Populus</i> (topol)	<i>Alnus</i> (jelša)	<i>Ostrya</i> (črni gaber)	<i>Juniperus</i> (brin)	<i>Salix</i> (vrba)	<i>Rhamnus</i> (krhlika)	<i>Castanea</i> (kostanj)	<i>Pinus</i> (bor)
Plast		3,4														
Groblje	1,1	1,1					25									
Ognjišči	4,3	3,4	2,1	44,7	5,4		15									
Gomile	3,6	35,2		26,3	18,9		15					50				
Jame	36,4	52,3	95,8	26,3	24,3	69,4	15				100	50			100	100
Jame za sohe	54,6	4,5	2,1	2,6	51,3	30,6	30	100	100	100			100	100		

108 Odstotkovni deleži lesnih vrst v tipih arheoloških kontekstov.

Pomembna, pa čeprav ne nepričakovana, je ugotovitev, da so prebivalci poznobronastodobnega naselja Rogoza les za gradnjo izbirali po kakovosti. Dokazujejo jo vzorci oglja iz jam za sohe, ki namreč kar v 74 % pripadajo hrastu (*Quercus*). Ta sodi med najkakovostnejše in najobstojnejše lesne vrste pri nas, relativno pogost pa je le še gaber (*Carpinus*).¹³² Hrast (*Quercus*) je bil najpogostejši element tudi v jamah in na t. i. grobljah, oboje pa se pogosto pojavljajo ob oziroma v hišah.

Prisotnost vrbe in bršljana nas napeljuje k razmišljanju o veznih elementih, ki so bili uporabljeni za utrjevanje sestavnih delov konstrukcije, in stenskem prepletu, a je takšno zaključevanje bržčas preuranjeno (Črešnar 2007, 332–333, sl. 22).

Semena

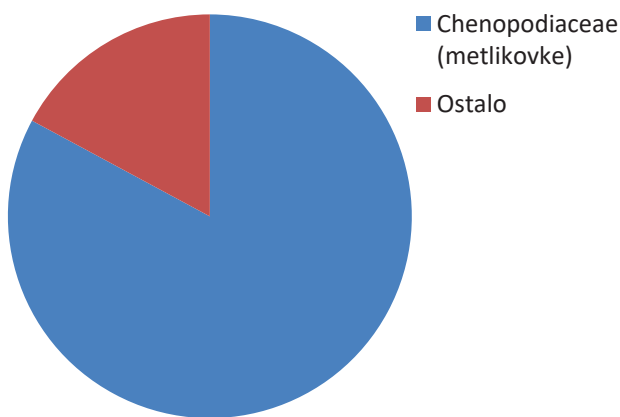
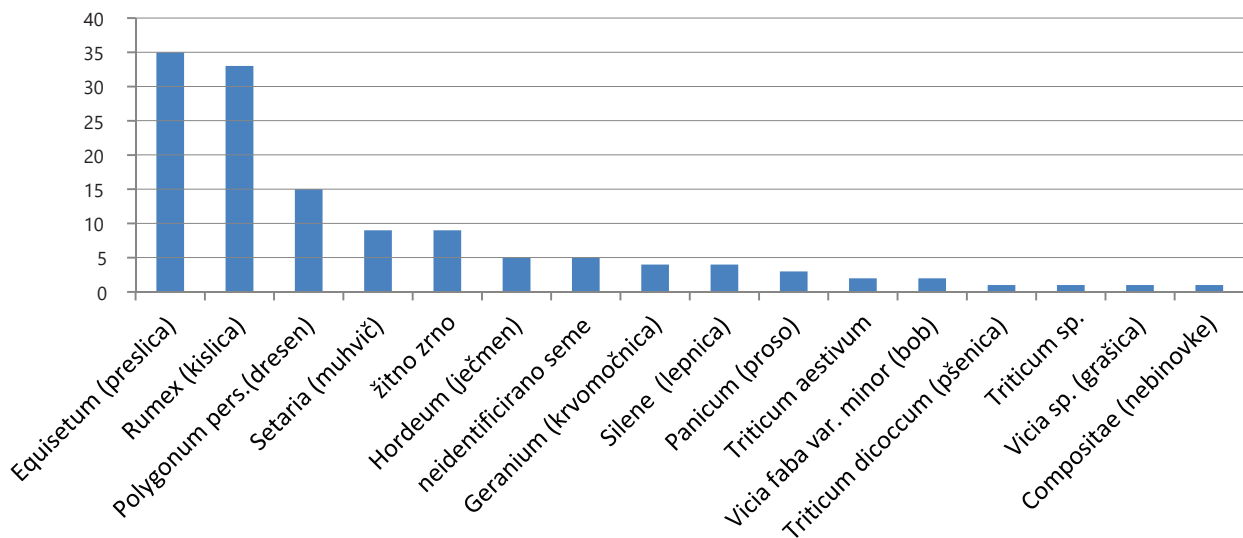
Med prepznanimi vzorci (sl. 109, 105) je prevladovalo seme družine metlikovk (*Chenopodiaceae*), ki je zastopana z vsaj dvema rodovoma, metliko (*Chenopodium*) in lobodo (*Atriplex*). Skupaj z večino preostalih semen jih uvrščamo med plevelce, ki rastejo na in ob poljedeljskih površinah, nekaj pa jih sodi tudi med travniške rastline. Te vrste rastlin torej dokazujejo obstoj odprtih površin, ki jih ne pokriva gozd. Vendar pa je tukaj na mestu vprašanje, ali je njihova starost prazgodovinska ali pa izvirajo iz mlajših obdobj.

Za starejši izvor govori globina nekaterih sedimentov, saj so ležali tudi nad 0,7 m pod današnjo površino, kar pomeni, da semena z oranjem verjetno niso prišla v dotične sedimente, po drugi strani pa nagrizenost nekaterih semen kaže, da bi jih lahko vanje zanesli majhni glodavci (vzorca št. 55 in 94). Starost vzorcev smo preizkušali tudi s kaljivostjo, pri čemer smo poskušali kaliti več semen metlike (*Chenopodium*) iz vzorca št. 89, ki pa niso vzkalila. Seveda to še ni dokaz njihovega prazgodovinskega izvora, vendar ne gre spregledati dejstva, da je bilo v številnih prazgodovinskih arheoloških najdiščih poleg zoglenelih semen kultiviranih rastlin pogosto ugotovljeno tudi seme metlikovk. Nasprotno pa lahko z veliko verjetnostjo kot recentne označimo mešičke preslice (*Equisetum*), ki se nahajajo na izredno globoko segajočih in razpredenih koreninah in tako po naravni poti dosežejo globlje plasti. Kljub temu ostaja starost večine vzorcev negotova.

Prazgodovinski izvor pa lahko pripišemo maloštevilnim, a za raziskavo toliko bolj pomembnim, zoglenelim semenom rastlinskih vrst. Mnogih semen zaradi fragmentarnosti ni bilo mogoče opredeliti, a štiri zrna ječmena (*Hordeum vulgare*), tri prosa (*Panicum*), štiri iz rodu *Triticum*, od katerih eno pripada dvozrnici (*Triticum dicoccum*), dve pa krušnemu žitu (*Triticum aestivum*), ter dve zrna boba (*Vicia faba var. minor*) so izjemno povedna (sl. 107). Ob tem veseli tudi dejstvo, da vsa izvirajo iz dobro opredeljenih stratigrafskih enot.

Edina plast, ki pokriva večjo površino in kjer so bila semena gojenih rastlin, žit in stročnice, je SE 610, območje vzorčenja

¹³² Njegova dolga življenjska doba je bila večkrat potrjena z dolgotrajnimi arheološkimi poskusi (Purslow 1976; Adam 1994; citirano pri Zimmermannu (1998, t. 2). Prav tako pa je njegova uporabnost, predvsem za izdelavo nosilnih elementov, dokazana tudi v t. i. tradicionalnem ljudskem stavbarstvu (Hazler 2004, 77ss).

<i>Chenopodiaceae</i> (metlikovke)	628
<i>Equisetum</i> (preslica)	35
<i>Rumex</i> (kislica)	33
<i>Polygonum pers.</i> (dresen)	15
<i>Setaria</i> (muhvič)	9
žitno zрно	9
<i>Hordeum</i> (ječmen)	5
neidentificirano seme	5
<i>Geranium</i> (krvomočnica)	4
<i>Silene</i> (lepnica)	4
<i>Panicum</i> (proso)	3
<i>Triticum aestivum</i>	2
<i>Vicia faba var. minor</i> (bob)	2
<i>Triticum dicoccum</i> (pšenica)	1
<i>Triticum sp.</i>	1
<i>Vicia sp.</i> (grašica)	1
<i>Compositae</i> (nebinovke)	1
Skupaj	758

109 Predstavitev deležev posameznih vrst semen s posebej obarvanimi vrednostmi semen kultiviranih žit.

pa je omejeno na štiri kvadrante (kv. 925–927, 952). Določena so bila semena prosa (*Panicum*), ječmena (*Hordeum*) in boba (*Vicia faba var. minor*). To dejstvo pa postane še zanimivejše, če v raziskavo vključimo podatke o tamkajšnji razprostranjenosti kamenega orodja. Ugotovimo namreč, da gre prav na tem mestu za največjo gostoto kamenih orodij, pri čemer je večina razumljenih kot »žrmlje«. Gre za delno prestavljene plasti, ki so se nahajale ob in nad nekdanjo strugo, a ob soočenju obeh podatkov postane verjetno, da je bil tod v bližini prostor, kjer so mleli žito in morda opravljali tudi druge obrtniške dejavnosti.

Le nekaj metrov severneje (kv. 953) je bila prav tako ob vodotoku odkrita jama SE 370a, v kateri sta bila ob oglju in drobcu žitnega zrna tudi planokonveksna bakrena pogača in večji lonec s stožčastim vratom. A primer ni osamljen, saj se podoben sestav ponovi v eni izmed jam za sohe (SE 900a), ki leži v kvadrantu 1113. V njej sta bila odkrita

seme boba (*Vicia faba var. minor*) in žitno zрно, pri katerem gre morda za ječmen (*Hordeum*), ob njiju pa več odlomkov neznačilne lončenine in odlomek bronastega obročka oziroma zapestnice, ki vzbujata pozornost zaradi visoke vsebnosti kositra. Oba konteksta torej združujeta mnogotere elemente, ki so imeli za takratnega človeka nesluten pomen. Ob najdbah pa moramo upoštevati tudi prisotnost ognja, ki je konzerviral žitna zrna, ter nenazadnje položaj jame SE 370a tik ob vodotoku.

Podobno zagonetna je tudi najdba treh žitnih zrn na ognjišču (SE 1311), v osrednjem delu katerega je bila vkopana kvadratna poglobitev. V slednji je bila tudi večja količina delno prežgane lončenine, analizirano lesno oglje pa pričala o kurivu iz jelovine.

Žitno zrnje pa je bilo prisotno tudi v dveh jamah za sohe, od katerih je prva (SE 1246) pripisana stavbnemu objektu 30, druga (SE 557) pa stavbnemu objektu 32.

Prav tako je bila v kontekstu stavbe (stavbni objekt 24) odkrita jama SE 933, v kateri je bilo odkritih nekaj žitnih zrn in eno zrno stročnice. Tri žitna zrna so nedoločljiva, dve pripadata vrsti *Triticum aestivum*, eno sodi v širši rod *Triticum*, v preostalih dveh primerih pa gre za ječmen (*Hordeum*). Eno zrno pripada bobu (*Vicia faba var. minor*). Razlagamo jo lahko kot shrambno jamo, saj je bilo v njej najdenih tudi več kosov velikih ovalnih (shrambnih) loncev.

Zadnje zrno kultiviranega žita, ječmena (*Hordeum*), je bilo dokumentirano v žganini groba starejšezelznodobne gomile 1 (SE 241), kar vsekakor dopolnjuje naše vedenje o obredih ob smrti posameznika v takratnih skupnostih.

Žitna zrna so sicer maloštevilna, njihovo pojavljanje v različnih, tudi kronološko, raznolikih kontekstih, od shrambnih jam in jam za sohe do jam verjetno obrednega značaja, kjer so bila združena s kovinskimi polizdelki, in grobov, so podatki, ki jih do sedaj nismo poznali. Napeljujejo nas na zaključek, da so bila žita kot ena od pglavitnih prehrambnih surovin ne le hrana, temveč so imela posebno vlogo tudi pri ritualih.

10.4 Analiza kamnitih najdb

Matija Črešnar, Nina Zupančič

Izmed kamnitih arheoloških najdb, odkritih v naselbini Rogoza, je bilo za analize izbranih 49 kamnitih kosov, za katere smo predpostavljali, da gre za predmete s sledovi človeške obdelave oziroma uporabe, a se je po čiščenju in petrografski analizi izkazalo, da to ne velja v vseh primerih.¹³³ Končno smo izločili 43 kosov, pri katerih lahko z veliko verjetnostjo trdimo, da so na njih sledovi človeških rok. Te smo analizirali. Artefakti so bili odkriti v različnih plasteh, od najvišjih premešanih (SE 1, SE 2), pa vse do najnižje plasti, ki jo zaznamujejo arheološke najdbe (SE 8), le v enem primeru pa več kosov pripada enemu zaprtemu kontekstu. Zato smo se odločili, da najdbe obdelamo najprej kot celoto, tipološko, šele kasneje pa se dotaknemo tudi njihovih stratigrafskih odnosov.

Tipološka razvrstitev kamnitih najdb

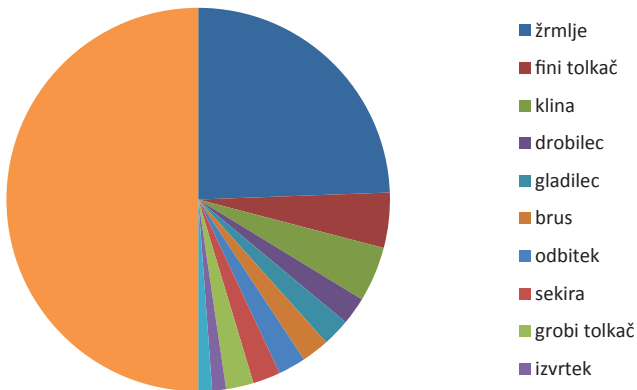
Skupno število kamnitih najdb je glede na velikost naselbine in obstojnost materiala razmeroma skromno, med njimi pa kljub temu vlada razmeroma velika pestrost (sl. 110).

Celoten zbir smo najprej razdelili na dva dela, na orodja, ki jih delimo v funkcionalno-oblikovne skupine in na variante, ter druge predmete. Številčno izstopajo žrmlje (21 kosov oziroma 48 %), občutno manj je finih tolkačev (štirje kosi oziroma 9 %) ter orodij na klinah (štirje kosi oziroma 9 %), medtem ko so drugi tipi artefaktov zastopani le z dvema primeroma oziroma posamezno.

Možnost časovne opredelitve posameznih orodij je omejena, saj se mnoga pojavljajo od mlajše kamene dobe do pozne bronaste in starejše železne dobe. Kljub temu pa poskušamo za nekatere kose predstaviti prostorsko bližnje in časovno sorodne primerjave. Veliko večja je njihova sporočilna vrednost, če si postavimo tudi vprašanja o provenienci surovin, o načinu njihove izdelave in o njihovi uporabnosti.

133 Pripomniti moram, da iz geološkega stališča nekateri večji ploščati kamni niso nenaravno preoblikovani, kar pa še ne izključuje človeške uporabe. Če gre za skrilsto kamnino (gnajs, blestnik) je bilo človeku najlažje kamnino lomiti po plasteh, kar pa ni nič drugače, kot se to dogaja v naravi. Tudi kratkotrajna uporaba kot »žrmlje« ni povzročala drugačne obrabe, kot se to dogaja v naravi. Kamne, ki so sporni in bi lahko bili tako naravnega nastanka kot človeško oblikovani, smo že zaradi prisotnosti v naselbini uvrstil med arheološke najdbe.

žrmlje	21
fini tolkač	4
klina	4
drobilec	2
gladilec	2
brus	2
odbitek	2
sekira	2
grobi tolkač	2
izvrtek	1
drugi predmeti	1

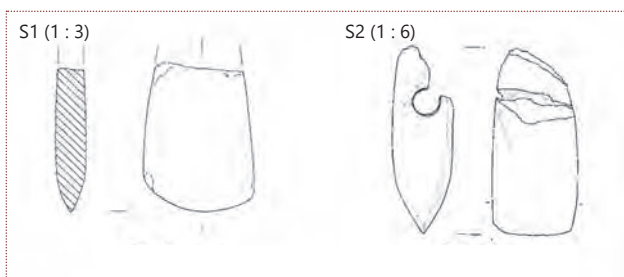
110 Odstotkovna razdelitev kamnitih artefaktov.

Orodja

a) sekire (sl. 111 – S)

Ploščata glajena sekira visoke trapezaste oblike (S1) je proti udarnemu delu oziroma rezilu močno zožena (G380).

Narejena je iz serpentinita, njena oblika pa je, kot mnoga glajena orodja, značilna za daljše prazgodovinsko obdobje. Podobne in verjetno tudi sočasne primere zasledimo v naselbinah Pobrežje, Zavrč, več primerov pa poznamo tudi iz Ormoža¹³⁴ (Velušček 2002, 42: 4; Lamut 2007, 25–27, sl. 2, 6). Dokazov, da ostanejo v uporabi tudi v starejši železni dobi, je še več, saj se med drugim pojavljajo tudi v nekaterih grobovih halštatskih kulturnih skupin (Teržan 1990, t. 60: 15; Stare 1973, t. 49: 10; Tecco Hvala, Dular, Kocuvan 2004, t. 31: A1, A2).

111 Tipološka razvrstitev kamnitih sekir (S).

Preluknjana kladivasta sekira (S2) ima visok zaobljeno–pravokoten presek in se proti rezilu močno zoži. Na temenu tik za luknjo je delno odlomljena (G133).

Sekira je narejena iz serpentinita, njena oblika pa ustreza najbolj razširjenemu tipu kamnitih sekir v severovzhodni Sloveniji, manjšim preluknjanim kladivastim sekiram, ki so razširjene predvsem v poznem neolitiku in eneolitiku.

Najsorodnejše med najdbami v bližini Rogoze so sekire iz Razvanja, Maribora in Zimice pri Dupleku, pri katerih pa gre za posamezne najdbe (Lubšina Tušek 1993, 47, t. 23: 11, 24: 5, 8).

Zanimiva in predvsem izpovedna najdba, ki je nikakor ne moremo šteti med orodja, a je zato nerazdružljivo povezana z njihovim nastajanjem, je blago stožčast izvrtek iz serpentinita (G47). Njegova površina je prekrita s krožnimi zarezi, ki so nastale ob luknjanju kamnitega orodja. Najdba odslukuje postopke, uporabljene pri izdelavi tovrstnih orodij. Vrtanje, s katerim so naredili luknjo za nasaditev orodja na držaj, so izvajali z votlim lesenim ali koščnim svedrom ob souporabi kremenovega peska in vode, način pa je bil večkrat preizkušen tudi eksperimentalno (Greif 1997, 45–48; Mele 2007). Po njegovih dimenzijah (v. 27 mm, pr. 11 mm) je mogoče sklepati, da je šlo za prevrtanje manjše sekire oziroma tanjše kopače.¹³⁵

Sorodnih najdb je tudi v bližnji okolici znanih kar nekaj. Med drugimi je bil stožčast izvrtek, sicer eneolitske starosti, odkrit v Spodnjih Hočah. Nekoliko večji primer je znan iz grobišča mlajše kulture žarnih grobišč na Mladinski ulici v Mariboru, za sočasnega pa velja tudi odlomek izvrtka iz naselbine na Pobrežju (Lubšina Tušek 1993, t. 24: 15, 23: 6; Velušček 2002, t. 42: 5). V čas pozne bronaste in starejše železne dobe so postavljeni primeri iz ormoške naselbine, ki časovno zaokrožajo njihovo pojavljanje (Lamut 2007, 29–30, sl. 1).

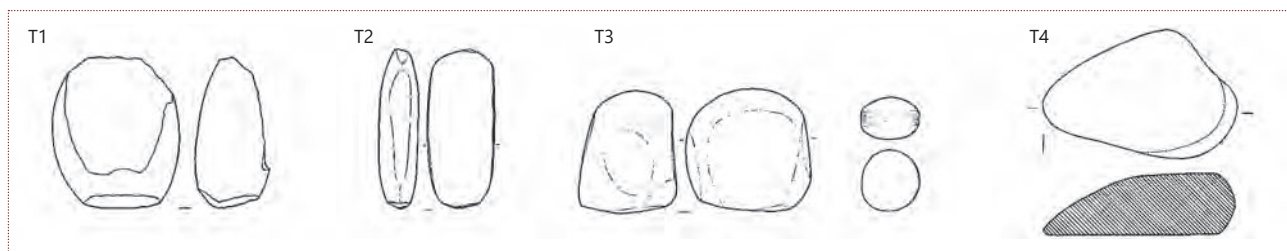
b) tolkači, drobilci, gladilci (sl. 112 – T)

So kamnita orodja, narejena iz različnih kamnin (kremenov peščenjak, žilni kremen, serpentinit, tuf – piroklastit), ki so se uporabljala za drobljenje, trenje, mletje oziroma glajenje. Po obliki, vrsti obrabe in morda tudi uporabi jih lahko razdelimo v štiri variante.

V prvo (T1) sodita široka groba tolkača na prodniku z grobo obtolčeno eno ali dvema ploskvama (G290, G908).

134 Za informacije se zahvaljujem m. Lubšina Tušek in A. Magdiču.

135 Po obliki izvrtka in zglajenosti zgornje in spodnje ploskve lahko sklepamo, da je šlo za vrtanje iz ene strani, pri čemer nastane konična luknja, in ne za vrtanje iz dveh strani, ki je prav tako poznano (Lubšina Tušek 1993, 47).

112 Tipološka razvrstitev kamnitih tolkačev, drobilcev, gladilcev (T). Merilo 1 : 5.

V drugo (T2) sodijo ozki ali široki ploščati fini tolkači na delno preoblikovanih prodnikih ovalne oblike, ki imajo fino obtolčeno oziroma obdrgnjeno eno ali dve ploskvi (G289, G1056, G1057, G1244).

V tretjo (T3) sodita drobilca različnih oblik, ki pa ju družita način fine obrabe. Prvi je širok kvadraten drobilec na pravokotnem kamnu z obdrgnjenimi robovi (G974), drugi pa majhen drobilec sploščene okrogle oblike, s pasasto obdrgnjenim največjim obodom (G44).

V četrto (T4) sodita ploska gladilca. Prvi ima spodnjo ploškev popolnoma ravno in gladko, medtem ko je zgornji del naraven (G364), drugi pa ima popolnoma gladke in ravne kar tri ploskve, od katerih sta daljši vzporedni, ožja pa je nanju pravokotna (G823).

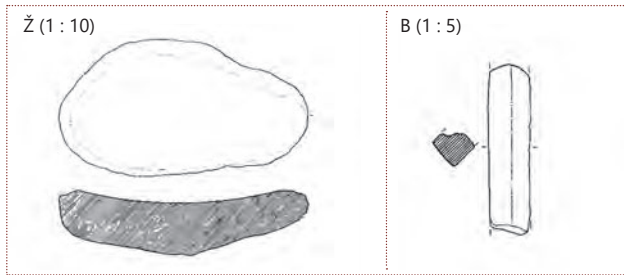
Tolkače, drobilce in gladilce lahko obravnavamo skupaj ali ločeno od žrnelj, njihova uporabnost pa je dejansko skoraj neomejena. Neobdelani prodniki (T1) so bili, sodeč po grobih sledovih uporabe na ohranjenih prečnih delih, uporabljeni za razbijanje ali drobljenje snovi, ki je bila primestna lončarski masi, za grobo oblikovanje kamnitih orodij ali pa celo v metalurških procesih.¹³⁶ Delno preoblikovani ploščati prodniki podolgovate ovalne ali krožno-ovalne oblike (T2) so obdrgnjeni na eni ali obeh prečnih stranicah. Njihova obraba je finejša, kar namiguje na uporabo pri tolčenju ali drobljenju mehkejših ali bolj krhkih snovi. Zaradi njihove oblike in mest poškodbe bi lahko pri obeh omenjenih skupinah predpostavljali tudi pritrditev na držaj, torej uporabo kot neke vrste sekire oziroma kladiva, kot jih poznamo iz nekaterih arheoloških eksperimentov (Rieser, Schattenthaler 1998–1999, 165, 173–175). Orodja podobnih oblik in znakov uporabe so bila odkrita tudi v bližnjih naselbinah v Orehovi vasi in na Pobrežju pa na Ptujskem gradu in v Rabelčji vasi ter v Ormožu, kjer se pojavljajo v prvi in drugi plasti naselbine, datiranimi v mlajše žarnogrobiščno obdobje in začetek

starejše železne dobe (Lamut 1988–1989, t. 6: 9, G14: 12; Lubšina Tušek 1993 t. 16: 15, G17: 14–16; Velušček 2002, t. 1: 4, 3: 4; Tomanič Jevremov, Tomaž, Kavur 2006, št. 57–62, Strmčnik Gulič *et al.* 2007, t. 21: 3–5; Zupančič 2015, 341). Kot drobilec (T3) lahko opišemo pravokotni kamen z zaobljenimi robovi, katerega pet ploskev je bilo obdrgnjenih, poškodbe pa so zelo fine. Zato lahko računamo, da gre za kamen, ki je bil v uporabi za nadaljnje drobljenje manjših granulacij materialov, morda tudi žita. Podobnim nalogam je služil tudi kamen okrogle oblike, s pasasto obdrgnjenim največjim obodom, uporaba obeh pa je bila za razliko od vseh drugih zagotovo enoročna. Slednji ima zanimivo analogijo z rudarskega območja Gallzein na Tirolskem, kjer naj bi se uporabljal za fino drobljenje bakrove rude. Najdišče, ki je časovno postavljeno v pozno bronasto dobo, ponuja tudi primerjave za grobe tolkače (T2), ki so bili prav tako vključeni v pripravo rude (Rieser, Schattenthaler 1998–1999, 145–146, 170–173, sl. 24: 5, 7). Kamna, ki smo ju poimenovali gladilca, imata kot že rečeno nekatere površine popolnoma zglajene, njuna uporaba pa je morda povezana z zaključnim drobljenjem žit v moko, strojenjem kož itn.

c) žrmlje (sl. 113 – Ž)

So ploski kamni različnih debelin in pestre kamninske sestave (največ gnajs, blestnik, granodiorit), ki so vsaj na eni strani obrabljeni tako, da je to mogoče razlagati kot posledico človeške uporabe. Skupaj je bilo odkritih kar 21 kosov žrnelj (G335, G363, G365–G368, G378, G409, G418, G419, G493, G669, G797–G799, G965, G972, G1054, G1055, G1218). Največkrat jih razlagajo kot pripomočke, s katerimi je mogoče iz žit pridobivati zdrob in moko. Pomenljivo pa je, da je bilo z najdišča Rogoza, pa tudi v Ormožu, najdenih občutno več žrnelj kot fino glajenih kamnov oziroma drobilcev (T3) oziroma gladilcev (T4), ki bi izpričevali takšno dejavnost. Morda je v luči bolj grobih sledov uporabe na nekaterih tolkačih potrebno razmišljati tudi o uporabi za delovno površino pri drugih procesih. Morda bi to moglo biti drobljenje kamna, ki so ga dodajali v lončarske mase keramičnega posodja, poznana pa je tudi njihova uporaba kot statičnih brusov, kjer so na njih ob souporabi kremenovega

¹³⁶ Tukaj ne gre za drobljenje rude, kjer so sicer uporabljali takšna orodja, a je ta dejavnost omejena na rudarska območja, kot jih poznamo npr. v okolici Bischofshofna na Salzburškem in na območju Schwaz-Brixlegg na Tirolskem (Rieser, Schattenthaler 1998–99, abb. 14: 1), ampak morda za nadaljnje metalurške procese, ki so se odvijali v naselbini.

113 Tipološka razvrstitev kamnitih žrmelj (Ž) in brusnih kamnov (B).

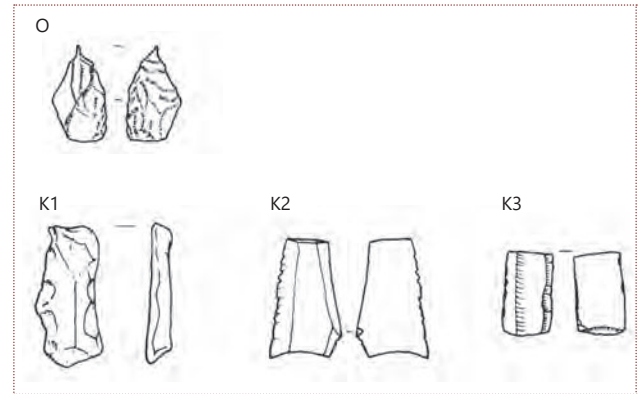
peska in vode izdelovali glajena kamnita orodja¹³⁷ (Eibner 1992, sl. 4–5; Korošec 1951, G158–160; Lamut 2007, 27–28; Murgelj 2013, 18). Povsem prezrta je bila do sedaj njihova uporaba v metalurških procesih, kjer so lahko služili kot enostavna nakovala, na katerih so s tolkači obdelovali razbeljeno kovino, kot je bilo še v 19. stoletju mogoče opazovati med drugim tudi pri nekaterih nilotskih ljudstvih.¹³⁸

d) brusni kamni (sl. 113 – B)

Med kamnitim gradivom sta bila odkrita tudi dva brusna kamna (G314, G829). Vlogo slednjega opredeljuje že surovina, iz katere je narejen, drobnozrnati peščenjak, oba pa sta podolgovata in imata kvadraten oziroma pravokoten presek ter nosita sledove obrabe. Podobno oblikovani brusi so bili odkriti tudi v naselbinah Oloris pri Dolnjem Lakošu, Ormož, Rifnik ter na bližnji Pošteli, kjer pa je pogosta preluknjana izvedba, ki je bržkone primernejša za prenašanje. Takšni so pridobili na pomenu v času mlajše kulture žarnih grobišč in starejše železne dobe, saj jih srečujemo tudi kot pridanke v grobovih (Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, t. 65: 14; Pirkmajer 1983, t. 1: 2, 7: 4–6; Lamut 1988–1989, t. 21: 7, 27: 5, 28: 5; Teržan 1990, t. 45: 5, 6, 7; Pahič 1972, t. 5: 9).

e) odbitki in orodja na klinah (sl. 114 – O, K)

Gre za kamnite artefakte, ki so nastali z odbijanjem od prodnikov kremenovih različkov, le da prvi večinoma predstavljajo odpadni material, medtem ko so drugi narejeni namenoma kot orodje oziroma njegov del.

114 Tipološka razvrstitev kamnitih odbitkov (O) in orodij na klinah (K). Merilo 1 : 2.

Med najdbami sta bila dva odbitka (sl. 114 – O), narejena iz rožencev (G42, G271). Oba sodita med odbitke druge stopnje, kar pomeni, da imata na hrbtni strani le negativne prejšnjih odbitkov in sta nastala pri procesu oblikovanja (pol)izdelka (Kavur 2005, G132–134). Naj omenimo, da gre v enem primeru za odbitek jaspisa (G42), nekoliko redkejšega rdečega roženca, ki pa ga je prav tako mogoče odkriti tudi v dravskih prodiščih.¹³⁹

Kljub majhnemu številu lahko orodja na klinah (sl. 114 – K) razdelimo v tri variante, saj se po značilnostih med seboj močno razlikujejo.

V prvo (K1) sodita klini z izjedami (G61, G218).

V drugo (K2) sodi klina z uporabno podolžno retušo na enem oziroma dveh robovih (G45).

V tretjo (K3) sodi klina z nazobčano podolžno retušo na enem robu (G58).

Pomemben je podatek, da je na dveh klinah mogoče makroskopsko opaziti zagladitve na delovnem robu (G45, G58). Po primerjavah je za takšno vrsto spremembe mogoče sklepati, da je nastala ob uporabi za rezanje žitnih stebel ali drugih vlaken rastlinskega izvora. Ob takšni uporabi prihaja do močnega trenja in posledično visokih temperatur, kar končno povzroči nastanek plasti silikatne plasti na površini orodja. Ta spremeni svetlobno odbojnost roženca, kar je vidno tudi s prostim očesom.

Ker so zagladitve na obeh klinah zgolj na enem robu, lahko domnevamo tudi, da gre za dele rezila srpov sestavljenih iz klin, kot jih poznamo iz različnih najdišč od mlajše kamene dobe naprej (Leonardi 2004, sl. 7: 1–3). Kot osnova orodja je bil v takšnem primeru uporabljen usločen lesen ročaj, ki je bil v delu, predvidenem za rezilo, podolžno izdolben.

137 Pred nedavnim je bila na srednjebronastodobnem najdišču Podsmreka pri Višnji gori dokumentirana tudi uporaba kot »terilna ploščica«, na kateri so drobili rdeči muljevec in rumeni meljevec, ki sta bila v velikih količinah prav tako odkrita v omenjeni naselbini (Murgelj 2008, 13–14; Murgelj 2013, 18).

138 Takšna uporaba je zabeležena pri nilotskih ljudstvih še v 19. stol, izvirala pa naj bi iz časov usihajoče egipčanske civilizacije. Gre za obdelavo železa, kjer niso uporabljali kovinskih pripomočkov, temveč kamnite podloge (»žrmlje«), lesene klešče in kamnite tolkače ter s temi pripomočki izdelovali tako drobne tulaste okraske kot tudi do 70 cm dolge sulične osti (Freligh 2005, 48, 55–56, sl. 3, 5).

139 Za podatek se zahvaljujem M. Jeršku iz Prirodoslovnega muzeja Slovenije.

V poglabitev so bile nato vstavljene kline, ki so lahko bile dodatno utrjene tudi s smolo. Klini sicer na hrbtnih delih nimata odrgnin, ki se včasih pojavljajo pri nasajenih orodjih, a kot je bilo dokazano z eksperimenti, do tega ob primerni nasaditvi orodja ne pride¹⁴⁰ (Petru 1997).

Drugo

Med najdbe, ki niso orodja, smo uvrstili manjši preluknjan kamniti izdelek (G208), ki ga lahko pogojno razložimo kot obesek ali nakitni predmet.

Kamnite najdbe so bile odkrite tako v osnovnih plasteh, ki pokrivajo večje površine, kot v zaprtih arheoloških kontekstih. Nekaj jih je pripisanih najvišjim premešanim plastem (SE 1, SE 2), večje število pa jih je bilo odkritih globlje (SE 4, SE 5, SE 8, SE 600, SE 610).

V najnižji naplavinski plasti, ki še vsebuje arheološke najdbe, SE 8, je bila odkrita kladivasta sekira (G133). V plasti je bil ob tem tudi odlomek mlajšeneolitske rdeče barvane keramike (G95), a starosti sekire zaradi prisotnosti mnogih kasnejših odlomkov keramike in bakrene kapljice, ki segajo vse do časa kulture žarnih grobišč, in njene naplavinske narave, ni mogoče opredeliti.

Kot izjemno je potrebno omeniti zgoštev orodij, žrmelj, sekire in gladilca, v kvadrantih 925–927, 952a v plasti SE 610, ki se sicer premaknjena iz svoje prvotne lege razprostira tik ob strugi vodotoka in nad njo (G363–G368, G378, G380, G409, G418–G419). Še več gradiva je bilo odkritega južneje v polnilih struge (sek. XXIX). Na majhnem območju nekaj kvadrantov je bilo tako odkritih kar 10 od skupno 21 fragmentiranih žrmelj, v istih kvadrantih te plasti pa so bila tudi žitna zrna.

Kamnito orodje prihaja tudi iz treh jam. V dveh jamah za sohe, SE 842 in SE 1242, ki sta pripadali stavbnim objektom 15 in 31, je bil po en del žrmelj (G669, G965) uporabljen kot za-gozda. Še zanimivejša pa je jama SE 1504, kjer sta bila ob enih celih žirmljah in enih fragmentiranih tudi dva groba tolkača (G1054–G1057). V jami je bilo tudi večje število keramičnih odlomkov, med katerimi so bili mnogi prežgani, ter nekaj prežganega hišnega ometa. Tik ob njej se je nahajala še ena jama s keramično najdbo (SE 1501) in ognjišče (SE 1511), vse pa povezujemo z bližnjim stavbnim objektom 31.

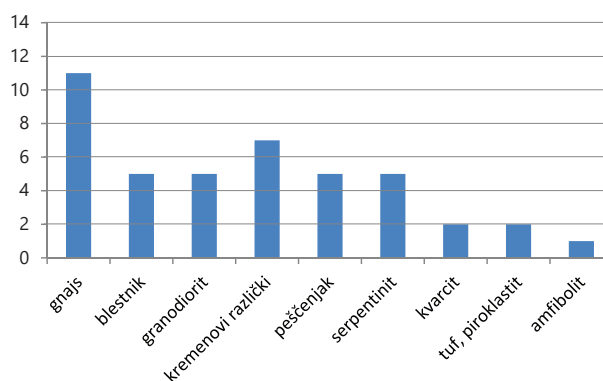
Analiza kamnin (sl. 115, 116)

Med vsemi analiziranimi kosi je bilo največ gnajs, ki je uporabljen za izdelavo 26 % vseh orodij, od česar je kar 82% žrmelj. Zgolj pri slednjih sta v uporabi in imata pomemben delež tudi blestnik in granodiorit, ki se ob gnajso v naselbini pojavljata tudi kot neobdelan material. Drobnozrnati kremenovi različki (roženec, kalcedon, jaspis, žilni kremen) so bili uporabljeni predvsem za izdelavo ostrih rezil, o čemer pričajo kline in odbitki, in le v enem primeru kot tolkač, za kar je uporabljen žilni kremen (G908). Njihov skupni delež je nekaj več kot 16 %.

Večkrat so uporabljeni tudi različni peščenjaki. Njihova sestava pogojuje njihovo široko uporabnost, ki sega od brusa in žrmelj do drobilca, njihov skupni delež pa je slabih 12 %. Med zanimivejšimi kamninami je potrebno izpostaviti serpentinit, ki je bil uporabljen za sekire in fine tolkače oziroma drobilce in predstavlja 12 % vsega analiziranega gradiva. V dveh oziroma enem primeru so uporabljeni kvarcit, tuf oziroma piroklastit in amfibolit.

Za vse kamnine, ki so jih za izdelavo orodij uporabljali z najdišča Rogoza, lahko trdimo, da so neposredno ali posredno lokalnega izvora. Tako je granodiorit (oz. tonalit) najpomembnejši predstavnik magmatskih kamnin na Pohorju. Pogosta sta tudi gnajs, ki je najmasivnejši na južnem Pohorju, in blestnik, oboje skrilavi metamorfni kamnini. Amfibolit, prav tako metamorfna kamnina, nastopa v številnih različno debelih lečah v plasteh gnajsov in blestnikov z najbogatejšimi

gnajs	10
blestnik	5
granodiorit	5
kremenovi različki	7
peščenjak	5
serpentinit	5
kvarcit	2
tuf, piroklastit	2
amfibolit	1

¹⁴⁰ Za pomoč pri določanju sprememb se zahvaljujem S. Petru z Od-delka za arheologijo na FF UL.

115 Pogostost kamnin, iz katerih so analizirane najdbe.

G	Vzorec	Material	Izvor	Arheološka interpretacija	Arheološka? (geološka interpretacija)
42	5	jaspis	lahko lokalni	odbitek	da
44	10	kremenovo sljudni peščenjak	Pohorje	drobilec	da
45	4	kalcedon	lahko lokalni	klina	da
47	15	serpentinit	ni Slovenija	izvrtek	da
58	7	kalcedon	lahko lokalni	klina	da
61	8	kalcedon - roženec	lahko lokalni	klina	da
133	49	serpentinit	ni Slovenija?	kladivasta sekira	da
208	16	tuf?	lahko Slovenija ali Avstrija	obesek	da
218	3	kalcedon - roženec	lahko lokalni	klina	da
271	1	kalcedon - jaspis	lahko lokalni	odbitek	da
289	35	peščenjak	Pohorje	fini tolkač	malo verjetno
290	37	kvarcit	Pohorje	grobi tolkač	možno
314	12	peščenjak	lahko lokalni	brus	da
335	20	gnajs	Pohorje	žrmlje	ne
363	34	amfibolit	Pohorje	žrmlje	možno
364	26	kvarcit	Pohorje	gladilec	možno
365	28	gnajs	Pohorje	žrmlje	možno
366	30	blestnik	Pohorje	žrmlje	možno
367	31	granodiorit	Pohorje	žrmlje	da
368	33	blestnik?	Pohorje	žrmlje	možno
378	43	granodiorit	Pohorje	žrmlje	da
380	14	serpentinit	ni Slovenija	sekira	da
409	22	granodiorit	Pohorje	žrmlje	da
418	23	blestnik	Pohorje	žrmlje	ne
419	19	blestnik - filit	Pohorje	žrmlje	ne
493	36	konglomeratični peščenjak	Pohorje	žrmlje	da
669	48	gnajs	Pohorje	žrmlje	da
797	39	gnajs	Pohorje	žrmlje	da
789	38	gnajs - blestnik	Pohorje	žrmlje	da
799	40	blestnik	Pohorje	žrmlje	možno
823	2	gnajs	Pohorje ali Avstrija	gladilec	verjetno
833	6	gnajs	Pohorje ali Avstrija	brus	verjetno
908	11	žilni kremen	lahko lokalni	grobi tolkač	ne
965	17	gnajs	Pohorje	žrmlje	ne
972	45	granodiorit	lahko Pohorje	žrmlje	da
974	9	kremenov peščenjak	Pohorje	drobilec	da
1054	47	gnajs	Pohorje	žrmlje - celo	da
1055	18	granodiorit	Pohorje	žrmlje	ne
1056	44	tuf, piroklastit	Pohorje	fini tolkač	da
1057	46	serpentinit	ni Slovenija	fini tolkač	da
1218	21	gnajs z granati	Pohorje	žrmlje	da
1244	13	serpentinit	ni Slovenija	fini tolkač	da

116 Rezultati analize kamnitih predmetov.

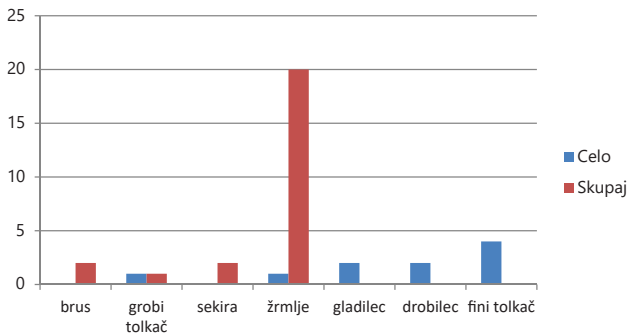
območji na severnem Pohorju, na Kozjaku, pa tudi na obmejnem območju Avstrije. Analiziran kos zelo verjetno prihaja s Pohorja. Lahko dosegljivi so bili tudi peščenjaki, od katerih se konglomeratični razprostirajo v plasteh južno od Drave med Rušami in Mariborom, kremenov peščenjak pa se pojavlja ob t. i. kungoškem prelomu, ki poteka vzhodno od Kungote (Žnidarčič, Mioč 1989). Najbližja nahajališča tufa v Sloveniji imamo severno od Vuzenice in v zgornjem delu Savinjske doline, podobne tufe, vezane na isti vulkanizem, pa najdemo tudi v delu avstrijske Koroške in Štajerske. Prav tako so v bližini poznana nahajališča serpentinita, ki predira metamorfne kamnine na jugovzhodnem Pohorju, a so analize pokazale,

da gre v vseh rogoških primerih za v Sloveniji neznan tip te kamnine, ki morda izvira v Avstriji ter je v naše kraje prišla po naravni »dravski« pot. Podobno lahko predpostavljamo tudi za drugo manjše orodje, ki je, če izvzamemo bruse, vse narejeno iz prodnikov, ki jih je pogosto mogoče še dandanes nabirati na prodiščih reke Drave, ki iz obsežnega zaledja prinaša množico različnih kamnin¹⁴¹ (Podgoršek 2007).

Izbira primernih kamnin za izdelavo določenih orodij je bila prej kot slej plod znanja in izkušenj. Za sekire so izbirali

¹⁴¹ To velja tako za vse vrste rožencev, žilni kremen in kremenove peščenjake kot za kvarcite, ki so z metamorfozo nastali iz kremenovih peščenjakov in rožencev.

Ohranjenost	Celo	Skupaj
brus	0	2
grobi tolkač	1	1
sekira	0	2
žrmlje	1	20
gladilec	2	0
drobilec	2	0
fini tolkač	4	0

117 Primerjava poškodovanih in nepoškodovanih kamnitih orodij.

serpentinit, za mikrolitska orodja pa prodnike kremenovih različkov. Najdba le dveh odbitkov, od katerih nobeden ni t. i. odbitek primarne stopnje, katerih hrbtni del je pokrit z ostanki skorje prodnika, je nov vir informacij. Sklepamo lahko, da so prve faze oblikovanja orodij izvajali kar na dravskih prodiščih, s čimer so zmanjšali težo tovora, kamne, ki so se tekom primarne obdelave izkazali za neuporabne, pa so lahko zavrgli kar na licu mesta. V kolikor lahko nekatere žrneljne kamne razlagamo kot bruse za izdelavo glajenih orodij, je torej v naselbini potekalo le končno oblikovanje orodij. To domnevo potrjuje tudi najdba izvrtka.

Različno uporabo ne kaže le obraba posameznih tipov orodja, kar nam je bilo pri ločitvi grobih tolkačev, finih tolkačev, drobilcev in gladilcev tudi vodilo, ampak njihova poškodovanost (sl. 117). Kot nakazujejo zlomljeni sekiri in en izmed dveh grobih tolkačev na eni in v vseh primerih popolnoma ohranjeni fini tolkači, drobilca in gladilca na drugi strani, je morala biti njihova uporaba različna. Razlike v težah med sorodnima skupinama grobih in finih tolkačev ni, kar tukaj ne potrjuje rezultatov analiz gradiva s Ptujkega gradu, kjer so bili težji tolkači bolj uničeni in po razlagi torej dalj časa v uporabi¹⁴² (Tomanič Jevremov, Tomaž, Kavur 2006, G187–188). V tej luči je morda potrebno pogledati tudi izjemno količino razbitih žrnelj, saj so se v celoti ohranile le ene, ene pa v večji meri. Predvidevamo torej lahko, da so služile tudi kot podloge pri drugih opravilih, morda celo kovanju.

142 Kljub morebitnim pomislekom, da so bile ene najdbe bolj podvržene postepozicijskemu uničenju, je to nesmiselno, saj oboje izvirajo tako iz zgornjih kot spodnjih plasti.

10.5 Radiokarbonske analize gradiva

Matija Črešnar, Pieter M. Grootes, Tomas Higham, Clive Bonsall, Mihály Molnár

Na gradivu z najdišča Rogoza je bilo skupno narejenih 34 radiokarbonskih datacij, ki so bile opravljene v treh različnih laboratorijih. Prva serija analiz na vzorcih oglja (20) je bila narejena v laboratoriju v Kielu (Leibniz–Labor für Altersbestimmung und Isotopenforschung). Nato sta bili v želji po razjasnitvi datacij gomil iz starejše železne dobe dve dataciji na sežganih človeških kosteh opravljene v laboratoriju v Oxfordu (Oxford Radiocarbon Accelerator Unit. Research Laboratory for Archaeology and the History of Art). Tretjo serijo analiz na različnih vzorcih (12) je opravil laboratorij v Debrecenu (Isotoptech Zrt.). Vzorci so bili izbrani tako, da bi omogočili čim boljše razumevanje notranjega razvoja naselbine, pa tudi grobišča in njegove okolice.

Datacije so bile delno že bile objavljene v različnih študijah (Črešnar 2014; Črešnar 2021; Teržan, Črešnar 2021).

Ker so bile datacije opravljene v daljšem časovnem obdobju in v različnih laboratorijih (sl. 118), spodaj povzemamo rezultate po različnih laboratorijih, ob tem pa citiramo tudi metodologijo in druge komentarje s strani laboratorijev, če je bilo to sporočeno. Za vse datacije je bila narejena poenotena kalibracija v programu OxCal v.4.4.4. (Bronk Ramsey 2021).

Št. vzorca	Št. vz. (laboratorij)	Material	Kontekst	Starost (BP)	$\delta^{13}C$ (‰)	Starost (cal BC/AD, OxCal v.4.4.4. 2 σ)
1	KIA37288	oglje	SE 208	2890 \pm 25	-25,18 \pm 0,27	1199 (4,7 %) 1171
						1164 (3,7 %) 1143
						1131 (87,1 %) 989
2	KIA37289	oglje	SE 008	3425 \pm 30	-26,41 \pm 0,31	1873 (9,9 %) 1845
						1818 (2,9 %) 1801
						1776 (82,7 %) 1625
3	KIA37290	oglje	SE 006	2865 \pm 25	-29,37 \pm 0,34	1122 (88,3 %) 968
						960 (7,2 %) 931
4	KIA37291	oglje	SE 370	2895 \pm 30	-27,25 \pm 0,32	1208 (95,4 %) 991
5	KIA37292	oglje	SE 376	31320 + 240/-230	-25,90 \pm 0,36	/
6	KIA37293	oglje	SE 554	2950 \pm 20	-27,20 \pm 0,22	1255 (1,1 %) 1248
						1226 (94,3 %) 1055
7	KIA37294	oglje	SE 610	2915 \pm 30	-27,11 \pm 0,42	1210 (95,4 %) 1015
8	KIA37295	oglje	SE 727	2905 \pm 25	-23,64 \pm 0,27	1202 (18,8 %) 1141
						1133 (76,7 %) 1011
9	KIA37296	oglje	SE 731	2975 \pm 25	-25,97 \pm 0,24	1367 (0,4 %) 1360
						1285 (95,0 %) 1112
10	KIA37297	oglje	SE 933	2900 \pm 25	-26,74 \pm 0,10	1201 (14,9 %) 1142
						1132 (80,5 %) 1008
11	KIA37298	oglje	SE 1100	2910 \pm 30	-27,37 \pm 0,13	1211 (95,4 %) 1012
12	KIA37299	oglje	SE 1120	3355 \pm 35	-27,40 \pm 0,19	1740 (9,9 %) 1711
						1697 (85,5 %) 1533
13	KIA37300	oglje	SE 964	3630 \pm 30	-23,27 \pm 0,16	2130 (10,9 %) 2089
						2045 (84,5 %) 1896
14	KIA37304	oglje	SE 1311	2670 \pm 30	-24,88 \pm 0,07	900 (25,1 %) 856
						851 (70,3 %) 794
15	KIA37305	oglje	SE 1511	2875 \pm 25	-26,48 \pm 0,29	1188 (1,0 %) 1179
						1155 (0,6 %) 1149
						1126 (90,7 %) 974
						955 (3,1 %) 934
16	KIA37306	oglje	SE 1329	3665 \pm 25	-24,32 \pm 0,23	2136 (39,1 %) 2076
						2070 (56,3 %) 1956
17	KIA37307	oglje	SE 1338	2930 \pm 25	-25,55 \pm 0,19	1218 (93,8 %) 1047
						1029 (1,6 %) 1020
18	KIA37309	oglje	SE 236	2570 \pm 30	-24,19 \pm 0,11	808 (73,0 %) 749
						686 (6,9 %) 666
						639 (15,6 %) 569
19	KIA37310	oglje	SE 1413	3375 \pm 30	-26,52 \pm 0,29	1745 (88,2 %) 1604
						1583 (7,2 %) 1544
20	KIA37311	oglje	SE 241	1765 \pm 25	-27,97 \pm 0,13	235 (95,4 %) 362
21	OxA-21484	sežgana človeška kost	SE 236	2785 \pm 39	-23,44	1043 (1,0 %) 1035
						1016 (94,5 %) 829
22	OxA-21485	sežgana človeška kost	SE 241	2516 \pm 26	-21,68	781 (23,5 %) 725
						705 (18,6 %) 662
						651 (53,4 %) 544
23	DeA-24246	pooglenel želod	SE 933	2921 \pm 24	/	1212 (92,4 %) 1045
						1031 (3,1 %) 1019
24	DeA-24328	sežgana človeška kost	SE 236	2512 \pm 50	/	795 (94,6 %) 473
						434 (0,9 %) 424
25	DeA-24329	sežgana človeška kost	SE 241	2450 \pm 48	/	758 (23,9 %) 678
						672 (71,6 %) 410
26	DeA-24361	oglje	SE 575	2611 \pm 23	/	811 (95,4 %) 776
27	DeA-24362	oglje	SE 218	2546 \pm 24	/	796 (50,5 %) 747
						689 (13,5 %) 665
						643 (31,5 %) 563
28	DeA-24363	oglje	SE 585	2370 \pm 22	/	516 (95,4 %) 392
29	DeA-24364	oglje	SE 241	2431 \pm 24	/	747 (16,5 %) 689
						666 (6,9 %) 644
						564 (72,0 %) 407

Št. vzorca	Št. vz. (laboratorij)	Material	Kontekst	Starost (BP)	$\delta^{13}\text{C}$ (‰)	Starost (cal BC/AD, OxCal v.4.4.4. 2 σ)
30	DeA-24365	oglje	SE 557	2823 ± 24	/	1047 (95,4 %) 909
31	DeA-24366	oglje	SE 948	2882 ± 23	/	1191 (1,8 %) 1177
						1158 (1,3 %) 1147
						1128 (91,8 %) 982
						946 (0,6 %) 940
32	DeA-24367	oglje	SE 1103	2823 ± 23	/	1047 (5,1 %) 1028
						1021 (90,3 %) 910
33	DeA-24368	oglje	SE 1246b	2857 ± 23	/	1114 (84,6 %) 967
						961 (10,9 %) 931
34	DeA-24369	oglje	SE 226	2844 ± 24	/	1109 (2,8 %) 1093
						1086 (3,6 %) 1066
						1059 (89,1 %) 922

118 (strani 155–156) Pregledna tabela vseh radiokarbonskih datacij, razporejenih po laboratorijih in zaporednih številkah vzorcev.

Die Radiokarrierung der Proben aus Rogoza bei Maribor (Leibniz-Labor für Altersbestimmung und Isotopenforschung)

Pieter M. Grootes

Alle Holzkohleproben, die im Leibniz-Labor für Altersbestimmung und Isotopenforschung analysiert wurden (Abb. 118–138) wurden unter dem Mikroskop auf Verunreinigungen kontrolliert und eine geeignete Menge Holzkohle wurde zur Datierung entnommen. Diese wurde dann extrahiert mit 1 % HCl zur Beseitigung von Karbonaten und säurelöslichen organischen Verunreinigungen (die Fulvinsäuren), mit 1 % NaOH bei 60 °C zur Entfernung der laugelöslchen Verunreinigungen (die Huminsäuren) und wieder mit 1 % HCl zur Entfernung des im Lauge gelösten atmosphärischen CO₂. Dies liefert den s.g. Laugenrückstand, der aus reinem Holzkohlenstoff sein soll. Das durch die Lauge extrahierte organische Material (Huminsäure-Fraktion) der Probe KIA 37294 wurde für die weitere Bearbeitung mit HCl niedergeschlagen, gewaschen und getrocknet. Die Verbrennung aller Fraktionen erfolgte bei 900 °C in einer mit CuO und Silberwolle gefüllten Quarzampulle. Das entstandene CO₂ wurde anschließend mit H₂ bei 600°C über einen Eisen-Katalysator zu Graphit reduziert und das Eisen-Graphit-Gemisch in einen Probenhalter für die AMS-Messung gepreßt.

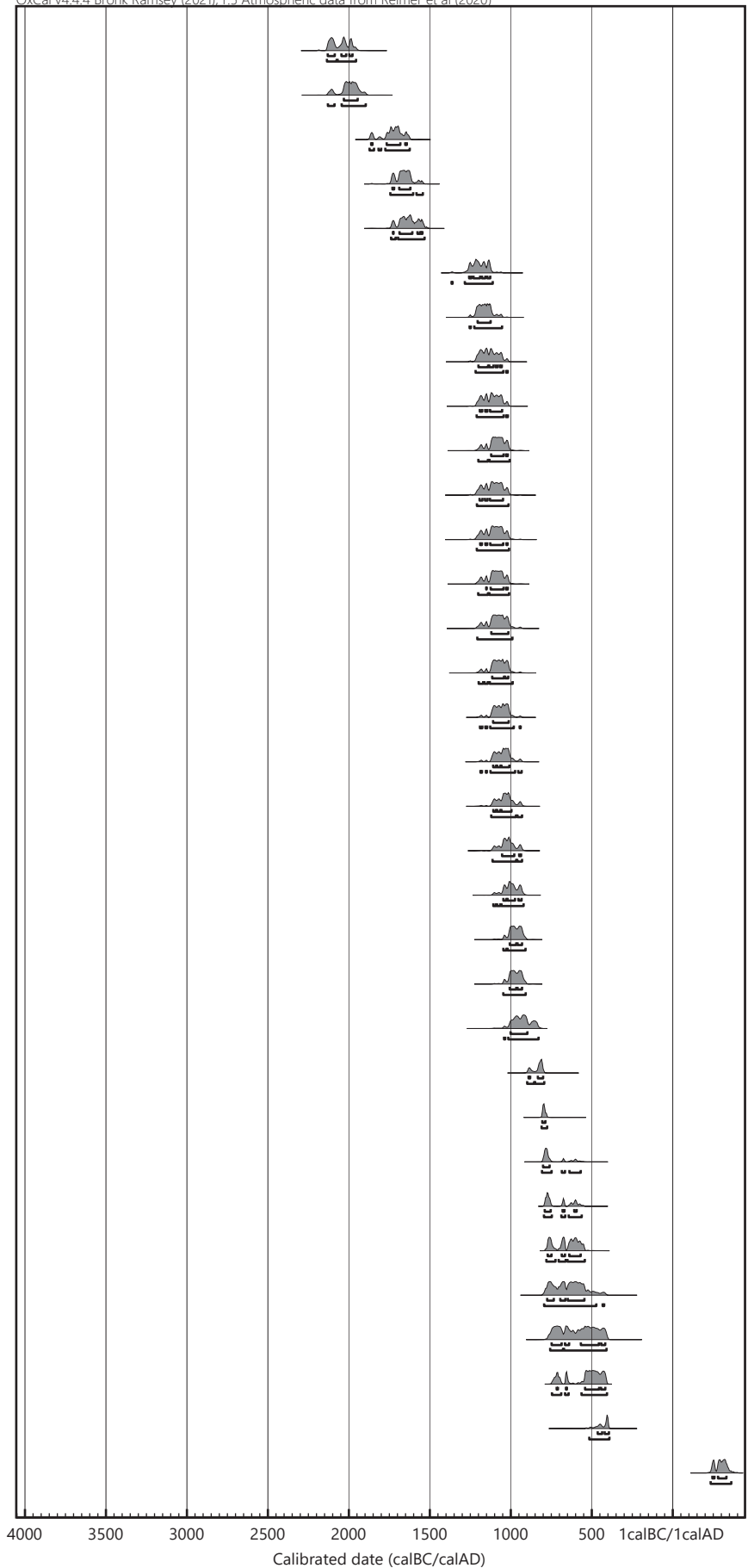
In der Ionenquelle der AMS-Anlage, ein 3 MV HVE Tandatron (Nadeau *et al.* 1997), wird aus dem Kohlenstoff im Probenhalter ein Ionenstrahl erzeugt. Dieser Ionenstrahl wird im Beschleuniger-massenspektrometer in den einzelnen Ionenstrahlen ¹²C, ¹³C und ¹⁴C aufgetrennt und ihre relative Intensität wird gemessen. Die ¹⁴C-Konzentration der Proben ergibt sich aus dem Vergleich der simultan ermittelten ¹⁴C, ¹³C und ¹²C Gehalte mit denen des CO₂-Meßstandards (Oxalsäure II) sowie geeigneter Nulleffekt-Proben. Das konventionelle ¹⁴C-Alter berechnet sich anschließend

nach Stuiver and Polach (1977, 355) mit einer Korrektur auf Isotopenfraktionierung anhand des gleichzeitig mit AMS gemessenen ¹³C/¹²C-Verhältnisses. Dieser d¹³C-Wert enthält auch die Effekte der während der Graphitisierung und in der AMS-Anlage auftretenden Isotopenfraktionierung und ist deshalb nicht direkt vergleichbar mit d¹³C-Werten, die in einem CO₂-Massenspektrometer gemessen werden. Die Unsicherheit im ¹⁴C-Ergebnis berücksichtigt Zählstatistik, Stabilität der AMS-Anlage und Unsicherheit im subtrahierten Nulleffekt. Für die ersten beiden haben wir die Zählstatistik und die beobachtete Streuung der Meßintervalle verglichen und den größeren Wert verwendet.

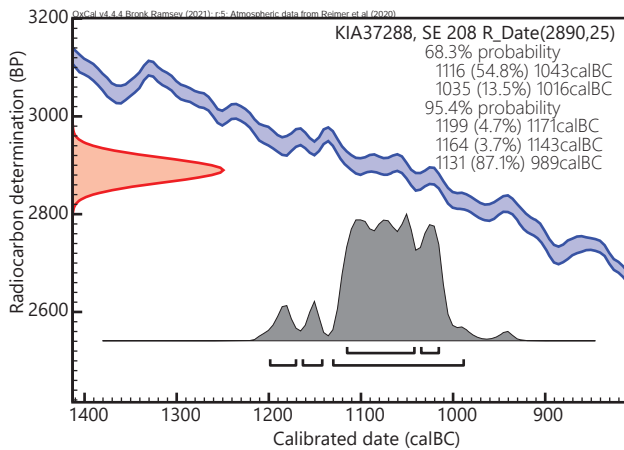
Alle Fraktionen haben mehr als die für eine präzise Datierung empfohlene Mindestmenge von ca. 1 mg Kohlenstoff und damit ausreichend Probenstrom in der AMS-Anlage ergeben. Die $\delta^{13}\text{C}$ -Werte liegen im Normalbereich für organische C3-Proben, so dass die Ergebnisse insofern zuverlässig sind.

Der Altersunterschied zwischen Laugenrückstands- und Huminsäurefraktion der Probe KIA 37294 beträgt 42 ± 42 Radiokarbonjahre und ist mit 1 Sigma statistisch nicht signifikant. Weil es unwahrscheinlich ist, dass eine Verunreinigung sich genauso über Laugenrückstand und Huminsäurefraktion aufteilt als die Holzkohle, bedeutet die Übereinstimmung der beiden Alter, dass die Probe nicht signifikant verunreinigt war. Die Datierung ist auch in dieser Hinsicht zuverlässig. Der C-Gehalt des Laugenrückstands war hoch, von 53 % (KIA37293) bis 71 % und 81 % (KIA 37304 bzw. 37405), generell im Bereich 53 % bis 67 %. Die Ausbeute der chemischen Reinigung zeigt eine generell gute Erhaltung der Holzkohle.

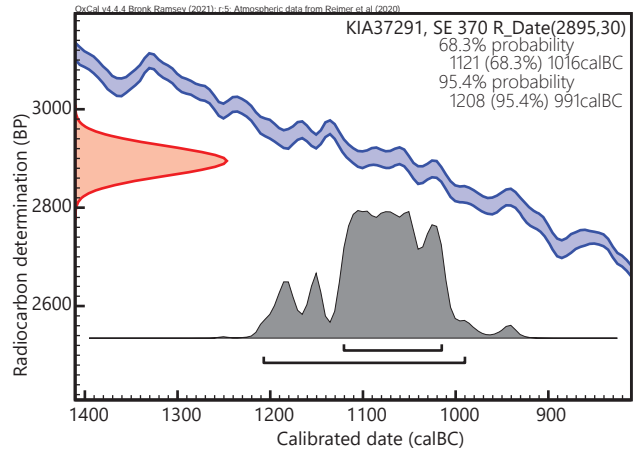
KIA37306, SE 1329 R_Date(3665,25)
 KIA37300, SE 964 R_Date(3630,30)
 KIA37289, SE 008 R_Date(3425,30)
 KIA37310, SE 1413 R_Date(3375,30)
 KIA37299, SE 1120 R_Date(3355,35)
 KIA37296, SE 731 R_Date(2975,25)
 KIA37293, SE 554 R_Date(2950,20)
 KIA37307, SE 1338 R_Date(2930,25)
 DeA24346, SE 933 R_Date(2921,24)
 KIA37297, SE 933 R_Date(2900,25)
 KIA37294, SE 610 R_Date(2915,30)
 KIA37298, SE 1100 R_Date(2910,30)
 KIA37295, SE 727 R_Date(2905,25)
 KIA37291, SE 370 R_Date(2895,30)
 KIA37288, SE 208 R_Date(2890,25)
 DeA24366, SE 948 R_Date(2882,23)
 KIA37305, SE 1511 R_Date(2875,25)
 KIA37290, SE 006 R_Date(2865,25)
 DeA24368, SE 1246b R_Date(2857,23)
 DeA24346, SE 226 R_Date(2844,24)
 DeA24367, SE 1103 R_Date(2823,23)
 DeA24365, SE 557 R_Date(2823,24)
 OxA-21484, SE 236 R_Date(2785,39)
 KIA37304, SE 1311 R_Date(2670,30)
 DeA24361, SE 575 R_Date(2611,23)
 KIA37309, SE 236 R_Date(2570,30)
 DeA24362, SE 218 R_Date(2546,24)
 OxA-21485, SE 241 R_Date(2516,26)
 DeA24328, SE 236 R_Date(2512,50)
 DeA24329, SE 241 R_Date(2450,48)
 DeA24364, SE 241 R_Date(2431,24)
 DeA24363, SE 585 R_Date(2370,22)
 KIA37311, SE 241 R_Date(1765,25)

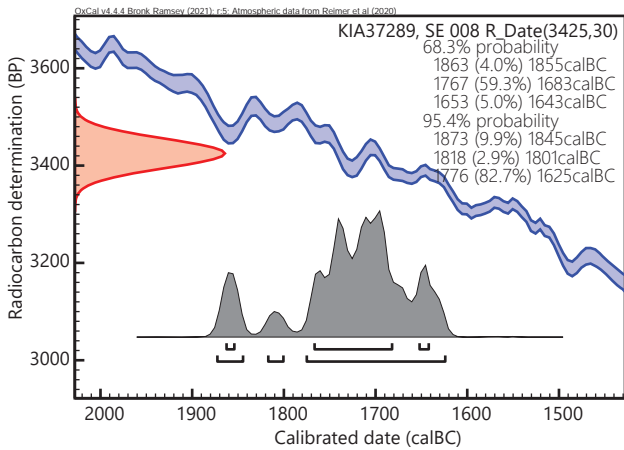
119 Vse radiokarbonske datacije, razporejene po njihovi starosti.

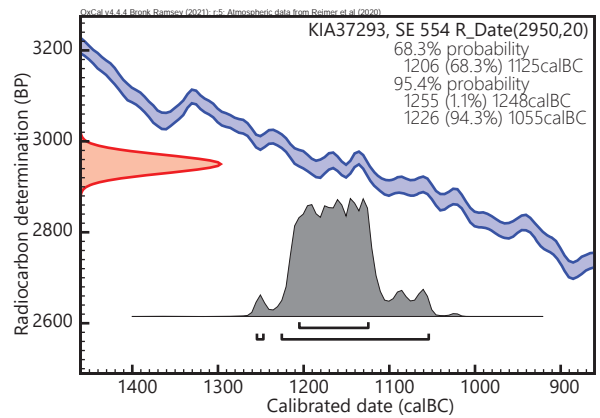
120 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz plasti SE 208 (KIA37288).

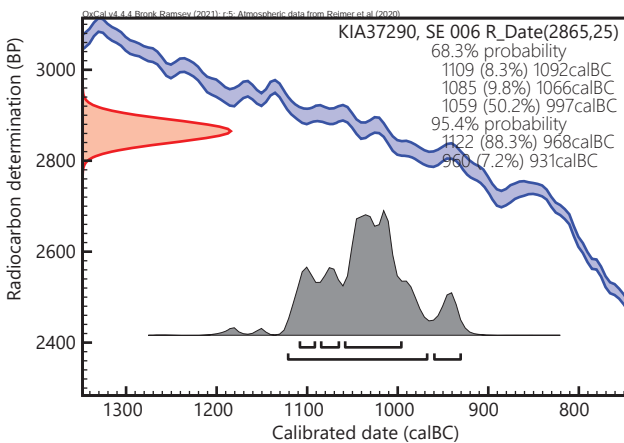
123 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 370 (KIA37291).

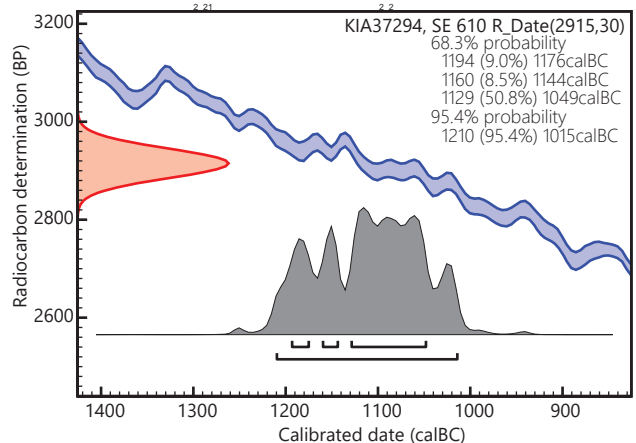
121 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz plasti SE 8 (KIA37289).

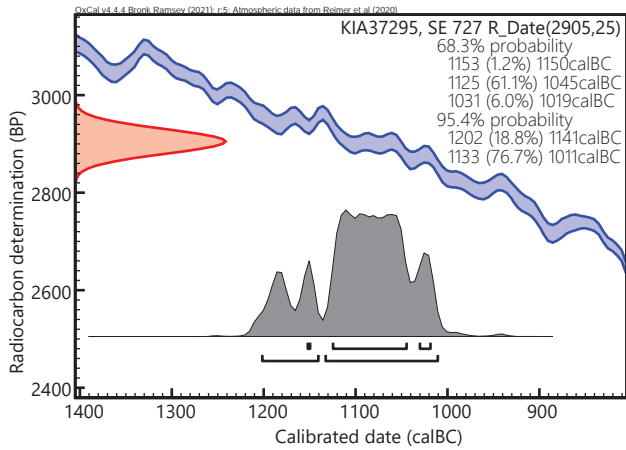
124 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 554 (KIA37293).

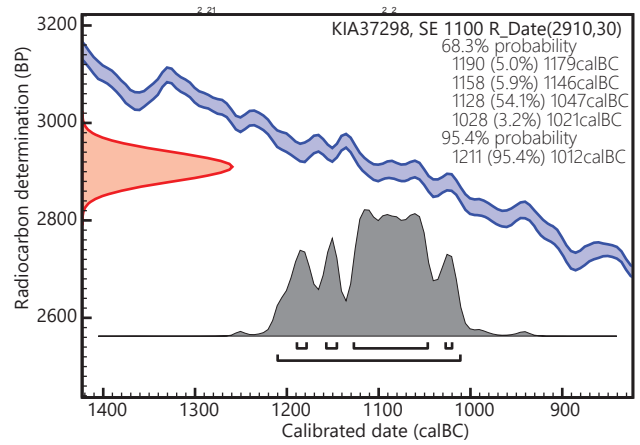
122 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz plasti SE 6 (KIA37290).

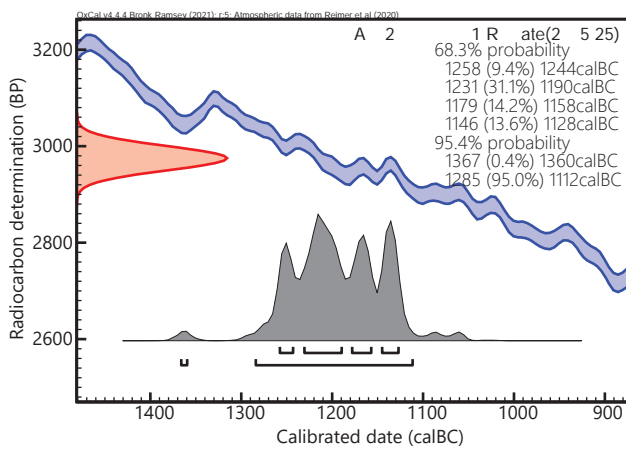
125 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 610 (KIA37294).

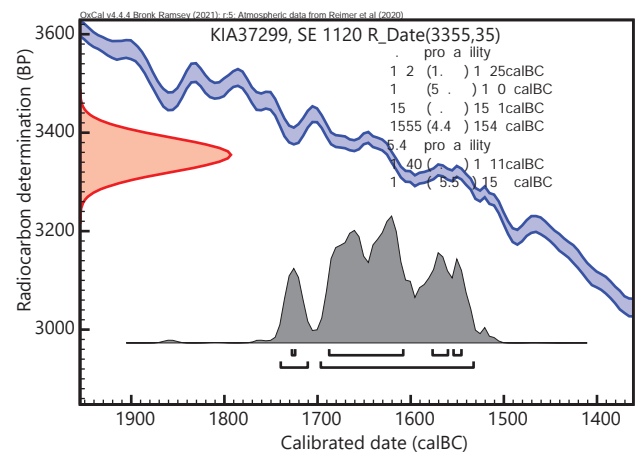
126 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 727 (KIA37295).

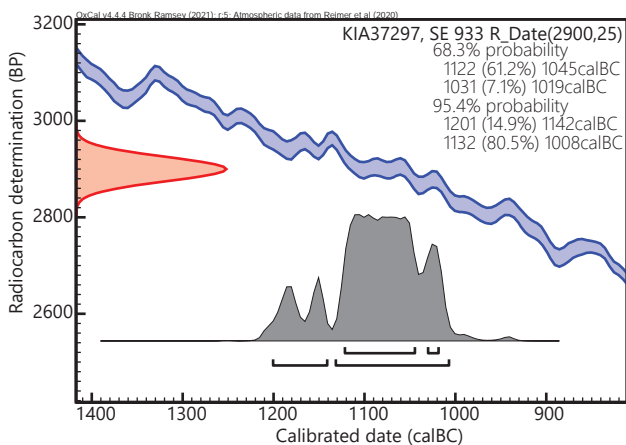
129 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1100 (KIA37298).

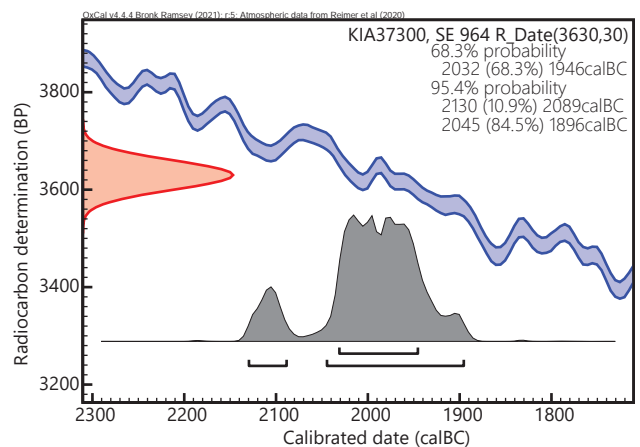
127 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 731 (KIA37296).

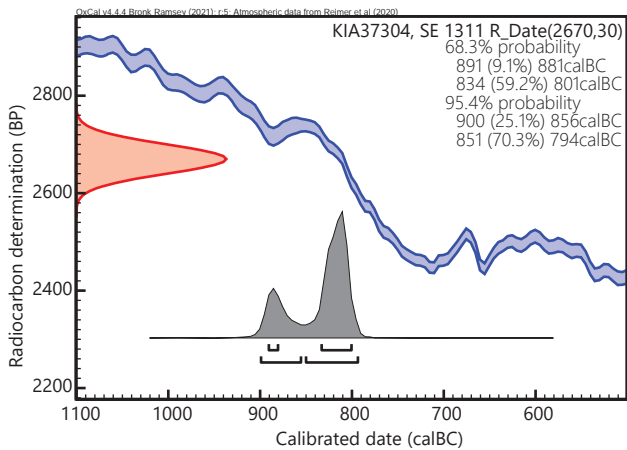
130 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1120 (KIA37299).

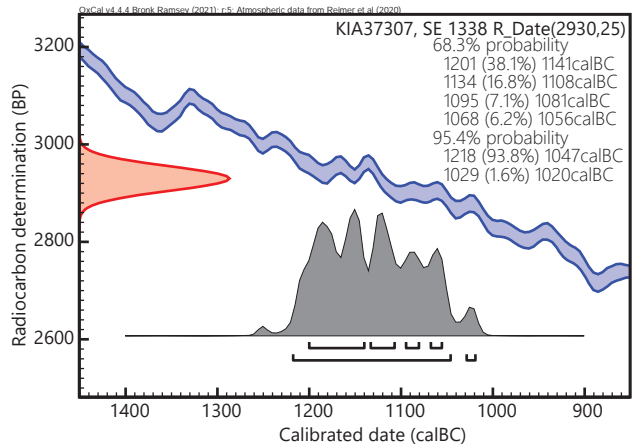
128 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 610 (KIA37294).

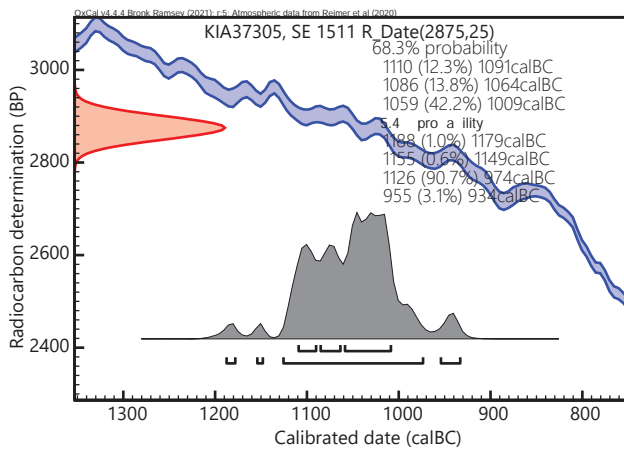
131 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 964 (KIA37300).

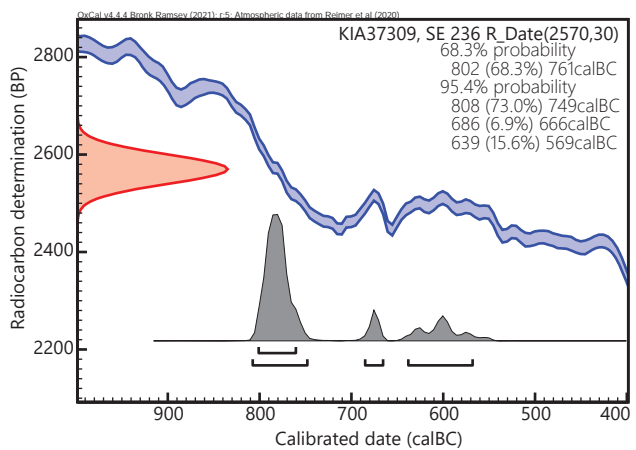
132 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1311 (KIA37304).

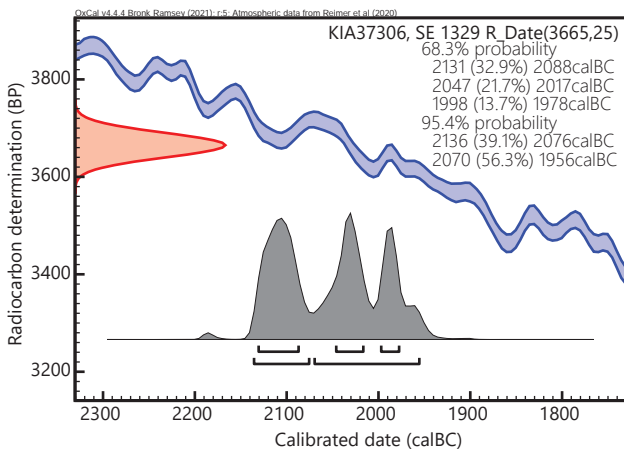
135 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1338 (KIA37307).

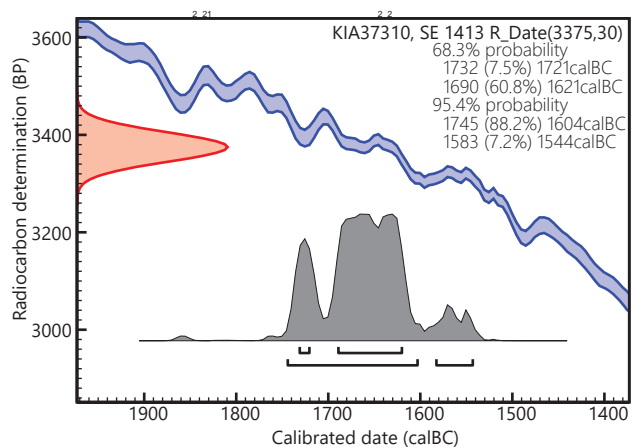
133 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1511 (KIA37305).

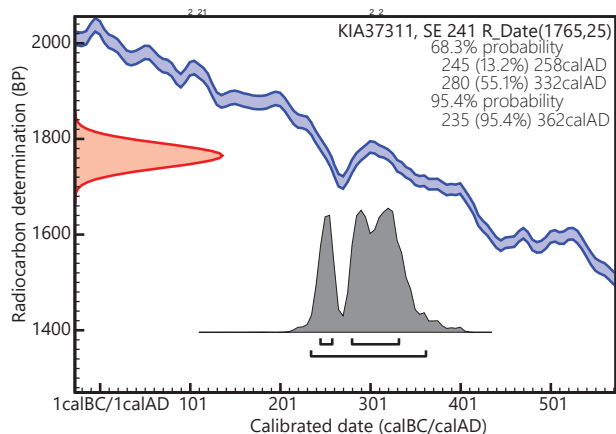
136 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz gomile 2 (SE 236, KIA37309).

134 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1329 (KIA37306).

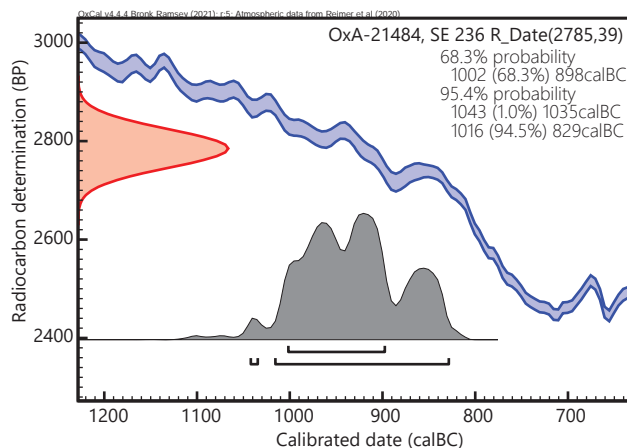
137 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1413 (KIA37310).

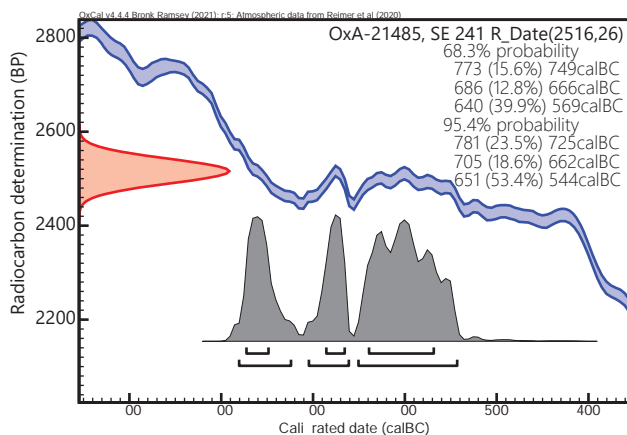
138 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz gomile 1 (SE 241, KIA37311).

Radiocarbon dating of samples from Rogoza (Oxford Radiocarbon Accelerator Unit. Research Laboratory for Archaeology and the History of Art)

Clive Bonsall, Tomas Higham

139 Radiokarbonska datacija vzorca prežgane kosti iz gomile 2 (SE 236, OxA-21484).

140 Radiokarbonska datacija vzorca prežgane človeške kosti iz gomile 1 (SE 241, OxA-21485).

Radiocarbon dating of samples from Rogoza (Isotopech Zrt.)

Mihály Molnár

We have completed the AMS radiocarbon age determination of 2 cremated bone, 1 burned acorn and 9 charcoal samples. 12 of the total 12 analyses were successful (Figs. 141–152).

Pre-treatment: cremated bones: acid pretreatment, sealed tube graphitization, AMS measurement.

Quality control samples (accompanied with your samples during the whole preparation and C-14 analyses):

- IAEA-C1 (marble blank, 0.0000 F14C)
- IAEA-C2 (travertine carbonate with known C-14 conc., 0.4114 F14C)

Pre-treatment of charred remains: standard acid/alkali/acid pre-treatment with 2-step combustion, sealed tube graphitisation and C-14 AMS analyses.

Quality control samples (accompanied with your samples during the whole preparation and C¹⁴ analyses):

- IAEA-C9 (fossil wood, 0.0021 F14C)
- L-temperature fraction: Low temp (400 °C) combustion, normal (non-charred) organic matter.
- H-temperature fraction: High temp (800 °C) combustion, charred carbon content.

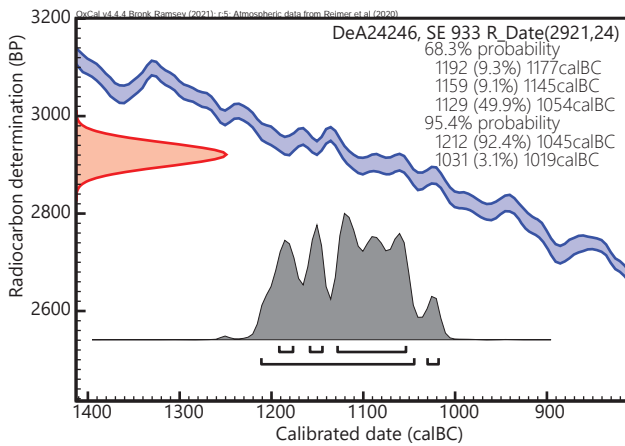
Pre-treatment of charred remains: standard ABOX (acid-base-oxidation) pre-treatment with sealed-tube MnO₂ combustion, sealed tube graphitisation and C-14 AMS analyses.

Quality control samples (accompanied with your samples during the whole preparation and C¹⁴ analyses):

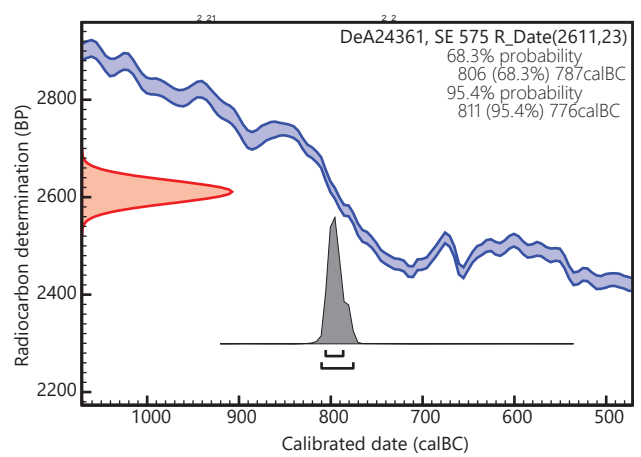
- IAEA-C9 (fossil wood, 0.0021 F¹⁴C)

The results are quoted as their radiocarbon age (1 sigma) in years before present (yr BP). The values quoted are corrected to -25 ‰ for δ¹³C. The radiocarbon age is the conventional uncalibrated ¹⁴C age and is quoted in years "before present (BP)", where "present" has been defined as the expected natural level for ~1950 AD.

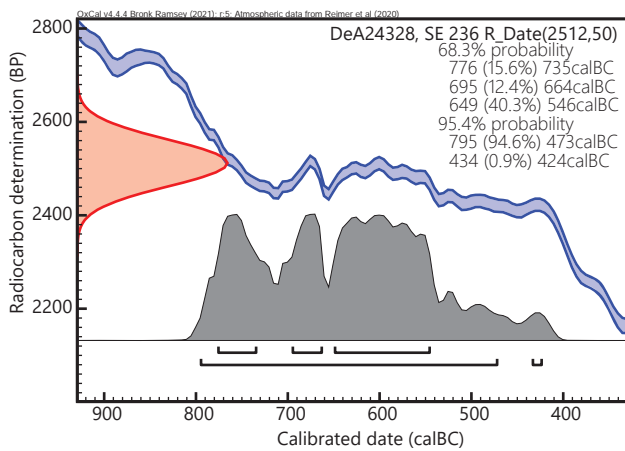
As cremated bone is an untypical material for ¹⁴C dating and some difference compared to the age of other associated material (e.g. bone) may occur. Thus, the measurement error of cremated bones are enhanced by factor of 2 (doubled).

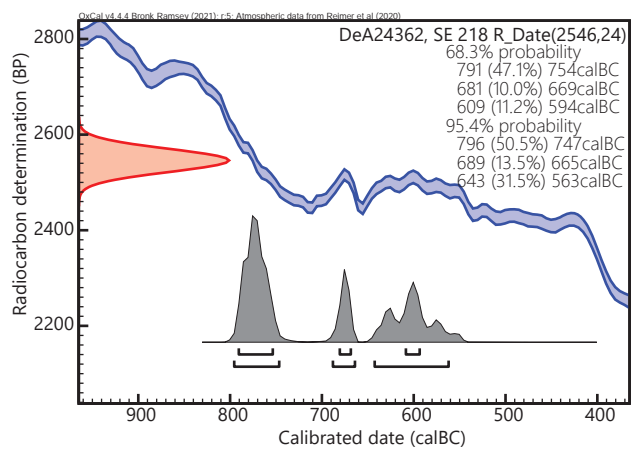
141 Radiokarbonska datacija vzorca poglenelega želoda iz jame SE 933 (DeA-24246).

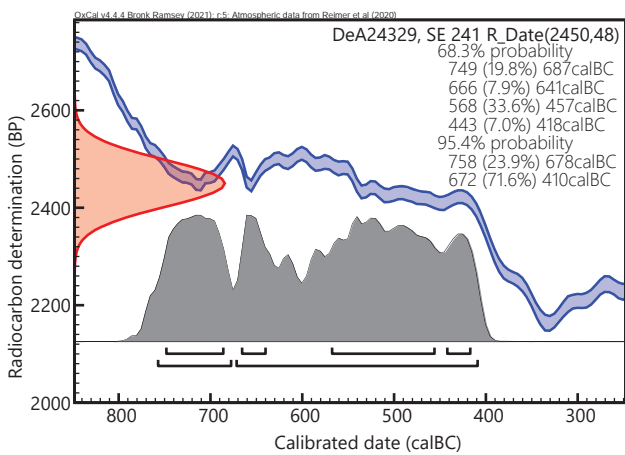
144 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 575 (DeA-24361).

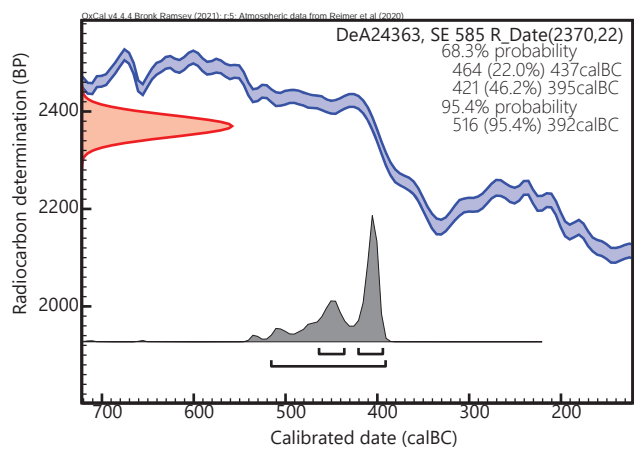
142 Radiokarbonska datacija vzorca prežgane človeške kosti iz gomile 2 (SE 236, DeA-24328).

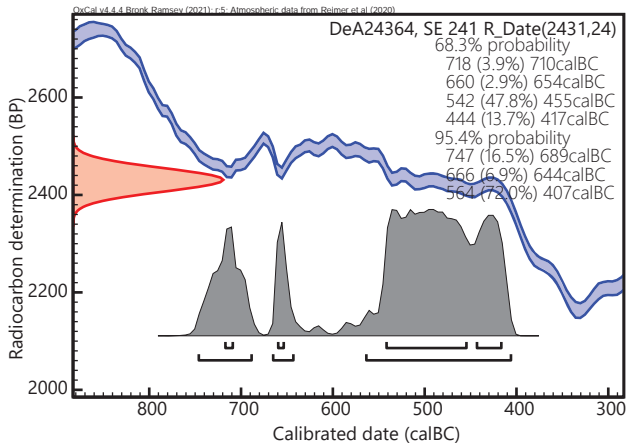
145 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 218 (DeA-24362).

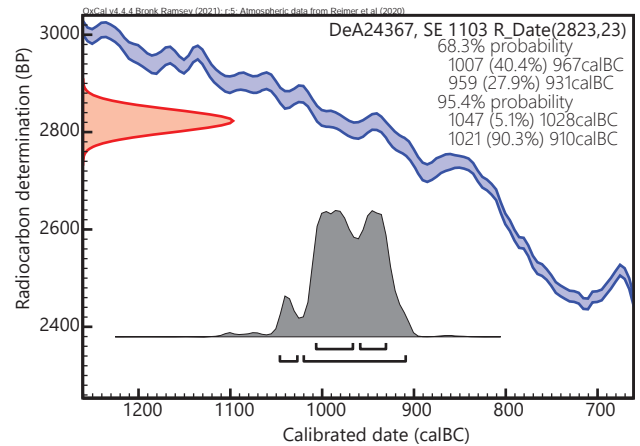
143 Radiokarbonska datacija vzorca prežgane človeške kosti iz gomile 1 (SE 241, DeA-24329).

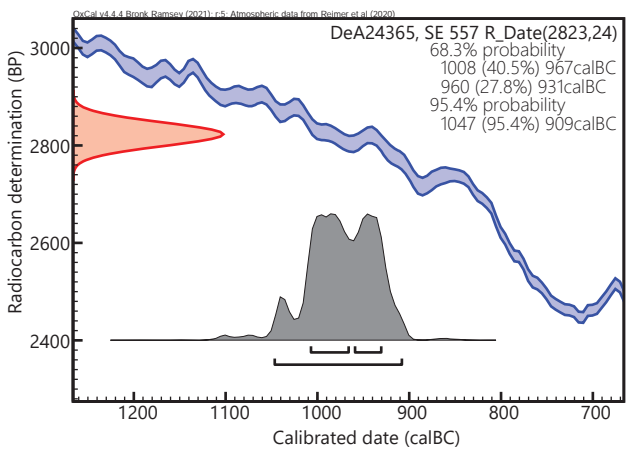
146 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 585 (DeA-24363).

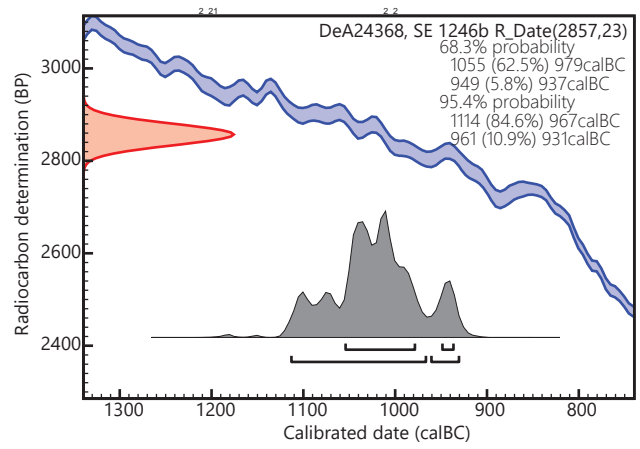
147 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz gomile 1 (SE 241, DeA-24364).

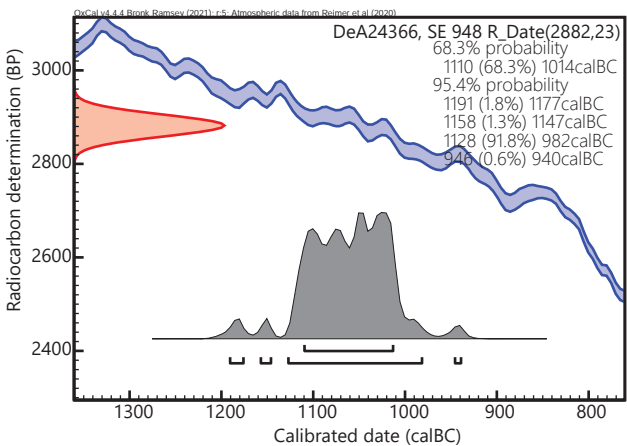
150 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1103 (DeA-24367).

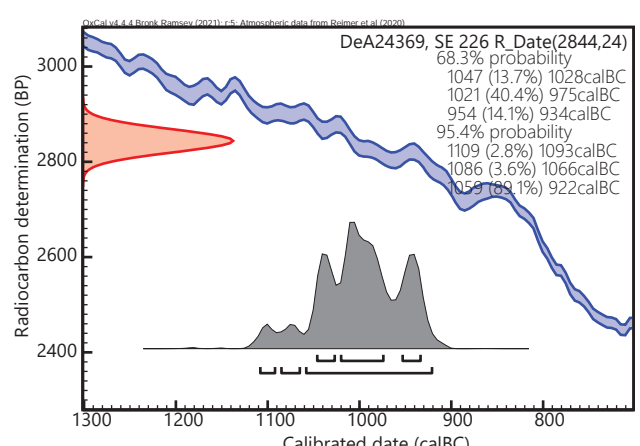
148 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 557 (DeA-24365).

151 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 1246b (DeA-24368).

149 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 948 (DeA-24366).

152 Radiokarbonska datacija vzorca oglja iz jame SE 226 (DeA-24369).

10.6 Rezultati analize organskih ostankov iz prazgodovinske keramike

Lucija Šoberl, Richard Evershed

Organski ostanki se lahko ohranijo na številnih arheoloških artefaktih v obliki porozne in krhke črne ali temno rjave amorfne skorje. V večini primerov gre za posledico priprave in predelave različnih proizvodov, med katere lahko štejemo živila, napitke, zdravila, barvila, lepila itd. Zaradi vpliva geološko–pedoloških procesov ti organski ostanki izgubijo prvotno obliko ter fizikalno–kemijske lastnosti. S pomočjo kemijskih analiz in aplikacije t. i. metode bioloških markerjev lahko delno ali popolnoma rekonstruiramo prvotno sestavo in izvor ohranjenih organskih molekul. Metoda analize bioloških markerjev temelji na domnevi, da se organske molekule, specifične za različne organske produkte, lahko nespremenjene ohranijo na/v arheoloških artefaktih, geoloških sedimentih, prsti itn. (Eglinton, Logan 1991; Evershed 2008).

Kemijske analize arheološke keramike že dolgo časa izkoriščajo fizikalne lastnosti porozne površine keramične matrice za pridobivanje novih podatkov o načinih uporabe keramike v preteklosti. Zajetno znanstveno področje med kemijskimi analizami predstavljajo analize organskih molekul, ki se lahko, ujete v pore mikroskopskih velikosti, ohranijo skozi več tisočletij. Ohranjene organske ostanke lahko v grobem razdelimo v tri večje skupine: a) *in situ* ohranjena dejanska vsebina lončenega posodja, b) ohranjeni vidni ostanki na površini keramičnega posodja, in c) najpogosteje ohranjeni absorbirani organski ostanki, ki pa so nevidni s prostim očesom.

Keramična matrica nudi dobro zaščitno okolje za ohranitev absorbiranih lipidnih ostankov tudi v primeru različnih okoljskih vplivov in v dolgem časovnem razponu. Različni laboratorijski eksperimenti s kuhanjem različnih maščobnih živil so pokazali, da je lahko maksimalno nasičenje oziroma vpojna zmožnost keramične matrice, glede na različna živila, med 5 in 22 mg lipidov/g keramike (Evershed 2008). Glede na povprečno vrednost ohranjenih in ekstrahiranih lipidov (okoli 100 µg/g) lahko opazimo, da se večina lipidov izgubi zaradi razkroja v času po odložitvi. V primerjavi s pogosto prisotnimi absorbiranimi lipidi so vidni organski ostanki v arheologiji redkost. Le–ti so običajno zogleneli in posledica bodisi kuhanja bodisi namerne obdelave površine. Ohranjeni so na notranji ali zunanji keramični površini in zaradi direktne izpostavljenosti vremenskim ter geološkim vplivom niso najbolj primerno okolje za dobro ohranitev organskih molekul. Z njimi so prav tako povezani problemi naknadne kontaminacije z modernimi maščobami, kot posledica prisotnosti lipidov v

prsti, izkopavanja ali post–izkopavalne obdelave arheološkega gradiva (Oudemans, Boon 1991).

Izmed številnih organskih molekul, ki se ohranijo v povezavi z arheološkimi artefakti, lipidi predstavljajo najštevilnejšo skupino spojin, saj so zaradi kemijske strukture precej odporni in netopni v vodi. Aplikacija modernih analiznih tehnik (plinska kromatografija, masna spektrometrija in merjenje razmerij stabilnih ogljikovih izotopov) omogoča njihovo identifikacijo, kvantifikacijo in rekonstrukcijo procesov, ki so pripeljali do njihove depozicije. Razvoj kemijskih analiz organskih ostankov je v zadnjih dvajsetih letih omogočil izolacijo organskih molekul, s pomočjo katerih je bilo mogoče identificirati različne snovi v povezavi z uporabo keramike v arheoloških kontekstih – živalske mlečne in mesne maščobe (Evershed *et al.* 1999; Copley *et al.* 2003; Evershed *et al.* 2008), listnate rastline (Evershed, Heron, Goad 1991; Evershed *et al.* 1994; Charters *et al.* 1995), specifična rastlinska olja (Copley *et al.* 2005), čebelji vosek (Evershed *et al.* 1997) in smolnate substance (Pollard, Heron 1996; Regert *et al.* 2003a; Regert *et al.* 2003b).

Živalske maščobe so daleč najbolj pogosto ugotovljen lipidni ostanek pri analizah arheološke keramike. Zanje je značilna prisotnost visokih koncentracij nasičenih prostih maščobnih kislin, predvsem palmitinske (C16:0) in stearinske (C18:0) maščobne kisline. Glavna sestavina sodobnih živalskih maščob so trigliceridi (TAG), ki pa med uporabo ali depozicijo keramike razpadejo na digliceride (DAG), monogliceride (MAG) in končno na proste maščobne kisline, ki tako postanejo prevladujoča sestavina arheoloških ekstraktov (Evershed *et al.* 2002). Uporaba plinske kromatografije, sklopljene s sežigno izmero razmerja vrednosti stabilnih ogljikovih izotopov ¹²C in ¹³C (d¹³C) za posamezne spojine lipidnih ekstraktov, omogoča natančnejšo opredelitev izvora ohranjenih lipidov, predvsem prostih maščobnih kislin (Evershed *et al.* 1997; Dudd, Evershed 1998; Evershed *et al.* 1999).

Najpomembnejši rezultat arheoloških izkopavanj na najdišču Rogoza pri Mariboru so bili ostanki poznobronastodobne naselbine s številnimi razmeroma dobro ohranjenimi obrisii lesenih stanovanjskih in gospodarskih objektov. S tem je najdišče Rogoza mogoče uvrstiti med najpomembnejša bronastodobna najdišča pri nas.

Med številnimi ohranjenimi artefakti je predstavljala pomembno mesto ohranjena poznobronastodobna keramika. Veliko število keramičnih fragmentov je imelo ohranjene vidne organske ostanke na bodisi zunanji ali notranji površini (sl. 153–156). Na tem mestu predstavljamo delne izsledke kemičnih analiz, s pomočjo katerih bomo skušali podrobneje opredeliti uporabnost keramičnih posod in določiti izvor vidnih organskih ostankov.

153 Keramični vzorec ROG 01.

155 Keramični vzorec ROG 03.

154 Keramični vzorec ROG 02.

156 Keramični vzorec ROG 04.

Vzorci

Skupno so bili analizirani štirje vzorci bronastodobne keramike z najdišča Rogoza. Vzorci so bili namensko izbrani zaradi prisotnosti vidnih organskih ostankov na zunanji ali notranji površini (sl. 157).

Materiali in metode

Analize lipidov so bile opravljene z ustaljenimi analiznimi protokoli, ki so podrobneje opisani drugje (Evershed, Heron, Goad 1990). Tukaj bomo le na kratko opisali in povzeli uporabljeno metodologijo.

Vzorčenje in priprava vzorcev

Površino vzorčenih keramičnih fragmentov smo s pomočjo manjšega vrtalnika z brusilno glavo očistili in odlomili – običajno gre za približno 2 g očiščene keramike. Takšno čiščenje je nujno pred vzorčenjem zato, da odstranimo prisotne eksogene lipide, katerih prisotnost je lahko posledica prsti, v kateri so vzorci ležali, ali pa rokovanja med post-izkopalnimi procesi. Očiščen vzorec smo nato strli v očiščeni stekleni terilnici in mu dodali 20 µL internega standarda (tetra-triakontan raztopljen v heksanu s koncentracijo 1 mg mL⁻¹).

Ekstrakcija z organskimi topili

Strte vzorce smo ekstrahirali z zmesjo topila, v katerem sta bila kloroform in metanol v prostorninskem razmerju 2 : 1. Ekstrahirali smo dvakrat s po 10 mL topila. Dobljenemu totalnemu lipidnemu ekstraktu (TLE) smo odparili topilo pod tokom dušika in ga filtrirali skozi silikagel.

Priprava trimetilsililnih derivatov

Trimetilsililne derivate smo dobili tako, da smo odvzetemu alikvotu (1/4) dodali po 40 µL regenta BSTFA (N,O-bis [trimetilsilil] trifluoroacetamid) in jih inkubirali pri 70 °C za 40–60 minut. Derivate smo analizirali na HTGC (*High-temperature gas chromatography*), GC-MS (*Gas chromatography-mass spectrometry*) in HTGC-MS (*High-temperature gas chromatography-mass spectrometry*).

Derivate smo analizirali z visoko temperaturno plinsko kromatografijo (HTGC oziroma *High-temperature gas chromatography*), s plinsko kromatografijo z masno spektrometrijo (GC-MS oziroma *Gas chromatography-mass spectrometry*) in visoko temperaturno plinsko kromatografijo z masno spektrometrijo (*HTGC-MS oziroma High-temperature gas chromatography-mass spectrometry*).

Rezultati

Analiza organskih ostankov keramike z najdišča Rogoza je pokazala na ohranitev organskih molekul v keramični matrici. Na sl. 158 so navedeni rezultati analiz skupaj s seznamom vzorcev, koncentracijami lipidov in začasno interpretacijo uporabe posameznih posod v povezavi z različnimi živili. Od štirih analiziranih keramičnih posod je bilo v treh mogoče zaznati dovoljšnjo koncentracijo lipidov (tj. > 5 g g⁻¹), kar predstavlja zelo dobro ohranitev lipidov, saj se za prazgodovinsko keramiko delež uspešnosti lipidnih analiz giblje med 30 in 80 %.

Številka vzorca	Stratigrafija		Teža analiziranih snovi (g)	Opis
	SE	Sek./kv.		
ROG 01	SE 1	sek. 43/kv. 1336b	2,729	dno večje posode, vidni črni organski ostanki na zunanji in notranji površini
ROG 02	SE 3	sek. 14/kv. 434	2,069	ostenje lonca, zogleneli organski ostanki na notranji površini
ROG 03	SE 369a	sek. 33/kv. 953a	2,041	ostenje lonca, zogleneli organski ostanki na notranji površini
ROG 04	SE 1606	sek. 46/kv. 1412-13	2,095	dno posode, zogleneli organski ostanki na notranji površini

157 Tabela s podrobnimi informacijami o analiziranih keramičnih vzorcih.

Št. vzorca	Koncentracija lipidov (mg g ⁻¹)	Prisotni lipidi	d ¹³ C		Začasna interpretacija ostankov
			₁₆₀ ± 0.3 (‰)	_{18:0} ± 0.3 (‰)	
ROG01	5,59	PMK (16<18), MAG, DAG, TAG		v pripravi	živalska maščoba
ROG02	11,04	PMK (16<18), K, MAG, DAG, TAG		v pripravi	živalska maščoba
ROG03	1,31	/		v pripravi	/
ROG04	50,62	PMK (16), A, OH, VE		v pripravi	čebelji vosek

158 Povzetek rezultatov analiz organskih ostankov. Legenda: PMK se nanaša na proste maščobne kisline, MAG na monogliceride; DAG na digliceride; TAG na trigliceride; A na alifatske alkane, K na dolgo verižne ketone, OH na alkohole, VE na voske estrov, P na plasticirne spojine; 18:1 se nanaša na enkrat nenasičene proste maščobne kisline.

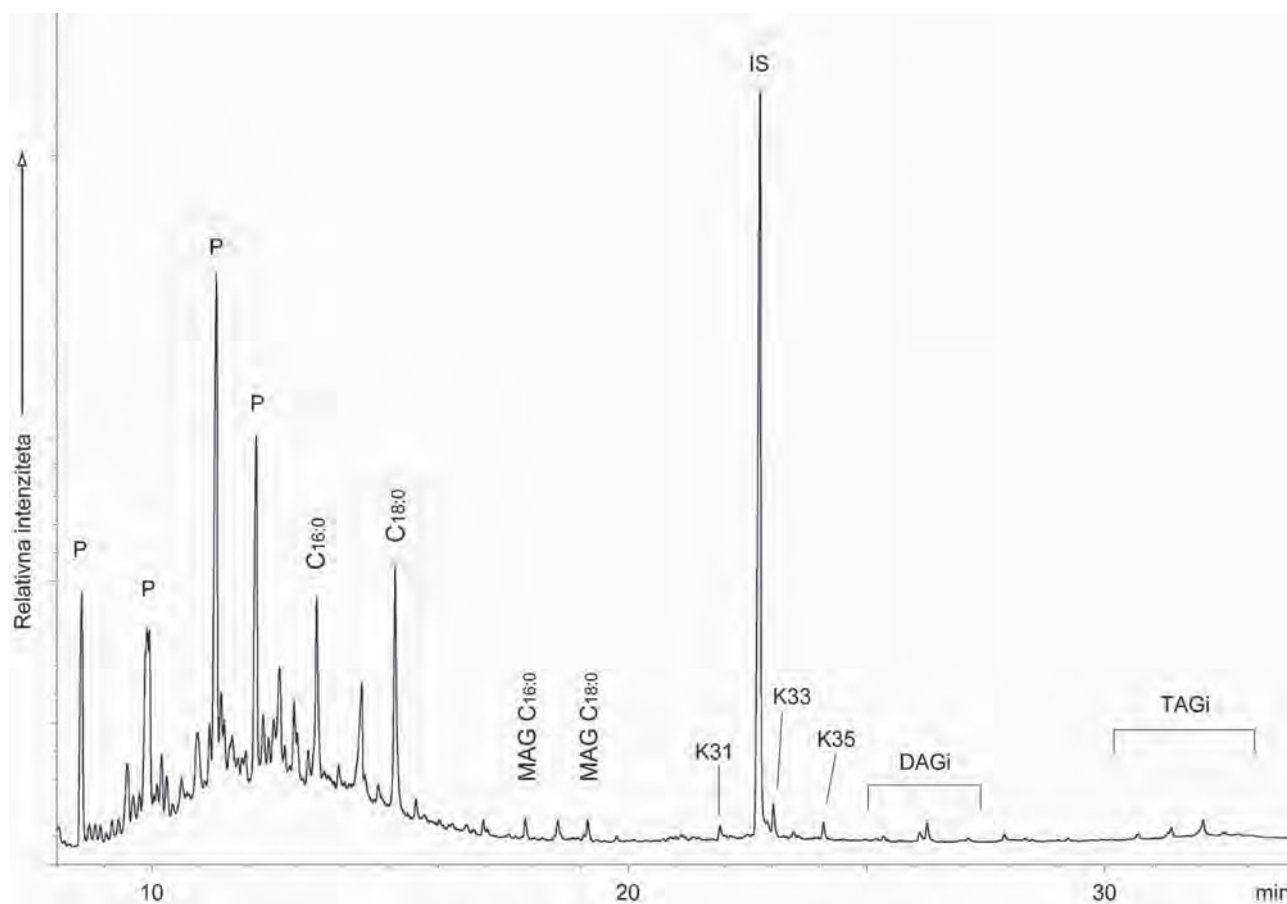
Slika 159 prikazuje tipičen delni kromatogram lipidnega ekstrakta vzorca ROG 02, ki je vseboval karakteristične prisotne spojine – nasičene proste maščobne kisline, predvsem palmitinska in stearinska kislina (C16:0 in C18:0), monogliceride, digliceride in trigliceride. Na kromatogramu je zaradi kontaminacije s plasticirnimi sredstvi nemogoče razpoznati nasičene proste maščobne kisline z nižjim številom ogljikovih atomov (C14:0) ter nasičene proste maščobne kisline, ki bi lahko kazale na prisotnost živalskih maščob, predvsem prežvekovalcev, tj. C15:0 in C17:0 in njihove razvejane različice.

Na kromatogramu ekstrakta vzorca ROG 02 lahko opazimo tudi prisotnost nižje koncentracije mono-, di- in trigliceridov, ki so značilni za delno razgrajeno živalsko maščobo. Njihova koncentracija skupaj z visoko koncentracijo palmitinske in stearinske kisline kaže na visoko stopnjo razgrajenosti živalskih maščob, saj so proste maščobne kisline končni produkt hidrolize gliceridov. Razmerje relativne vsebnosti palmitinske in stearinske kisline (C16:0 < C18:0) prav tako kaže na živalski izvor ohranjenih lipidov v posodi ROG 02 (Evershed *et al.* 2002; Copley *et al.* 2005).

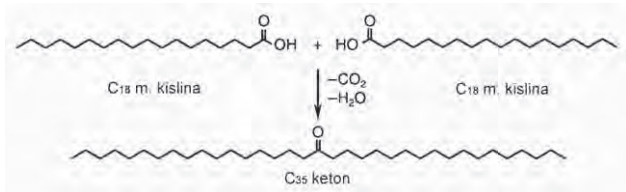
Poleg prisotnih gliceridov in prostih maščobnih kislin lahko na kromatogramu vzorca ROG 02 opazimo dolgo verižne sekundarne ketone (K31, K33 in K35), katerih izvor je mogoče iskati v dveh smereh: ketoni kot posledica prisotnosti rastlinskih lipidov ali ketoni kot posledica kemijskih sprememb, ki nastanejo ob segrevanju.

V rastlinskih tkivih (predvsem listih) praviloma dominira le ena homologna vrsta značilnih ketonov v razponu K24–K33. V vzorcih, kjer so prisotni lipidi rastlinskega izvora, se ketoni praviloma pojavljajo v kombinaciji z alifatskimi alkani in alkoholi z istim številom ogljikovih atomov. V arheoloških vzorcih so velikokrat prisotni le ketoni s praviloma 31, 33 in 35 ogljikovimi atomi v razmerju 1 : 2 : 1. Zmesi takšnih ketonov niso posledica prisotnosti rastlinskih lipidov, ampak termična oziroma ketonska dekarboksilacija soli prostih maščobnih kislin, ki poteka pri temperaturah nad 300 °C ob prisotnosti katalitičnih kovinskih oksidov (Raven *et al.* 1997; Regert *et al.* 1998; Evershed *et al.* 1999; Evershed *et al.* 2002).

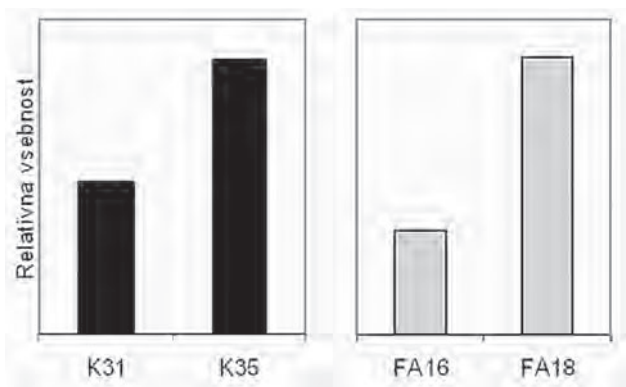
Kovinski oksid (MO), potreben za katalizo ketonske kondenzacije, je prisoten v zadostnih količinah v keramičnih

159 Delni HTGC profil totalnega lipidnega ekstrakta vzorca ROG 02, ki prikazuje distribucijo spojin, značilne za prisotnost delno razgrajene živalske maščobe. Legenda: CX:0 so nasičene proste maščobne kisline z x-številom ogljikovih atomov, ter y-stopnjo nasičenosti/ številom dvojnih vezi; IS je interni standard (tetratriakontan, C34 alkan), MAGi so monogliceridi, DAGi so digliceridi, TAGi so trigliceridi in P plasticirne spojine.

160 Oblikovanje dolgoverižnih ketonov preko ketonske dekarboksilacije soli prostih maščobnih kislin, ki poteka pri segrevanju maščob v keramičnih posodah (povzeto po Evershed 2008).

161 Primerjava relativnih vsebnosti dolgoverižnih ketonov K31 in K35 ter vsebnosti nasičenih maščobnih kislin (FA16–palmitinska k. in FA18–stearinska k.).

posodah oziroma uporabljeni glini v obliki oksidov elementov I. in II. skupine (CaO, Al₂O₃, SiO₂, CaCO₃, FeO, MgO). Visoke koncentracije ketonov, kakršne najdemo v arheoloških vzorcih, pa ne nastanejo le ob enkratni uporabi posode, ampak tekom kontinuirane uporabe.

Ketoni so odpornejši proti kemičnemu razpadu v primerjavi z maščobnimi kislinami, zato lahko primerjava relativnih vsebnosti ketonov in maščobnih kislin kaže na stopnjo razpada slednjih, do katere je prišlo tekom uporabe posode ali post-depozicije. Keton, ki vsebuje 31 ogljikovih atomov, nastane s kondenzacijo dveh molekul nasičene maščobne kisline C16:0, keton s 35 ogljikovimi atomi pa nastane s kondenzacijo dveh molekul nasičene maščobne kisline C18:0 (sl. 160). Če primerjamo relativno vsebnost K31 in K35 skupaj z relativno vsebnostjo palmitinske in stearinske maščobne kisline (sl. 161), lahko vidimo, da so slednje relativno dobro ohranjene. Palmitinska kislina (FA 16) kaže malenkost višjo stopnjo razpada zaradi nižjega števila ogljikovih atomov, kar je posledica večje topnosti in hlapljivosti.

V vzorcu ROG 04 je bilo mogoče zaslediti vrsto spojin, ki kažejo na prisotnost čebeljega voska (Evershed *et al.* 1997; Regert *et al.* 2003a; Regert *et al.* 2003b). V večini primerov so sledovi ostankov čebeljega voska povezani s prisotnostjo treh tipov biomarkerjev. To so: serija dolgoverižnih alkanov z lihimi številom ogljikovih atomov (C21–C33), dolgoverižne

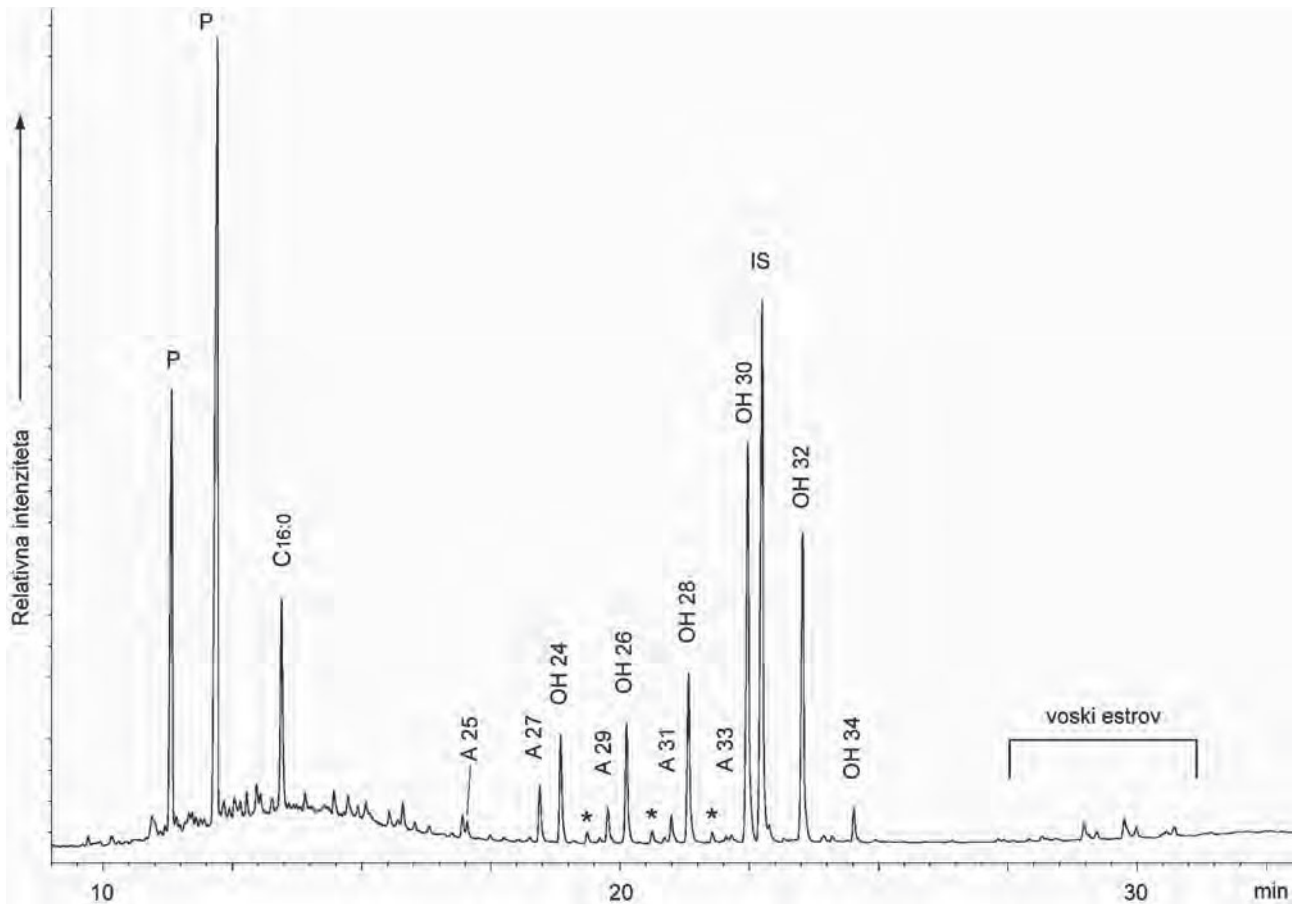
nasičene proste maščobne kisline s sodim številom ogljikovih atomov (C22–C30) in dolgoverižni palmitinski estri s sodim številom ogljikovih atomov (C40–C52). Prisotnost oziroma odsotnost nekaterih skupin spojin je v veliki meri odvisna od okoljskih vplivov in prezervacijskih procesov, saj je vsebnost alkanov lahko močno zmanjšana zaradi naravne sublimacije v suhem ter toplem okolju ali hlapljivosti v primeru, da je bil vosek segrevan. Nižja vsebnost dolgoverižnih alkanov v vzorcu ROG 04 (sl. 162) bi lahko bila posledica takšnih procesov (Regert *et al.* 2001). Palmitinski estri voskov so prisotni v zelo nizkih koncentracijah, kar je najverjetneje posledica njihove hidrolize oziroma razpada. Na to kaže prisotnost dolgoverižnih alkoholov s sodim številom ogljikovih atomov (C24–C34), ki so skupaj s palmitinsko kislino (C16:0) glavni gradniki palmitinskih voskov (sl. 163). Iz istega vzroka je v keramičnem vzorcu izključno prisotna le palmitinska kislina.

V vseh štirih analiziranih keramičnih vzorcih z najdišča Rogoza je bilo mogoče zaslediti tudi vrhove, ki pripadajo ftalatom. Le-ti so prevladujoča komponenta večine plastičnih proizvodov, v primeru arheoloških izkopavanj najverjetneje plastične vrečke, ki se uporabljajo za hranjenje najdb. Plastična sredstva so žal hlapna in ob dolgotrajnejšem hranjenju začnejo pronicati v keramično površino. Zaradi podobne kemične sestave se skupaj z lipidi znajdejo v lipidnih ekstraktih in predstavljajo najbolj pogosto vrsto moderne kontaminacije.

Diskusija

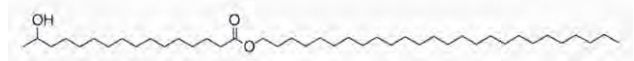
Rezultati kemijskih analiz štirih vzorcev prazgodovinske keramike z bronastodobnega najdišča Rogoza pri Mariboru kažejo na raznovrstno uporabo keramičnega posodja. Kot je bilo že v preteklosti večkrat dokazano, nudi keramična matrica dobro zaščitno okolje za lipidne molekule, izmed katerih nekatere težijo k hitremu razpadu (npr. tri-, di- in monogliceridi ter palmitinski voski estrov), nekatere pa se lahko ohranijo nespremenjene tudi več tisočletij. Laboratorijski eksperimentalni razkroj maščob v prisotnosti keramike je pokazal, da več kot 90 % izvorne maščobe razpade zaradi mikroorganizmov. Najbolj dojemljive za razpad so nasičene maščobne kisline s krajšimi verigami (C4 do C14). Hkrati so te maščobne kisline veliko bolj vodotopne kot pa tiste z dolgimi verigami in s tem izpostavljene delovanju podtalnice in kapilarne vode v arheoloških plasteh. Zelo dobra ohranjenost lipidnih molekul v keramiki z Rogoze (75 %) priča o ugodnih pedoloških in klimatskih pogojih.

Na osnovi pridobljenih rezultatov lahko rečemo, da smo anaizirali primere kuhinjskega posodja, ki je bilo v preteklosti uporabljeno za pripravo živil različnega izvora. Prepoznali smo namreč sledove živalskih maščob (vzorcu ROG

162 Delni HTGC profil totalnega lipidnega ekstrakta vzorca ROG 04, ki prikazuje distribucijo spojin, ki so značilne za prisotnost delno razgrajenega čebeljega voska: C16:0 je nasičena prosta maščobna kislina – tj. palmitinska kislina; IS je interni standard (tetratriakontan, C34 alkan), A so dolgoverižni alkani, OH so dolgoverižni alkoholi, * so dolgoverižne nasičene maščobne kisline, navedene po vrsti od leve proti desne C24:0, C26:0, C28:0, in P plasticirne spojine.

01 in ROG 02) in čebeljega voska (ROG 04) kot posledico uporabe medu, najstarejšega poznanega sladila. Prisotnost sekundarnih ketonov na odlomku posode ROG 02 pa nakazuje, da je bila najverjetneje izpostavljena visokim temperaturam, torej uporabljena za kuhanje na ognju.

163 Kemijska struktura palmitinskih estrov voskov (zgoraj predstavljen je C42).

11 Rogoza

The archaeological site of Rogoza was discovered during the archaeological research accompanying the construction of the Slovenian highways. Excavations that followed the preliminary field prospectations were limited to the area of the construction intervention; nevertheless, it encompassed an area of more than 32,000m².

As we can conclude from the research results, the area was settled or used as a cemetery in several archaeological periods between the Early Bronze Age and the Roman period, while the peak was undoubtedly reached in the Late Bronze Age. Due to intensive farming, all the remains from later periods, i.e. the Late Iron Age and the Roman period, are badly damaged or destroyed; however, the sole presence of finds from those periods significantly supplements the settlement picture of the wider area.

11.1 Early Bronze Age

The first period that left tangible archaeological traces in the area of the Rogoza site, both in the form of settlement contexts and finds ascribed to them, is the Early Bronze Age. Pottery from this period was identified for its specific shapes, decoration, pottery fabric, and manner of firing. It is connected to the cultural circle of the Kisapostag group.

Most pottery fragments belong to coarse pottery predominantly ornamented with combed decoration, and can be ascribed to globular pots with a long, medium to strongly everted, funnel-shaped or mildly arched neck. Five vessels are preserved to the extent that their form can be broadly reconstructed (**G687, G753, G760, G1076, and G1249**), while the largest part is represented by wall fragments of pots of similar forms. Their manufacturing is also typical: the pottery fabric consists of fine to coarse-grained clay with mica and quartz sand admixtures. The colour of the exterior surface is generally light grey-brown, while the interior is mostly dark grey to black. The thickness ratio of both layers varies in profile (**Fig. 44**).

The second frequently used type of decoration is the coiled cord impression (**Fig. 45**). The motifs in which it appears are always parallel horizontal lines that cover the area of the neck under the rim (e.g. **G254, G715, G720**). Traces of its

use were also noticed on fragments of fine pottery, on which again only necks are decorated (**G252, G795**). In these cases, we may be dealing with two types of vessels, i.e. pots (**G795**) and jugs (**G70, G126, G252**). The first is fired in the same manner as described for coarse pots, while the other was always fired in a reduction atmosphere. In addition to the apparent finds, a few fragments of rims and handles, which were defined with the aid of comparisons, can be ascribed to the Early Bronze Age.

The dispersion of finds from the Early Bronze Age (**Fig. 46**) is densest in the central area of the excavation area, in sectors XXXVII–XL. To the south there are fewer finds and their occurrence is almost exclusively linked to the watercourse. Again, there are fewer finds towards the north.

The majority of finds originate from layers where they were found together with material from other periods, while some were discovered in settlement pits, which do not outline clear structures.

Sites containing similar finds have been known of in eastern Slovenia for a long time; however, a complete picture has been fairly unclear until the end of the last millennium (Dular 1999, 85, 94, **Fig. 2**). Following later discoveries, several publications have been prepared on this subject (e.g. Guštin 2005; Sankovič 2009; Sankovič 2010; Črešnar 2010a).

11.2 Late Bronze Age

The majority of settlement remains at the Rogoza site belong to the Late Bronze Age. Ground plans of 33 buildings were extracted from a plethora of postholes and pits of other purposes. Most of the buildings were built with vertical posts placed in postholes. Stone wedges were frequently used for strengthening the construction. From the pieces of burnt wall plaster we can conclude that the core of walls was constructed from interlaced branches, with vertical or horizontal mounting, covered in clay (**Fig. 93**).

Most of the buildings are marked by two rows of three or four pits for supporting beams, while buildings designed differently are exceptions. Among rectangular buildings, two main size classes are represented; the first measuring

approx. 5–6 x 3–4 m (e.g. building 11) and the second measuring approx. 7–8 x 3–6 m (e.g. building 15). Most of the buildings in Rogoza belong to the former.

We also recognized a few other types of buildings. Those of almost square form and sides measuring less than 3 m in length, for example buildings 9, 14, and 18, are often described as granaries. Buildings 4, 27, and 33 could have been intended for the protection of various dug-in buildings, such as storage pits and manipulative spaces around them.

Interestingly, two of the three buildings (28, 31), along which hearths were found, were positioned independently. Nearby, two drops of copper (G944a, G961a) were found, which can be understood as indications of metallurgic craft activities. Hearth 5 along building 31 is also outstanding, as it was accompanied by pits, one of which (SU 1503) comprised a large number of different forms of vessels that are burnt through to a great extent. It is probably a waste pit, and it poses the question of whether the context can be understood as a pottery workshop, which had a waste pit with unsuccessful products alongside the kiln.

Each of the farmsteads includes at least one larger building, while the distribution of buildings does not follow a common or prevailing orientation. They are built around a central “courtyard” between them. Similar observations were made at the site of Dragomelj, where farmsteads were distributed slightly farther apart (Turk 2003, 111–112, Fig. 3).

Both alongside independent buildings and those clustered around courtyards, longer (curved) lines of smaller postholes are frequently noticed, which might be understood as the remains of fences. These may have delimited areas of individual buildings or farmsteads or independent areas, such as the largest one situated in the northern part of the settlement (sq. XLI–XLIV). Their interpretation as livestock pens is only a hypothesis.

Farmsteads with a larger number of buildings as well as other houses built independently give the impression that they were distributed with the settlement’s orientation in mind. As can be discerned from the ground plan (Figs. 27, 28), the latter had an elongated oval form bound to the watercourse. A larger empty space was located in the central part. Somewhat older settlements, e.g. Sodolek near Sv. Jurij ob Ščavnici and Pince (Pod Grunti) near Lendava (Kavur 2007, Fig. 2; Kavur 2018, 63; Kerman 2018, 58), had a similar shape, including the central space.

Comparative studies of pottery and metal finds as well as various other analyses give us the opportunity to extract essential data from a plethora of acquired information and

thus place the Late Bronze Age settlement in Rogoza into its chronological context.

The best comparisons for the oldest finds, which are connected to the beginning of the population of the Urnfield period settlement in Rogoza, are found at sites of the Oloris-Podsmreka horizon, but are rare and no longer found at sites of Ha A/Ha B. Here, let us once again bring vessels with everted rims So2 to the forefront, especially those with a T-shaped lip, high dishes Sv1b, bowls Sk1a, cups Skd3a, and bottoms of footed bowls D5b. While we did not find appropriate analogies for most of them in neighbouring regions, footed bowls have the best comparisons at the sites of the Virovitica group in the lower course of the Drava, where they are typical until the end of the mentioned group or the transition from Bd D into Ha A1 (Vinski Gasparini 1973, Ts. 8: 5, 9: 6; Pavišić 1992, T. 5: 7). Dishes, pots, and amphorae with strongly everted faceted rims start to appear at roughly the same time. They are found in the groups or stages Virovitica and Zagreb (stages I and II according to Vinski Gasparini) in northern Croatia, Baierdorf-Velaticice and Čaka in eastern Austria, and in western Hungary and south-western Slovakia (Paulik 1962, Abb. 14: 1; Kemenczei 1975, Abb. 2: 1,2,4; Lochner 1986a, T. 3: 1; 1994, Abb. 106). They are also characteristic for various layers in the settlement at Brinjeva gora, which are used for dating regional comparisons especially of Ha A and Ha B material. Similar to the mentioned rims, the vast majority of Rogoza vessels, which on the one hand are found in settlements from the Late Middle Bronze Age and the Early Urnfield Period, are present in the later contexts of Early and (some) even into the Late Urnfield Period. This picture is conveyed by dishes with unilaterally thickened rims, which were defined as variant So2, dishes with everted rims of types So1d, So3, and So5a, high dishes Sv1a, and different pots (L1, L2, L4a, L6a).

Simultaneously, or with a short time delay, forms of vessels appear that have no connection with the Oloris-Podsmreka horizon. Their best analogies primarily originate from the early layers at Brinjeva gora, the first horizon of Gornja Radgona, and well-dated contexts from Dolge njive near Šikole and Orehova vas. The appearance of oval pots with strongly everted rim (L4b a wide variety of variously shaped dishes with inverted rims frequently decorated with oblique grooves (Sz3b), high dishes (Sv3b), and cups with handles overreaching the rims (Skd4b–d) needs to be mentioned. For these, comparisons can be found in contemporary settlements in the Podravje and Pomurje regions, both in Ha A and early Ha B.

The best comparisons can be given for the time of the Early Urnfield Period from neighbouring countries. Amphorae of type A2 (Fig. 80) are similar vessels decorated with oblique grooves, characteristic for the Early Urnfield Period, and more narrowly for the well-developed Baierdorf-Lednice or Ha A1 stage. Dishes Sv3d and Sv3e (Fig. 74) and the obliquely grooved handle (R2j) (Fig. 89), which could belong to a vessel of the "Säulchenschüssel" type (Lochner 1994, 198-199, Abb. 106) can be placed by its side. The same handle was discovered at the settlement of Kalnik near Križevci in the Croatian Zagorje region, where it is assigned to the second and third horizon of the Urnfield Period according to Vinski Gasparini. Kalnik is also connected to Rogoza by horizontally faceted dishes with inverted rims (Vrdoljak 1994, T. 36: 4). Parallels for these are also found in western Hungary, in contexts where elements of the Baierdorf-Velatic repertoire or Ha A1 appear, and in the contemporary Čaka culture in Slovakia (Paulik 1963, Obr. 10: 1, 29: 2, 30: 8; Patek 1968, 102, T. 6: 28,29; Horváth 1994, T. 29-32; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 190-193, T. 29-31). Somewhat younger are amphorae of variants A3a, A3b, and A3c (Fig. 80), which belong among the oldest vessels from the cemeteries of the Late Urnfield Period both in Slovenia and the wider south-eastern Alpine and Pannonian space and are dated either to Ha A or to transition Ha A/Ha B (Patek 1968, 97-99, T. 5: 1-5,19; Lochner 1994, Abb. 108, 112). Pots of types L7b, L8c, and L9 (Fig. 82) have the same chronological and spatial classification (Patek 1968, 90, Ts. 3: 7, 48: 24, 103: 1; Kalicz-Schreiber 1991a, T. 22: 5; Lochner 1994, Abb. 108: Grab 10; Pare 1998, 400-401; Tiefengraber 2005, 127, T. 23: 5).

The metal material from Rogoza was also assigned to Ha A and the beginning of Ha B. That is not attested only by the types of finds, but is also supported by chemical analyses of copper and bronze samples revealing alloys typical for both Ha A and Ha B in the region.

Comparisons from the Ha B period were found primarily in the area of the Ruše Urnfield group, for which H. Müller Karpe determined that it has a unique character conditioned by its geographical position that separates it from other neighbouring groups (Müller Karpe 1959, 115-116). In addition to decorations typical only for this group that were discovered on various vessel fragments, primarily a pitcher, two amphorae of variants A1b and A1c, pots of type L5, semi-globular dishes Sz2a, cups of types Skd1a, Skd2a, and Skd4a, and bowls Sk2a and Sk3, and last but not least also knee-shaped handles (R4) need to be mentioned (Figs. 76, 77, 80, 89). The number of different forms of these vessels

is high, yet we are mostly dealing with individual examples that do not stand out from the framework of Early Ha B.

Based on the above, the finds dictate that the establishment of the Rogoza settlement be dated to the time of the transition Bd D/Ha A and its abandonment to the Late Urnfield Period Ha B1 stage.

These conclusions are supported by radiocarbon dating from Rogoza, as 17 dates belong to this time range (Fig. 98). The oldest date from the completed context (SU 731) places the upper limit at 1285-1112 cal. BC (2σ -95,0%), and the youngest (SU 557) the lower limit of 1074-909 cal. BC (2σ -95,4%). This relatively wide range of almost four centuries should be taken broadly, since there can be no doubt that the population did not last that long.

When thinking about the lifespan of the settlement, modelled values can be used to better estimate the periods of occupation. Naturally, they are adjusted to our presumptions of one settlement phase. The altered range thus acquired (Fig. 98: left) is much shorter and also matches the findings derived from the processing of the discovered material. The picture of the timespan of the settlement does not change significantly if we assume a development in two phases, where the younger one only presents the building activities in the outer part of the settlement, but with a continuous occupation (Fig. 98: right). As can be derived from the study of the finds, those with parallels in the time of the Late Middle and Early Late Bronze Age (Bd D) appear only in farmsteads or in the central part of the settlement. On the contrary, constructions and buildings to the north of building 28 or sector XXXIX did not contain any material that would appear prior to stage Ha A, and the youngest radiocarbon dates originate from the northern part.

It should be added that we only encounter buildings with more extensive repairs or even several phases of construction on the same location in the central part of the settlement. When the settlement was established, at the Bd D/Ha A transition or the beginning of Ha A, the area that later retained the central position in the settlement was populated first. The spread to the northern part, which along with a few structures also includes a path, several hearths, and possibly a larger pen, probably followed slightly later.

11.3 Early Iron Age

The most important remains from the Early Iron Age are four tumuli (Fig. 100). The “male” tumulus 2 with the diameter of just under 10 m is the biggest, while “female” tumuli 1 and 3 with diameters of approx. 5.5 and 7 m are located approximately NW and SSE of it. The tumulus 1 does not have a physical connection with tumulus 2, but does have a break in the circular ditch or an “entrance” oriented in its direction, namely to SSE. Tumuli 2, 3, and 4 form a row directed towards SSE, with only their circular ditches intersecting. In addition to tumulus 1, tumulus 4 with the diameter of approx. 8 m is the only one with a break in the ditch and that break is again directed towards SSE. Therefore, a unified plan of the cemetery construction is indicated.

Relative-chronological relations between tumuli 2, 3, and 4 become clear even in the analysis of their stratigraphic relations, since their circular ditches intersect. Thus, the oldest is tumulus 2, followed by tumulus 3, while tumulus 4 is the youngest.

Based on the material, their chronological places can be similarly sketched. Tumuli 1 and 2 seem the oldest since, in addition to pottery that can be partly dated to horizon Poštela II, they both include old elements that are anchored in the Urnfield environment. In tumulus 2, such an impression is given by the pin and two footed dishes with inverted rims, while a younger element is represented by a horizontal grooved decoration on dishes and two fragments of horizontally grooved necks of tall dishes. In tumulus 1, the old element is a bronze torque. Chronologically, the place of tumulus 3 is confirmed by a dish with a slightly curved vertical neck, which is a novelty in the Ha C period. Based on its stratigraphic relations, tumulus 4 is younger than the others, but the finds do not indicate a significant deviation in time. The Early Iron Age finds scattered throughout different layers of the site (and which we can, to some extent, assume belong to the destroyed tumuli) do not stand out from the repertoire of forms from stages Štajerska II and IIIa.

Pieces of burnt human bones and charcoal from tumuli 1 (SU 236) and 2 (SU 241), charcoal from two pits (SU 575, SU 585), and hearths (SU 218, SU 1311) were radiocarbon dated (Fig. 126). The results are not completely unambiguous, yet nevertheless significantly supplement the picture of the Rogoza site during the Early Iron Age. The bone and charcoal analyses from the tumuli were done in several laboratories. Following the first analyses, two dates stood out relatively clearly. The analyses showed similar dates to the tumuli for one of the pits (SU 575) and two hearths. Taking into consideration all the mentioned dates (assuming that they

present one phase of the use of space) and other findings about the absolute chronology of the wider area (Črešnar 2014; Teržan, Črešnar 2014), graves in tumuli 1 and 2 can, with great probability, be dated to the first half or the middle of the 8th century BC. The pits and two hearths, which are most probably the remains of activities connected to burials or rituals carried out near the tumuli, were also radiocarbon dated to this time or slightly later.

Pit SU 585 stands out from this frame due to the radiocarbon date of charcoal, which is surrounded by posthole pits and is ascribed to building 33. Its date points with great probability to the Later Hallstatt period, despite the fact that this age cannot be ascribed to any recognised archaeological material.

In addition to the tumuli, the classification of which is clear, the explanation of other buildings, including two hearths, is more complicated. Owing to the unambiguity of the material, we can speak about contemporary constructions, while their purpose remains unclear. Considering the traces discovered at this location, we are probably not dealing with the remains of a settlement, for in that case significantly more typical material is expected. Considering also the density and distribution of Hallstatt structures and finds it seems more likely that in the northern part of the excavated site we are dealing with a cemetery complex, assembled from other structures in addition to tumuli. These can, if we emphasise both dated hearths, be connected to ritual activities happening in such areas, but which are usually not discovered during the excavations of cemeteries that are generally targeting only the grave structures, i.e. tumuli.

11.4 Late Iron Age

The number of archaeological finds that can be assigned to the time of the Late Iron Age is fairly modest and includes only 16 pottery fragments and a single piece of a blue glass ribbed bracelet (G346). All of them originate from mixed layers, which in addition to Bronze Age also included finds from younger archaeological periods.

Pottery is represented only by coarse fragments, of which four belong to pots made from graphite fabric. The form of a number of rims is also characteristically thickened (Fig. 108). They can be typologically divided according to the form of the rounded rim thickening, as they are asymmetrical and have the greatest thickness in the bottom part (G912, G64, G1216) or are symmetrical (G62). One fragment of the graphite pottery rim (G498) belongs to a pot with a vertical or slightly inverted rim, which is only insignificantly widened.

In the discussed pottery collection, decoration with vertical incisions appears on a fragment made from pottery fabric without the admixture of graphite (G1113), while a few vessel fragments not made of graphite fabric were decorated with imprints or stamps. In four examples, we have coarser forms of imprints made on thicker fragments of pottery, with their shapes oval or of inconsistent shapes (G1191, G840, G862, G1110). In one example, we are dealing with a fragment of a thinner wall made of fine pottery fabric (G848), while the decoration is presented by impressions of two lines of rectangles and one line of triangles between them.

At the moment, the presented material cannot be defined in detail in the framework of the Middle and Late La Tène periods since we are dealing with forms that were used for a long time and which can still appear in the Early Roman period. Nevertheless, the beginning of the La Tène settlement at Rogoza, which is most probably situated in the immediate vicinity of the excavated part of the archaeological site, can be sought at the end of the Middle La Tène or at the beginning of the Late La Tène period or Mokronog IIb or IIIa according to Božič (Božič 1999, 197–199, 210–211). Rogoza is thus another site discovered at the time of excavations on the routes of the Slovenian motorway cross which supplements the picture of the settlement of the lowlands of the Podravje and Pomurje regions in the Late Iron Age (Črešnar 2012).

11.5 Roman period

Roman material from Rogoza is scarce and was discovered mostly in the top layers, i.e. in the plough layer and debris. Pottery prevails in the material but there were also a few glass finds.

Only two fragments of red slip ware dishes, which are most probably products of workshops in Rheinzabern, were classified as imported pottery vessels.

Other vessels are of local and regional production. In the discussed collection, we defined three fabrics and for F 1 we assume it is the same as the Poetovio fabric F 7. Based on chemical-mineralogical analyses, the latter is defined as the fabric of Poetovio pottery workshops. Tableware, e.g. jugs, beakers, and a plate, are made from this fabric. Pots, tripods, and lids were most commonly made from the other two fabrics (F 2 and F 3). These forms prevail in the discussed collection. It is interesting that plates and dishes, which are usually among the most numerous vessel forms in settlement layers, are rare – i.e. a plate with only one fragment and dishes with four fragments.

Glass artefacts include two melon-shaped beads and a vessel bottom.

The material is roughly dated from the second half of the 1st until the end of the 3rd century. This finding partly coincides with the radiocarbon date of the charcoal from the area of the damaged Early Iron Age tumulus 1 (SU 241), which has a timespan between 235 and 362 BC (2σ -95,4%) (Fig. 146).

Based on modest Roman finds and the fact that they were discovered only in the topmost layers, we assume that they were brought here from nearby, either by geological processes or farming.

12 Literatura

- ARTNER, W. 1998–1999, Der Frauenberg bei Leibnitz, Steiermark, in der Spätlatenezeit und der vorclaudischen Kaiserzeit. Ausgrabungen des Landesmuseums Joanneum 1979–1985. – *Archaeologia Austriaca* 82–83, 221–341.
- BALEN-LETUNIĆ, D. 1987, Prehistorijski nalazi s Kiringrada. – *Vjesnik Arheološkog muzeja u Zagrebu* 20, 1–30.
- BARBER, E. J. W. 1991, *Prehistoric textiles: the development of cloth in the Neolithic and Bronze Ages*. – Oxford.
- BARTOSIEWICZ, L. 1987, Ormož, an example of animal exploitation. – V: N. Trampuž Orel, B. Teržan in D. Svoljšak (ur.), *Bronzasta doba na Slovenskem: 18.–8. st. pr. n. š.*, 58–60, Ljubljana.
- BARTOSIEWICZ, L. 1999, Recent developments in archaeozoological research in Slovenia. – *Arheološki vestnik* 50, 311–323.
- BASS, W. M. 1995, *Human osteology: a laboratory and field manual*. – Special publications (Missouri Archaeological Society) 2, Columbia.
- BATOVIČ, Š. 1983, Kasno brončano doba na istočnom Jadranskom primorju. – *Praistorija jugoslavenskih zemalja IV. Bronzono doba*, Sarajevo, 271–373.
- BAZZANELLA, M., A. MAYR, L. MOSER in A. RAST-EICHER (ur.) 2003, *Textiles. Intrecci e tessuti dalla preistoria europea*. – Trento.
- BELANOVÁ, T., R. ČAMBAL in S. STEGMANN-RAJTÁR 2007, Die Weberin von Nové Košariská. – V: M. Blečič, M. Črešnar, B. Hänsel, A. Hellmuth, E. Kaiser in C. Metzner Nebelsick (ur.), *Scripta praehistorica in honorem Biba Teržan*, Situla 44, Ljubljana, 419–434.
- BELÉNYESY, K., S. HONTI in V. KISS 2007, *Gördülő idő. Régészeti feltárás az M7-es autópálya Somogy megei szakaszán Zamárdi és Ordacsehi között*. – Kaposvár.
- BENAC, A. 1959, Slavonska i ilirska kultura na prehistorijskoj gradini na Zecovi. – *Glasnik zemaljskog muzeja v Sarajevu* 14, Sarajevo, 13–51.
- BENECKE, N. 1998, Haustierhaltung, Jagd und Kult mit Tieren im bronzezeitlichen Mitteleuropa. – V: B. Hänsel (ur.), *Mensch und Umwelt in der Bronzezeit Europas*, Kiel, 61–75.
- BENKOVSKY-PIVOVAROVÁ, Z. 1976, Zur Enddatierung des Kulturkreises Mad'arovec-Větřov-Böheimkirchen. – *Germania* 54, 341–359.
- BENKOVSKY-PIVOVAROVÁ, Z., J. GÖMÖRI in K. KAUS 1987, Grabfunde der Kultur mit Litzenkeramik in Ostösterreich und in Westungarn. – *Archaeologia Austriaca* 71, 19–27.
- BOLTA, L. 1966, Materialne ostaline Keltov v celjski kotlini. – *Arheološki vestnik*, 375–390.
- BOŽIČ, D. 1983, Posodje Keltov. – V: D. Božič (ur.), *Keltoi. Kelti in njihovi sodobniki na ozemlju Jugoslavije*, Ljubljana, 87–91.
- BOŽIČ, D. 1999, Die Erforschung der Latenezeit in Slowenien seit Jahr 1964/Raziskovanje latenske dobe na Slovenskem po letu 1964. – *Arheološki vestnik* 50, 189–213.
- BRICKLEY, M. in J. I. MCKINLEY 2004, *Guidelines to the standards for recording human remains*. – IFA Paper No. 7, Southampton and Reading.
- BRULET, R., F. VILVORDER in R. DELAGE (ur.) 2012, *La céramique Romaine en Gaule du nord. Dictionnaire des céramiques. La vaiselle à large diffusion*. – Turnhout.
- BUIKSTRA, J. E. in D. H. UBELAKER 1994, *Standards for data collection from human skeletal remains*. – Arkansas Archaeological Survey Research Series No. 44, Fayetteville, Arkansas.
- BURANELLI, F. 1992, *Gli Scavi a Vulci della Società Vincenzo Campanari – Governo Pontificio (1835–1837)*. – *Studia Archaeologica* 58, Rim.
- BYERS, S. N. 2002, *Introduction to forensic anthropology: A textbook*. – Boston.
- CARANCINI, G. L. 1975, *Die Nadeln in Italien*. – *Prähistorische Bronzefunde* 13/2, München.
- CEVC, T. 1984, *Arhitekturno izročilo pastirjev, drvarjev in oglarjev na Slovenskem*. – Ljubljana.
- CHARTERS, S., R. P. EVERSHED, P. W. BLINKHORN in V. DENHAM 1995, Evidence for the mixing of fats and waxes in archaeological ceramics. – *Archaeometry* 37, 113–127.
- COPLEY, M. S., R. BERSTAN, S. N. DUDD, G. DOCHERTY, A. J. MUKHERJEE, V. STRAKER, S. PAYNE in R. P. EVERSHED 2003, Direct chemical evidence for widespread dairying in prehistoric Britain. – *Proceedings of the National Academy of Sciences* 100, 1524–1529.
- COPLEY, M.S., H.A. BLAND, P. ROSE, M. HORTON in R.P. EVERSHED 2005, Gas chromatographic, mass spectrometric and stable carbon isotopic investigations of organic residues of plant oils and animal fats employed as illuminants in archaeological lamps from Egypt. – *Analyst* 130, 860–871.
- CZAJLIK, Z. 1996, Ein spätbronzezeitliches Halbfertigprodukt: Der Gußkuchen. Eine Untersuchung anhand von Funden aus Westungarn. – *Archaeologia Austriaca* 80, 165–180.
- CSÁNYI, M. in J. TARNOKI 1994, *Türkeve-Terahalom*. – V: *Le Bel Age du Bronze en Hongrie*, Mont Beuvray, 159–167.
- ČOVIČ, B. 1962, Gradinsko naselje na Kekića glavici. – *Glasnik zemaljskog muzeja v Sarajevu* 17, 41–61.

- ČREŠNAR, M. 2006, Novi žarni grobovi iz Ruš in pogrebni običaji v ruški žarnogrobišni skupini. – *Arheološki vestnik* 57, 97–162.
- ČREŠNAR, M. 2007, Wooden house construction types in Bronze Age and Early Iron Age Slovenia. – V: M. Blečič, M. Črešnar, B. Hänsel, A. Hellmuth, E. Kaiser in C. Metzner Nebelsick (ur.), *Scripta praehistorica in honorem Biba Teržan*, Situla 44, Ljubljana, 321–340.
- ČREŠNAR, M. 2009, *Rogoza pri Mariboru in njeno mesto v pozni bronasti in starejši železni dobi Podravja*. – Doktorska disertacija. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- ČREŠNAR, M., 2010, New research on the Urnfield period of Eastern Slovenia: a case study of Rogoza near Maribor/Nova spoznanja o pozni bronasti dobi vzhodne Slovenije na primeru naselja Rogoza pri Mariboru. – *Arheološki vestnik* 61, 7–116.
- ČREŠNAR, M. 2010a, Poskus določitve kulturne skupine Kisapostag v vzhodni Sloveniji. – V: B. Kerman (ur.), *Zbornik Soboškega muzeja* 15, Murska Sobota, 107–134.
- ČREŠNAR, M. 2011, New aspects on the Ha A phase in eastern Slovenia. – V: C. Gutjahr in G. Tiefengraber (ur.), *Beiträge zur Mittel- und Spätbronzezeit sowie zur Urnenfelderzeit am Rande der Südostalpen*. Internationale Archäologie. Arbeitsgemeinschaft, Symposium, Tagung, Kongress 15, Rahden/Westf., 63–80.
- ČREŠNAR, M. 2012, Nekaj novosti o mlajši železni dobi v severovzhodni Sloveniji/Some new data on the Late Iron Age in North-eastern Slovenia. – V: B. Migotti, P. Mason, B. Nadbath in T. Mulh (ur.), *Scripta in honorem Bojan Djurić*. Monografije CPA 1, Ljubljana, 159–167.
- ČREŠNAR, M. 2014, Rogoza pri Mariboru. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronsaste in železne dobe na Slovenskem/Absolute dating of Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 225–248.
- ČREŠNAR, M. 2021, Rogoza pri Mariboru – Gomile iz starejše železne dobe/Rogoza near Maribor – Tumuli of the Early Iron Age – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Pohorsko Podravje pred tremi tisočletji. Tradicija in inovativnost v pozni bronasti in starejši železni dobi/Pohorsko Podravje three millennia ago. Tradition and innovation in the Late Bronze and Early Iron Ages*, Katalogi in monografije 44, Ljubljana, 329–342.
- ČREŠNAR M. in M. VINAZZA 2019, Nove raziskave višinskih naselij na vzhodnih obronkih Pohorja in v severnih Slovenskih goricah/ New research of hilltop settlements on the eastern fringes of Pohorje and the northern Slovenske gorice (NE Slovenia). – *Arheološki vestnik* 70, 437–472.
- DELAGE, R. 2012, La sigillée de Rheinzabern. – V: R. Brulet, F. Vilvorder in R. Delage (ur.), *La céramique Romaine en Gaule du nord. Dictionnaire des céramiques. La vaisselle à large diffusion*, Turnhout, 173–191.
- DIZDAR, M. 2001, Latenska naselja na Vinkovačkom području. Tipološko-statistička obrada keramičkih nalaza. – *Disertacije i monografije* 3, Zagreb.
- DIZDAR, M. 2006, Nalazi staklenih narukvica latenske kulture u Podravini/Glasarmringfunde der Letenezeit in der Podravina. – *Prilozi Instituta za arheologiju u Zagrebu* 23, 67–128.
- DJURIĆ, B. 1996–1997, *Poročilo o ekstenzivnem arheološkem pregledu arheološkega najdišča Rogoza*. – Ljubljana (neobjavljeno poročilo).
- DJURIĆ, B. 1998, *Poročilo o arheološkem intrasite pregledu in sondiranju arheološkega najdišča Rogoza*. – Ljubljana (neobjavljeno poročilo).
- DOBIAT, C. 1980, *Das hallstattzeitliche Gräberfeld von Kleinklein und seine Keramik*. – Schild von Steier 1, Graz.
- DULAR, J. 1978, Poskus kronološke razdelitve dobovskega žarnega grobišča. – *Arheološki vestnik* 29, 36–45.
- DULAR, J. 1995, Železnodobno naselje. – V: J. Dular, S. Ciglencički in A. Dular, *Kučar. Železnodobno naselje in zgodnjekrščanski stavbni kompleks na Kučarju pri Podzemlju/Eisenzeitliche Siedlung und frühchristlicher Gebäudekomplex auf dem Kučar bei Podzemelj*, Opera Instituti archaeologici Sloveniae 1, Ljubljana, 33–70.
- DULAR, J. 1999, Starejša, srednja in mlajša bronasta doba v Sloveniji – stanje raziskav in problemi. – *Arheološki vestnik* 50, 81–96.
- DULAR, J. 2013, *Severovzhodna Slovenija v pozni bronasti dobi/Nordostslowenien in der späten Bronzezeit*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 27, Ljubljana.
- DULAR, J., P. PAVLIN in S. TECCO HVALA 2003, Prazgodovinska višinska naselja v okolici Dol pri Litiji. – *Arheološki vestnik* 54, 159–224.
- DULAR, J., I. ŠAVEL in S. TECCO HVALA 2002, *Bronastodobno naselje Oloris pri Dolnjem Lakošu*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 5, Ljubljana.
- ECSEDY, I. 1979, Bronzkori leletek Lánycsókról/Bronzezeitliche Funde aus Lanýcsók. – *A Janus Pannonius Múzeum Évkönyve* XXIV, 95–112.
- EGLINTON, G. in G. A. LOGAN 1991, Molecular preservation. – *Philosophical Transactions of the Royal Society of London, Series B* 333, 315–28.
- EIBNER, A. 1986, Die Frau mit dem Spindel. Zum Aussagewert einer archäologischen Quelle. – *Hallstatt-Kolloquium Vespem* 1984, Mitteilungen des Archäologischen Instituts der Ungarischen Akademie der Wissenschaften, Beihefte 3, Budapest, 39–48.
- EIBNER, A. 2007, Thron-Schemel-Zepter. Zeichen der Herrschaft und Würde. – V: M. Blečič, M. Črešnar, B. Hänsel, A. Hellmuth, E. Kaiser in C. Metzner Nebelsick (ur.), *Scripta praehistorica in honorem Biba Teržan*, Situla 44, Ljubljana, 435–451.
- EIBNER, C. 1992, Der Kupferbergbau in den österreichischen Alpen in der Urzeit. – *Archaeologie Österreichs* 3/1, 12–16.
- EVERSHED, R. P. 1993, Biomolecular archaeology and lipids. – *World Archaeology* 25, 74–93.

- EVERSHED, R. P. 2008, Experimental approaches to the interpretation of absorbed organic residues in archaeological ceramics. – *World Archaeology* 40 (1), 28–47.
- EVERSHED, R. P., K. I. ARNOT, J. COLLISTER, G. EGLINTON in S. CHARTERS 1994, Application of isotope ratio monitoring gas-chromatography mass-spectrometry to the analysis of organic residues of archaeological origin. – *Analyst* 119, 909–914.
- EVERSHED, R. P., S. N. DUDD, S. CHARTERS, H. MOTTRAM, A. W. STOTT, A. RAVEN, P. F. VAN BERGEN in H. A. BLAND 1999, Lipids as carriers of anthropogenic signals from prehistory. – *Philosophical Transactions of the Royal Society of London Series B-Biological Sciences* 354, 19–31.
- EVERSHED, R. P., S. N. DUDD, M. S. COPLEY, R. BERSTAN, A. W. STOTT, H. MOTTRAM, S. A. BUCKLEY in Z. CROSSMAN 2002, Chemistry of Archaeological Animal Fats. – *Accounts of chemical research* 35 (8), 660–668.
- EVERSHED, R. P., C. HERON in L. J. GOAD 1990, Analysis of organic residues of archaeological origin by high-temperature gas-chromatography and gas-chromatography mass-spectrometry. – *Analyst* 115, 1339–1342.
- EVERSHED, R. P., C. HERON in L. J. GOAD 1991, Epicuticular wax components preserved in potsherds as chemical indicators of leafy vegetables in ancient diets. – *Antiquity* 65, 540–544.
- EVERSHED, R. P., S. PAYNE, A. G. SHERRATT, M. S. COPLEY, J. COOLIDGE, D. UREM-KOTSU, K. KOTSAKIS, M. ÖZDOĞAN, A. E. ÖZDOĞAN, O. NIEUWENHUYSE, P. M. M. G. AKKERMANS, D. BAILEY, R.-R. ANDEESCU, S. CAMPBELL, S. FARID, I. HODDER, N. YALMAN, M. ÖZBAŞARAN, E. BIÇAKCI, Y. GARFINKEL, T. LEVY in M. M. BURTON 2008, Earliest date for milk use in the Near East and southeastern Europe linked to cattle herding. – *Nature* 455, 528–531.
- EVERSHED, R. P., S. J. VAUGHAN, S. N. DUDD in J. S. SOLES 1997, Fuel for thought? Beeswax in lamps and conical cups from the late Minoan Crete. – *Antiquity* 71, 979–985.
- FASNACHT, W. in M. TRACHSEL 2001, Temperaturmessungen im rekonstruieren urnefelderzeitlichen Bronzeschmelzofen von Säckingen. – V: S. Frölich (ur.), *Workshop »Bronzemetallurgie« in Halle (Saale)*, Halle (Saale), 93–99.
- FILIPIDIS, E. 2008, *Bronzastodobno naselje Ptuj–Selska cesta – obdelava arheoloških ostalin in najdb iz izkopavanj 2006*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- FRELIH, M. 2005, Afrika, ki odhaja in se vrača: dr. Ignacij Knoblehar – katoliški misijonar v južnem Sudanu in raziskovalec reke Nil. – *Azijske in afriške študije* IX/3, 41–64.
- FREY, O. H. in S. GABROVEC 1969, K latenski poselitvi Dolenjske. Prvi rezultati izkopavanj na stiškem naselju. – *Arheološki vestnik* 20, 7–26.
- GABROVEC, S. 1966a, Srednjelatensko obdobje v Sloveniji. – *Arheološki vestnik* 17, 169–242.
- GABROVEC, S. 1966b, Latensko obdobje na Gorenjskem. – *Arheološki vestnik* 17, 243–270.
- GABROVEC, S. 1983, Jugoistočnoalpska regija. – V: A. Benac (ur.), *Praistorija Jugoslavenskih zemalja IV. Bronzano doba*, Sarajevo, 21–52.
- GABROVEC, S. 1994, Objava gradiva. – V: S. Gabrovec (ur.), *Stična I. Naselbinska izkopavanja*, Katalogi in monografije 28, Ljubljana, 166–184.
- GEBHARD, R. 1989, Der Glasschmuck aus dem Oppidum von Manching. – *Ausgrabungen im Manching* 11, Stuttgart.
- GERBEC, T. 2014, Hotinja vas. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronaste in železne dobe na Slovenskem/Absolute Dating of the Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 275–286.
- GERBEC, T. 2018, Piraunosi s slovenskih najdišč. Prispevek k poznavanju posebne vrste ognjiščne keramike in priprave hrane v prazgodovini. – V: M. Črešnar in M. Vinazza (ur.), *Srečanja in vplivi v raziskovanju bronaste in železne dobe na Slovenskem. Zbornik prispevkov v čast Bibi Teržan*, Ljubljana, 87–136.
- GLEIRSCHER, P. 2006, Urnefelderzeitliche Grabhügel und Siedlungen der älteren Hallstattzeit in der Steiermark. Zum Beginn der Hallstattkultur im Südostalpenraum. – *Arheološki vestnik* 57, 85–95.
- GRAHEK, L. 2015, *Orehova vas*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 46, Ljubljana.
- GRAHEK, L. 2016, *Stična. Železnodobna naselbinska keramika/Stična. Iron Age settlement pottery*. – Opera Instituti archaeologici Sloveniae 32, Ljubljana.
- GREIF, T. 1997, Prazgodovinska kolišča na Ljubljanskem barju. Arheološka interpretacija in poskus rekonstrukcije načina življenja. – *Arheo* 18.
- GROH, S. 1996, *Die Insula XLI von Flavia Solva, Ergebnisse der Grabungen 1959 und 1989 bis 1992*. – Sonderschriften des Österreichischen archäologischen Institutes, Band 28, Wien.
- GRÖMER, K. 2004, Aussagemöglichkeiten zur Tätigkeit des Spinnens aufgrund archäologischer Funde und Experimente. – *Archaeologica Austriaca* 88, 169–182.
- GUŠTIN, M. 1984, Die Kelten in Jugoslawien: Übersicht über das archäologische Fundgut. – *Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums* 31, 305–363.
- GUŠTIN, M. 2003, Humke starejšega gvozdenega doba sa nalazišta Nova Tabla kod Murske Sobote (Slovenija). – V: N. Bojović in M. Vasić (ur.), *Sahranjivanje u bronzano i gvozdeno doba. Simpozijum Čačak, Čačak*, 61–68.
- GUŠTIN, M. 2005, Starejša bronasta doba v Prekmurju. Horizont pramenaste (Litzen) lončenine. – *Zbornik soboškega muzeja* 8, 85–98.
- GUŠTIN, M., R. CUNJA in K. K. PREDOVNIK 1993, Podbočje/Stari grad. – *Posavski muzej Brežice* 9, Brežice.
- GUŠTIN, M. in G. TIEFENGRABER 2001, Prazgodovinske najdbe z avtocestnega odseka Murska Sobota–Nova Tabla. – *Arheološki vestnik* 52, 107–116.

- GUŠTIN, M. in G. TIEFENGRABER 2003, Grobišče starejše železne dobe. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana 54–59.
- GUŠTIN, M., G. TIEFENGRABER, D. PAVLOVIČ in M. ZORKO 2017, *Nova Tabla pri Murski Soboti. Prazgodovina*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 52/1, Ljubljana.
- HAREJ, Z. 1981–1982, Kolišče v Partih pri Igu na Ljubljanskem barju – raziskovanja 1978. in 1979. leta. – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 9–10, 31–97.
- HAREJ, Z. 1986, *Kultura kolišč na Ljubljanskem barju*. – Ljubljana.
- HAZLER, V. 2004, Les v tradicionalnem stavbarstvu na Slovenskem. – *Les: revija za lesno gospodarstvo* 56/3, 75–81.
- HAEVERNICK, T. E. 1960, *Die Glasarmringe und Ringperlen der Mittel- und Spätlatenezeit auf dem Europäischen Festland*. – Bonn.
- HONTI, S. in V. KISS 1996, Középső bronzkori leletek Somogy megyéből/Middle Bronze Age Finds from Somogy County. – *Somogyi Múzeumok Közleményei* 12, 17–38.
- HÖPKEN, C. 2003, Herstellung quarzkeramischer Melonenperlen im römischen Flottenlager Köln Alteburg. Terminologie–Technologie–Befund. – *Xantener Berichte* 13, 353–363.
- HORVAT, M. 1999, *Keramika. Tehnologija, tipologija, keramični arhiv*. – Razprave Filozofske fakultete, Ljubljana.
- HORVÁTH, L. 1994, Anadok Délnyugat-Dunántul későbronzkorának törtenetéhez/Angaben zur Geschichte der Spätbronzezeit in SW-Transdanubien. – *Zalai múzeum* 5, 219–235.
- HORVÁTH, L. 1996, Késő bronzkor. – V: L. Költő in L. Vándor (ur.), *Everzredekek üzenete a láp világából*, Kaposvár-Zalaegerszeg, 57–66.
- HORVAT ŠAVEL, I. 1981, Rezultati sondiranja prazgodovinskega naselja v Gornji Radgoni. – *Arheološki vestnik* 32, 291–310.
- ISTENIČ, J. 1999, *Poetovio, zahodna grobišča I: grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu*. – Katalogi in monografije 32, Ljubljana.
- ISTENIČ, J. 2000, *Poetovio, zahodna grobišča II: grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu*. – Katalogi in monografije 32, Ljubljana.
- JANEŽIČ, M. 2021, *Lončarska obrt v Petovionii: sledovi lončarske proizvodnje in analiza keramičnega gradiva na območju Doma upokojencev Ptuj*. – Monografije CPA 12, Ljubljana.
- JANKOVITS, K. 1992, Spätbronzezeitliche Hügelgräber in der Bakony-Gegend. – *Acta Archaeologica Academiae Scientiarum Hungaricae* 44, 3–75.
- JEREB, M. 2009, Bronzodobni depo. – V: I. Šavel, *Pod Kotom-jug pri Krogu*, Arheologija na avtocestah Slovenije 7, Ljubljana, 151–153.
- JERIN, B. 2001, *Čolničaste fibule v Sloveniji*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- JEVREMOV, B. 1985, Novosti o obrtniških dejavnostih in nekaj drobcev iz arheoloških izkopavanj v letih 1970–1980. – *Ptujski zbornik* 5, 419–430.
- JIRÁN, L. 2002, *Die Messer in Böhmen*. – Prähistorische Bronzefunde VII/5, München.
- KAERNER, J. 1989, *Zur Chronologie der slowenisch drauländischen Urnenfelder und deren Beziehung zu benachbarten Gebieten*. – Magistrska naloga. Univerza v Heidelbergu, Heidelberg.
- KALICZ, N. 1984, Die Hatvan Kultur. – V: N. Tasić (ur.), *Kulture ranog bronzanog doba Karpatkog basena i severnog Balkana*, Balcano Pannonica 22, Beograd, 133–190.
- KALICZ-SCHREIBER, R. 1991a, Die Vermittlungsrolle in süd-nord Richtung der Somogyvár-Vinkovci-Kultur in der frühen Bronzezeit. – *Budapest Régiségei* XXVIII, 9–43.
- KALICZ-SCHREIBER, R. 1991b, Das spätbronzezeitliche Gräberfeld von Budapest (Ungarn). – *Prähistorische Zeitschrift* 66/2, 161–196.
- KAPPEL, I. 1969, *Die Graphittonkeramik von Manching*. – Die Ausgrabungen in Manching 2, Wiesbaden.
- KARWOWSKI, M. 1998–1999, Keltische Glasarmringe und Ringerperlen vom Oberleiserberg bei Ernstbrunn, Niederösterreich. – *Archaeologia Austriaca* 82–83, 209–220.
- KARWOWSKI, M. 2004, *Latènezeitlicher Glasringschmuck aus Ostösterreich*. – Mitteilungen der Prähistorischen Kommission 55, Wien.
- KARL, R. in S. PROCHASKA 2005, *Die letènezeitliche Siedlung von Göttlesbrunn p.B. Bruck an der Leitha, Niederösterreich*. – *Historica Austria* 6, Wien.
- KAVUR, B. 2001, Meljski hrib and the late prehistoric regional settlement pattern. – V: A. Lippert (ur.), *Die Drau-, Mur- und Raab-Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend: Akten des internationalen und interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg*, Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie 78, Bonn, 355–364.
- KAVUR, B. 2005, Kamnita orodja na najdišču Čatež–Srednje polje. – V: M. Guštin (ur.), *Prvi poljedelci. Savska skupina lengyelske kulture*, Annales Mediterranea, Koper, 131–144.
- KAVUR, B. 2007, Middle to Late Bronze Age in Eastern Slovenia. The highways to archaeological knowledge. – V: G. Tiefengraber (ur.), *Studien zur Mittel- und Spätbronzezeit am Rande der Südstalpen*, Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie 148, Bonn, 51–65.
- KAVUR, B. 2018, *Sodolek*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 54, Ljubljana.
- KEMENCZEI, T. 1975, Zur Verbreitung der spätbronzezeitlichen Urnenfelderkultur östlich der Donau. – *Folia Archaeologica* 26, 45–70.
- KERMAN, B. 2003, Kotare pri Murski Soboti. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana, 211–212.

- KERMAN, B. 2011, *Kotare – Krogi pri Murski Soboti*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 20, Ljubljana.
- KERMAN, B. 2018, *Pod Grunti – Pince pri Pincah*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 55, Ljubljana.
- KLEMENC, S., B. BUDIČ in J. ZUPAN 1999, Statistical evaluation of data obtained by inductively coupled plasma atomic emission spectrometry (ICP-AES) for archaeological copper ingots. – *Analytica Chimica Acta* 389, 141–150.
- KOPRIVNIK, V. 2000, Rimska doba. – V: M. Strmčnik Gulič (ur.), *Poročilo o arheoloških raziskavah na avtocestnem odseku Slivnica–Pesnica, na odseku Slivnica*, Maribor.
- KOROŠEC, P. 1951, *Prazgodovinska naselbina na Ptujskem gradu*. – Dela 1. razreda SAZU I/6, Ljubljana.
- KOROŠEC, P. 1957, Keramika z licensko ornamentiko (Litzenkeramik) na Ljubljanskem barju. – *Arheološki vestnik* 8, 9–25.
- KOROŠEC, P. 1959, Kulturna opredelitev materialne kulture na kolih iz Iga. – *Arheološki vestnik* 9–10, 94–105.
- KOVAČ, O. 2004, *Hajndl pri Ormožu – prazgodovinska naselbina, območje 1*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- KRAMBERGER, B., M. JERALA in M. NOVŠAK 2021, *Spodnje Hoče*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 90, Ljubljana.
- KRAMER, M. 1996, Zum Beginn der Hallstattkultur in der Steiermark. – V: E. Jerem in A. Lippert (ur.), *Die Osthallstattkultur. Akten des Internationalen Symposiums, Sopron, 10.–14. 05. 1994*, *Archaeolingua* 7, Budapest, 209–220.
- KRIŽ, B. 2001, *Kelti v Novem mestu. Razstavniki katalog/The Celts in Novo mesto. Exhibition Catalogue*. – Novo mesto.
- KRIŽ, B. 2003, *Bela Cerkev – Pod Vovkom*. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana, 93–94.
- KUJUNDŽIČ, Z. 1982, *Poetovjske nekropole*. – Katalogi in monografije 20, Ljubljana.
- KURZYNSKI, K. 1996, »...und ihre Hosen nennen sie baracas« *Textilfunde und Textiltechnologie der Hallstatt- und Latènezeit und ihr Kontext*. – *Internationale Archäologie* 22, Espelkamp.
- KUSTÁR, R. 2000, Spätbronzezeitliches Hügelgrab in Isztimér-Csószpuszta. – *Alba Regia* 29, 7–53.
- LAMUT, B. 1988–1989, Kronološka slika prazgodovinske naselbine v Ormožu. – *Arheološki vestnik* 39–40, 235–276.
- LAMUT, B. 2000a, Zgodnja bronasta doba. – V: M. Strmčnik Gulič (ur.), *Poročilo o arheoloških raziskavah na avtocestnem odseku Slivnica–Pesnica, na odseku Slivnica*, Maribor.
- LAMUT, B. 2000b, Latensko obdobje. – V: M. Strmčnik Gulič (ur.), *Poročilo o arheoloških raziskavah na avtocestnem odseku Slivnica–Pesnica, na odseku Slivnica*, Maribor.
- LAMUT, B. 2001, Ormož – The Chronological Structure of the Late Bronze and Early Iron Age Settlement. – V: A. Lippert (ur.), *Die Drau-, Mur- und Raab-Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend: Akten des internationalen und interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg*, *Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie* 78, Bonn, 201–242.
- LAMUT, B. 2007, Kamnita orodja iz prazgodovinske naselbine v Ormožu. – V: B. Lamut (ur.), *Kamen v davnini. Kamnine, fosili, kamnita orodja. Publikacija ob priložnostni razstavi*, Ormož, 24–32.
- LEBEN, F. 1967, Stratigrafija in časovna uvrstitev jamskih najdb na Tržaškem Krasu (prispevek k poznavanju jamske arheologije na slovenskih tleh). – *Arheološki vestnik* 18, 43–111.
- LEONARDI, G. 2004, Note sul popolamento del territorio bellunese tra Neolitico ed Eta del bronzo. – V: G. Leonardi (ur.), *Il popolamento delle Alpi nord-orientali tra Neolitico ed Etá del bronzo*, Belluno, 71–101.
- LOCHNER, M. 1986a, Das frühurnenfelderzeitliche Gräberfeld von Baierdorf, Niederösterreich–eine Gesamtdarstellung. – *Archaeologia Austriaca* 70, 263–293.
- LOCHNER, M. 1986b, Ein urnenfelderzeitliches Keramikdepot aus Oberravelsbach, Niederösterreich. – *Archaeologia Austriaca* 70, 295–315.
- LOCHNER, M. 1991a, Ein Gräberfeld der älteren Urnenfelderzeit aus Horn, Niederösterreich. – *Archaeologia Austriaca* 74, 137–220.
- LOCHNER, M. 1991b, *Studien zur Urnenfelderkultur im Waldviertel (Niederösterreich)*. – Mitteilungen der prähistorischen Kommission 25, Wien.
- LOCHNER, M. 1994, Späte Bronzezeit, Urnenfelderzeit. – V: J. W. Neugebauer (ur.), *Bronzezeit in Ostösterreich*, *Wissenschaftliche Schriftreihe Niederösterreich* 98–101, St. Pölten – Wien, 195–223.
- LOVRENČAK, F. 1998, Pedogeografske značilnosti. – V: I. Gams in I. Vrišer (ur.), *Geografija Slovenije*, Ljubljana, 173–185.
- LUBŠINA TUŠEK, M. 1993, Kamnito orodje v severovzhodni Sloveniji. – V: B. Lamut (ur.), *Ptujski arheološki zbornik ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva*, Ptuj, 31–159.
- LUBŠINA TUŠEK, M. 2003, Lavše pri Šikolah. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana, 170–172.
- LUBŠINA TUŠEK, M. 2008, Zgornja Hajdina – arheološko najdišče Srednica. – *Varstvo spomenikov* 44, 316–318.
- MÄDER, A. in T. SORMAZ 2000, Die Dendrodaten der beginnenden Spätbronzezeit (Bz D) von Elgg ZH-Breiti. – *Jahrbuch der Schweizerischen Gesellschaft für Ur- und Frühgeschichte* 83, 65–78.
- MAGDIČ, A. 2006, *Prazgodovinska naselbina Hajndl pri Ormožu. Izkopavanje 1999/2000–Območje 2*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- MAJNARIČ-PANDŽIČ, N. 1977, Prilog problematici licenske keramike u sjevernoj Jugoslaviji. – *Arheološki vestnik* 27, 68–96.

- MAJNARIĆ-PANDŽIČ, N. 1989, Prilog poznavanju kasnog brončanog doba u sveverozapadnoj Hrvatskoj. – *Arheološki radovi i rasprave* 11, 9–28.
- MAJNARIĆ-PANDŽIČ, N. 1992, Ljevaonica brončanih predmeta u kasnobrončanodobnom naselju na Kalniku kod Križevaca. – *Opuscula Archaeologica* 16, 57–73.
- MAJNARIĆ-PANDŽIČ, N. 1993, Prilog poznavanju naselja i naseljenosti Brodskoga Posavlja u kasno brončano doba. – V: B. Čečak (ur.), *Naselja i stambena arhitektura od prethistorije do srednjeg vijeka na području Hrvatske*, Izdanja Hrvatskog arheološkog društva 16, Zagreb, 149–162.
- MARKOVIĆ, Z. 1994, *Sjeverna Hrvatska od neolita do brončanog doba*. – Koprivnica.
- MARKOVIĆ, Z. 2003, O genezi i počecima licenskokeramičke kulture u sjevernoj Hrvatskoj. – *Opuscula archaeologica* 27, 117–150.
- MARTINEC, M. 2002, Brončanodobna naseobinska jama s lokaliteta Grabrovac. – *Opuscula archaeologica* 26, 275–312.
- MASON, P. 2003, Dolge njive pri Beli cerkvi. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana, 119–121.
- MCKINLEY, J. I. 1993, Bone fragment size and weights of bone from modern British cremations and the implications for the interpretation of archaeological cremations. – *International Journal of Osteoarchaeology* 3, 283–287.
- MCKINLEY, J. I. 1994, *The Anglo-Saxon cemetery at Spong Hill, North Elmham Part VIII: The Cremations*. – East Anglican Archaeology Report 69, Norfolk, England.
- MCKINLEY, J. I. in C. ROBERTS 1993, *Excavation and post-excavation treatment of cremated and inhumed remains*. – Institute of Field Archaeologists Technical Paper, No. 3, Birmingham, England.
- MEDOVIĆ, P. 1988, *Kalakača – naselje ranog gvozdenog doba*. – Posebna izdanja 10, Novi Sad.
- MELE, M. 2003, *Hajndl pri Ormožu – nasebina iz starejše železne dobe*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- MELE, M. 2005, Hajndl bei Ormož – eine neue Hausform der frühen Hallstattzeit im Südostalpenraum. – *Archäologie in Deutschland* 3/05, 21.
- MELE, M. 2007, Izdelava in uporaba glajenega kamnitega orodja. – V: B. Lamut (ur.), *Kamen v davnini. Kamnine, fosili, kamnita orodja. Publikacija ob priložnostni razstavi*, Ormož, 12–20.
- METZNER-NEBELSICK, C. 2002, *Der »Thrako-Kimmerische« Formenkreis aus der Sicht der Urnenfelder- und Hallstattzeit im südöstlichen Pannonien*. – Vorgeschichtliche Forschung 23, Rahden.
- MIGLBAUER, R. 1990, *Die Gefäßkeramik der Grabung Wels Marktgelände*. – *Rei Cretariae Romanae Fautores Acta Supplementa* 7, Liestal.
- MIKL CURK, I., M. STRMČNIK GULIČ in I. TUŠEK 1984, Zur Terra Sigillata Produktion von Poetovio. – V: *Studien zur römischen Keramik. Vorträge des 13. Internationalen Kongresses der Rei Cretariae Romanae Fautores in München*, *Rei Cretariae Romanae Fautorum Acta* 23/24, München, 61.
- MIKL-CURK, I. in I. TUŠEK 1985, O središču Poetovione. – *Arheološki vestnik* 36, 285–312.
- MÜLLER KARPE, H. 1959, Beiträge zur Chronologie der Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen. – *Römisch-germanische Forschungen* 22, Berlin.
- MUNSELL 1992: *Soil Color Charts*. – New York, Macbeth.
- MURGELJ, I. 2008, *Srednja bronasta doba na Dolenjskem – primer Podsmreka*. – Magistrsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- MURGELJ, I. 2013, *Podsmreka pri Višnji Gori*. – *Arheologija na avtocestah Slovenije* 42, Ljubljana.
- MUŠIČ, B. 1998, *Poročilo o geofizikalnih raziskavah arheološkega najdišča Rogoza*. – Ljubljana (neobjavljeno poročilo).
- MUŠIČ, B. 1999, Geophysical prospecting in Slovenia: and overview with some observations related to the natural environment. – *Arheološki vestnik* 50, 349–405.
- MUŠIČ, B. 2005, Primjer geofizikalnih istraživanja trase buduće autoceste. Autocesta Zagreb–Sisak, dionica Jakuševac–Velika Gorica (jug). – *Hrvatski arheološki godišnjak* 2/2005, 456–460.
- MUŠIČ, B. 2006, Geofizikalne raziskave. – V: I. Lazar, V. Vidrih-Perko, N. Zupančič, B. Mušič, B. Djurič, D. Josipovič, A. Šemrov in M. Erič, *Ilovica pri Vranskem*, *Arheologija na avtocestah Slovenije* 1, Ljubljana, 13–16.
- NEBELSICK, L. D. 1997, Die Kalenderberggruppe der Hallstattzeit am Nordostalpenrand. – V: L.D. Nebelsick, A. Eibner, E. Lauerma in J. W. Neugebauer (ur.), *Hallstattkultur im Ostösterreich*, Wissenschaftliche Schriftenreihe Niederösterreichs 106–109, St. Pölten, 9–128.
- NADEAU, M.-J., M. SCHLEICHER, P. M. GROOTES, H. ERLENKUSER, A. GOTTDANG, D. J. W. MOUS, J. M. SARNTHEIN in H. WILLKOMM 1997, The Leibniz-Labor AMS facility at the Christian-Albrechts-University, Kiel, Germany. – *Nucl. Instrum. Methods* B123, 22–30.
- NEUGEBAUER, J. W. 1994, Mittlere Bronzezeit (Hügelgräberzeit). – V: J. W. Neugebauer (ur.), *Bronzezeit in Ostösterreich*, Wissenschaftliche Schriftenreihe Niederösterreich 98–101, St. Pölten–Wien, 145–166.
- NEUGEBAUER, J. W. 1997, Beiträge zur Erschließung der Hallstattkultur im Zentralraum Niederösterreichs. – V: L. D. Nebelsick, A. Eibner, E. Lauerma in J. W. Neugebauer (ur.), *Hallstattkultur im Ostösterreich*, Wissenschaftliche Schriftenreihe Niederösterreichs 106–109, St. Pölten–Wien, 165–190.
- NOVOTNÁ, M. 1980, *Die Nadeln in der Slowakei*. – *Prähistorische Bronzefunde* 13/6, München.

- NOVŠAK, M., S. TOMAŽIČ in S. POGALJEN 1999, *Poročilo o rezultatih arheološkega dela na prazgodovinskem najdišču Rogoza v sektorjih XI, XII, XIII, XXVI, XXVII, XXVIII, XLV, XLVII, XLVIII in LVII*. – Sevnica (neobjavljeno poročilo).
- NOVŠAK, M. in G. TICA 1998, Trnava and Šmatevž – Newly discovered pre-Roman settlements in the lower Savinja valley (Slovenija). – *Alba Regia* 27, Székesfehérvár, 25–38.
- NOVŠAK, M. 2006, *Trnava*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 2, Ljubljana.
- OMAN, D. 1981, Brinjeva gora – 1953 (obdelava prazgodovinske keramike). – *Arheološki vestnik* 32, 144–153.
- ORTON, C., P. TYERS in A. VINCE 1993, *Pottery in archaeology*. – Cambridge manuals in archaeology, Cambridge.
- OUDEMANS, T. F. M. in J. J. BOON 1991, Molecular archaeology: analysis of charred (food) remains from prehistoric pottery by pyrolysis-gas chromatography/mass spectrometry. – *Journal of analytical and applied pyrolysis* 20, 197–227.
- PAHIČ, S. 1957, *Drugo žarno grobišče v Rušah*. – Razprave 1. razreda SAZU 4/3, Ljubljana.
- PAHIČ, S. 1960–1961, Antične gomile v Prekmurju. – *Arheološki vestnik* 11–12, 88–146.
- PAHIČ, S. 1966, Keltske najdbe v Podravju. – *Arheološki vestnik* 17, 271–336.
- PAHIČ, S. 1968, Maribor v prazgodovini. – *Časopis za zgodovino in narodopisje* n.v. 4, 9–63.
- PAHIČ, S. 1972, *Pobrežje*. – Katalogi in monografije 6, Ljubljana.
- PAHIČ, S. 1978, Najdbe z rimske ceste Slovenska Bistrica – Pragersko. – *Arheološki vestnik* 29, 129–289.
- PAHIČ, S. 1981, Brinjeva gora 1953. – *Arheološki vestnik* 32, 71–143.
- PAHIČ, S. 1985, *Brinjeva gora 1954*. – Doneski k pravadnini Podravja 2, Maribor.
- PAHIČ, S. 1991, *Moji poslednji pobeški grobovi*. – Doneski k pravadnini Podravja 6, Maribor.
- PAHIČ, V. 1988–1989, Žarno grobišče na Brinjevi gori. – *Arheološki vestnik* 39–40, 181–215.
- PARE, C. 1998, Beiträge zum Übergang von der Bronze- zur Eisenzeit in Mitteleuropa. – *Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseums* 45, 293–435.
- PARZINGER, H. 1984, Die Stellung der Uferrandsiedlungen bei Ljubljana im äneolitischen Kultursystem der Mittleren Donauländer/Mesto kolišč na Ljubljanskem barju v eneolitiku in zgodnji bronasti dobi srednjega Podravja. – *Arheološki vestnik* 35, 13–76.
- PATEK, E. 1968, *Die Urnenfelderkultur in Transdanubien*. – *Archaeologia Hungarica* 44, Budapest.
- PATEK, E. 1993, *Westungarn in der Hallstattzeit*. – *Acta Humaniora* 7, Weinheim.
- PAVIŠIČ, I. 1992, Neki novi nalazi Virovitičke grupe iz Gačišta kod Virovitice. – *Prilozi Instituta za arheologiju u Zagrebu* 9, 37–48.
- PAVIŠIČ, I. 1993, Kasnobrončanodobno naselje Špičak u Bojačnom – Prilog poznavanju ruške grupe. – V: B. Lamut (ur.), *Ptujski arheološki zbornik ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva*, Ptuj, 171–188.
- PAULIK, J. 1962, Das Velatice-Beierdorfer Hügelgrab in Očkov. – *Slovenská archaeológia* 10/1, 5–96.
- PAULIK, J. 1963, Zur Problematik der Čaka-Kultur im Karpatenbecken. – *Slovenská archaeológia* 11, 269–332.
- PAVLOVIČ, D. 2007, *Grofove njive pri Drnovem. Halštatskodobna naselbina in gomila*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- PENZ, M. 2001, Späturtenfelder- und frühhallstattzeitliche Funde von der Höhensiedlung am Kapfensteiner Kogel. – V: A. Lippert (ur.), *Die Drau-, Mur- und Raab-Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend: Akten des internationalen und interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg*, Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie 78, Bonn, 271–285.
- PERKO, D. 1998, Dravska ravan. – V: M. Orožen Adamič (ur.), *Slovenija – pokrajine in ljudje*, Ljubljana, 592–605.
- PETRU, S. 1997, Metode preiskav sledov uporabe na kamnitih orodjih iz najdišč Zakajeni spodmol in Mala Triglavca. – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 24, 79–97.
- PIRKMAJER, D. 1983, *Prazgodovinska naselbina na Rifniku. Materialne ostaline iz arheoloških izkopavanj v letih 1956 do 1961*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- PITTIONI, R. 1954, *Urgeschichte des österreichischen Raumes*. – Wien.
- PLESNIČAR GEC, L. 1977, *Keramika emonskih nekropol*. – Dissertationes et monographie XX, Beograd.
- PODGORŠEK, V. 2007, Nastanek prodišč in njihov pomen za izdelavo kamnitega orodja. – V: B. Lamut (ur.), *Kamen v davnini. Kamnine, fosili, kamnita orodja. Publikacija ob priložnostni razstavi*, Ormož, 21–23.
- POLLARD, M. in C. HERON, 1996, The Chemistry and use of resinous substances. – V: M. Pollard in C. Heron (ur.), *Archaeological Chemistry*, Cambridge, 239–255.
- PRIMAS, M. 2007, Spinnwirtel im Grab-zum Symbolgehalt einer Beigabe. – V: M. Blečić, M. Črešnar, B. Hänsel, A. Hellmuth, E. Kaiser in C. Metzner Nebelsick (ur.), *Scripta praehistorica in honorem Biba Teržan*, Situla 44, Ljubljana, 301–312.
- PUŠ, I. 1971, Žarnogrobiščna nekropola na dvorišču SAZU v Ljubljani. – Razprave SAZU 7/1, Ljubljana.
- PUŠ, I. 1982, *Prazgodovinsko žarno grobišče v Ljubljani*. – Razprave SAZU 13/2, Ljubljana.
- PUŠ, I. 1988–1989, Bronastodobna naselbina pri Žlebiču. – *Arheološki vestnik* 39–40, 345–366.

- RAČIČ, B. 1951, Domače tkalstvo v Beli krajini. – *Slovenski etnograf*, 142–158.
- RAVEN, A. M., P. F. VAN BERGEN, A. W. STOTT, S. N. DUDD in R. P. EVERSHED 1997, Formation of long chain ketones in archaeological pottery by pyrolysis of acyl lipids. – *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis* 40/41, 267–285.
- REGERT, M., H. A. BLAND, S. N. DUDD, P. F. VAN BERGEN in R. P. EVERSHED 1998, Free and bound fatty acids oxidation products in archaeological ceramic vessels. – *Proceedings of the Royal Society in London: Biological Sciences*, vol. 265, 2027–2032
- REGERT, M., S. COLINART, L. DEGRANDI in O. DECAVALLAS 2001, Chemical alteration and use of beeswax through time: accelerated ageing tests and analysis of archaeological samples from various environmental contexts. – *Archaeometry* 43 (4), 549–569.
- REGERT, M., N. GARNIER, O. DECAVALLAS, C. CREN-OLIVÉ in C. ROLANDO 2003a, Structural characterization of lipid constituents from natural substances preserved in archaeological environments. – *Measurement Science and Technology* 14, 1620–1630.
- REGERT, M., S. VACHER, C. MOULHERAT in O. DECAVALLAS 2003b, Adhesive production and pottery function during the Iron age at the site of Grand Aunay. – *Archaeometry* 45, 101–120.
- REIMER, P. J., M. BAILLIE, E. BARD, A. BAYLISS, J. W. BECK, C. BERTRAND, P. BLACKWELL, C. BUCK, G. BURR, K. CUTLER, P. DAMON, R. EDWARDS, R. FAIRBANKS, M. FRIEDRICH, T. GILDERSON, A. HOGG, K. HUGHEN, B. KROMER, G. MCCORMAC in C. WEYHENMEYER 2004, IntCal04 terrestrial radiocarbon age calibration, 0–26 cal kyr BP. – *Radiocarbon* 46/3, 1029–1058.
- RIESER, B. in H. SCHATENTHALER 1998–1999, Urgeschichtlicher Kupferbergbau im Raum Schwaz-Brixlegg, Tirol. – *Archaeologia Austriaca* 82–83, 135–179.
- RIHA, E. 1990, *Der römische Schmuck aus Augst und Kaiseraugst*. – Forschungen in Augst 10, Augst.
- ŘÍHOVSKÝ, J. 1972, *Die Messer in Mähren und dem Ostalpengebiet*. – Prähistorische Bronzefunde VII/1, München.
- ŘÍHOVSKÝ, J. 1979, *Die Nadeln in Mähren und Ostalpengebiet*. – Prähistorische Bronzefunde XIII/5, München.
- ŘÍHOVSKÝ, J. 1982a, *Das Urnengräberfeld von Podolí*. – *Fontes Archaeologiae Moraviae* 15, Brno.
- ŘÍHOVSKÝ, J. 1982b, *Lovčičky. Jungbronzezeitliche Siedlung in Mähren*. – Materialien zur Allgemeinen und Vergleichenden Archäologie 15, München.
- ŘÍHOVSKÝ, J. 1983, *Die Nadeln in Westungarn I*. – Prähistorische Bronzefunde XIII/10, München.
- RYCHNER, V. in N. KLÄNTSCHI 1995, *Arsenic, nickel et antimoine. Une approche de la métallurgie du Bronze moyen et final en Suisse par l'analyse spectrométrique I–II*. – *Cahiers d'archéologie romande* 63, Lausanne.
- ROBERTS, B. K. 1996, *Landscape of Settlement. Prehistory to the present*. – London.
- SANKOVIČ, S. 2009, Zgodnjebronastodobne najdbe. – V: I. Šavel, *Pod Kotom – jug pri Krogu*, Arheologija na avtocestah Slovenije 7, Ljubljana, 139–146.
- SANKOVIČ, S. 2010, Začetki bronaste dobe v Prekmurju. – V: B. Kerman (ur.), *Zbornik soboškega muzeja* 15, 91–105.
- SCHIERER, I. 1987, Ein Webstuhlbeleg aus Gars-Thunau. Rekonstruktionsversuch und Funktionsanalyse. – *Archaeologia Austriaca* 70, 29–87.
- SCHOPPER, F. 1996, Zu Radiokarbondatierungen mittelbronzezeitlicher bis früheisenzeitlicher (ca. 1600–500 v.CHR) Funde in Mitteleuropa. – V: K. Randsborg (ur.), *Absolute Chronology. Archaeological Europe 2500–500 BC*, Acta Archaeologica 67, Supplementa I, København, 211–218.
- SCOLLAR, I. 1990, *Archaeological prospecting and remote sensing*. – Topics in remote sensing 2, Cambridge, New York.
- SMOLNIK, R. 1994, *Der Burgstallkogel bei Kleinklein II. Die Keramik der vorgeschichtlichen Siedlung*. – Veröffentlichungen des vorgeschichtlichen Seminars Marburg 9, Marburg.
- SOMOGYI, K. 2004, A kisapostagi kultúra birituálistemetője Ordacsehi-Csereföldöna/Das birituelle Gräberfeld der Kisapostag-Kultur in Ordacsehi-Csereföldöna (Fundort M7 S 27). – V: G. Ilon (ur.), *Momos III. – Óskoros Kutatók III. Összejövetelének konferenciakötete*, Szombathely, 349–382.
- SPERBER, L. 1987, Untersuchungen zur Chronologie der Urnenfelderzeit im nördlichen Alpenvorland von der Schweiz bis Oberösterreich. – *Antiquitas* 3/29, Bonn.
- SPERBER, L. 2003, Siedlungen als Kontroll- und Organisationsspunkt für Wirtschaft und Verkehr im spätbronzezeitlichen Nordtirol. – *Bayrische Vorgeschichtsblätter* 68, 19–51.
- STARE, F. 1954, *Ilirske najdbe železne dobe v Ljubljani*. – Dela 1. razreda SAZU 9, Ljubljana.
- STARE, F. 1973, *Prazgodovina Šmarjete*. – Katalogi in monografije 10, Ljubljana.
- STARE, F. 1975, *Dobova*. – Posavski muzej Brežice 2, Brežice.
- STEELE, D. G. in C. A. BRAMBLETT 1988, *The anatomy and biology of the human skeleton*. – College Station, Texas.
- STRITAR, A. 1990, *Krajina. Krajinski sistemi. Raba in varstvo tal v Sloveniji*. – Ljubljana.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1979, Prazgodovinske gomile na Legnu pri Slovenj Gradcu. – *Arheološki vestnik* 30, 101–150.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1980, *Žarno grobišče iz Rabelče vasi pri Ptujju*. – Situla 20–21, Ljubljana, 61–70.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1988–1989, Bronastodobni naselitveni kompleks v Rabelčji vasi na Ptujju. – *Arheološki vestnik* 39–40, 147–170.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1993, Skrb za izročilo preteklosti. – V: B. Lamut (ur.), *Ptujski arheološki zbornik zbornik ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva, Ptuj*, 481–504.

- STRMČNIK GULIČ, M. 1996, Novosti v arheološkem bogastvu Hoč. – V: J. Fridl (ur.), *Hoče-850 – območje hoške pražupnije*, Hoče, 105–126.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1999, *Poročilo o opravljenih zaščitnih arheoloških izkopavanjih: Rogoza 1998, 1999 (AC SK04 Slivnica–Miklavž)*. – Maribor (neobjavljeno poročilo).
- STRMČNIK GULIČ, M. (ur.) 2000, *Poročilo o arheoloških raziskavah na avtocestnem odseku Slivnica–Pesnica, na odseku Slivnica*. – Maribor (neobjavljeno poročilo).
- STRMČNIK GULIČ, M. 2001a, Rogoza. – *Letno poročilo 1999. Zavedanje za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor*. – Maribor.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2001b, Nova podoba prazgodovinske poselitve na zahodnem obrobju Dravskega polja. – *Arheološki vestnik* 52, 117–130.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003a, Pobrežje pri Mariboru. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana, 206–207.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003b, Slivnica pri Mariboru 1. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, Ljubljana, 237–238.
- STRMČNIK GULIČ, M. 2003c, Spodnje Hoče. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami*, 242–243, Ljubljana.
- STRMČNIK GULIČ, M. et al. 2006, *Poročilo o arheoloških raziskavah na trasi avtoceste Slivnica–Pesnica, na odseku priključka Ptujška–priključek Zrkovska*. – Maribor (neobjavljeno poročilo).
- STRMČNIK GULIČ, M., M. KAJZER CAFNIK in I. BIZJAK 2007, *Poročilo o arheoloških raziskavah na trasi avtoceste Slivnica–Draženci. Arheološko najdišče Orehova vas*. – Maribor (neobjavljeno poročilo).
- STUIVER, M. in H.A. POLACH 1977, Discussion: Reporting of ¹⁴C Data. – *Radiocarbon* 19/3, 355–363.
- SZATHMÁRI, I. 1983, Kisapostager Gräber im bronzezeitlichen Gräberfeld von Dunaújváros. – *Alba Regia* 20, 7–36.
- ŠAVEL, I. 1994, *Prazgodovinske naselbine v Pomurju*. – Monumenta Pannonica, Murska Sobota.
- ŠAVEL, I. 2009, *Pod Kotom – jug pri Krogu*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 7, Ljubljana.
- ŠAVEL, I. in S. SANKOVIČ 2011, *Pri Muri pri Lendavi*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 23, Ljubljana.
- ŠIMEK, M. 1975, Licenska keramika u Gradskom muzeju Varaždin. – *Godišnjak Gradskog muzeja Varaždin* 5, 13–24.
- ŠIMIĆ, J. 1992, Horizont kasnij brončanog doba na lokalitetu »Gradac« u Sarvašu. – *Prilozi Instituta za arheologiju u Zagrebu* 9, 31–48.
- TECCO HVALA, S., J. DULAR in E. KOCUVAN 2004, *Železnodobne gomile na Magdalenski gori*. – Katalogi in monografije 36, Ljubljana.
- TERŽAN, B. 1989, Pohorje – prazgodovinski rudarski revir? – *Časopis za zgodovino in narodopisje* 60/2, 238–260.
- TERŽAN, B. 1990, *Starejša železna doba na Slovenskem Štajerskem*. – Katalogi in monografije 25, Ljubljana.
- TERŽAN, B. 1994, Sonde 9, 18 in 19 na prečnem nasipu gradišča. – V: S. Gabrovec (ur.), *Stična I. Naselbinska izkopavanja*, Katalogi in monografije 28, Ljubljana, 120–137.
- TERŽAN, B. 1995, Stand und Aufgaben der Forschungen zur Urnenfelderzeit in Jugoslawien. – V: M. zu Erbach (ur.), *Beiträge zur Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen. Ergebnisse eines Kolloquiums*, Monographien des Römisch-Germanischen Zentralmuseums 35, Bonn, 323–372.
- TERŽAN, B. 1996, Weben und Zeitmessen im südostalpinen und westpannonischen Gebiet. – V: E. Jerem in A. Lippert (ur.), *Die Osthallstattkultur. Akten des Internationalen Symposiums, Sopron, 10.–14. Mai 1994*, Archaeolingua 7, Budapest, 507–536.
- TERŽAN, B. in M. ČREŠNAR 2021, Sklepna beseda. Pohorsko Podravje v pozni bronasti in starejši železni dobi/Conclusion. The Pohorsko Podravje region during the Late Bronze and Early Iron Ages – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Pohorsko Podravje pred tremi tisočletji. Tradicija in inovativnost v pozni bronasti in starejši železni dobi/Pohorsko Podravje three millennia ago. Tradition and innovation in the Late Bronze and Early Iron Ages*, Katalogi in monografije 44, Ljubljana, 561–584.
- TICA, G. in B. DJURIĆ 2007, *Šmatevž*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 4, Ljubljana.
- TIEFENGRABER, G. 2001, Vorberichte über die Ausgrabungen 1999 und 2000 in Murska Sobota/Nova tabla. – V: A. Lippert (ur.), *Die Drau, Mur und Raab Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend: Akten des internationalen und interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg*, Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie 78, Bonn, 77–101.
- TIEFENGRABER, G. 2005, *Untersuchungen zur Urnenfelder- und Hallstattzeit im Grazer Becken*. – Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie 124, Bonn.
- TOMANIČ-JEVREMOV, M. 1988–1989, Žarno grobišče v Ormožu. – *Arheološki vestnik* 39–40, 277–322.
- TOMANIČ-JEVREMOV, M., A. TOMAŽ in B. KAVUR 2006, Neolitske in bakrenodobne najdbe s Ptujkega gradu. – V: A. Tomaž (ur.), *Od Sopota do Lengyela. Prispevki o kamenodobnih in bakrenodobnih kulturah med Savo in Donavo*, Annales Mediterranea, Koper, 175–194.
- TOMAZO-RAVNIK, T. 1990, Poročilo o žganih človeških ostankih iz Pivole – antropološka analiza/A report on the cremated human remains from Poštela-An anthropological analysis. – V: B. Teržan, *Starejša železna doba na Slovenskem Štajerskem*, Katalogi in monografije 25, Ljubljana, 373.
- TOMAŽ, A. 1997, Tehnološka raziskava lončenine iz Moverne vasi v Beli krajini. – *Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 24, 113–130.
- TOMAŽ, A. 2005, Čatež–Sredno polje. Analiza neolitske keramike iz objektov 055 in 093. – V: M. Guštin (ur.), *Prvi poljedelci. Savska skupina Lengyelske kulture*, Annales Mediterranea, Koper, 113–127.

- TOMAŽ, A. in A. VELUŠČEK 2005, Resnikov prekop na Ljubljanskem barju 1962 in 2002. – V: M. Guštin (ur.), *Prvi poljedelci. Savska skupina Lengyelske kulture*, Annales Mediterranea, Koper, 87–98.
- TOMAŽIČ, S. 2000, *Keramika s prazgodovinskega najdišča Šiman pri Gotovljah*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- TOMAŽIČ, S. in S. OLIČ 2009, *Šiman pri Gotovljah*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 9, Ljubljana.
- TOMBER, R. in J. DORE 1998, *The National Roman Fabric Reference Collection; a Handbook*. – Museum of London Archaeology Service Monograph 2, London.
- TORMA, I. 1972, Eine Siedlung der Kisapostag Kultur in Balatonyörök/A kisapostagi kultúra Balatonyörökön. – *A Vezprém magyei múzeumok közleményei* 11, 15–39.
- TORMA, I. 1978, A balatonkali bronzkori sír/Das bronzezeitliche Grab von Balatonkali. – *A Vezprém magyei múzeumok közleményei* 13, 15–27.
- TOŠKAN, B. in J. DIRJEC 2010, Ekonomska specializacija in socialna diferenciacija v poznobronastodobnem in zgodnježeleznodobnem Ormožu: arheozoološki pogled. – V: J. Dular in M. Tomanič Jevremov (ur.), *Ormož, utrjeno naselje iz pozne bronaste in starejše železne dobe*, Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 18, Ljubljana, 99–121.
- TRAMPUŽ OREL, N. in T. DRGLIN 2005, ICP-AES comparative study of some Late Bronze Age hoards: evidence for low impurity bronzes in the Eastern Alps. – *Nuclear Instruments and Methods in Physics Research B* 239, 44–50.
- TRAMPUŽ OREL, N., D. J. HEATH in V. HUDNIK 1996, Spektrometrične raziskave depojskih najdb pozne bronaste dobe/Spectrometric research of the Late Bronze Age hoard finds. – V: B. Teržan (ur.), *Depojske in posamezne kovinske najdbe bakrene in bronaste dobe na Slovenskem/Hoards and individual metal finds from the Eneolithic and Bronze Ages in Slovenia II*, Katalogi in monografije 30, Ljubljana, 165–242.
- TRAMPUŽ OREL, N. in D. J. HEATH 2001, Depo Kanalski vrh – študija o metalurškem znanju in kovinah na začetku 1. tisočletja pr. n. š. – *Arheološki vestnik* 52, 143–171.
- TRAMPUŽ OREL N. in R. URANKAR 2009, Kemijska sestava predmetov iz poznobronastodobne depojske najdbe Pod Kotom. – V: I. Šavel, *Pod Kotom – jug pri Krogu*, Arheologija na avtocestah Slovenije 7, Ljubljana, 154–156.
- TURK, P. 1997, Das Depot eines Bronzegießers aus Slowenien-Opfer oder Materiallager? – V: A. Hänsel in B. Hänsel (ur.), *Gaben an die Götter. Schätze der Bronzezeit Europas*, Bestandkataloge 4, Berlin, 49–52.
- TURK, P. 2000, *Depoji pozne bronaste dobe med panonskim in apeninskim prostorom*. – Doktorska disertacija. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- TURK, P. 2003, Late Bronze Age Lowland Settlement in Central Slovenia. – V: H. Thrane (ur.), *Diachronic Settlement Studies in the Metal Ages. Report on the ESF workshop Moesgård, Denmark, 14.–18. oktober 2000*, Jutland Archaeological Society publications 45, Højbjerg, Århus, 109–119.
- TURK, P. in V. SVETLIČIČ 2005, Neolitska naselbina v Dragomlju. – V: M. Guštin (ur.), *Prvi poljedelci. Savska skupina Lengyelske kulture*, Annales Mediterranea, Koper, 65–78.
- TUŠEK, I. 1996, Arheološka zaščitna izkopavanja pri Koštomaju na Hajdini. – *Ptujski zbornik VI/1*, 200–227.
- TUŠEK, I. 2004, Arheološka zaščitna izkopavanja na prizidku h ginekološko-porodnem oddelku splošne bolnišnice dr. Jožeta Potrča na Ptujju v letih 1989 do 1991. – V: L. Šuligoj (ur.), *Zbornik splošne bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj, 1874–2004*, Ptuj, 55–72.
- URBAN, O. 1996, Zur Chronologie der jüngeren Latenezeit in Ostösterreich. – *Arheološki vestnik* 47, 197–207.
- VASIČ, R. 2003, *Die Nadeln im Zentralbalkan*. – Prähistorische Bronzefunde XIII/11, München.
- VERBIČ, T. 2008, *Poročilo o geološkem pregledu arheološkega najdišča Rogoza*. – Ljubljana (neobjavljeno poročilo).
- VELUŠČEK, A. 1996, Kostel, prazgodovinska naselbina. – *Arheološki vestnik* 47, 55–134.
- VELUŠČEK, A. 2002 (ur.), *Pobrežje IA in B. Poročilo o zaščitnih arheoloških izkopavanjih*. – Maribor (neobjavljeno poročilo).
- VENCLOVA, N. 1990, *Prehistoric glass in Bohemia*. – Praga.
- VIDRIH-PERKO, V. 2006, Keramično gradivo. – V: I. Lazar, *Ilovica pri Vranskem*, Arheologija na avtocestah Slovenije 1, Ljubljana, 86–247.
- VINSKI GASPARINI, K. 1973, *Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj*. – Zadar.
- VINSKI GASPARINI, K. 1983, Litzen-keramika savsko-dravskog međuriječja. – V: A. Benac (ur.), *Praistorija Jugoslavenskih zemalja IV. Bronzano doba*, Sarajevo, 484–492.
- VRDOLJAK, S. 1994, Tipološka klasifikacija kasnobrončanodobne keramike iz naselja Kalnik-Igrišče (SZ Hrvatska). – *Opuscula Archaeologica* 18, 7–81.
- VOMER GOJKOVIČ, M. 1993, Lončarsko opekarska delavnica v rimski obrtniški četrti na Ptujju. – V: B. Lamut (ur.), *Ptujski arheološki zbornik zbornik ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva*, Ptuj, 449–480.
- VOMER GOJKOVIČ, M. 2004, Življenje v rimski lončarsko-opekarski delavnici. Arheološke izkopanine malo drugače. – V: L. Šuligoj (ur.), *Zbornik splošne bolnišnice dr. Jožeta Potrča Ptuj, 1874–2004*, Ptuj, 81–91.
- WAND-SEYER, G. 1985, *Die jungbronzezeitlichen Gräberfelder von Gladbeck, Herne und Recklinghausen*. – *Bodenaltertümer Westfalens* 22, Mainz.

ZIMMERMANN, W. H. 1998, *Pfosten, Ständer und Schwelle und der Übergang vom Pfosten- zum Ständerbau-Eine Studie zu Innovation und Beharrung im Hausbau. Zu Konstruktion und Haltbarkeit prähistorischer bis neuzeitlicher Holzbauten von den Nord- und Ostseeländern bis zu den Alpen.* – Probleme der Küstenforschung im südlichen Nordseegebiet 25, Oldenburg.

ZUPANČIČ, N. 2008, *Vzorci kamnitih artefaktov in kamnin iz arheološkega najdišča Rogoza. Poročilo.* – Ljubljana.

ZUPANČIČ, N. 2015, *Analiza vzorcev kamnitih artefaktov in kamnin.* – V: L. Grahek, *Orehova vas, Arheologija na avtocestah Slovenije* 46, 340.

ŽIŽEK, T. 2005, *Dolge njive pri Školah.* – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.

ŽNIDARČIČ, M. in P. MIOČ 1989, *Osnovna geološka karta. 1 : 100.000. Tolmač za lista Maribor in Leibniz.* – Beograd.

13 Katalog stratigrafskih enot

Mira Strmčnik Gulič, Matija Črešnar

Osnovni podatki stratigrafske enote (SE), ki jih podajamo v katalogu, zajemajo njeno lokacijo v sektorju in kvadrantu ter njene dimenzije. Če smo imeli na razpolago tudi njene absolutne višine, so objavljene tudi te. Sledi opis in mesto v stratigrafiji najdišča ter morebitna pripadnost kateremu izmed objektov. Prav tako so omenjene najdbe, ki so bile v posamezni enoti stratigrafije odkrite, dodana pa je tudi povezava s Katalogom arheološkega gradiva.

Okrajšave

dl.	dolžina
š.	širina
gl.	globina
db.	debelina
v.	višina
pr.	premer
vel.	velikost
povp.	povprečna
zg.	zgornji/-a
maks.	maksimalen/-na
min.	minimalen/-na

13.1 Seznam osnovnih stratigrafskih enot

SE 1

Sek. I–LVIII; gl. 0–0,25/0,40 m¹⁴⁴

Temno rjava, polmastna, z drobnim gruščem mešana humozna orna plast z veliko količino organskih ostankov ter z najdbami prazgodovinske (6523 odlomkov), antične (783 odlomkov) in recentne keramike (5019 odlomkov), prežganega stenskega ometa (299 kosov) antične in recentne opeke ter recentnega stekla in železa. V nekaterih sektorjih (IV, VII, X, LVII) jo je bilo mogoče ločiti na dve plasti (SE 1a in SE 1b), pri čemer je slednja bolj zbita in je vsebovala več gruščja ter manj recentnih najdb. V katalogu je objavljenih 78 najdb iz te stratigrafske enote, od tega en brezobličien kos bakra (G124), tri kamnita orodja (G44, G974, G1055), prevladuje pa keramika (G17–G23, G34–G36, G62, G198, G498–G502, G656, G664, G676–G680, G691, G890–G891, G911–G912, G942, G968–G973, G975, G1077–G1082, G1153–G1154, G1184, G1190–G1197, G1203–G1216, G1225–G1229, G1309, G1316).

SE 2

Sek. I–LVIII, gl. 0,25/0,40–0,50/0,60 m

V zgornjem delu svetlo rjava ilovnato-peščena naplavinska plast, ki globlje postaja vse bolj rumena, z najdbami prazgodovinske (7298 odlomkov), antične (440 odlomkov) in recentne keramike (476 odlomkov), prežganega stenskega ometa (100 kosov), antične in recentne opeke ter nekaj recentnega železa.

Značilna je bila za vse sektorje, kjer se je nahajala pod plastjo SE 1. Plitko, na globini 0,25 m, se je pojavila v južnejših sektorjih, medtem ko je bila v sektorju XXXIX ugotovljena šele na globini 0,40 m. V nekaterih sektorjih (I, II, III, XVII, XVIII, XIX, L, LVII) jo je mogoče ločiti na dve plasti (SE 2a in SE 2b). V katalogu je objavljenih 144 najdb iz te plasti, od tega šest kamnitih orodij (G42, G58, G61, G823, G829), drugo pa je keramično gradivo (G1–G5, G8–G15, G26–G32, G37–G41, G43, G52–G56, G59–G60, G71–G74, G125, G150–G152, G665, G681–G686, G692–G695, G763–G775, G816–G822, G824–G828, G879, G892,

144 Pri globinah gre za globino od zgornjega nivoja najvišje plasti SE 1, saj zaradi spleta okoliščin za večino plasti nimamo podatkov o njihovi absolutni višini.

G913–G919, G941, G997, G1063, G1126–G1136, G1162, G1217–G120, G1230–G1241, G1254–G1256, G1276, G1285–G1289, G1310–G1314, G1317–G1322, G1336).

SE 2b¹⁴⁵

Sek. IX in X; dl. 52 m, š. do 10 m, gl. 0,30/0,40–0,50 m

Rdečerjava peščena plast z drobnimi kamenčki (0,5–1 cm) je bila ugotovljena le v dveh sektorjih. Poteka od zahoda proti vzhodu in najverjetneje predstavlja ostanek struge nekdanjega potoka. Ležala je na plasti SE 3 in pod plastjo SE 2.

SE 3

Temno rdečerjavi rečni prod oziroma matična geološka osnova. Povprečno se je pojavil na globini od 0,65 do 0,70 m, čeprav se je večkrat dvigal in spuščal. Tako se je v sektorjih od IV do VI nahajal na globini le 0,30 m, v sektorjih od XX do XXVII pa šele na 1,35 m, a se je že v sosednjih sektorjih dvignil na povprečno globino. Tukaj plast oblikuje teraso, pod katero je tekel vodotok, in je tako pogojeval poselitev. Kot na skrajnem jugu se je plast močnejše dvignila tudi na severu, kjer jo je bilo mogoče zaslediti že na 0,50 m pod površjem. Pod njim so se menjavale rdečkaste mivke in prodi, vanj je bila vkopana velika večina jam za sohe in drugih nedefiniranih poglobitev. Pokrivala so ga različne plasti, v severnem in vzhodnem delu sektorja XLVI pa le orna plast SE 1. Čeprav gre za geološko podlago, ji je bilo pripisanih 413 odlomkov prazgodovinske, dva odlomka antične in 13 odlomkov recentne keramike ter 54 kosov prežganega stenskega ometa, ki so verjetno ležali na njeni površini.

V katalogu je objavljenih 17 keramičnih najdb (G49, G50, G57, G666, G776, G830, G893–G903), ki pripadajo tej plasti.

SE 3a

Sek. XXXIII–XLII; gl. 0,40/0,45–0,65/0,70 m

Temno rjava, sipka, peščeno-prodnato-zemljena plast z najdbami večinoma prazgodovinske keramike in prežganega stenskega ometa. Nahajala se je pod orno plastjo SE 1 in delno SE 3b ter nad matično geološko podlago SE 3. Izkopavalci so jo pogosto enačili s plastjo SE 999, v nekaterih primerih pa so jo vzporejali tudi s SE 600. V plasti je bilo odkritih 6047 odlomkov prazgodovinske, 39 odlomkov antične in 48 odlomkov recentne keramike ter 117 kosov prežganega stenskega ometa. V katalogu je objavljenih 116 najdb iz te plasti, od tega en brezobličen košček bronca (G944a) ter keramika (G330, G503–G521, G667, G696–G727, G762, G777–G791, G801–G802,

G804–G815, G904–905, G920–G935, G943–G947, G976–G983, G1076).

SE 3b

Sek. XLI–XLII; gl. 0,40/0,45–0,65/0,70 m

Temno rjava, mastna, prodnato-ilovnata plast s 372 odlomki prazgodovinske keramike in devetimi kosi prežganega stenskega ometa. Nahajala se je pod orno plastjo SE 1 ter nad plastjo SE 3. V katalogu je objavljenih devet keramičnih najdb iz te plasti (G948–G956).

SE 4

Sek. IV–XIII; gl. 0,40–0,50 m

Peščeno-ilovnata plast, ki predstavlja dno plasti SE 2. Vsebovala je večino arheološkega gradiva v teh sektorjih, ki je štelo 523 odlomkov prazgodovinske keramike in osem kosov prežganega stenskega ometa ter izvrtke iz serpentina, ki je predstavljen v katalogu (G47).

SE 5

Sek. I–XXVIII; gl. 0,45/0,50–0,75/1,35 m

Temno siva, mastna, ilovnata naplavinska plast. Dokumentirana je bila le v južnih sektorjih na povprečni globini od 0,50 do 0,75 m. Izjemoma je v sektorju XXI dosegla globino 1,35 m. V sektorju XXVIII je ležala nad geološkimi plastmi SE 3 in SE 7, v sektorjih XX do XXV pa se je menjavala s pasovi plasti SE 5a. Pokrivala jo je plast SE 2. Čeprav je bila opisana kot plast brez arheoloških najdb, ji je bilo pripisanih 190 odlomkov prazgodovinske keramike in en odlomek recentne keramike ter en kos prežganega stenskega ometa. V katalogu so objavljene štiri najdbe iz te plasti, od tega ena klina (G45) in trije odlomki keramike (G17, G43, G69).

SE 5a

Sek. I–XXVIII; gl. 0,45/0,50–0,75/0,80 m

Oranžnorumena, mastna, ilovnata plast z odlomki prazgodovinske keramike, ki se je v pasovih izmenjavala s plastjo SE 5, prekrivala pa je plasti SE 6a in SE 212. Vsebovala je 19 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je eden objavljen v katalogu (G67).

SE 6

Sek. IX–XXVIII; gl. 0,65/0,80–1/1,10 m

Zelenosiva, sipka, peščena naplavinska plast z veliko količino drobcev oglja ter odlomki prazgodovinske keramike, ki je bila odkrita le v delih posameznih južnih sektorjev. Na območju sektorjev IX–XII je bila zabeležena na globini 0,45–0,50 m, nekoliko severneje pa šele na globini 0,65–0,80 m, kjer je segala do globine 1–1,10 m. V sek. XX–XXV se je pojavljala v pasovih širine 0,10–0,15 m ter se je izmenjavala s pasovi SE 6a, pa tudi SE 5 in SE 5a, pri čemer je slednja najmlajša. V sektorjih XXVII–XXVIII je prekrivala plast SE 8. Nad njo so bile plasti SE 600, SE 2, ponekod pa

145 Plast nosi isto ime kot spodnji del plasti SE 2, vendar ju je mogoče brez naprejanja ločiti, saj je obravnavana sterilna naplavinska plast, ki se je pojavljala le na omejenem območju terena.

le orna prst. Pripisanih ji je bilo 1185 odlomkov prazgodovinske keramike in štirje kosi prežganega stenskega ometa.

V katalogu je iz te plasti objavljenih 12 keramičnih najdb (G69, G75–G77, G79–G81, G126–G128, G153–G154) in okrašena glavica bronaste igle (G78).

SE 6a

Sek. XX–XXV; gl. 0,65/0,80–1/1,10 m

Sivorumena peščeno-ilovnata naplavinska plast z odlomki prazgodovinske keramike, ki se je pojavljala v ozkih pasovih in se je izmenjevala s pasovi SE 6, pa tudi SE 5 in SE 5a, pri čemer je slednja najmlajša od vseh. Vsebovala je 299 odlomkov prazgodovinske keramike in 10 kosov prežganega stenskega ometa. V katalogu je objavljenih 13 keramičnih najdb iz te plasti (G82–G94).

SE 7

Sek. IV–VI, XI–XIII, XXVI–XXVIII, gl. od 0,75 m

Svetlo rjava, ilovnata naplavinska plast brez arheoloških najdb, ki je bila odkrita na matični geološki podlagi SE 7 ter pod plastjo SE 5.

SE 8

Sek. XXI, kv. 581, 582; sek. XXIV, kv. 690, 705, 706, 717, 718; sek. XXVII, kv. 730–731, 745; sek. XXVIII, kv. 746, 754–755, 773–774, 778, 779, 801–802; gl. 1–1,20 m

Temno siva, sipka, prodnato-peščena naplavinska plast z veliko drobci oglja ter arheološkimi najdbami najstarejše prazgodovinske faze. Odložena je bila na območju južneje od sektorja XXVIII oziroma pod naselbinsko teraso, ki jo tam oblikuje geološka podlaga SE 3. Nanjo so bile odložene plasti SE 5, SE 6 in SE 6a. Vsebovala je 601 odlomek prazgodovinske keramike in dva kosa prežganega stenskega ometa. V katalogu je objavljenih 22 najdb iz te plasti, od tega košček bakra (G129), kamnita sekira (G133) in 20 odlomkov keramike (G95–G100, G129–G142, G155–G156).

SE 9

Sek. XLI–XLIX

Sivorumena, ilovnata plast, ki jo lahko enačimo s plastjo SE 1304a (sek. XXXIX) in je ležala nad geološko podlago SE 3 in pod plastjo SE 600. Plasti je pripisanih 63 odlomkov prazgodovinske keramike.

SE 9a

Sek. XLI–XLIX; gl. 0,50–0,70 m

Rumenorjava, ilovnata plast z nekaj gramoza, ki je vsebovala drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Ležala je nad plastjo SE 3 in pod plastjo SE 600, lahko pa jo vzporejamo s plastema SE 1260 (sek. XLII) in SE 1304 (sek. XLI).

SE 10

Sek. LIII, LIV; gl. 0,35–0,45 cm

Rjavordeči rahli pesek je naplavinska plast oziroma ostanek nekdanje struge potoka. Opažena je bila na vrhu plasti SE 2, kjer se je v smeri od vzhoda proti zahodu raztezala čez oba sektorja. Širina peščenega pasu je variirala od 1 do 2 m, njegova debelina pa od 0,05 do 0,10 m. Pripisanih ji je bilo 107 odlomkov prazgodovinske in en odlomek recentne keramike.

SE 11

Sek. LIII; gl. 0,45–0,50/0,55 m

Plast zelenosive, zbite, mastne, ilovnate plasti, ki so jo izkopavalci povezovali s strugo potoka SE 10. Opažena je bila v plasti SE 2 ter je delno sekala tudi plast SE 600.

SE 12

Sek. LIII, LIV

Rdečečrna, trda plast, bogata z železovimi oksidi. Povezujemo jo z dnom potoka oziroma plasti SE 10, okoli katere se nahajajo. Njena debelina je pribl. 0,05 m.

SE 13

Sek. LIV, LV, gl. od 0,55 m

Temno rjava, zemljeno-prodnata geološka osnova, ki je bila dokumentirana le v severovzhodnem vogalu sektorja LIV ter deloma v sektorju LV.

SE 14 in SE 15

Sek. LVI, LVII

Rdeča, peščena plast in siva, kompaktna ilovnata plast sta bili kot geološki podlagi ugotovljeni le s sondažnimi izkopi v najsevernejših sektorjih.

SE 212 (sek. XXIV), **SE 531/SE 530** (sek. XXVII in XXVIII), **SE 656/SE 658, SE 658a** (sek. XXIX), **SE 369/SE 369a, SE 369b** (sek. XXXII, XXXIII, XXXVI) (sl. 30b, 32, 33)

Sek. XXIV (kv. 655, 663, 664, 681, 682, 689, 690, 706, 707, 716, 717, 718); sek. XXVII (kv. 730–733, 744–745, 756), sek. XXVIII (kv. 746, 753–755, 772–775, 777–780, 800–802), sek. XXIX (kv. 803a–804, 825–826a, 827a–828, 849–852, 873–874a), sek. XXXII (kv. 875–877, 899–903, 925–928, 952, 952a), sek. XXXIII (kv. 953, 953a, 978, 978a, 979a, 1004a, 1005a, 1030a), sek. XXXVI (kv. 1031a); skupna dl. ok. 148 m, š. 4–6 m, povprečna gl. 0,65–1 m; (najvišja zgornja v. 267,96 m n. m. (kv. 1031a), najnižja zgornja v. 267,14 m n. m. (kv. 690).

Gre za ostanke struge nekdanjega vodotoka (sl. 30a, 30b). V južnem delu sektorja XXIV njen potek nakazuje temno rjavosiva naplavinska plast z veliko proda SE 212, ki je ležala na plasti SE 6a in ji je bilo pripisanih 63 odlomkov keramike, od katerih je eden predstavljen v katalogu (G212). Struga je bila tukaj sledljiva le delno, proti severu pa se je pojavila ozka struga z isto oznako. Ta se je nato

nadaljevala v sektorja XXVII, XXVIII, kjer se je razširila in poglobila. Njena oznaka je bila tukaj SE 531, pri tem pa so jo zapolnjevale plasti SE 542, SE 541 in SE 530, od najstarejše do najmlajše. Prva je bila sipka, peščeno-prodnata plast, ki je potekala po dnu struge in naj bi bila ostanek iz časa obstoja vodotoka, druga je bila siva, sipka, mivkasta plast, ki je vsebovala 15 odlomkov prazgodovinske keramike, ter tretja svetlo rjava do sivorjava, zbita, peščeno-ilovnata plast z večjimi prodniki, ki je vsebovala 701 odlomek prazgodovinske keramike, 23 odlomkov recentne in en odlomek antične keramike, osem kosov prežganega stenskega ometa, glavico bronaste igle, drobec žindre ter živalske kostne ostanke goveda in ovce oziroma koze (vzorci 1–3, 5). Severneje je imela struga še dve različni oznaki. Najprej je bila to SE 656, zapolnjena s sivorjavo gramozno zemljeno plastjo SE 658, ki je vsebovala žganino ter 4248 odlomkov prazgodovinske, osem odlomkov antične in en odlomek recentne keramike ter 195 kosov prežganega stenskega ometa, in pod njo SE 658a s 1056 odlomki prazgodovinske keramike in 140 kosi prežganega stenskega ometa. Nato je sledila SE 369, zapolnjena s sivorjavo, ilovnato plastjo SE 369a, z veliko oglja in keramike ter s sivo prodnato plastjo SE 369b na dnu struge. Slednji sta skupaj vsebovali veliko oglja, 1470 odlomkov prazgodovinske keramike, dva odlomka recentne keramike, 85 kosov prežganega stenskega ometa in nekaj živalskih kosti.¹⁴⁶

Iz plasti SE 212 je v katalogu objavljena ena keramična najdba (G118), iz plasti SE 530 25 keramičnih najdb (G157–G165, G167–G182) in glavica bronaste igle (G166), iz plasti SE 658 98 najdb, od tega štiri kamena orodja (G271, G289–G290, G493) in 94 keramičnih izdelkov (G258–G270, G272–G288, G334, G429–G492), iz plasti SE 658a 20 keramičnih najdb (G291–G310), iz plasti SE 369¹⁴⁷ 54 keramičnih najdb (G342–G345, G556–G605), iz plasti SE 369a osem keramičnih najdb (G606–G613) in iz plasti SE 369b 22 keramičnih izdelkov (G614–G635).

SE 368b

Sek. XXXIII, kv. 977, 978

Plast prodnatega nanosa na plasti SE 3, ki se je izmenjeval z lečami debelejšega oziroma drobnejšega proda. Gre za del geološke prodnate osnove SE 3, ki se je nahajal pod plastjo SE 3a.

146 Glede na opise in risbe, ki jih imamo na voljo, je najverjetnejše povezovanje plasti SE 530, SE 658 in SE 369a, a sta z njimi povezani tudi pod njimi ležeči SE 658a in SE 369b, ki sta bili po opisih sodeč podobni in bogati z arheološkim gradivom.

147 Gre za najdbe, ki so bile pripisane plastem v strugi, a jih zaradi oznake, pod katero so bile zavedene, ne moremo z gotovostjo dodeliti nobeni od njih.

SE 395 = SE 653

Sek. XXXIII, kv. 953, 953a, 978a; sek. XXIX, XXXII, kv. 875, 877, 898, 900, 901, 928, 951, 952

Svetlorjava oziroma rumenorjava ilovnata plast je bila v zahodnem delu sektorja XXXIII naložena na SE 3, ki se je v tem delu močno spustila. Po njej je potekala struga SE 531 oziroma SE 369. Po besedah izkopavalcev naj bi šlo za naplavino iz obdobja, ko obrežje potoka še ni bilo nase-ljeno. Pripisanih jima je bilo 21 odlomkov prazgodovinske keramike.

SE 460/SE 10, SE 10a, SE 11, SE 12¹⁴⁸

Sek. LV, kv. 1759–1962, 1759a–1759d, 1773–1776, 1776a–1776d, 1777–1780, 1777a–1777d; LVI, kv. 1750–1752, 1763–1767, 1768–1772, 1781–1785; dl. 52 m, š. do 9 m, gl. 0,30–0,35 m (zgornja v. 269,57 m n. m. (na Z), 269,38 m n. m. (na V)).

Nekdanja struga (SE 460) je potekala v smeri Z–V in je na vzhodnem in zahodnem delu sekala plast SE 600, njen srednji del pa je potekal po rdečerjavi prodnati plasti (SE 13). V zasutju struge so se mešale rdečerjava peščena plast (SE 10), rumenorjava mivkasta zemlja (SE 10a) in zelenosiva zbita ilovica (SE 11). Plast SE 11 je na dnu struge iz zgornje in spodnje smeri omejeval 0,01 m debel nanos zbite rdeče oksidirane peščene ilovice (SE 12). Na dnu struge je bila v kv. 1774, 1776, 1777, 1778 in 1779 odkrita večja količina prodnikov in nekaj večjih lomljencev (vel. 30–40 cm). Strugi sta se iz zahodne smeri priključila jarka, ki sta vzporedno potekala po kv. 1768–1770 oziroma 1785–1780. V kvadrantu 1774 se je struga razcepila, pojavil pa se je podolgovat otok plasti SE 600, ki je potekal do kv. 1776 d. Jugozahodno ob strugi je bila v kv. 1752, 1753, 1764, 1765 ugotovljena večja, s prodniki tlakovana površina, ki je segala prav do roba vodotoka, severno od nje pa v strugi kamnite strukture, ki so jih izkopavalci razlagali kot morebitne sohe. Zaradi njih so tukaj predpostavljali morebitni prehod čez potok.

SE 513

Sek. XXIV, kv. 717; dl. 5 m, š. 0,70 m, gl. 0,20 m

Svetlo siva naplavinska plast drobnega peska z drobcji oglja in enim odlomkom prazgodovinske keramike, ki je ležala v plasteh SE 2 in SE 6.

SE 600/SE 600a

Temno rjava prodnato-zemljena plast s številnimi arheološkimi najdbami, med katerimi predvsem proti dnu prevladuje prazgodovinska keramika. Pojavljala se je v večini sektorjev, kjer je ležala pod SE 2, v delu sektorja XLVI pa že pod orno plastjo SE 1. Prekrivala je geološko osnovo

148 Plasti SE 10–SE 12 se ponovijo dvakrat, v sektorjih LIII in LIV ter tudi severneje v sektorjih LV in LVI, pri čemer gre za dva vodotoka oziroma dve strugi istega vodotoka. Struga je bila dokumentirana le v severnejšem primeru (SE 460).

SE 3, v sektorjih XXVII, XXVIII, XXIX, XXXII, XXXVI pa tudi nekdanjo strugo z zasutji. Nekateri izkopavalci so jo enačili s plastjo SE 3a. V povprečju je bila prepoznana na globini od 0,30/0,45 m do 0,50/0,70 cm, v kontrolnem jarku v sektorju XX pa je dosegla celo 1,05 m. V dveh sektorjih (XLIX, LVII) je bila razdeljena v dve plasti: SE 600a in SE 600b. Vsebovala je 10490 fragmentov prazgodovinske, 66 odlomkov antične keramike in 243 odlomkov recentne keramike ter 261 kosov prežganega stenskega ometa.

V katalogu je objavljenih 162 najdb iz plasti SE 600, od tega tri kamena orodja (G208, G218, G1244) (G63–G66, G68, G121–G123, G183–G197, G199–G207, G209–G217, G219–G222, G331–G333, G336–G339, G346–G353, G984, G1065–G1075, G1107–G1125, G1137–G1146, G1177–G1180, G1189, G1198–G1202, G1221, G1242–G1243, G1245–G1249, G1253, G1269–G1274, G1280–G1284, G1290–G1301, G1315, G1324–G1336).

SE 601

Sek. XXIX, XXX, XXXI, XXXII, XLII, XLIII; gl. 0,15–0,50 m

Gre za gramozno plast, ki se je v omenjenih sektorjih nahajala tik pod orno prstjo in v katero so bile vkopane arheološke strukture. Nahajala se je nad plastjo SE 3.

SE 610

Sek. XXIX, kv. 803–804, 827–828, 849–852, 873–874; XXXII, kv. 876–877, 898–900, 901–903, 925–926a, 927a–928, 952a–952; dl. ok. 4 m, š. 4–6,50 m.

Rumenorjava ilovnato-gramozna plast, ki je ležala nad strugo potoka in domnevno pod plastema SE 600 in SE 2 ter v kateri je bilo najdenih 9130 odlomkov prazgodovinske, 17 odlomkov antične in sedem odlomkov recentne keramike ter 362 kosov prežganega stenskega ometa. Katalog prinaša 111 najdb iz te plasti, od tega 11 kamenih orodij (G363–G368, G378, G380, G409, G418–G419) in 100 keramičnih izdelkov (G223–G257, G354–G362, G369–G377, G379–G408, G410–G417, G420–G428).

SE 900¹⁴⁹

Sek. XLV–XLVII

Ilovnati naplavinski nanos med valovi geološke podlage SE 3, ki ni vsebovala arheoloških najdb.

SE 999

Sek. XXXVIII, kv. 1145–1148, 1165–1168, 1172–1169

Rjava zemljeno-kamnita plast, ki je sekala plast SE 3a in so ju nekateri izkopavalci celo enačili, podobna pa je tudi plasti SE 1302, ki je bila odkrita v sektorju XXXIX. Ležala je nad plastema SE 3 in SE 999a ter pod SE 2. V plasti je bilo odkritih 1301 odlomek prazgodovinske, 10 odlomkov antične in

štirje odlomki recentne keramike ter 33 kosov prežganega stenskega ometa. V katalogu je objavljenih 26 keramičnih najdb iz te plasti (G800–G815, G831–G840).

SE 999a

Sek. XXXVIII, kv. 1145–1148, 1165–1168, 1172–1169

Plast večjih prodnikov se je nahajala nad matično podlago SE 3 ter pod plastjo SE 3a.

SE 1237

Sek. XLII

Svetlo rjava naplavinska ilovnata plast z nekaj proda (db. do 0,30 m), ki je bila opažena pod orno prstjo SE 1. V njej so se pojavili ostanki najvišjih jam za sohe, vsebovala pa je 668 odlomkov prazgodovinske, sedem odlomkov antične in dva odlomka recentne keramike ter 17 kosov prežganega stenskega ometa. Katalog vsebuje eno bakreno najdbo (G961a) in osem keramičnih predmetov (G957–G964) iz te plasti.

SE 1260

Sek. XLII

Rumena ilovnata naplavinska plast je bila odkrita v južnem in zahodnem delu sektorja ter jo lahko enačimo s plastema SE 1304 (sek. XXXIX) in SE 9a (sek. XLI). Nahajala se je nad geološko podlago SE 3 in pod plastjo SE 600, vanjo pa je bilo vkopanih nekaj antropogenih struktur.

SE 1300

Sek. XXXIX

Pas rumenega peska v plasti SE 2 se je nahajal v J delu sektorja. V njem so bili najdeni 15 odlomkov prazgodovinske, en odlomek antične in dva odlomka recentne keramike. V katalogu je predstavljen en odlomek iz te plasti (G841).

SE 1301

Sek. XXXIX

Plast humusa v plasti SE 1, v kateri je bilo najdenih 53 odlomkov prazgodovinske, osem odlomkov antične in 65 odlomkov recentne keramike. Katalog vsebuje tri keramične najdbe iz te plasti (G842–G844).

SE 1302

Sek. XXXIX

Temno sivorjava zemljeno-kamnita plast, ki je nad plastjo SE 1304 potekala diagonalno čez sektor od JV–SZ. Mešala se je s plastjo SE 1303, njeno nadaljevanje proti severu pa je najverjetneje plast SE 999. V njej so bili najdeni trije odlomki prazgodovinske keramike.

SE 1303

Sek. XXXIX

Temno rjava gramozna plast, ki se je nad plastjo SE 1304 mešala s plastjo SE 1302, je vsebovala 1228 odlomkov

149 Z isto številko (SE 900) je bila označena tudi jama, ki je opredeljena med posebnimi stratigrafskimi enotami in je med drugim vsebovala bronast obroček G732.

prazgodovinske, 10 odlomkov antične in 23 odlomkov recentne keramike ter 47 kosov prežganega stenskega ometa. Katalog predstavlja 43 odlomkov keramike iz te plasti (G845–G882, G936–G939).

SE 1304

Sek. XXXIX

Rumena ilovnata plast se je razprostirala v osrednjem delu sektorja in jo lahko enačimo s plastema SE 1260 (sek. XLII) in SE 9a (sek. XLI). Nahajala se je nad geološko podlago SE 3 in pod plastjo SE 600 ter plastjo SE 1302. Vsebovala je 19 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G883).

SE 1304a

Sek. XXXIX

Sivorumena ilovnata plast se je razprostirala v severovzhodnem delu sektorja in jo lahko enačimo s plastjo SE 9 (sek. XLI). Plast je prekrivala matično geološko podlago SE 3 ter je bila pod plastjo SE 600. Vanjo so bile vkopane različne strukture antropogenega izvora.

Druge neoznačene strukture v posameznih sektorjih

Skozi sektorje I–III so v smeri SZ–JV potekale tri linije sivorjavih ilovnato-peščenenih naplavinških plasti, ki pa niso bile posebej označene.

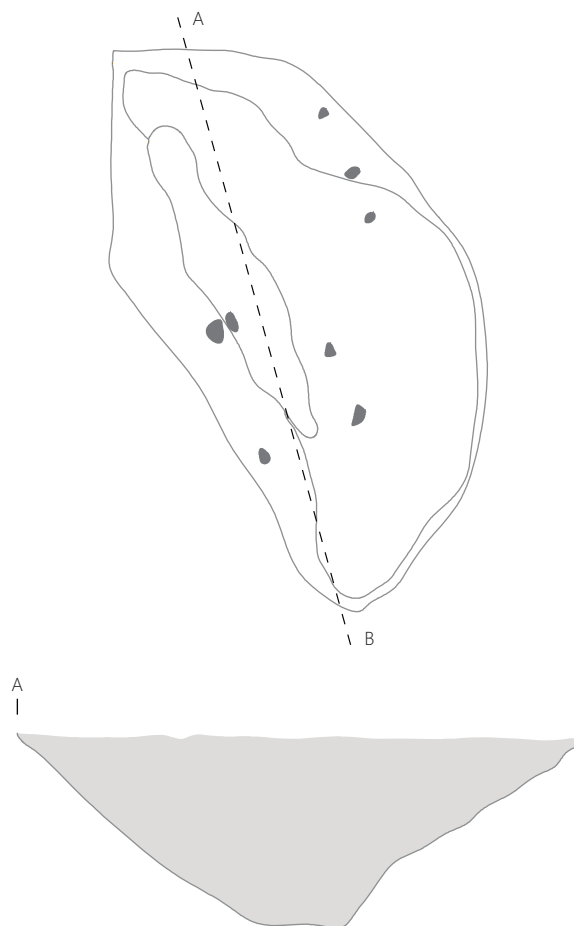
V sektorjih VIII do XX, ponekod pa tudi severneje, so se pojavili jarki, ki so bili razporejeni v pravilnem rastru (približno v smereh SZ–JV in SV–JZ), v njih pa so bili humusni nanosi, praviloma brez kulturnih ostalin. Najverjetneje jih lahko razumemo kot agromelioracijske jarke, ki so bili izkopani za izsuševanje polmočvirnatnega, za poljedelstvo namenjenega sveta.¹⁵⁰

V sektorju XIX je bilo nekaj keramičnega gradiva, ki je bilo izkopano v temnejših lisah JZ dela sektorja, vendar pa ni bilo natančneje opredeljeno.

13.2 Zgodnja bronasta doba

SE 149, sek. XL, kv. 1229a

Jama nepravilne ovalne oblike in prisekanega stožčastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala organske ostanke in osem odlomkov prazgodovinske keramike. En predmet je predstavljen v katalogu (G910). Dl. 1,63 m, š. 0,78 m, gl. 0,52 m (268,31–267,79 m n. v.).

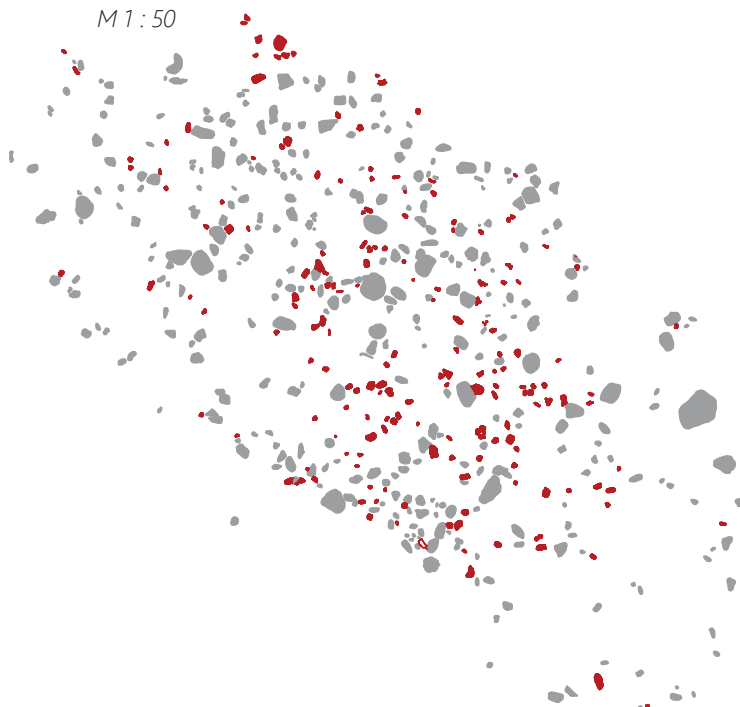
SE 208, sek. XXIV, kv. 705, 706, 717, 718

Naplavinška plast keramičnega gradiva in kamnov znotraj temno rjavosive naplavinške plasti z veliko proda SE 212, ki je v južnem delu sektorja XXIV označevala potek nekdanjega vodotoka. V plasti je bilo odkritih 70 odlomkov keramike, od katerih so značilnejši predstavljeni v katalogu (G101–G116).¹⁵¹ Najdenih je bilo tudi devet kosov prežganega stenskega ometa. Dl. 5,1 m, š. 4,5 m, gl. 0,15 m (267,70–267,55 m n. v.).

¹⁵⁰ Nekateri od jarkov so poimenovani z naslednjimi oznakami: SE 204, SE 404 = SE 502, SE 405, SE 501.

¹⁵¹ V poročilih je omenjenih preko 650 odlomkov keramike, a to gradivo v analizi gradiva ni bilo odkrito.

M 1 : 50

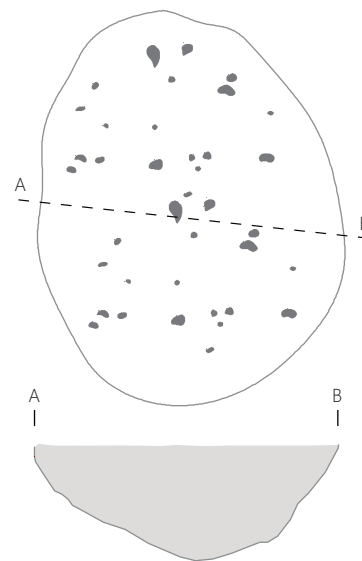

drugim črnorjavim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo velike prodnike (vel. 0,8–0,15 m). Dl. 0,53 m, š. 0,81 m, gl. 0,34 m.

SE 961a/SE 961, sek.

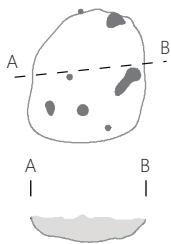
XXXVII, kv. 1151–1162

Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v kateri so bili odkriti drobci oglja, organski ostanki in dva odlomka prazgodovinske keramike, od katerih je eden predstavljen v katalogu (G757). Dl. 1,06 m, š. 0,82 m, gl. 0,33 m (268,37–268,04 m n. v.).

SE 776a/SE 776, sek. XXXIV, kv. 962

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeno-mivkastim polnilom, ki je vsebovalo tri odlomke prazgodovinske keramike. Eden od njih je predstavljen v katalogu (G663). Dl. 0,32 m, š. 0,30 m, gl. 0,06 m (268,08–268,02 m n. v.).

SE 964a/SE 964, sek. XXXVII, kv. 1136, 1137

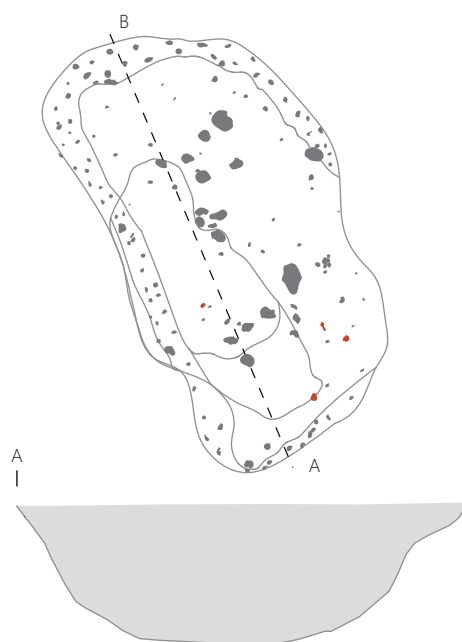
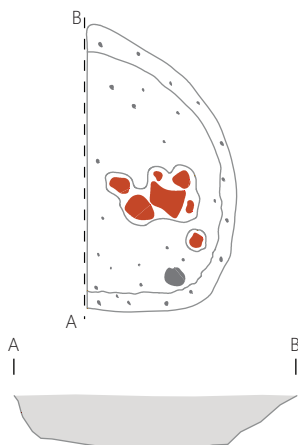
Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom na vrhu in sivkastim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke, velike prodnike (pr. do 0,15 m) in 76 odlomkov prazgodovinske keramike, ki so večinoma pripadali enemu loncu, na dnu. V katalogu sta predstavljena dva predmeta (G759, G760). Morda gre za starejšo jamo, ki je bila poškodovana s kasnejšim vkopom. Dl. 3,02 m, š. 1,50 m, gl. 0,89 m (268,27–267,38 m n. v.).

M 1 : 50

SE 882/1, sek. XXXVI, kv. 1057a

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama se zaključuje v zahodnem profilu najdišča. V njej je bilo več odlomkov keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G687). Dl. 1,80 m, š. 0,98 m, gl. 0,33 m.

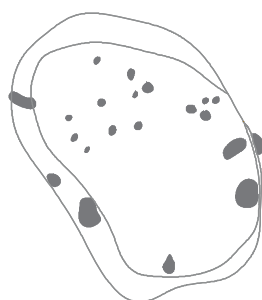
M 1 : 50

SE 935a/SE 935 =

SE 1465a/1465, sek. XXXVII, kv. 1177, 1178

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s prvim temno rjavim, trdim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem je bil fragmentiran lonec (G753), in

SE 993a/SE 993, sek. XXXVIII, kv. 1140, 1141

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva odlomka prazgodovinske keramike, ki sta predstavljena v katalogu (G794, G795). Jama pripada stavbnemu objektu 22. Dl. 1,20 m, š. 0,87 m, gl. 0,28 m (zg. v. 268,24 m n. v.).

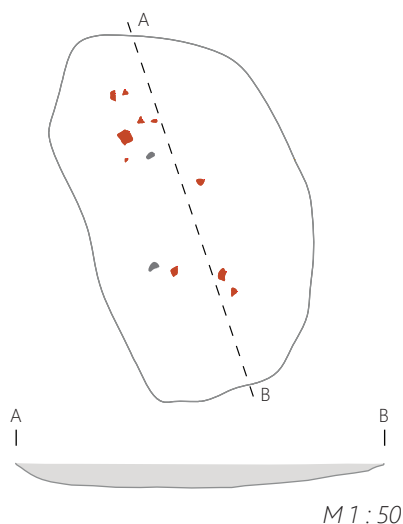

SE 1465 = SE 935 (za opis glej tam)

SE 1558, sek. LI, kv. 1625a, 1648a

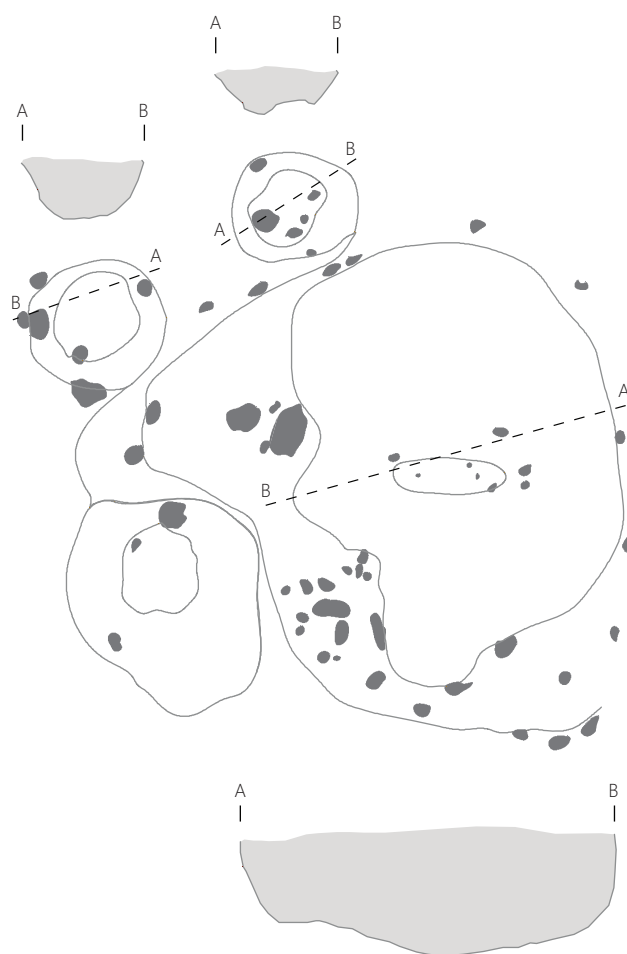
Jama ovalne oblike z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo 19 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta dva predstavljena v katalogu (G1251, G1252).

Jamo je delno sekala jama SE 1556. Dl. 2,44 m, š. 1,45 m, gl. 0,16 m.

SE 918a/SE 918; SE 918b/SE 918c, sek. XXXVII, kv. 1137

Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, gramozno-zemljenim polnilom na vrhu ter svetlo rjavim, sipkim, gramozno-zemljenim polnilom na dnu. Pod jamo je bila še ena večja jama nepravilne oblike in zaobljenega profila (SE 918b/SE 918c), vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom. Ob njej so bile dokumentirane še tri jame za sohe (pr. 1: 0,35 m; pr. 2: 0,30 m, gl. 0,24; vel. 3: 0,60 × 0,52 m). V kontekstu so bili opaženi drobcji oglja, odkriti pa so bili tudi osem odlomkov prazgodovinske, en odlomek antične in pet odlomkov recentne keramike. Od prazgodovinskih odlomkov je eden predstavljen v katalogu (G734). Dl. 1,52 m, š. 1,47 m, gl. 0,34 m (268,33–267,99 m n. v.).

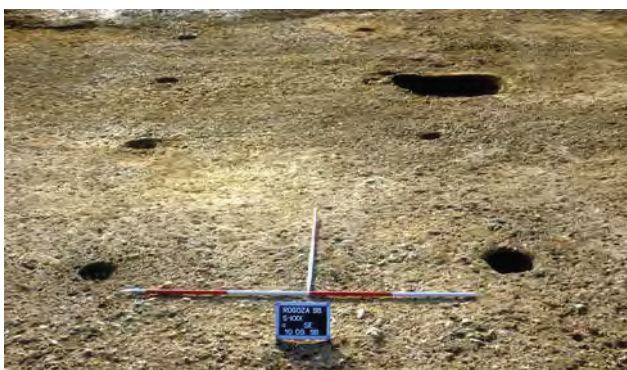
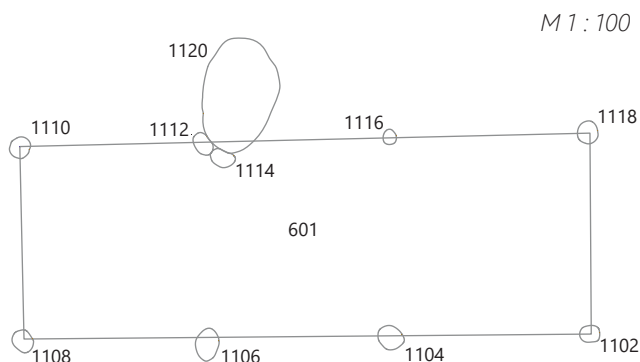

13.3 Pozna bronasta doba

Gospodarstvo 1

Stavbni objekt 1

Jame za sohe SE 1102, 1104, 1106, 1108, 1110, 1112, 1114, 1116, 1118; jama SE 1120.

SE 1102/SE 1103, sek. XXX, kv. 813, 816

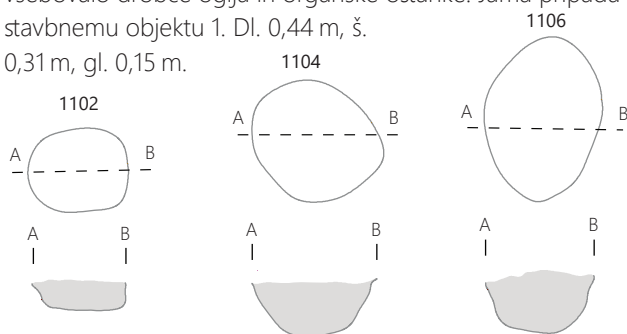
Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Pr. 0,25 m, gl. 0,09 m.

SE 1104/SE 1105, sek. XXX, kv. 813, 816

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Pr. 0,26 m, gl. 0,11 m.

SE 1106/SE 1107, sek. XXX, kv. 812

Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Dl. 0,44 m, š. 0,31 m, gl. 0,15 m.

SE 1108/SE 1109, sek. XXX, kv. 811

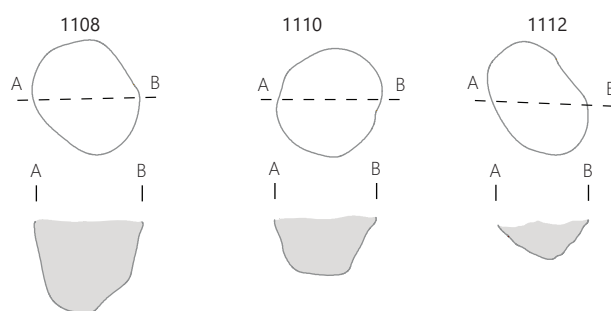
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Dl. 0,31 m, š. 0,25 m, gl. 0,24 m.

SE 1110/SE 1111, sek. XXX, kv. 818

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Pr. 0,29 m, gl. 0,12 m.

SE 1112/SE 1113, sek. XXX, kv. 817

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Dl. 0,32 m, š. 0,22 m, gl. 0,11 m.

SE 1114/SE 1115, sek. XXX, kv. 817

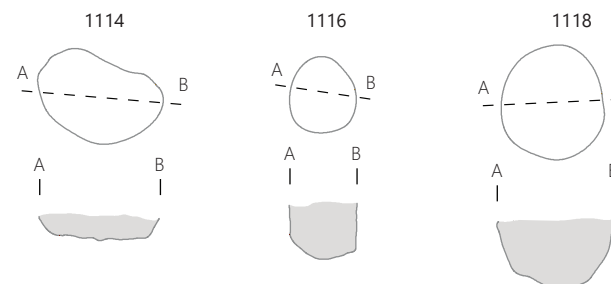
Jama za soho ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Dl. 0,32 m, š. 0,21 m, gl. 0,05 m.

SE 1116/SE 1117, sek. XXX, kv. 816

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Dl. 0,20 m, š. 0,18 m, gl. 0,18 m.

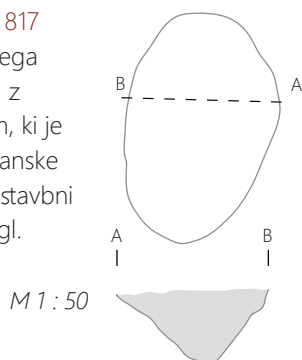
SE 1118/SE 1119, sek. XXX, kv. 816

Jama za soho okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 1. Pr. 0,30 m, gl. 0,18 m.

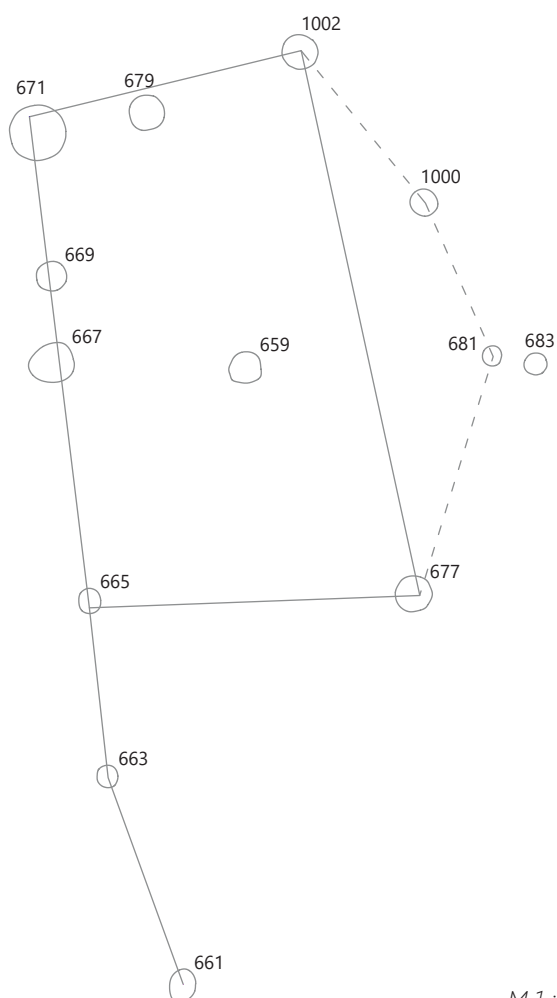
SE 1120/SE 1121, sek. XXX, kv. 817

Jama ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Jama se navezuje na stavbni objekt 1. Dl. 1,52 m, š. 0,97 m, gl. 0,37 m.

Stavbni objekt 2

Jame za sohe SE 659, SE 661, SE 663, SE 665, SE 667, SE 669, SE 671, SE 673, SE 677, SE 679, SE 681, SE 683, SE 685, SE 1000, SE 1002.

M 1 : 100

SE 659/SE 660, sek. XXX, kv. 844, 857

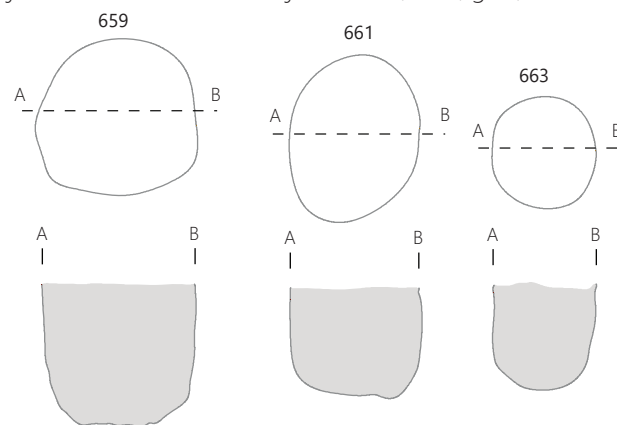
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili 10 odlomkov prazgodovinske keramike in drobci žindre. Jama pripada domnevni stavbni objektu 2. Pr. 0,40 m, gl. 0,40 m.

SE 661/SE 662, sek. XXX, kv. 820, 833

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim gramozno-zemljenim polnilom. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 2. Dl. 0,42 m, š. 0,34 m, gl. 0,35 m.

SE 663/SE 664, sek. XXX, kv. 832

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bile večje kamnite zagozde. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 2. Pr. 0,29 m, gl. 0,31 m.

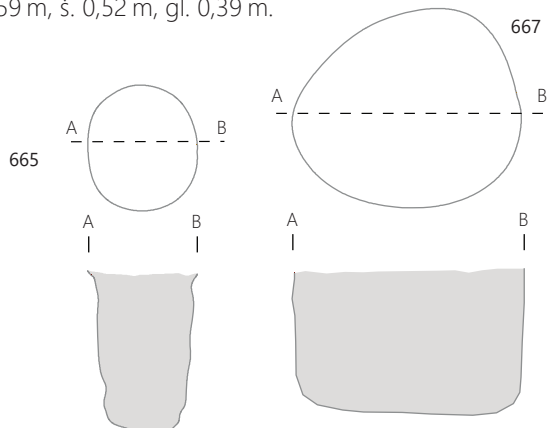

SE 665/SE 666, sek. XXX, kv. 845

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bil najden en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada domnevni stavbni objektu 2. Pr. 0,32 m, gl. 0,39 m.

SE 667/SE 668, sek. XXX, kv. 845, 856

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevni stavbni objektu 2. Dl. 0,59 m, š. 0,52 m, gl. 0,39 m.

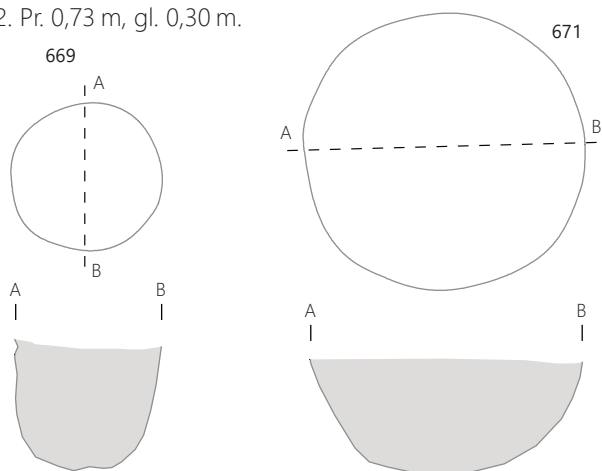

SE 669/SE 670, sek. XXX, kv. 856

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,39 m, gl. 0,27 m.

SE 671/SE 672, sek. XXX, kv. 856

Jama za soho okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,73 m, gl. 0,30 m.

SE 673/SE 674, sek. XXX, kv. 856

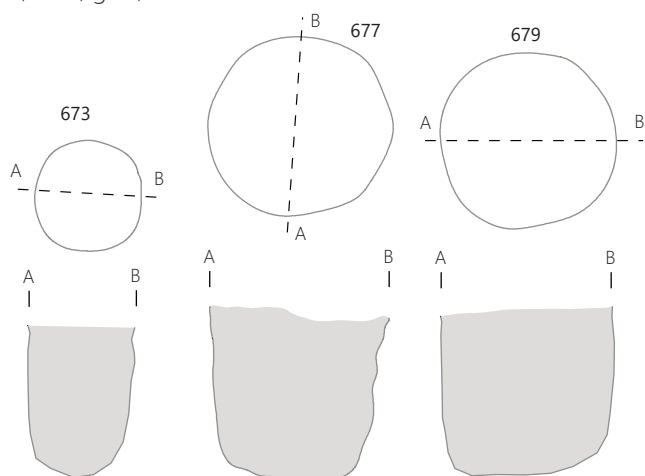
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 2. Pr. 0,29 m, gl. 0,36 m.

SE 677/SE 678, sek. XXX, kv. 844

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,47 m, gl. 0,37 m.

SE 679/SE 680, sek. XXX, kv. 856, 857

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,46 m, gl. 0,41 m.

SE 681/682, sek. XXX, kv. 858

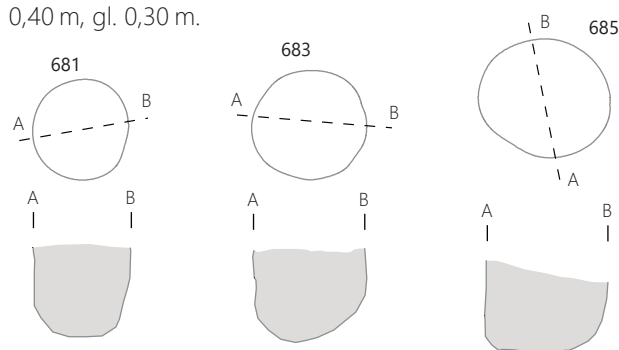
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,26 m, gl. 0,24 m.

SE 683/SE 684, sek. XXX, kv. 858

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 2. Pr. 0,29 m, gl. 0,20 m.

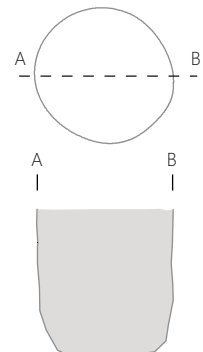
SE 685/SE 686, sek. XXX, kv. 843, 858

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo 24 odlomkov prazgodovinske keramike. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 2. Pr. 0,40 m, gl. 0,30 m.

SE 1000/SE 1001, sek. XXX, kv. 857

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,38 m, gl. 0,43 m.

SE 1002/SE 1003, sek. XXX, kv. 868

Jama za soho okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 2. Pr. 0,46 m, gl. 0,28 m.

Stavbni objekt 3

Jame za sohe SE 602, SE 604, SE 608, SE 611, SE 613, SE 615, SE 619, SE 621 = SE 1004, SE 631, SE 689, SE 1006, SE 1078; jama SE 617 in morebiti jama SE 627 (s pripadajočimi jamami SE 691, SE 693, SE 695, SE 697).

SE 602/SE 603, sek. XXXI, kv. 888

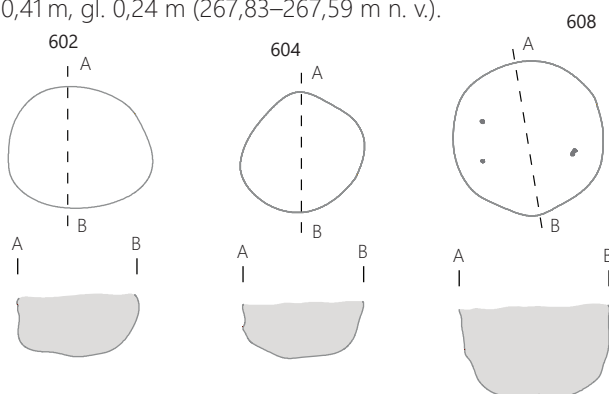
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevnemu stavbnemu objektu 3. Dl. 0,37 m, š. 0,31 m, gl. 0,14 m (267,91–267,77 m n. v.).

SE 604/SE 605, sek. XXXI, kv. 887

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevnemu stavbnemu objektu 3. Dl. 0,33 m, š. 0,28 m, gl. 0,17 m (267,85–267,68 m n. v.).

SE 608/SE 609, sek. XXXI, kv. 886

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevnemu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,41 m, gl. 0,24 m (267,83–267,59 m n. v.).

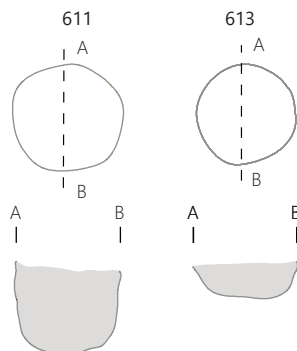

SE 611/SE 612, sek. XXXI, kv. 889

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom. Jama pripada domnevnemu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,28 m, gl. 0,21 m (267,89–267,68 m n. v.).

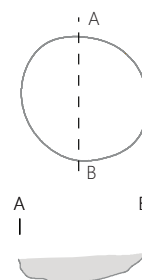
SE 613/SE 614, sek. XXXI, kv. 885

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom. Jama pripada domnevnemu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,26 m, gl. 0,08 m (267,94–267,86 m n. v.).

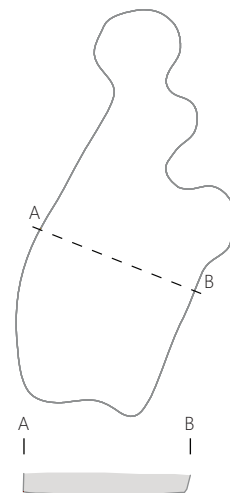
SE 615/SE 616, sek. XXXI, kv. 885

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, v katerem je bil kos prežganega stenskega ometa. Jama morda pripada stavbnemu objektu XXX/3. Jama pripada domnevnemu stavbnemu objektu 3. Dl. 0,34 m, š. 0,32 m, gl. 0,08 m (267,98–267,90 m n. v.).

SE 617/SE 618, sek. XXXI, kv. 884

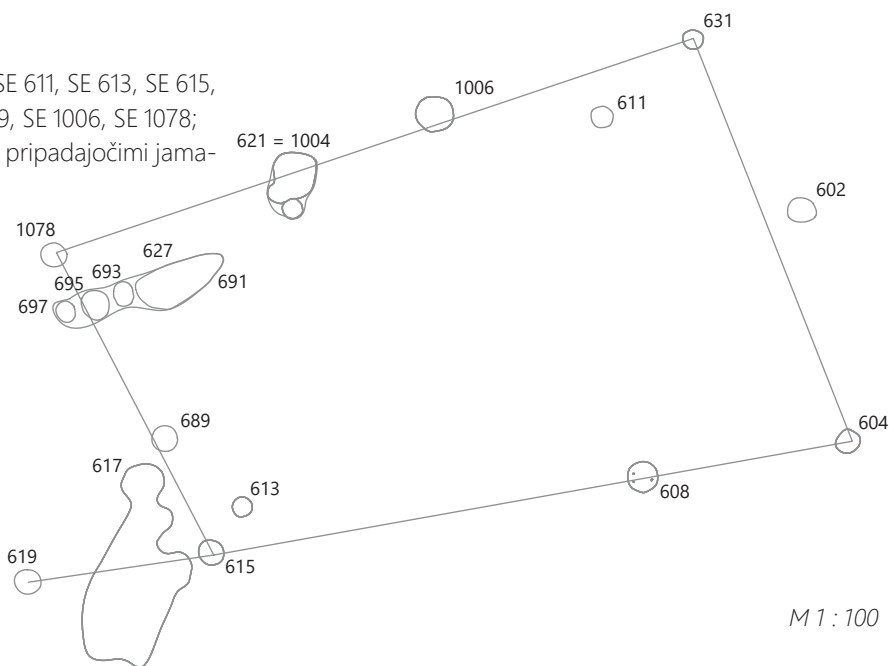
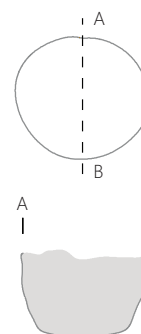
Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivim ilovnatim polnilom. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 3. Dl. 2,62 m, š. 1,14 m, gl. 0,18 m.

M 1 : 50

SE 619/SE 620, sek. XXXI, kv. 884

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama se navezuje na domnevni stavbni objekt 3. Pr. 0,32 m, gl. 0,20 m (267,98–267,78 m n. v.).

M 1 : 100

SE 621/SE 622 = SE 1004,

sek. XXXI, kv. 890

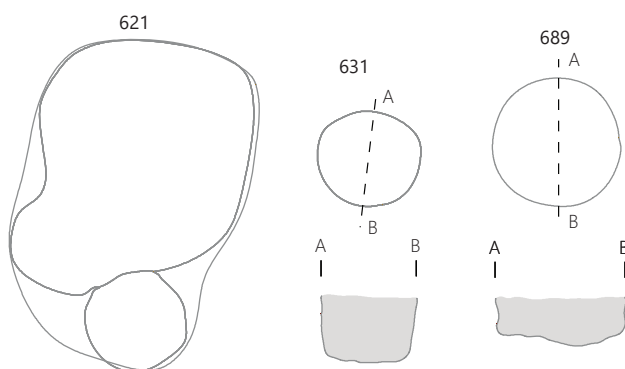
Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Drugo polnilo jame je bilo označeno kot jama SE 1004, v tem delu pa se jama razdeli v dvoje jam. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 3. Dl. 0,83 m, š. 0,54 m, gl. 0,21 m.

SE 631/SE 632, sek. XXXI, kv. 912

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,33 m, gl. 0,20 m (267,90–267,70 m n. v.).

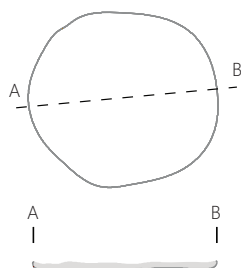
SE 689/SE 690, sek. XXXI, kv. 884

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s temno sivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,34 m, gl. 0,12 m.

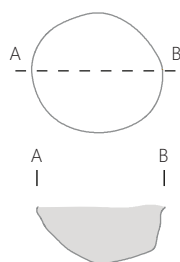
SE 1006/SE 1007, sek. XXXI, kv. 890

Plitva jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, s sivim zemljenim polnilom. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,46 m, gl. 0,04 m.

SE 1078/SE 1079, sek. XXXI, kv. 891

Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, v katerem so bili drobci prazgodovinske keramike. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 3. Pr. 0,32 m, gl. 0,15 m.

SE 1004/SE 1005

Del jame SE 621 (za opis glej tam).

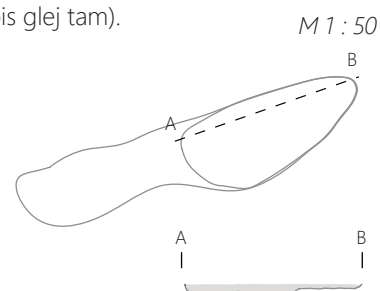
SE 627/SE 628, sek. XXXI, kv. 890, 891

Plitva jama podolgovate oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama se nadaljuje v jame SE 691, SE 693, SE 695 in SE 697 (skupna dl. 2,29 m), s katerimi jo družijo tudi polnilo, v katerem so

bili trije odlomki prazgodovinske keramike (SE 693). Po oceni izkopavalcev gre verjetno za sled oranja. Dl. 1,15 m, š. 0,45 m, gl. 0,06 m.

SE 691–SE 698

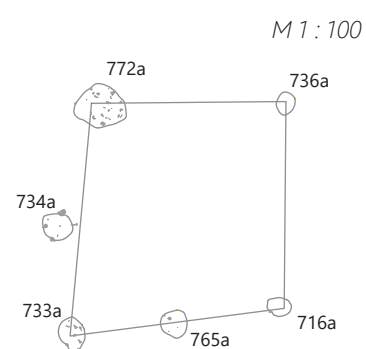
Deli jame SE 627 (za opis glej tam).

Gospodarstvo 2

Stavbni objekt 9

Jame za sohe SE 716a, SE 733a, SE 734a, SE 736a, SE 765a, SE 772a, morebiti tudi SE 735a.

SE 716a/SE 716, sek. XXXIV, kv. 961

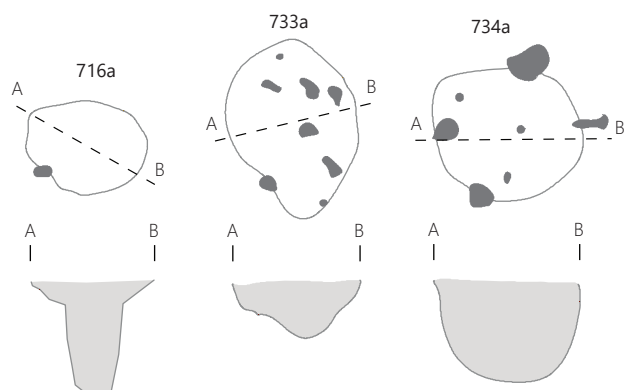
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,32 m, š. 0,25 m, gl. 0,30 m.

SE 733a/SE 733, sek. XXXIV, kv. 960

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo več prodnikov. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,47 m, š. 0,38 m, gl. 0,21 m.

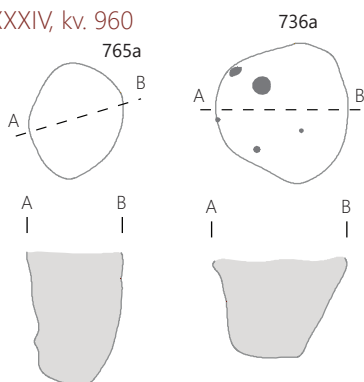
SE 734a/SE 734, sek. XXXIV, kv. 960

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-peščnim polnilom. Jama pripada domnevne-
mu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,41 m, š. 0,34 m, gl. 0,24 m.

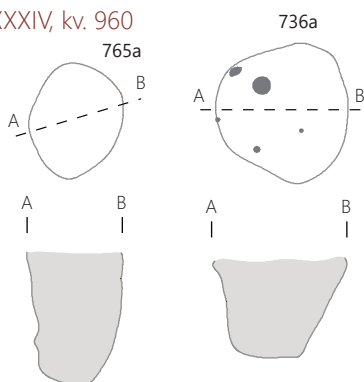
SE 736a/SE 736, sek. XXXIV, kv. 970

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,30 m, š. 0,29 m, gl. 0,36 m.

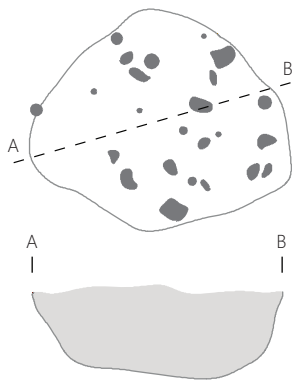
SE 765a/SE 765, sek. XXXIV, kv. 960

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,36 m, š. 0,35 m, gl. 0,21 m.

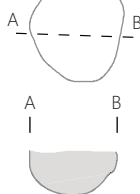
SE 772a/SE 772, sek. XXXIV, kv. 971

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce keramike. Jama pripada domnevemu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,66 m, š. 0,57 m, gl. 0,24 m.

SE 735a/SE 735, sek. XXXIV, kv. 961, 970

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, prodnato-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama morda pripada domnevemu stavbnemu objektu 9. Dl. 0,29 m, š. 0,23 m, gl. 0,13 m.

Stavbni objekt 10

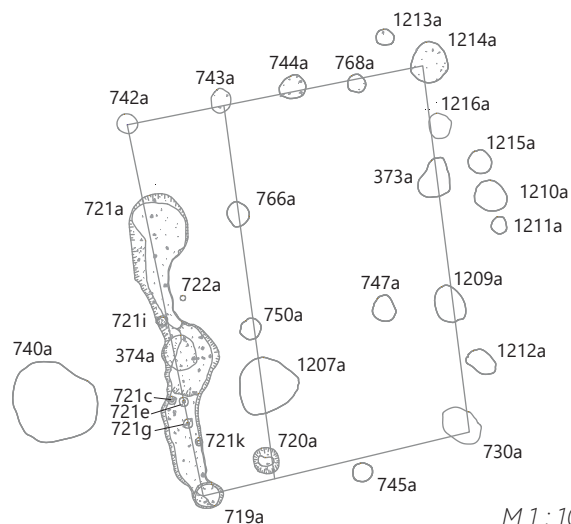
Jame za sohe SE 373a, 374a, 719a, 720a, 721, 721a, 722a, 730a, 742a, 743a, 744a, 745a, 747a, 750a, 766a, 768a, 1209a, 1210a, 1211a, 1212a, 1213a, 1214a, 1215a, 1216a; jama SE 740a, SE 1207a, morebiti tudi SE 741a.

SE 373a/SE 373, sek. XXXIV, kv. 967, 990

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,53 m, š. 0,41 m, gl. 0,22 m.

SE 374a/SE 374, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za soho okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim peščnim polnilom. Jama seka tudi jarek SE 721a. Dl. 0,61 m, š. 0,44 m, gl. 0,7 m.

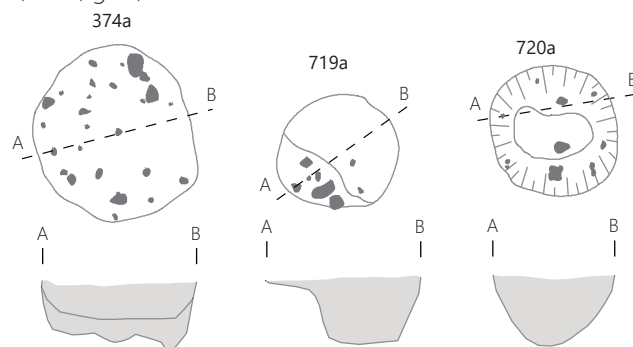

SE 719a/SE 719, sek. XXXIV, kv. 963, 968

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama seka vkop jarka SE 721a. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,40 m, š. 0,35 m, gl. 0,17 m.

SE 720a/SE 720, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,36 m, š. 0,34 m, gl. 0,18 m.

SE 721a/SE 721, sek. XXXIV, kv. 963, 968

Jama nepravilne podolgovate oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zelo sipkim, mivkastim polnilom, v katero sta bili vkopani jami za sohe SE 719 in SE 374, vanjo pa je bilo vkopanih še pet manjših jam za kole (SE 721c, e, g, i, k). Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 4,21 m, š. 0,80 m, gl. 0,20 m.

SE 721c/SE 721b, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivim, sipkim, mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,11 m.

SE 721e/SE 721d, sek. XXXIV, kv. 968

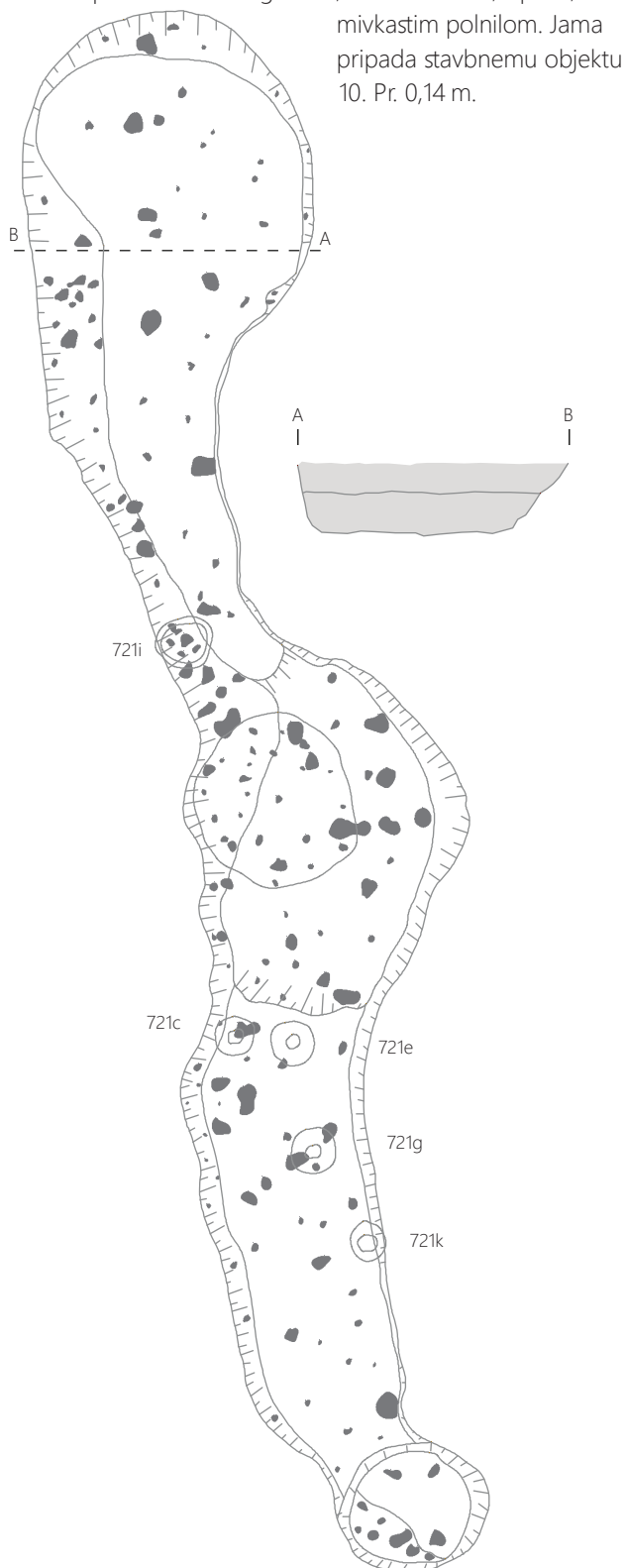
Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivim, sipkim, mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,12 m.

SE 721g/SE 721f, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivim, sipkim, mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,12 m.

E 721i/SE 721h, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivim, sipkim, mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,14 m.

SE 721k/SE 721j, sek. XXXIV, kv. 968

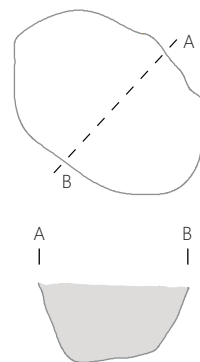
Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivim, sipkim, mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,11 m.

SE 722a/SE 722, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivim, sipkim, mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,07 m.

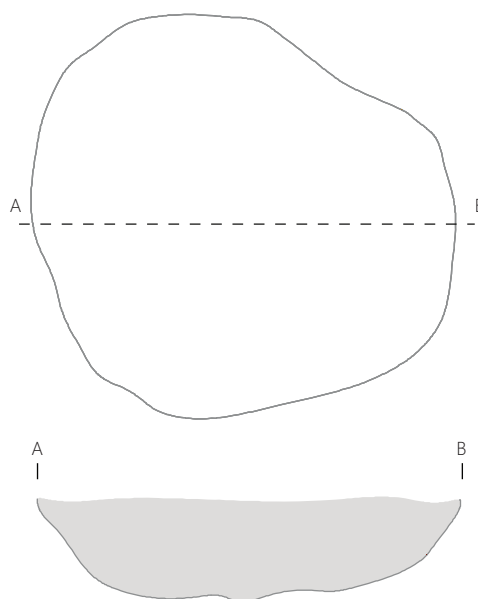
SE 730a/SE 730 = SE 1216a/SE 1216, sek. XXXIV, kv. 967

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,60 m, š. 0,40 m, gl. 0,22 m.

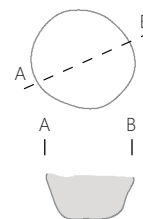
SE 740a/SE 740, sek. XXXIV, kv. 968

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama morda pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 1,11 m, š. 1,08 m.

SE 742a/SE 742, sek. XXXIV, kv. 989

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem so bili trije odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,27 m, gl. 0,11 m.

SE 743a/SE 743, sek. XXXIV, kv. 989

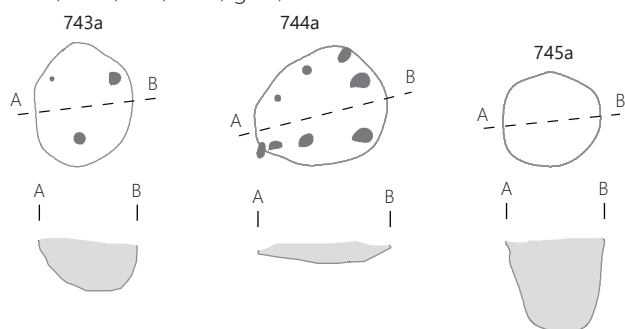
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,31 m, š. 0,27 m, gl. 0,12 m.

SE 744a/SE 744, sek. XXXIV, kv. 990

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,37 m, š. 0,33 m, gl. 0,5 m.

SE 745a/SE 745, sek. XXXIV, kv. 967

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,30 m, š. 0,24 m, gl. 0,24 m.

SE 747a/SE 747, sek. XXXIV, kv. 967

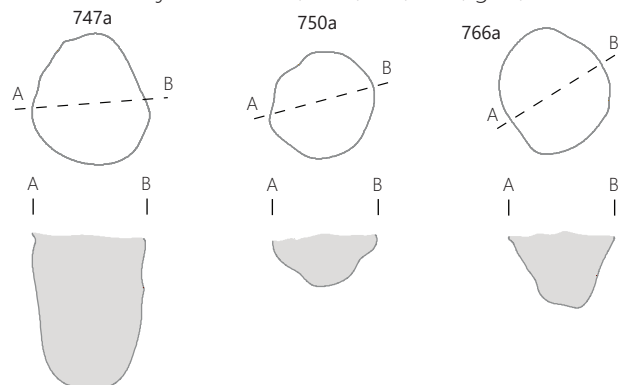
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem je bilo osem odlomkov prazgodovinske keramike in en odlomek prežganega hišnega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,34 m, š. 0,31 m, gl. 0,37 m.

SE 750a/SE 750, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,28 m, š. 0,27 m, gl. 0,10 m.

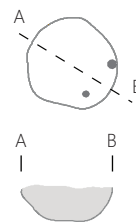
SE 766a/SE 766, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,33 m, š. 0,29 m, gl. 0,21 m.

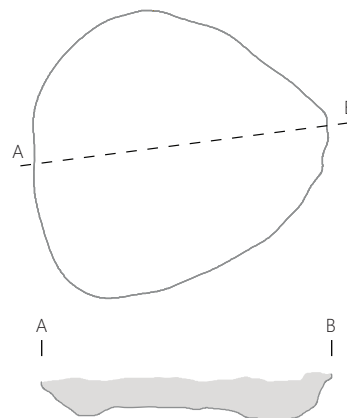
SE 768a/SE 768, sek. XXXIV, kv. 990

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,25 m, š. 0,21 m, gl. 0,9 m.

SE 1207a/SE 1207, sek. XXXIV, kv. 968

Jama nepravilne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, na vrhu mivkastim in na dnu peščnim polnilom. Dl. 0,74 m, š. 0,71 m, gl. 0,9 m.

SE 1209a/SE 1209, sek. XXXIV, kv. 967

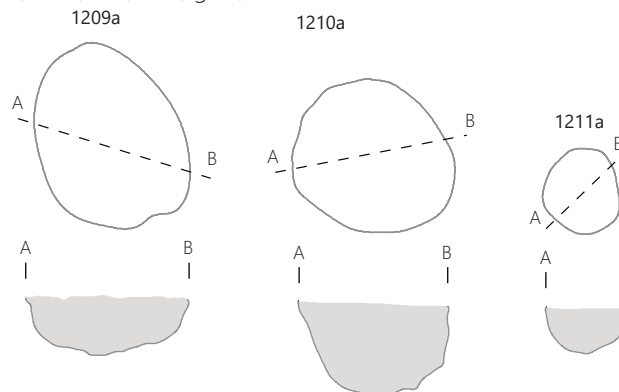
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,47 m, š. 0,42 m, gl. 0,16 m.

SE 1210a/SE 1210, sek. XXXIV, kv. 967, 990

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,44 m, š. 0,39 m, gl. 0,23 m, gl. 0,24 m.

SE 1211a/SE 1211, sek. XXXIV, kv. 967

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-mivkastim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,20 m, š. 0,18 m, gl. 0,12 m.

SE 1212a/SE 1212, sek. XXXIV, kv. 967

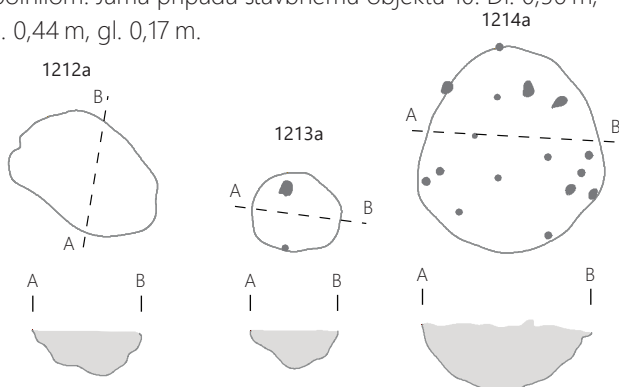
Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljeno mivkastim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,40 m, š. 0,25 m, gl. 0,10 m.

SE 1213a/SE 1213, sek. XXXIV, kv. 990

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,23 m, š. 0,22 m, gl. 0,9 m.

SE 1214a/SE 1214, sek. XXXIV, kv. 990

Jama za soho ovalne oblike in kroglastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,56 m, š. 0,44 m, gl. 0,17 m.

SE 1215a/SE 1215, sek. XXXIV, kv. 990

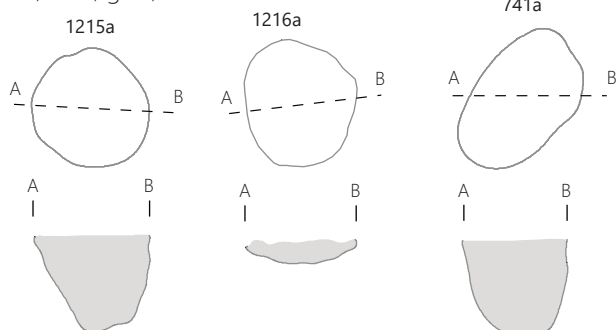
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 10. Pr. 0,31 m, gl. 0,22 m.

SE 1216a/SE 1216, sek. XXXIV, kv. 990

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,06 m.

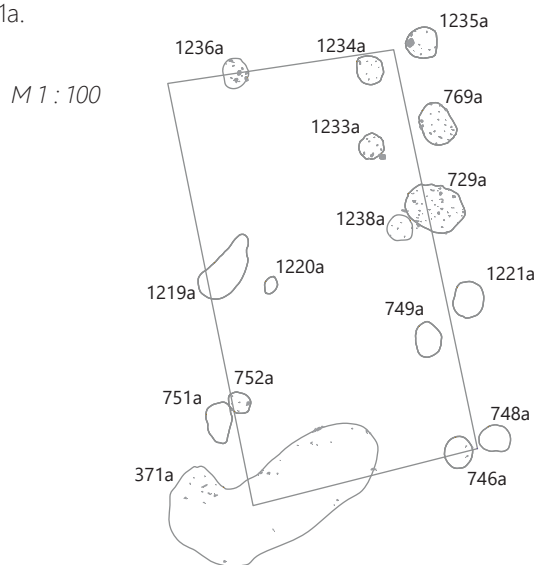
SE 741a/SE 741, sek. XXXIV, kv. 968

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom, v katerem so bili trije odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 10. Dl. 0,41 m, š. 0,25 m, gl. 0,25 m.

Stavbni objekt 11

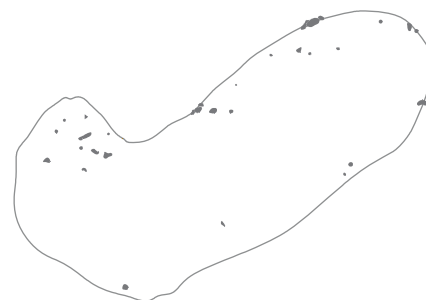
Jame za sohe 729a, 746a, 748a, 749a, 751a, 752a, 769a, 1219a, 1220a, 1221a, 1233a, 1234a, 1235a, 1236a, 1238a; jama SE 371a.

SE 371a/SE 371, sek. XXXIV, kv. 989, 990

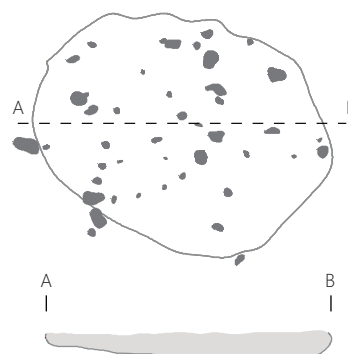
Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zbitim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 2,42 m, š. 1,42 m.

M 1 : 50

SE 729a/SE 729, sek. XXXIV, kv. 993

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zbitim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,82 m, š. 0,63 m, gl. 0,08 m.

SE 746a/SE 746, sek. XXXIV, kv. 990

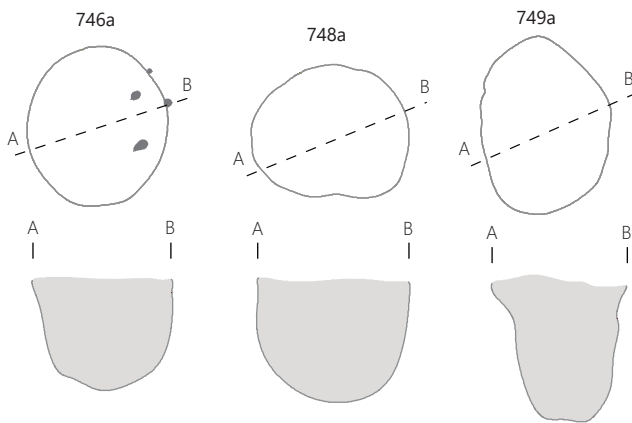
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom, v katerem so bili štiri odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,42 m, š. 0,37 m, gl. 0,24 m.

SE 748a/SE 748, sek. XXXIV, kv. 990

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,39 m, š. 0,35 m, gl. 0,32 m.

SE 749a/SE 749, sek. XXXIV, kv. 993

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,48 m, š. 0,34 m, gl. 0,29 m.

SE 751a/SE 751, sek. XXXIV, kv. 989

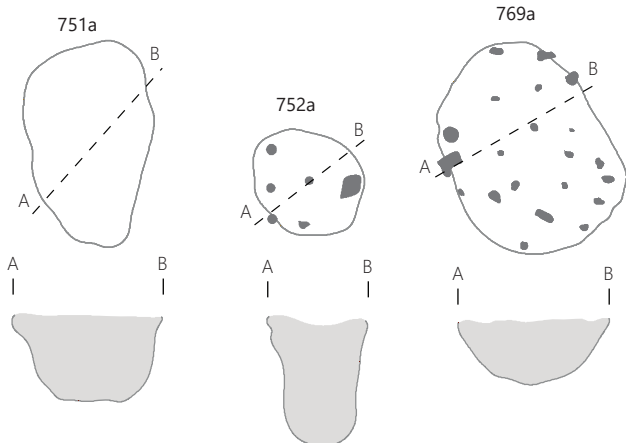
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,53 m, š. 0,34 m, gl. 0,23 m.

SE 752a/SE 752, sek. XXXIV, kv. 989

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,32 m, š. 0,28 m, gl. 0,28 m.

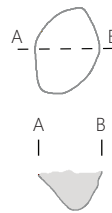
SE 769a/SE 769, sek. XXXIV, kv. 993

Jama za soho ovalne oblike in kroglastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,57 m, š. 0,38 m, gl. 0,15 m.

SE 1220a/SE 1220, sek. XXXIV, kv. 994

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,24 m, š. 0,18 m, gl. 0,11 m.

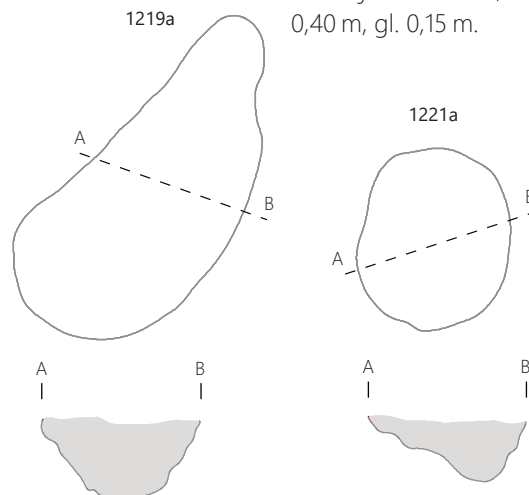

SE 1219a/SE 1219, sek. XXXIV, kv. 994

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-peščnim polnilom. V njej je bil najden en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,96 m, š. 0,46 m, gl. 0,24 m.

SE 1221a/SE 1221, sek. XXXIV, kv. 993

Jama ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,48 m, š. 0,40 m, gl. 0,15 m.

SE 1233a/SE 1233, sek. XXXIV, kv. 993, 994

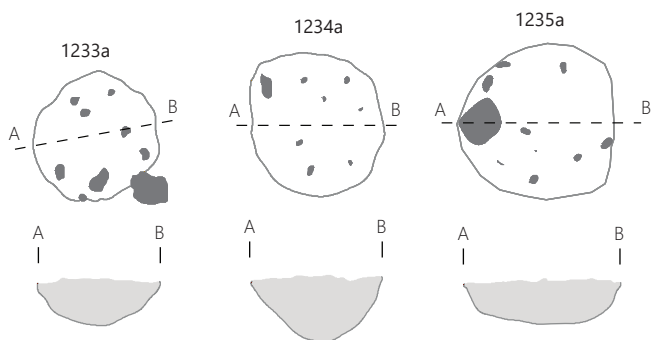
Jama za soho ovalne oblike in kroglastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,33 m, š. 0,30 m, gl. 0,11 m.

SE 1234a/SE 1234, sek. XXXIV, kv. 993, 994, 1015, 1016

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, v katerem so bili štiri odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Pr. 0,37 m, gl. 0,20 m.

SE 1235a/SE 1235, sek. XXXIV, kv. 1016

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,42 m, š. 0,40 m, gl. 0,12 m.

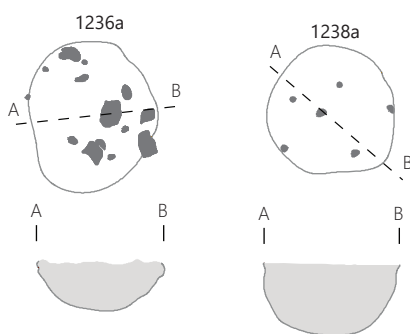

SE 1236a/SE 1236, sek. XXXIV, kv. 994, 1015

Jama za soho ovalne oblike in kroglastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 11. Dl. 0,40 m, š. 0,34 m, gl. 0,12 m.

SE 1238a/SE 1238, sek. XXXIV, kv. 993

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike in drobce keramike. Dl. 0,34 m, š. 0,32 m, gl. 0,18 m.

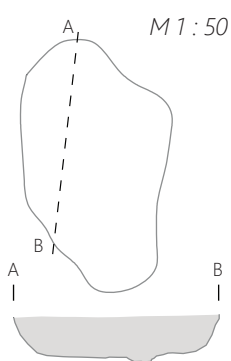

Stavbni objekt 12/13

Jame za sohe SE 376a, SE 377a, SE 378a, SE 396a, SE 397a, SE 399a, SE 700a, SE 701a, SE 702a, SE 703a, SE 704a, SE 705a, SE 714a, SE 724a, SE 725a, SE 727a, SE 738a, SE 764a, SE 1228a, SE 1229a, SE 1232a; jami SE 375a, SE 715a; morebiti tudi SE 1227a.

SE 375a/SE 375, sek. XXXIV, kv. 995

Jama nepravilne podolgovate oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in po besedah izkopavalcev tudi odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 1,71 m, š. 1,06 m, gl. 0,38 m.

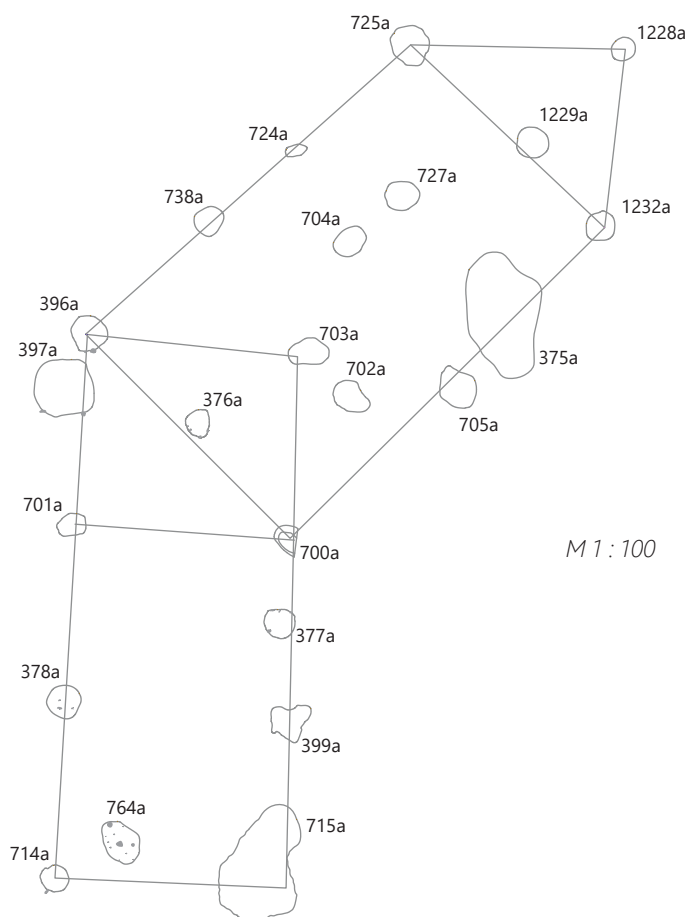

SE 376a/SE 376, sek. XXXIV, kv. 996

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,37 m, š. 0,32 m, gl. 0,16 m.

SE 377a/SE 377, sek. XXXIV, kv. 987

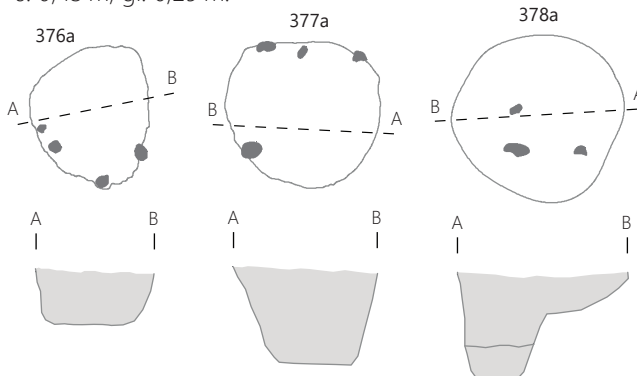
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim peščenim polnilom, ki je

vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 0,41 m, š. 0,39 m.

SE 378a/SE 378, sek. XXXIV, kv. 986

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo šest odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 0,50 m, š. 0,43 m, gl. 0,29 m.

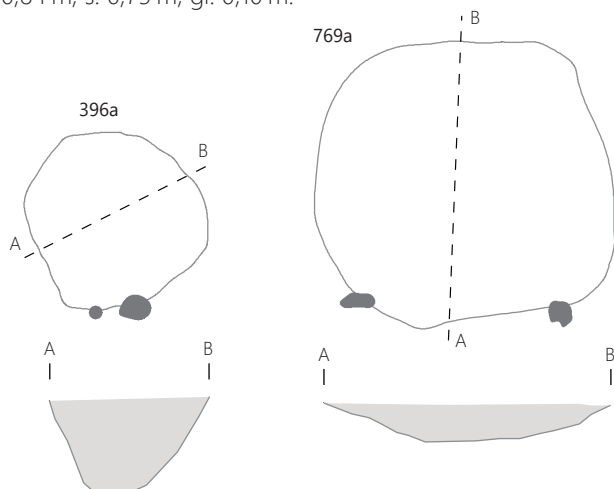

SE 396a/SE 396, sek. XXXIV, kv. 997

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-peščenim polnilom, v katerem so bili drobci prazgodovinske keramike. Jama bi lahko pripadala tako stavbnemu objektu 12 kot 13. Dl. 0,44 m, š. 0,40 m, gl. 0,23 m.

SE 397a/SE 397, sek. XXXIV, kv. 997

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,84 m, š. 0,75 m, gl. 0,10 m.

SE 399a/SE 399, sek. XXXIV, kv. 987

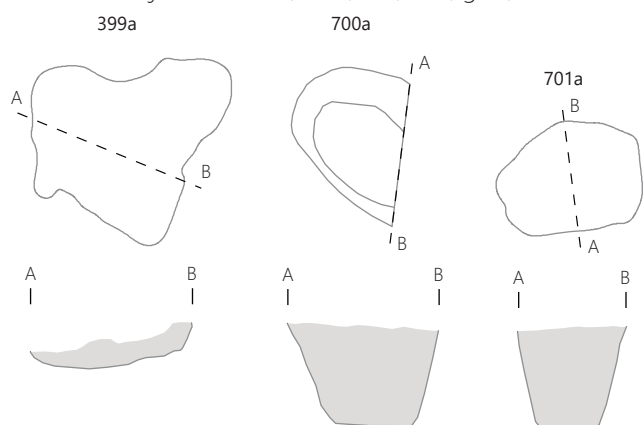
Jama nepravilne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem je bilo šest odlomkov prazgodovinske keramike. En je predstavljen v katalogu (G662). Jama pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 0,51 m, š. 0,45 m, gl. 0,6 m.

SE 700a/SE 700, sek. XXXIV, kv. 987

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama ni bila izrisana v njenem celotnem obsegu, pripadala pa bi lahko tako stavbnemu objektu 12 kot 13. Dl. 0,33 (polovica) m, š. 0,35 m, gl. 0,27 m.

SE 701a/SE 701, sek. XXXIV, kv. 986

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 0,39 m, š. 0,31 m, gl. 0,30 m.

SE 702a/SE 702, sek. XXXIV, kv. 996

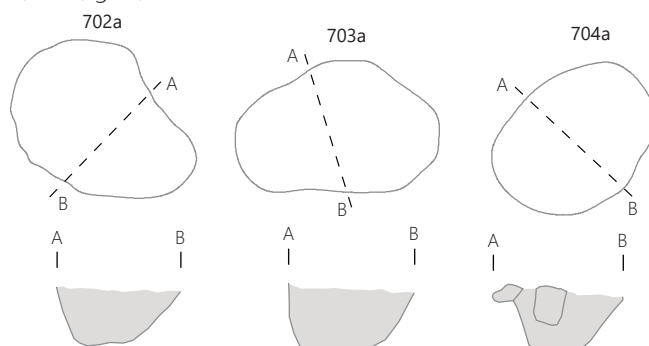
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,51 m, š. 0,39 m, gl. 0,14 m.

SE 703a/SE 703, sek. XXXIV, kv. 996

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama bi lahko pripadala tako stavbnemu objektu 12 kot 13. Dl. 0,54 m, š. 0,28 m, gl. 0,15 m.

SE 704a/SE 704, sek. XXXIV, kv. 996

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo večje prodnike, drobce oglja in devet odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,44 m, š. 0,34 m, gl. 0,16 m.

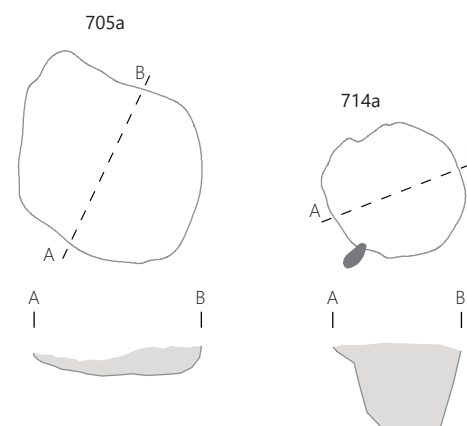

SE 705a/SE 705, sek. XXXIV, kv. 995, 996

Jama za soho nepravilne ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom s posameznimi prodniki. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,63 m, š. 0,45 m, gl. 0,8 m.

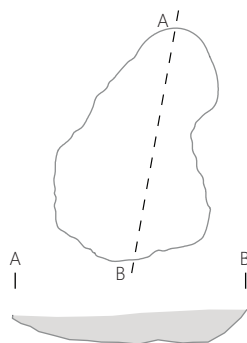
SE 714a/SE 714, sek. XXXIV, kv. 971

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 0,50 m, š. 0,49 m, gl. 0,19 m.

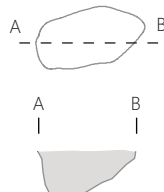
SE 715a/SE 715, sek. XXXIV, kv. 970

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega zaobljenega profila z rjavim masnim zemljenim polnilom, vkopana v plast SE 3, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 1,40 m, š. 1,01 m, gl. 0,23 m.

SE 724a/SE 724, sek. XXXIV, kv. 1013

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,25 m, š. 0,13 m, gl. 0,11 m.

SE 725a/SE 725, sek. XXXIV, kv. 1013

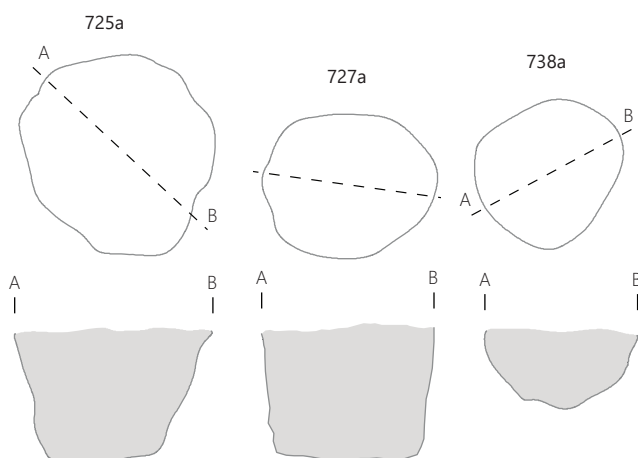
Jama za soho nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljeno-mivkastim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prazgodovinske keramike ter en kos prežganega hišnega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,53 m, š. 0,51 m, gl. 0,36 m.

SE 727a/SE 727, sek. XXXIV, kv. 1013

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo več prodnikov, drobce oglja in 13 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,46 m, š. 0,44 m, gl. 0,32 m.

SE 738a/SE 738, sek. XXXIV, kv. 996, 1013

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom, na dnu katerega so ležali prodniki. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,40 m, š. 0,38 m, gl. 0,20 m.

SE 764a/SE 764, sek. XXXIV, kv. 971

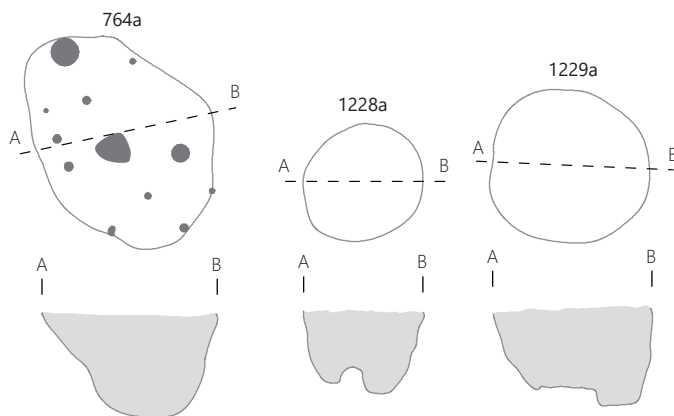
Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 12. Dl. 0,64 m, š. 0,47 m, gl. 0,24 m.

SE 1228a/SE 1228, sek. XXXIV, kv. 1014

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Dno jame je razdeljeno v dva dela. Jama morda pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,33 m, š. 0,29 m, gl. 0,22 m.

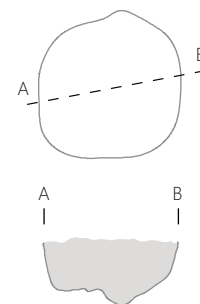
SE 1229a/SE 1229, sek. XXXIV, kv. 1014

Jama za soho okrogle oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, masnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Pr. 0,43 m, gl. 0,17 m.

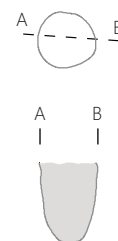
SE 1232a/SE 1232, sek. XXXIV, kv. 995

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, v katerem so bili štiri odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 13. Dl. 0,39 m, š. 0,37 m, gl. 0,17 m.

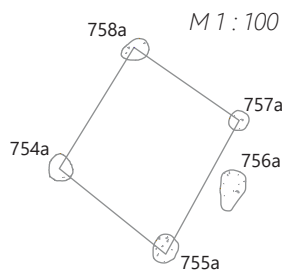
SE 1227a/SE 1227, sek. XXXIV, kv. 1014

Jama za kol okrogle oblike in banjastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno rjavim, masnim, zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 13. Pr. 0,10 m, gl. 0,14 m.

Stavbni objekt 14

Jame za sohe SE 754a, SE 755a, SE 756a, SE 757a, SE 758a.

SE 754a/SE 754, sek. XXXIV, kv. 1017

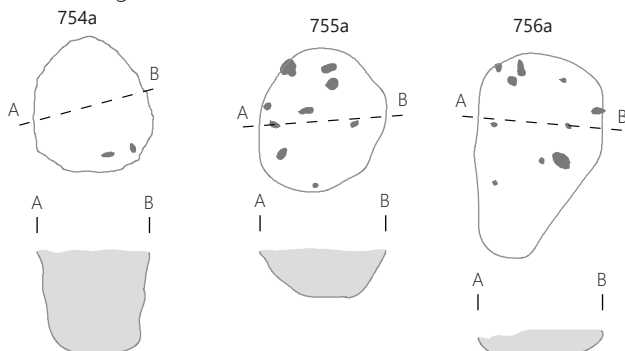
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,35 m, š. 0,30 m, gl. 0,27 m.

SE 755a/SE 755, sek. XXXIV, kv. 992

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,38 m, š. 0,33 m, gl. 0,11 m.

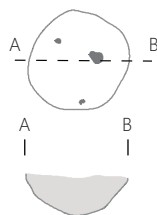
SE 756a/SE 756, sek. XXXIV, kv. 1017

Jama za soho nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,55 m, š. 0,34 m, gl. 0,8 m.

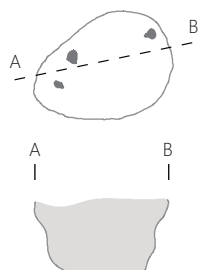
SE 757a/SE 757, sek. XXXIV, kv. 1017

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,29 m, š. 0,28 m, gl. 0,10 m.

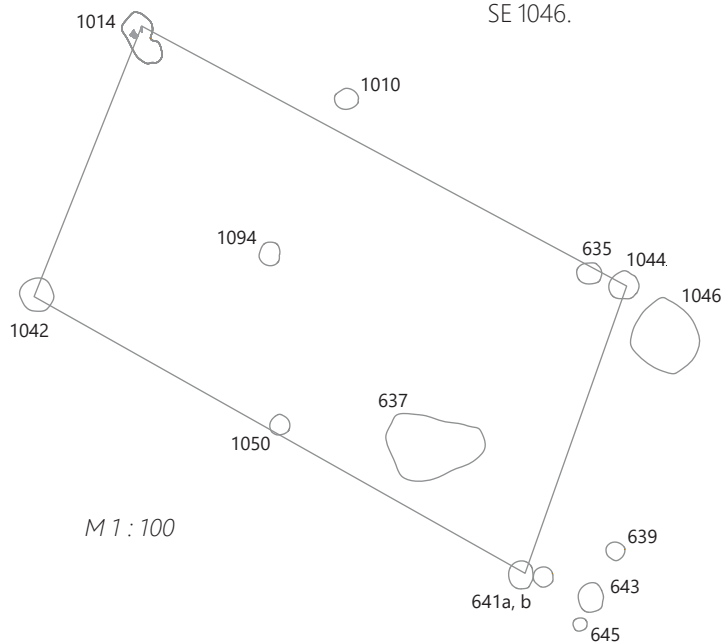
SE 758a/SE 758, sek. XXXIV, kv. 1017

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,36 m, š. 0,32 m, gl. 0,21 m.

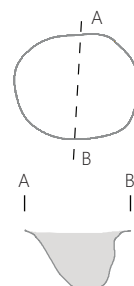
Stavbni objekt 5

Jame za sohe SE 635, SE 639, SE 641a, SE 643, SE 1010, SE 1014, SE 1042, SE 1044, SE 1050, SE 1094; jama SE 637, SE 1046.

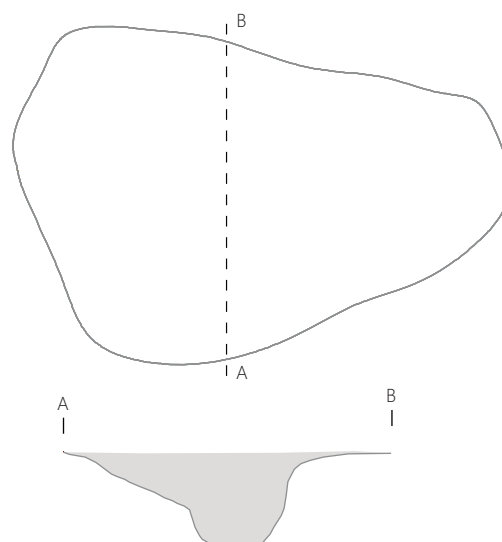
SE 635/SE 636, sek. XXXI, kv. 937

Jama za soho ovalne oblike in lijakastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Dl. 0,33 m, š. 0,27 m, gl. 0,17 m (268,06–267,89 m n. v.).

SE 637/SE 638, sek. XXXI, kv. 916, 937

Jama podolgovate ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Dl. 1,28 m, š. 0,85 m, gl. 0,37 m.

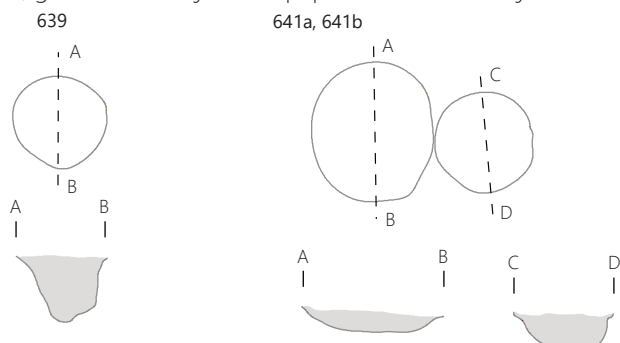

SE 639/SE 640, sek. XXXI, kv. 916

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jamo lahko morda pripišemo stavbnemu objektu 5. Pr. 0,23 m, gl. 0,20 m.

SE 641a, 641b/SE 642, sek. XXXI, kv. 916

Jama za soho podolgovate ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, ki je bila pri dnu razdeljena v dve jami ovalne oblike: SE 641a: dl. 0,35 m, š. 0,29 m, gl. 0,07 m in SE 641b: dl. 0,30 m, š. 0,24 m, gl. 0,10 m. Polnilo konteksta je bila rjavosiva, gramozna zemlja. Jama pripada stavbnemu objektu 5.

SE 643/SE 644, sek. XXXI, kv. 916

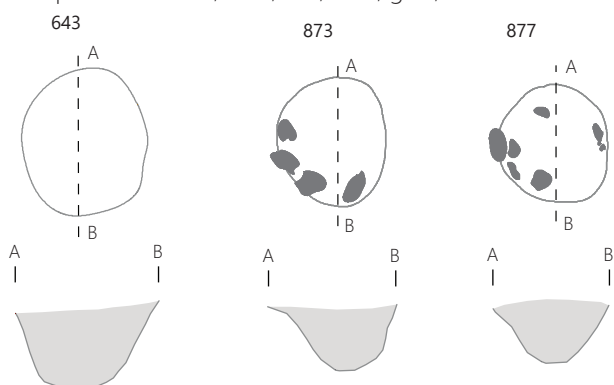
Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Jamo lahko morda pripišemo stavbnemu objektu 5. Dl. 0,39 m, š. 0,33 m, gl. 0,16 m.

SE 873, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,34 m, š. 0,29 m, gl. 0,15 m.

SE 877, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,33 m, š. 0,30 m, gl. 0,17 m.

SE 878, sek. XXXV, kv. 1073

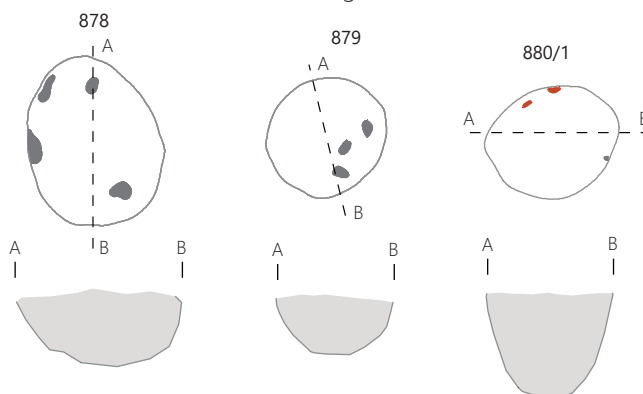
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,45 m, š. 0,34 m, gl. 0,17 m.

SE 879, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,32 m, š. 0,30 m, gl. 0,14 m.

SE 880/1, sek. XXXVI, kv. 1082a

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,34 m, š. 0,29 m, gl. 0,27 m.

SE 880, sek. XXXV, kv. 1066. 1073

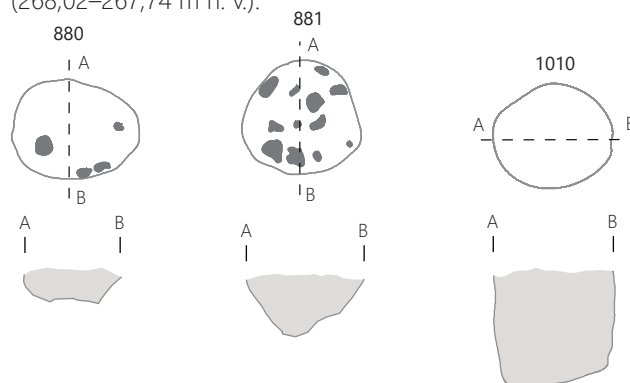
Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,33 m, š. 0,26 m.

SE 881, sek. XXXV, kv. 1066

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,32 m, š. 0,31 m, gl. 0,16 m.

SE 1010/SE 1011, sek. XXXI, kv. 943

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bil odkrit en odlomek prazgodovinske keramike, ki je predstavljen tudi v katalogu (G340). Jama pripada stavbnemu objektu 5. Dl. 0,32 m, š. 0,27 m, gl. 0,28 m (268,02–267,74 m n. v.).

SE 1014/SE 1015, sek. XXXI, kv. 943

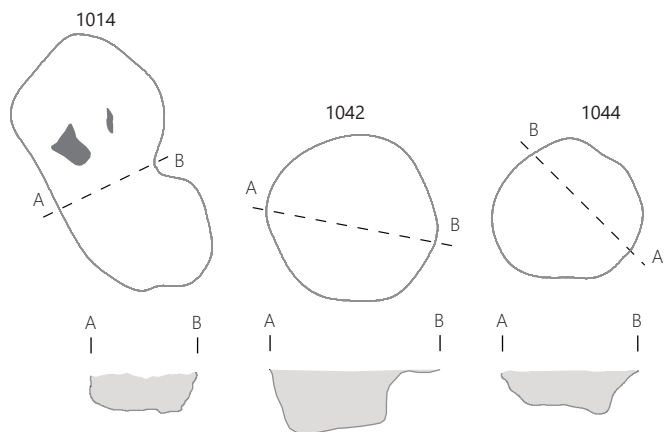
Jama nepravilne podolgovate oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Dl. 0,69 m, š. 0,30 m, gl. 0,12 m (268,04–267,95 m n. v.).

SE 1042/SE 1043, sek. XXXI, kv. 935

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, v katerem so bili organski ostanki, po besedah izkopavalcev pa tudi odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Pr. 0,43 m, gl. 0,18 m.

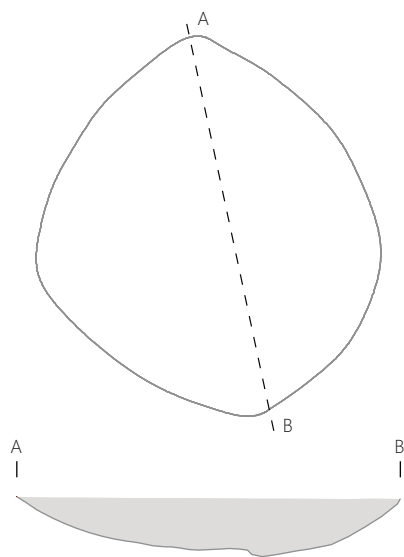
SE 1044/SE 1045, sek. XXXI, kv. 937

Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Pr. 0,38 m, gl. 0,10 m.

SE 1046/SE 1047, sek. XXXI, kv. 937

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Dl. 0,89 m, š. 0,82 m, gl. 0,12 m.

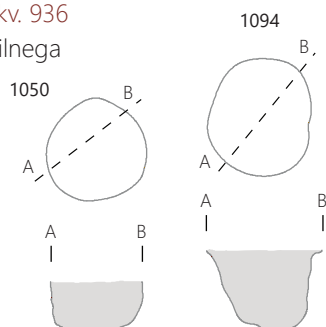

SE 1050/SE 1051, sek. XXXI, kv. 936

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Pr. 0,226 m, gl. 0,13 m.

SE 1094/SE 1095, sek. XXXI, kv. 936

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 5. Dl. 0,30 m, š. 0,27 m, gl. 0,19 m.

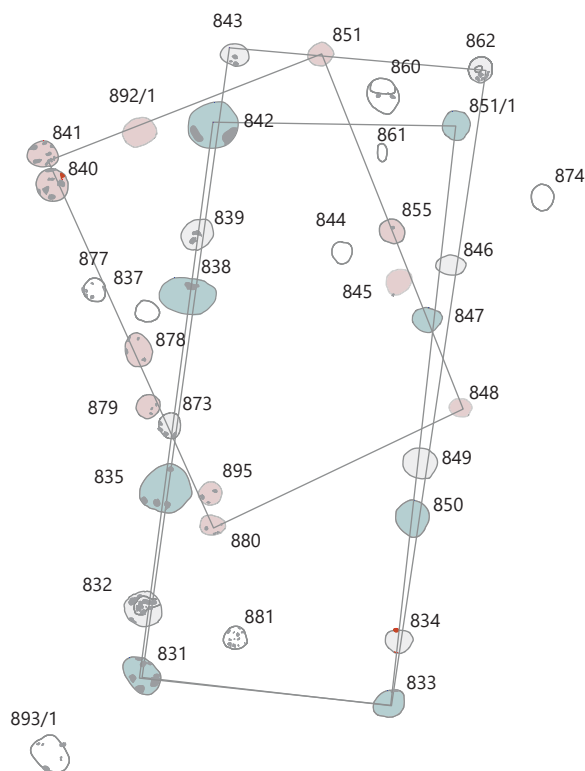

Gospodarstvo 3

Stavbni objekt 15/16

Jame za sohe SE 831, SE 832, SE 833, SE 834, SE 835, SE 837, SE 838, SE 839, SE 840, SE 841, SE 842, SE 843, SE 844, SE 845, SE 846, SE 847, SE 848, SE 849, SE 850, SE 851, SE 851/1, SE 855, SE 860, SE 861, SE 862, SE 861, SE 873, SE 877, SE 878, SE 879, SE 880, SE 881, SE 892/1, SE 893/1, SE 895.

M 1 : 100

SE 831, sek. XXXV, kv. 1066

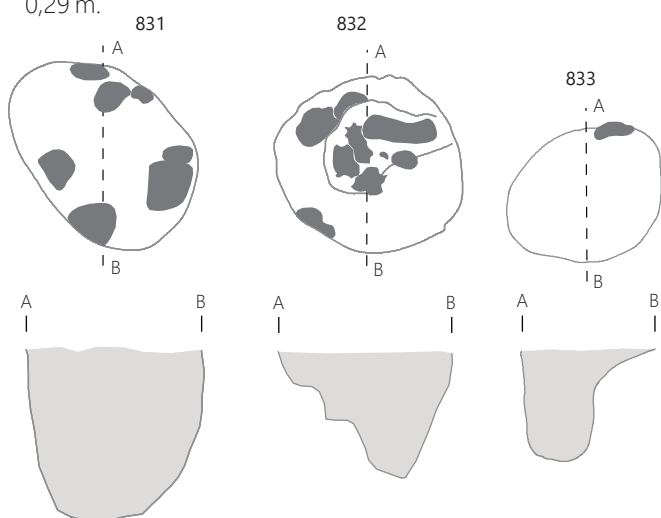
Jama za soho podolgovate ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, prodnato-illovnatim polnilom, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike in prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,56 m, š. 0,37 m, gl. 0,45 m.

SE 832, sek. XXXV, kv. 1066

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, prodnato-illovnatim polnilom, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Odlomek svitka iz te plasti je predstavljen v katalogu (G668). Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,49 m, š. 0,47 m, gl. 0,29 m.

SE 833, sek. XXXV, kv. 1067

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega lijakastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,34 m, š. 0,35 m, gl. 0,29 m.

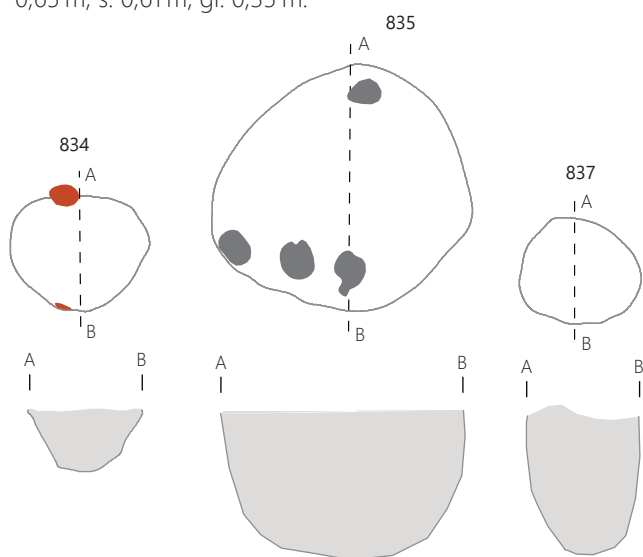

SE 834, sek. XXXV, kv. 1067

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomek keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,37 m, š. 0,29 m, gl. 0,16 m.

SE 835, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,65 m, š. 0,61 m, gl. 0,35 m.

SE 837, sek. XXXV, kv. 1073

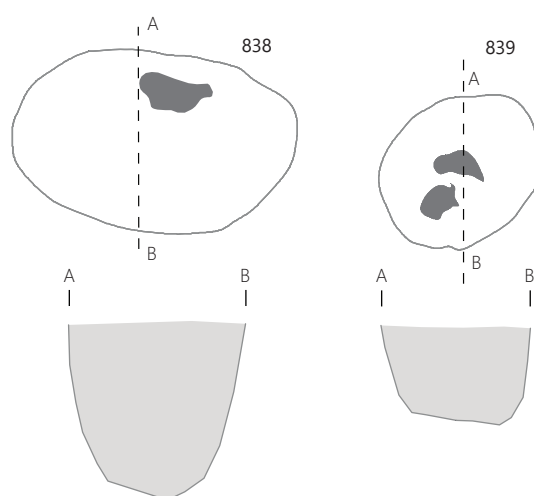
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, v polnilu katere je bilo oglje. Jama naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala tudi odlomke prazgodovinske keramike, pripada pa stavbnemu objektu 16. Dl. 0,31 m, š. 0,27 m, gl. 0,38 m.

SE 838, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,74 m, š. 0,47 m, gl. 0,42 m.

SE 839, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomek keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,46 m, š. 0,38 m, gl. 0,25 m.

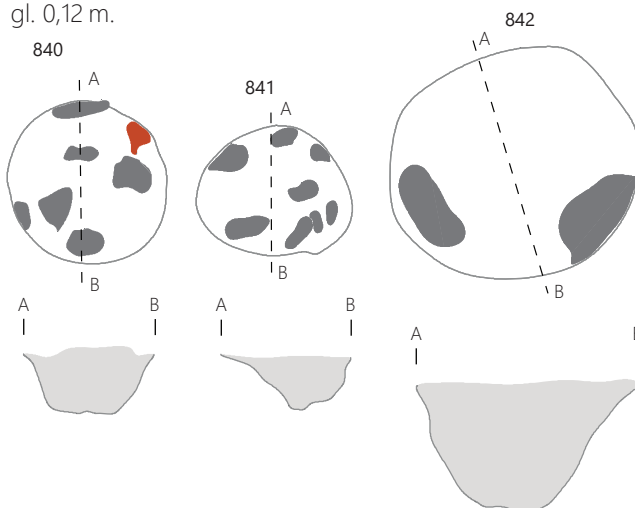

SE 840, sek. XXXV, kv. 1092

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,43 m, š. 0,41 m, gl. 0,24 m.

SE 841, sek. XXXV, kv. 1092

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, gramozno-illovnatim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,40 m, š. 0,36 m, gl. 0,12 m.

SE 842, sek. XXXV, kv. 1092

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Vsebovala je odlomek kamnitih žrnelj iz gnajsa (G669), ki so bile uporabljene kot zagozda, ob tem pa po podatkih izkopavalca tudi odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,66 m, š. 0,61 m, gl. 0,37 m.

SE 843, sek. XXXV, kv. 1092

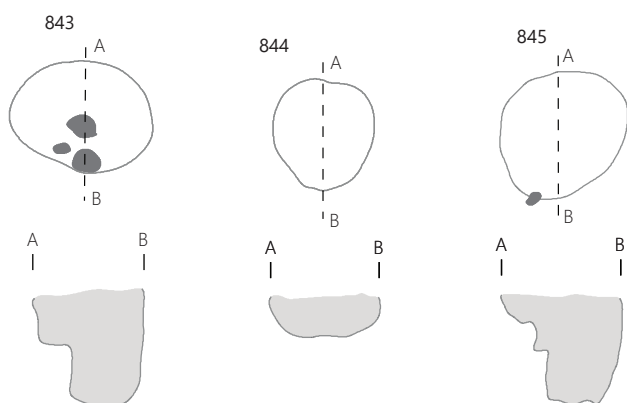
Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,39 m, š. 0,28 m, gl. 0,25 m.

SE 844, sek. XXXV, kv. 1072

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,29 m, š. 0,28 m, gl. 0,08 m.

SE 845, sek. XXXV, kv. 1072

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala več odlomkov prazgodovinske keramike. V katalogu je predstavljen en predmet iz te plasti (G670). Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,35 m, š. 0,32 m, gl. 0,21 m.

SE 846, sek. XXXV, kv. 1072

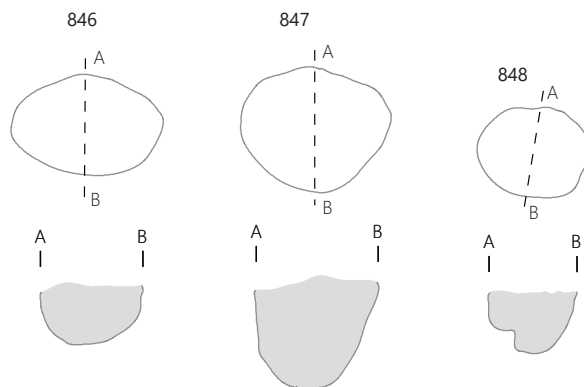
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,40 m, š. 0,27 m, gl. 0,18 m.

SE 847, sek. XXXV, kv. 1072

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,39 m, š. 0,34 m, gl. 0,29 m.

SE 848, sek. XXXV, kv. 1072

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,29 m, š. 0,24 m, gl. 0,22 m.

SE 849, sek. XXXV, kv. 1072

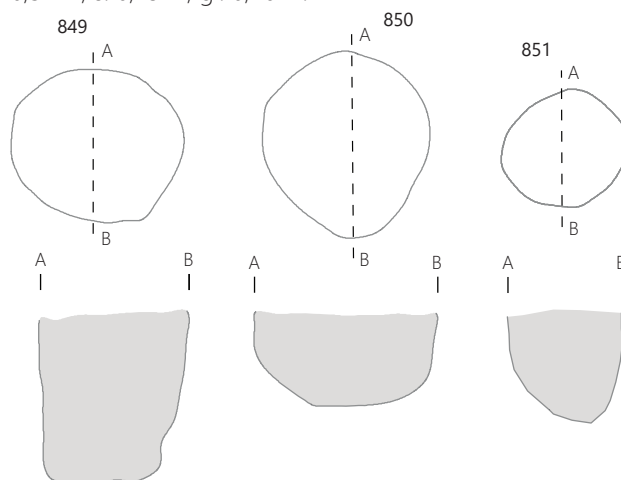
Jama za soho ovalne oblike in cilindričnega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,45 m, š. 0,41 m, gl. 0,32 m.

SE 850, sek. XXXV, kv. 1076, 1072

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,49 m, š. 0,45 m, gl. 0,16 m.

SE 851, sek. XXXV, kv. 1093

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,32 m, š. 0,29 m, gl. 0,26 m.

SE 851/1, sek. XXXV, kv. 1093

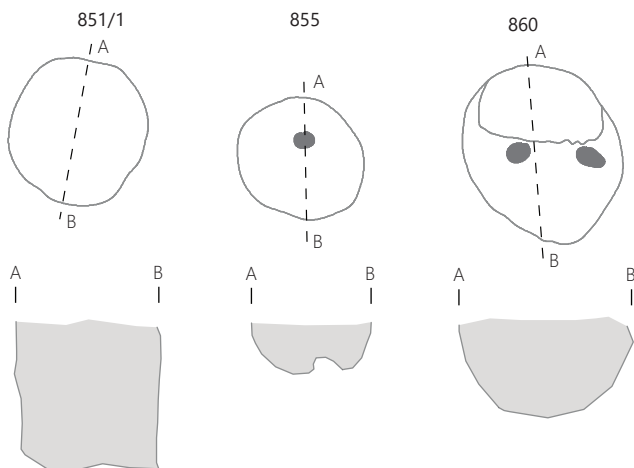
Jama za soho ovalne oblike in cilindričnega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,39 m, š. 0,35 m, gl. 0,31 m.

SE 855, sek. XXXV, kv. 1072

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,34 m, š. 0,31 m, gl. 0,12 m.

SE 860, sek. XXXV, kv. 1093

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,47 m, š. 0,39 m, gl. 0,24 m.

SE 861, sek. XXXV, kv. 1093

Jama za soho podolgovate ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,24 m, š. 0,11 m.

SE 862, sek. XXXV, kv. 1093

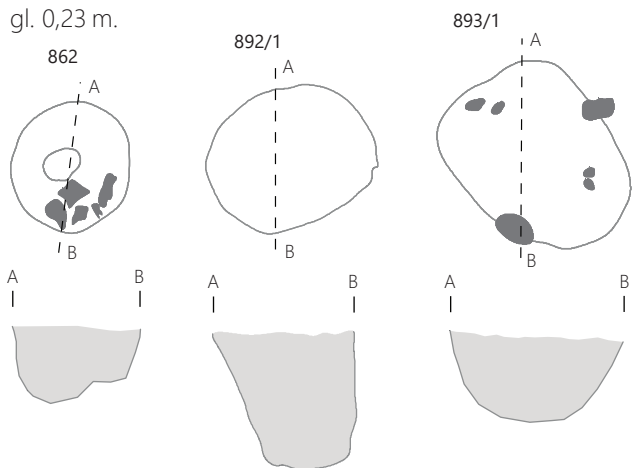
Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 15. Dl. 0,35 m, š. 0,31 m, gl. 0,18 m.

SE 892/1, sek. XXXV, kv. 1092

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,42 m, š. 0,35 m, gl. 0,32 m.

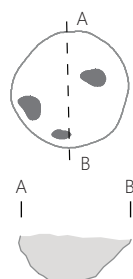
SE 893/1, sek. XXXV, kv. 1066

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,51 m, š. 0,39 m, gl. 0,23 m.

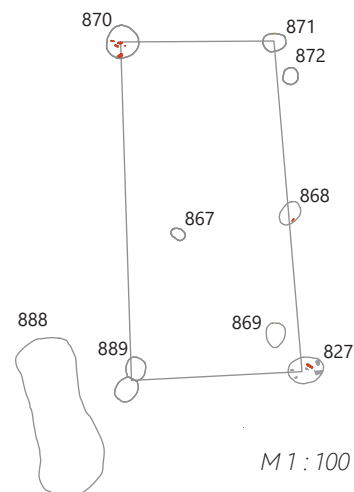
SE 895, sek. XXXV, kv. 1073

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 16. Dl. 0,31 m, š. 0,30 m, gl. 0,10 m.

Stavbni objekt 17

Jame za sohe SE 827, SE 867, SE 868, SE 869, SE 870, SE 871, SE 872, SE 889; jama SE 888.

SE 827, sek. XXXV, kv. 1070

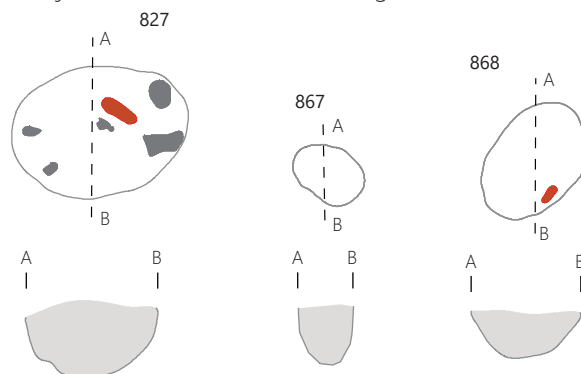
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,47 m, š. 0,34 m, gl. 0,20 m.

SE 867, sek. XXXV, kv. 1071, 1094

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,19 m, š. 0,14 m, gl. 0,14 m.

SE 868, sek. XXXV, kv. 1095

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,34 m, š. 0,23 m, gl. 0,13 m.

SE 869, sek. XXXV, kv. 1070

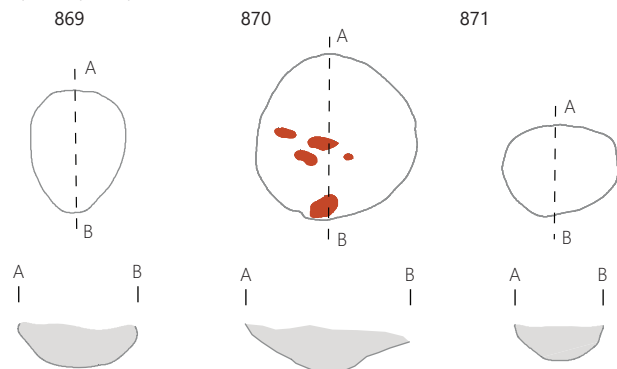
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala kose prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,33 m, š. 0,24 m, gl. 0,11 m.

SE 870, sek. XXXV, kv. 1094

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,42 m, š. 0,41 m, gl. 0,11 m.

SE 871, sek. XXXV, kv. 1095

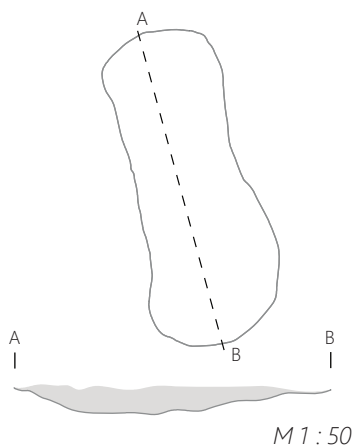
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,30 m, š. 0,23 m.

SE 872, sek. XXXV, kv. 1095

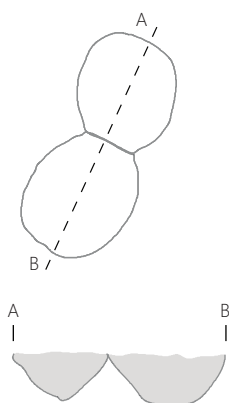
Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike in kose prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 17. Dl. 0,22 m, š. 0,19 m.

SE 888, sek. XXXV, kv. 1071

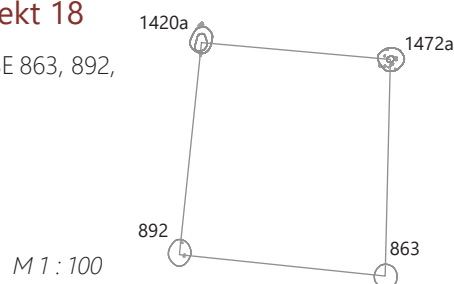
Jama podolgovate ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. En predmet iz te jame je predstavljen v katalogu (G688). Dl. 2,12 m, š. 0,93 m, gl. 0,19 m.

SE 889, sek. XXXV, kv. 1071

Jamo sestavljata dve jami za soho ovalne oblike (dl. 0,33 m, š. 0,28 m; dl. 0,30 m, š. 0,26 m) in banjastega profila (gl. 0,13 m; gl. 0,12 m), vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 17.

Stavbni objekt 18

Jame za sohe SE 863, 892, 1420a, 1472a.

SE 863, sek. XXXV, kv. 1098

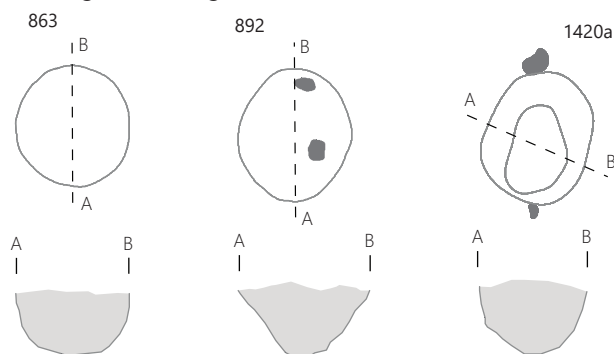
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 18. Dl. 0,32 m, š. 0,31 m, gl. 0,17 m.

SE 892, sek. XXXV, kv. 1099

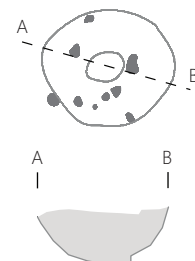
Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 18. Dl. 0,35 m, š. 0,30 m, gl. 0,17 m.

SE 1420a/SE 1420, sek. XXXVIII, kv. 1118

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 18. Dl. 0,35 m, š. 0,30 m, gl. 0,21 m (zg. v. 268,10 m n. v.).

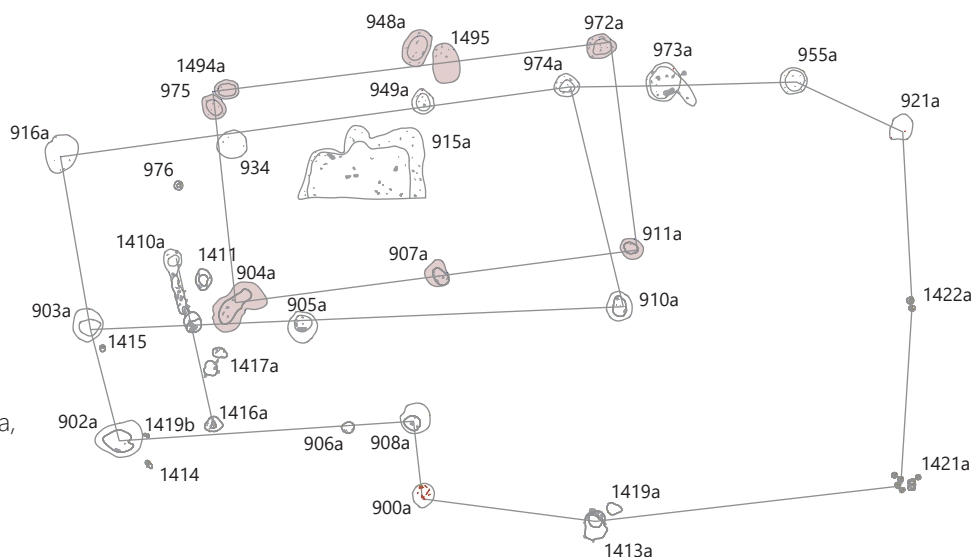
SE 1472a/SE 1472, sek. XXXVIII, kv. 1119

Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, s temno sivim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 18. Dl. 0,35 m, š. 0,31 m, gl. 0,10 m (zg. v. 268,10 m n. v.).

Stavbni objekt
20/21

Jame za sohe SE 900a, SE 902a, SE 903a, SE 904a, 905a, SE 906a, SE 907a, SE 908a, SE 910a, SE 911a, SE 916a, SE 921a, SE 934, SE 955a, SE 948a, SE 949a, SE 972a, SE 973a, SE 974a, SE 975a, SE 976a, SE 1410a, SE 1411a, SE 1415, SE 1416a, SE 1419a, SE 1421a, SE 1422a, SE 1494a, SE 1495a; jama SE 915a.

SE 900a/SE 900,
sek. XXXVII, kv. 1113

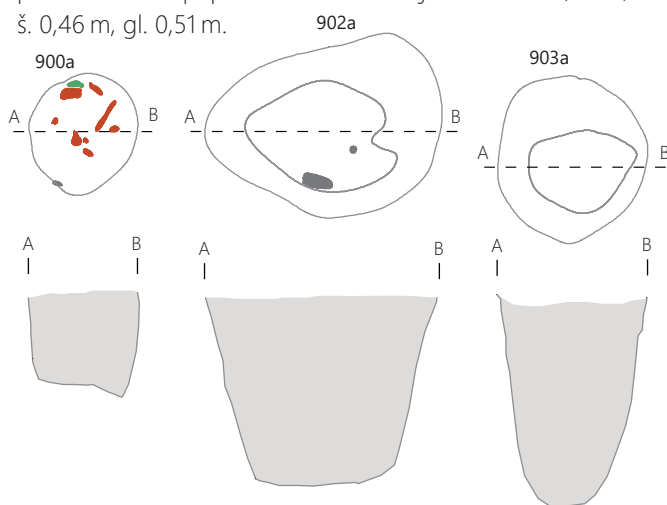
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, trdim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo oglje in organske ostanke, po besedah izkopalcev pa tudi odlomke prazgodovinske keramike, kos prežganega stenskega ometa in fragment bronaste zapestnice (G732). Dl. 0,36 m, š. 0,28 m, gl. 0,31 m.

SE 902a/SE 902, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s svetlo rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,63 m, š. 0,50 m.

SE 903a/SE 903, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s svetlo rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,48 m, š. 0,46 m, gl. 0,51 m.

SE 904a/SE 904, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama nepravilne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo nekaj manjših prodnikov ter

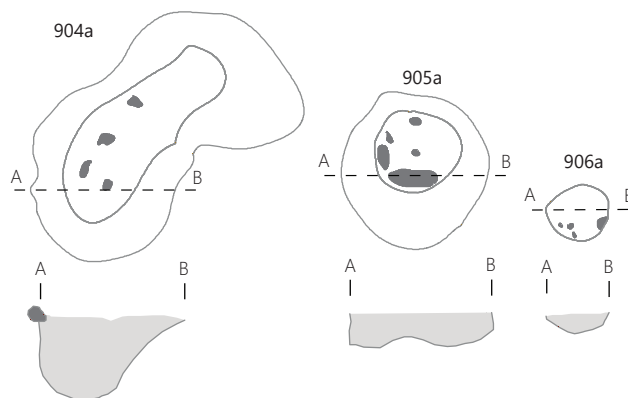
drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,76 m, š. 0,48 m, gl. 0,22 m.

SE 905a/SE 905, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, trdim, peščeno-prodnato-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,42 m, š. 0,40 m, gl. 0,06 m.

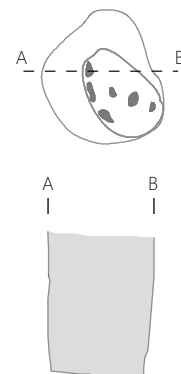
SE 906a/SE 906, sek. XXXVII, kv. 1112, 1113

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,14 m, š. 0,12 m, gl. 0,07 m.

SE 907a/SE 907, sek. XXXVII, kv. 1113

Jama za soho nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, peščeno-prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,36 m, š. 0,35 m, gl. 0,37 m.

SE 908a/SE 908, sek. XXXVII, kv. 1113

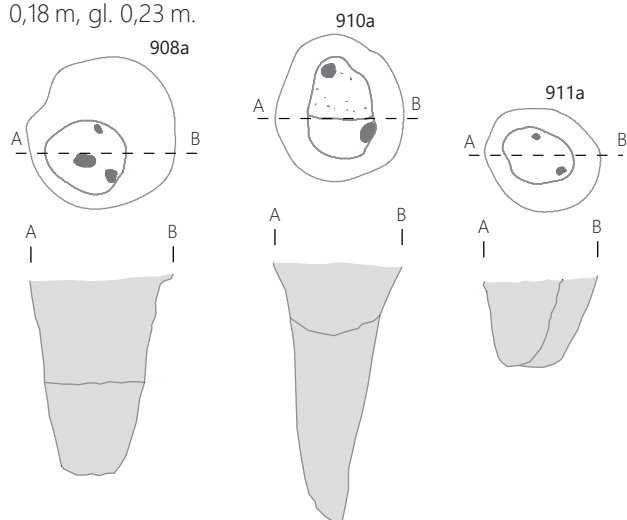
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s svetlo rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom na vrhu in mivkastim polnilom na dnu. Dl. 0,42 m, š. 0,39 m, gl. 0,52 m.

SE 910a/SE 910, sek. XXXVII, kv. 1113

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim zemljenim polnilom na vrhu in mivkastim polnilom z drobci keramike na dnu. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,38 m, š. 0,31 m, gl. 0,60 m.

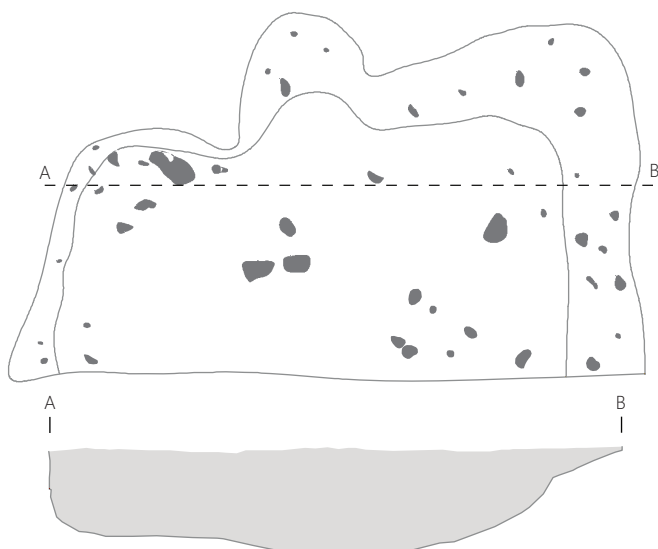
SE 911a/SE 911, sek. XXXVII, kv. 1113

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,32 m, š. 0,18 m, gl. 0,23 m.

SE 915a/SE 915, sek. XXXVII, kv. 1128, 1129

Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, sipkim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo štiri odlomke prazgodovinske posode,

ki so predstavljeni v katalogu (G733). Jama pripada stavbnemu objektu 20/21. Dl. 1,56 m, š. 0,93 m, gl. 0,26 m.

SE 916a/SE 916, sek. XXXVII, kv. 1130, 1129

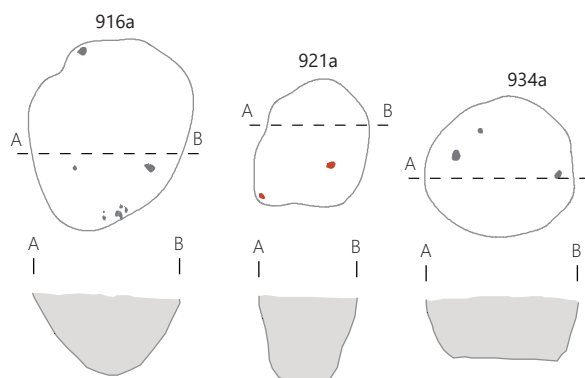
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem so bili po besedah izkopavalcev odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,50 m, š. 0,42 m, gl. 0,22 m.

SE 921a/SE 921, sek. XXXVII, kv. 1127

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike in pet odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,33 m, š. 0,25 m, gl. 0,24 m.

SE 934a/SE 934, sek. XXXVII, kv. 1129

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,42 m, š. 0,40 m, gl. 0,16 m.

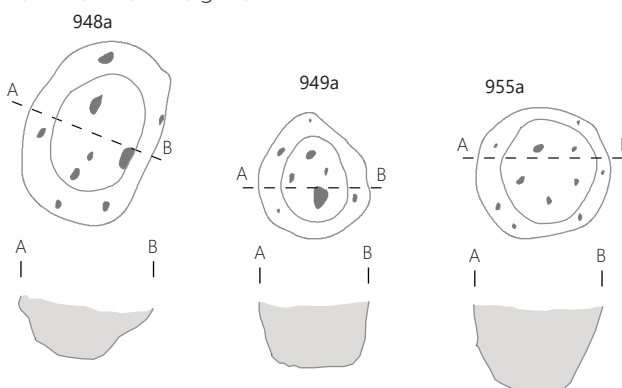

SE 948a/SE 948, sek. XXXVII, kv. 1128

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, tri kose prežganega stenskega ometa in dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,54 m, š. 0,37 m, gl. 0,14 m.

SE 949a/SE 949, sek. XXXVII, kv. 1128

Jama za soho nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,17 m.

SE 955a/SE 955, sek. XXXVII, kv. 1127

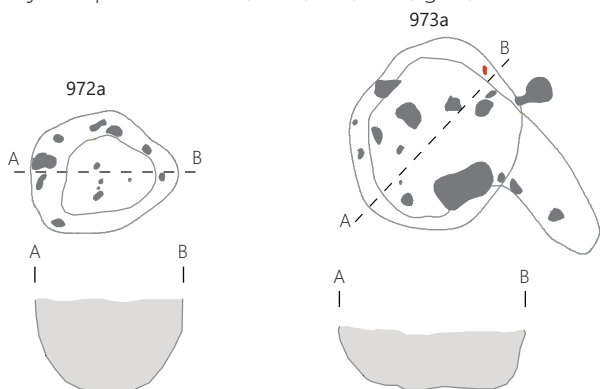
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s črno-sivo-rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Pr. 0,38 m, gl. 0,21 m.

SE 972a/SE 972, sek. XXXVII, kv. 1128

Jama za soho nepravilne ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,40 m, š. 0,32 m, gl. 0,23 m.

SE 973a/SE 973, sek. XXXVII, kv. 1127

Jama za soho nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,56 m, š. 0,38 m, gl. 0,14 m.

SE 974a/SE 974, sek. XXXVII, kv. 1128

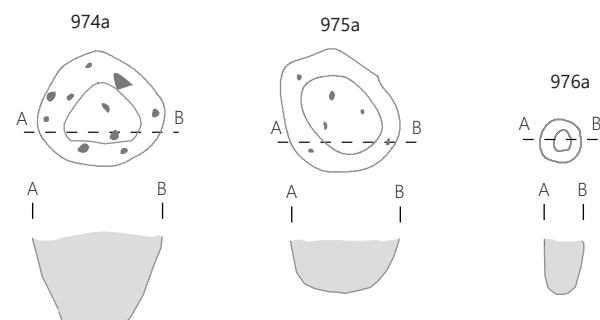
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. V njej sta bila najdena dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 20. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,25 m.

SE 975a/SE 975, sek. XXXVII, kv. 1129

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem so bili odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,36 m, š. 0,28 m, gl. 0,14 m.

SE 976a/SE 976, sek. XXXVII, kv. 1129

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Pr. 0,10 m, gl. 0,12 m.

SE 1410a/SE 1410, sek. XXXVII, kv. 1112

Kontekst treh jam različnih oblik, vkopanih v plast SE 3: jama podolgovate oblike in plitvega banjastega profila (dl. 1,14 m, š. 0,12 m, gl. 0,04 m), ovalna jama za soho (dl. 0,32 m, š. 0,24 m, gl. 0,14 m), okrogla jama za soho (pr. 0,22 m, gl. 0,19 m). V vseh je bilo temno rjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo, ki je vsebovalo velike prodnike (vel. do 0,15 m).

SE 1411a/SE 1411, sek. XXXVII, kv. 1112

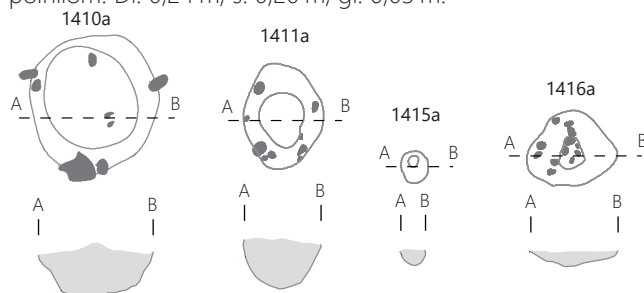
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo večje prodnike. Dl. 0,29 m, š. 0,22 m, gl. 0,12 m.

SE 1415a/SE 1415, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, ovalne oblike in zaobljenega profila, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,09 m, š. 0,07 m, gl. 0,04 m.

SE 1416a/SE 1416, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,24 m, š. 0,20 m, gl. 0,03 m.

SE 1419a/SE 1419, sek. XXXVII, kv. 1113

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,19 m, š. 0,16 m, gl. 0,06 m.

SE 1419b/SE 1419c, sek. XXXVII, kv. 1112

Jama za kol ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,08 m, š. 0,03 m, gl. 0,03 m.

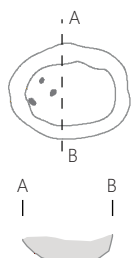
SE 1421a/SE 1421, sek. XXXVII, kv. 1114

Kontekst šestih jam za kole oziroma odtisov v plast SE 3 zabitih kolov, od katerih je ena ovalne oblike in banjastega profila (dl. 0,14 m, š. 0,10 m), druge pa okroglih oblik in banjastega profila (5 × pr. 0,07 m). V vseh je bilo sivorjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo.

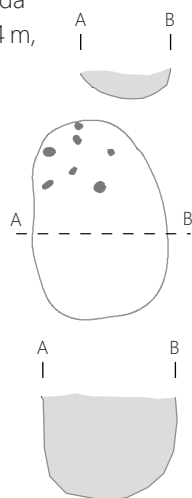
SE 1422a/SE 1422, sek. XXXVII, kv. 1114

Kontekst dveh jam za kole oziroma odtisov v plast SE 3 zabitih kolov, ene okrogle oblike in plitvega banjastega profila (pr. 0,09 m) ter ene ovalne oblike in plitvega banjastega profila (dl. 0,09 m, š. 0,06 m). V obeh je bilo sivorjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo.

SE 1494a/SE 1494, sek. XXXVII, kv. 1129
 Jama za soho ovalne oblike plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,32 m, š. 0,24 m, gl. 0,08 m.

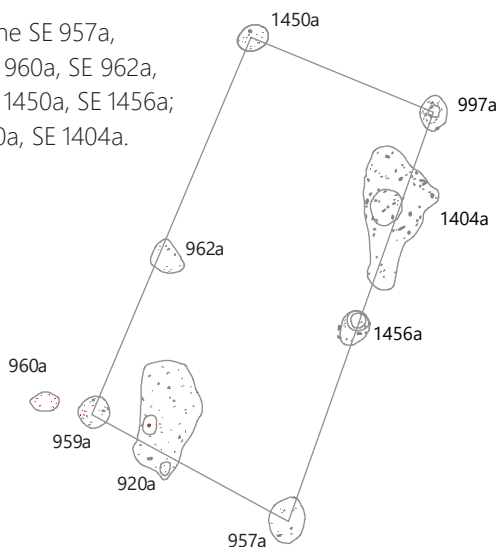

SE 1495a/SE 1495, sek. XXXVII, kv. 1128
 Jama za soho nepravilno ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljenim polnilom na vrhu in mivkastim polnilom, ki je vsebovalo veliko oglja, na dnu. Jama pripada stavbnemu objektu 21. Dl. 0,51 m, š. 0,37 m, gl. 0,27 m.

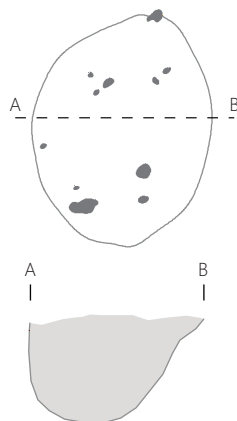
Stavbni objekt 23

Jame za sohe SE 957a, SE 959a, SE 960a, SE 962a, SE 997a, SE 1450a, SE 1456a; jama SE 920a, SE 1404a.

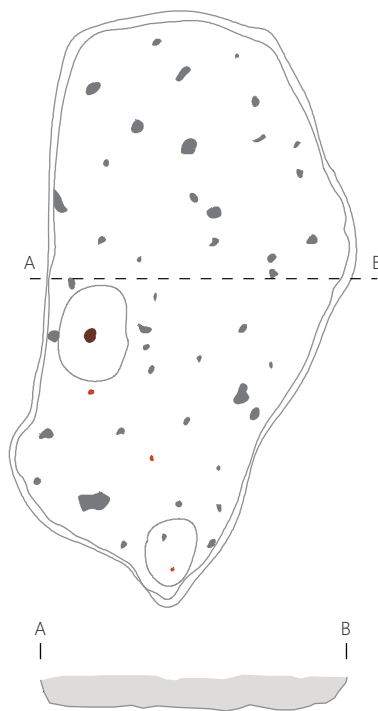

M 1 : 100

SE 957a/SE 957, sek. XXXVII, kv. 1138
 Jama za soho nepravilno ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s črno-sivo-rjavim, čvrstim, peščeno-prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobci oglja in keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 0,50 m, š. 0,48 m, gl. 0,28 m.

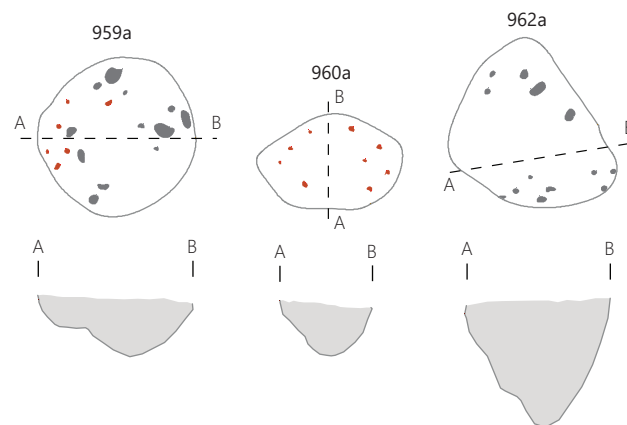
SE 920a/SE 920, sek. XXXVII, kv. 1138, 1151
 Jama nepravilnega ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, zbitim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo trinajst odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 1,60 m, š. 0,80 m, gl. 0,06 m.

SE 959a/SE 959, sek. XXXVII, kv. 1151
 Jama za soho okrogle oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s črno-sivo-rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilo, ki je vsebovalo drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Pr. 0,40 m, gl. 0,14 m.

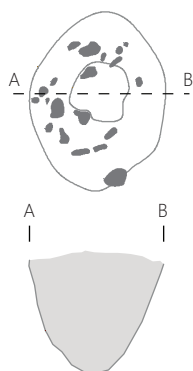
SE 960a/SE 960, sek. XXXVII, kv. 1152, 1151
 Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki naj bi po risbi sodeč vsebovalo odlomke keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 0,40 m, š. 0,20 m, gl. 0,13 m.

SE 962a/SE 962, sek. XXXVII, kv. 1151
 Jama ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 0,45 m, š. 0,37 m, gl. 0,33 m.

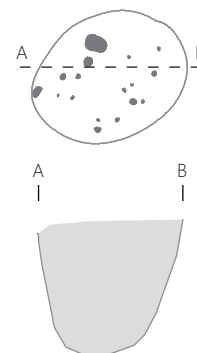
SE 997a/SE 997, sek. XXXVIII, kv. 1163

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 0,46 m, š. 0,38 m, gl. 0,32 m.

SE 1450a/SE 1450, sek. XXXVII, kv. 1162

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 0,35 m, š. 0,33 m, gl. 0,27 m.

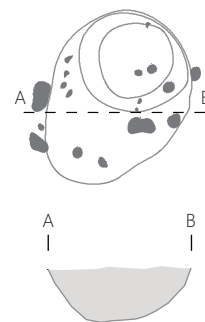
SE 1404a/SE 1404, sek. XXXVIII, kv. 1150

Jama nepravilno ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobec oglja in prodnike (vel. 0,04–0,07 m). Jama je bila v osrednjem delu poglobljena v obliki jame za soho in je tako verjetno pripadala stavbnemu objektu 23. Dl. 1,90 m, š. 1 m, gl. 0,43 m.

SE 1456a/SE 1456, sek. XXXVIII, kv. 1150, 1151

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, trdim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo odlomke oglja in prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 23. Dl. 0,48 m, š. 0,36 m, gl. 0,15 m.

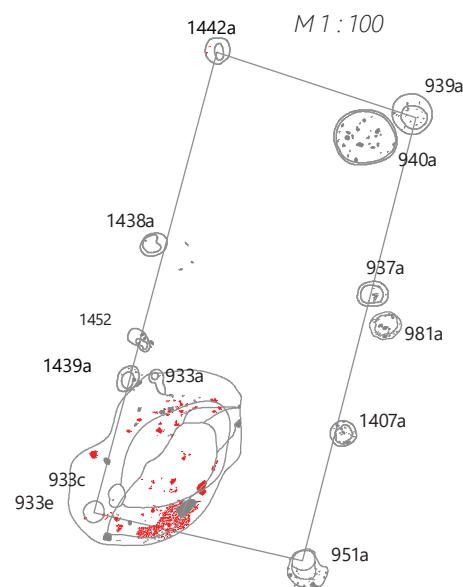
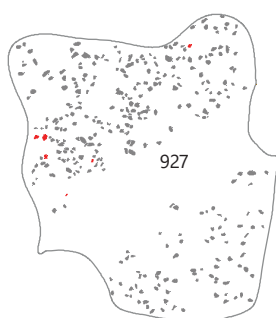

Stavbni objekt 24

Jame za sohe SE 933c, SE 933e, SE 937a, SE 939a, SE 951a, SE 981a, SE 1407a, SE 1435a, SE 1438a, SE 1439a, SE 1442a, SE 1452a; shrambna jama SE 933a; jama SE 940a, SE 927.

SE 927, sek. XXXVII, kv. 1156

Jama nepravilne oblike in nepravilnega stopničastega profila s črnorjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je bila vkopana v plast SE 3 in je vsebovala 75 odlomkov prazgodovinske keramike (v katalogu G736, G792) in pet kosov prežganega stenskega ometa. Kot plast prodnikov (tlak) se je njeno polnilo nadaljevalo v sosednje kvadrate, kjer se je stikalo s plastjo SE 933. Jama morda pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 3,60 m, š. 3,30 m, gl. 0,49 m.

SE 933a/SE 933, sek. XXXVII, kv. 1155

Jama podolgovate oblike in iztegnjenega profila, vkopana v plast SE 3a, z mehkim, zemljenim polnilom temno rjave, črne in rumenorjave barve, ki so vsebovala veliko drobcov oglja, organske ostanke, 302 odlomka prazgodovinske keramike, 1 kost in 127 odlomkov prežganega stenskega ometa. Ob slednjih je bila v južnem delu jami tudi večja kompaktna ploskev prežganega stenskega ometa oziroma del stene, z odtisi lesene konstrukcije, morda kurišča ali ognjišča. V katalogu je predstavljenih 17 predmetov (G737–G752, G762). Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 2,25 m, š. 1,05 m.

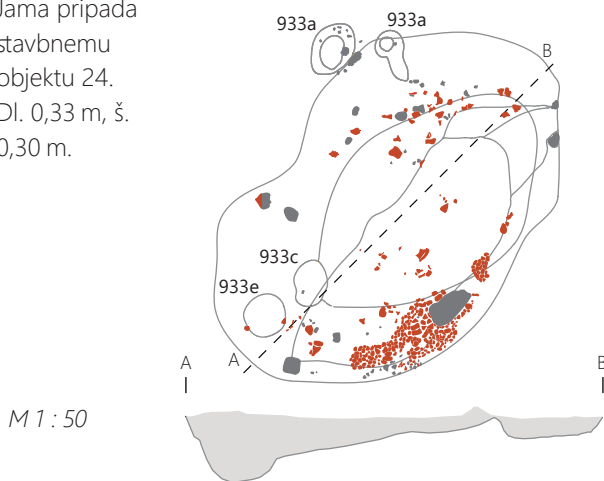
SE 933c/SE 933b, sek. XXXVII, kv. 1155

Jama za soho ovalne oblike in plitvega, zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s črnorjavim, mehkim zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,31 m, š. 0,23 m.

SE 933e/SE 933d, sek. XXXVII, kv. 1115

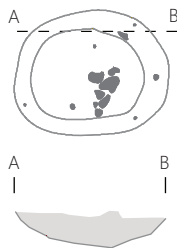
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s črnorjavim, mehkim, zemljenim polnilom.

Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,33 m, š. 0,30 m.

SE 937a/SE 937, sek. XXXVII, kv. 1159

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, v katerem so bili trije odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,40 m, š. 0,33 m, gl. 0,08 m.

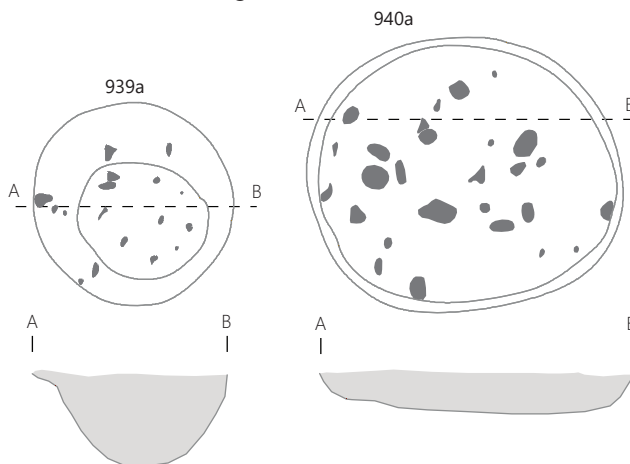

SE 939a/SE 939, sek. XXXVII, kv. 1159

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,56 m, š. 0,54 m, gl. 0,25 m.

SE 940a/SE 940, sek. XXXVII, kv. 1159

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,88 m, š. 0,70 m, gl. 0,11 m (268,40–268,29 m n. v.).

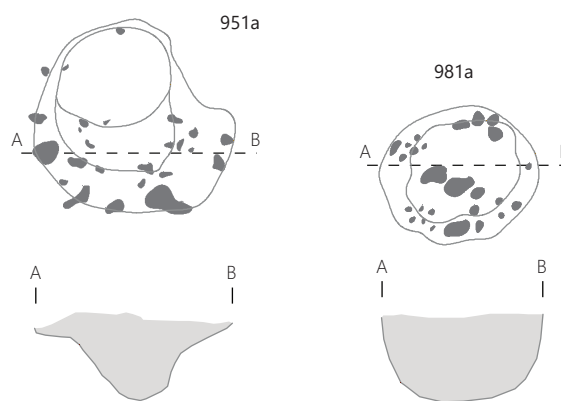

SE 951a/SE 951, sek. XXXVII, kv. 1154

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vseboval prodnik in odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,52 m, š. 0,51 m, gl. 0,25 m.

SE 981a/SE 981, sek. XXXVII, kv. 1159

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,42 m, š. 0,36 m, gl. 0,23 m.

SE 1407a/SE 1407, sek. XXXVII, kv. 1154

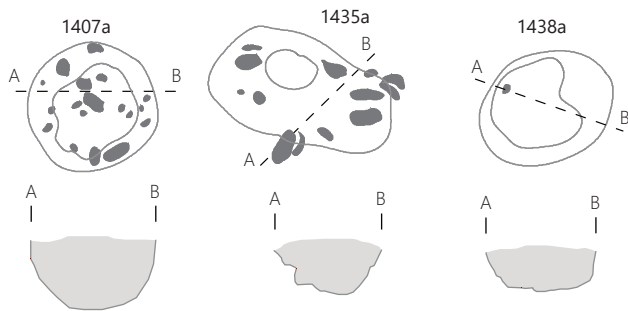
Jama za soho okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in pet odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Pr. 0,34 m, gl. 0,20 m.

SE 1435a/SE 1435, sek. XXXVII, kv. 1157

Jama za soho podolgovate ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščenim polnilom, v katerem so bili veliki prodniki (pr. 0,10 m). Dl. 0,46 m, š. 0,26 m, gl. 0,14 m.

SE 1438a/SE 1438, sek. XXXVII, kv. 1158

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,36 m, š. 0,29 m, gl. 0,12 m.

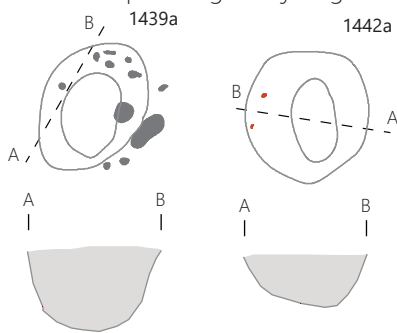

SE 1439a/SE 1439, sek. XXXVII, kv. 1155

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,38 m, š. 0,28 m, gl. 0,23 m.

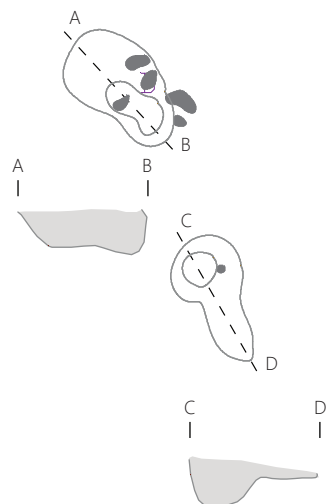
SE 1442a/SE 1442, sek. XXXVII, kv. 1158, 1179

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 24. Dl. 0,37 m, š. 0,32 m, gl. 0,14 m.

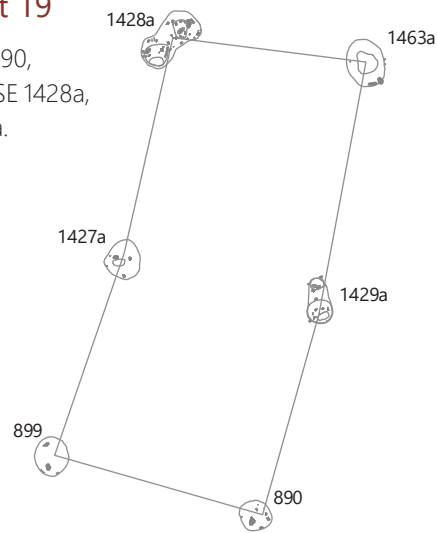
SE 1452a/SE 1452, sek. XXXVII, kv. 1155, 1158

Kontekst dveh jam za sohe ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila (dl. 0,28 m, š. 0,27 m; dl. 0,32 m, š. 0,17 m). V obeh je bilo sivorjavo, sipko, peščeno-zemljeno polnilo. Jama pripada stavbnemu objektu 24.

Stavbni objekt 19

Jame za sohe SE 890, SE 899, SE 1427a, SE 1428a, SE 1429a, SE 1463a.

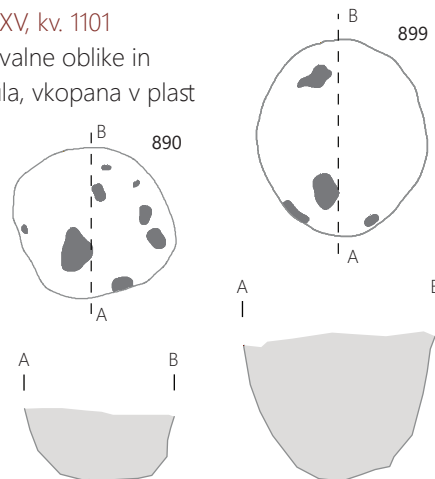

SE 890, sek. XXXV, kv. 1100

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 19. Dl. 0,40 m, š. 0,39 m.

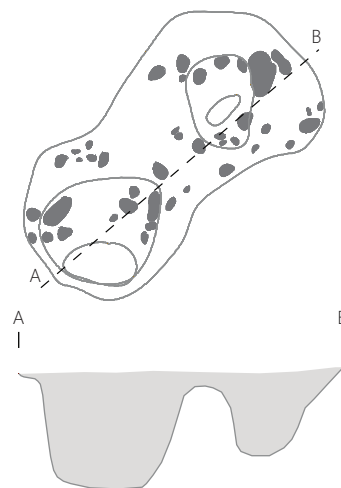
SE 899, sek. XXXV, kv. 1101

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 19. Dl. 0,52 m, š. 0,25 m, gl. 0,22 m.

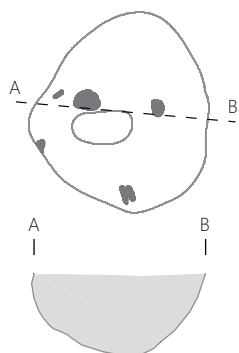
SE 1428/SE 1428a, sek. XXXVIII, kv. 1116, 1117, 1124

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki se deli na dva dela (gl. 1: 0,31 m, gl. 2: 0,21 m) in je vsebovalo drobce oglja in dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 19. Dl. 0,80 m, š. 0,40 m.

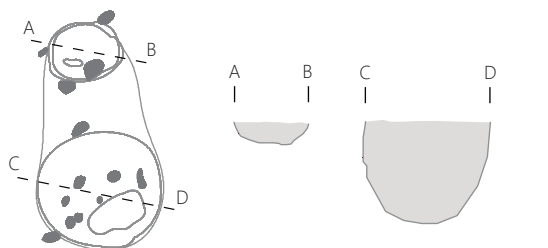
SE 1427a/SE 1427, sek. XXXVIII, kv. 1116

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 19. Dl. 0,52 m, š. 0,48 m, gl. 0,21 m.

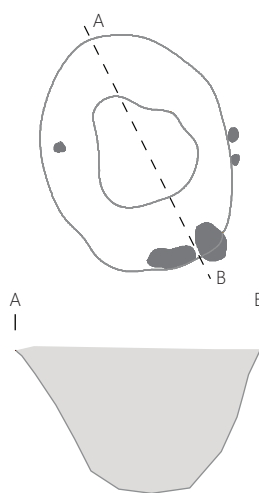
SE 1429a/SE 1429, sek. XXXV, XXXVIII, kv. 1100, 1117

Kontekst dveh jam za soho, ovalne oblike in banjastega profila, vkopani v plast SE 3 (dl. 0,32 m, š. 0,28 m, gl. 0,25 m; dl. 0,20 m, š. 0,16 m, gl. 0,07 m). V obeh je bilo temno rjavo, mehko, zemljeno polnilo, ki je vsebovalo drobce oglja in odlomek prazgodovinske keramike, predstavljen v katalogu (G671). Kontekst pripada stavbnemu objektu 19.

SE 1463a/SE 1463, sek. XXXVIII, kv. 1117

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zbitim, prodrnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 19. Dl. 0,61 m, š. 0,48 m, gl. 0,33 m.

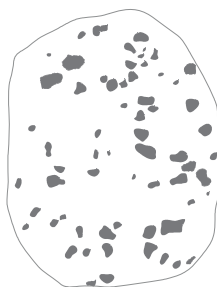

Stavbni objekt 22

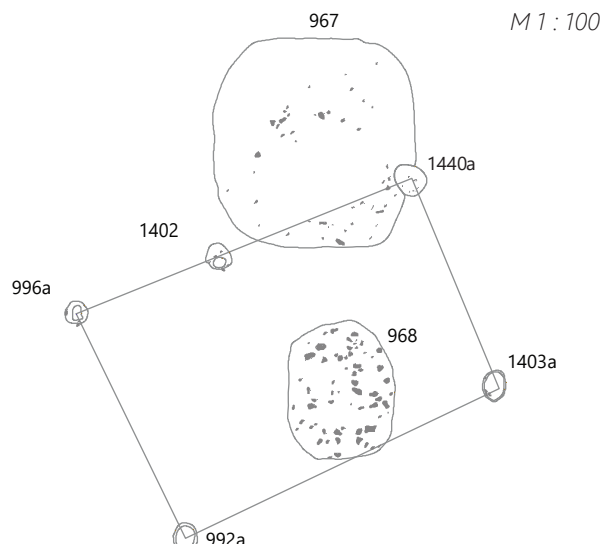
Jame za sohe SE 992a, SE 996a, SE 1402a, SE 1403a, SE 1440a; plasti SE 967, SE 968; k temu objektu spadajo tudi SE 991a, SE 993a.

SE 968, sek. XXXVIII, kv. 1140–1141, 1148–1149

Temno rjava, čvrsta, zemljeno prodrnata plast ovalne oblike, ki je ležala na plasti SE 3a. Plast pripada stavbnemu objektu 22. Dl. 1,82 m, š. 1,40 m.

M 1 : 50

M 1 : 100

SE 992a/SE 992, sek. XXXVIII, kv. 1140

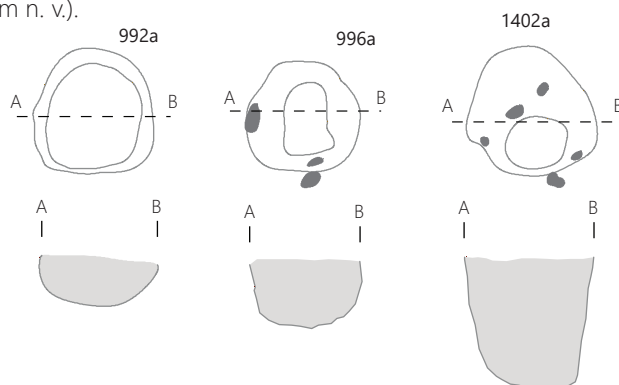
Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 22. Pr. 0,32 m, gl. 0,13 m (zg. v. 268,22 m n. v.).

SE 996a/SE 996, sek. XXXVIII, kv. 1149

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, večje prodnike in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 22. Pr. 0,30 m, gl. 0,17 m (268,27–268,10 m n. v.).

SE 1402a/SE 1402, sek. XXXVIII, kv. 1149

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 22. Dl. 0,35 m, š. 0,33 m, gl. 0,36 m (zg. v. 268,26 m n. v.).

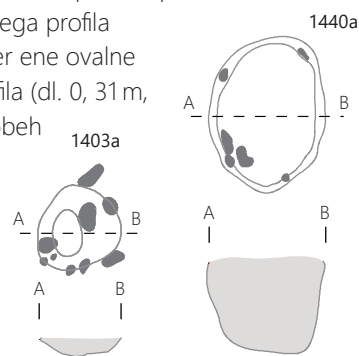

SE 1403a/SE 1403, sek. XXXVIII, kv. 1148

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 22. Dl. 0,41 m, š. 0,31 m, gl. 0,28 m (zg. v. 268,25 m n. v.).

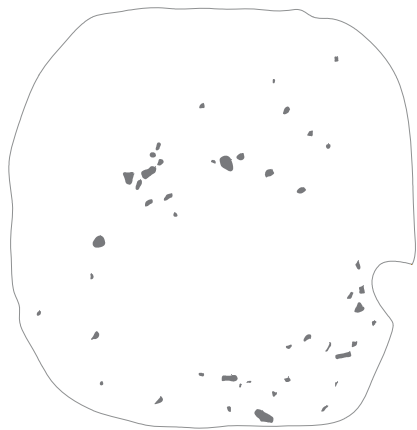
SE 1440a/SE 1440, sek. XXXVII, kv. 1158

Kontekst dveh jam za soho, vkopanih v plast SE 3, ene okrogle oblike in banjastega profila (pr. 0,22 m, gl. 0,06 m) ter ene ovalne oblike in banjastega profila (dl. 0,31 m, š. 0,21 m, gl. 0,10 m). V obeh je bilo temno rjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 22.

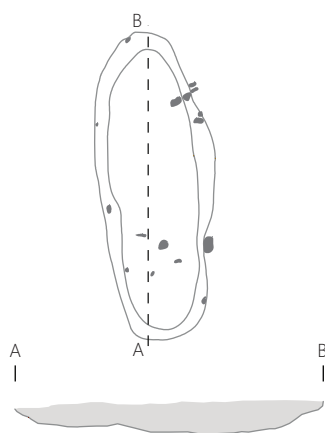
SE 967, sek. XXXVIII, kv. 1148–1149, 1164–1165

Temno rjava, čvrsta, zemljeno prodnata plast ovalne oblike, ki je ležala na plasti SE 3a. V njej so bili drobci oglja, organske ostanke in pet odlomkov prazgodovinske keramike. Plast pripada stavbnemu objektu 22. Dl. 2,76 m, š. 2,70 m.

SE 991a/SE 991, sek. XXXVIII, kv. 1140

Jama ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem so bili tudi prodniki premera, večjega od 0,05 m. Jama verjetno pripada stavbnemu objektu 22. Dl. 2,05 m, š. 0,80 m, gl. 0,21 m (268,22–268,01 m n. v.).

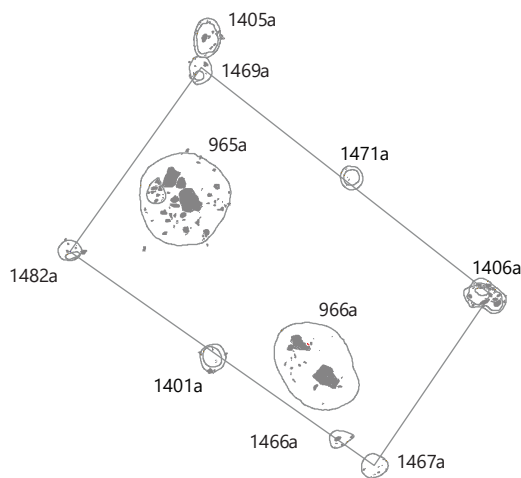

M 1 : 50

Stavbni objekt 25

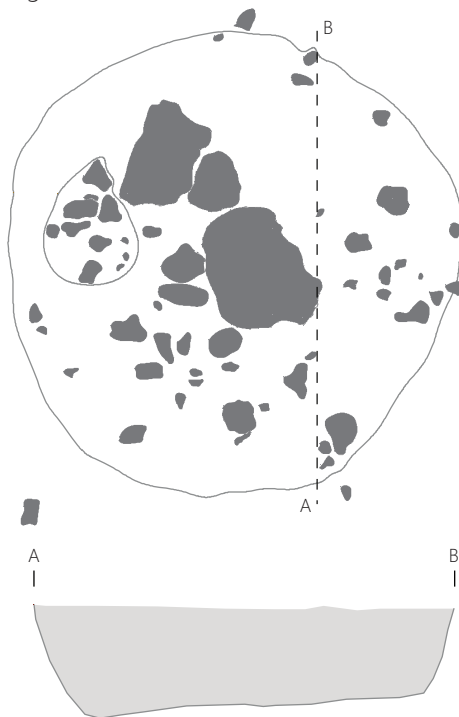
Jame za sohe SE 1401a, 1405a, 1406a, 1466a, 1467a, 1469a, 1471a, 1482a; jami SE 965a, 966a.

M 1 : 100

SE 965a/SE 965, sek. XXXVIII, kv. 1174

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke, prodnike, lomljence in drobce keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 1,08 m, š. 1,04 m, gl. 0,26 m.

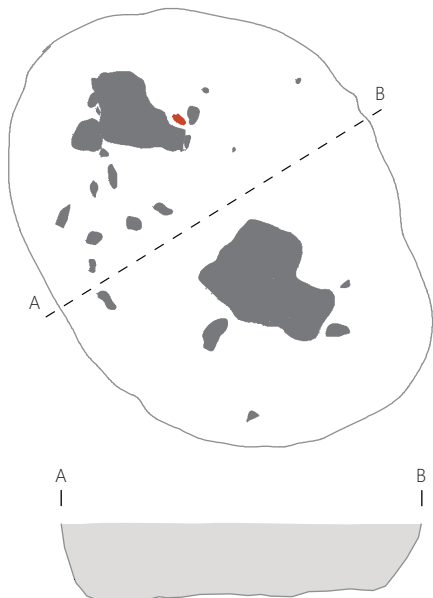

SE 1401a/SE 1401, sek. XXXVIII, kv. 1163

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Najden je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,36 m, š. 0,34 m, gl. 0,14 m.

SE 966a/SE 966, sek. XXXVIII, kv. 1164

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike, lomljence in dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 1,25 m, š. 0,92 m.

SE 1405a/SE 1405, sek. XXXVIII, kv. 1174

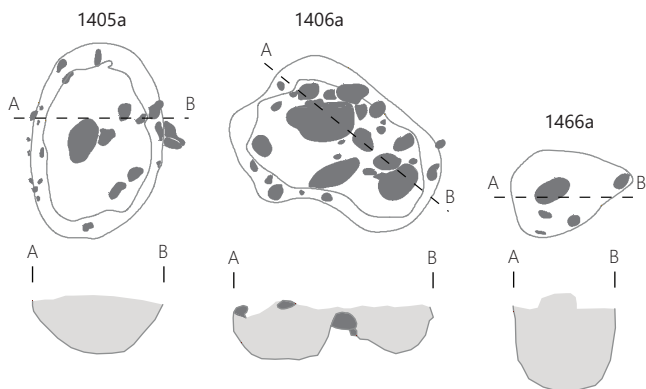
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,46 m, š. 0,36 m.

SE 1406a/SE 1406, sek. XXXVIII, kv. 1164

Jama za soho nepravilno ovalne oblike in dvojnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,52 m, š. 0,40 m, gl. 0,15 m.

SE 1466a/SE 1466, sek. XXXVIII, kv. 1164

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in večje prodnike (vel. do 0,15 m). Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,28 m, š. 0,26 m, gl. 0,22 m (zg. v. 268,30 m n. v.).

SE 1467a/SE 1467, sek. XXXVIII, kv. 1164

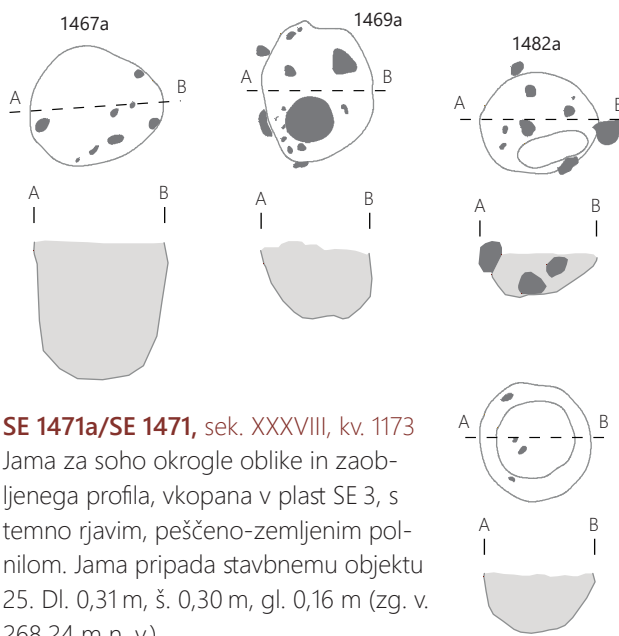
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, prodnike in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,32 m, š. 0,30 m, gl. 0,29 m (zg. v. 268,28 m n. v.).

SE 1469a/SE 1469, sek. XXXVIII, kv. 1174

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,37 m, š. 0,28 m, gl. 0,14 m (zg. v. 268,25 m n. v.).

SE 1482a/SE 1482, sek. XXXVIII, kv. 1174

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,31 m, š. 0,26 m, gl. 0,12 m (zg. v. 268,31 m n. v.).

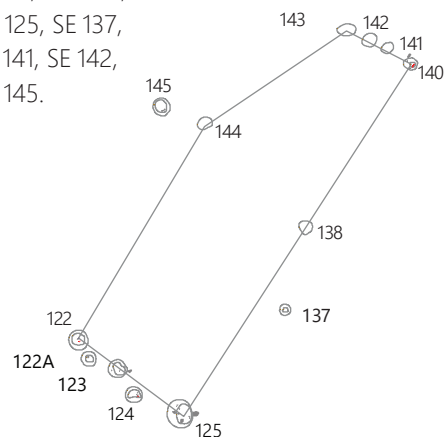

SE 1471a/SE 1471, sek. XXXVIII, kv. 1173

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 25. Dl. 0,31 m, š. 0,30 m, gl. 0,16 m (zg. v. 268,24 m n. v.).

Stavbni objekt 26

Jame za sohe SE 122, SE 122a, SE 123, SE 124, SE 125, SE 137, SE 138, SE 140, SE 141, SE 142, SE 143, SE 144, SE 145.

M 1 : 100

SE 122, sek. XL, kv. 1185

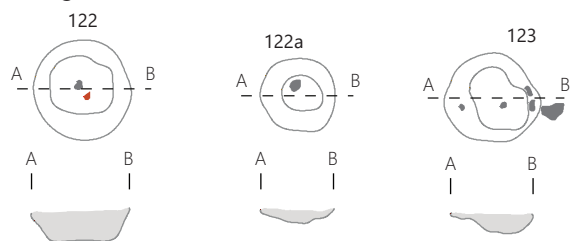
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Pr. 0,26 m, gl. 0,07 m (268,30–268,23 m n. v.).

SE 122a, sek. XL, kv. 1185

Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Pr. 0,23 m, gl. 0,03 m (268,29–268,26 m n. v.).

SE 123, sek. XL, kv. 1185

Jama ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,25 m, š. 0,24 m, gl. 0,05 m (268,27–268,22 m n. v.).

SE 124, sek. XL, kv. 1185

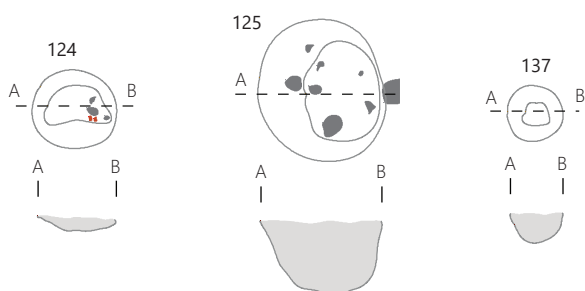
Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Pr. 0,22 m, gl. 0,03 m (268,25–268,23 m n. v.).

SE 125, sek. XL, kv. 1185, 1186

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,38 m, š. 0,33 m, gl. 0,18 m (268,23–268,05 m n. v.).

SE 137, sek. XL, kv. 1186

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Pr. 0,14 m, gl. 0,07 m (268,32–268,25 m n. v.).

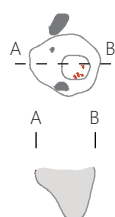

SE 138, sek. XL, kv. 1186

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,19 m, š. 0,18 m.

SE 140, sek. XL, kv. 1199

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Jama je vsebovala odlomke keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,18 m, š. 0,17 m, gl. 0,13 m (268,30–268,17 m n. v.).

SE 141, sek. XL, kv. 1199

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,17 m, š. 0,13 m.

SE 142, sek. XL, kv. 1199

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,19 m, š. 0,16 m.

SE 143, sek. XL, kv. 1199

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,13 m, š. 0,12 m.

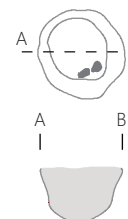

SE 144, sek. XL, kv. 1199

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,20 m, š. 0,15 m.

SE 145, sek. XL, kv. 1200

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 26. Dl. 0,23 m, š. 0,22 m, gl. 0,14 m (268,35–268,21 m n. v.).

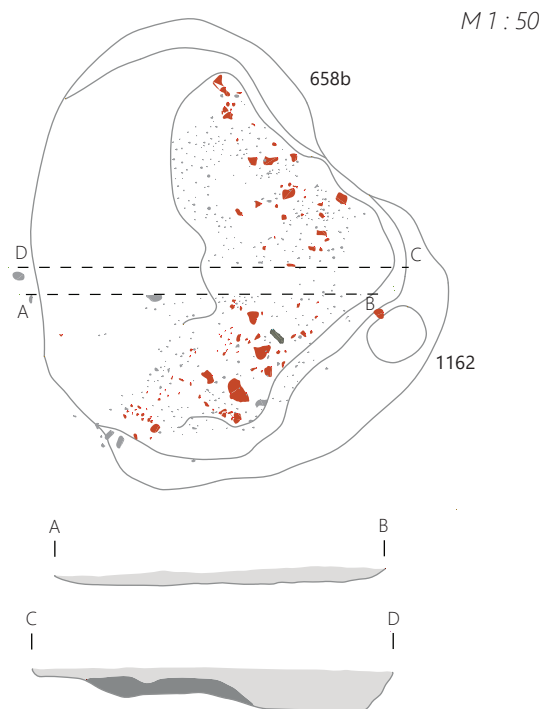
Drugi stavbni objekti

Stavbni objekt 4

Jama za soho SE 1162; jama SE 658b.

SE 1162/SE 1163, sek. XXIX, kv. 873

Jama za soho ovalne oblike, z rjavosivim, zemljeno-gra-moznim polnilom. Dl. 0,40 m, š. 0,31 m.

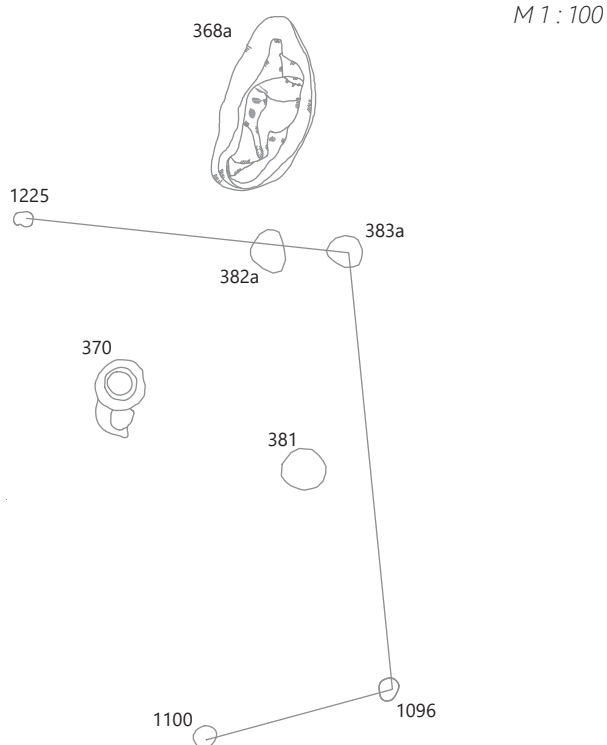

SE 658b, sek. XXIX; kv. 873, 877

Jama ovalne oblike in plitvega nepravilnega profila se je dotikala struge potoka SE 656. Polnilo je vsebovalo ožgano ilovico, 459 odlomkov prazgodovinske keramike, 195 kosov prežganega stenskega ometa, kalcinirane kosti in kamniti brus. 19 najdb je predstavljenih v katalogu (G311–G329). Jama je skupaj z jamo za soho SE 1162 interpretirana kot stavbni objekt 4. Dl. 3,04 m, š. 2,85 m, gl. 0,28 m (267,48–267,20 m n. v.).

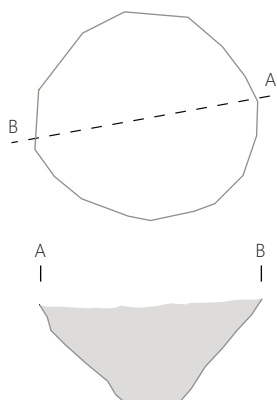
Stavbni objekt 6

Jame za sohe SE 381a, SE 382a, SE 383a, SE 1096, SE 1100, SE 1225; jama SE 368, SE 370.

SE 381a/SE 381, sek. XXXIII, kv. 954

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada domnevni stavbni objektu 6. Dl. 0,60 m, š. 0,58 m, gl. 0,26 m.

SE 382a/SE 382, sek. XXXIII, kv. 977, 978

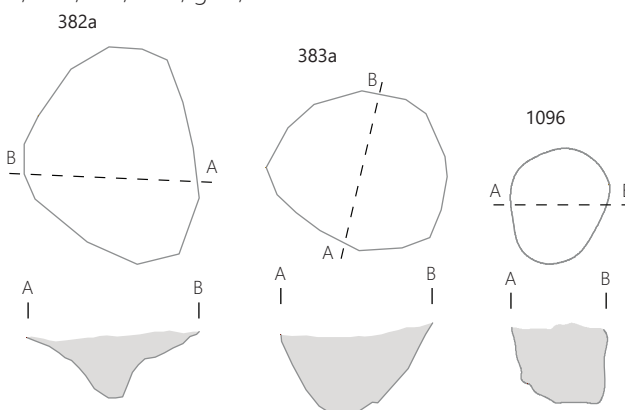
Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada domnevni stavbni objektu 6. Dl. 0,57 m, š. 0,48 m, gl. 0,17 m.

SE 383a/SE 383, sek. XXXIII, kv. 977

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim, v katerem je bilo pet odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada domnevni stavbni objektu 6. Dl. 0,48 m, š. 0,42 m, gl. 0,20 m.

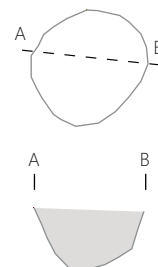
SE 1096/SE 1097, sek. XXXII, kv. 951

Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevni stavbni objektu 6. Dl. 0,31 m, š. 0,26 m, gl. 0,21 m.

SE 1100/SE 1101, sek. XXXII, kv. 952

Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada domnevni stavbni objektu 6. Dl. 0,32 m, š. 0,26 m, gl. 0,15 m.

SE 1225a/SE 1225, sek. XXXIII, kv. 978a

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki jo je prekrivalo polnilo jarka, plast SE 369. Jama pripada domnevni stavbni objektu 6. Dl. 0,38 m, š. 0,36 m.

SE 368a/SE 368, sek. XXXIII, kv. 977, 978

Jama nepravilne podolgovate oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, peščnim polnilom, ki je bilo proti dnu jame intenzivno sivočrno. Vsebovalo je drobce oglja in organske ostanke. Na vrhu polnila ob skrajnem vzhodnem robu jame je ležalo 40 odlomkov prazgodovinske keramike. Jama je ležala tik ob večjem prodnatem nanosu SE 368b. Dl. 2,18 m, š. 1,20 m, gl. 0,64 m.

SE 370a/SE 370, sek. XXXIII, kv. 953

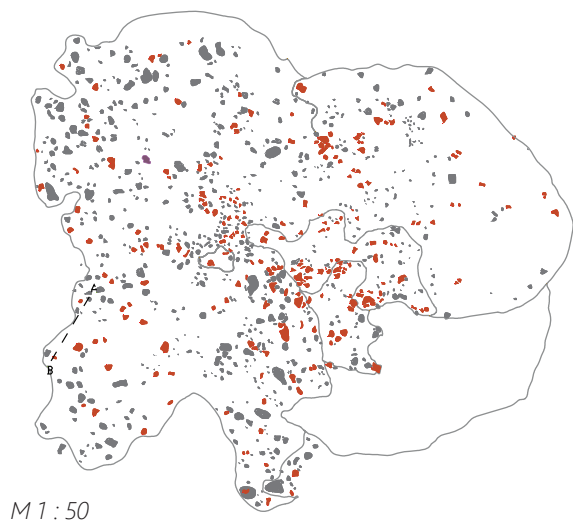
Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, ilovnato mivkastim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. V jami sta bila odkrita v celoti ohranjena bronasta planokonveksna pogača (G636) ter večji lonec (G637). Jama pripada domnevne- mu stavbnemu objektu 6. Dl. 1,03 m, š. 0,69 m, gl. 0,32 m (267,97–267,67 m n. v.).

Stavbni objekt 7

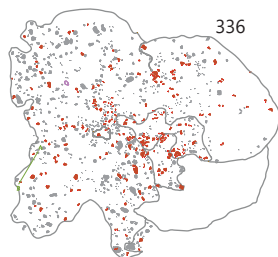
Jame za sohe SE 337a, 352a, 353a, 354a, 355a, 356a, 360a, 361a, 365a, 366a, 391a, 392a, 780a, 782a, 797a; jama SE 351a; plasti SE 336, 338.

SE 336, sek. XXXIII, kv. 974, 975

Prodnato-zemljena groblja nepravilne oblike, ki je ležala tik pod plastjo SE 1 in nad plastjo SE 3, na relativni globini pribl. 0,20–0,25 m pod površjem in je predstavljala najvišje ohranjeno arheološko strukturo sek. XXXIII. Dolgotrajno oranje jo je poškodovalo, tako da so posamezni prodniki skupaj z mnogimi prazgodovinskimi in redkimi novoveški- mi odlomki keramike ležali povsod po okolici. V groblji, ki je vsebovala tudi oglje in organske ostanke, je bilo skupaj odkritih 179 odlomkov prazgodovinske keramike, koščeno šilo in drobec žindre, najdbe pa so v 27 primerih predsta- vljene v katalogu (G522–G548). Plast lahko povežemo s stavbnim objektom 7. Dl. 3,45 m, š. 3,30 m.

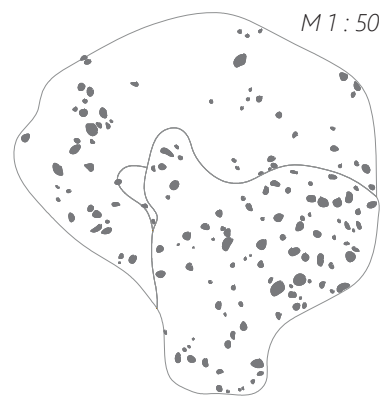

M 1 : 50

SE 338, sek. XXXIII, kv. 983, 984

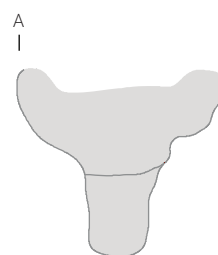
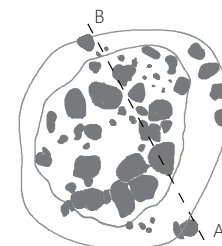
Prodnata groblja nepravilne oblike, ki je ležala nad plastjo SE 3 in jo lahko povežemo s stavbnim objektom 7. Dl. 2,50 m, š. 2,40 m.

M 1 : 50

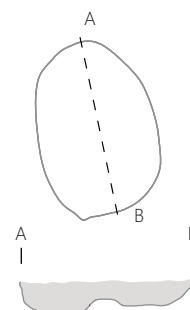
SE 337a/SE 337, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem so bili odkriti štirje odlomki prazgodovinske ke- ramike. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,60 m, š. 0,40 m.

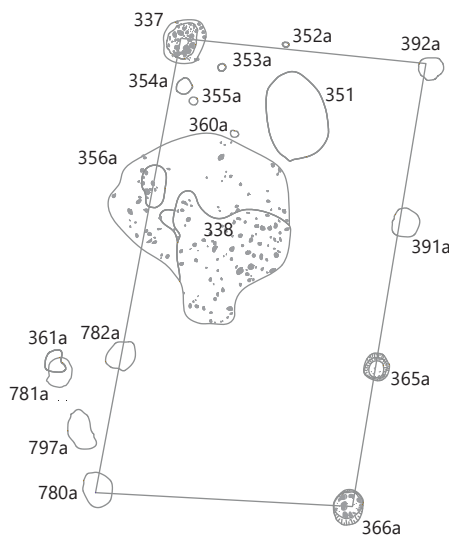

SE 351a/SE 351, sek. XXXIII, kv. 984

Jama nepravilne ovalne oblike, vko- pana v plast SE 3, s temno rjavim, pe- ščeno-zemljenim polnilom, v katerem so bili drobci oglja, organski ostanke in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 1,15 m, š. 0,74 m.

Objekt 7
M 1 : 100

SE 352a/SE 352, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola v bližini jame SE 351, zapolnjena s svetlo sivorjavo, zemljeno prstjo. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Pr. 0,09 m, gl. 0,11 m.

SE 353a/SE 353, sek. XXXIII, kv. 984

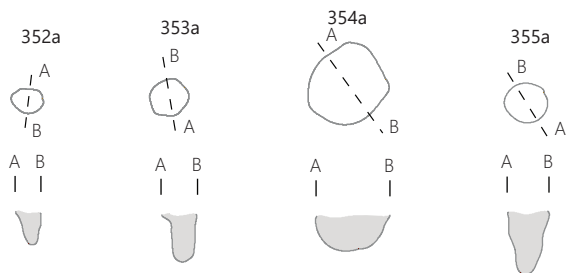
Jama za kol okrogle oblike in banjastega profila, zapolnjena s svetlo sivorjavo, zemljeno prstjo. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Pr. 0,08 m, gl. 0,10 m.

SE 354a/SE 354, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,22 m, š. 0,19 m, gl. 0,09 m.

SE 355a/SE 355, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila oziroma odtis v plast SE 3, zapolnjena s svetlo sivorjavo zemljeno prstjo. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Pr. 0,07 m.

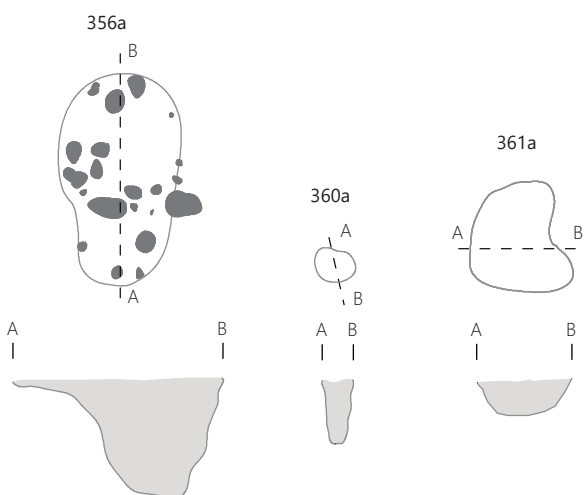

SE 356a/SE 356, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,53 m, š. 0,44 m.

SE 360a/SE 360, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila, zapolnjena s svetlo sivorjavo, zemljeno prstjo. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Pr. 0,06 m, gl. 0,16 m.

SE 361a/SE 361, sek. XXXIII, kv. 974

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Neodgovorjen ostaja njen odnos z jamo SE 781a, s katero se delno prekrivata. Dl. 0,29 m, š. 0,22 m, gl. 0,11 m.

SE 365a/SE 365, sek. XXXIII, kv. 973

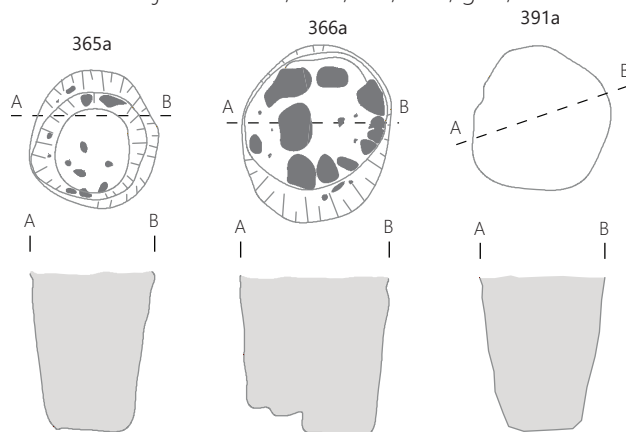
Jama za soho ovalne oblike in globokega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prazgodovinske keramike ter en košček prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,36 m, š. 0,33 m, gl. 0,41 m.

SE 366a/SE 366, sek. XXXIII, kv. 973

Jama za soho ovalne oblike in cilindričnim profilom, s temno rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo večje kamne, drobce oglja, organske ostanke in 10 odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,44 m, š. 0,40 m, gl. 0,42 m.

SE 391a/SE 391, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, štiri odlomke prazgodovinske keramike in en odlomek prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,40 m, š. 0,35 m, gl. 0,41 m.

SE 392a/SE 392, sek. XXXIII, kv. 984

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, z rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,33 m, š. 0,30 m, gl. 0,33 m.

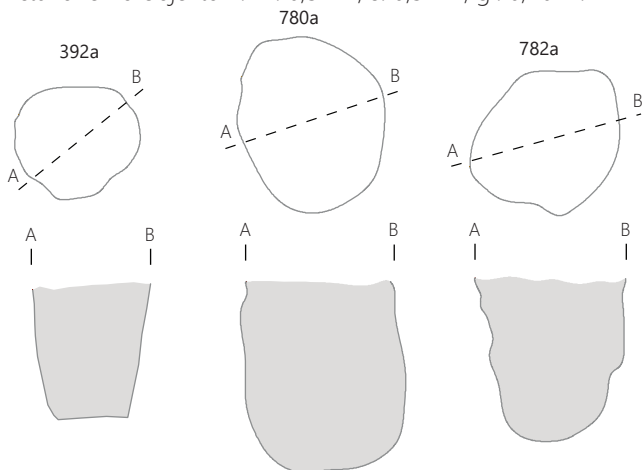
SE 780a/SE 780, sek. XXXIII, kv. 974

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, odlomke prazgodovinske keramike in en košček prežganega stenskega

ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,48 m, š. 0,40 m, gl. 0,49 m.

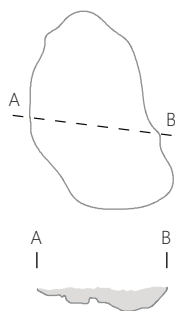
SE 782a/SE 782, sek. XXXIII, kv. 974

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo odkritih šest odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,37 m, š. 0,34 m, gl. 0,40 m.

SE 797a/SE 797, sek. XXXIII, kv. 974

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem so bili trije odlomki prazgodovinske keramike in en košček prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 7. Dl. 0,54 m, š. 0,31 m, gl. 0,06 m.

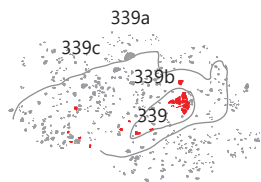
Stavbni objekt 8

Jame za soho SE 343a, SE 344a, SE 345a, SE 346a, SE 347a, SE 348a, SE 349a, SE 364a, SE 783a, SE 784a, SE 787a, SE 788a, SE 789a, SE 790a, SE 791a, SE 792a, SE 793a, SE 794a, SE 796a; jama SE 785a, SE 339 (plast?), SE 340a.

SE 344a/SE 344, sek.

XXXIII, kv. 1026

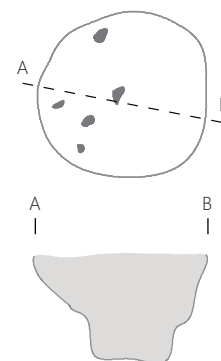
Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Jama morda pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,23 m, š. 0,22 m.

M 1 : 100

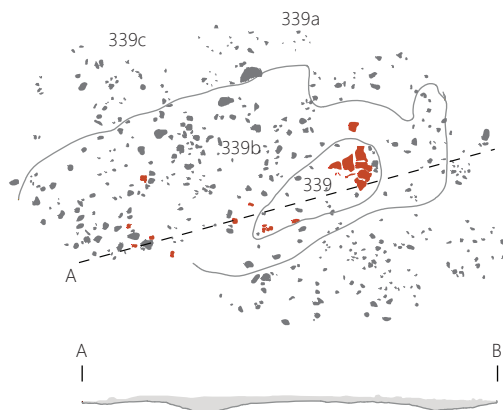
SE 343a/SE 343, sek. XXXIII, kv. 1027

Jama za soho okrogle oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, v katerem je bilo nekaj drobcov keramike. Jama morda pripada stavbnemu objektu 8. Pr. 0,51 m, gl. 0,24 m.

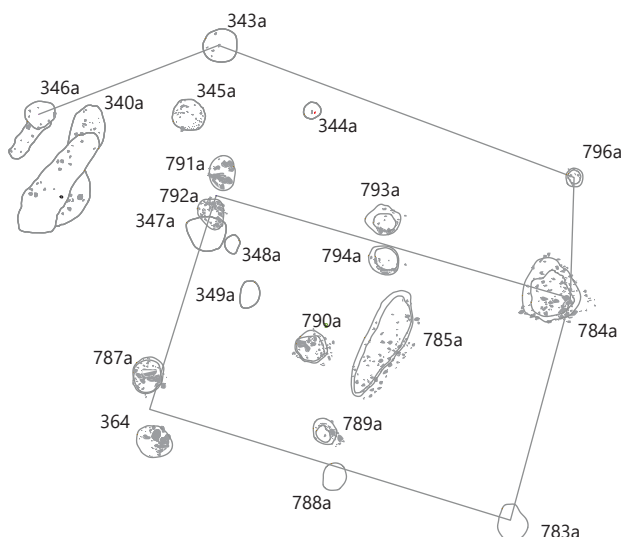

SE 339a/SE 339, SE 339b, SE 339c, sek. XXXIII, kv. 1007, 1028

Jama nepravilne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s tremi polnili: SE 339 (črnosiva, prodnato-zemljena plast z drobcji oglja in organskimi ostanki), SE 339b (temno rjava, peščeno-zemljena plast) in SE 339c (sivorjava, peščeno-zemljena plast). V kontekstu je bilo odkritih 44 kosov prazgodovinske keramike. Jama morda pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 1,32 m, š. 0,44 m.

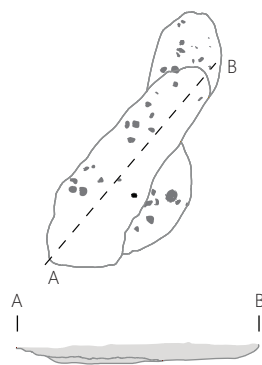
M 1 : 50

SE 340a/SE 340, sek. XXXIII, kv. 1008, 1027

Jama podolgovate oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Dl. 1,82 m, š. 0,88 m, gl. 0,27 m.

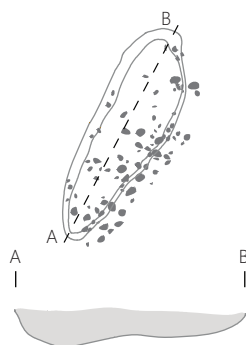
M 1 : 50

SE 785a/SE 785, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama nepravilne podolgovate oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 1,56 m, š. 0,56 m, gl. 0,25 m.

M 1 : 50

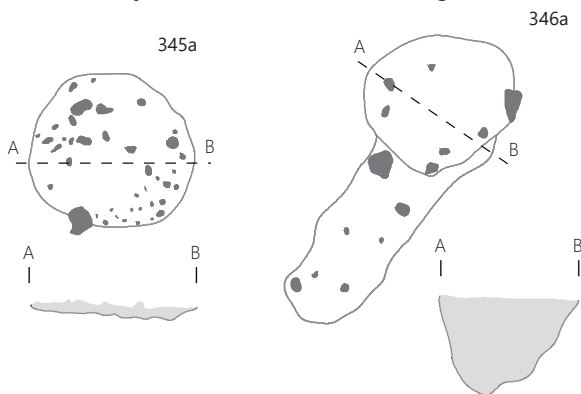

SE 345a/SE 345, sek. XXXIII, kv. 1027

Jama za soho ovalne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim peščnim polnilom. Dl. 0,43 m, š. 0,36 m.

SE 346a/SE 346, sek. XXXIII, kv. 1027

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 10 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G549). Jama morda pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,30 m, š. 0,29 m, gl. 0,26 m.

SE 347a/SE 347, sek. XXXIII, kv. 1008

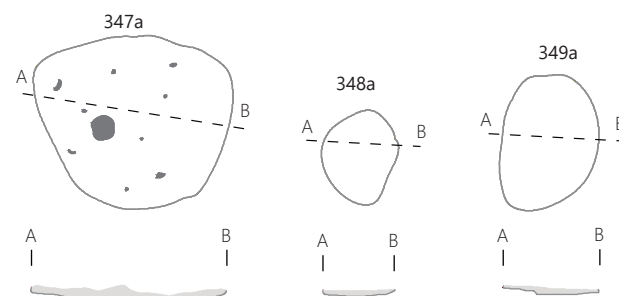
Jama ovalne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščnim polnilom. Dl. 0,48 m, š. 0,46 m, gl. 0,05 m.

SE 348a/SE 348, sek. XXXIII, kv. 1008

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščnim polnilom. Dl. 0,24 m, š. 0,21 m, gl. 0,02 m.

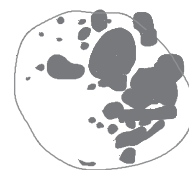
SE 349a/SE 349, sek. XXXIII, kv. 1008

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom. Dl. 0,34 m, š. 0,26 m, gl. 0,03 m.

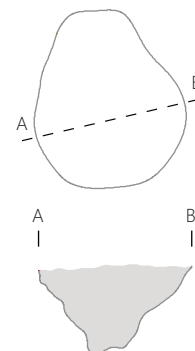
SE 364a/SE 364, sek. XXXIII, kv. 1008

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rdečkasto rjavim, zemljenim polnilom, v katerem so bili drobci oglja, organski ostanke in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,50 m, š. 0,39 m.

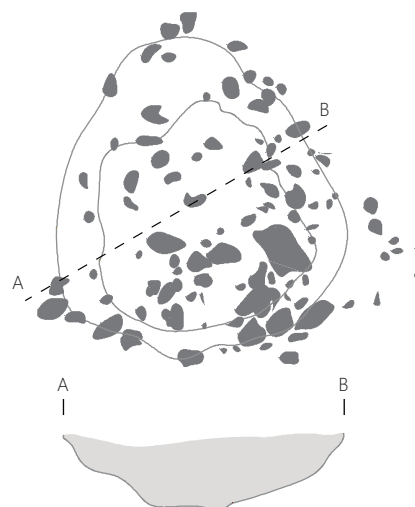
SE 783a/SE 783, sek. XXXIII, kv. 1000

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,45 m, š. 0,35 m, gl. 0,29 m.

SE 784a/SE 784, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama nepravilne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, je imela predvsem proti dnu dve ločeni polovici, zato nista izključeni dve prvotno samostojni jami za sohi. Polnilo je bila temno rjava, sipka, zemljeno-peščena plast, v kateri je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,84 m, š. 0,78 m, gl. 0,20 m.

SE 787a/SE 787, sek. XXXIII, kv. 1008

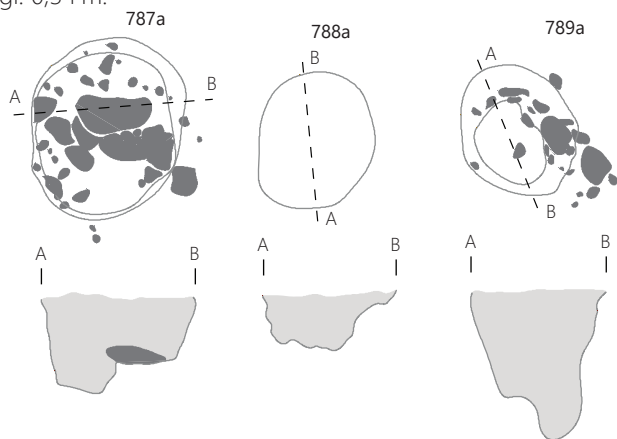
Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,65 m, š. 0,41 m, gl. 0,28 m.

SE 788a/SE 788, sek. XXXIII, kv. 1000

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo šest odlomkov prazgodovinske keramike in en košček prežganega stenskega ometa. Jama morda pripada stavbnemu objektu XXXIII/1. Dl. 0,38 m, š. 0,29 m, gl. 0,15 m.

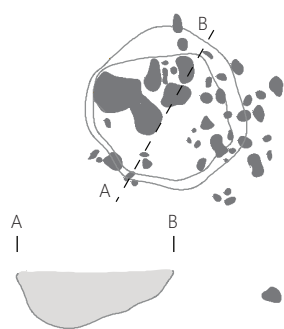
SE 789a/SE 789, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,38 m, š. 0,31 m, gl. 0,34 m.

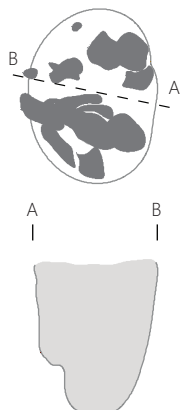
SE 790a/SE 790, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,45 m, š. 0,42 m, gl. 0,14 m.

SE 791a/SE 791, sek. XXXIII, kv. 1008

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,36 m, š. 0,28 m, gl. 0,39 m.

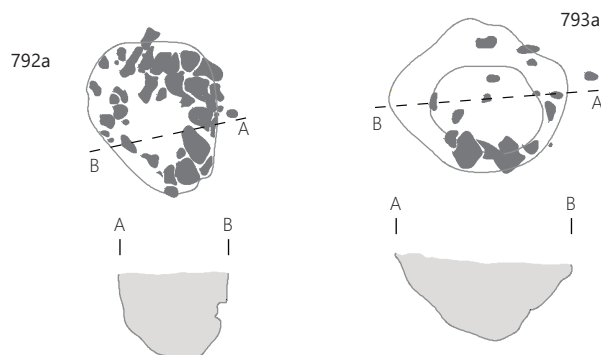

SE 792a/SE 792, sek. XXXIII, kv. 1008

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,42 m, š. 0,34 m, gl. 0,25 m.

SE 793a/SE 793, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,45 m, š. 0,34 m, gl. 0,23 m.

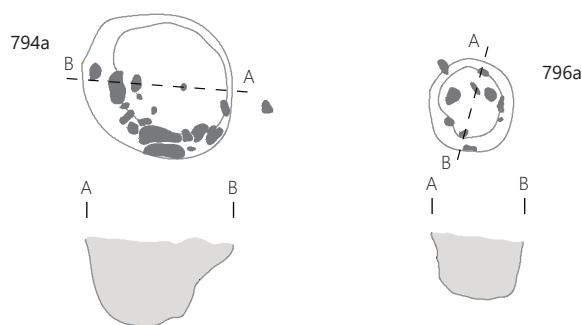

SE 794a/SE 794, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,49 m, š. 0,40 m, gl. 0,26 m.

SE 796a/SE 796, sek. XXXIII, kv. 1009

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu 8. Dl. 0,26 m, š. 0,21 m, gl. 0,14 m.

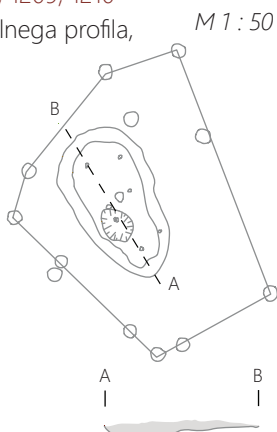

Stavbni objekt 27

Jama SE 151 z jamami za kole okoli nje.

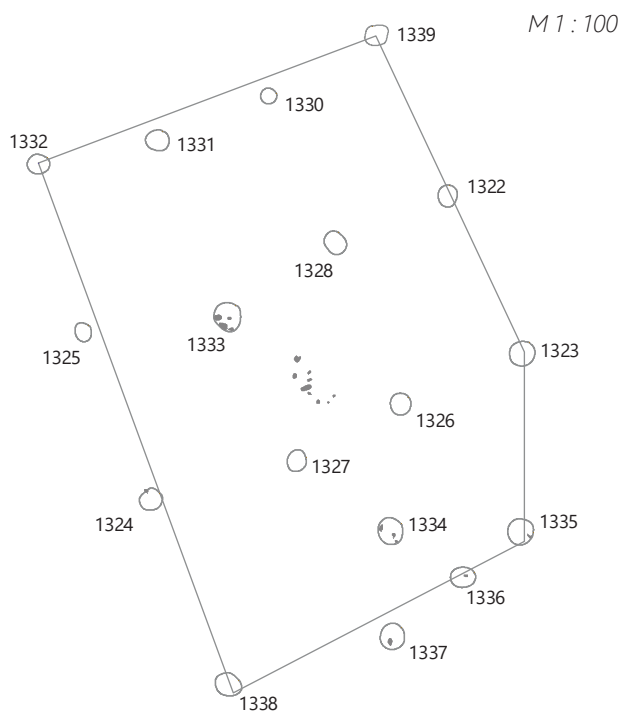
SE 151, sek. XL, kv. 1199, 1200, 1209, 1210

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Jama je imela v južnem delu ovalno poglobitev, okoli jame pa je bilo razporejenih 12 manjših jam oziroma odtisov od v tla zabitih kolov. Ves kontekst smo poimenovali stavbni objekt 27. Dl. 1,06 m, š. 0,62 m, gl. 0,06 m (268,39–268,33 m n. v.).

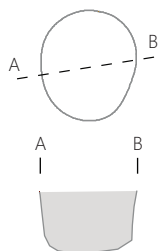
Stavbni objekt 28

Jame za sohe SE 1324, 1325, 1326, 1327, 1322, 1323, 1328, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339.

SE 1322, sek. XXXIX, kv. 1240

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304a, z rjavim, gramozno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,28 m, š. 0,25 m, gl. 0,18 m.

SE 1323, sek. XXXIX, kv. 1217, 1240

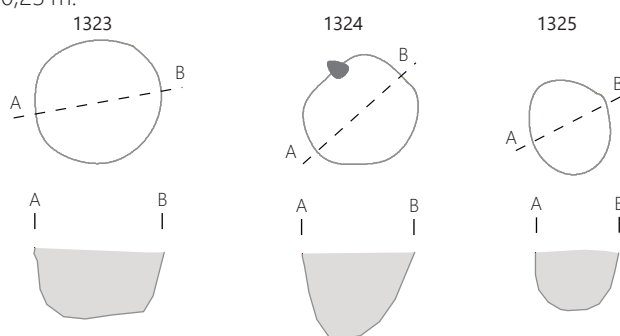
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, gruščnato-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo nekaj kamnov in koščkov oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Pr. 0,35 m, gl. 0,17 m.

SE 1324, sek. XXXIX, kv. 1218

Jama za soho nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, ilovnatim polnilom, kjer je bilo nekaj velikih kamnov, drobci oglja in prežganega stenskega ometa ter en odlomek prazgodovinske keramike, ki je predstavljen tudi v katalogu (G886). Jama je bila obložena z vencem kamnitih zagozd. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,40 m, š. 0,38 m, gl. 0,32 m.

SE 1325, sek. XXXIX, kv. 1239

Jama ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 1304a, z rjavim, ilovnatim polnilom, v katerem so bili dve veliki kamniti zagozdi, drobci oglja in prežganega stenskega ometa in odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,35 m, š. 0,32 m, gl. 0,23 m.

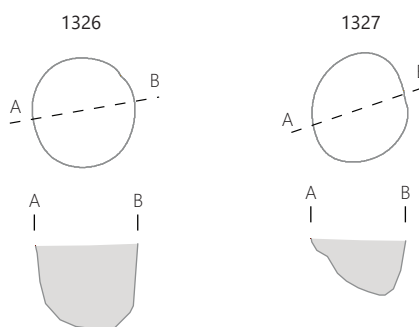

SE 1326, sek. XXXIX, kv. 1217

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, gruščnato-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in hišnega lepa v zgornji plasti. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Pr. 0,34 m, gl. 0,29 m.

SE 1327, sek. XXXIX, kv. 1217

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo več velikih kamnov. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,38 m, š. 0,32 m, gl. 0,19 m.

SE 1328, sek. XXXIX, kv. 1240

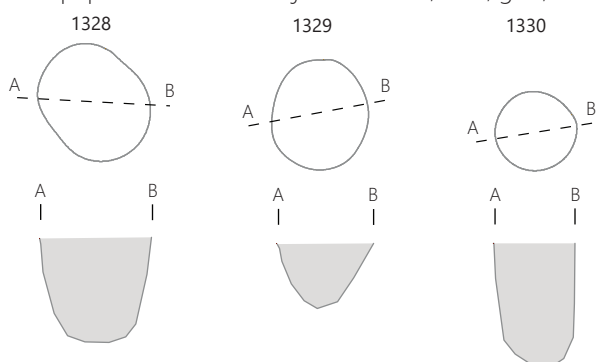
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in več velikih kamnov. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,30 m.

SE 1329, sek. XXXIX, kv. 1241

Jama za soho nepravilno ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 1304a, z rjavim, ilovnatim polnilom, v katerem je bil velik odlomek oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,30 m, š. 0,25 m, gl. 0,18 m.

SE 1330, sek. XXXIX, kv. 1239, 1240

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304a, s temno rjavim, ilovnatim polnilom, v katerem so bili drobci oglja in odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Pr. 0,20 m, gl. 0,29 m.

SE 1331, sek. XXXIX, kv. 1239

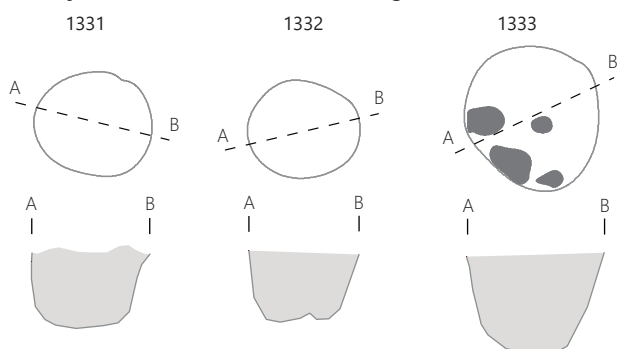
Jama za soho nepravilno ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo velike kamne. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,29 m, š. 0,27 m, gl. 0,18 m.

SE 1332, sek. XXXIX, kv. 1239

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304a, z rjavim, gruščnato-ilovnatim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,30 m, š. 0,26 m, gl. 0,16 m.

SE 1333, sek. XXXIX, kv. 1239

Jama za soho nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, peščeno-ilovnatim polnilom, v katerem je bilo precej velikih kamnov in štirje odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,35 m, š. 0,32 m, gl. 0,26 m.

SE 1334, sek. XXXIX, kv. 1217

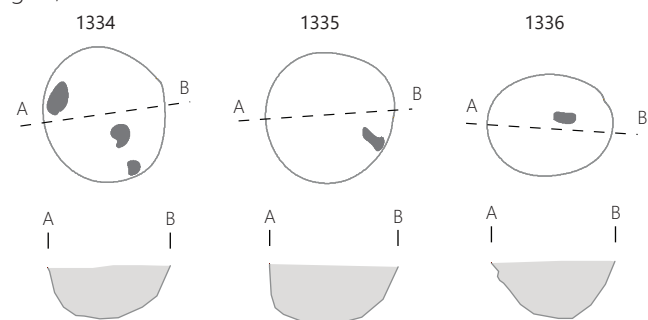
Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 1304, s temno rjavim, ilovnatim polnilom, v katerem so bili veliki prodniki ter drobci oglja in odlomki prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,34 m, š. 0,36 m, gl. 0,14 m.

SE 1335, sek. XXXIX, kv. 1217

Jama za soho okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 1304, s temno rjavim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, prežganega stenskega ometa in odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Pr. 0,35 m, gl. 0,14 m.

SE 1336, sek. XXXIX, kv. 1217

Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo velike prodnike, drobce oglja in prežganega stenskega ometa ter odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,47 m, š. 0,39 m, gl. 0,20 m.

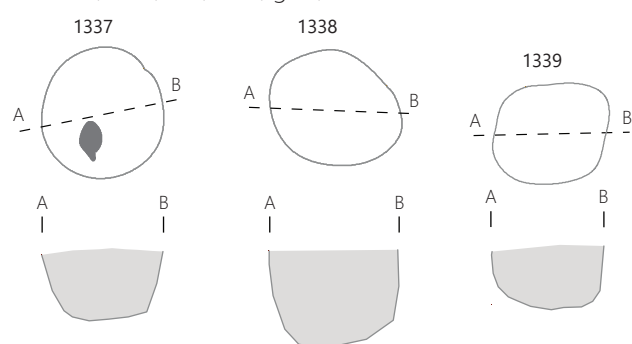

SE 1337, sek. XXXIX, kv. 1217

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo velike prodnike, drobce oglja in prežganega stenskega ometa ter šest odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,36 m, š. 0,32 m, gl. 0,19 m.

SE 1338, sek. XXXIX, kv. 1215

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rjavim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo velike prodnike, drobce oglja in prežganega stenskega ometa ter odlomke prazgodovinske keramike. Obložena je bila z vencem kamnov. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,32 m, š. 0,29 m, gl. 0,22 m.

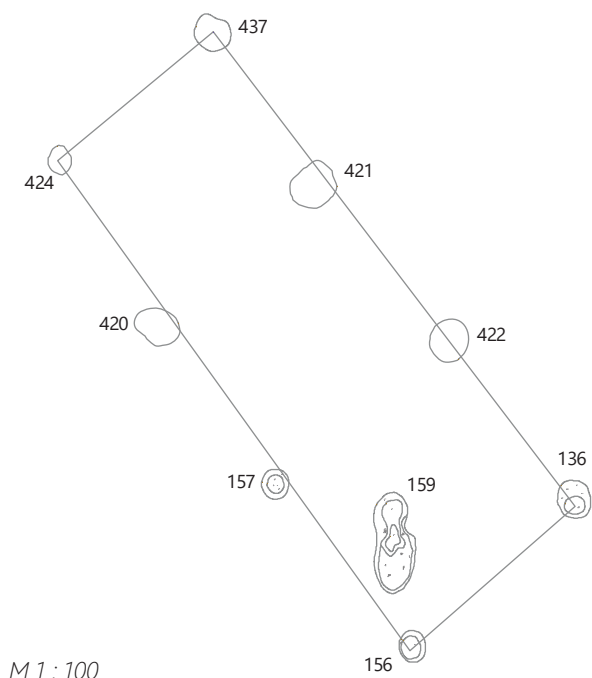

SE 1339, sek. XXXIX, kv. 1241

Jama za soho nepravilno ovalne oblike in banjastega profila, z rjavim, peščeno-illovnatim polnilom, ki je vsebovalo nekaj kamnov, drobce oglja in prežganega stenskega ometa. Jama pripada stavbnemu objektu 28. Dl. 0,29 m, š. 0,25 m, gl. 0,13 m.

Stavbni objekt 29

Jame za sohe SE 136, SE 156, SE 157, SE 420, SE 421, SE 422, SE 424, SE 437; jama SE 159.

SE 136, sek. XL, kv. 1251

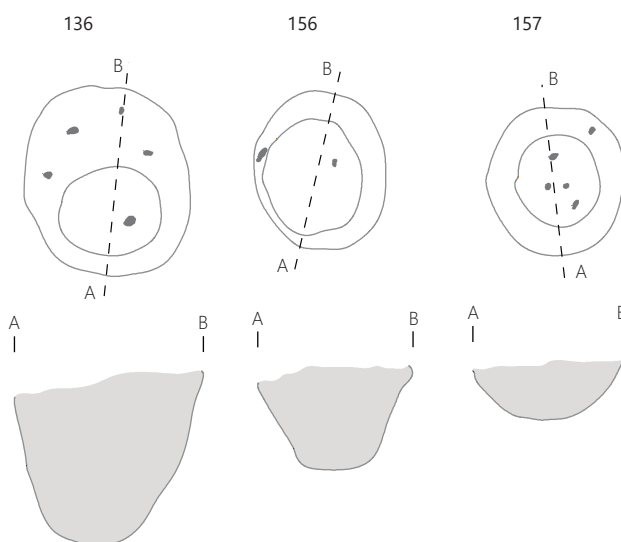
Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala dva odlomka prazgodovinske keramike. En predmet je predstavljen v katalogu (G909). Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,51 m, š. 0,43 m, gl. 0,32 m (268,36–268,04 m n. v.).

SE 156, sek. XL, kv. 1251

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,42 m, š. 0,35 m, gl. 0,23 m (268,29–268,06 m n. v.).

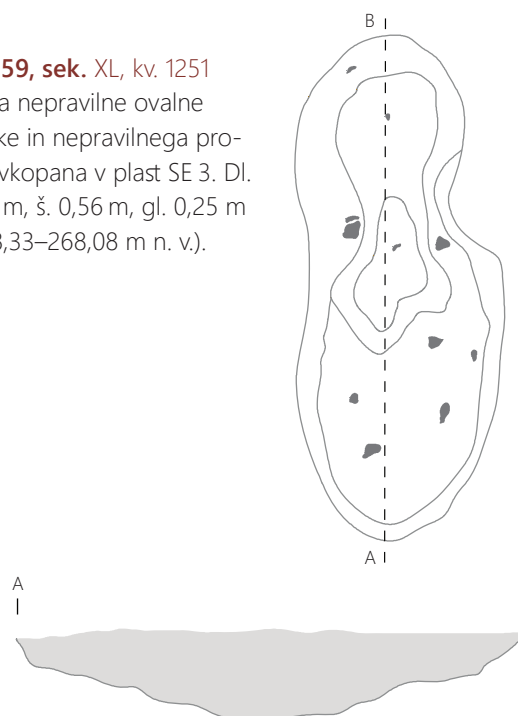
SE 157, sek. XL, kv. 1252

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala štiri odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Pr. 0,38 m, gl. 0,16 m (268,30–268,14 m n. v.).

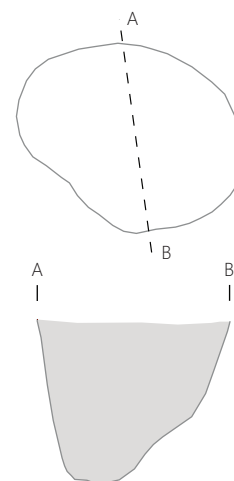
SE 159, sek. XL, kv. 1251

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,33 m, š. 0,56 m, gl. 0,25 m (268,33–268,08 m n. v.).

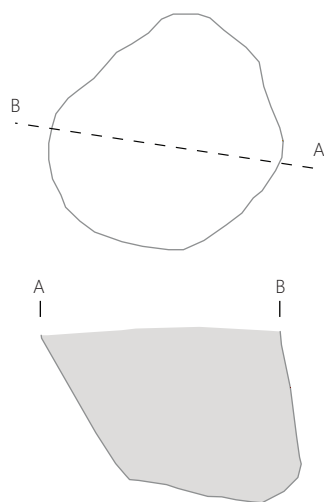
SE 420, sek. XLI, kv. 1253

Jama nepravilne ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in sedem odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,62 m, š. 0,46 m, gl. do 0,42 m (268,45–268,03 m n. v.).

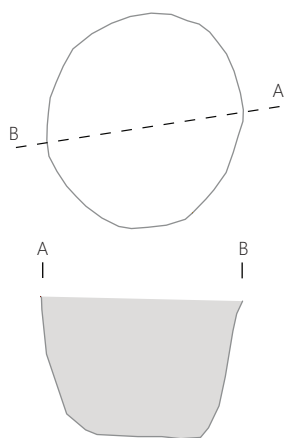
SE 421, sek. XLI, kv. 1253, 1254

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim vrhnjim polnilom in sipko, mivkasto peščeno plastjo pod njim. Na dnu jame je bil večji ovalni prodnik. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,64 m, š. 0,53 m, gl. do 0,44 m (268,39–267,94 m n. v.).

SE 422, sek. XLI, kv. 1254

Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,56 m, š. 0,52 m, gl. do 0,36 m (268,40–268,04 m n. v.).

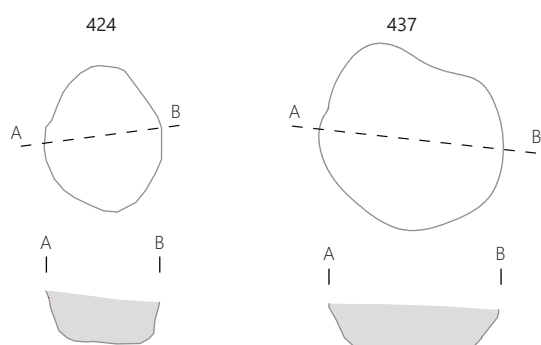

SE 424, sek. XLI, kv. 1253

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,39 m, š. 0,30 m, gl. do 0,13 m (268,37–268,24 m n. v.).

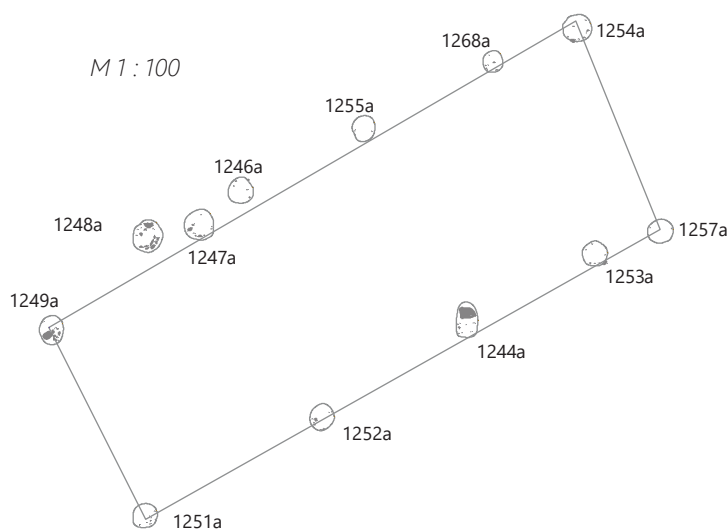
SE 437, sek. XLI, kv. 1276

Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobcov oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 29. Dl. 0,51 m, š. 0,49 m, gl. do 0,14 m (268,29–268,15 m n. v.).

Stavbni objekt 30

Jame za sohe SE 1244a, 1246a, 1247a, 1248a, 1249a, 1251a, 1252a, 1253a, 1254a, 1255a, 1257a, 1268a.

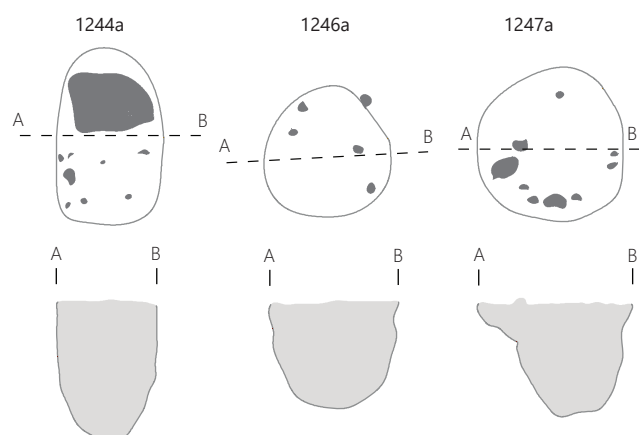

SE 1244a/SE 1244, sek. XLII, kv. 1310

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je po besedah izkopavalcev vsebovalo več odlomkov prazgodovinske keramike, tri kose prežganega stenskega ometa, en odlomek kovine ter več manjših in en večji prodnik oziroma kamnito zagozdo. Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,46 m, š. 0,28 m, gl. 0,36 (268,33–267,97 m n. v.).

SE 1246a/SE 1246/SE 1246b, sek. XLII, kv. 1309

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke ter drobce oglja in keramike (vzorec za analizo št. 6). V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1246b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe (pr. 0,22 m). Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,37 m, š. 0,35 m, gl. 0,31 m (268,25–267,94 m n. v.).

SE 1247a/SE 1247/SE 1247b, sek. XLII, kv. 1309

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, v katerem so bili drobcji oglja, več manjših prodnikov in en odlomek prazgodovinske keramike. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1247b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe. Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,42 m, š. 0,38 m, gl. 0,42 m (268,25–267,83 m n. v.).

SE 1248a/SE 1248/SE 1248b, sek. XLII, kv. 1309

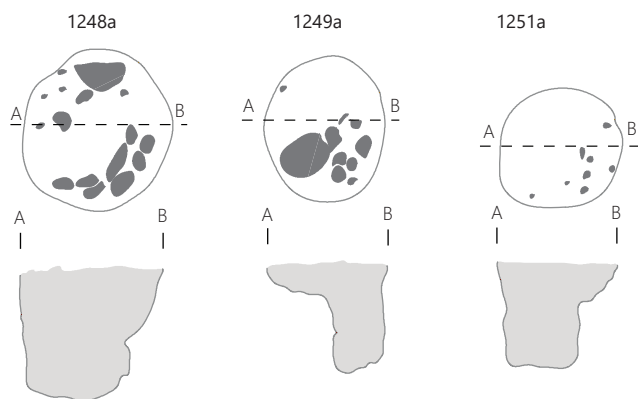
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1248b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe (pr. 0,22 m). Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,44 m, š. 0,40 m; gl. 0,39 m (268,27–267,88 m n. v.).

SE 1249a/SE 1249/SE 1249b, sek. XLII, kv. 1309

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je po besedah izkopavalcev vsebovalo odlomek prazgodovinske keramike. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1249b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe. V spodnjem delu je jama dobila okroglo obliko, premer pa se je zožil na 0,16 m. Okoli jame je bil obroč večjih prodnikov. Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,41 m, š. 0,32 m, gl. 0,29 m (268,25–267,96 m n. v.).

SE 1251a/SE 1251/SE 1251b, sek. XLII, kv. 1292

Jama za soho okrogle oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1251b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe (pr. 0,22 m). Jama pripada stavbnemu objektu 30. Pr. 0,32 m, gl. 0,30 m, gl. 0,29 m (268,22–267,93 m n. v.).

SE 1252a/SE 1252, sek. XLII, kv. 1292

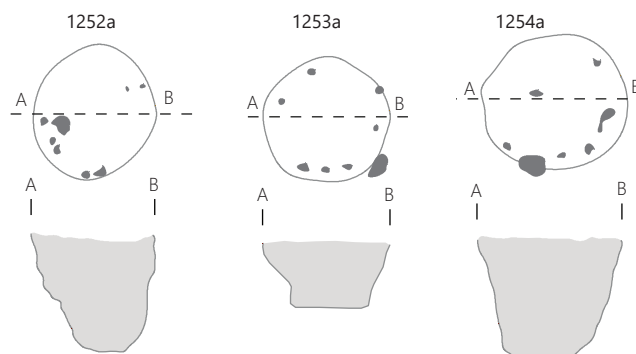
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1252b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe (pr. 0,22 m). Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,36 m, š. 0,32 m, gl. 0,33 m (268,22–267,89 m n. v.).

SE 1253a/SE 1253, sek. XLII, kv. 1310

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,34 m, š. 0,33 m, gl. 0,20 m (268,21–268,01 m n. v.).

SE 1254a/SE 1254/SE 1254b, sek. XLII, kv. 1315

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike ter tri večje prodnike. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1254b), ki predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe (pr. 0,21 m). Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,39 m, š. 0,35 m, gl. 0,31 m (268,26–267,91 m n. v.).

SE 1255a/SE 1255, sek. XLII, kv. 1310

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1255b), ki je vsebovala organske ostanke in predstavlja stojko, ostanek propadle lesene sohe (pr. 0,19 m). Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,35 m, š. 0,30 m, gl. 0,30 m (268,25–267,95 m n. v.).

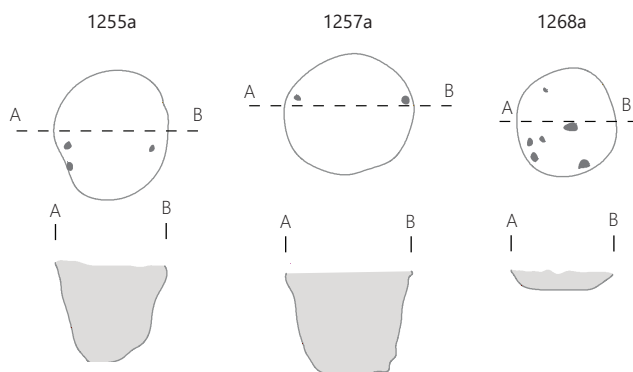
SE 1257a/SE 1257, sek. XLII, kv. 1311

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in tri odlomke prazgodovinske keramike in en kos prežganega stenskega ometa. V sredini polnila jame je bila temno rjava, čvrsta, zemljena plast (SE 1247b), ki predstavlja stojko, ostanek

propadle lesene sohe. Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,34 m, š. 0,32 m, gl. 0,30 m (268,19–267,89 m n. v.).

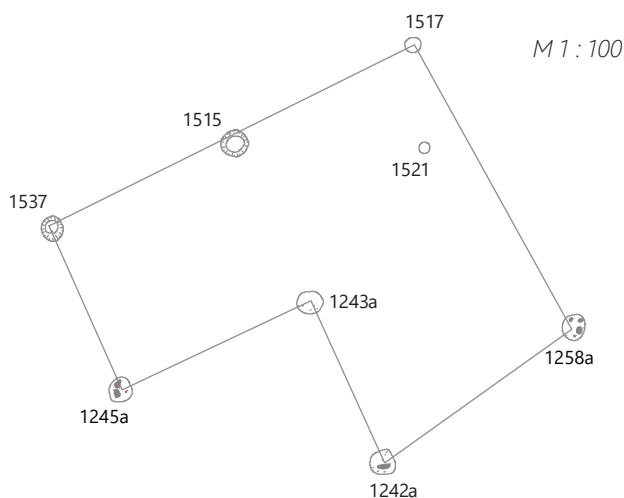
SE 1268a/SE 1268, sek. XLII, kv. 1310, 1315

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljeno-peščenicim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 30. Dl. 0,28 m, š. 0,27 m, gl. 0,05 (268,19–268,14 m n. v.).

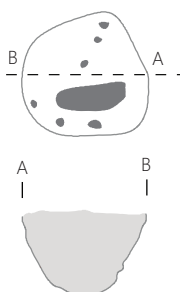
Stavbni objekt 31

Jame za sohe SE 1242a, 1243a, 1245a, 1258a, 1515, 1517, 1521, 1537.

SE 1242a/SE 1242, sek. XLII, kv. 1314

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo žganino in en odlomek žrneljnega kamna, ki je predstavljen v katalogu (G965). Jama pripada stavbnemu objektu 31. Pr. 0,33 m, gl. 0,19 m (268,25–268,06 m n. v.).

SE 1243a/SE 1243, sek. XLII, kv. 1314

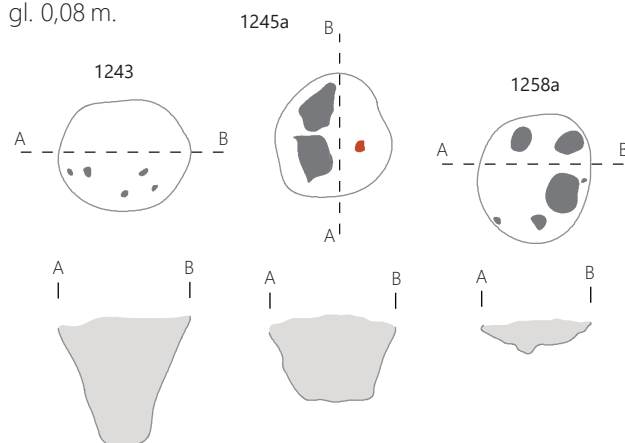
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, štiri odlomke prazgodovinske keramike, en odlomek prežganega stenskega ometa in koščke kosti. Jama pripada stavbnemu objektu 31. Dl. 0,36 m, š. 0,25 m, gl. 0,29 m (268,28–267,99 m n. v.).

SE 1245a/SE 1245, sek. XLII, kv. 1315

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, v katerem je bilo sedem odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 31. Dl. 0,33 m, š. 0,30 m, gl. 0,23 m (268,34–268,11 m n. v.).

SE 1258a/SE 1258, sek. XLII, kv. 1313

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rumenim, mastnim, ilovnato-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 31. Dl. 0,34 m, š. 0,29 m, gl. 0,08 m.

SE 1515/SE 1516, sek. XLIII, kv. 1335

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 31. Pr. 0,37 m, š. 0,35 m, gl. 0,15 m (268,24–268,09 m n. v.).

SE 1517/SE 1518, sek. XLIII, kv. 1335

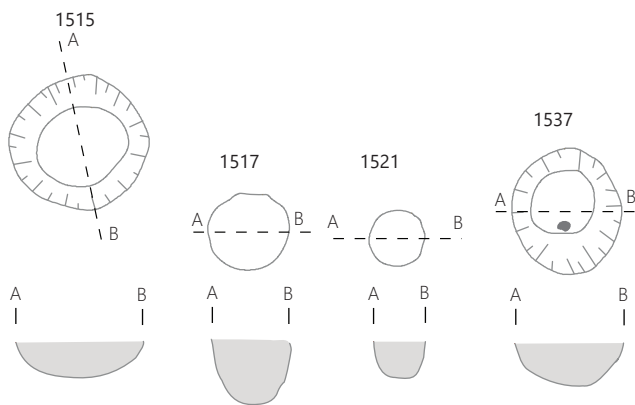
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 31. Pr. 0,20 m, gl. 0,17 m.

SE 1521/SE 1522, sek. XLIII, kv. 1335

Manjša jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,14 m, gl. 0,10 m.

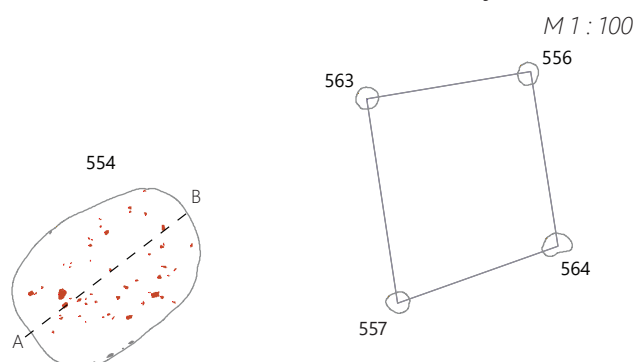
SE 1537/SE 1538, sek. XLIII, kv. 1334

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama pripada stavbnemu objektu 31. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,16 m (268,20–268,04 m n. v.).

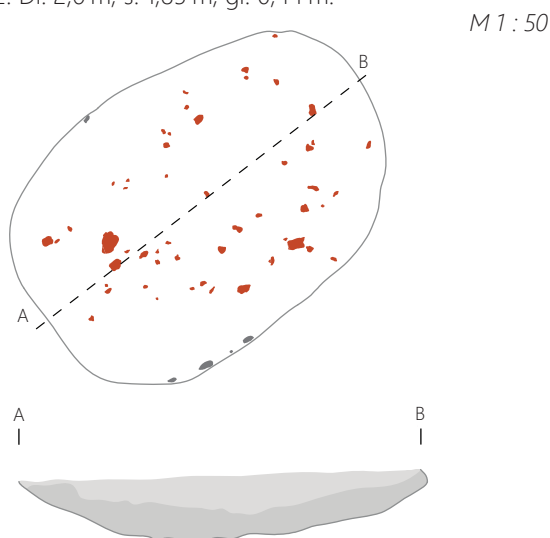
Stavbni objekt 32

Jame za sohe SE 557, SE 556, SE 563, SE 564; jama SE 554.

SE 554, sek. XLV, kv. 1446, 1467

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 192 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je osem predstavljenih v katalogu (G1098–G1106). Jama morda pripada stavbnemu objektu 32. Dl. 2,6 m, š. 1,85 m, gl. 0,44 m.

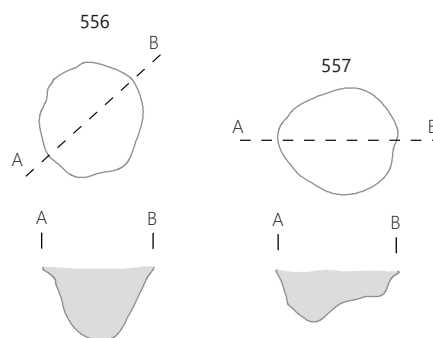

SE 556, sek. XLV, kv. 1465

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavosivim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglje in dva odlomka prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 32. Pr. 0,3 m, gl. 0,19 m.

SE 557, sek. XLV, kv. 1447

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavo črnim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in štiri odlomke prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 32. Dl. 0,30 m, š. 0,28 m, gl. 0,13 m.

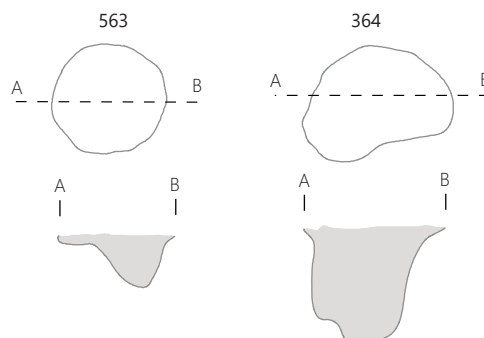

SE 563, sek. XLV, kv. 1466

Jama za soho okrogle oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in sedem odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 32. Pr. 0,30 m, gl. 0,14 m.

SE 564, sek. XLV, kv. 1448, 1465

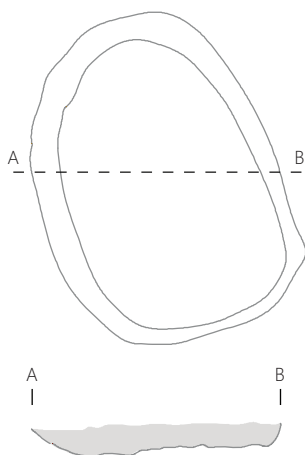
Jama za soho nepravilne ovalne oblike in stožčastega, na dnu stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 32. Dl. 0,40 m, š. 0,26 m, gl. 0,31 m.

Ostale stratigrafske enote

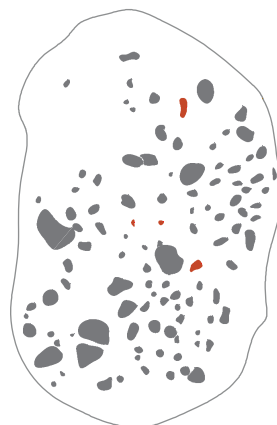
SE 105, sek. XL, kv. 1203

Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala sedem odlomkov prazgodovinske keramike. V katalogu sta predstavljena dva (G906, G907). Dl. 0,86 m, š. 0,64 m, gl. 0,09 m (268,26–268,17 m n. v.).

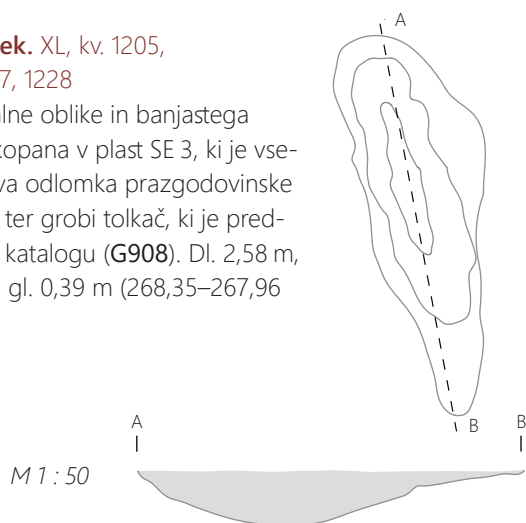
SE 209/209a, sek. XXIV, kv. 715

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 600, zapolnjena s temno rjavo, prodnato-zemljeno plastjo z manjšo količino oglja, ki se je le rahlo razlikovala od okoliške plasti. V polnilu je bilo najdenih 12 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 1,05 m, š. 0,60 m, gl. 0,30 m (267,76–267,46 m n. v.).

SE 106, sek. XL, kv. 1205, 1206, 1227, 1228

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala dva odlomka prazgodovinske keramike ter grobi tolkač, ki je predstavljen v katalogu (G908). Dl. 2,58 m, š. 0,87 m, gl. 0,39 m (268,35–267,96 m n. v.).

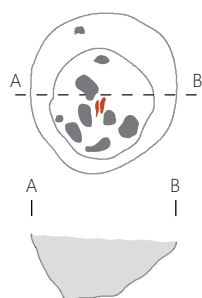
SE 210/210a, sek. XXIV, kv. 714

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 600, zapolnjena s temno rjavo, prodnato-zemljeno plastjo z manjšo količino oglja, ki se je le rahlo razlikovala od okoliške plasti. V jami je bilo najdenih 14 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G117). Dl. 1,25 m, š. 0,80 m, gl. 0,26 m (267,85–267,59 m n. v.).

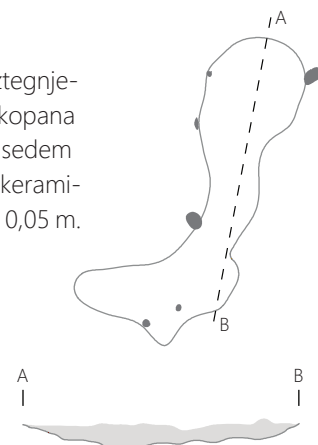
SE 115, sek. XL, kv. 1181a

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Po risbi sodeč je polnilo vsebovalo tudi odlomke keramike. Dl. 0,43 m, š. 0,38 m, gl. 0,17 m (268,32–268,15 m n. v.).

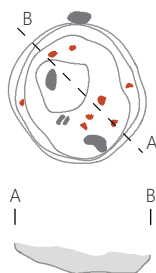
SE 219, sek. XLIV, kv. 1353

Jama nepravilne oblike in iztegnjenega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 9, ki je vsebovala sedem odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,82 m, š. 0,36 m, gl. 0,05 m.

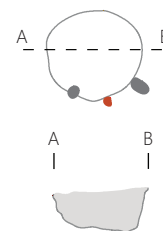
SE 155, sek. XL, kv. 1234

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Jama je po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,35 m, gl. 0,06 m (268,31–268,25 m n. v.).

SE 221, sek. XLIV, kv. 1343

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Pr. 0,23 m, gl. 0,11 m.

SE 222, sek. XLIV, kv. 1343

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,26 m, š. 0,22 m, gl. 0,07 m.

SE 225, sek. XLIV, kv. 1344

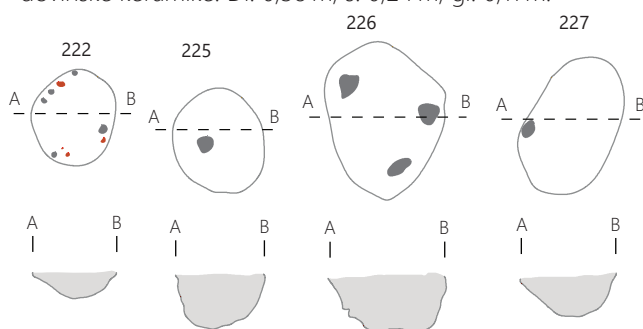
Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9. V polnilu so bili drobci oglja in dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,28 m, š. 0,24 m, gl. 0,16 m.

SE 226, sek. XLIV, kv. 1344

Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9, v kateri so bili odkriti drobci oglja, organski ostanki in šest odlomkov prazgodovinske keramike, sedem kosov prežganega stenskega ometa in fragmentirana bronasta cigarasta igla, ki je predstavljena v katalogu (G1064). Dl. 0,42 m, š. 0,31 m, gl. 0,14 m.

SE 227, sek. XLIV, kv. 1352

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9, ki je vsebovala drobce oglja in šest odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,38 m, š. 0,24 m, gl. 0,11 m.

SE 228, sek. XLIV, kv. 1345

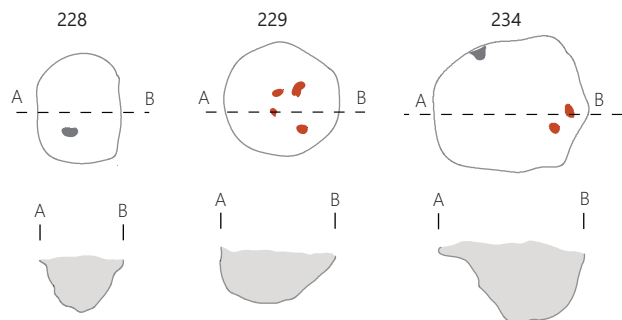
Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9, ki je vsebovala drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,29 m, š. 0,17 m, gl. 0,13 m.

SE 229, sek. XLIV, kv. 1346

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9, ki je vsebovala tri odlomke prazgodovinske keramike. Pr. 0,30 m, gl. 0,13 m.

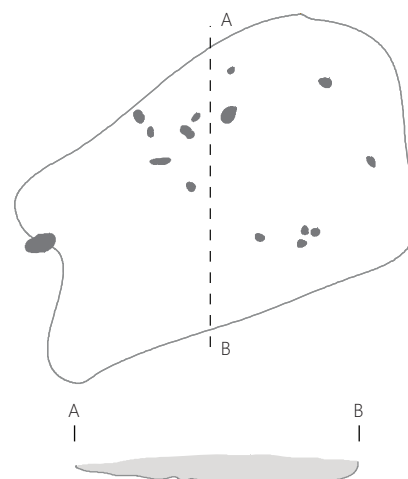
SE 234, sek. XLIV, kv. 1376

Jama nepravilne oblike in nepravilnega stopničastega profila, ki je vsebovala drobce oglja, organske ostanke, štiri odlomke prazgodovinske keramike in dva kosa prežganega stenskega ometa. Dl. 0,40 m, š. 0,34 m.

SE 342a/SE 342, sek. XXXIII, kv. 1010

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke in en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 1,06 m, š. 0,96 m, gl. 0,10 m.

SE 357a/SE 357, sek. XXXIII, kv. 983

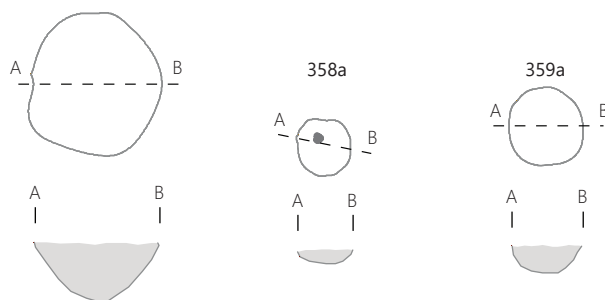
Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,34 m, gl. 0,16 m.

SE 358a/SE 358, sek. XXXIII, kv. 982

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s svetlo rjavim, peščenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike, ki je predstavljen v katalogu (G342). Dl. 0,15 m, š. 0,14 m, gl. 0,3 m.

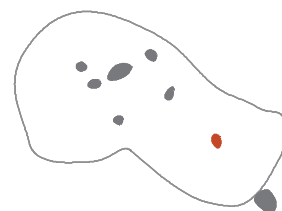
SE 359a/SE 359, sek. XXXIII, kv. 983

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščenim polnilom. Pr. 0,20 m, gl. 0,8 m.

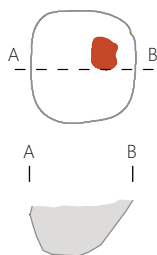
SE 362a/SE 362, sek. XXXIII, kv. 974

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 3, s svetlo rjavim, peščenim polnilom. Dl. 0,68 m, š. 0,50 m.

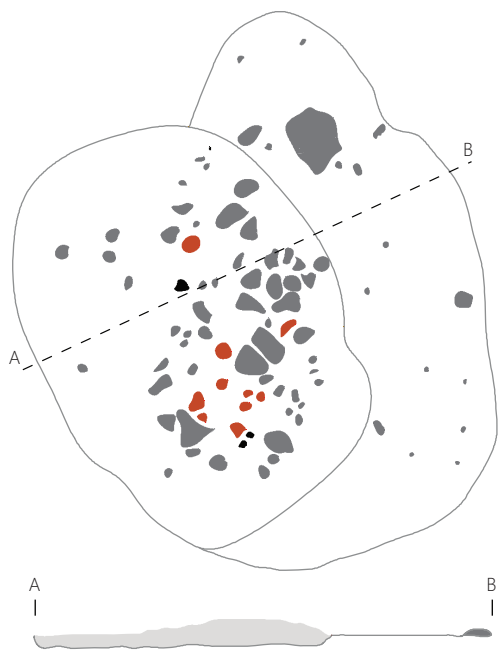
SE 363a/SE 363, sek. XXXIII, kv. 957

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim zemljenim polnilom, v katerem so bili organski ostanki in en odlomek prazgodovinske keramike, ki je predstavljen v katalogu (G550). Dl. 0,30 m, š. 0,28 m, gl. 0,14 m.

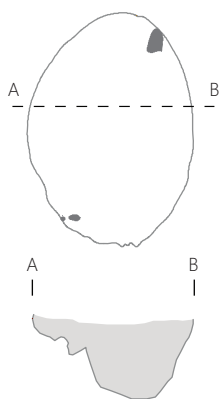
SE 367a/SE 367, sek. XXXIII, kv. 981

Jama nepravilne ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 43 odlomkov prazgodovinskih posod. Pet predmetov je predstavljenih v katalogu (G551–G555). Dl. 1,48 m, š. 1,24 m, gl. 0,08.

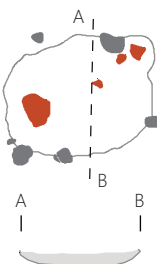
SE 379a/SE 379, sek. XXXIV, kv. 969

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,58 m, š. 0,42 m, gl. 0,18 m.

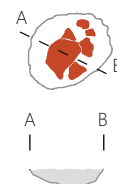
SE 384a/SE 384, sek. XXXIV, kv. 961

Jama za soho nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem so bili štiri odlomki prazgodovinske keramike. Dva predmeta sta predstavljeni v katalogu (G657, G658). Dl. 0,43 m, š. 0,32 m, gl. 0,05 m.

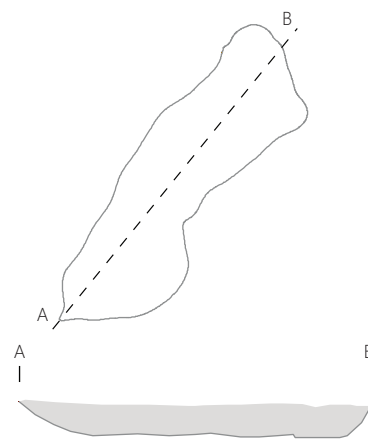
SE 385a/SE 385, sek. XXXIV, kv. 962

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 21 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,24 m, š. 0,19 m, gl. 0,05 m.

SE 386a/SE 386, sek. XXXIV, kv. 966

Jama nepravilne podolgovate oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavo črnim, zemljeno-peščnim polnilom z redkimi, manjšimi prodniki ter dvema odlomkoma prazgodovinske keramike. Dl. 0,96 m, š. 0,34 m, gl. 0,09 m.

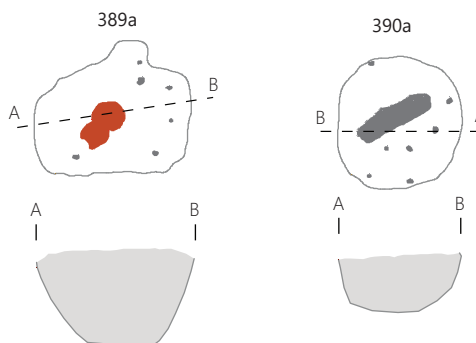

SE 389a/SE 389, sek. XXXIV, kv. 965

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in po besedah izkopalcev tudi dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,41 m, š. 0,33 m, gl. 0,22 m.

SE 390a/SE 390, sek. XXXIV, kv. 966

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, v katerem je bil en kamen in en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,24 m, š. 0,22 m, gl. 0,11 m.

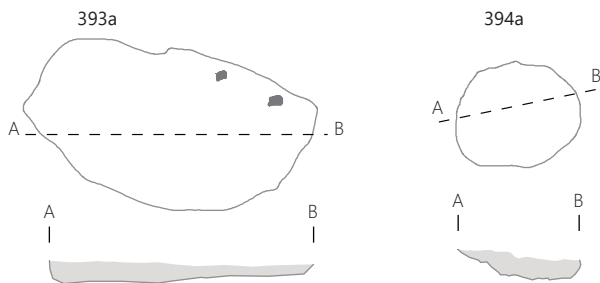

SE 393a/SE 393, sek. XXXIV, kv. 1019

Jama nepravilne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 17 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G660). Dl. 0,72 m, š. 0,42 m, gl. 0,6 m.

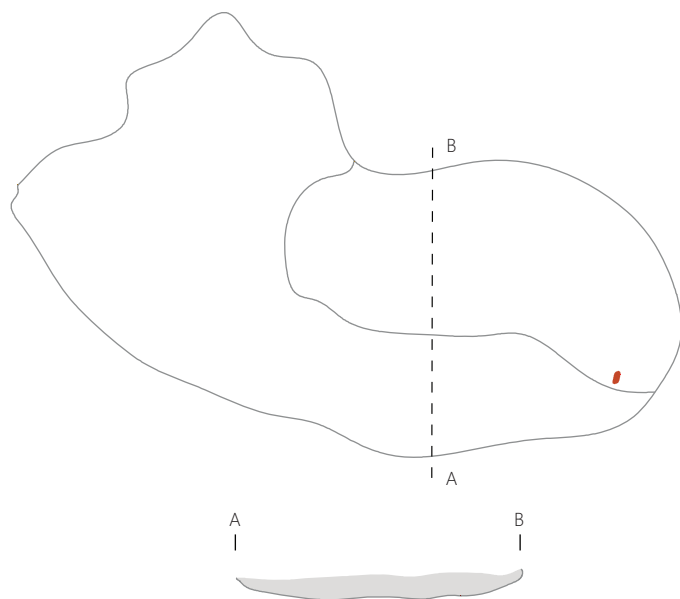
SE 394a/SE 394, sek. XXXIV, kv. 1018

Jama za soho ovalne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-prodnatim polnilom, v katerem je bilo več drobcov oglja, organskih ostankov in 17 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,26 m, š. 0,30 m, gl. 0,6 m.

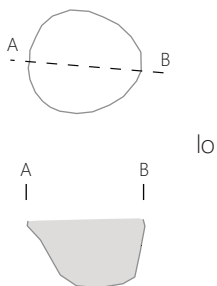
SE 400, sek. X, kv. 326

Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana delno v plast SE 2a, delno pa v plast SE 2b, s temno rjavim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Na dnu jame je bilo nekaj oblic (vel. 0,05–0,10 m). Dl. 1,65 m, š. 0,80 m, gl. 0,07 m (267,89–267,82 m n. v.).

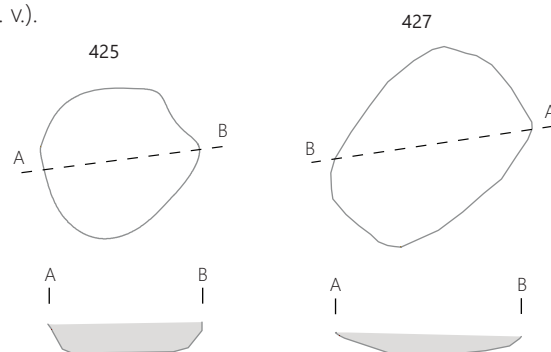
SE 423, sek. XLI, kv. 1256

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnatim zemljenim polnilom, ki je vsebovala nekaj drobcov oglja. Dl. 0,37 m, š. 0,30 m, gl. do 0,19 m (268,28–268,09 m n. v.).

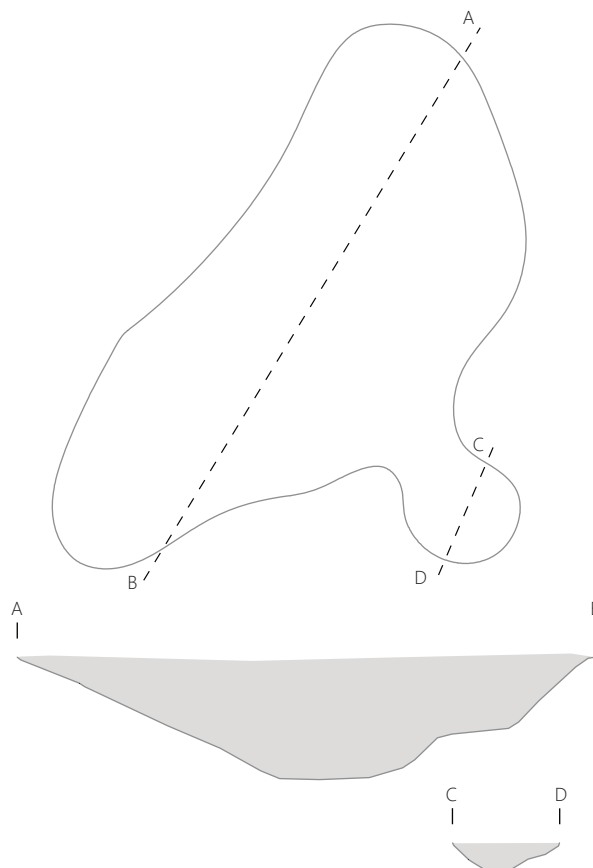
SE 425, sek. XLI, kv. 1257

Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnatim zemljenim polnilom. Dl. 0,40 m, š. 0,38 m, gl. do 0,08 m (268,27–268,19 m n. v.).

SE 428 = SE 429, sek. XLI, kv. 1258

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 9a, s sivorjavim, ilovnato-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 1,12 m, š. 1,60 m, gl. do 0,32 m.

SE 431, sek. XLI, kv. 1278

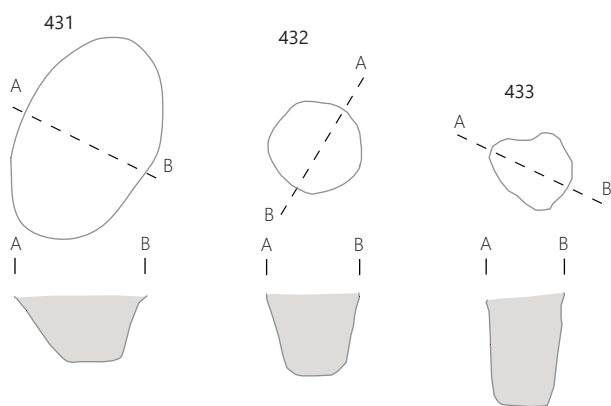
Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 1,42 m, š. 0,98 m, gl. do 0,46 m (268,32–267,86 m n. v.).

SE 432, sek. XLI, kv. 1300, 1301

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobcov oglja. Pr. 0,24 m, gl. 0,20 m (268,29–268,07 m n. v.).

SE 433, sek. XLI, kv. 1301

Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,24 m, š. 0,20 m, gl. do 0,20 m (268,33–268,12 m n. v.).

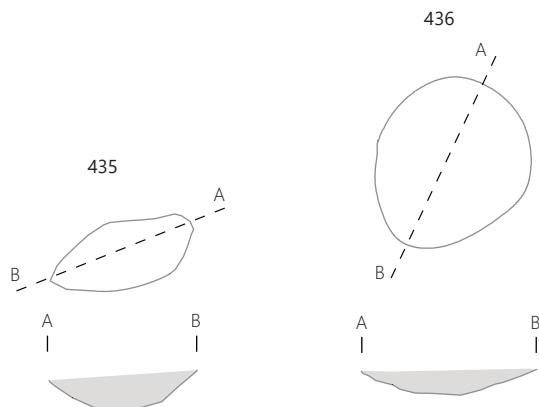

SE 435, sek. XLI, kv. 1300

Jama podolgovate oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,40 m, š. 0,19 m, gl. do 0,11 m (268,34–268,23 m n. v.).

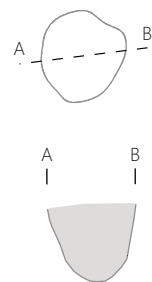
SE 436, sek. XLI, kv. 1300

Jama nepravilne ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,47 m, š. 0,44 m, gl. do 0,06 m (268,35–268,29 m n. v.).

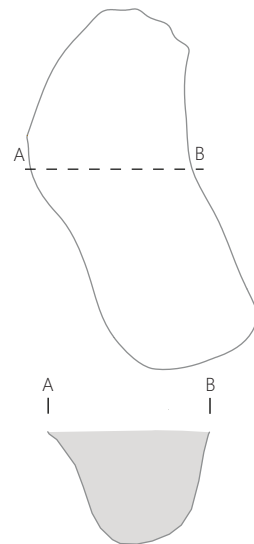
SE 438, sek. XLI, kv. 1322

Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo mnogo drobcov oglja. Dl. 0,24 m, š. 0,21 m, gl. 0,21 m (268,26–268,05 m n. v.).

SE 439, sek. XLI, kv. 1322, 1327

Jama polkrožno ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mastnim, ilovnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo mnogo drobcov oglja in tri odlomke prazgodovinske keramike. Na dnu jame je bila večja koncentracija velikih prodnikov. Dl. 2,50 m, š. 1,02 m, gl. do 0,73 m (268,24–267,51 m n. v.).

SE 440, sek. XLI, XLIV, kv. 1322

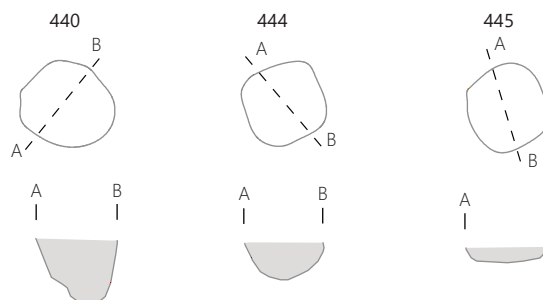
Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo mnogo drobcov oglja. Pr. 0,22 m, gl. 0,18 m (268,26–268,08 m n. v.).

SE 444, sek. XLI, kv. 1306

Jama nepravilne ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 9, s sivorjavim, kompaktnim, ilovnato-zemljenim polnilom. Pr. 0,22 m, gl. 0,09 m (268,19–268,10 m n. v.).

SE 445, sek. XLI, kv. 1319

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9, s sivorjavim, kompaktnim, ilovnato-zemljenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. do 0,04 m (268,19–268,14 m n. v.).

SE 446, sek. XLI, kv. 1319

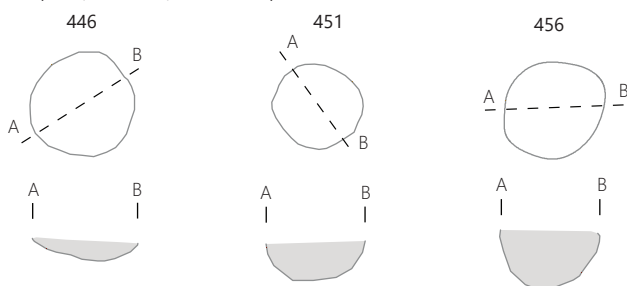
Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 9, s sivorjavim, kompaktnim, ilovnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,28 m, š. 0,27 m, gl. 0,05 m (268,19–268,14 m n. v.).

SE 451, sek. XLI, kv. 1321

Jama nepravilne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,23 m, š. 0,22 m, gl. 0,08 m (268,21–268,13 m n. v.).

SE 456, sek. XLI, kv. 1278

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Pr. 0,26 m, gl. do 0,17 m (268,35–268,18 m n. v.).

SE 514, sek. XXVII, kv. 757, 770

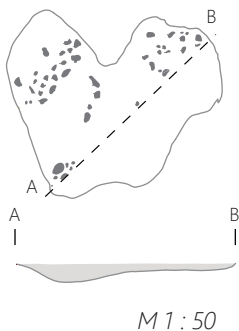
Jama nepravilne oblike, ki je vsebovala 75 odlomkov prazgodovinske keramike. Trije predmeti so predstavljeni v katalogu (G146, G147, G148). Dl. 3,25 m, š. 2,37 m.

M 1 : 50

SE 524, sek. XXVIII, kv. 772

Jama nepravilne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 6, s sivorjavim, zbitim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo 34 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 1,40 m, š. 1 m, gl. do 0,13 m.

M 1 : 50

SE 527, SE 528, sek. XXVIII, kv. 779, 780, 798, 799

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 6, z rjavim, zbitim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo 72 odlomkov prazgodovinske keramike in živalske kostne ostanke. Dl. 3,50 m, š. 3 m, gl. do 0,20 m.

SE 544, sek. XLV, kv. 1463

Jama okrogle oblike in plitvega stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s črnim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Na dnu jame je ležalo dno posode, ki je predstavljeno v katalogu (G1084). Pr. 0,44 m, gl. 0,10 m.

SE 546, sek. XLV, kv. 1463

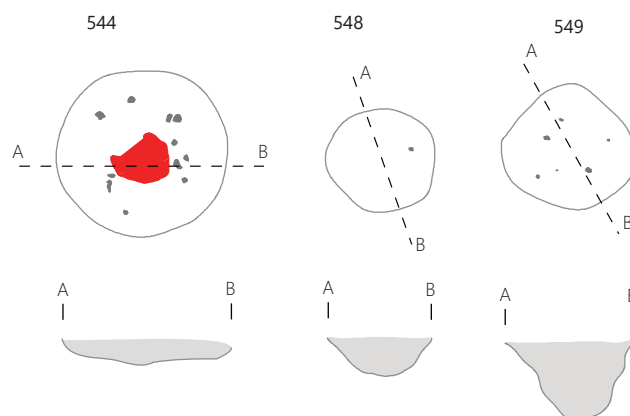
Jama za soho okrogle oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivim, sipkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,48 m, š. 0,4 m, gl. 0,11 m.

SE 548, sek. XLV, kv. 1464

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, prodnato-zemljenim polnilom. Pr. 0,26 m, gl. 0,09 m.

SE 549, sek. XLV, kv. 1466

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. V njej je bilo najdenih 34 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,33 m, š. 0,29 m, gl. 0,20 m.

SE 552, sek. XLV, kv. 1450, 1463

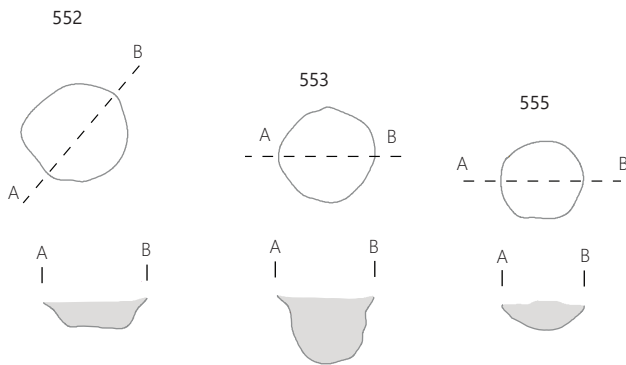
Jama za soho okrogle oblike in plitvega, banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Pr. 0,26 m, gl. 0,09 m.

SE 553, sek. XLV, kv. 1449, 1464

Jama za soho okrogle oblike in na dnu ravno odrezanega cilindričnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke. Pr. 0,26 m, gl. 0,22 m.

SE 555, sek. XLV, kv. 1416

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavosivim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je ležala tik ob plasti SE 547. Pr. 0,2 m, gl. 0,07 m.

SE 562, sek. XLV, kv. 1466

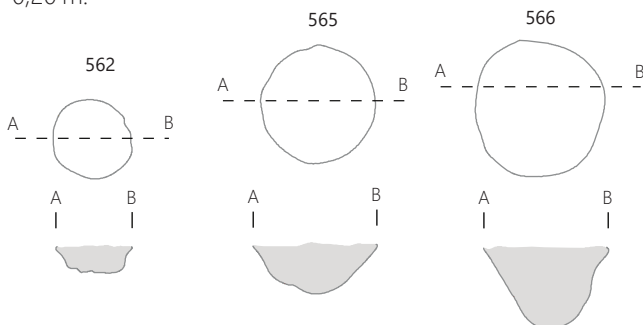
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Pr. 0,22 m, gl. 0,07 m.

SE 565, sek. XLV, kv. 1465

Jama za soho okrogle oblike in iztegnjenega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Pr. 0,30 m, gl. 0,13 m.

SE 566, sek. XLV, kv. 1464

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,34 m, š. 0,36 m, gl. 0,20 m.

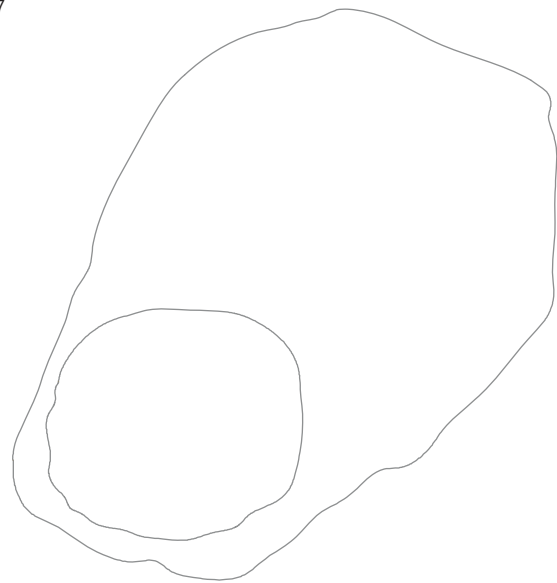
SE 569, sek. XLV, kv. 1465

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Pr. 0,10 m, gl. 0,09 m.

SE 577, sek. XLVII, kv. 1475

Jama nepravilne ovalne oblike in iztegnjenega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim do temno sivim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke, en kos prežganega stenskega ometa in 34 odlomkov prazgodovinske keramike. Dva predmeta sta predstavljena v katalogu (G1170, G1171). V najglobljem osrednjem delu jame (pr. 0,7 m) so bile še štiri jame za kole oziroma odtisi v plast SE 3 zabitih kolov (SE 577a–d). Dl. 1,50 m, š. 0,90 m, gl. 0,15 m.

577

SE 577a, sek. XLVII, kv. 1475

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, ki z jamami SE 577, SE 577b, SE 577c in SE 577d tvori en kontekst. Pr. 0,1 m, gl. 0,08 m.

SE 577b, sek. XLVII, kv. 1475

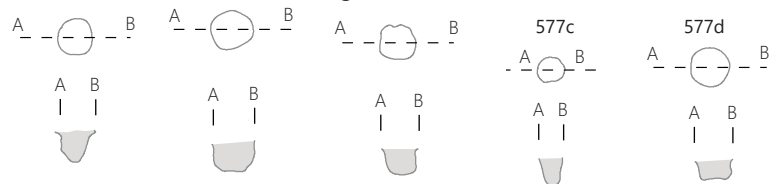
Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, ki z jamami SE 577, SE 577a, SE 577c in SE 577d tvori en kontekst. Pr. 0,9 m, gl. 0,07 m.

SE 577c, sek. XLVII, kv. 1475

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, ki z jamami SE 577, SE 577a, SE 577b in SE 577d tvori en kontekst. Jama je vsebovala organske ostanke. Pr. 0,06 m, gl. 0,08 m.

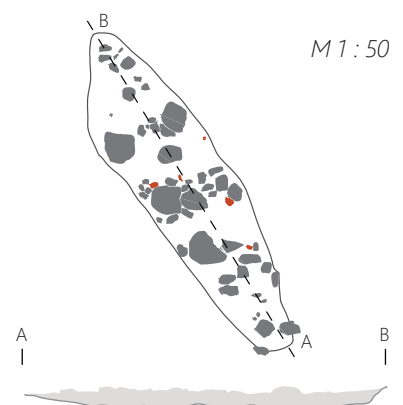
SE 577d, sek. XLVII, kv. 1475

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, ki z jamami SE 577, SE 577a, SE 577b in SE 577c tvori en kontekst. Pr. 0,09 m, gl. 0,05 m.

SE 582, sek. XLVII, kv. 1500, 1501

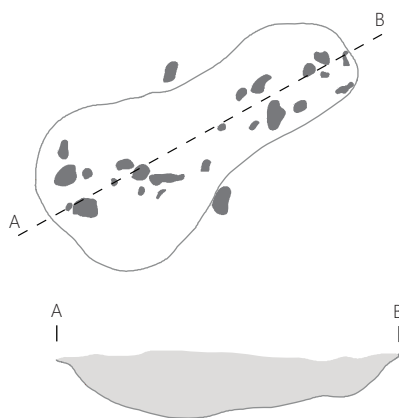
Jama nepravilne podolgovate oblike in iztegnjenega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo večje lomljence (vel. do 0,20

m), 24 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta dva predstavljena v katalogu (G1175, G1176), in organske ostanke. Dl. 2,42 m, š. 0,59 m, gl. 0,14 m.

SE 583, sek. XLVII, kv. 1533

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, številne prodnike, 26 odlomkov prazgodovinske keramike in organske ostanke. Dl. 0,85 m, š. 0,40 m, gl. 0,17 m.

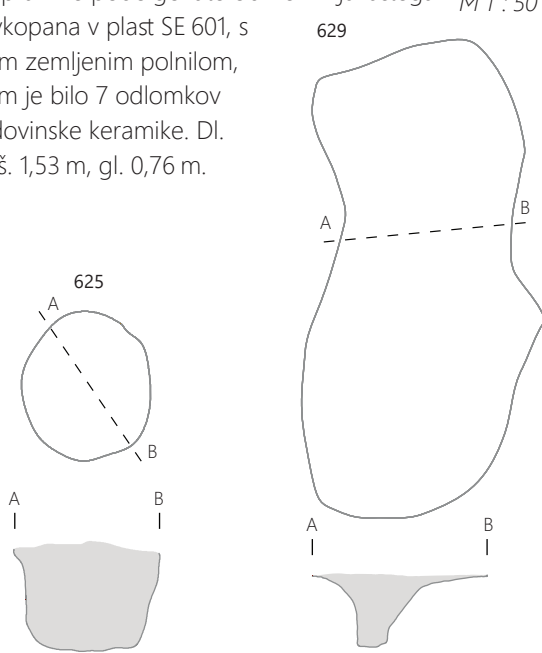

SE 625/SE 626, sek. XXXI, kv. 881

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim zemljenim polnilom, v katerem je bil 1 odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,39 m, š. 0,33 m, gl. 0,26 m.

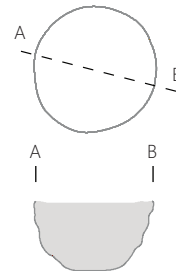
SE 629/SE 630, sek. XXXI, kv. 912, 915

Jama nepravilne podolgovate oblike in lijakastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim zemljenim polnilom, v katerem je bilo 7 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 3,26 m, š. 1,53 m, gl. 0,76 m.

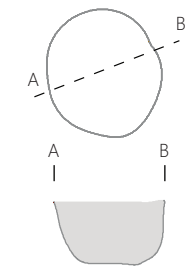
SE 647/SE 648, sek. XXXI, kv. 917

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,33 m, gl. 0,18 m (268.02–267,84 m n. v.).

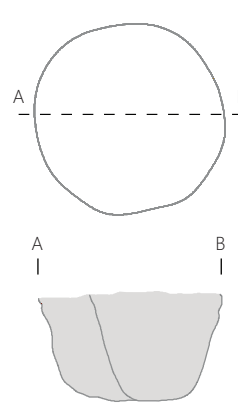
SE 649/SE 650, sek. XXXI, kv. 917

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,15 m (268–267,85 m n. v.).

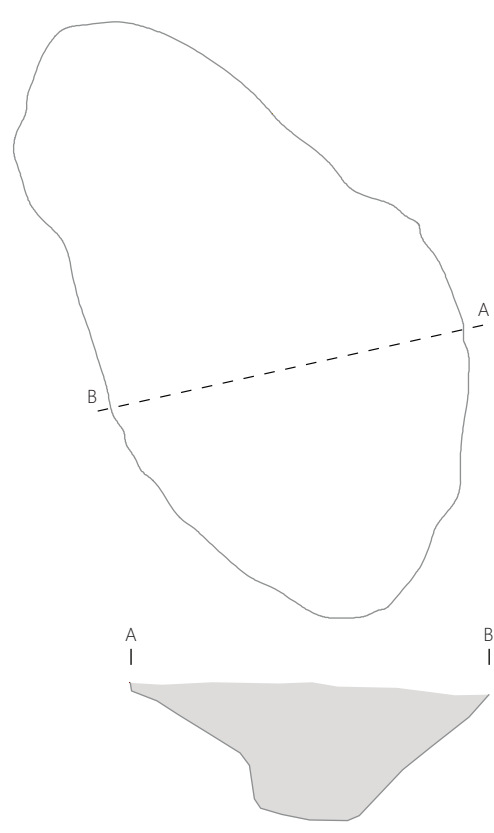
SE 687/SE 688, sek. XXXI, kv. 942

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, s temno sivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bil najden en odlomek prazgodovinske keramike. Pr. 0,50 m, gl. 0,26 m.

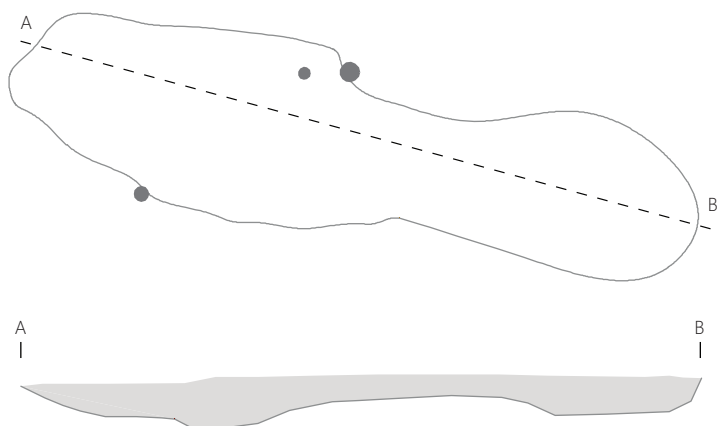
SE 711a/SE 711, sek. XXXIV, kv. 988, 995

Jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 1,76 m, š. 0,95 m, gl. 0,35 m.

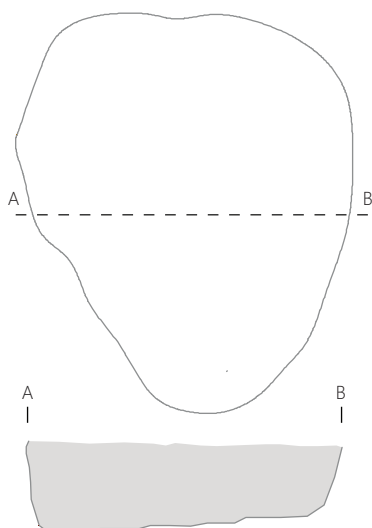
SE 718a/SE 718, sek. XXXIV, kv. 963, 964

Jama ovalne podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, v katerem je bilo pet odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 1,80 m, š. 0,49 m, gl. 0,15 m.

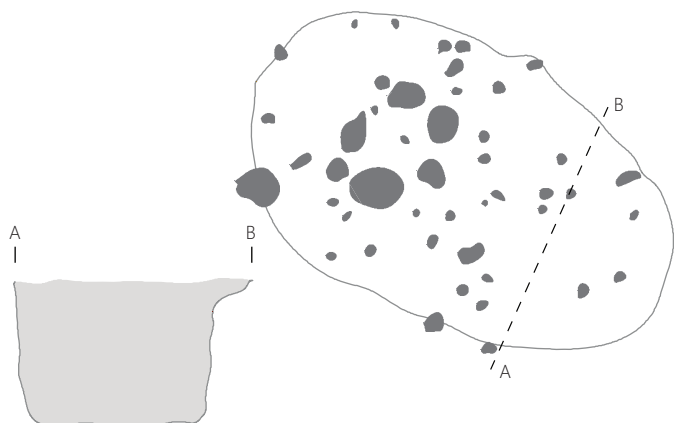
SE 723a/SE 723, sek. XXXIV, kv. 1013

Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 1,05 m, š. 0,86 m, gl. 0,27 m.

SE 731a/SE 731, sek. XXXIV, kv. 1014, 1021

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zbiti, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 22 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 1,19 m, š. 0,76 m, gl. 0,38 m.

SE 732a/SE 732, sek. XXXIV, kv. 969, 970

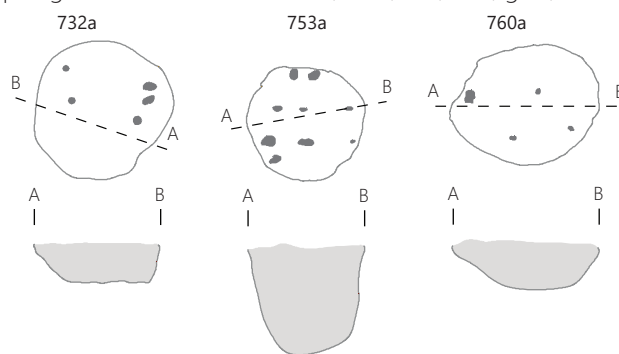
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,37 m, š. 0,36 m, gl. 0,14 m.

SE 753a/SE 753, sek. XXXIV, kv. 992

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,32 m, š. 0,31 m, gl. 0,30 m.

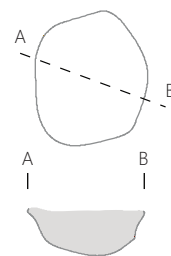
SE 760a/SE 760, sek. XXXIV, kv. 1018

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in štiri odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,40 m, š. 0,31 m, gl. 0,11 m.

SE 761a/SE 761, sek. XXXIV, kv. 1023

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,34 m, š. 0,31 m, gl. 0,12 m.

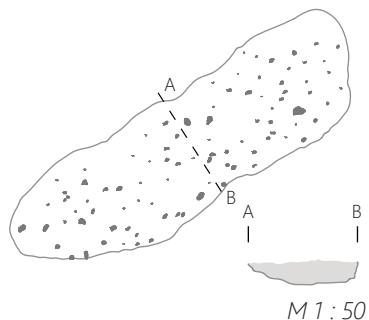
SE 762a/SE 762, sek. XXXIV, kv. 1013, 1014, 1021, 1022

Jama podolgovate oblike in nepravilnega stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, pet odlomkov prazgodovinske keramike in en košček prežganega stenskega ometa. Dl. 3,80 m, š. 1,11 m, gl. 0,64 m.

SE 763a/SE 763, sek. XXXIV, kv. 1020

Jama podolgovate oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, v katerem sta bila dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 2,68 m, š. 0,75 m.

SE 767a/SE 767, sek. XXXIV, kv. 987

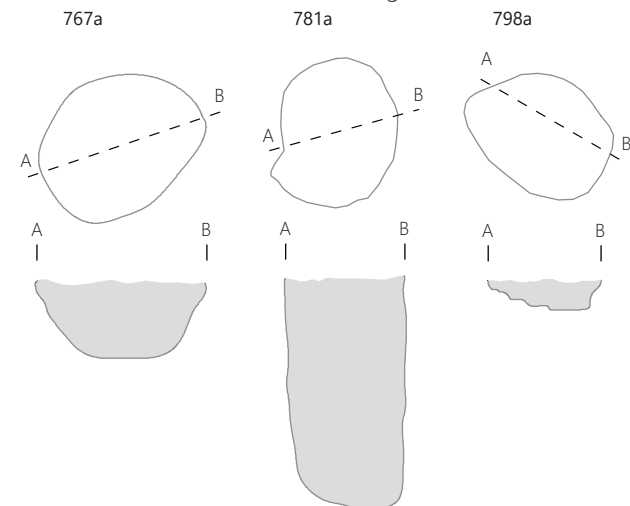
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-mivkastim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,45 m, š. 0,37 m, gl. 0,17 m.

SE 781a/SE 781, sek. XXXIII, kv. 974

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom, v katerem so bili drobcji oglja in en odlomek prežganega stenskega ometa. Neodgovorjen ostaja njen odnos z jamo SE 361a, s katero sta se delno prekrivali. Jama je morda pripadala stavbnemu objektu 7. Dl. 0,39 m, š. 0,32 m, gl. 0,61 m.

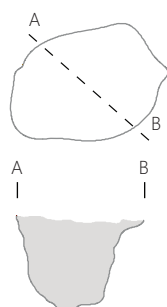
SE 798a/SE 798, sek. XXXIII, kv. 975

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem je bil po besedah izkopavalcev en košček železa. Dl. 0,41 m, š. 0,29 m, gl. 0,08 m.

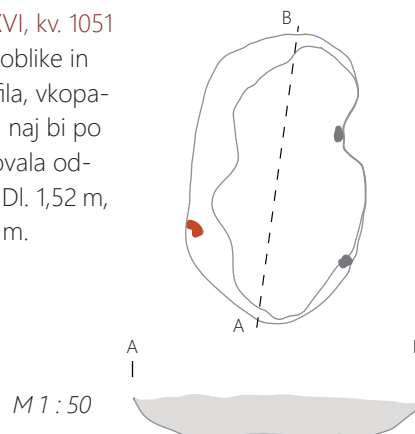
SE 799a/SE 799, sek. XXXIII, kv. 983, 1000

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Dl. 0,46 m, š. 0,23 m, gl. 0,26 m.

SE 801, sek. XXXVI, kv. 1051

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 1,52 m, š. 1,15 m, gl. 0,24 m.

SE 813, sek. XXXVI, kv. 1061

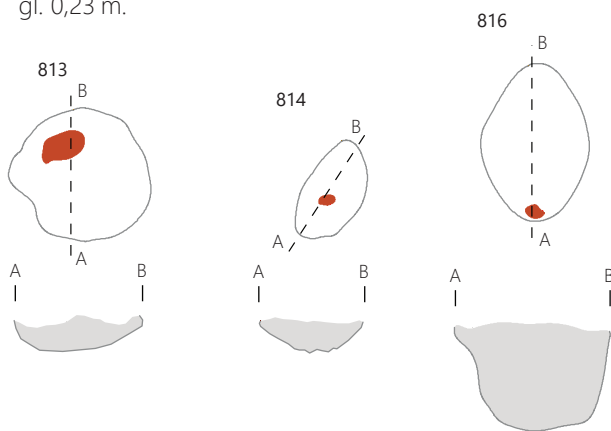
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,34 m, gl. 0,08 m.

SE 814, sek. XXXVI, kv. 1078

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,29 m, š. 0,17 m, gl. 0,07 m.

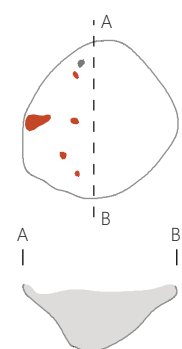
SE 816, sek. XXXVI, kv. 1058

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,41 m, š. 0,29 m, gl. 0,23 m.

SE 817, sek. XXXVI, kv. 1057, 1058

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala organske ostanke, po podatkih izkopavalca pa tudi odlomke prazgodovinske keramike in prežganega stenskega ometa. Dl. 0,42 m, š. 0,41 m, gl. 0,16 m.

SE 820, sek. XXXVI, kv. 1082

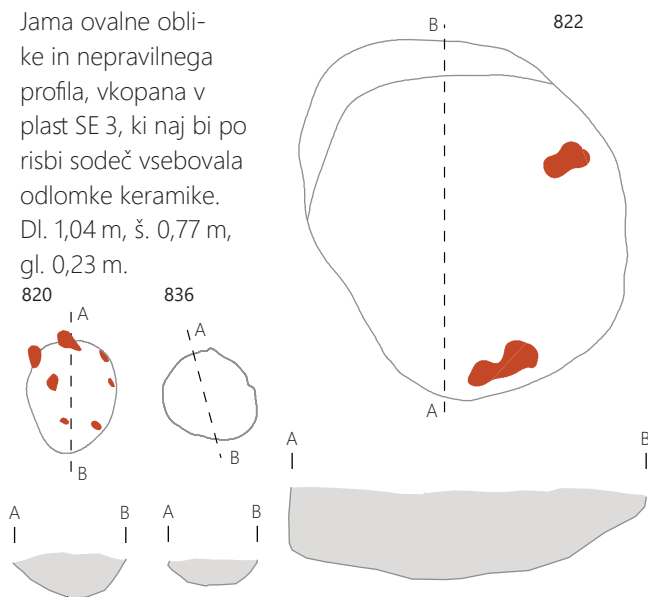
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,30 m, š. 0,23 m, gl. 0,11 m.

SE 836, sek. XXXV, kv. 1089

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike in kose prežganega stenskega ometa. Dl. 0,25 m, š. 0,22 m, gl. 0,6 m.

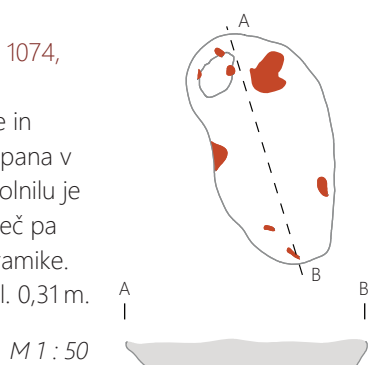
SE 822, sek. XXXVI, kv. 1083, 1084

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 1,04 m, š. 0,77 m, gl. 0,23 m.

SE 853, sek. XXXV, kv. 1074, 1091

Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. V njenem polnilu je bilo oglje, po risbi sodeč pa tudi več odlomkov keramike. Dl. 1,60 m, š. 0,83 m, gl. 0,31 m.

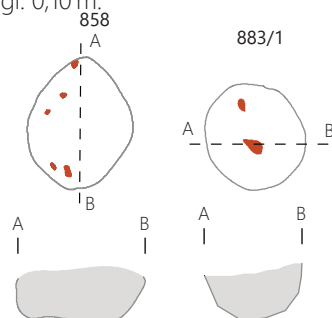

SE 858, sek. XXXV, kv. 1041

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,35 m, š. 0,27 m, gl. 0,10 m.

SE 883/1, sek. XXXVI, kv. 1083a

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,29 m, š. 0,25 m, gl. 0,14 m.

SE 884/1, sek. XXXVI, kv. 1083a

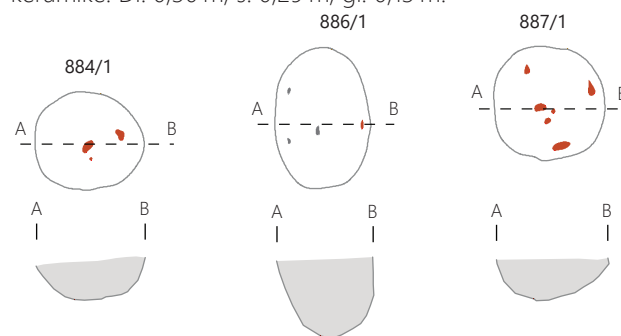
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,29 m, š. 0,26 m, gl. 0,11 m.

SE 886/1, sek. XXXVI, kv. 1083a

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,24 m, gl. 0,22 m.

SE 887/1, sek. XXXVI, kv. 1108a

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,30 m, š. 0,29 m, gl. 0,13 m.

SE 888/1, sek. XXXVI, kv. 1108a

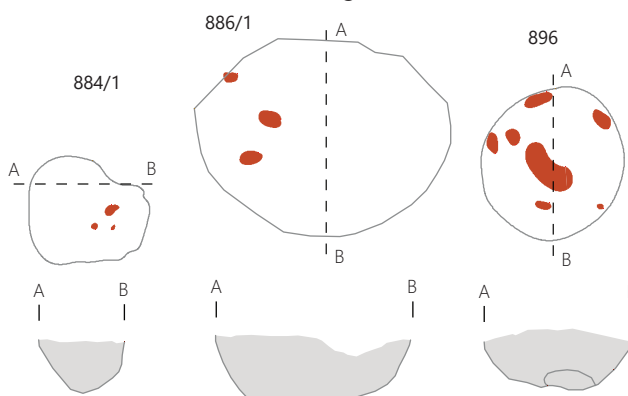
Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,32 m, š. 0,28 m, gl. 0,14 m.

SE 893, sek. XXXVI, kv. 1077

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,70 m, š. 0,52 m, gl. 0,19 m.

SE 896, sek. XXXVI, kv. 1061

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po risbi sodeč vsebovala odlomke keramike. Dl. 0,40 m, š. 0,36 m, gl. 0,14 m.

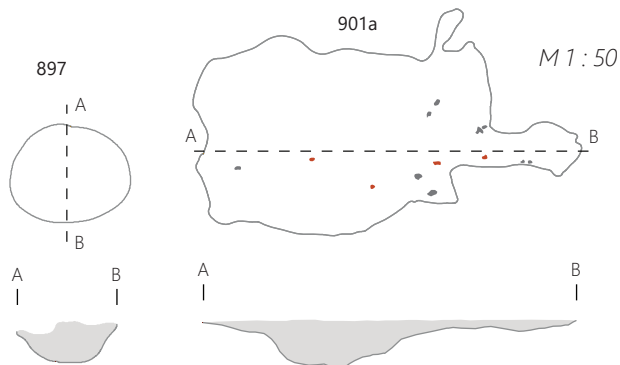

SE 897, sek. XXXVI, kv. 1079, 1080

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,31 m, š. 0,26 m, gl. 0,18 m.

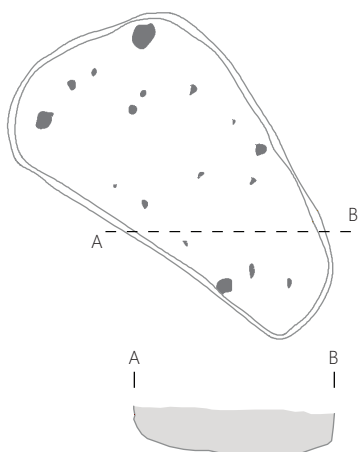
SE 901a/SE 901, sek. XXXVII, kv. 1110

Jama nepravilne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo veliko drobcov oglja in sedem odlomkov prazgodovinske keramike. Osrednji del jame je bil dodatno poglubljen. Dl. 2,42 m, š. 1,25 m.

SE 917a/SE 917, sek. XXXVII, kv. 1136, 1137

Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, v katerem so bili manjši prodniki in trije odlomki prazgodovinske keramike. Dl. 0,70 m, š. 0,68 m, gl. 0,12 m.

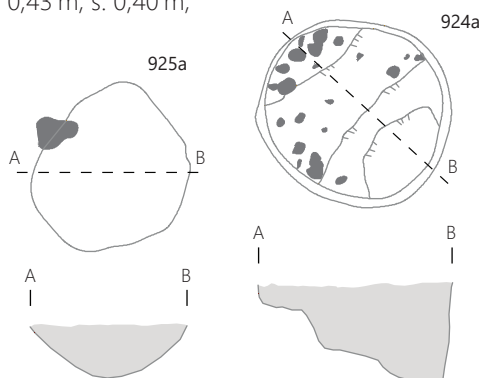

SE 924a/SE 924, sek. XXXVII, kv. 1134

Jama za soho okrogle oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike in štiri odlomke prazgodovinske keramike. Pr. 0,50 m, gl. 0,23 m.

SE 925a/SE 925, sek. XXXVII, kv. 1135

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,43 m, š. 0,40 m, gl. 0,15 m.

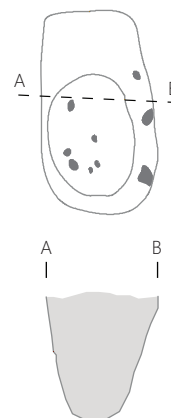
SE 928a/SE 928, sek. XXXVIII, kv. 1120, 1120a

Jama podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem je bilo 17 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,93 m, š. 0,74 m.

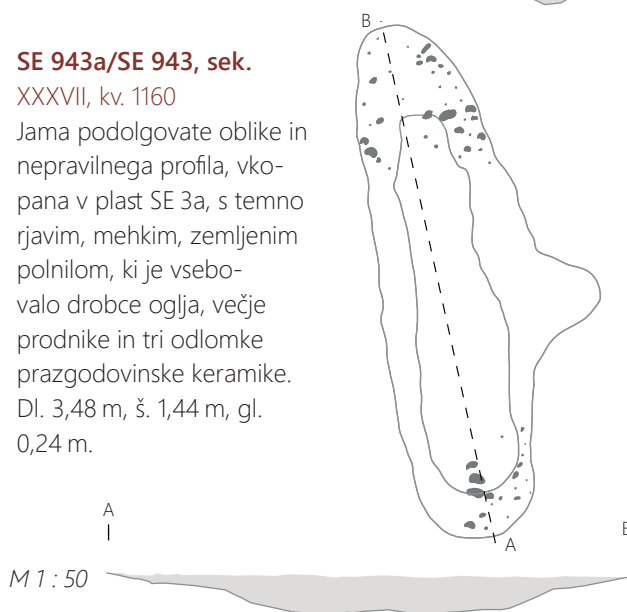
SE 942a/SE 942, sek. XXXVII, kv. 1160, 1177

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike ter drobcove oglja in odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,54 m, š. 0,30 m, gl. 0,34 m.

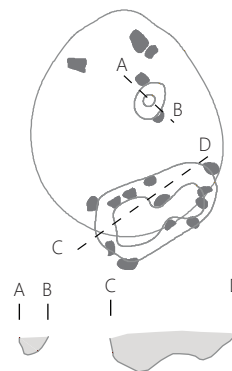
SE 943a/SE 943, sek. XXXVII, kv. 1160

Jama podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobcove oglja, večje prodnike in tri odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 3,48 m, š. 1,44 m, gl. 0,24 m.

SE 944a/SE 944, sek. XXXVII, kv. 1158

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobcove oglja. Dl. 0,50 m, š. 0,60 m.

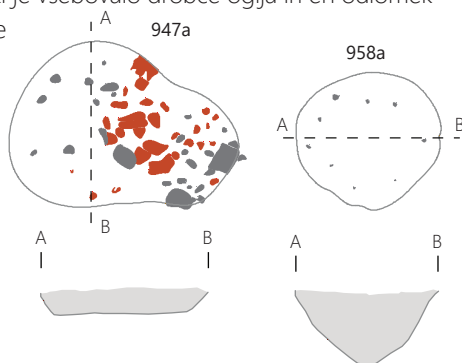
SE 947a/SE 947, sek. XXXVII, kv. 1134

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, prodnike in 241 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih so trije predstavljeni v katalogu (G754–G756). Najdenih je bilo tudi osem kosov prežganega stenskega ometa. Dl. 0,54 m, š. 0,44 m, gl. 0,08 m.

SE 958a/SE 958, sek. XXXVII, kv. 1138

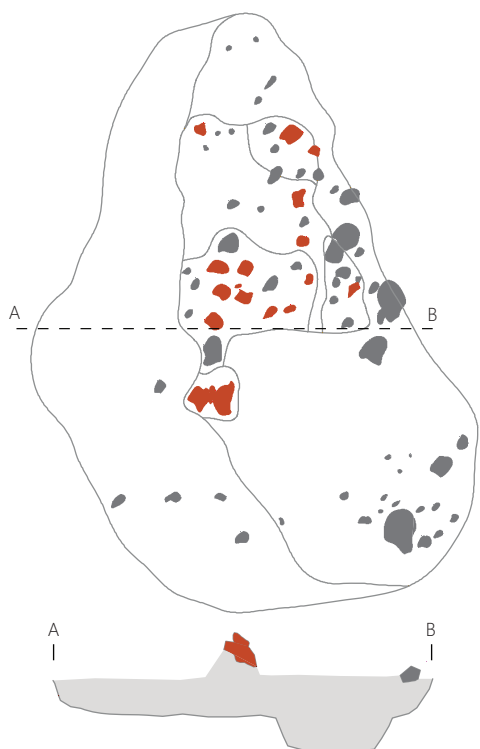
Jama za soho okrogle oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s črno-sivo-rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike.

Jama pripada stavbnemu objektu 23. Pr. 0,34 m, gl. 0,19 m.

SE 963a/SE 963, sek. XXXVII, kv. 1136

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom na vrhu in rumenim, sipkim, mivkasto-illovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in organske ostanke, na dnu pa so bili prodniki in 45 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 1,58 m, š. 1,10 m, gl. 0,19 m.

SE 969/SE 969a, sek. XXXVII, kv. 1180

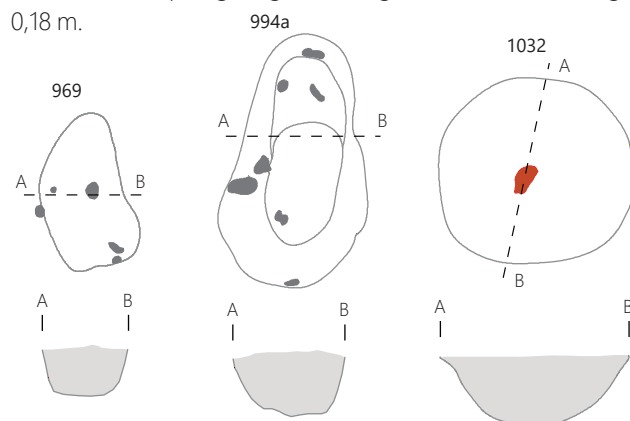
Jama za soho nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,42 m, š. 0,27 m, gl. 0,11 m (268,23–268,12 m n. v.).

SE 994a/SE 994, sek. XXXVIII, kv. 1141

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,66 m, š. 0,34 m, gl. 0,17 m (zg. v. 268,19 m n. v.).

SE 1032/SE 1033, sek. XXXII, kv. 947

Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili odkriti štirje odlomki prazgodovinske keramike in en kos prežganega stenskega ometa. Pr. 0,49 m, gl. 0,18 m.

1034/SE 1035, sek. XXXII, kv. 948

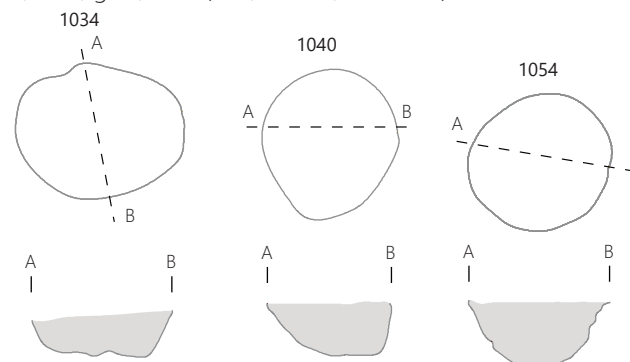
Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Dl. 0,44 m, š. 0,34 m, gl. 0,12 m.

SE 1040/SE 1041, sek. XXXI, kv. 920

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili organski ostanki in en odlomek prazgodovinske keramike, ki je predstavljen v katalogu (G341). Dl. 0,41 m, š. 0,36 m, gl. 0,15 m.

SE 1054/SE 1055, sek. XXXI, kv. 935

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,37 m, gl. 0,17 m. (268,08–267,94 m n. v.).

SE 1058/SE 1059, sek. XXXI, kv. 918, 919

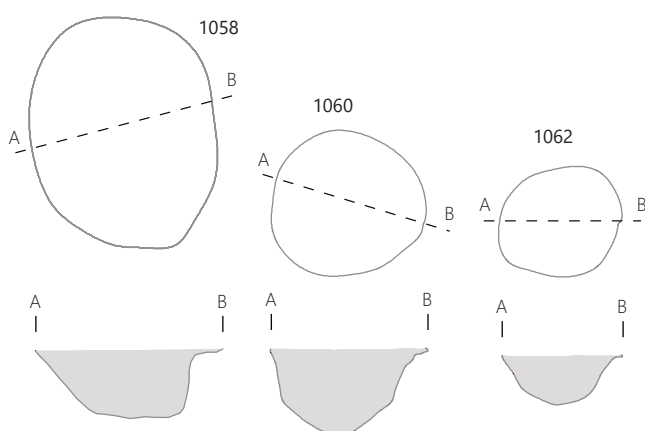
Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,64 m, š. 0,49 m, gl. 0,18 m.

SE 1060/SE 1061, sek. XXXI, kv. 919

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili organski ostanki in drobci prazgodovinske keramike. Pr. 0,38 m, gl. 0,20 m.

SE 1062/SE 1063, sek. XXXI, kv. 919

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Dl. 0,34 m, š. 0,30 m, gl. 0,13 m (268,07–267,94 m n. v.).

SE 1064/SE 1065, sek. XXXI, kv. 919

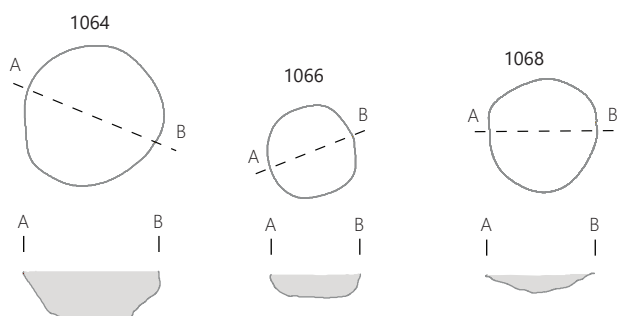
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Pr. 0,36 m, gl. 0,13 m (268,03–267,90 m n. v.).

SE 1066/SE 1067, sek. XXXI, kv. 938

Plitva jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,28 m, gl. 0,05 m (267,94–267,89 m n. v.).

SE 1068/SE 1069, sek. XXXI, kv. 939

Plitva jama okrogle in iztegnjenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,30 m, gl. 0,05 m.

SE 1070/SE 1071, sek. XXXI, kv. 939

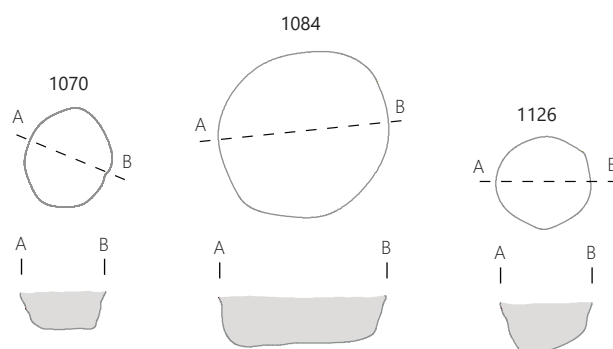
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Dl. 0,26 m, š. 0,23 m, gl. 0,09 m (267,95–267,86 m n. v.).

SE 1084/SE 1085, sek. XXXII, kv. 947

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom. Pr. 0,35 m, gl. 0,12 m.

SE 1126/SE 1127, sek. XXXII, kv. 932

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo odkritih 7 odlomkov prazgodovinske keramike. Pr. 0,25 m, gl. 0,13 m.

SE 1140/SE 1141, sek. XXX, kv. 842

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu XXX/2. Dl. 0,36 m, š. 0,30 m, gl. 0,12 m.

SE 1142/SE 1143, sek. XXX, kv. 842

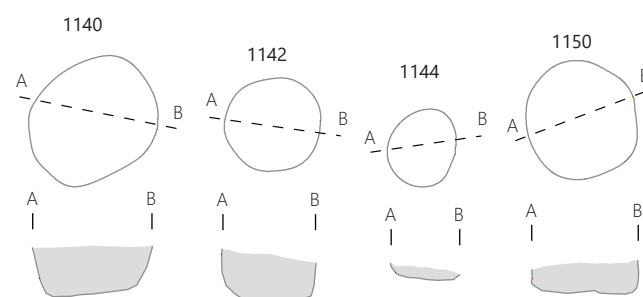
Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu XXX/2. Pr. 0,24 m, gl. 0,13 m.

SE 1144/SE 1145, sek. XXX, kv. 842

Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jama morda pripada stavbnemu objektu XXX/2. Dl. 0,21 m, š. 0,18 m, gl. 0,04 m.

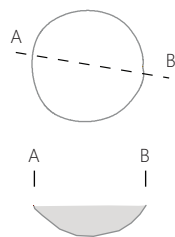
SE 1150/SE 1151, sek. XXX, kv. 841

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivim, gramozno-ilovnatim polnilom. Pr. 0,32 m, gl. 0,08 m.

SE 1158/SE 1159, sek. XXX, kv. 864

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivim, zemljenim polnilom, v katerem so bili odlomki prazgodovinske keramike. Pr. 0,24 m, gl. 0,07 m.

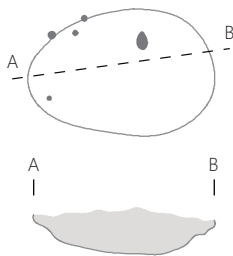

SE 1160/SE 1161, sek. XXX, kv. 840

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, s sivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,29 m.

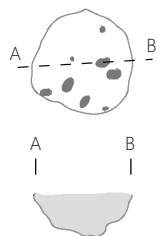
SE 1208a/SE 1208, sek. XXXIV, kv. 969

Jama za soho nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,49 m, š. 0,33 m, gl. 0,10 m.

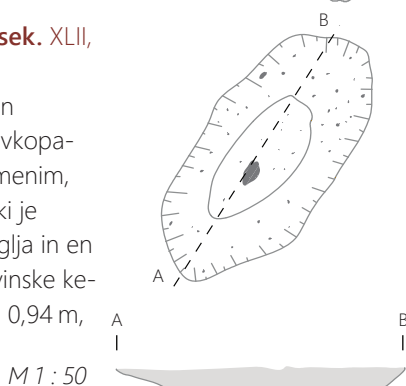
SE 1217a/SE 1217, sek. XXXIV, kv. 966

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, v katerem so bili štiri odlomki prazgodovinske keramike. Dl. 0,29 m, š. 0,25 m, gl. 0,11 m.

SE 1259a/SE 1259, sek. XLII, kv. 1288

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rumenim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 1,97 m, š. 0,94 m, gl. 0,29 m.

SE 1261, sek. XLII, kv. 1263, 1266

Siva, prodnata plast nepravilne oblike oziroma kamnita groblja, ki je ležala na plasti SE 3b ter je vsebovala drobce oglja in tri odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 1,60 m, š. 1,06 m.

SE 1265a/SE 1265, sek. XLII, kv. 1316

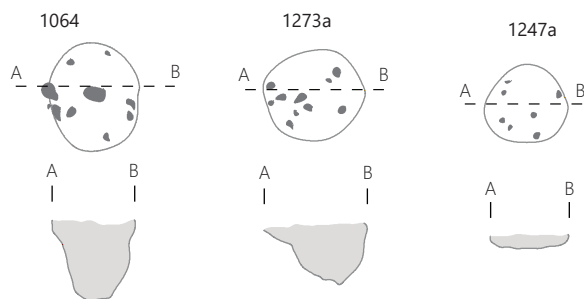
Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,28 m, š. 0,24 m, gl. 0,21 m (268,20–267,99 m n. v.).

SE 1273a/SE 1273, sek. XLII, kv. 1285

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, čvrstim, zemljeno-prodnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. Jama morda pripada stavbnemu objektu XLII/3. Dl. 0,28 m, š. 0,27 m, gl. 0,16 m (268,14–2678,98 m n. v.).

SE 1274a/SE 1274, sek. XLII, kv. 1285

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom. Najdena sta bila dva kosa prazgodovinske keramike. Dl. 0,21 m, š. 0,20 m, gl. 0,04 (268,14–268,10 m n. v.).

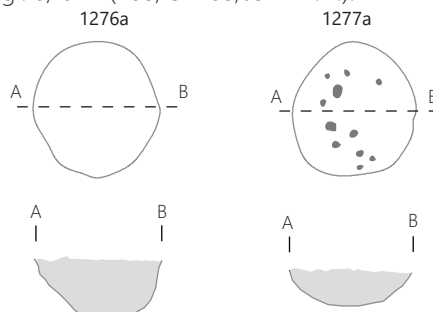

SE 1276a/SE 1276, sek. XLII, kv. 1269

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, s temno rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Jama morda pripada stavbnemu objektu XLII/3. Dl. 0,35 m, š. 0,34 m, gl. 0,15 m.

SE 1277a/SE 1277, sek. XLII, kv. 1269

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, čvrstim, zemljeno-prodnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,36 m, š. 0,33 m, gl. 0,10 m (268,19–268,09 m n. v.).

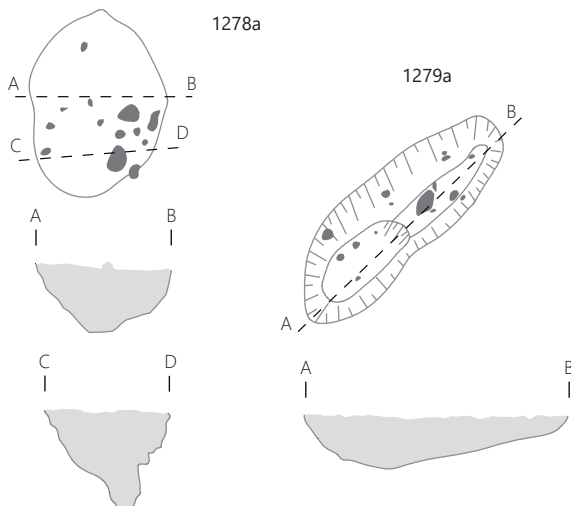

SE 1278a/SE 1278, sek. XLII, kv. 1259, 1260

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 1260, s temno rjavim, mastnim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. Jama je bila na dnu razdeljena v dve ločeni jami. Dl. 0,48 m, š. 0,36 m, gl. 0,28 m (268,15–267,87 m n. v.).

SE 1279a/SE 1279, sek. XLII, kv. 1261

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, ilovnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo tri odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,71 m, š. 0,22 m, gl. 0,16 m (267,97–267,81 m n. v.).

SE 1282a/SE 1282

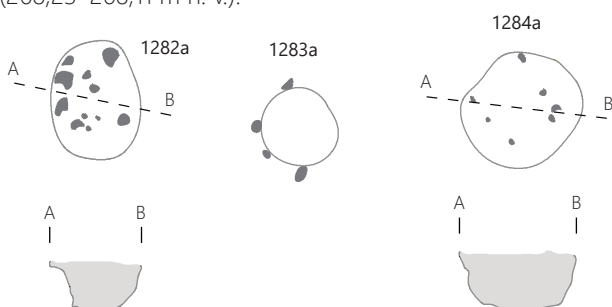
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo 4 večje prodnike. Jama pripada stavbnemu objektu XLII/2. Dl. 0,31 m, š. 0,24 m, gl. 0,14 m (268,22–268,08 m n. v.).

SE 1283a/SE 1283, sek. XLII, kv. 1307

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem je bil en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,21 m, š. 0,20 m, gl. 0,04 m.

SE 1284a/SE 1284, sek. XLII, kv. 1317

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce keramike. Jama pripada stavbnemu objektu XLII/2. Dl. 0,32 m, š. 0,30 m, gl. 0,12 m (268,23–268,11 m n. v.).

SE 1285a/SE 1285, sek. XLII, kv. 1308

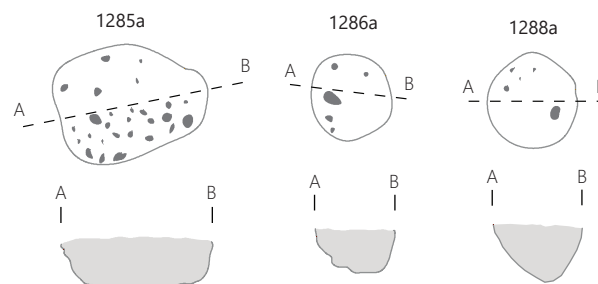
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljeno-prodnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu XLII/2. Dl. 0,39 m, š. 0,33 m, gl. 0,12 m (268,24–268,12 m n. v.).

SE 1286a/SE 1286, sek. XLII, kv. 1285

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, čvrstim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,24 m, š. 0,22 m, gl. 0,14 m (268,16–268,04 m n. v.).

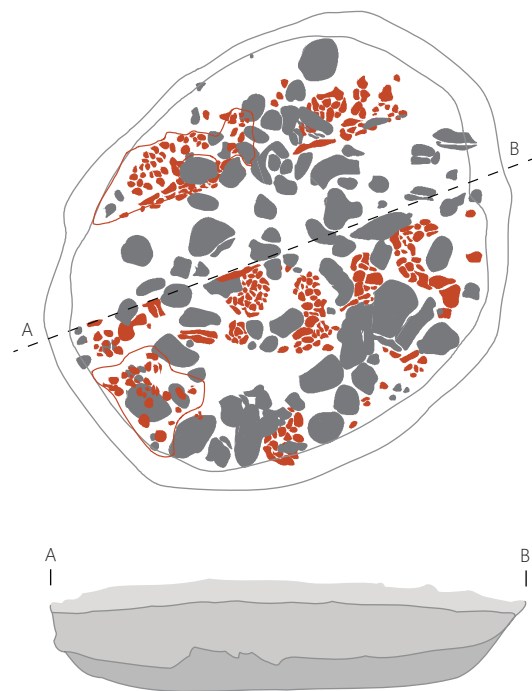
SE 1288a/SE 1288, sek. XLII, kv. 1269

Jama za soho ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 1260, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,27 m, š. 0,24 m, gl. 0,15 m (268,15–268 m n. v.).

SE 1291/SE 1291b, SE 1291c, SE 1291d, sek. L, kv. 1573

Tik pod ornico SE 1 so ležali ostanki od oranja poškodovane in razvlečene groblje iz manjših prodnikov in prežgane prsti (SE 1291), ki je vsebovala organske ostanke. Pod njo je ležala ovalno oblikovana plast močnejše prežgane kompaktne ilovice (SE 1291b). V njenem osrednjem delu je

bila jama, katere vkop je prebil tudi plast SE 600 in dosegel geološko podlago SE 3. Zapolnjena je bila s plastjo strnjenih večjih prodnikov in lomljencev (SE 1291c) ter pod njo ležečo rumenkasto, zbito, zemljeno-peščeno plastjo SE 1291d, ki je vsebovala tudi drobce zogljenega lesa. Celoten kontekst morebitnega ognjišča je vseboval 11 odlomkov prazgodovinske keramike. Okoli južne strani ognjišča je bilo razporejenih pet jam za sohe: SE 1293, 1294, 1295, 1296, 1297. Dl. 1,32, š. 1,08 m, gl. 0,30 m.

SE 1293, sek. L, kv. 1573

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 600, ki se je nahajala ob ognjišču SE 1291. Pr. 0,20 m, gl. 0,08 m.

SE 1294, sek. L, kv. 1573

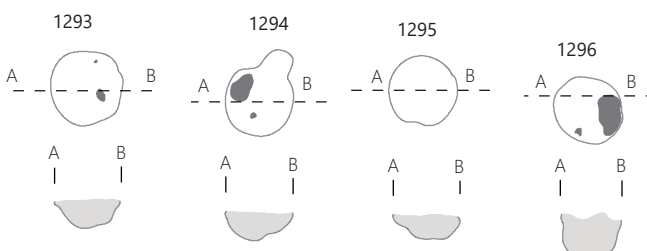
Jama za soho nepravilne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 600, ki se je nahajala ob ognjišču SE 1291. Dl. 0,25 m, š. 0,19 m, gl. 0,06 m.

SE 1295, sek. L, kv. 1573

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 600, ki se je nahajala ob ognjišču SE 1291. Pr. 0,18 m, gl. 0,06 m.

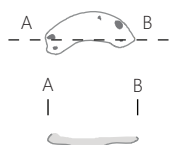
SE 1296, sek. L, kv. 1573

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 600, ki se je nahajala ob ognjišču SE 1291. Pr. 0,18 m, gl. 0,11 m.

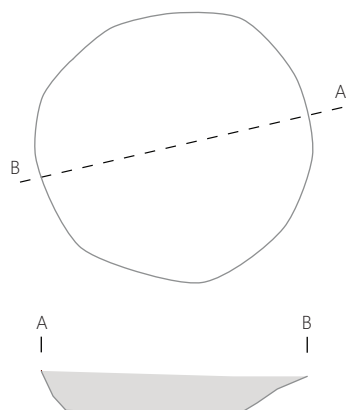
SE 1297, sek. L, kv. 1573

Ostanek morebitne uničene jame za soho, vkopane v plast SE 600, ki se je nahajala ob ognjišču SE 1291. Pr. 0,18 m.

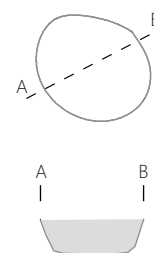
SE 1310, sek. XXXIX, kv. 1235

Jama okrogle oblike in prisekanega polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je po besedah izkopavalcev vsebovala odlomek prazgodovinske keramike. Pr. 0,67 m, gl. 0,10 m.

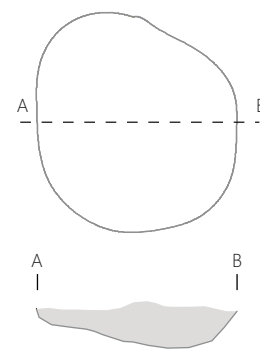
SE 1313, sek. XXXIX, kv. 1245

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rumenorjavim, masnim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,33 m, š. 0,27 m, gl. 0,8 m.

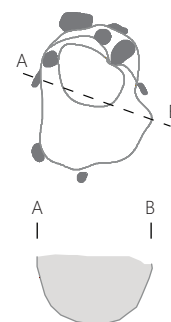
SE 1321, sek. XXXIX, kv. 1240, 1241

Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 1304a, s temno sivorjavim, prodnato-ilovnatim polnilom, ki je po besedah izkopavalcev vsebovalo veliko drobcov oglja, več manjših in 2 večja kosa prežgane prsti/stenskega ometa in 3 odlomke prazgodovinske keramike. V sredini jame je bilo odkritih pet večjih kamnov. Morda je bila jama uporabljena kot ognjišče. Dl. 0,60 m, š. 0,53 m, gl. 0,12 m.

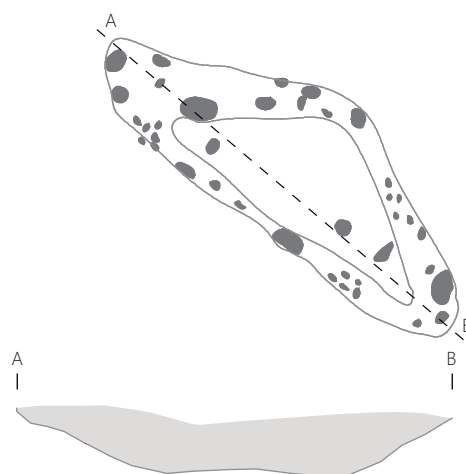
SE 1413a/SE 1413, sek. XXXVI, kv. 1104, XXXVII, kv. 1113

Kontekst dveh jam za soho ovalnih oblik in banjastega profila (pr. 0,30 m, dl. 0,19 m, š. 0,15 m, gl. 0,19 m). V obeh je bilo temno rjavo, sipko, peščeno-zemljeno polnilo, ki je vsebovalo velike prodnike.

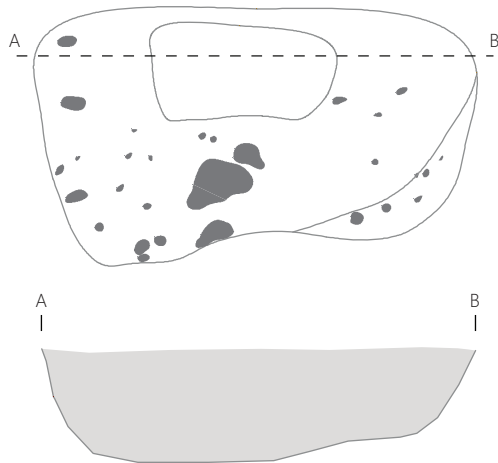
SE 1423a/SE 1423, sek. XXXVIII, kv. 1175

Jama nepravilne podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, trdim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 1,17 m, š. 0,42 m, gl. 0,17 m.

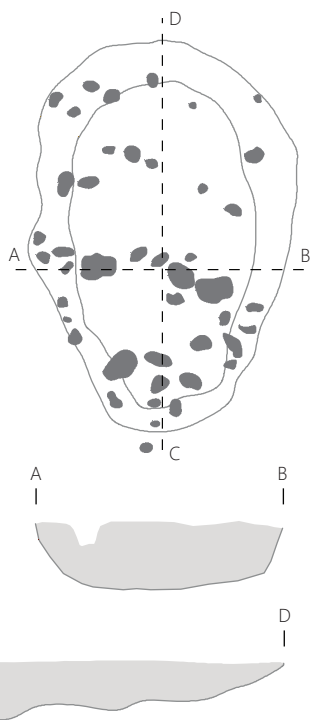
SE 1430a/SE 1430, sek. XXXVIII, kv. 1171

Jama nepravilne podolgovate oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 999a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in pet odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 1,18 m, š. 0,52 m, gl. 0,30 m (zg. v. 268,11 m n. v.).

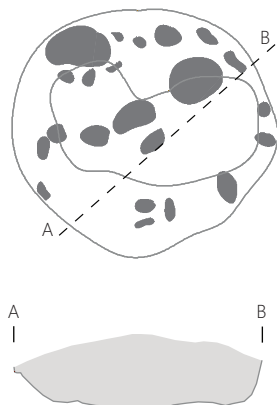
SE 1431a/SE 1431, sek. XXXVIII, kv. 1172

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in štiri odlomke prazgodovinske keramike, od katerih je eden predstavljen v katalogu (G796). Dl. 1,08 m, š. 0,68 m, gl. 0,15 m (zg. v. 268,25 m n. v.).

SE 1432a/SE 1432, sek. XXXVII, kv. 1157, 1158

Jama ovalne oblike s polkrožnim profilom in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,70 m, š. 0,66 m, gl. 0,19 m.

SE 1433a/SE 1433, sek. XXXVII, kv. 1157

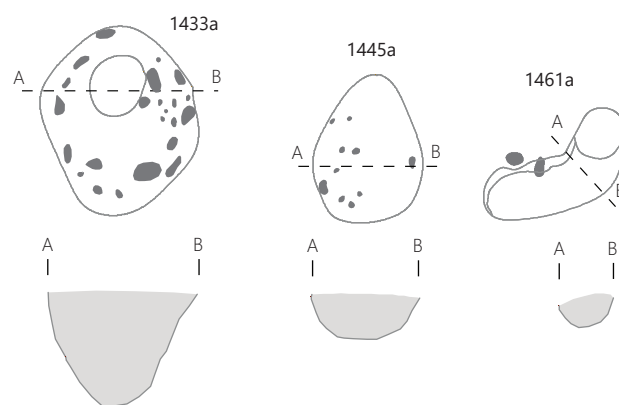
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,50 m, š. 0,40 m, gl. 0,35 m.

SE 1445a/SE 1445, sek. XXXVII, kv. 1180

Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,42 m, š. 0,31 m, gl. 0,12 m.

SE 1461a/SE 1461, sek. XXXVII, kv. 1177

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,43 m, š. 0,15 m, gl. 0,07 m.

SE 1462a/SE 1462, sek. XXXVIII, kv. 1124

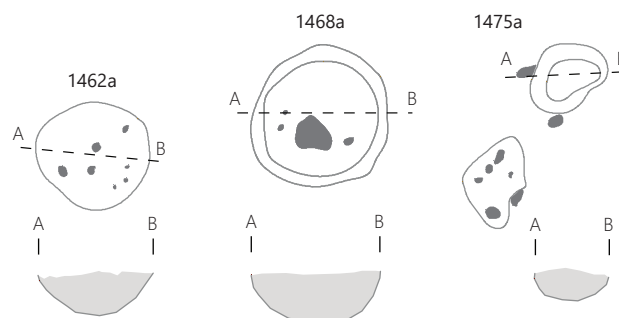
Plitva jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,26 m, š. 0,21 m, gl. 0,09 m.

SE 1468a/SE 1468, sek. XXXVII, kv. 1175

Jama za soho okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. Pr. 0,36 m, gl. 0,13 m.

SE 1475a/SE 1475, sek. XXXVIII, kv. 1173

Kontekst dveh jam za soho, podolgovatih oblik in plitvega banjastega profila, vkopanih v plast SE 3 (dl. 0,20 m, š. 0,18 m, gl. 0,08 m; dl. 0,23 m, š. 0,17 m). V obeh je bilo rjavo, trdo, peščeno-zemljeno polnilo.

SE 1476a/SE 1476, sek. XXXVIII, kv. 1173

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom. Pr. 0,09 m, gl. 0,08 m (zg. v. 268,24 m n. v.).

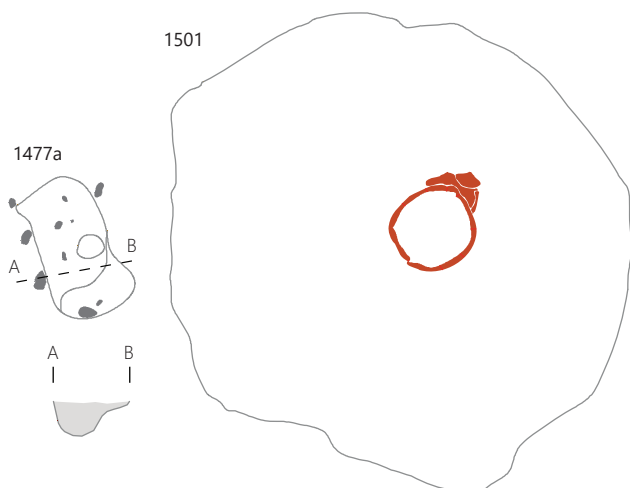

SE 1477a/SE 1477, sek. XXXVIII, kv. 1173

Jama za soho zaobljeno pravokotne oblike in stopničaste-ga profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,38 m, š. 0,19 m, gl. 0,08 m (zg. v. 268,23 m n. v.).

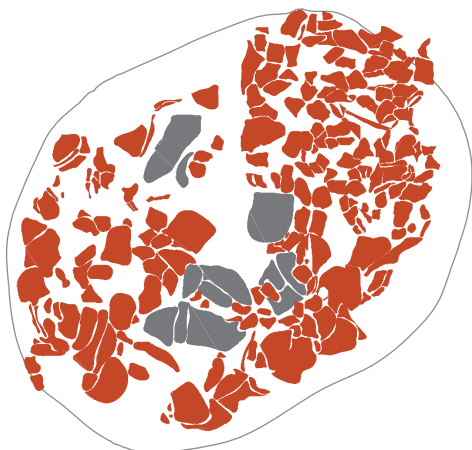
SE 1501/SE 1502, sek. XLIII, kv. 1337

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili odkriti drobci oglja, organski ostanki in 15 odlomkov spodnjega dela posode, ki je predstavljena v katalogu (G985). Dl. 1,26 m, š. 1,22 m, gl. 0,20 m.

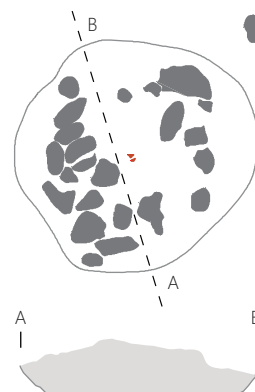
SE 1503/SE 1504, sek. XLIII, kv. 1336, 1336a, 1337, 1337a

Jama ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, s temno rjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili nekaj odlomkov kamnitih lomljencev, ene cele in ene fragmentirane kamnite žrmlje, fini tolkač, 150 kosov delno prežgane prazgodovinske keramike in veliko količino (40 kosov) prežgane prsti. V katalogu je predstavljenih 73 predmetov iz te plasti (G986–G1058). Dl. 1,31 m, š. 1,01 m, gl. 0,26 m.

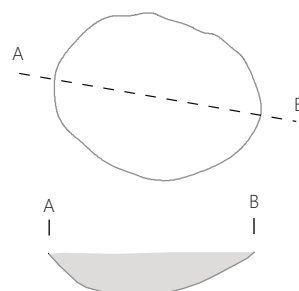
SE 1505/SE 1506, sek. XLIII, kv. 1389

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, s temno sivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo večjo količino žganine, nekaj razlomljenih prodnikov in 13 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,64 m, š. 0,60 m, gl. 0,14 m.

SE 1509/SE 1510, sek. XLIII, kv. 1356

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo najdenih 12 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G1061). Dl. 0,56 m, š. 0,41 m, gl. 0,10 m.

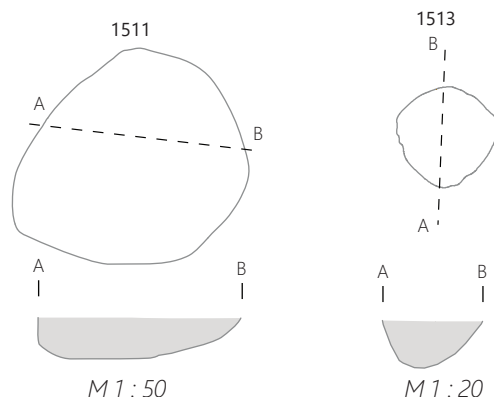

SE 1511/SE 1512, sek. XLIII, kv. 1337, 1337a

Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo veliko oglja, 43 kosov prežgane prsti in predilno vretence, ki je predstavljeno v katalogu (G1062). Po opisu lahko jamo interpretiramo kot ognjišče. Dl. 1,55 m, š. 1,43 m, gl. 0,28 m.

SE 1513/SE 1514, sek. XLIII, kv. 1333

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. 0,13 m.

SE 1539/SE 1540, sek. XLIII, kv. 1332

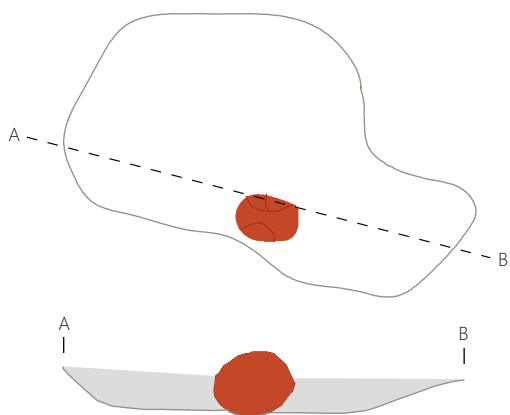
Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,25 m, š. 0,20 m, gl. 0,10 m.

SE 1544/SE 1545, sek. LII, kv. 1640, 1641

Plitva podolgovata zaobljena jama, vkopana v plast SE 601, v zahodnem delu katere so bili ostanki močno poškodovanega ognjišča, ki je vsebovalo 94 kosov prežgane prsti, žganino ter nekaj odlomkov prazgodovinske keramike in rečnih prodnikov. Dl. 2,99 m, š. 1,05 m, gl. 0,22 m.

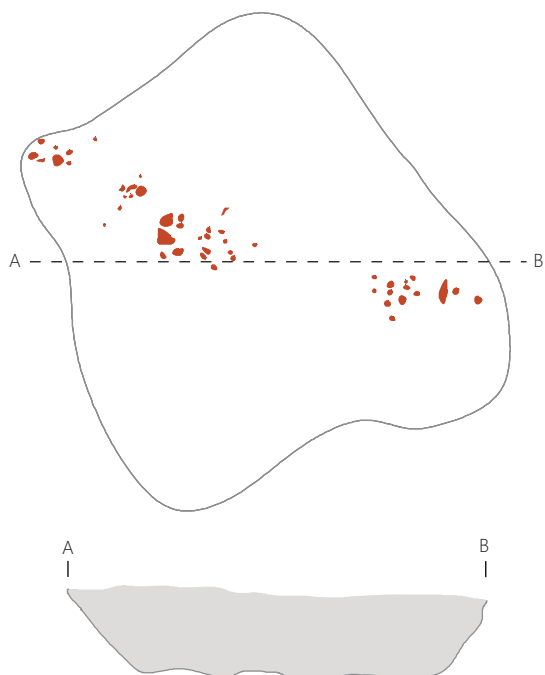
SE 1546/SE 1547, sek. LI, kv. 1626

Jama nepravilne oblike, s sivorjavim zemljenim polnilom, v katerem so bili organski ostanki in ena posoda, ki je predstavljena v katalogu (G1250). Dl. 1,08 m, š. 0,60 m, gl. 0,10 m.

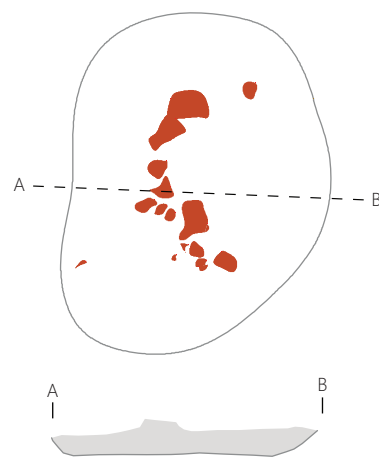
SE 1554/SE 1555, sek. LI, kv. 1621, 1622

Jama kvadratne oblike z zaobljenimi robovi in banjastega profila, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Po risbi sodeč je polnilo vsebovalo tudi odlomke keramike. Dl. 1,20 m, š. 1,04 m, gl. 0,20 m.

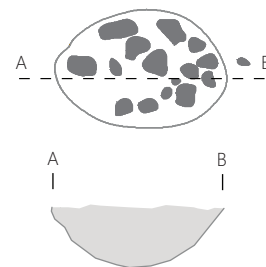
SE 1556/SE 1557, sek. LI, kv. 1625a, 1648a

Jama ovalne oblike z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bilo šest odlomkov prazgodovinske keramike. Jama je delno sekala jama SE 1558. Dl. 0,94 m, š. 0,68 m, gl. 0,08 m.

SE 1600, sek. XLVI, kv. 1438

Jama ovalne oblike. Dl. 0,45 m, š. 0,30 m, gl. 0,16 m (268,54–268,35 m n. v.).

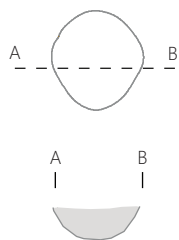
SE 1604 = SE 1606, sek. XLVI, kv. 1412, 1413

Plast svetlo rjavega, čvrstega peščenega proda podolgovate oblike, ki je bila del plasti SE 600. Vsebovala je drobce oglja, organske ostanke in 5 odlomkov prežganega stenskega ometa. V severnem delu plasti je bila koncentracija večjih prodnikov (do vel. 0,12 × 0,21 m). Prav tu je bilo odkritih tudi največ od skupno 44 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je šest predstavljenih v katalogu (G1147–G1152). Plast se je le malenkostno razlikovala od plasti, del katere je bila, zato meja predvsem v spodnjem delu ni bila jasna. V plasti je bilo najdenih tudi pet kosov prežganega stenskega ometa.

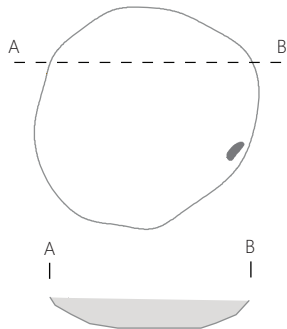
SE 1605, sek. XLVI, kv. 1414

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 600, s temno rjavim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva odlomka prazgodovinske keramike. Dno in rob jame so obdajali manjši prodniki. Dl. 0,27 m, š. 0,24 m, gl. 0,08 m.

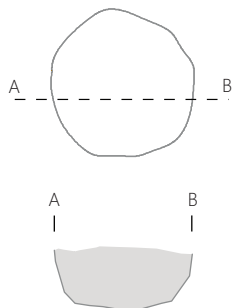
SE 1607, sek. XLVI, kv. 1410

Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva odlomka prazgodovinske keramike. Dno jame je bilo omejeno s prodom. Dl. 0,60 m, š. 0,53 m, gl. 0,07 m (268,39–268,32 m n. v.).

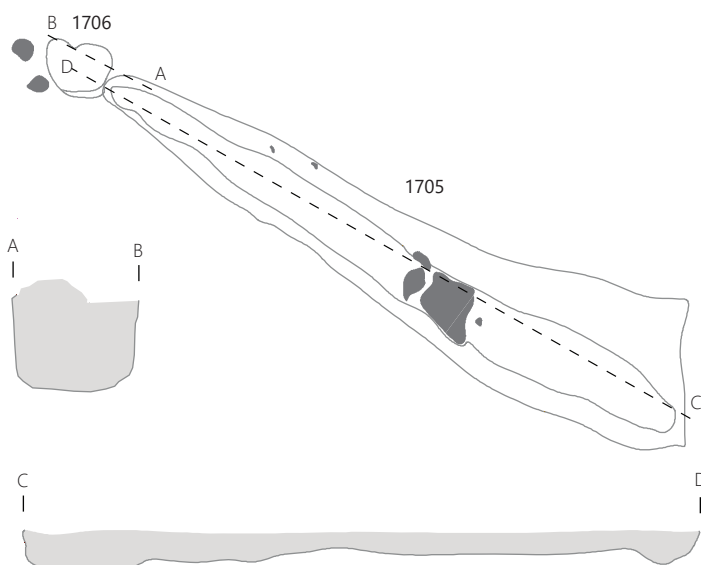
SE 1609, sek. XLVI, kv. 1459

Dvojna jama za soho nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, prhkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo štiri odlomke prazgodovinske keramike. Dno dvojne jame za soho je bilo omejeno z večjimi prodniki. Dl. 0,34 m, š. 0,43 m.

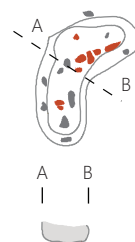
SE 1706, sek. L, kv. 1601b

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, v katere polnilu so bili organski ostanki in šest odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,35 m.

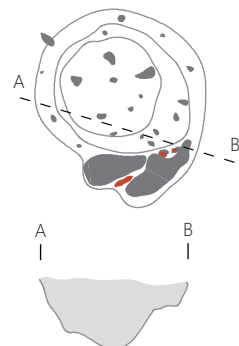
SE 1707, sek. L, kv. 1553a

Jama podolgovate oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je bila na dnu obložena s prodniki. Po risbi sodeč je polnilo vsebovalo tudi odlomke keramike. Pr. 0,40 m, gl. 0,14 m, gl. 0,05 m.

SE 1709, sek. L, kv. 1576a

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Po risbi sodeč je polnilo vsebovalo tudi odlomke keramike. Dl. 0,40 m, š. 0,35 m, gl. 0,12 m.

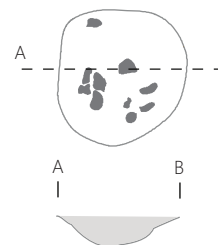
SE 1710, sek. L, kv. 1549

Jama podolgovate oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in tri odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 0,57 m, š. 0,45 m, gl. 0,13 m.

SE 1711, sek. L, kv. 1581

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in pet odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,35 m, gl. 0,08 m.

SE 211, sek. XXIV, kv. 707

Nepravilno oblikovana plast oranžno svetlo rdeče žgane gline na plasti SE 600, pri kateri bi lahko šlo za ostanke ognjišča. V polnilu je bil najden 1 odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,25 m, š. 0,10 m.

SE 213, sek. XXIV, kv. 655

Skupek 11 odlomkov prazgodovinske keramike znotraj SE 6a, od katerih sta dva predstavljena v katalogu (G119, G120) (267,29 m n. v.).

SE 214, sek. XXIV, kv. 665

Skupek 94 odlomkov prazgodovinske keramike znotraj SE 6a (267,55 m n. v.).

SE 543, sek. XLV, kv. 1416, 1417

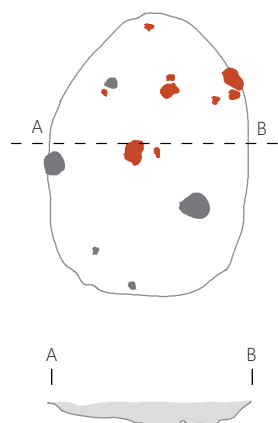
Kontekst dveh koncentracij večjih prodnikov in lomljencev (vel. do 0,3 m), ki sta v razdalji 1,30 m ležali ob tlakovani poti SE 547. Izkopavalci so ju razumeli kot morebitna temelja za stebra. Stratigrafski enoti je bilo pripisanih 33 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G1083). Dl. 3,06 m, š. 0,89 m, gl. 0,13 m.

SE 547, sek. XLIV, kv. 1395, 1396; XLV, kv. 1397–1399, 1416–1418, 1424–1426, 1439–1440; XLVI, kv. 1438, 1451–1453, 1459–1461; XLVII, kv. 1478–1479, 1481–1483, 1503–1504a, 1505a

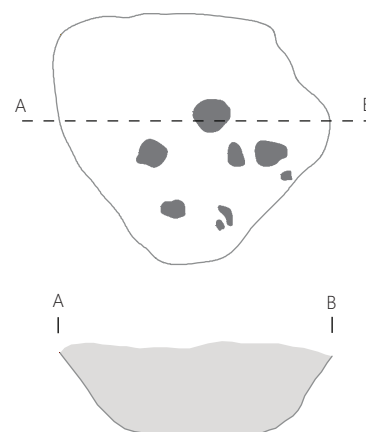
Pot, tlakovana iz prodnikov (povp. vel. 5–10 m), je ležala na utrjeni geološki osnovi (SE 3). Na njej je bilo odkritih 465 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je 13 predstavljenih v katalogu (G1085–G1097). V kv. 1417 sta bili na robu tlaka v medsebojni razdalji dveh metrov postavljeni dve kamniti strukturi iz večjih prodnikov in lomljencev (SE 543), ki so jih izkopavalci razumeli kot morebitna temelja za stebra. Najdenih je bilo tudi 10 kosov prežgane prsti oziroma stenskega ometa. Dl. pribl. 67 m, š. do 2,65 m, gl. 0,1 m.

SE 574, sek. XLVII, kv. 1528

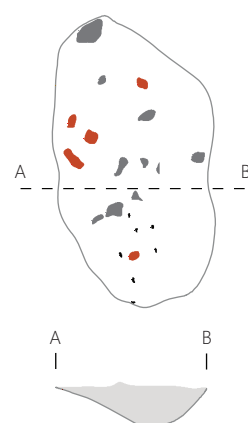
Jama ovalne oblike in nepravilnega iztegnjenega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in 13 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta dva predstavljena v katalogu (G1156, G1157). Dl. 0,75 m, š. 0,5 m, gl. 0,06 m.

SE 576, sek. XLVII, kv. 1479

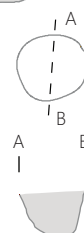
Jama nepravilne ovalne oblike in stožčastega ter na dnu ravnega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, nekaj večjih prodnikov in po besedah izkopavalcev dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 0,7 m, š. 0,64 m, gl. 0,2 m.

SE 578, sek. XLVII, kv. 1505a

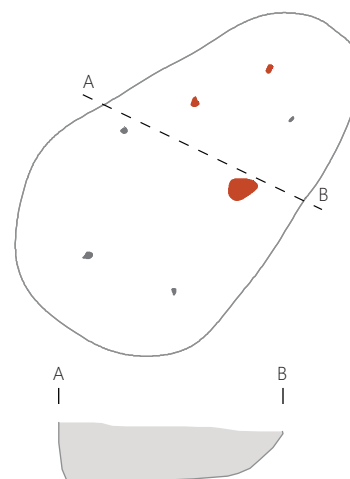
Jama ovalne oblike in nepravilnega iztegnjenega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo obilico drobcov oglja in 10 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih so trije predstavljeni v katalogu (G1172–G1174). Dl. 0,75 m, š. 0,4 m, gl. 0,1 m.

SE 645/SE 646, sek. XXXI, kv. 916

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Jamo lahko morda pripišemo stavbnemu objektu 5. Pr. 0,17 m, gl. 0,18 m.

SE 926a/SE 926, sek. XXXVII, kv. 1176

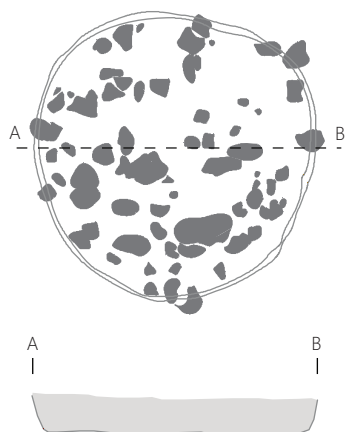
Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom, v katerem so bili po dva odlomka prazgodovinske in recentne keramike in en kos prežganega stenskega ometa. Dl. 0,80 m, š. 0,74 m, gl. 0,14 m.

SE 929a/SE 929, sek.

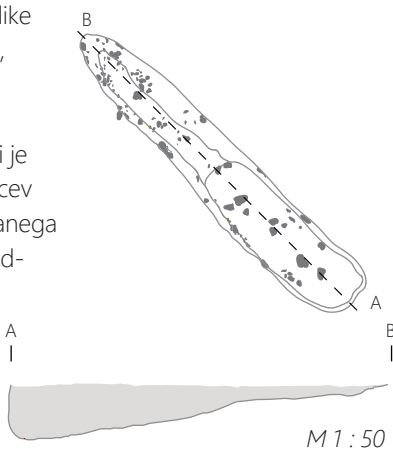
XXXVII, kv. 1155

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, v katerem so bili drobci prazgodovinske keramike. Pr. 0,76 m, gl. 0,09 m.

SE 979a/SE 979, sek. XXXVII, kv. 1134

Jama podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s črnorjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo veliko drobcov oglja, 94 kosov prežganega stenskega ometa, 12 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je v katalogu predstavljen eden (G761). Dl. 2,52 m, š. 0,42 m, gl. 0,34 m.

SE 1072/SE 1073, sek. XXXI, kv. 883, 892

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili organski ostanki in drobci prazgodovinske keramike. Dl. 0,32 m, š. 0,25 m, gl. 0,16 m.

SE 1222a/SE 1222, sek. XXXIII, kv. 953a, 978a

Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 369, s temno rjavo črnim, mastnim, zemljeno-prodnatim polnilom, ki je vsebovalo oglje in 39 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih so trije predstavljeni v katalogu (G638–G640). Dl. 1,51 m, š. 1,01 m.

SE 1222b, sek. XXXIII, kv. 978a

Lisa temno rjavo črne, mastne, zemljeno prodnate prsti znotraj polnila jarka, plasti SE 369. V katalogu je predstavljenih pet predmetov iz te plasti (G641–G645). Dl. 1,81 m.

SE 1223, sek. XXXIII, kv. 978a

Svetlo rjava, zbita, prodnato-peščena plast, ki je ležala nad plastjo SE 1224 in je vsebovala en odlomek prazgodovinske keramike.

SE 1507/SE 1508, sek. XLIII, kv. 1334

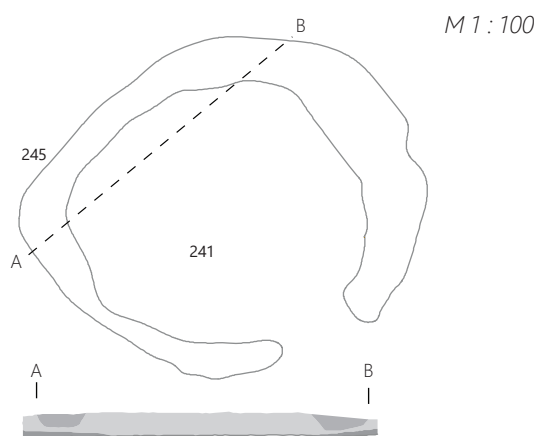
Skupek 19 odlomkov prazgodovinske keramike, ki je ležal na plasti SE 601. Dva od njih sta predstavljeni v katalogu (G1059, G1060).

133.4 Starejša železna doba

Gomila 1 – SE 241, sek. LIII, kv. 1710, 1723, 1724, 1731, 1732

S to stratigrafsko enoto je bil označen celoten kontekst gomile 1, ki je bila odkrita na vrhu plasti SE 600. V sredini je bila odkrita grobna jama, v kateri je bila žara, zapolnjena s črno, mastno, ilovnato prstjo z veliko oglja in organskih ostankov. Na njenem dnu so ležale žgane kosti ter odlomki bronaste ovratnice. Gomilo je obdajal jarek (SE 245), ki je bil prekinjen proti JV.

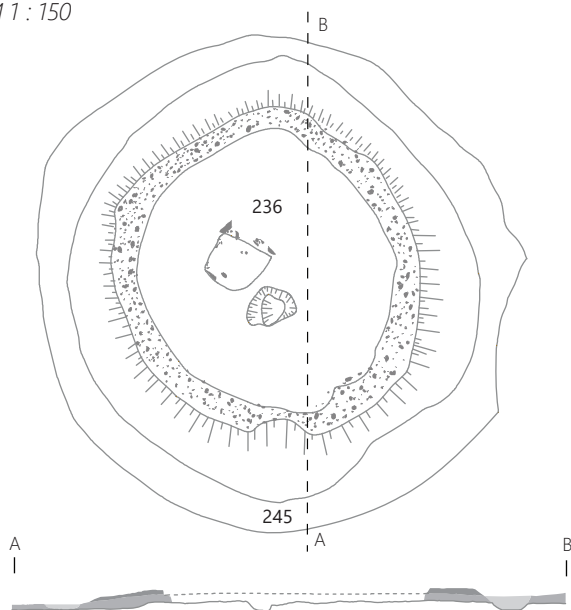
V kontekstu gomile so bili najdeni še predilno vretence ter 16 odlomkov prazgodovinske keramike. Štiri najdbe, ki pripadajo kontekstu gomile, so predstavljene v katalogu (G1265–G1268). Pr. jarka 5,30 m, š. jarka: do 1 m; gl. 0,20 m (zg. v. 269,08 m n. v.).

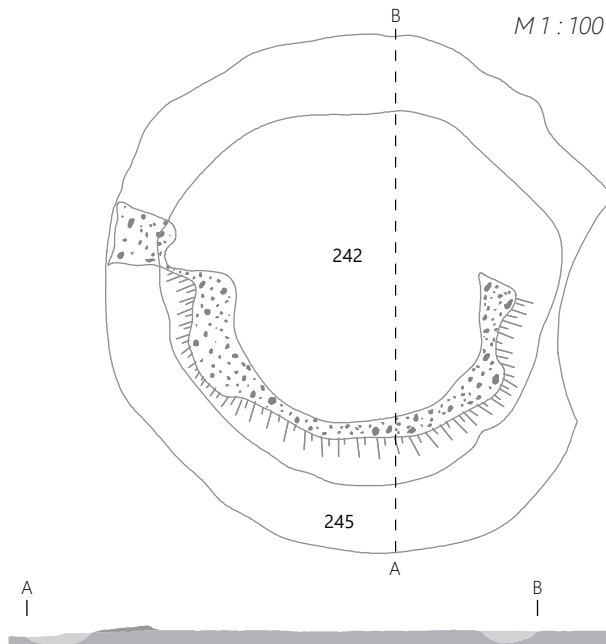
Gomila 2 – SE 236, sek. LIII, kv. 1701, 1711, 1722; sek. LIV, kv. 1700, 1712, 1721

S to stratigrafsko enoto je bil označen celoten kontekst gomile 2. Opažena je bila že v plasti SE 2 kot krožna prstanasta prodnata struktura, kasneje prepoznana kot plašč gomile. Plašč povprečne ohranjene širine okoli 0,50 m se je zaključil na vrhu plasti SE 600. Notranje temno rjavo, sipko, ilovnato-peščeno nasutje je pokrivalo osrednji del gomile, v katerem je bil na globini 0,12 m od vrha plasti (269,30 m n. v.) odkrit grob, velikosti približno 1,25 × 1,15 m in globine 0,07–0,11 m. Zamejen je bil s kamnitimi lomljenci, povprečne velikosti 0,30 × 0,15 m, ki so s svojo lego nakazovali pravokotno obliko. V grobu je bila temno rjavočrna, mastna, zbita ilovnata plast, v kateri je bilo veliko drobcov oglja, organskih ostankov in koščkov žganih kosti. V njej so bili tudi dve povsem ohranjeni skledi na nogah, več odlomkov keramike in trije fragmenti bronaste igle. Na površini, na katero je bila gomila postavljena, je bila odkrita še jama nepravilne podolgovate oblike (vel. 0,76 × 0,92 m, gl. 0,34 m), ki je bila zapolnjena s temno rjavo, sipko, ilovnato plastjo z veliko drobcov oglja. Na dnu polnila (268,87 m n. v.) je bilo najdenih več odlomkov prazgodovinske keramike. Pr. jarka 10,06 m, pr. nasutja 6,68 m, gl. 0,35 m (zg. v. maks. 269,47

M 1 : 150

M 1 : 100

m n. v. (kv. 1721), min. 269,14 m n. v. (kv. 1701). Gomilo je obdajal krožni jarek (SE 245), ki je bil vkopan tik ob zaključku plašča. Kot je mogoče razbrati iz zračnega posnetka, ga je na vzhodnem delu sekal jarek gomile 3 (SE 242), ki je potemtakem mlajša.¹ Izbrane najdbe, odkrite v sklopu gomile, so predstavljene v katalogu (G1257–G1264).

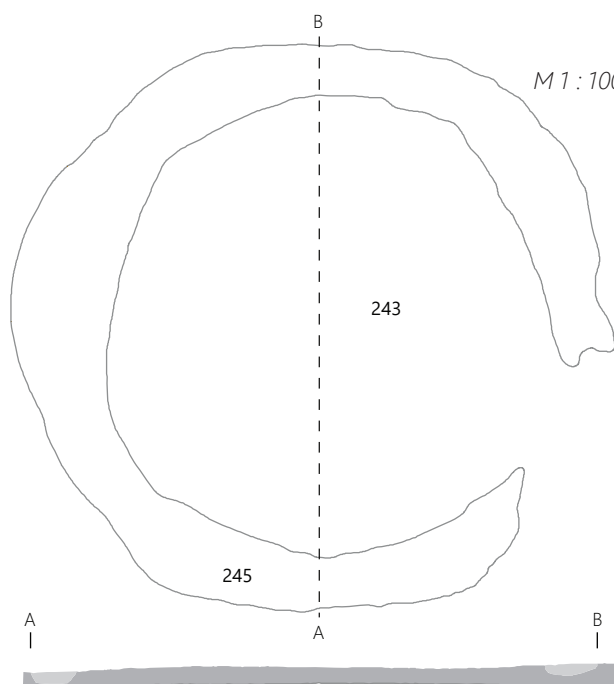
Gomila 3 – SE 242, sek. LIV, kv. 1698, 1699, 1713, 1714
S to stratigrafsko enoto je bil označen kontekst gomile 3, katere vrh je bil odkrit v plasti SE 600. Osrednji prostor gomile je v premeru meril 5,25 m, obkrožal pa ga jarek SE 245, ki je bil na zahodu in vzhodu v stiku z jarkoma, ki sta obkrožala gomili 2 in 4. Po relativni starosti je prvi starejši, saj ga seka, in slednji mlajši, saj je obravnavani jarek z njim presekani. Prodnato nasutje gomile je bilo ohranjeno le na južni strani, v širino pa je merilo 0,30–0,65 m. Na zahodni strani gomile je bil odkrit prodnat pas dimenzij 0,60 × 1,10 m, ki je prekrival jarek ter morda predstavlja

povezavo z gomilo 2. V nasutju gomile sta bila odkrita polovica skodelice in odlomek predilnega vretenca, ki sta predstavljena v katalogu (G1277, G1278), v njeni neposredni bližini pa je bilo najdenih še 23 odlomkov keramike, ki pa jih ne moremo z zanesljivostjo pripisati gomili. Pr. jarka 6,81 m, š. jarka do 1,03 m, gl. 0,16 m (zg. v. 269,40 m n. v.).

Gomila 4 – SE 243, sek. LIV, kv. 1696, 1697, 1698, 1713 in 1714
S to stratigrafsko enoto je bil označen kontekst gomile 4, ki je bila izredno slabo ohranjena. Odkrita je bila v plasti SE 600, območje pa je zamejeval jarek SE 245. Ta je v zahodnem delu sekal jarek, ki je obkrožal gomilo 3 (SE 242), v jugovzhodnem delu pa je bil prekinjen. V neposredni bližini gomile je bilo odkritih 29 odlomkov prazgodovinske

1 Glede na videz keramike, najdene v vkopu, so izkopavalci sklepali, da je ta vkop starejši od gomile, a je podoben žarnogrobiščni karakter mogoče opaziti tudi pri keramiki, najdeni v nasutju gomile, ob tem pa gre celo za v večji meri ohranjeno posodo (G1262). Analizo otežuje dejstvo, da je bila vsa gomila dokumentirana kot ena stratigrafska enota, tako da je nemogoče ločiti vse najdbe, ki so pripisane različnim delom nasutij ter vkopu pod gomilo. V sicer zapletenih pogojih je bila gomila kopana neprimerno, tako da odnosa med strukturami ni več mogoče rekonstruirati (citat iz poročila o izkopavanju: »Z nadaljnjim izkopavanjem preseka čez gomilo smo ugotovili, da se površina, ki smo jo prej definirali kot dno gomile, nahaja pod nasipom gomile. Zaradi tega in zaradi zgoraj omenjenega vkopa je možno, da gre za starejši objekt, ki izvira iz časa poznobronastodobne nasebine, struktura tega objekta pa je sekundarno uporabljena v obdobju starejše železne dobe v namen pokopa. Seveda pa je zaradi pomanjkljivosti in nezadostnih podatkov potrditev takšne interpretacije vprašljiva.«).

M 1 : 100

lončenine, od katerih je en predstavljen v katalogu (G1279). Pr. jarka 7,70 m, š. jarka do 1,25 m, gl. 0,15 m (zg. v. 269,29 m n. v.).

SE 245, sek. LIII, kv. 1701, 1711, 1722, 1723, 1724, 1731, 1732; LIV, kv. 1693–1695, 1696–1700, 1712–1716, 1721

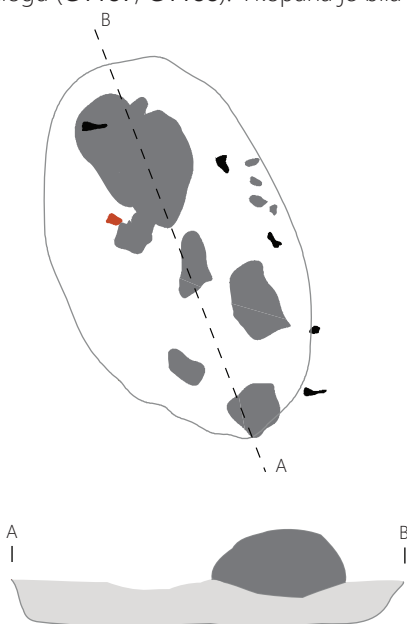
S to oznako je bil opredeljen celoten kontekst jarkov okoli štirih gomil, od katerih se trije stikajo, četrti pa je popolnoma ločen. Njihov stratigrafski odnos je delno jasen, saj jarek okoli gomile 4 (SE 243) seka jarek okoli gomile 3 (SE 242), ta pa jarek okoli gomile 2 (SE 236). Njihovo polnilo naj bi bilo enotna, rumenorjava, polmastna ilovnata prst. Njihove dimenzije so omenjene pri obravnavi posameznih gomil. Celoten kontekst je vseboval 103 odlomke prazgodovinske keramike, ki so bili lahko delno deljeni po opisih njihovih najdiščnih okoliščin. V katalogu je predstavljen en odlomek (G1268).

SE 571, sek. XLVIII, kv. 1517, 1540

Jama podolgovate ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, večje lomljence in 54 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta dva predstavljeni v katalogu (G1185, G1186). Na skrajnem JV delu jame je bila vanjo vkopana jama SE 571a. Dl. 6 m, š. 0,40 m, gl. 0,12 m.

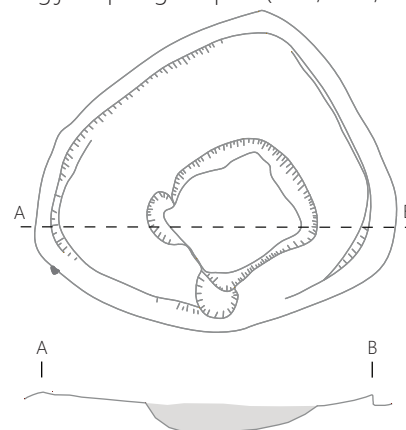
SE 571a, sek. XLVIII, kv. 1517

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke, večje lomljence in 16 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta dva predstavljeni v katalogu (G1187, G1188). Vkopana je bila na skrajnem JV delu jame SE 571. Dl. 1,05 m, š. 0,63 m, gl. 0,12 m.

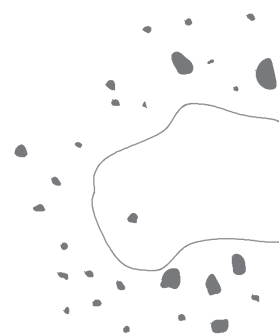
SE 1311/SE 1311b, sek. XXXIX, kv. 1212, 1213, 1220, 1221

Ostanki ognjišča so se pojavili na meji plasti SE 3 in SE 1304, približno na globini 0,60 m. Ognjiščna plast je vsebovala veliko prežgane prsti, okoli katere je bila na severni, zahodni in južni strani rdečerjava ilovica. V centralnem delu je prevladovala temno sivorjava, zemljena plast, ki je vsebovala veliko drobcev in koščkov oglja, organske ostanke, kamne različnih velikosti in odlomke prazgodovinske keramike. Ponekod se je mešala z zaplatami rumene ilovice. Skoraj v sredini ognjišča je bila jama pravokotne oblike SE 1311b, s temno sivorjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovala veliko drobcev oglja in prežgane prsti (dl. 0,70 m, š. 0,80 m). V polnilih je bilo 256 kosov prežgane prsti ter 30 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih sta dva predstavljeni v katalogu (G884, G885). Dl. 2,30 m (S–J), š. 1,90 m (Z–V), gl. 0,15 m.

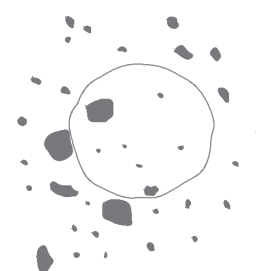
SE 572, sek. XLVIII, kv. 1498

Jama za soho nepravilne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, zbitim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo 5 odlomkov prazgodovinske keramike. Jama pripada stavbnemu objektu 33. Dl. 0,50 m, š. 0,36 m, gl. 0,13 m.

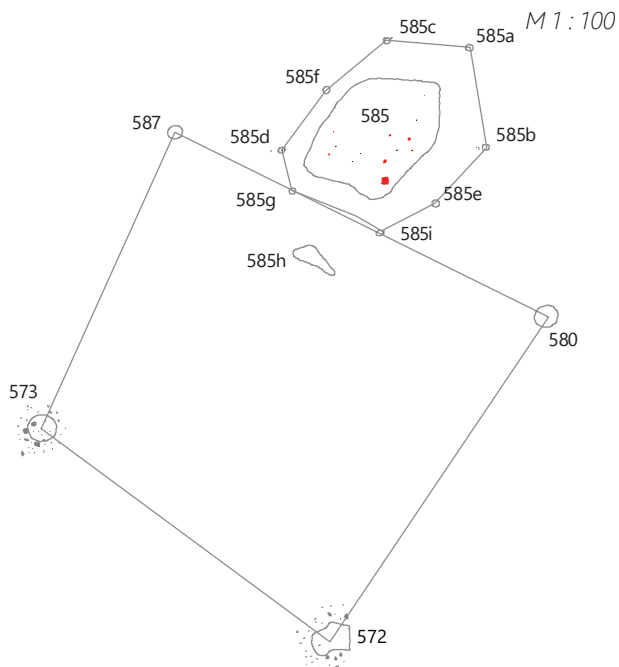
SE 573, sek. XLVIII, kv. 1512

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, zbitim, prodnato-peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Jama pripada stavbnemu objektu 33. Pr. 0,35 m, gl. 0,11 m.

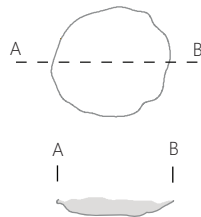
Stavbni objekt 33

Jame za sohe SE 572, SE 573, SE 580, SE 585a–i, SE 587.

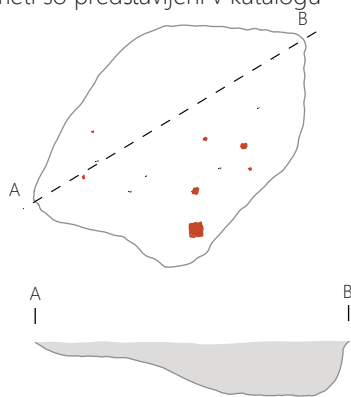
SE 580, sek. XLVII, kv. 1510

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 33. Pr. 0,28 m, gl. 0,05 m.

SE 585, sek. XLVII, kv. 1523; sek. XLVIII, kv. 1522

Jama nepravilne ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, katere polnilo je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in 35 odlomkov prazgodovinske keramike. Trije predmeti so predstavljeni v katalogu (G1177, G1182, G1183). Jamo je v obdajalo osem manjših jam za kole oziroma odtisov v plast SE 3 zabitih kolov (SE 585 a–g, i). Jama pripada stavbnemu objektu 33. Dl. 1 m, š. 0,65 m, gl. 0,36 m.

SE 585 (a, b, c, e), sek. XLVII, kv. 1523

Jame za kole oziroma odtisi v plast SE 3 zabitih kolov. Jame pripadajo stavbnemu objektu 33. A: pr. 0,09 m, gl. 0,05 m; b: pr. 0,08 m, gl. 0,07 m; c: pr. 0,07 m, gl. 0,05 m; e: pr. 0,10 m, gl. 0,11 m.

SE 585 (d, f, g), sek. XLVIII, kv. 1522

Jame za kole oziroma odtisi v plast SE 3 zabitih kolov, ki pripadajo stavbnemu objektu 33. D: pr. 0,08 m, gl. 0,06 m; f: pr. 0,08 m, gl. 0,12 m; g: pr. 0,09 m, gl. 0,12 m.

SE 585h, sek. XLVIII, kv. 1511

Jama nepravilne podolgovate oblike, vkopana v plast SE 3, ki pripada stavbnemu objektu 33. Dl. 0,43 m, š. 0,24 m, gl. 0,09 m.

SE 585i, sek. XLVII, kv. 1510

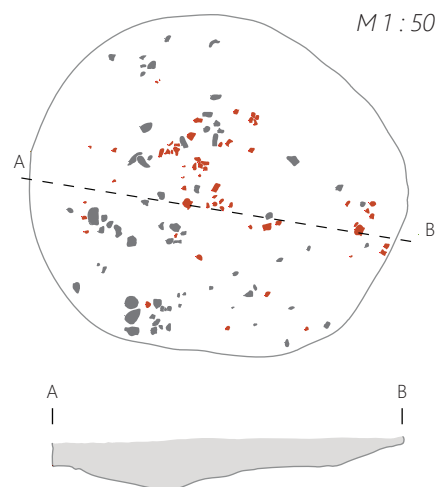
Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, ki pripada stavbnemu objektu 33. Pr. 0,12 m, gl. 0,05 m.

SE 587, sek. XLVII, kv. 1522

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama pripada stavbnemu objektu 33. Pr. 0,17 m, gl. 0,05 m.

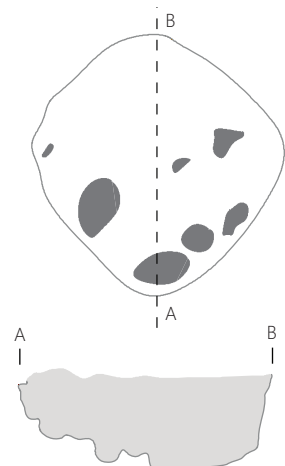
SE 575, sek. XLVII, kv. 1528a

Jama okrogle oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in 278 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je 12 predstavljenih v katalogu (G1158–G1169). Na srednjem delu so bili odkriti vzdolžni sledovi lesenih desk. V SZ delu jame sta bila dva večja lomljenca (pr. 0,3–0,35 m), ki so jih izkopavalci razumeli kot morebitni stopnici. Dl. 2,5 m, š. 2,4 m, gl. 0,65 m.

SE 218, sek. XLIV, kv. 1370

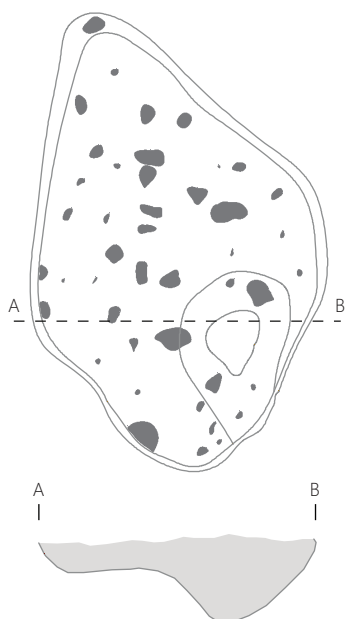
Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, ki je vsebovala večjo količino oglja, prežgane ilovice in en odlomek prazgodovinske keramike. Morda gre za ostanke ognjišča. Dl. 0,59 m, š. 0,56 m, gl. 0,24 m (268,45–268,21 m n. v.).

SE 919a/SE 919, sek.

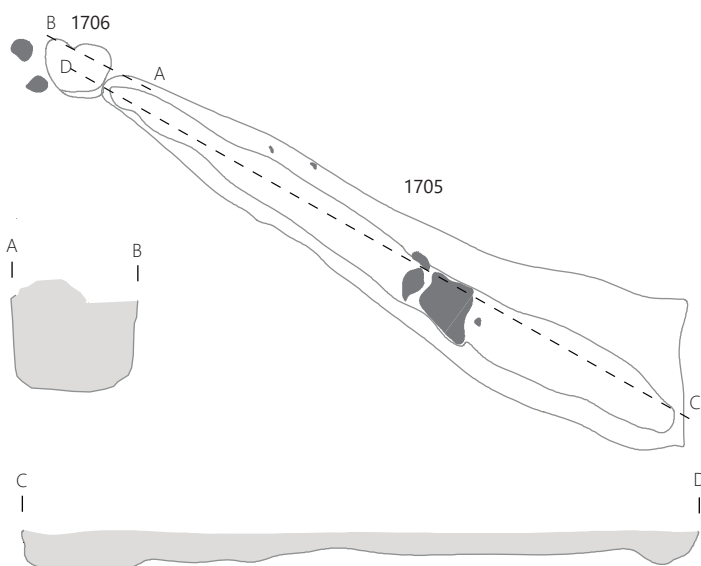
XXXVII, kv. 1152

Jama nepravilne ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in šest odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predmet predstavljen v katalogu (G735). Dl. 1,01 m, š. 0,98 m, gl. 0,24 m.

SE 1705, sek. L, kv. 1601b

Jama podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in odlomke prazgodovinske keramike. V katalogu je predstavljen en predmet iz te plasti (G1222). Dl. 1,72 m, š. 0,42 m, gl. 0,11 m.

133.5 Novi vek

SE 204/204a, sek. XXI, kv. 632, 637; sek. XX, kv. 633, 612, 588, 587, 586

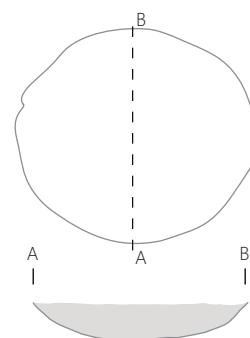
Jarek v smeri SZ–JV, vkopana v plast SE 600, s temno rjavim, polmastnim zemljeno-gruščnatim polnilom, v katerem je bilo 17 odlomkov prazgodovinske keramike. Dl. 25,5 m, š. 0,5 m, gl. 0,04–0,25 m (267,93–267,68 m n. v.).

SE 238, sek. LIII, kv. 1724–1728

Jarek, po besedah izkopavalcev morebiti recentnega izvora, ki seka geološko plast SE 10. V plasti sta bila odkrita dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 15,20 m, š. do 0,54 m.

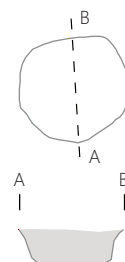
SE 402, sek. IX, kv. 313

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 2, s temno rjavim, ilovnato-peščnim polnilom, ki je po besedah izkopavalcev vsebovalo tri odlomke keramike in štiri kose prežganega hišnega ometa. Pr. 1,60 m, gl. do 0,25 m (267,97–267,72 m n. v.). *M 1 : 50*

SE 403, sek. IX, kv. 313

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 2, s temno rjavim, peščnim polnilom, ki je vsebovalo odlomek opeke. Dl. 0,29 m, š. 0,27 m, gl. 0,10 m.

SE 404 = SE 502, sek. VIII, kv. 208, 232, 233, 235; IX, kv. 259–260, 264–265, 285–286, 294 312–313, 324–325; sek. XII, kv. 341, 354, 368–369, 383–384, 395–396; sek. XIII, kv. 342

Jarek v smeri SZ–JV, vkopana v SE 2, ki v kv. 294 in 312 preseka pas plasti SE 2b, s temno rjavim, peščeno-prodnatim polnilom, v katerem je bilo ob prevladujoči novoveški keramiki (14 odlomkov) in opeki najdenih tudi 8 odlomkov prazgodovinske keramike, od katerih je en predstavljen v katalogu (G33). Jarek se je po prekinitvi v sektorjih XV in XVII nadaljeval še pribl. 40 m. Ravno tam se je pojavil tudi nanj pravokoten jarek, ki je potekal še v sektorju XIV. Oba sta brez določene številke stratigrafske enote. Dl. 70 m, š. do 1 m, gl. do 0,16 m.

SE 405, sek. VIII, kv. 182, 207–209, 23231–232, 236–237, 258–259, 265–266, 285; sek. IX, kv. 266, 265, 258

Jarek v smeri SV–JZ, vkopana v plasti SE 2 in SE 5, s sivorjavim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo 4 koščke novoveške keramike in železen klin. Ležal je zahodno od jarka SE 404 in potekal vzporedno z njim. Š. do 1,10 m, gl. do 0,20 m.

SE 501, sek. XII, kv. 355, 367–368, 384–385, 394–395
Prekinjen jarek podolgovate oblike in polkrožnega profila, vkopan v plast SE 2, s temno rjavim, prodnato-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo nekaj lomljencev in en odlomek prazgodovinske, en odlomek antične in 17 odlomkov novo-veške keramike. Dl. 15,09 m, š. 0,70–1,20 m, gl. do 0,25 m.

SE 502 = SE 404

Opis glej tam.

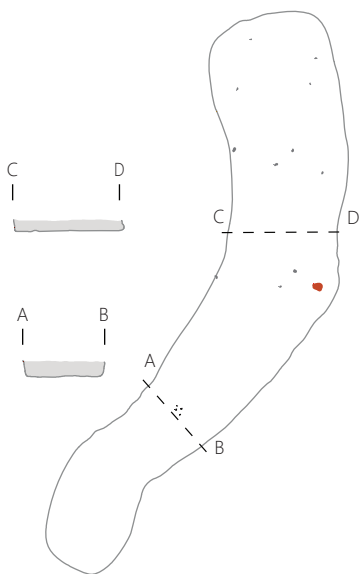
SE 623/SE 624, sek. XXXI, kv. 883

Jama podolgovate oblike, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, ki so jo izkopavalci interpretirali kot sled oranja. Dl. 1,97 m, š. 0,24 m.

SE 728a/SE 728, sek. XXXIV, kv. 994, 995, 1015

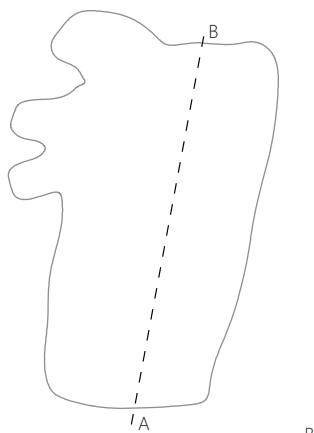
Jama podolgovate oblike, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zbitim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva odlomka prazgodovinske keramike, železen predmet in več odlomkov opeke. Dl. 3,96 m, š. 0,85 m, gl. 0,08 m.

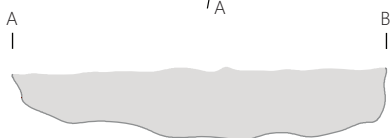
M 1 : 50

SE 1026/SE 1027, sek. XXXI, kv. 893

Jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem je bila plastika. Dl. 0,98 m, š. 0,72 m, gl. 0,20 m.

M 1 : 50

SE 930a/SE 930, sek. XXXVII, kv. 1157

Plitva jama podolgovate oblike (morda brazda), vkopana v plast SE 3a, z rumenkasto rjavim, mastnim, zemljenim polnilom. Dl. 4,33 m, š. 0,40 m.

SE 1601, SE 1602, sek. XLVI, kv. 1433, 1434, 1456.

Jarki, ki so najverjetneje posledica globokega oranja.

133.6 Časovno neopredeljene strukture

SE 107, sek. XL, kv. 1227

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,86 m, š. 0,48 m.

SE 108, sek. XL, kv. 1202

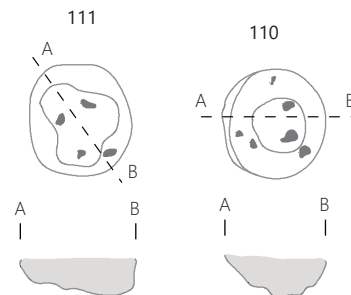
Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,33 m, š. 0,28 m.

SE 109, sek. XL, kv. 1202

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,30 m, š. 0,26 m.

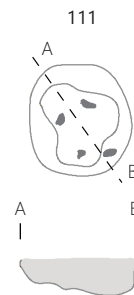
SE 110, sek. XL, kv. 1201

Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,29 m, gl. 0,12 m (268,35–268,23 m n. v.).

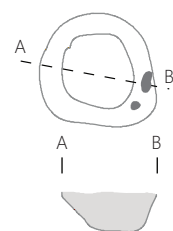
SE 111, sek. XL, kv. 1201

Jama ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,30 m, š. 0,27 m, gl. 0,09 m (268,33–268,24 m n. v.).

SE 113, sek. XL, kv. 1207

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,30 m, gl. 0,13 m (268,33–268,20 m n. v.).

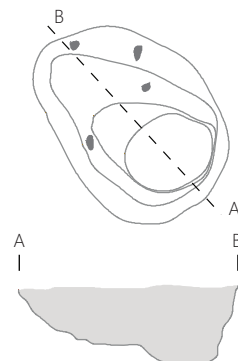

SE 114, sek. XL, kv. 1181a

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,74 m, š. 0,48 m.

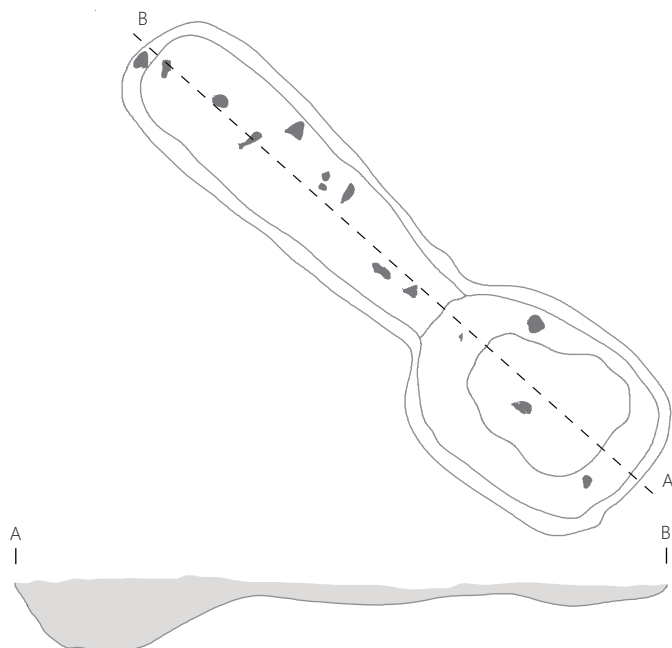
SE 116, sek. XL, kv. 1181a

Jama ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,56 m, š. 0,43 m, gl. 0,19 m (268,31–268,12 m n. v.).

SE 112, sek. XL, kv. 1207

Jama podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala en kos prežganega stenskega ometa. Dl. 1,47 m, š. 0,55 m, gl. 0,20 m (268,37–268,17 m n. v.).

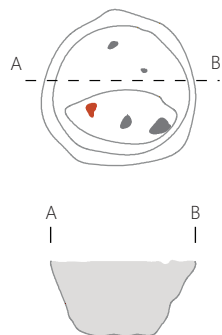

SE 117, sek. XL, kv. 1250

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,21 m, š. 0,18 m.

SE 118, sek. XL, kv. 1228a

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,41 m, gl. 0,22 m (268,28–268,06 m n. v.).

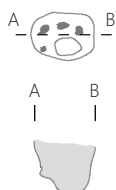

SE 119, sek. XL, kv. 1203

Jama ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,31 m, š. 0,24 m, gl. 0,20 m (268,25–268,05 m n. v.).

SE 120, sek. XL, kv. 1203

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,17 m, š. 0,12 m, gl. 0,15 m (268,29–268,14 m n. v.).

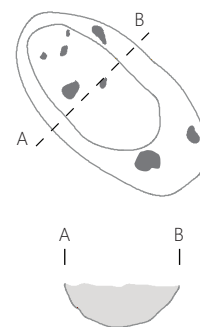

SE 121, sek. XL, kv. 1185

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,48 m, š. 0,36 m.

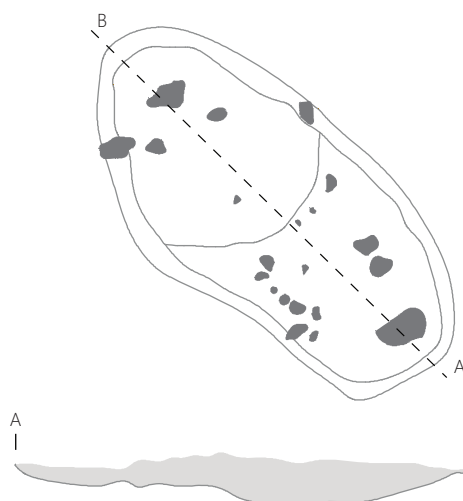
SE 127, sek. XL, kv. 1224

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,60 m, š. 0,32 m, gl. 0,10 m (268,35–268,25 m n. v.).

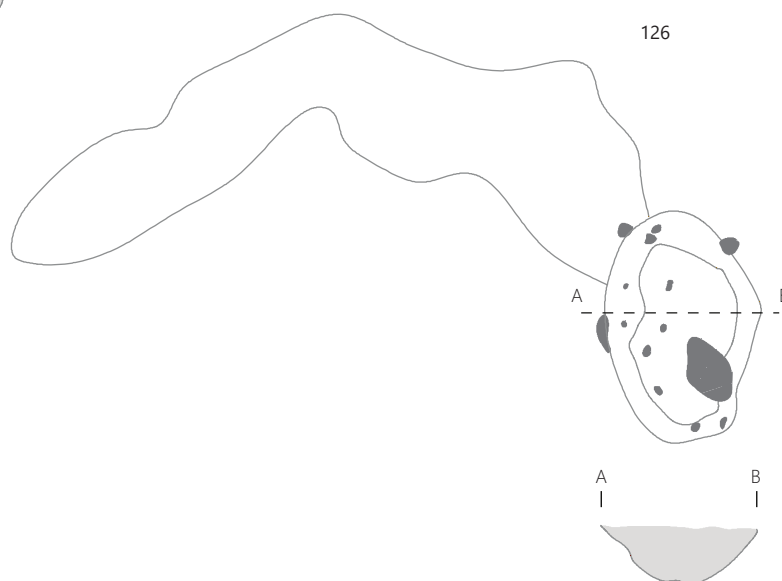
SE 128, sek. XL, kv. 1225, 1226

Jama ovalne oblike in iztegnjenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,19 m, š. 0,61 m, gl. 0,12 m (268,40–268,28 m n. v.).

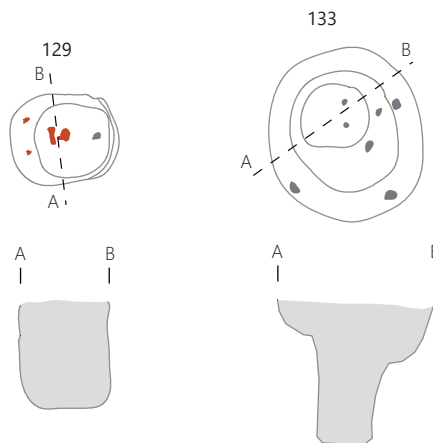
SE 126, sek. XL, kv. 1209

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Vzhodno od jame sta bili še dve manjši jami SE 126a (pr. 0,14 m) in SE 126b (pr. 0,18 m). Dl. 0,28 m, š. 0,25 m, gl. 0,14 m (268,39–268,25 m n. v.).

SE 129, sek. XL, kv. 1247

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,29 m, š. 0,24 m.

SE 130, sek. XL, kv. 1233

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,44 m, š. 0,38 m.

SE 131, sek. XL, kv. 1232

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,26 m, š. 0,21 m.

SE 132, sek. XL, kv. 1232

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,29 m, š. 0,25 m.

SE 134, sek. XL, kv. 1231

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,31 m.

SE 139, sek. XL, kv. 1186, 1199

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,63 m, š. 0,38 m.

SE 146, sek. XL, kv. 1247

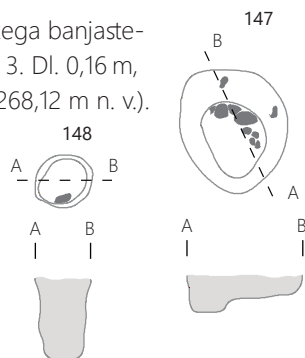
Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,20 m, š. 0,15 m.

SE 147, sek. XL, kv. 1184

Jama ovalne oblike in globokega banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,16 m, š. 0,15 m, gl. 0,21 m (268,33–268,12 m n. v.).

SE 148, sek. XL, kv. 1201

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,35 m, š. 0,29 m, gl. 0,13 m (268,35–268,22 m n. v.).

SE 150, sek. XL, kv. 1199

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,75 m, š. 0,49 m.

SE 152, sek. XL, kv. 1208, 1209

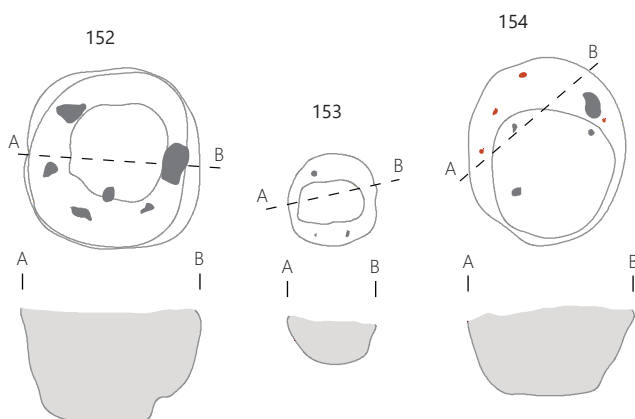
Jama ovalne okrogle in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,48 m, gl. 0,26 m (268,40–268,08 m n. v.).

SE 153, sek. XL, kv. 1224

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,25 m, gl. 0,09 m (268,35–268,26 m n. v.).

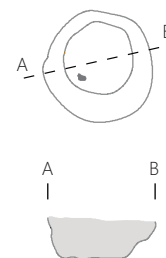
SE 154, sek. XL, kv. 1223

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,49 m, š. 0,42 m, gl. 0,22 m (268,36–268,14 m n. v.).

SE 158, sek. XL, kv. 1284

Jama ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,30 m, gl. 0,09 m (268,36–268,27 m n. v.).

SE 160, sek. XL, kv. 1206

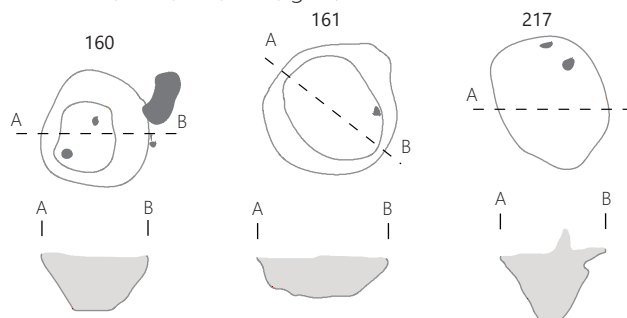
Jama ovalne oblike in prisekanega stožčastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,30 m, š. 0,27 m, gl. 0,13 m (268,38–268,25 m n. v.).

SE 161, sek. XL, kv. 1183, 1202

Jama nepravilne ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,38 m, š. 0,36 m, gl. 0,08 m (268,28–268,20 m n. v.).

SE 217, sek. XLIV, kv. 1330

Jama ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,36 m, š. 0,28 m, gl. 0,18 m.

SE 220, sek. XLIV, kv. 1353

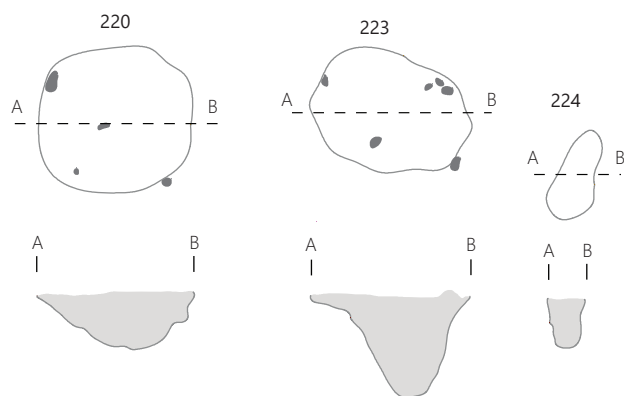
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,38 m, gl. 0,14 m.

SE 223, sek. XLIV, kv. 1354

Jama ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,41 m, š. 0,30 m, gl. 0,26 m.

SE 224, sek. XLIV, kv. 1352

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9. Dl. 0,25 m, š. 0,12 m, gl. 0,13 m.

SE 231, sek. XLIV, kv. 1348

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 9 zabitega kola. Dl. 0,10 m, š. 0,36 m, gl. 0,05 m.

SE 230, sek. XLIV, kv. 1325

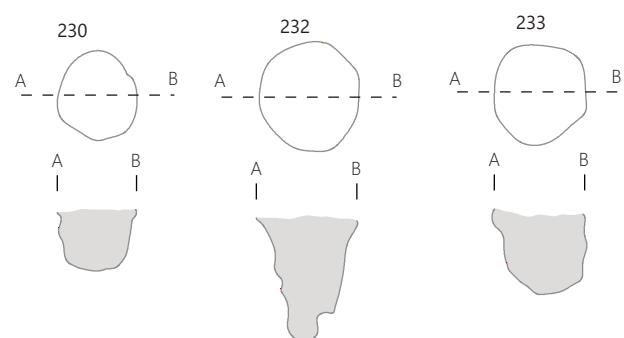
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9. Dl. 0,24 m, š. 0,21 m, gl. 0,18 m.

SE 232, sek. XLIV, kv. 1348

Jama okrogle oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 9, v kateri so bili odkriti drobci oglja. Pr. 0,29 m, gl. 0,34 m (268,67–268,33 m n. v.).

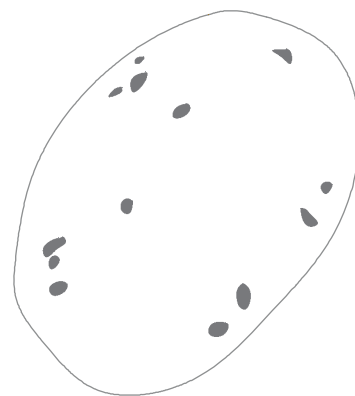
SE 233, sek. XLIV, kv. 1349

Jama okrogle oblike in banjastega profila. Pr. 0,27 m, gl. 0,23 m (268,69–268,46 m n. v.).

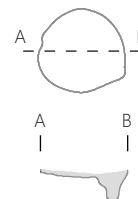
SE 235, sek. XLIV, kv. 1393

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,30 m, š. 1 m.

SE 341a/SE 341, sek. XXXIII, kv. 1010

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zemljeno-peščnim polnilom. Pr. 0,21 m, gl. 0,09.

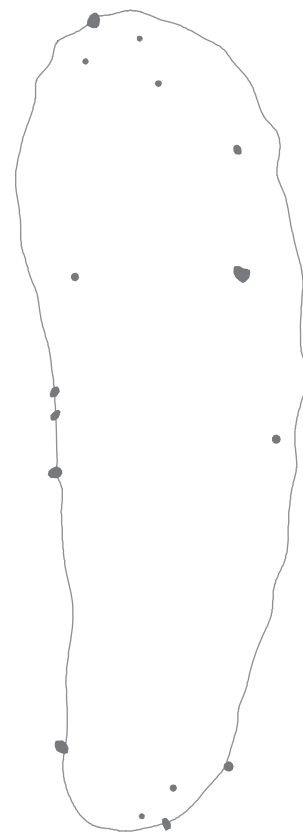
SE 350a/SE 350, sek. XXXIII, kv. 1027, 1028

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zbitim peščenim polnilom. Dl. 0,30 m, š. 0,25 m.

SE 372a/SE 372, sek. XXXIV, kv. 990

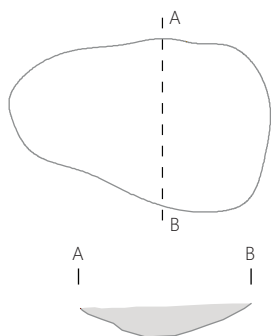
Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zbitim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 2,15 m, š. 0,74 m, gl. 0,25 m.

SE 380a/SE 380, sek. XXXIII,

kv. 1028, 1029

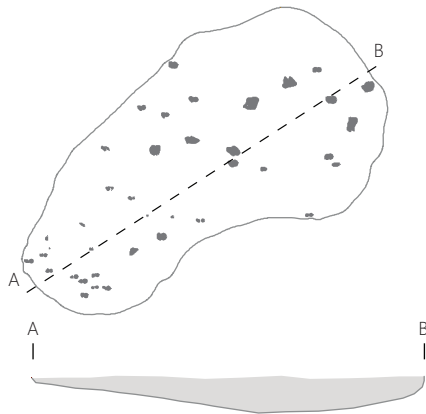
Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo obilico žganine. Dl. 0,69 m, š. 0,43 m, gl. 0,8 m.

SE 387a/SE 387,

sek. XXXIV, kv. 964

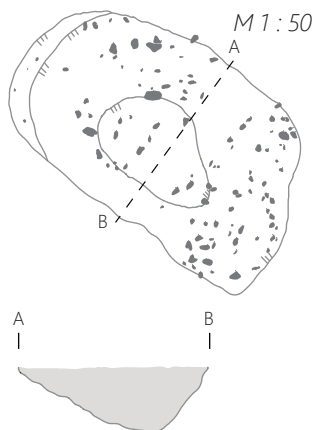
Jama nepravilne podolgovate oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 1,04 m, š. 0,54 m, gl. 0,10 m.

SE 388a/SE 388, sek.

XXXIII, kv. 1025; sek. XXXIV, kv. 1024

Jama nepravilne ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zemljeno-peščnim polnilom, ki je vsebovalo nekaj manjših prodnikov in veliko količino žganine. Dl. 2,08 m, š. 1,38 m, gl. 0,39 m.

SE 398a/SE 398, sek. XXIV, kv. 998

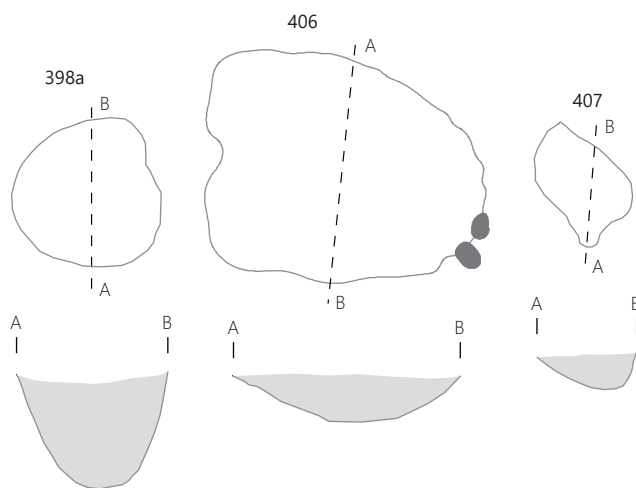
Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,79 m, š. 0,70 m, gl. 0,14 m.

SE 406, sek. XXI, kv. 641

Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana v plasti SE 2 in SE 5A, s temno rjavim, peščnim polnilom, ki je vsebovalo koščke svežega lesa, odlomke novoveškega stekla in košček opeke. Dl. 0,40 m, š. 0,39 m, gl. 0,28 m.

SE 407, sek. XXI, kv. 626

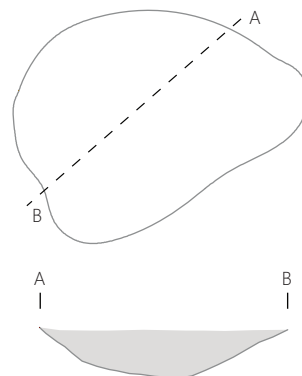
Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 5a, s temno rjavim peščnim polnilom, ki je vsebovalo koščke svežega lesa. Dl. 0,290 m, š. 0,19 m, gl. 0,10 m.

SE 410, sek. XXI,

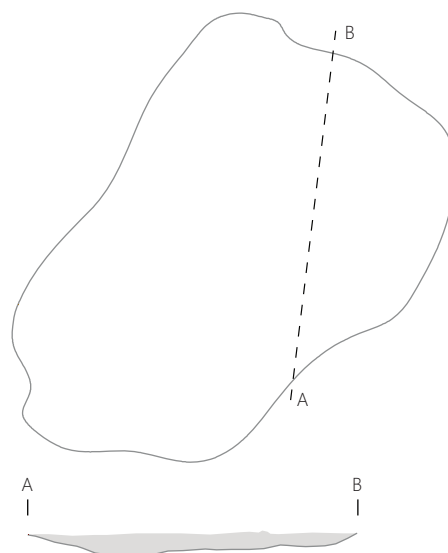
kv. 579, 594

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 5a, s sivim, zbitim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobnih kamenčkov. Dl. 0,75 m, š. 0,70 m, gl. 0,13 m (267,56–267,43 m n. v.).

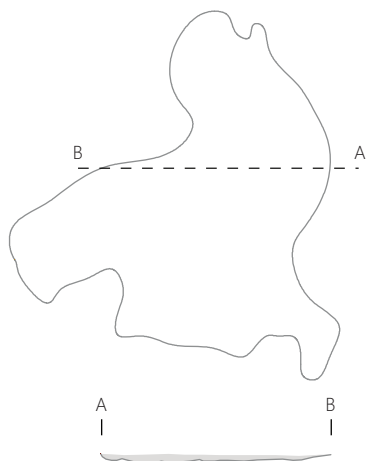
SE 409, sek. XXI, kv. 579

Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana v plast SE 5a s sivim, zbitim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobnih kamenčkov. Dl. 1,20 m, š. 0,81 m, gl. 0,05 m (267,57–267,52 m n. v.).

SE 411, sek. XXI, kv. 617

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 5a, s sivim, zbitim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobnih kamenčkov. Dl. 0,99 m, š. 0,83 m, gl. 0,02 m.

SE 414, sek. XX, kv. 609, 610, 610a

Jarek v smeri V–Z, vkopan v plast SE 600, s temno rjavim, zemljeno-prodnatim polnilom, v katerem sta bila po besedah izkopavalcev dva odlomka prazgodovinske keramike. Dl. 9,52 m, š. 0,75–1 m, gl. 0–0,50 m.

SE 426, sek. XLI, kv. 1257

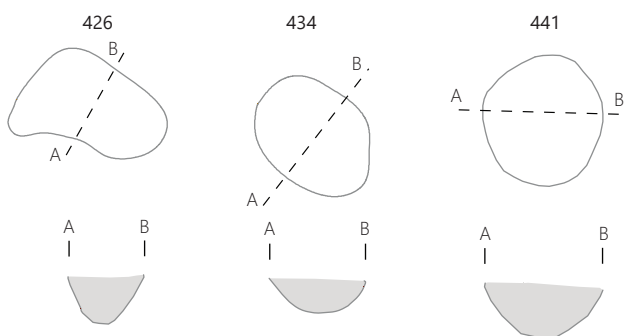
Jama nepravilne ovalne oblike, vkopana v plast SE 9a, s sivorjavim, ilovnato-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,37 m, š. 0,28 m, gl. 0,14 m (268,24–268,10 m n. v.).

SE 434, sek. XLI, kv. 1301

Jama ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 9a, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,37 m, š. 0,27 m, gl. do 0,12 m (268,25–268,13 m n. v.).

SE 441, sek. XLI, kv. 1322

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,35 m, š. 0,32 m, gl. 0,14 m (268,25–268,11 m n. v.).

SE 442, sek. XLI, kv. 1305

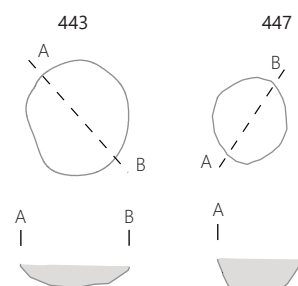
Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Pr. 0,20 m, gl. do 0,05 m (268,19–268,14 m n. v.).

SE 443, sek. XLI, kv. 1305

Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Pr. 0,26 m, gl. 0,04 m (268,19–268,15 m n. v.).

SE 447, sek. XLI, kv. 1320

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 9, s sivorjavim, kompaktnim, ilovnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,22 m, š. 0,20 m, gl. do 0,08 m (268,20–268,12 m n. v.).

SE 448, sek. XLI, kv. 1320

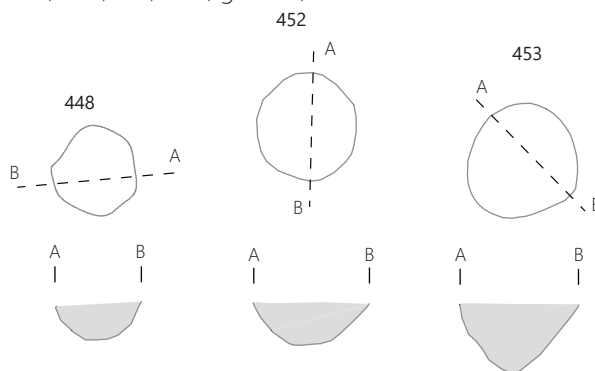
Jama okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 9, s sivorjavim, kompaktnim, ilovnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo precej drobcev oglja. Dl. 0,22 m, š. 0,20 m, gl. do 0,11 m (268,20–268,09 m n. v.).

SE 452, sek. XLI, kv. 1304, 1305

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobcev oglja. Dl. 0,29 m, š. 0,26 m, gl. do 0,11 m (268,19–268,08 m n. v.).

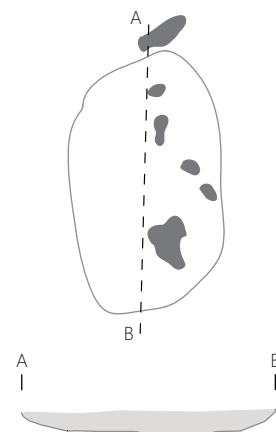
SE 453, sek. XLI, kv. 1322

Jama ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo nekaj drobcev oglja in organskih ostankov. Dl. 0,31 m, š. 0,30 m, gl. do 0,20 m.

SE 455, sek. XLI, kv. 1303

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlo prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,70 m, š. 0,50 m, gl. do 0,09 m (268,22–268,13 m n. v.).

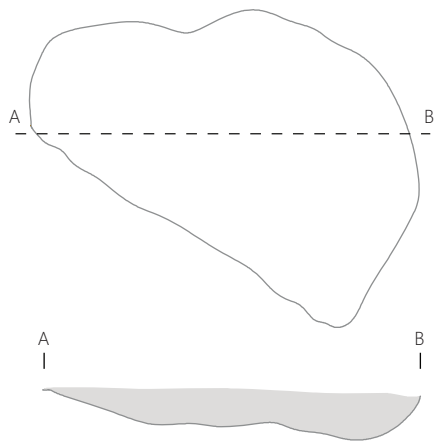

SE 503, sek. XIII, kv. 370, 371

Večja zgostitev prežgane prsti.

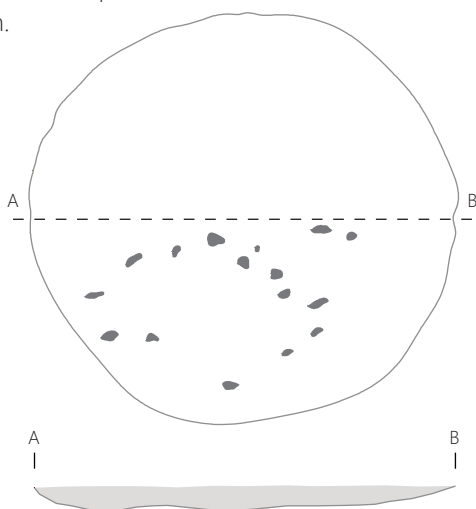
SE 507, sek. XXVII, kv. 770–771, 782–783

Jama nepravilne oblike in nepravilnega zaobljenega profila. Dl. 1,06 m, š. 0,64 m, gl. 0,13 m.

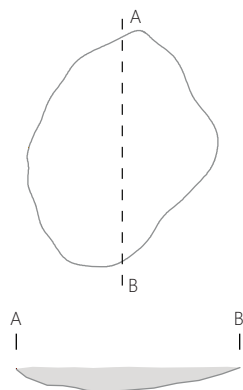
SE 525, sek. XXVIII, kv. 781

Jama okrogle oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 6, s sivorjavim, zbitim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo prodnike (vel. do 0,10 m). Pr. 1,20 m, gl. do 0,06 m.

SE 536, sek. XXVII, kv. 788

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivočrnim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,64 m, š. 0,47 m, gl. do 0,10 m.

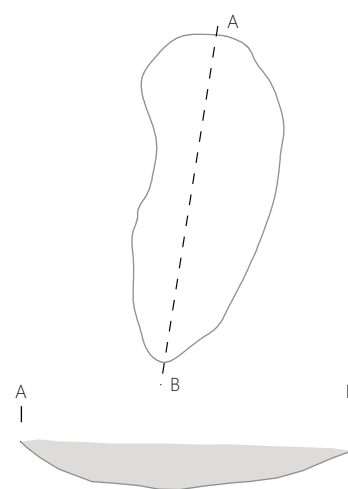
SE 526, sek. XXVIII, kv. 772, 781

Jama nepravilne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 6, s sivorjavim, zbitim, peščeno-ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo prodnike (vel. do 0,10 m). Dl. 2,60 m, š. 1,70 m, gl. do 0,08 m.

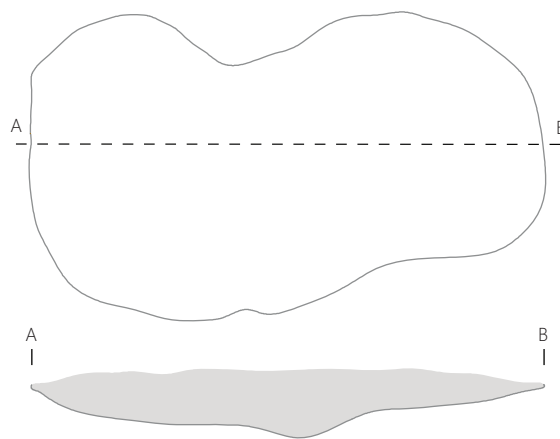
SE 535, sek. XXVII, kv. 788

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivočrnim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,87 m, š. 0,30 m, gl. do 0,13 m.

SE 537, sek. XXVII, kv. 766

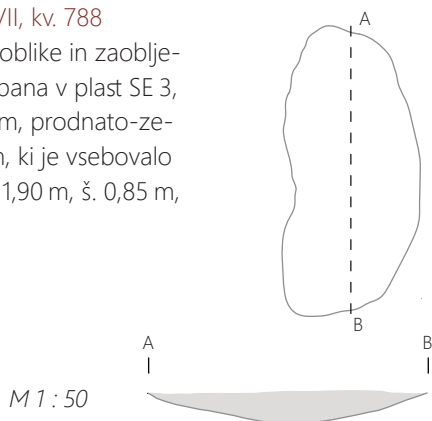
Jama nepravilne ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivočrnim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 1,36 m, š.

0,65 m, gl. do 0,17 m.

SE 538, sek. XXVII, kv. 788

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivočrnim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 1,90 m, š. 0,85 m, gl. do 0,29 m.

SE 545, sek. XLV, kv. 1463

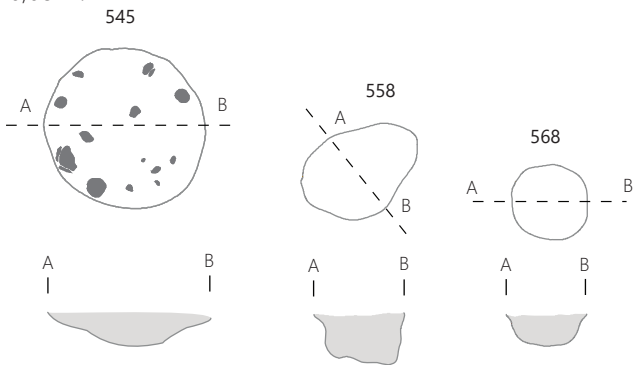
Jama okrogle oblike in plitvega stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivim, sipkim, zemljenim polnilom. Pr. 0,42 m, gl. 0,11 m.

SE 558, sek. XLV, kv. 1402

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno črnorjavim, sipkim, mivkasto-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglje in organske ostanke. Dl. 0,32 m, š. 0,23 m, gl. 0,15 m.

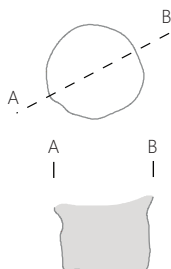
SE 568, sek. XLV, kv. 1464

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Pr. 0,20 m, gl. 0,08 m.

SE 570, sek. XLV, kv. 1450, 1463

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,51 m, š. 0,42 m, gl. 0,20 m.

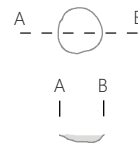

SE 579, sek. XLVII, kv. 1530

Sestavljajo jo trije kamni, odkriti neposredno na plasti SE 3. Morda gre za ostanek jame za soho, saj je na tem območju nad plastjo SE 3 že ornica, plast SE 1, kulturne plasti prazgodovinske naselbine pa so uničene. Pr. 0,20 m, gl. 0,15 m.

SE 581, sek. XLVII, kv. 1485

Jama za soho okrogle oblike in iztegnjenega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in manjšo količino organskih ostankov. Pr. 0,13 m, gl. 0,03 m.

SE 584, sek. XLVIII, kv. 1538

Kot ostanke jame za soho so bili prepoznani na geološko osnovo zloženi lomljenci, ki so oblikovali jamo za soho kvadratne oblike. Struktura je bila delno uničena, njena vsebina pa premešana. Pr. 0,17 m, gl. 0,10 m.

SE 586, sek. XLVII, kv. 1522

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Jama morda pripada stavbnemu objektu 33. Pr. 0,15 m, gl. 0,05 m.

SE 606/SE 607, sek. XXXII, kv. 929

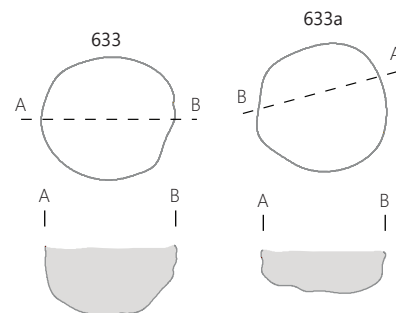
Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, v katerem so bili posamezni drobciki keramike. Dl. 0,37 m, š. 0,31 m, gl. 0,25 m.

SE 633/SE 634, sek. XXXI, kv. 913, 914

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom. Pr. 0,32 m, gl. 0,08 m.

SE 633a/SE 634a, sek. XXXI, kv. 913, 914

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom. Pr. 0,34 m, gl. 0,17 m.

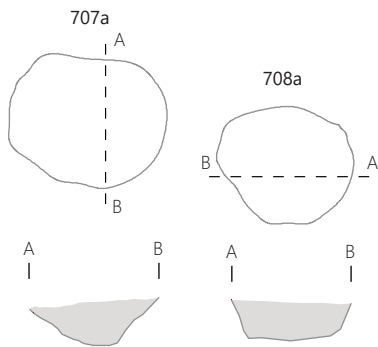
SE 651/SE 652, sek. XXXI, kv. 945

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, v katerem je bilo nekaj odlomkov prežgane prsti. Dl. 0,24 m, š. 0,20 m.

SE 707a/SE 707, sek. XXXIV, kv. 998

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,40 m, š. 0,38 m, gl. 0,13 m.

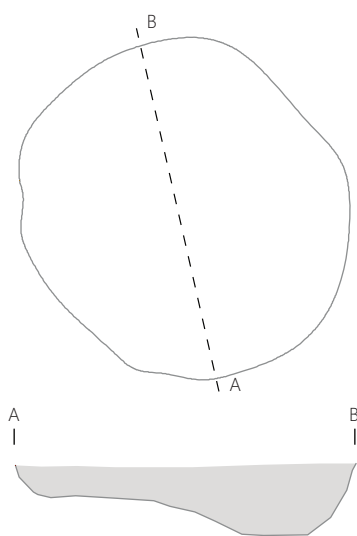

SE 708a/SE 708, sek. XXXIV, kv. 998

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom. Dl. 0,38 m, š. 0,33 m, gl. 0,10 m.

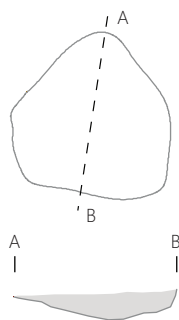
SE 709a/SE 709, sek. XXXIV, kv. 995

Jama nepravilne ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom s posameznimi prodniki. Dl. 0,91 m, š. 0,90 m, gl. 0,19 m.

SE 710a/SE 710, sek. XXXIV, kv. 997

Jama za soho nepravilne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom. Dl. 0,46 m, š. 0,42 m, gl. 0,8 m.

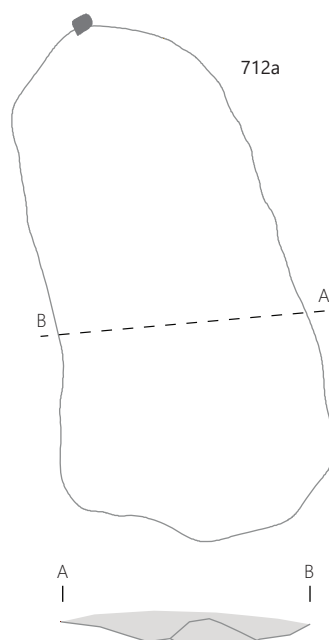

SE 712a/SE 712, sek. XXXIV, kv. 985, 986

Jama ovalne podolgovate oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom. Dl. 1,40 m, š. 0,63 m, gl. 0,09 m.

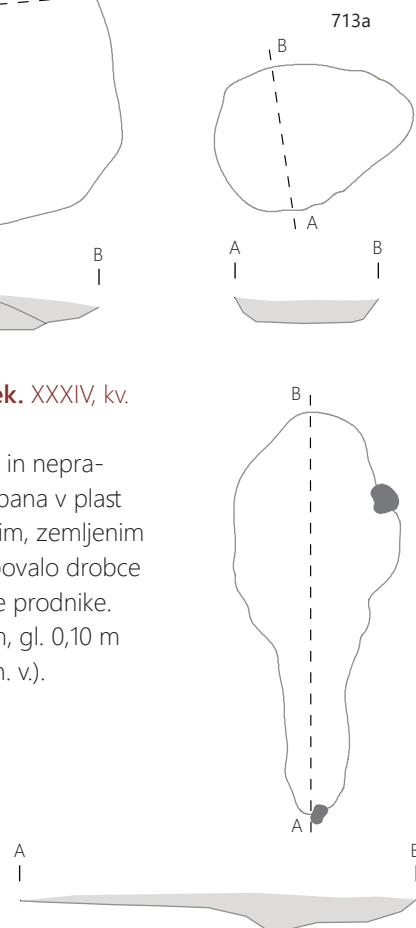
SE 713a/SE 713, sek. XXXIV, kv. 998

Jama za soho ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,52 m, š. 0,38 m, gl. 0,6 m.

SE 717a/SE 717, sek. XXXIV, kv. 962

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in posamezne prodnike. Dl. 1,05 m, š. 0,39 m, gl. 0,10 m (268,15–268,05 m n. v.).

SE 726a/SE 726, sek. XXXIV, kv. 1013

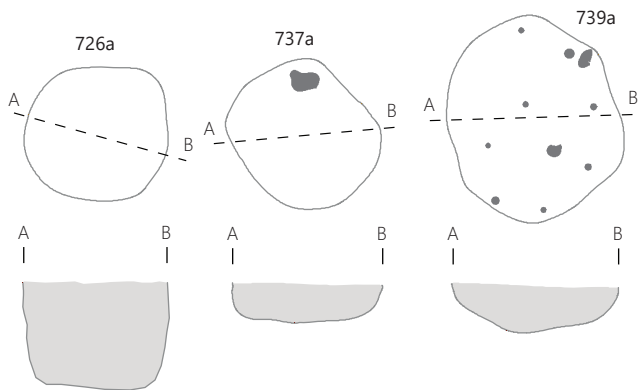
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeno-mivkastim polnilom, ki je vsebovalo več prodnikov ter drobce oglja in prazgodovinske keramike. Dl. 0,39 m, š. 0,34 m, gl. 0,32 m.

SE 737a/SE 737, sek. XXXIV, kv. 998

Jama za soho nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom, na dnu katerega so ležali prodniki. Dl. 0,42 m, š. 0,40 m, gl. 0,11 m.

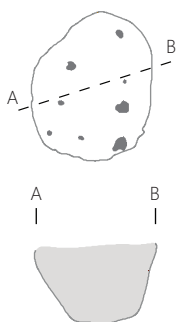
SE 739a/SE 739, sek. XXXIV, kv. 961

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščeni polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,56 m, š. 0,45 m, gl. 0,11 m (268,10–267,99 m n. v.).

SE 759a/SE 759, sek. XXXIV, kv. 991

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,39 m, š. 0,33 m, gl. 0,20 m.

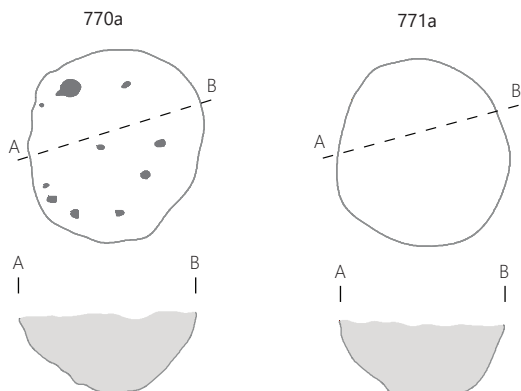

SE 770a/SE 770, sek. XXXIV, kv. 1019

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,52 m, š. 0,46 m, gl. 0,18 m.

SE 771a/SE 771, sek. XXXIV, kv. 993

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,50 m, š. 0,47 m, gl. 0,18 m.

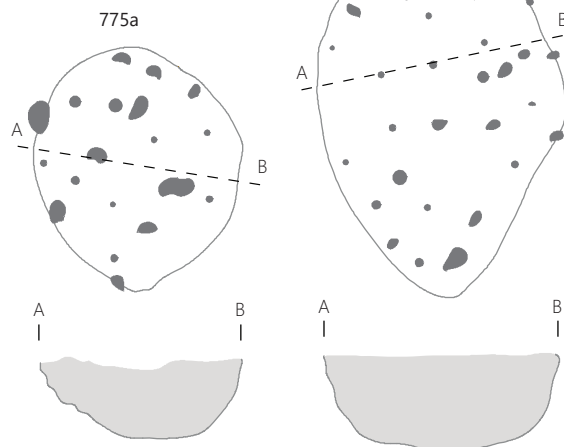
SE 774a/SE 774, sek. XXXIV, kv. 961, 962

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-mivkastim polnilom, ki je vsebovalo drobce keramike. Dl. 1,06 m, š. 0,65 m, gl. 0,20 m (268,12–267,92 m n. v.).

SE 775a/SE 775, sek. XXXIV, kv. 962

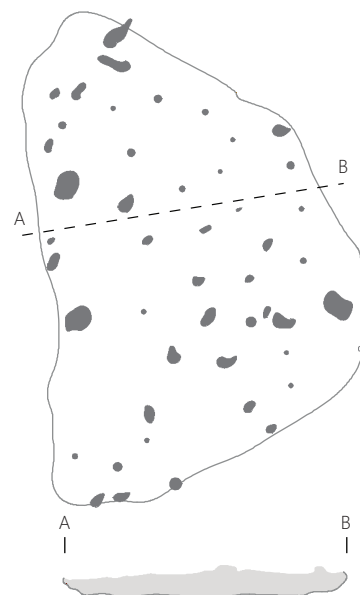
Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom,

ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,65 m, š. 0,55 m, gl. 0,18 m (268,08–267,90 m n. v.).

SE 777a/SE 777, sek. XXXIV, kv. 961

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 1,31 m, š. 0,75 m, gl. 0,10 m (268,12–268,02 m n. v.).

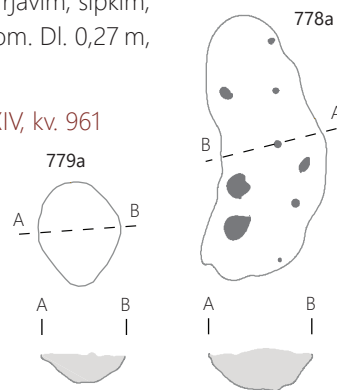

SE 778a/SE 778, sek. XXXIV, kv. 962, 969

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim polnilom. Dl. 0,27 m, š. 0,22 m, gl. 0,07 m.

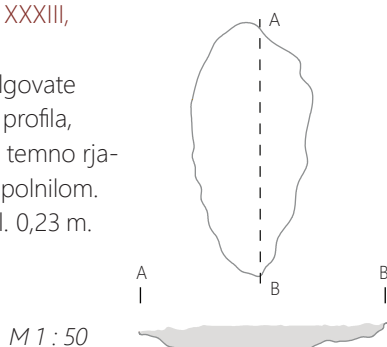
SE 779a/SE 779, sek. XXXIV, kv. 961

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Dl. 0,69 m, š. 0,28 m, gl. 0,11 m (268,12–268,01 m n. v.).

SE 786a/SE 786, sek. XXXIII, kv. 1001

Jama nepravilne podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščenim polnilom. Dl. 1,64 m, š. 0,82 m, gl. 0,23 m.

SE 795a/SE 795, sek. XXXIII, kv. 1001

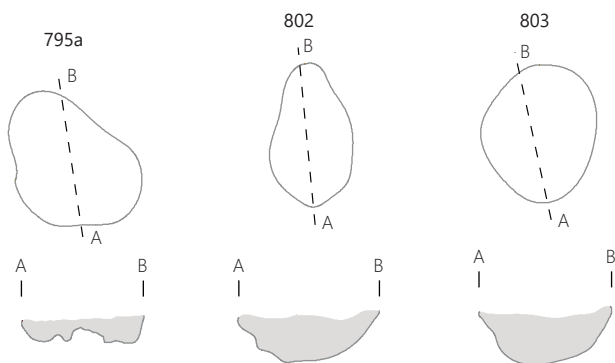
Jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,35 m, š. 0,34 m, gl. 0,6 m.

SE 802, sek. XXXVI, kv. 1052

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,37 m, š. 0,21 m, gl. 0,11 m.

SE 803, sek. XXXVI, kv. 1052

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,37 m, š. 0,30 m, gl. 0,10 m.

SE 804, sek. XXXVI, kv. 1035

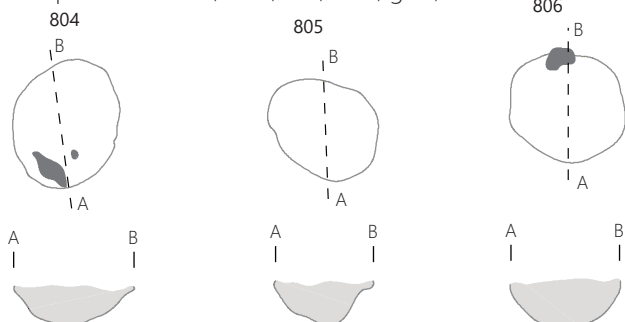
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,35 m, š. 0,28 m, gl. 0,11 m.

SE 805, sek. XXXVI, kv. 1034

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,32 m, š. 0,27 m, gl. 0,11 m.

SE 806, sek. XXXVI, kv. 1054

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,28 m, š. 0,26 m, gl. 0,11 m.

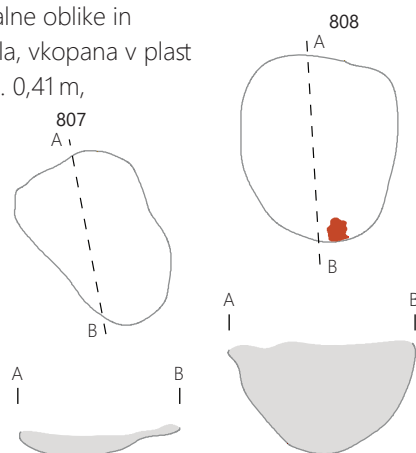

SE 807, sek. XXXVI, kv. 1032

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,47 m, š. 0,27 m, gl. 0,06 m.

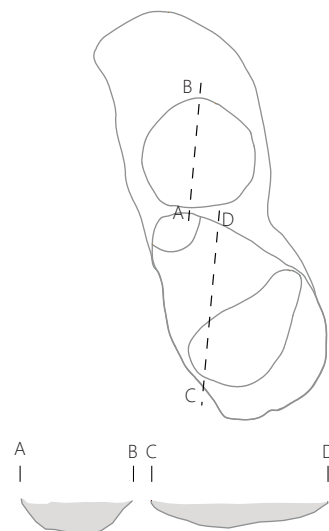
SE 808, sek. XXXVI, kv. 1055

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,49 m, š. 0,41 m, gl. 0,32 m.

SE 809, SE 810, sek. XXXVI, kv. 1061, 1062, 1077, 1078

Jama podolgovate ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki je bila na dnu razdeljena na dva dela. Dl. 2,74 m, š. 0,92 m, gl. 0,23 m.

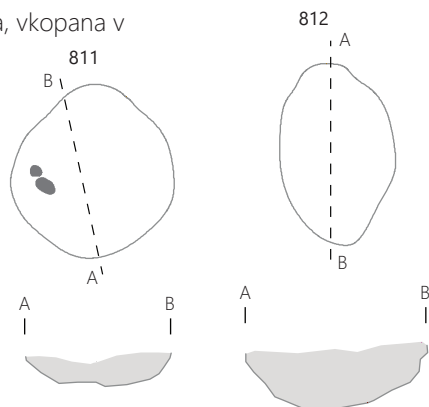

SE 811, sek. XXXVI, kv. 1062

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,44 m, š. 0,42 m, gl. 0,08 m.

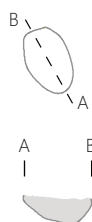
SE 812, sek. XXXVI, kv. 1083a

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,41 m, š. 0,31 m, gl. 0,12 m.

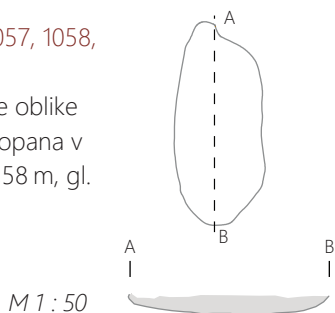
SE 815, sek. XXXVI, kv. 1059

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,18 m, š. 0,12 m, gl. 0,08 m.

SE 818, sek. XXXVI, kv. 1057, 1058, 1081, 1082

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,35 m, š. 0,58 m, gl. 0,14 m.

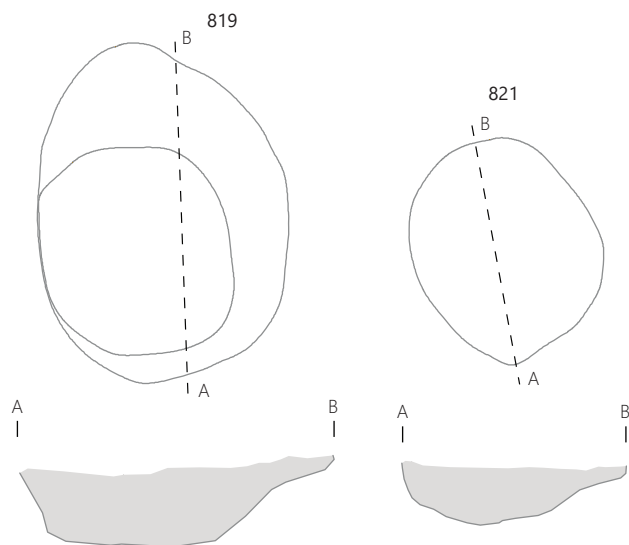

SE 819, sek. XXXVI, kv. 1082

Jama ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,90 m, š. 0,66 m, gl. 0,18 m.

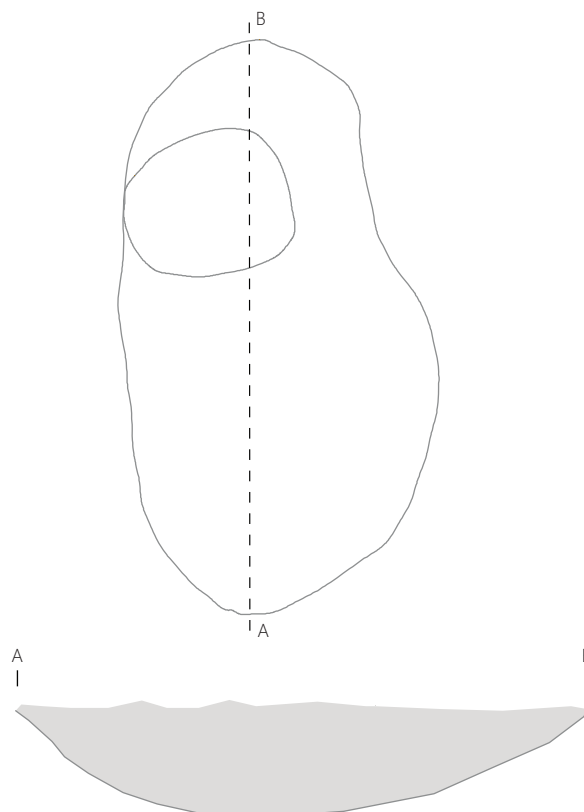
SE 821, sek. XXXVI, kv. 1081

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,57 m, š. 0,48 m, gl. 0,16 m.

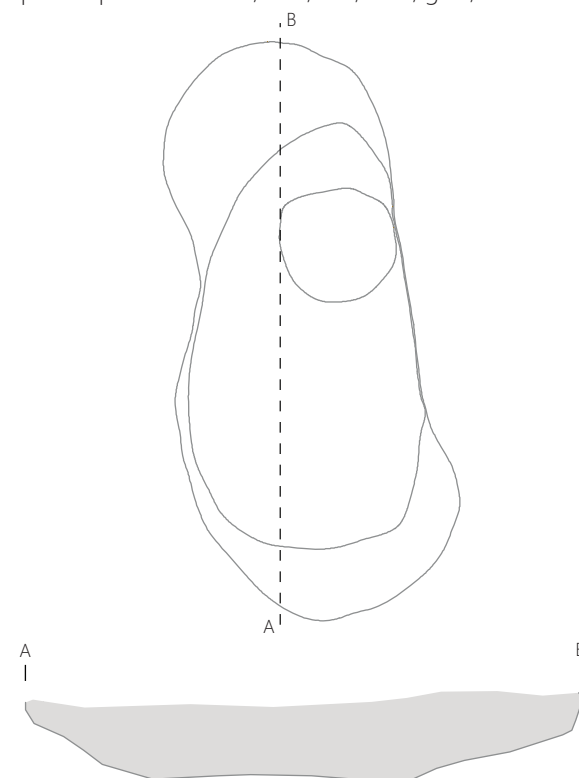
SE 823, sek. XXXVI, kv. 1085

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,72 m, š. 0,99 m, gl. 0,31 m.

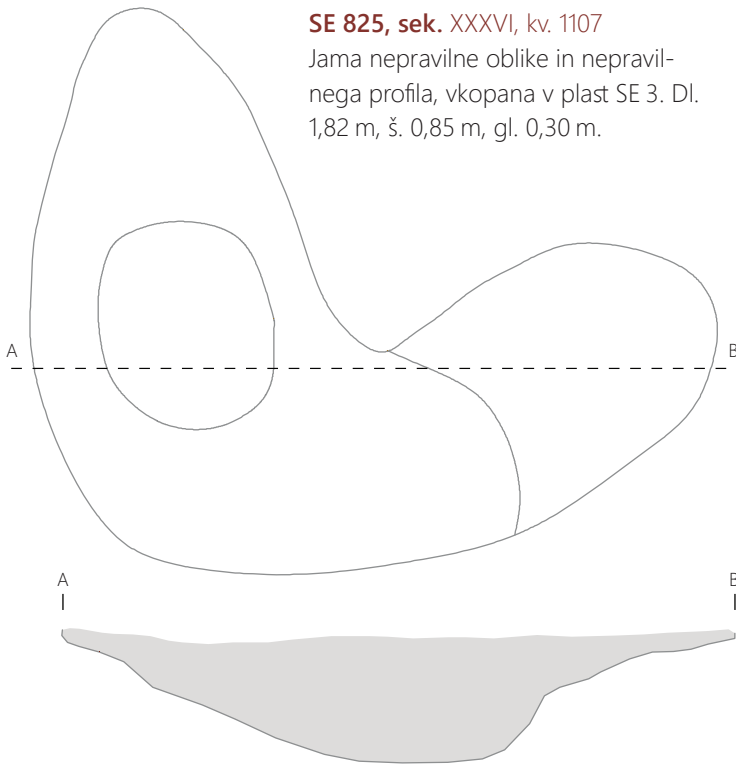
SE 824, sek. XXXVI, kv. 1108

Jama podolgovate ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,15 m, š. 0,65 m, gl. 0,22 m.

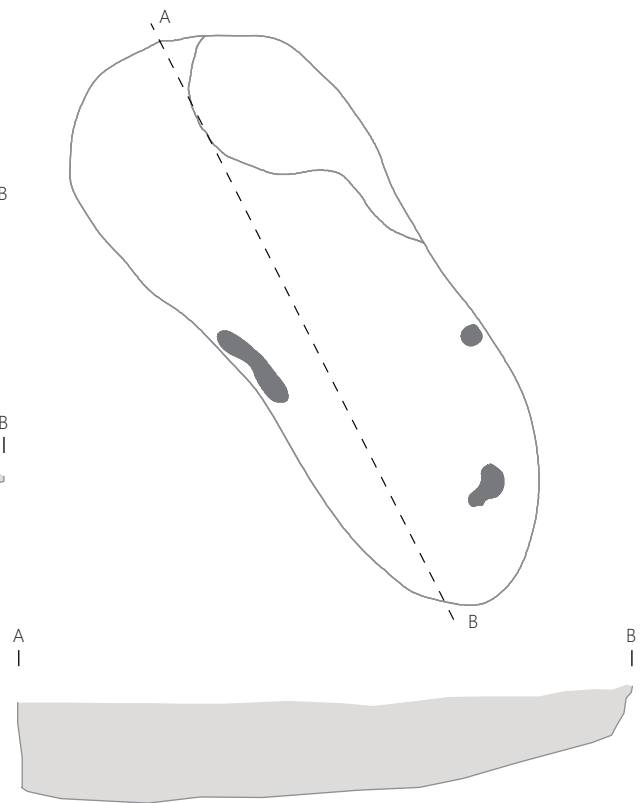
SE 825, sek. XXXVI, kv. 1107

Jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,82 m, š. 0,85 m, gl. 0,30 m.

SE 828, sek. XXXV, kv. 1039

Jama podolgovate ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,73 m, š. 0,76 m, gl. 0,23 m.

SE 826, sek. XXXV, kv. 1095

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. V njej je bila odkrita velika količina prežgane prsti in oglja, zaradi česar bi jo lahko interpretirali kot ognjišče. Dl. 1,20 m, š. 0,60 m, gl. 0,13 m.

SE 829, sek. XXXV, kv. 1037, 1038

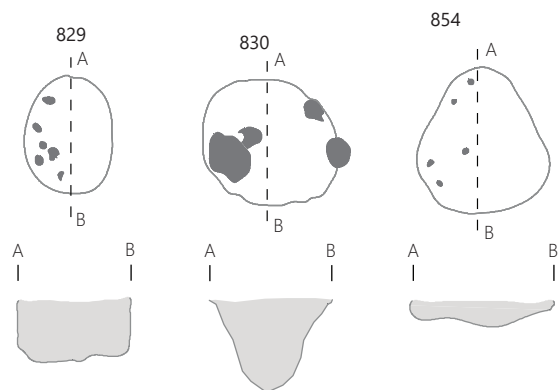
Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,32 m, š. 0,23 m, gl. 0,13 m.

SE 830, sek. XXXV, kv. 1056

Jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,39 m, š. 0,34 m.

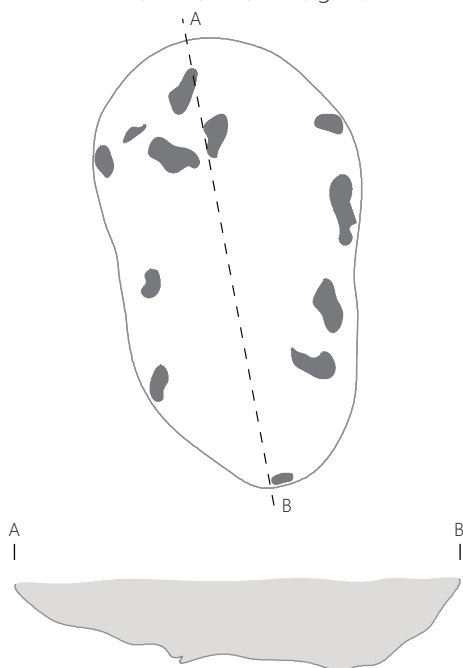
SE 854, sek. XXXV, kv. 1090

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,40 m, š. 0,36 m, gl. 0,06 m.

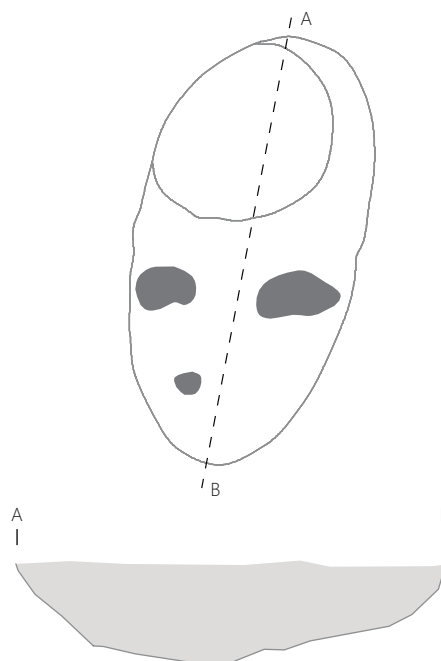
SE 852, sek. XXXV, kv. 1091

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,20 m, š. 0,70 m, gl. 0,23 m.

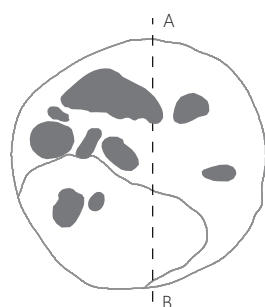
SE 859, sek. XXXV, kv. 1102

Jama podolgovate ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,15 m, š. 0,61 m, gl. 0,26 m.

SE 856, sek. XXXV, kv. 1089, XXXVI, kv. 1088

Jama za soho okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Pr. 0,66 m, gl. 0,19 m.

SE 864, sek. XXXV, kv. 1098

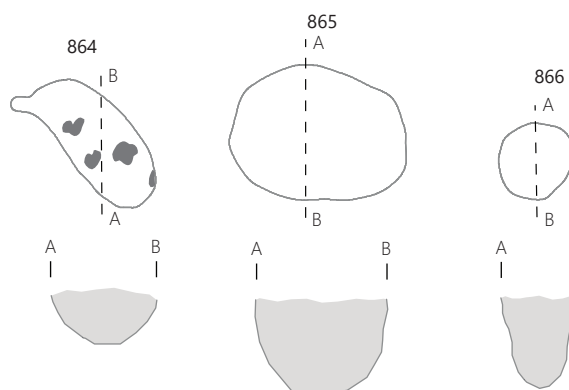
Jama podolgovate oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,41 m, š. 0,17 m, gl. 0,15 m.

SE 865, sek. XXXV, kv. 1093

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,46 m, š. 0,36 m, gl. 0,27 m.

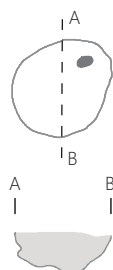
SE 866, sek. XXXV, kv. 1094

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,21 m, š. 0,18 m, gl. 0,21 m.

SE 857, sek. XXXV, kv. 1069

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,28 m, š. 0,24 m, gl. 0,11 m.

SE 874, sek. XXXV, kv. 1093

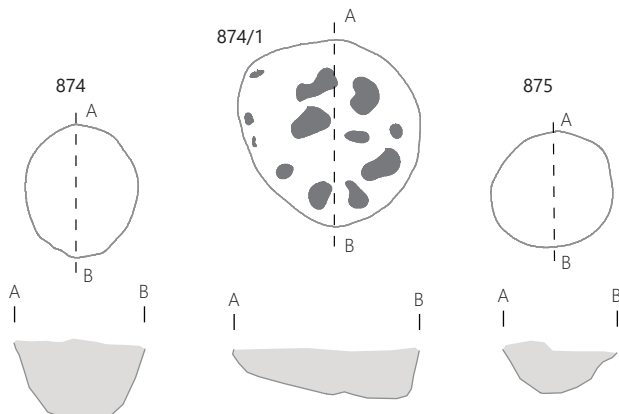
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,35 m, š. 0,29 m, gl. 0,21 m.

SE 874/1, sek. XXXV, kv. 1043

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,51 m, š. 0,44 m, gl. 0,13 m.

SE 875, sek. XXXV, kv. 1093

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila. Dl. 0,32 m, š. 0,30 m, gl. 0,14 m.

SE 876, sek. XXXV, kv. 1098

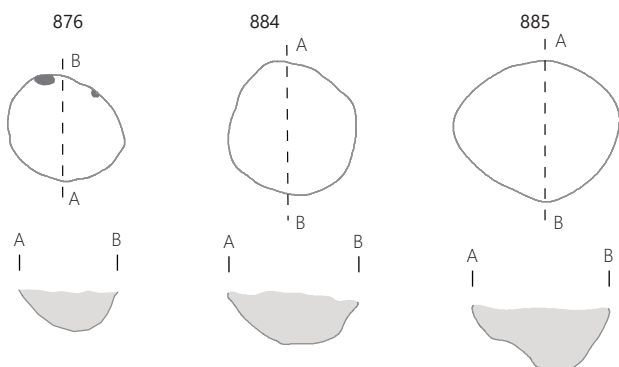
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,32 m, š. 0,25 m, gl. 0,11 m.

SE 884, sek. XXXV, kv. 1044

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,36 m, š. 0,34 m, gl. 0,18 m.

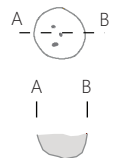
SE 885, sek. XXXV, kv. 1049, 1050

Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,44 m, š. 0,36 m, gl. 0,19 m.

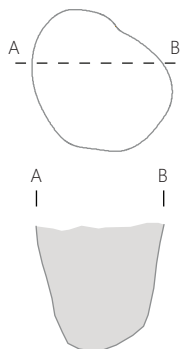
SE 885/1, sek. XXXVI, kv. 1083a

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,14 m, š. 0,13 m, gl. 0,9 m.

SE 889/1, sek. XXXVI, kv. 1057a

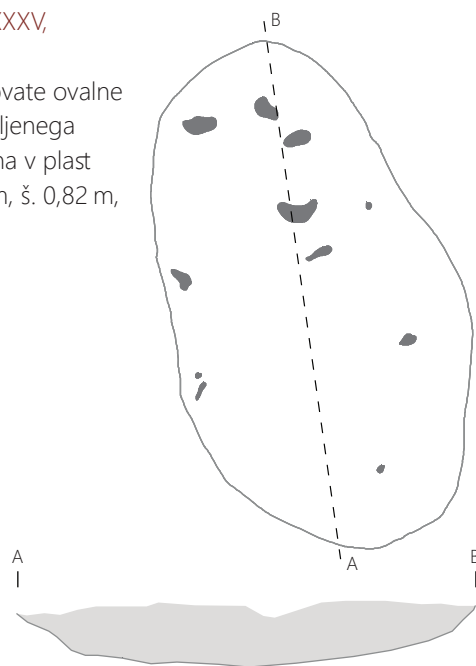
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,40 m, š. 0,33 m, gl. 0,33 m.

SE 891, sek. XXXV,

kv. 1100

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,38 m, š. 0,82 m, gl. 0,20 m.

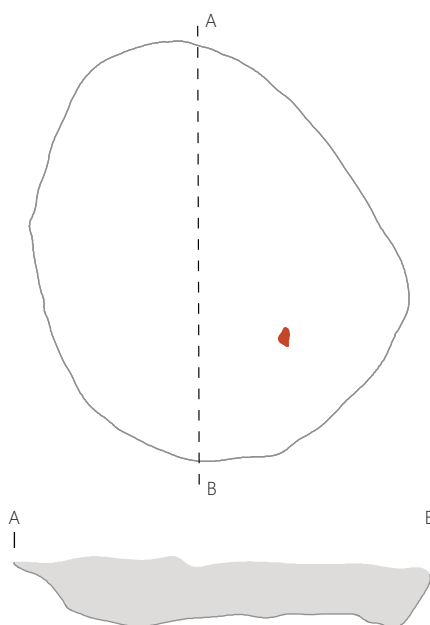

SE 894, sek. XXXV, kv. 1038, 1048, 1049

Jama podolgovate in usločene oblike ter nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, ki naj bi po podatkih izkopavalca vsebovala odlomke prazgodovinske keramike. Dl. 4,19 m, š. 0,85 m, gl. 0,19 m.

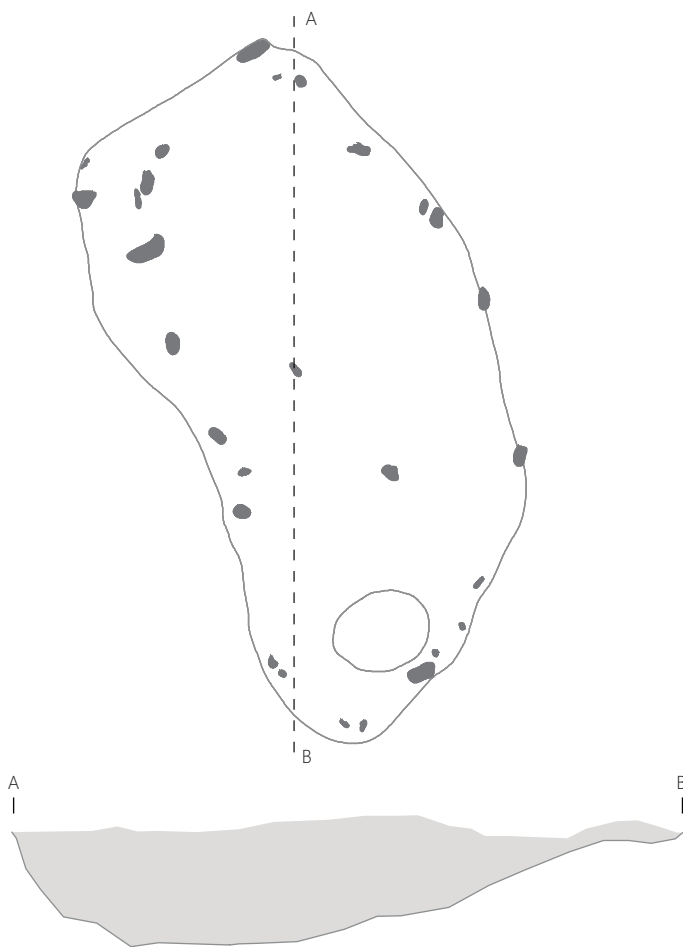
SE 894/1, sek. XXXV, kv. 1047

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,14 m, š. 0,90 m, gl. 0,20 m.

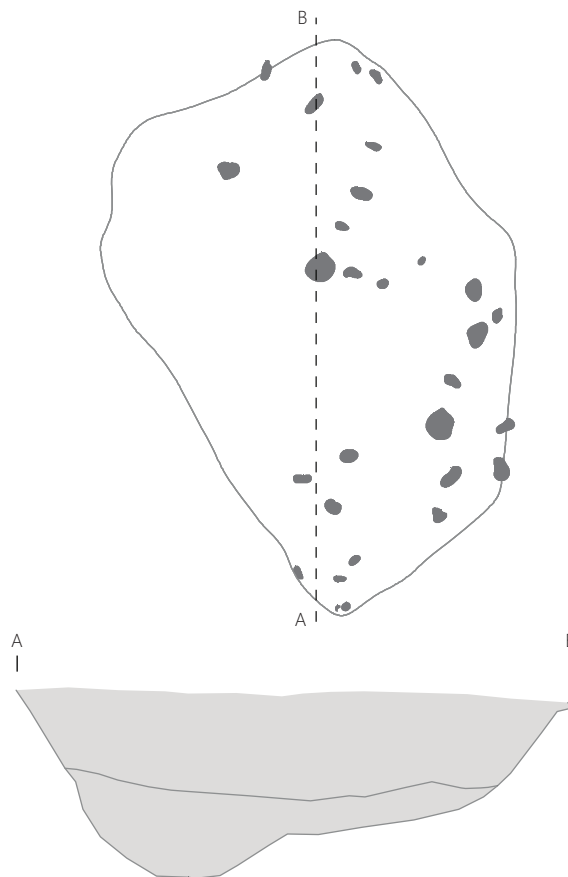
SE 895/1, sek. XXXV, kv. 1039, 1040

Jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,76 m, š. 0,92 m, gl. 0,29 m.

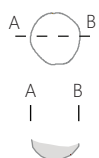
SE 898, sek. XXXV, kv. 1101

Jama nepravilne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 1,01 m, š. 0,92 m, gl. 0,49 m.

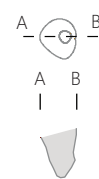
SE 897/1, sek. XXXVI, kv. 1083a

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,14 m, š. 0,13 m, gl. 0,04 m.

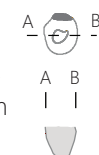
SE 909a/SE 909, sek. XXXVII, kv. 1113

Jama za kol ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s svetlo rjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,10 m, š. 0,09 m, gl. 0,11 m.

SE 912a/SE 912, sek. XXXVII, kv. 1114

Jama za kol okrogle oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, zemljenim polnilom. Pr. 0,10 m, gl. 0,10 m.

SE 913a/SE 913, sek. XXXVII, kv. 1113

Jama za kol ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s svetlo rjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,13 m, š. 0,12 m, gl. 0,10 m.

SE 914a/SE 914, sek. XXXVII, kv. 1113, 1114

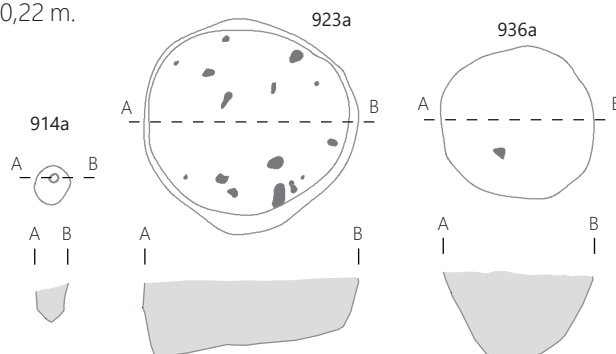
Jama za kol nepravilne ovalne oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 3a, s svetlo rjavim, sipkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,10 m, š. 0,09 m, gl. 0,10 m.

SE 923a/SE 923, sek. XXXVII, kv. 1134

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Pr. 0,56 m, gl. 0,19 m.

SE 936a/SE 936, sek. XXXVII, kv. 1129

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, na dnu katere so bili prodniki. Pr. 0,40 m, gl. 0,22 m.

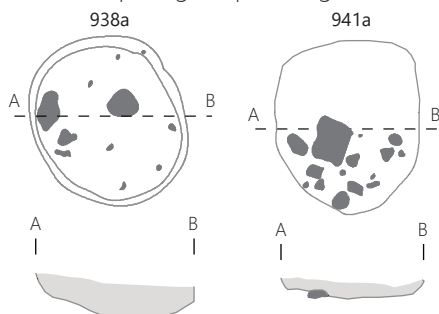

SE 938a/SE 938, sek. XXXVII, kv. 1159

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,45 m, š. 0,40 m, gl. 0,08 m.

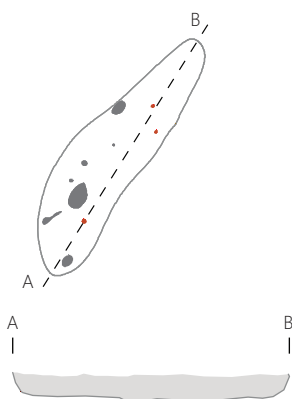
SE 941a/SE 941, sek. XXXVII, kv. 1160, 1177

Jama za soho ovalne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,46 m, š. 0,38 m, gl. 0,04 m.

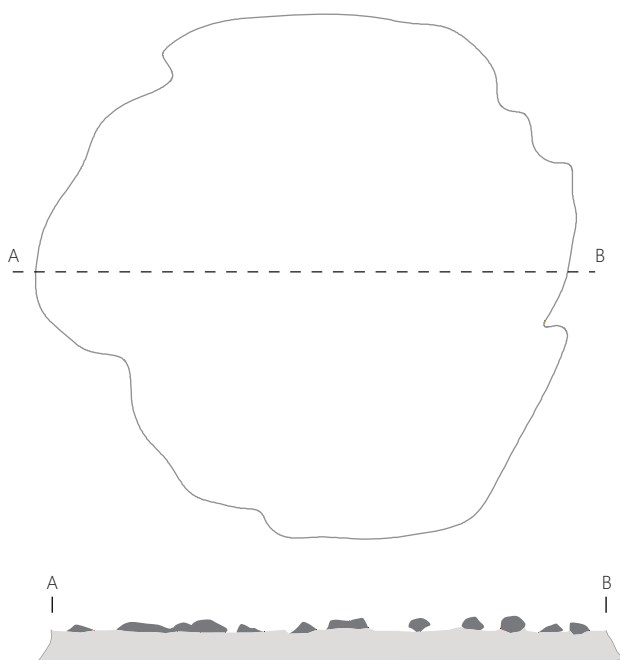
SE 945a/SE 945, sek. XXXVII, kv. 1176

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno sivim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,70 m, š. 0,20 m, gl. 0,07 m.

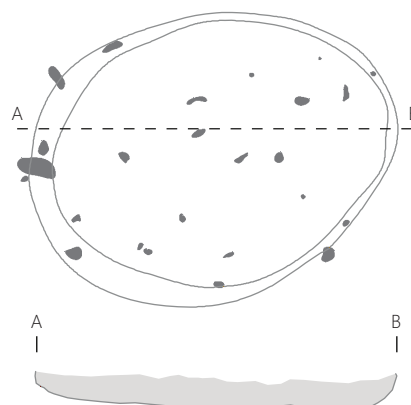
SE 950, sek. XXXVII, kv. 1143

Rjava, čvrsta, zemljeno prodnata plast ovalne oblike, ki je ležala na plasti SE 3. Dl. 1,50 m, š. 1,40 m, gl. 0,09 m (zg. v. 268,36 m n. v.).

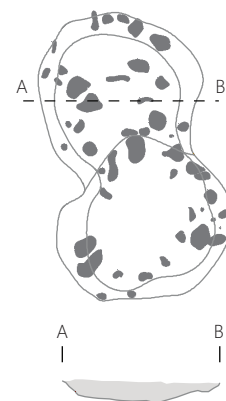
SE 952a/SE 952, sek. XXXVII, kv. 1153

Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, v katerem so bili prodniki. Dl. 1 m, š. 0,76 m, gl. 0,07 m.

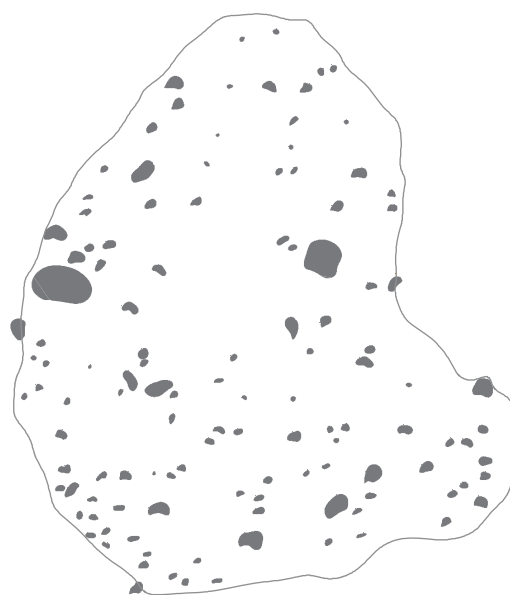
SE 953a/SE 953, sek. XXXVII, kv. 1153

Jama ovalne oblike in plitvega nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,76 m, š. 0,46 m, gl. 0,05 m.

SE 954a/SE 954, sek. XXXVII, kv. 1132

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Pod jama je bila odkrita še jama SE 954a, vendar njun odnos ni jasen. Dl. 1,49 m, š. 1,10 m.

SE 956a/SE 956, sek. XXXVII, kv. 1138

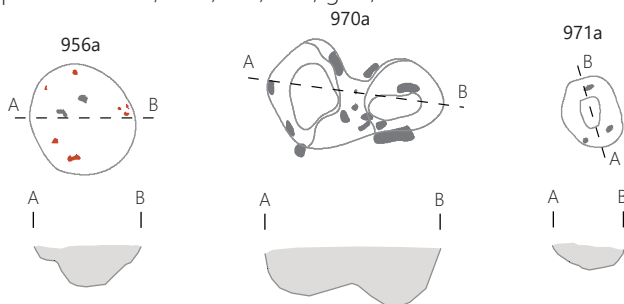
Jama za soho okrogle oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, s črno-sivo-rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Pr. 0,28 m, gl. 0,10 m.

SE 970a/SE 970, sek. XXXVII, kv. 1178

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 3a, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je bila na dnu razdeljena na dve ločeni jami. Dl. 0,45 m, š. 0,26 m, gl. 0,16 m.

SE 971a/SE 971, sek. XXXVII, kv. 1127

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,20 m, š. 0,16 m, gl. 0,07 m.

SE 977a/SE 977, sek. XXXVII, kv. 1130

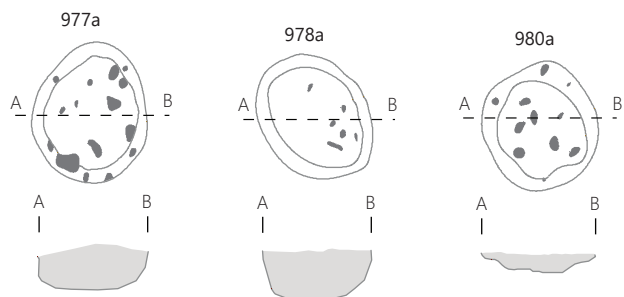
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,44 m, š. 0,30 m, gl. 0,11 m.

SE 978a/SE 978, sek. XXXVII, kv. 1130

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Na istem mestu je bila pod jamo še jama SE 1447a, vendar njun odnos ni pojasnjen. Dl. 0,36 m, š. 0,30 m, gl. 0,13 m.

SE 980a/SE 980, sek. XXXVII, kv. 1137

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,34 m, š. 0,31 m, gl. 0,05 m.

SE 982a/SE 982, sek. XXXVII, kv. 1109

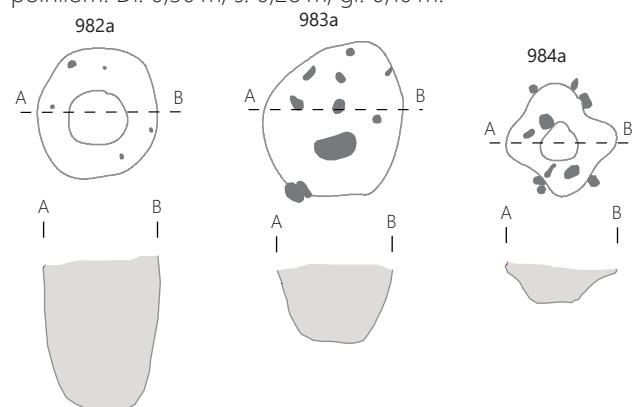
Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,34 m, š. 0,32 m, gl. 0,32 m.

SE 983a/SE 983, sek. XXXVII, kv. 1110

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,40 m, š. 0,38 m, gl. 0,20 m.

SE 984a/SE 984, sek. XXXVII, kv. 1109

Jama za soho nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,30 m, š. 0,28 m, gl. 0,10 m.

SE 985a/SE 985, sek. XXXVII, kv. 1113.

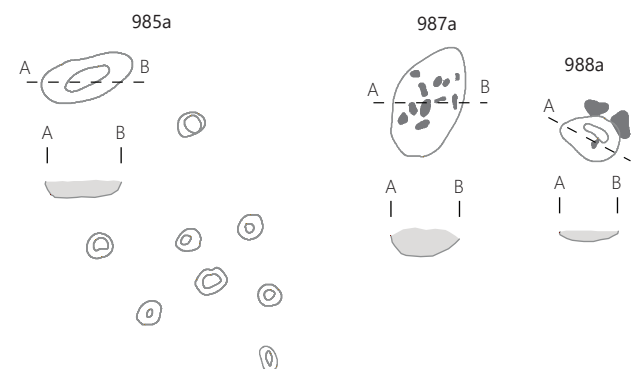
Tako je bilo označenih 9 majhnih, plitvih jam za kole oziroma odtisov v plast SE 3 zabitih kolov, večinoma okroglih oblik: 1. dl. 0,24 m, š. 0,09 m; 2. dl. 0,08 m, š. 0,07 m; 3. dl. 0,07 m, š. 0,06 m; 4. pr. 0,08 m; 5. pr. 0,06 m; 6. pr. 0,06 m; 7. dl. 0,08 m, š. 0,07 m; 8. pr. 0,06 m; 9. dl. 0,04 m, š. 0,07 m. Polnilo vseh jam za kole je bila sivorjava, mehka, peščena zemlja.

SE 987a/SE 987, sek. XXXVII, kv. 1111

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,31 m, š. 0,28 m, gl. 0,06 m.

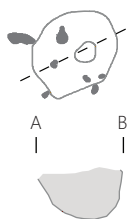
SE 988a/SE 988, sek. XXXVII, kv. 1111

Jama za soho ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,26 m, š. 0,12 m, gl. 0,03 m.

SE 989a/SE 989, sek. XXXVII, kv. 1111

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,24 m, š. 0,20 m, gl. 0,12 m.

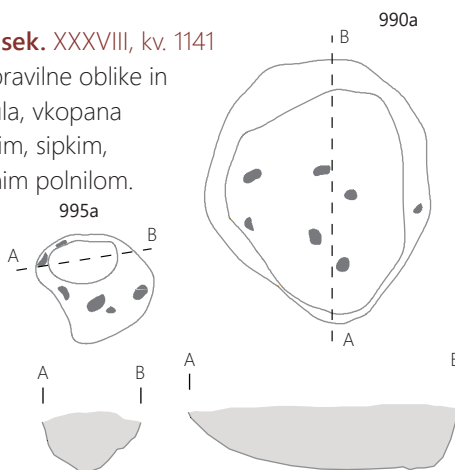

SE 990a/SE 990, sek. XXXVIII, kv. 1139

Jama ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,70 m, š. 0,60 m, gl. 0,18 m (zg. v. 268,25 m n. v.).

SE 995a/SE 995, sek. XXXVIII, kv. 1141

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,31 m, š. 0,25 m, gl. 0,14 m (zg. v. 268,19 m n. v.).

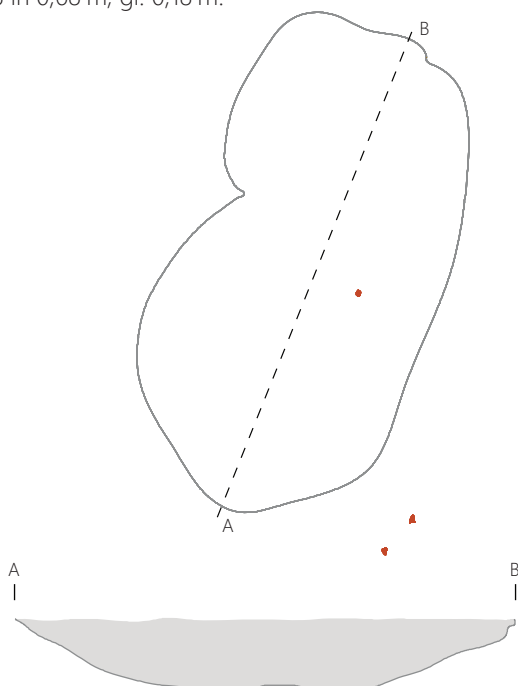

SE 998a/SE 998, sek. XXXVIII, kv. 1163

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,48 m, š. 0,44 m, gl. 0,16 m.

SE 1008/SE 1009, sek. XXXI, kv. 941

Jama podolgovate oblike in zaobljenega profila, sestavljena iz dveh posameznih jam, vkopanih v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 1,32 m, š. 0,58 in 0,68 m, gl. 0,18 m.

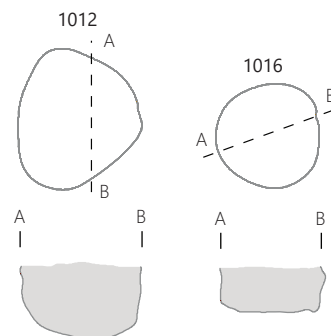

SE 1012/SE 1013, sek. XXXI, kv. 943

Jama nepravilne zaobljene oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,37 m, š. 0,32 m, gl. 0,19 m.

SE 1016/SE 1017, sek. XXXI, kv. 945

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. 0,11 m (268,10–267,99 m n. v.).

SE 1018/SE 1019, sek. XXXI, kv. 933, 946, XXXII, kv. 932, 947

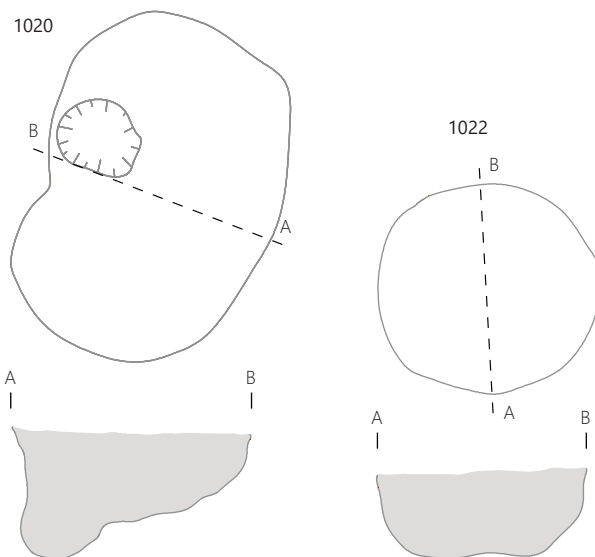
Jama nepravilne oblike in nepravilnega stopničastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 4,43 m, š. 4,29 m, gl. 0,82 m.

SE 1020/SE 1021, sek. XXXI, kv. 894

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. V zahodnem delu je imela jama ovalno poglobitev. Dl. 0,90 m, š. 0,60 m, gl. 0,30 m.

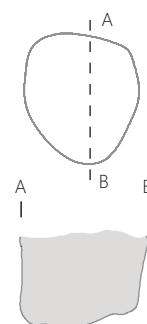
SE 1022/SE 1023, sek. XXXI, kv. 894

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,59 m, gl. 0,22 m.

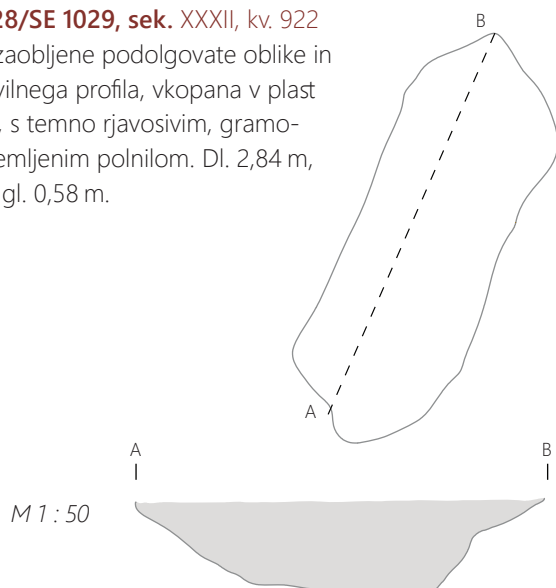
SE 1024/SE 1025, sek. XXXI, kv. 943

Jama nepravilne zaobljene oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,34 m, š. 0,31 m, gl. 0,17 m.

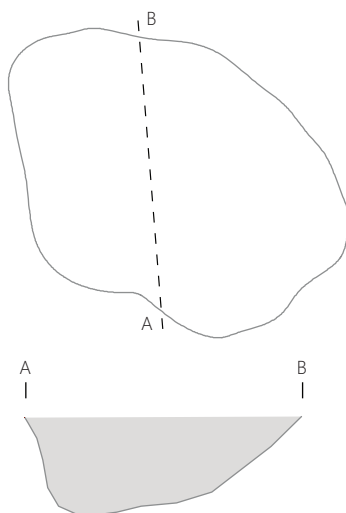
SE 1028/SE 1029, sek. XXXII, kv. 922

Jama zaobljene podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, s temno rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 2,84 m, š. 1 m, gl. 0,58 m.

SE 1030/SE 1031, sek. XXXII, kv. 906, 921

Jama nepravilne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,97 m, š. 0,73 m, gl. 0,27 m.

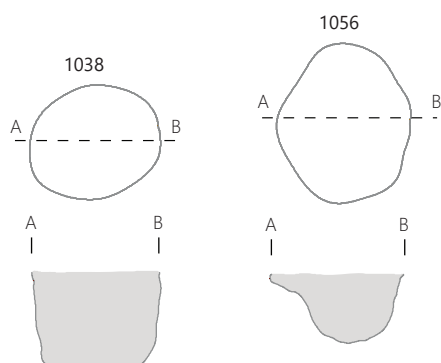

SE 1038/SE 1039, sek. XXXI, kv. 920

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,36 m, š. 0,30 m, gl. 0,65 m (268,02–267,76 m n. v.).

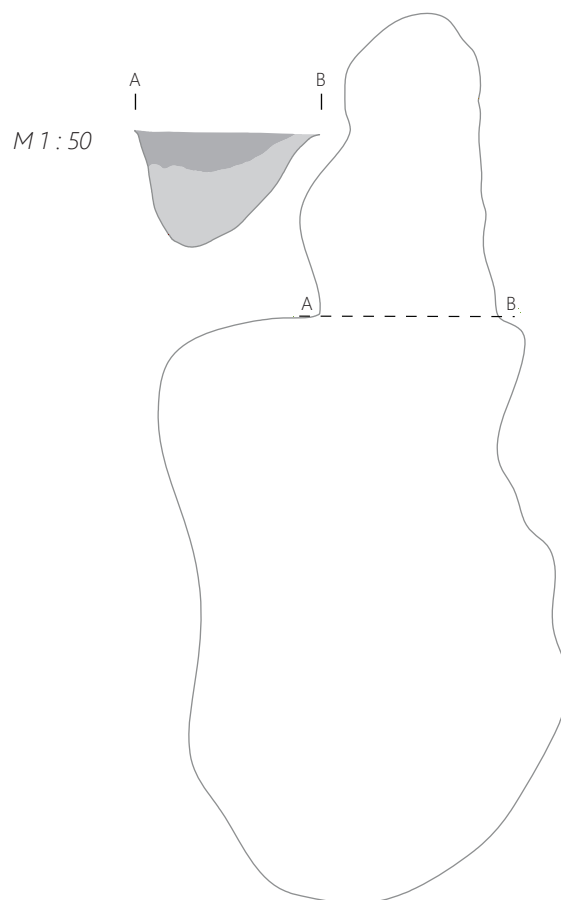
SE 1056/SE 1057, sek. XXXI, kv. 918

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,41 m, š. 0,34 m, gl. 0,16 m (268,08–267,92 m n. v.).

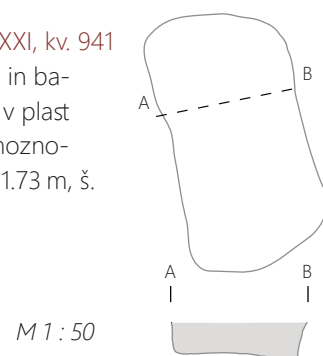
SE 1036/SE 1037, sek. XXXII, kv. 930, 931, 948, 949, 957

Jama nepravilne podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Dl. 5,70 m, š. 2,30 m, gl. 0,87 m.

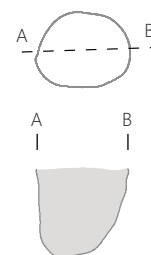
SE 1052/SE 1053, sek. XXXI, kv. 941

Jama podolgovate oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 1,73 m, š. 0,89 m, gl. 0,22 m.

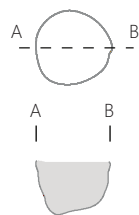
SE 1074/SE 1075, sek. XXXI, kv. 945

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Dl. 0,24 m, š. 0,20 m, gl. 0,24 m (268,13–267,89 m n. v.).

SE 1076/SE 1077, sek. XXXI, kv. 920

Jama okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Pr. 0,19 m, gl. 0,14 m (268,06–267,92 m n. v.).

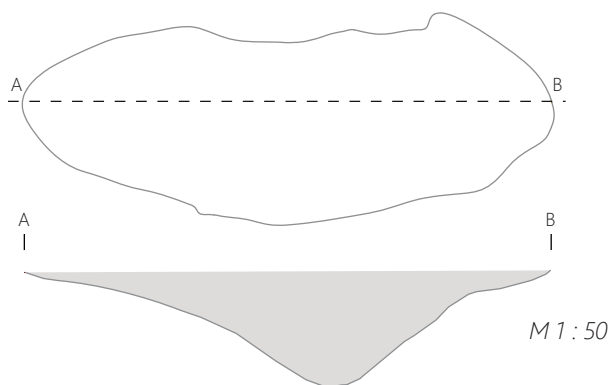

SE 1080/SE 1081, sek. XXXI, kv. 912

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Dl. 0,22 m, š. 0,19 m, gl. 0,16 m.

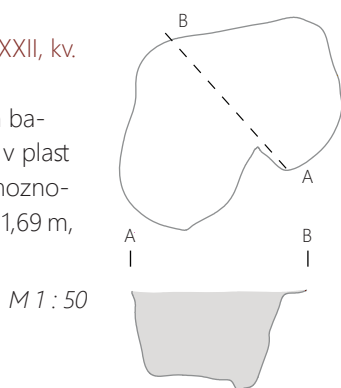
SE 1082/SE 1083, sek. XXXII, kv. 930

Jama podolgovate oblike in stožčastega profila, vkopana v plast SE 601, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 3,51 m, š. 1,25 m, gl. 0,75 m.

SE 1086/SE 1087, sek. XXXII, kv. 905

Jama nepravilne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 1,69 m, š. 1,15 m, gl. 0,60 m.

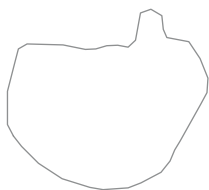

SE 1088/SE 1089, sek. XXX, kv. 840, 861

Jama nepravilne podolgovate oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 601, s sivim, ilovnato-zemljenim polnilom. Dl. 3,64 m, š. 1,40 m, gl. 0,13 m.

SE 1090/SE 1091, sek. XXXI, kv. 909

Jama nepravilne zaobljene oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Dl. 1,62 m, š. 1,15 m, gl. 0,22 m.

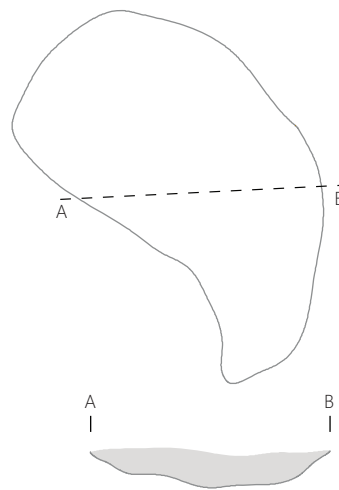
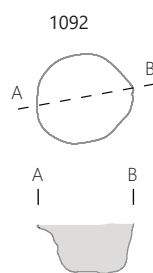

SE 1092/SE 1093, sek. XXXI, kv. 919

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Pr. 0,24 m, gl. 0,13 m.

SE 1098/SE 1099, sek. XXXII, kv. 898, 903

Jama ovalne oblike in iztegnjenega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 1,02 m, š. 0,60 m, gl. 0,08 m.

SE 1124/SE 1125, sek. XXXII, kv. 901

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 653, s sivim, ilovnatim polnilom. Dl. 0,24 m, š. 0,20 m.

SE 1122/SE 1123, sek. XXXI, kv. 892

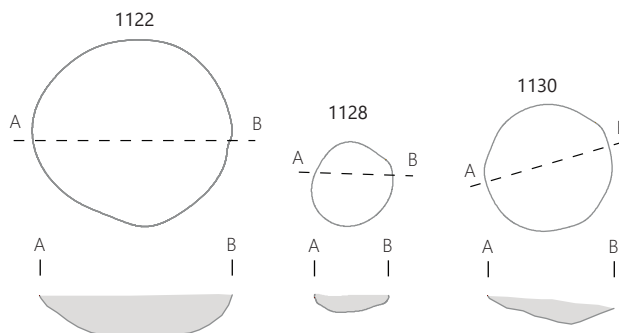
Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,49 m, gl. 0,11 m.

SE 1128/SE 1129, sek. XXXII, kv. 921

Plitva jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,20 m, gl. 0,05 m.

SE 1130/SE 1131, sek. XXX, kv. 865

Jama okrogle oblike in plitvega profila, vkopana v plast SE 601, s sivim, ilovnatim polnilom. Pr. 0,32 m, gl. 0,04 m.

SE 1132/SE 1133, sek. XXX, kv. 865

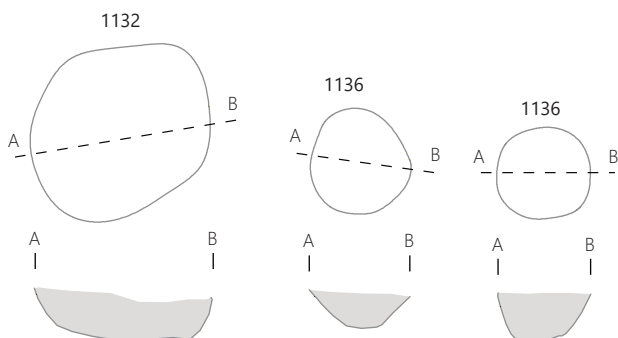
Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,54 m, š. 0,45 m, gl. 0,13 m.

SE 1134/SE 1135, sek. XXX, kv. 865

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo kamenje. Dl. 0,27 m, š. 0,24 m, gl. 0,10 m.

SE 1136/SE 1137, sek. XXX, kv. 865

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. 0,12 m.

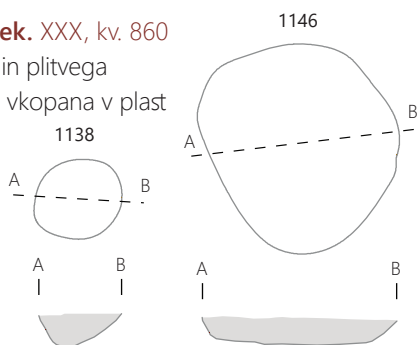

SE 1138/SE 1139, sek. XXX, kv. 865

Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,25 m, š. 0,21 m, gl. 0,08 m.

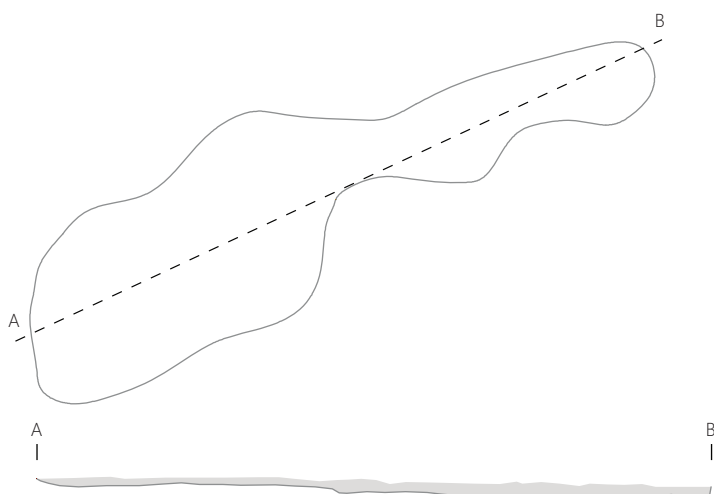
SE 1146/SE 1147, sek. XXX, kv. 860

Jama ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, s sivorjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,56 m, š. 0,49 m, gl. 0,08 m.

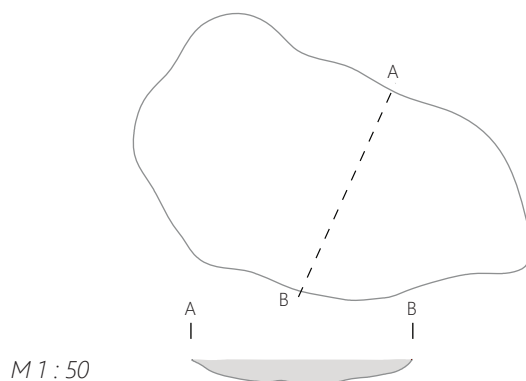
SE 1148/SE 1149, sek. XXX, kv. 866

Jama nepravilne oblike in plitvega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 1,81 m, š. 0,53 m, gl. 0,03 m.

SE 1152/SE 1153, sek. XXXII, kv. 931, 932

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 2,64 m, š. 1,61 m, gl. 0,17 m.

SE 1156/SE 1157, sek. XXX, kv. 860, 861

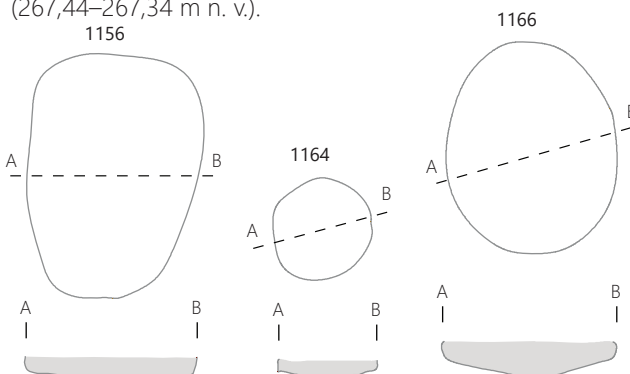
Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,62 m, š. 0,44 m, gl. 0,07 m.

SE 1164/SE 1165, sek. XXIX, kv. 804

Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Pr. 0,20 m, gl. 0,04 m.

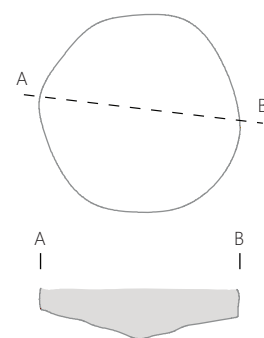
SE 1166/SE 1167, sek. XXIX, kv. 828

Jama ovalne oblike in blago stožčastega profila, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Dl. 0,56 m, š. 0,45 m, gl. 0,10 m (267,44–267,34 m n. v.).

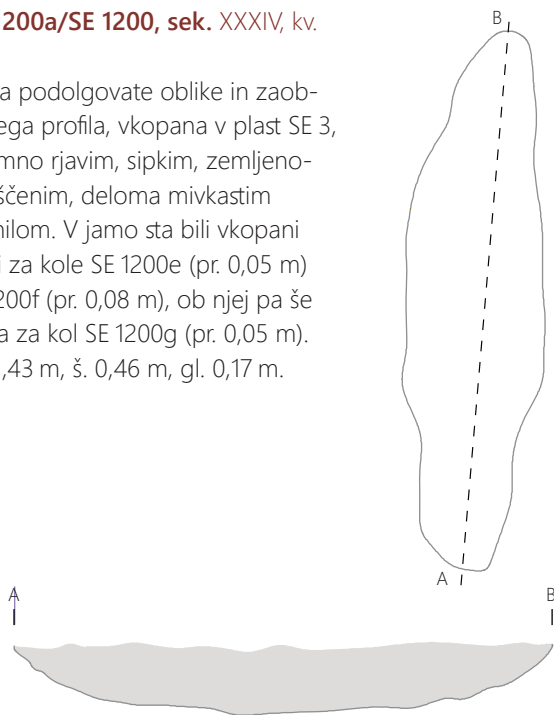
SE 1168/SE 1169, sek. XXIX, kv. 828

Jama okrogle oblike in blago stožčastega profila, z rjavosivim, zemljenim polnilom. Pr. 0,52 m, gl. 0,12 m (267,43–267,31 m n. v.).

SE 1200a/SE 1200, sek. XXXIV, kv. 963

Jama podolgovate oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim, deloma mivkastim polnilom. V jamo sta bili vkopani jami za kole SE 1200e (pr. 0,05 m) in 1200f (pr. 0,08 m), ob njej pa še jama za kol SE 1200g (pr. 0,05 m). Dl. 1,43 m, š. 0,46 m, gl. 0,17 m.

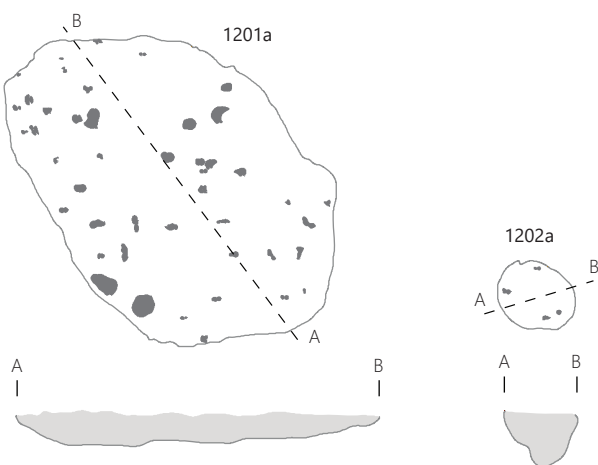

SE 1201a/SE 1201, sek. XXXIV, kv. 964

Jama nepravilne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom, v katero je bila vkopana jama za soho SE 1201 c (pr. 0,08 m). Dl. 1 m, š. 0,70 m, gl. 0,08 m.

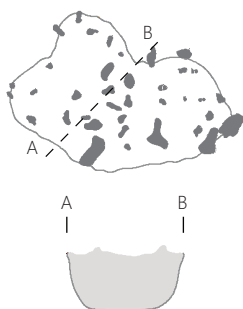
SE 1202a/SE 1202, sek. XXXIV, kv. 964

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,19 m, š. 0,17 m, gl. 0,14 m.

SE 1203a/SE 1203, sek. XXXIV, kv. 964

Jama nepravilne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, zemljeno-peščnim, deloma mivkastim polnilom. Dl. 0,63 m, š. 0,31 m, gl. 0,16 m.

SE 1204a/SE 1204, sek. XXXIV, kv. 963

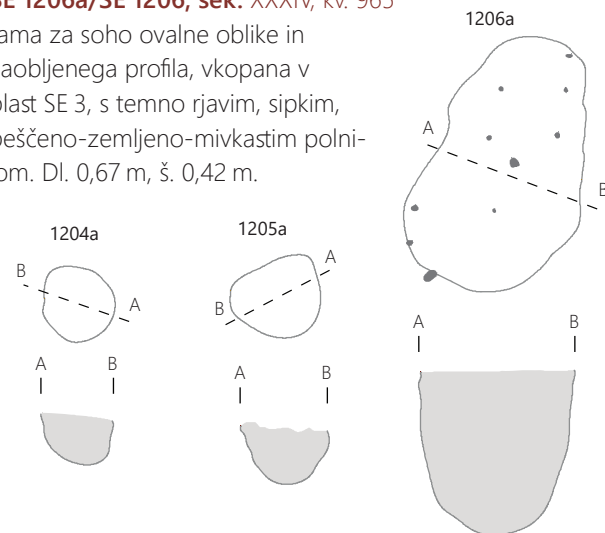
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljeno-mivkastim polnilom. Dl. 0,23 m, š. 0,21 m, gl. 0,14 m.

SE 1205a/SE 1205, sek. XXXIV, kv. 963

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljeno-mivkastim polnilom. Dl. 0,29 m, š. 0,21 m, gl. 0,14 m.

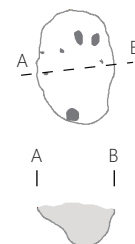
SE 1206a/SE 1206, sek. XXXIV, kv. 965

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljeno-mivkastim polnilom. Dl. 0,67 m, š. 0,42 m.

SE 1218a/SE 1218, sek. XXXIV, kv. 966, 991

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščnim polnilom. Dl. 0,31 m, š. 0,19 m, gl. 0,15 m.

SE 1224, sek. XXXIII, kv. 978a

Svetlo rjava, zbita, prodnato peščena plast, ki je ležala nad plastjo SE 3, ki je vsebovala 67 odlomkov prazgodovinske (v katalogu je predstavljen en predmet – G646), en odlomek antične in sedem odlomkov recentne keramike ter opeko in en kos prežganega stenskega ometa.

SE 1230a/SE 1230, sek. XXXIII, kv. 1030; XXXVI, kv. 1031

Jama nepravilne podolgovate oblike in plitvega nepravilnega profila, s temno rjavim, zbitim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 1,97 m, š. 0,96 m, gl. 0,09 m.

SE 1239a/SE 1239, sek. XLII, kv. 1266

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Obdana je bila z vencem kamnitih zagozd. V njej je bil najden en odlomek prazgodovinske keramike. Dl. 0,34 m, š. 0,32 m, gl. 0,04 m (268,31–268,27 m n. v.).

SE 1226a/SE 1226, sek. XXXIV, kv. 1018

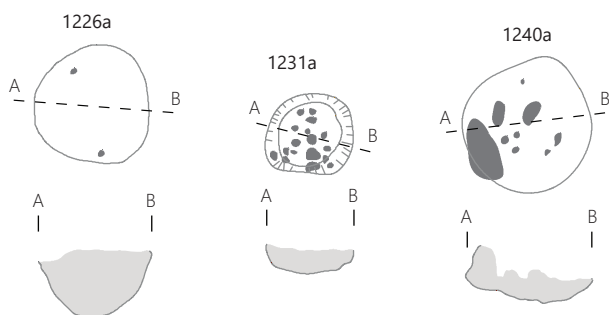
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,30 m, š. 0,27 m, gl. 0,17 m.

SE 1231a/SE 1231, sek. XXXIII, kv. 1030; XXXVI, kv. 1031

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, zbitim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,22 m, š. 0,19 m, gl. 0,06 m.

SE 1240a/SE 1240, sek. XLII, kv. 1265

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3a, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo velik podolgovat prodnik, kamnito zagozdo. Dl. 0,36 m, š. 0,34 m, gl. 0,08 m (268,29–268,21 m n. v.).

SE 1256a/SE 1256, sek. XLII, kv. 1285, 1292

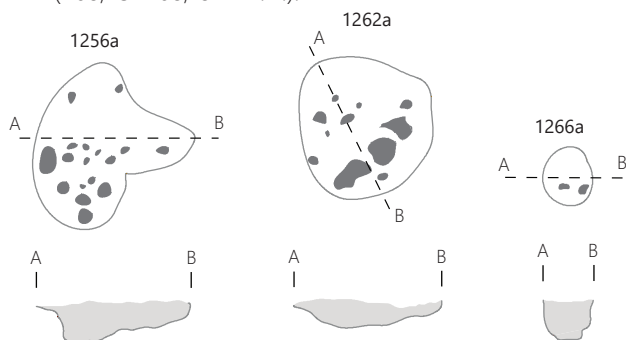
Jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,44 m, š. 0,42 m, gl. 0,11 m (268,20–268,09 m n. v.).

SE 1262a/SE 1262, sek. XLII, kv. 1265

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike. Dl. 0,38 m, š. 0,35 m, gl. 0,07 m (268,21–268,14 m n. v.).

SE 1266a/SE 1266, sek. XLII, kv. 1315

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo dva večja prodnika. Dl. 0,16 m, š. 0,13 m, gl. 0,07 m (268,25–268,18 m n. v.).

SE 1263, sek. XLII, kv. 1267

Siva, prodnata plast nepravilne oblike oziroma kamnita groblja, ki je ležala na plasti SE 3b. Dl. 2,07 m, š. 1,35 m, gl. 0,07 m (268,29–268,22 m n. v.).

SE 1264, sek. XLII, kv. 1261, 1268

Sivorjava, zemljeno-prodnata plast nepravilne oblike oziroma kamnita groblja, ki je ležala na plasti SE 3. Dl. 1,03 m, š. 0,96 m, gl. 0,11 m (268,31–268,20 m n. v.).

SE 1267a/SE 1267, sek. XLII, kv. 1315

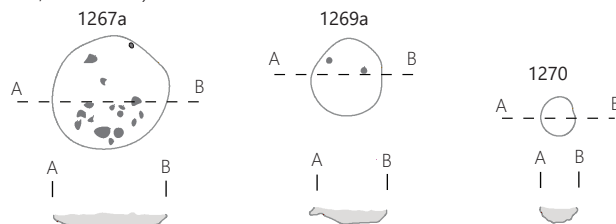
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,30 m, š. 0,29 m, gl. 0,04 m (268,28–268,24 m n. v.).

SE 1269a/SE 1269, sek. XLII, kv. 1315

Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljeno-prodnatim polnilom. Pr. 0,20 m, gl. 0,04 m (268,24–268,20 m n. v.).

SE 1270, sek. XLII, kv. 1315

Jama za kol okrogle oblike in zaobljenega profila oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola, z rjavim, mehkim, zemljeno-prodnatim polnilom. Pr. 0,10 m, gl. 0,04 m (268,25–268,21 m n. v.).

SE 1271a/SE 1271, sek. XLII, kv. 1285

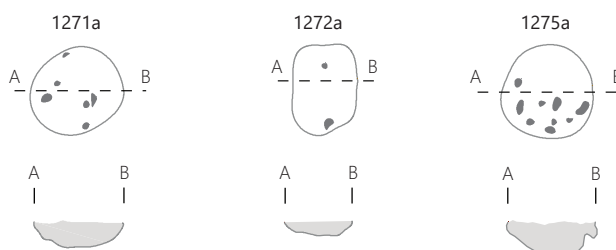
Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, s svetlo rjavim, mehkim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,24 m, š. 0,22 m, gl. 0,08 m (268,17–268,09 m n. v.).

SE 1272a/SE 1272, sek. XLII, kv. 1285

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, čvrstim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,23 m, š. 0,18 m, gl. 0,05 m (268,13–268,08 m n. v.).

SE 1275a/SE 1275, sek. XLII, kv. 1268

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, zemljeno-peščenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. 0,12 m, gl. 0,11 m (268,17–268,06 m n. v.).

SE 1280a/SE 1280, sek. XLII, kv. 1262

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljeno-prodnatim polnilom. Dl. 0,17 m, š. 0,12 m, gl. 0,08 m.

SE 1281a/SE 1281, sek. XLII, kv. 1317

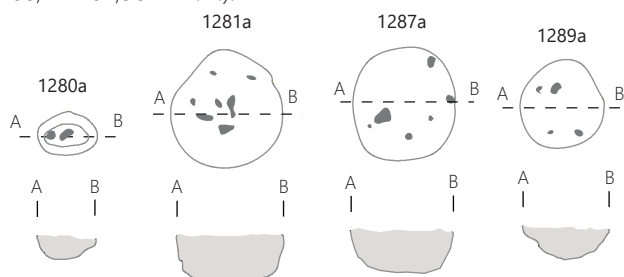
Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, zemljeno-prodnato-peščnim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,30 m, š. 0,29 m, gl. 0,14 m (268,24–268,10 m n. v.).

SE 1287a/SE 1287, sek. XLII, kv. 1269

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,30 m, š. 0,28 m, gl. 0,14 m (268,16–268,02 m n. v.).

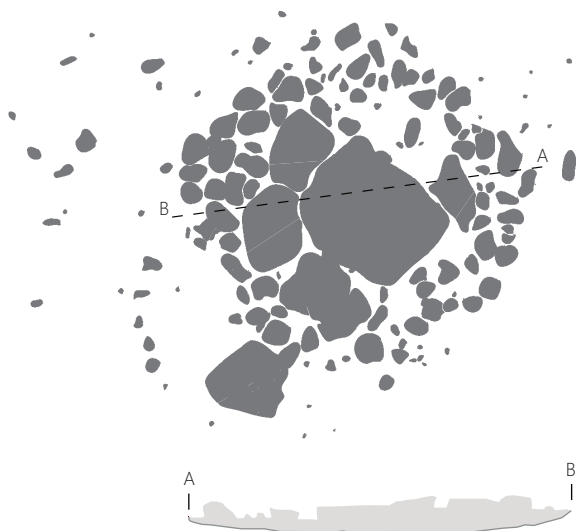
SE 1289a/SE 1289, sek. XLII, kv. 1260

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 1260, z rjavim, čvrstim, zemljeno-ilovnato-prodnatim polnilom. Dl. 0,23 m, š. 0,22 m, gl. 0,14 m (268,12–267,98 m n. v.).

SE 1290, sek. XLIX, kv. 1586, 1591

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plasti SE 600, s prodnatim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. V osrednjem delu je ležal večji lomljenec (0,40 × 0,35 m), okoli njega pa še štirje srednje veliki lomljenci. To konstrukcijo so obkrožali manjši prodniki, ki so tvorili kvadrat z zaobljenimi vogali. V bližini je bil po besedah izkopavalcev najden en odlomek prazgodovinske keramike. Pr. 1 m.

SE 1299a, sek. L, kv. 1600b

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, je bila pri dnu razdeljena v dve jami za manjši jami za sohi oziroma kola, velikosti 0,13 × 0,10 m in 0,16 × 0,13 m. Polnilo konteksta je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in en kos prežganega stenskega ometa. Okoli jame so bili v venec položeni prodniki. Dl. 0,28 m, š. 0,24 m.

SE 1298a, sek. L, kv. 1600b

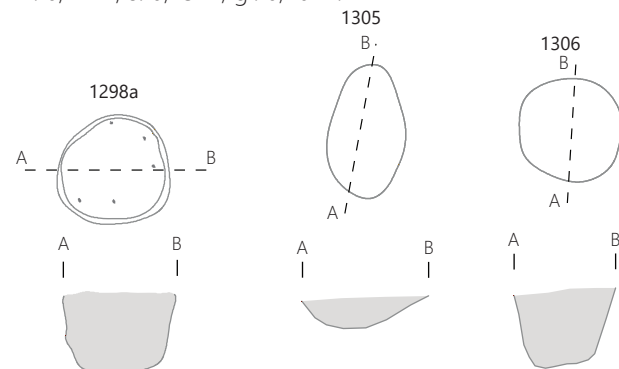
Jama za soho okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala organske ostanke. Pr. 0,31 m.

SE 1305, sek. XXXIX, kv. 1187

Jama ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,33 m, š. 0,20 m, gl. 0,08 m.

SE 1306, sek. XXXIX, kv. 1187

Jama ovalne oblike in cilindričnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,27 m, š. 0,25 m, gl. 0,20 m.

SE 1307, sek. XXXIX, kv. 1188

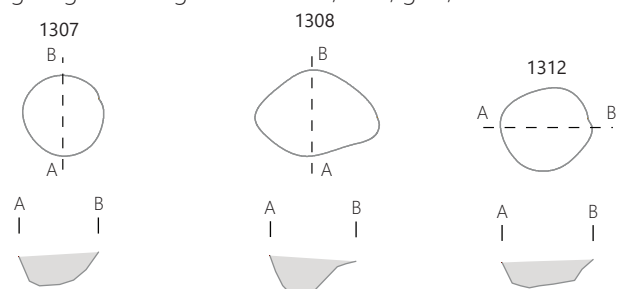
Jama okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnik. Pr. 0,25 m, gl. 0,10 m.

SE 1308, sek. XXXIX, kv. 1197

Jama ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo organske ostanke. Dl. 0,33 m, š. 0,23 m, gl. 0,12 m.

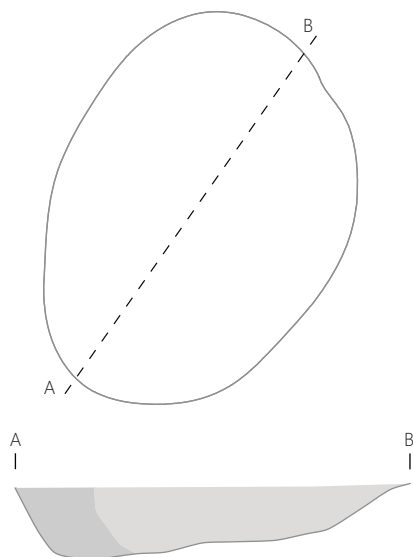
SE 1312, sek. XXXIX, kv. 1246

Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 1304, z rumenorjavim, mastnim, ilovnatim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in keramike, pa tudi en kos prežganega stenskega ometa. Pr. 0,23 m, gl. 0,11 m.

SE 1309, sek. XXXIX, kv. 1197

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom na vrhu in rumenorjavim, gramozno-zemljenim polnilom na dnu. Dl. 1,10 m, š. 0,80 m, gl. 0,25 m.

SE 1314, sek. XXXIX, kv. 1196

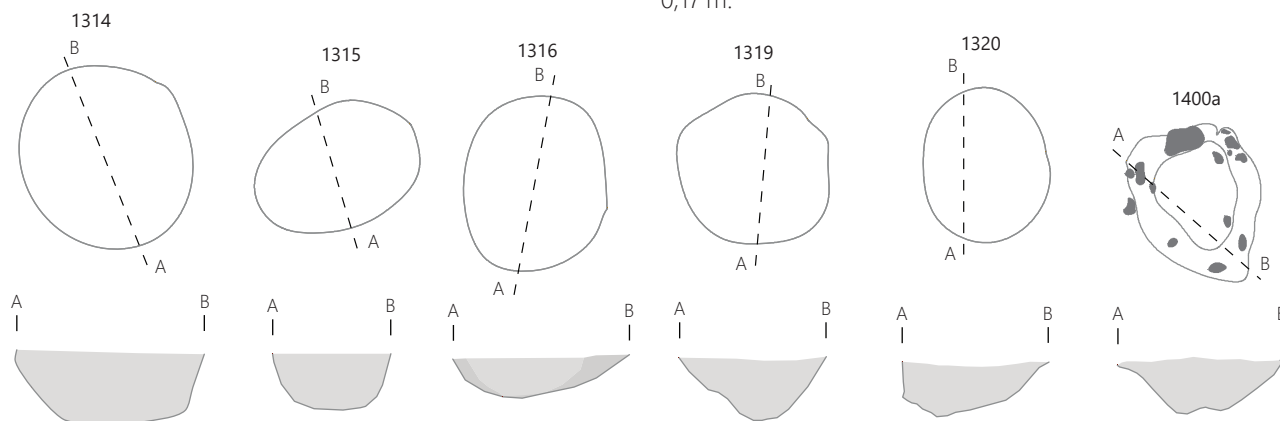
Jama ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana na prehod med plastema SE 3 in SE 1304, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,48 m, š. 0,45 m, gl. 0,19 m.

SE 1315, sek. XXXIX, kv. 1190

Jama ovalne oblike in banjastega profila, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo večji kamen kot morebitno zagozdo za soho. Dl. 0,46 m, š. 0,32 m, gl. 0,15 m.

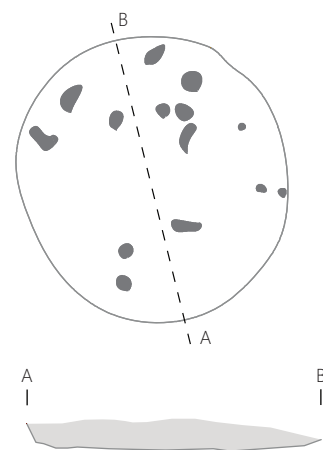
SE 1316, sek. XXXIX, kv. 1187

Jama okrogle oblike in širokega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom na vrhu osrednjega dela vkopa in svetlo sivorjavim, gramozno-zemljenim polnilom na obrobju in dnu jame. Pr. 0,45 m, gl. 0,12 m.

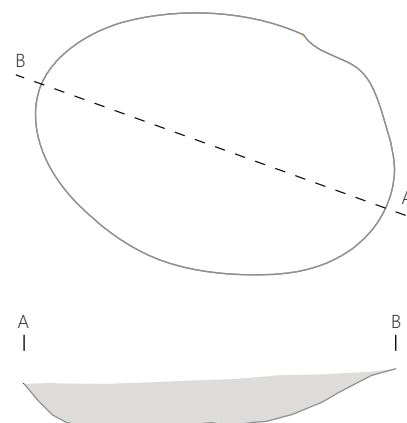
SE 1317, sek. XXXIX, kv. 1222

Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, ilovnatim polnilom, v katerem je bilo nekaj kamnov. Dl. 0,75 m, š. 0,70 m, gl. 0,4 m.

SE 1318, sek. XXXIX, kv. 1222, 1235

Jama ovalne oblike in plitvega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, ilovnatim polnilom. Dl. 0,96 m, š. 0,63, gl. 0,7 m.

SE 1319, sek. XXXIX, kv. 1214

Jama okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 1304, s sivorjavim, peščeno-ilovnatim polnilom. Pr. 40 m, gl. 0,18 m.

SE 1320, sek. XXXIX, kv. 1190

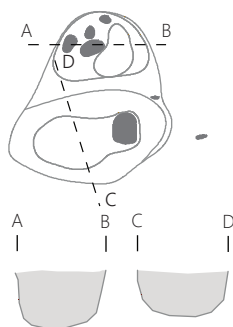
Jama nepravilno ovalne oblike in nepravilnega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-ilovnatim polnilom. Dl. 0,40 m, š. 0,36 m, gl. 0,13 m.

SE 1400a/SE 1400, sek. XXXVIII, kv. 1163

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,40 m, š. 0,34 m, gl. 0,17 m.

SE 1408a/SE 1408, sek. XXXVII, kv. 1177

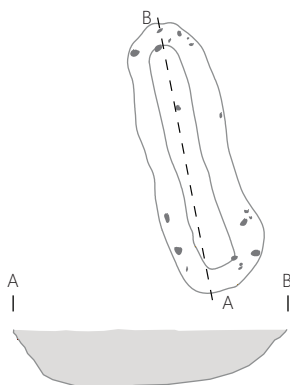
Jama, sestavljena iz dveh manjših jam za soho ovalne in okrogle oblike ter banjastega profila (dl. 0,60 m, š. 0,24 m, gl. 0,12 m), vkopanih v plast SE 3, z enotnim sivorjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,22 m, š. 0,18 m, gl. 0,12 m.

SE 1409a/SE 1409, sek. XXXVIII, kv. 1124

Jama podolgovate ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Dl. 1,84 m, š. 0,52 m, gl. 0,35 m.

M 1 : 50

SE 1412a/SE 1412, sek. XXXVII, kv. 1113

Kontekst treh jam za kole oziroma odtisov v plast SE 3 zabitih kolov, okroglih oblik in plitvih banjastih profilov. V vseh je bilo sivorjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo. Pr. 0,06 m, pr. 0,04 m, dl. 0,06 m, š. 0,03 m.

SE 1414a/SE 1414, sek. XXXVII, kv. 1112

Plitva jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,12 m, š. 0,05 m, gl. 0,03 m.

SE 1417a/SE 1417, sek. XXXVII, kv. 1112

Kontekst dveh jam za soho, ovalnih oblik in plitvega banjastega profila (dl. 0,20 m, š. 0,18 m, gl. 0,08 m; dl. 0,18 m, š. 0,12 m, gl. 0,06 m). V obeh je bilo sivorjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo, ki je vsebovalo velike prodnike.

SE 1418a/SE 1418, sek. XXXVII, kv. 1177

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,38 m, š. 0,20 m, gl. 0,12 m.

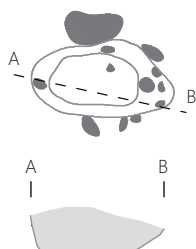
1414a

1417a

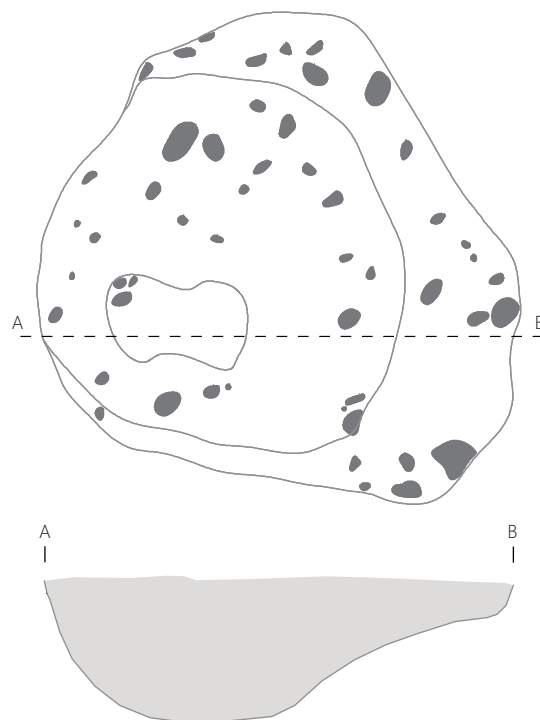

1418a

SE 1424a/SE 1424, sek. XXXVII, kv. 1177, 1176

Jama podolgovate oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, zbitim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike različnih velikosti. Dl. 1,30 m, š. 1,40 m, gl. 0,36 m.

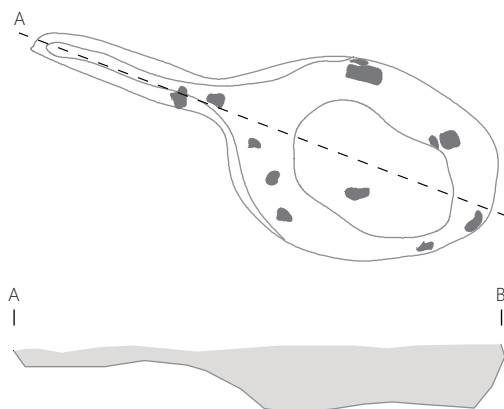
SE 1425a/SE 1425, sek. XXXVII, kv. 1113

Kontekst dveh jam za kole oziroma odtisov v plast SE 3 zabitih kolov, ovalne oblike in plitvega banjastega profila (dl. 0,10 m, š. 0,08 m; dl. 0,06 m, š. 0,05 m). V obeh je bilo sivorjavo, mehko, peščeno-zemljeno polnilo.

SE 1426a/SE 1426, sek. XXXVIII, kv. 1163, 1150

Jama podolgovatega nepravilne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 1,30 m, š. 0,53 m, gl. 0,17 m.

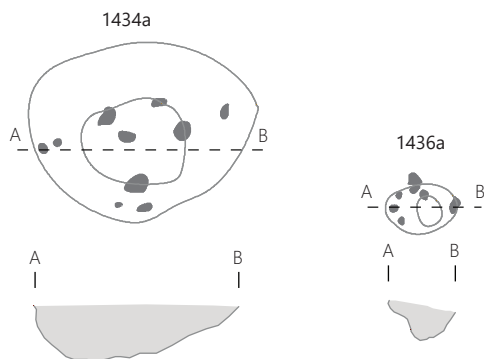

SE 1434a/SE 1434, sek. XXXVII, kv. 1157

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 0,60 m, š. 0,40 m, gl. 0,15 m.

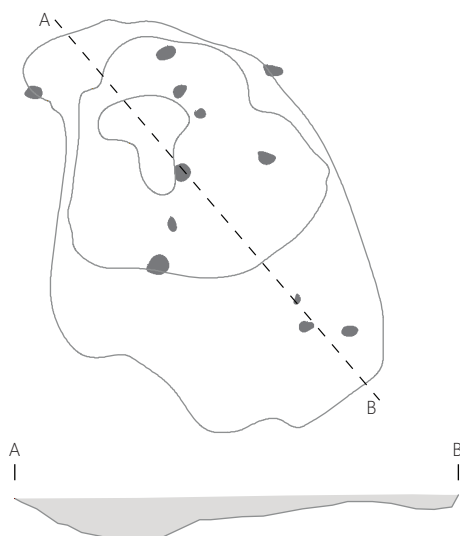
SE 1436a/SE 1436, sek. XXXVII, kv. 1158

Jama za kol ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,10 m, š. 0,08 m, gl. 0,10 m.

SE 1437a/SE 1437, sek. XXXVII, kv. 1130, 1135

Plitva ovalna jama in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 1,06 m, š. 0,80 m, gl. 0,11 m.

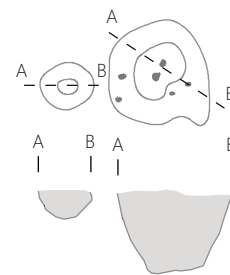
SE 1441a/SE 1441, sek. XXXVII, kv. 1136, 1129

Jama podolgovate oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mastnim, zemljenim polnilo, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,79 m, š. 0,18 m, gl. 0,08 m.

SE 1443a/SE 1443, sek. XXXVII, kv. 1135

Kontekst dveh jam za soho, vkopanih v plast SE 3, ene ovalne oblike in banjastega profila (dl. 0,13 m, š. 0,12 m) ter ene okrogle oblike in banjastega profila (dl. 0,28 m, š. 0,26 m). V obeh je bilo sivorjavo, mehko, mivkasto-zemljeno polnilo.

SE 1444a/SE 1444, sek. XXXVII, kv. 1129

Plitva jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 za-bitega kola ovalne oblike, s sivorjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Dl. 0,06 m, š. 0,05 m.

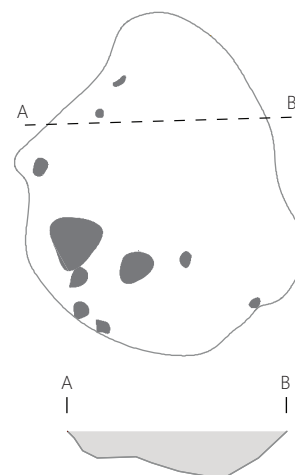

SE 1446a/SE 1446, sek. XXXVII, kv. 1157

Jama za kol oziroma odtis v plast SE 3 zabitega kola ovalne oblike in banjastega profila, s sivorjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,09 m, š. 0,07 m, gl. 0,05 m.

SE 1447a/SE 1447, sek. XXXVII, kv. 1130

Plitva jama ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Na istem mestu je bila nad jamo še jama SE 978a, vendar njun odnos ni pojasnjen. Dl. 0,90 m, š. 0,67 m, gl. 0,13 m.

SE 1448a/SE 1448, sek. XXXVII, kv. 1128

Jama za kol ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivim, mastnim, zemljenim polnilom. Dl. 0,11 m, š. 0,10 m, gl. 0,08 m.

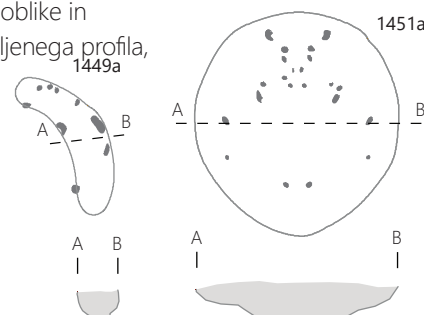

SE 1449a/SE 1449, sek. XXXVII, kv. 1153

Jama ovalne oblike in plitvega banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivim, mastnim, mehkim zemljenim polnilom. Dl. 0,14 m, š. 0,37 m.

SE 1451a/SE 1451, sek. XXXVII, kv. 1160, 1161, 1176, 1177

Plitva jama ovalne oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,89 m, š. 0,65 m, gl. 0,13 m.

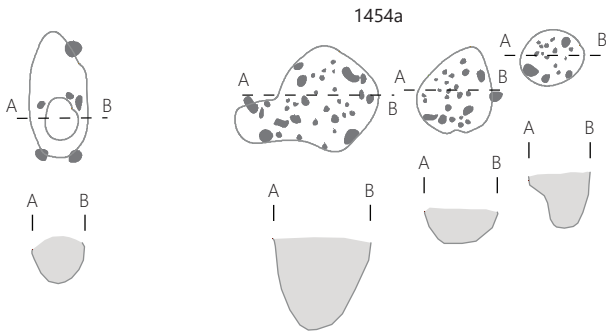

SE 1453a/SE 1453, sek. XXXVII, kv. 1175

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s sivorjavim, sipkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,35 m, š. 0,15 m, gl. 0,13 m.

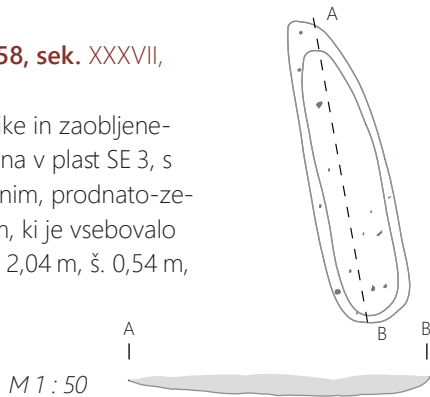
SE 1454a/SE 1454, sek. XXXVII, kv. 1161

Kontekst treh jam za soho oziroma kole ovalnih oblik in banjastega profila (dl. 0,39 m, š. 0,25 m, gl. 0,25 m; dl. 0,20, š. 0,19 m, gl. 0,08 m; dl. 0,17 m, š. 0,13 m, gl. 0,11 m). V vseh je bilo sivorjavo, sipko, peščeno-zemljeno polnilo.

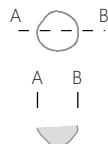
SE 1458a/SE 1458, sek. XXXVII, kv. 1175

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s črnorjavim, mastnim, prodnato-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 2,04 m, š. 0,54 m, gl. 0,16 m.

SE 1459a/SE 1459, sek. XXXVII, kv. 1180

Plitva jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, peščeno-prodnato-zemljenim polnilom. Na dnu jame je bila dodatna poglobitev s temno sivim polnilom. Pr. 0,10 m, gl. 0,04 m.

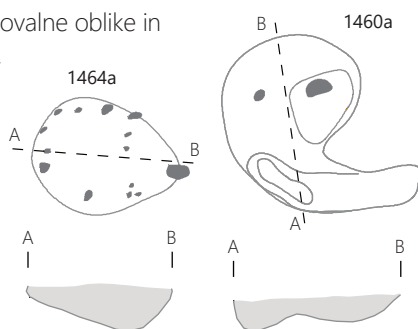

SE 1460a/SE 1460, sek. XXXVII, kv. 1176

Jama za soho nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno sivim, sipkim, mivkasto-zemljenim polnilom. Dl. 0,56 m, š. 0,46 m, gl. 0,09 m.

SE 1464a/SE 1464, sek. XXXVIII, kv. 1163

Plitva jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mastnim, zemljenim polnilom, ki je vsebovala prodnike. Dl. 0,40 m, š. 0,30 m, gl. 0,11 m.

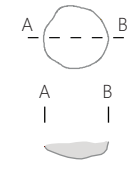
SE 1473a/SE 1473, sek. XXXVIII, kv. 1146

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,28 m, š. 0,16 m.

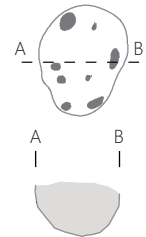
SE 1474a/SE 1474, sek. XXXVIII, kv. 1143

Jama za soho okrogle oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, peščeno-zemljenim polnilom. Pr. 0,19 m, gl. 0,05 m (zg. v. 268,08 m n. v.).

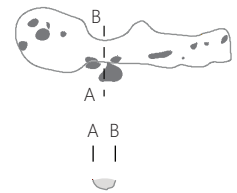
SE 1478a/SE 1478, sek. XXXVIII, kv. 1143

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom. Dl. 0,21 m, š. 0,16 m, gl. 0,13 m (zg. v. 268,12 m n. v.).

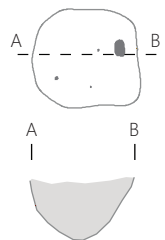
SE 1479a/SE 1479, sek. XXXVIII, kv. 1147

Jama podolgovate oblike in nepravilnega zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,59 m, š. 0,13 m, gl. 0,04 m.

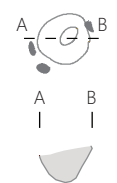
SE 1480a /SE 1480, sek. XXXVII, kv. 1153, 1154

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo odlomke oglja. Dl. 0,28 m, š. 0,26 m, gl. 0,11 m.

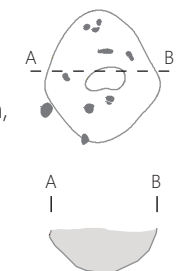
SE 1483a/SE 1483, sek. XXXVIII, kv. 1150

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Pr. 0,13 m, gl. 0,10 m.

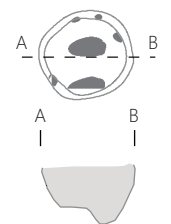
SE 1485a/SE 1485, sek. XXXVIII, kv. 1174

Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Dl. 0,35 m, š. 0,31 m, gl. 0,09 m (zg. v. 268,29 m n. v.).

SE 1488a/SE 1488, sek. XXXVII, kv. 1132a

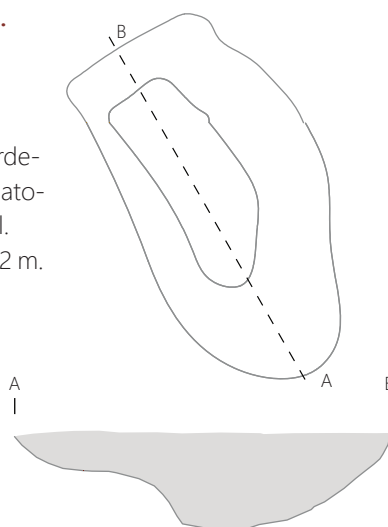
Jama za soho ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, rahlim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,26 m, š. 0,24 m, gl. 0,13 m.

SE 1486a/SE 1486, sek.

XXXVII, kv. 1109a

Jama nepravilne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, z rdečrjavim, čvrstim, prodnato-zemljenim polnilom. Dl. 3,33 m, š. 1,29 m, gl. 0,72 m.

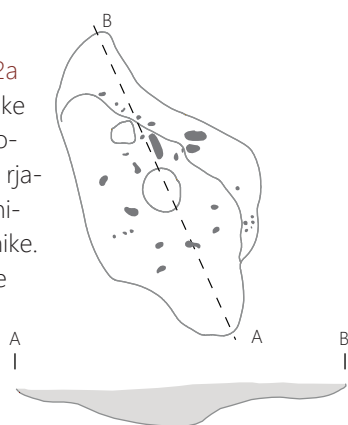

SE 1487a/SE 1487,

sek. XXXVII, kv. 1109a, 1132a

Plitva jama nepravilne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, trdim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. V jamo sta bili vkopani dve jami za sohe. Dl. 2,17 m, š. 1,22 m, gl. 0,28 m.

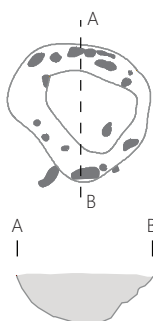
M 1 : 50

SE 1489a/SE 1489, sek.

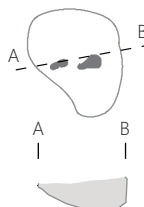
XXXVII, kv. 1109

Jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, peščeno-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Dl. 0,33 m, š. 0,31 m, gl. 0,13 m.

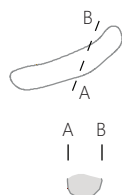
SE 1490a/SE 1490, sek. XXXVII, kv. 1134

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Dl. 0,34 m, š. 0,24 m, gl. 0,09 m.

SE 1491a/SE 1491, sek. XXXVII, kv. 1134

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, mivkasto-zemljenim polnilom. Dl. 0,33 m, š. 0,07 m, gl. 0,09 m.

SE 1492a/SE 1492, sek. XXXVII, kv. 1134

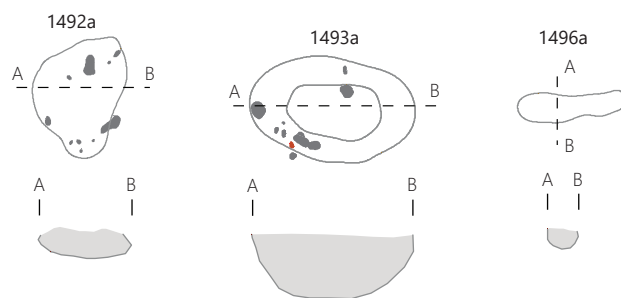
Plitva jama za soho ovalne oblike, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, čvrstim, zemljenim polnilom, v katerem so bili prodniki. Dl. 0,30 m, š. 0,28 m, gl. 0,06 m.

SE 1493a/SE 1493, sek. XXXVII, kv. 1111, 1130

Jama za soho ovalne oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 0,44 m, š. 0,28 m, gl. 0,16 m.

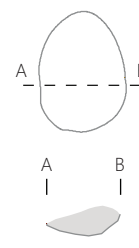
SE 1496a/SE 1496, sek. XXXVII, kv. 1138

Jama za soho nepravilno ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, z rjavim, sipkim, mivkasto-zemljenim polnilom. Dl. 0,29 m, š. 0,09 m, gl. 0,08 m.

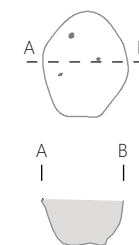
SE 1497a/SE 1497, sek. XXXVII, kv. 1152

Plitva jama za soho ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom. Jama je bila odkrita pod jamo SE 954a, vendar njun odnos ni jasen. Dl. 0,32 m, š. 0,22 m, gl. 0,08 m.

SE 1498a/SE 1498, sek. XXXVII, kv. 1133a

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Dl. 0,27 m, š. 0,22 m, gl. 0,13 m.

SE 1498c/SE 1498b, sek. XXXVII, kv. 1132

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Dl. 0,53 m, š. 0,38 m, gl. 0,06 m.

SE 1498e/SE 1498d, sek. XXXVII, kv. 1132, 1132a

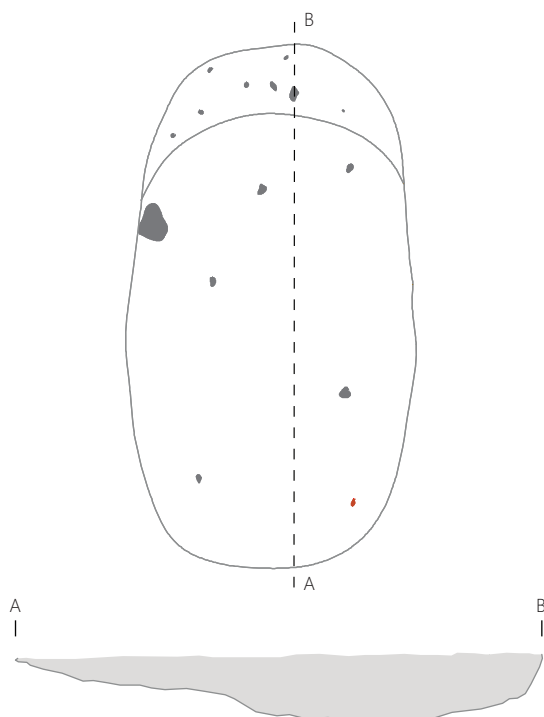
Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike. Dl. 2,23 m, š. 1,18 m, gl. 0,26 m.

SE 1498f/SE 1498g, SE 1498h/SE 1498i, SE 1498j/SE 1498k, sek. XXXVII, kv. 1133a

Kontekst treh jam za soho ovalne oblike, vkopanih v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike (dl. 0,71 m, š. 0,37 m, gl. 0,12 m; dl. 0,34 m, š. 0,27 m, gl. 0,17 m; dl. 0,13 m, š. 0,09 m).

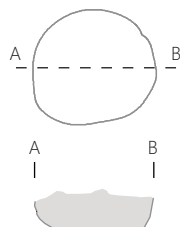
SE 1499a/SE 1499, sek. XXXVII, kv. 1157a

Plitva jama ovalne oblike in stopničastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo prodnike in drobce keramike. Dl. 1,38 m, š. 0,76 m, gl. 0,17 m.

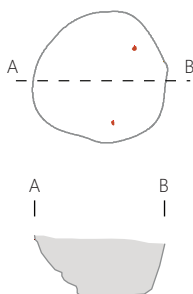
SE 1499c/SE 1499b, sek. XXXVII, kv. 1157a

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, mehkim, zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja in prodnike. Dl. 0,33 m, š. 0,31 m, gl. 0,10 m.

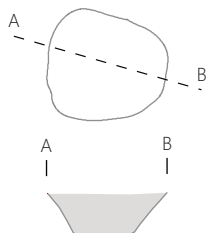
SE 1499f/SE 1499e, sek. XXXVII, kv. 1180

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s temno rjavim, sipkim, mivkasto-zemljenim polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,35 m, š. 0,33 m, gl. 0,15 m.

SE 1519/SE 1520, sek. XLIII, kv. 1365

Jama ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,31 m, š. 0,27 m, gl. 0,10 m.

SE 1523/SE 1524, sek. XLIII, kv. 1338

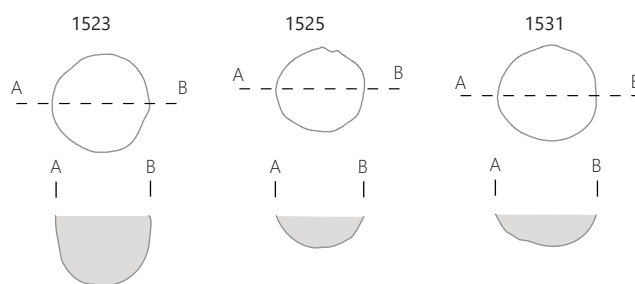
Jama okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,25 m, gl. 0,18 m.

SE 1525/SE 1526, sek. XLIII, kv. 1338

Jama okrogle oblike in polkrožnega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. 0,08 m.

SE 1531/SE 1532, sek. XLIII, kv. 1338

Jama okrogle oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,24 m, gl. 0,08 m.

SE 1529/SE 1530, sek. XLIII, kv. 1336a

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,22 m, š. 0,17 m, gl. 0,17 m.

SE 1535/SE 1536, sek. XLIII, kv. 1336, 1336a

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,39 m, š. 0,37 m, gl. 0,36 m.

SE 1541/SE 1542, sek. XLIII, kv. 1339

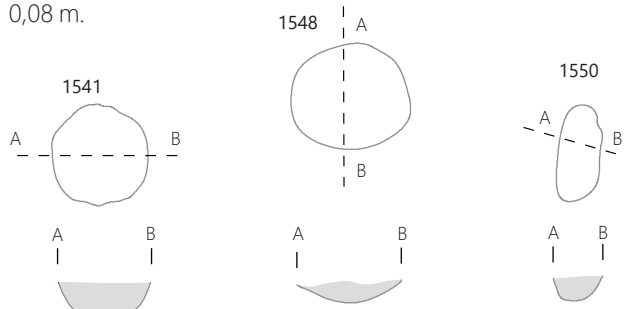
Jama okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 601, z rjavim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,26 m, gl. 0,10 m.

SE 1548/SE 1549, sek. LII, kv. 1633

Jama okrogle oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Pr. 0,33 m, gl. je 0,10 m.

SE 1550/SE 1551, sek. LII, kv. 1616

Jama ovalne oblike, vkopana v plast SE 601, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,26 m, š. 0,12 m, gl. 0,08 m.

SE 1552/SE 1553, sek. LI, kv. 1620, 1621

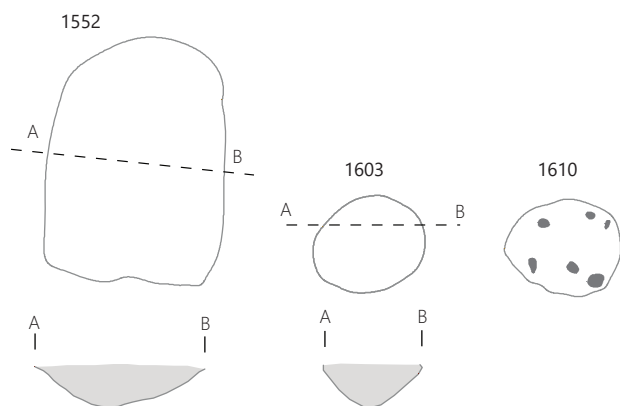
Jama ovalne oblike, z rjavosivim, gramozno-zemljenim polnilom. Dl. 0,64 m, š. 0,46 m, gl. 0,14 m.

SE 1603, sek. XLVI, kv. 1433

Jama nepravilne oblike. Dl. 0,30 m, š. 0,26 m, gl. 0,08 m (268,46–268,38 m n. v.).

SE 1610, sek. XLVI, kv. 1434

Jama ovalne oblike. Dl. 0,31 m, š. 0,26 m.

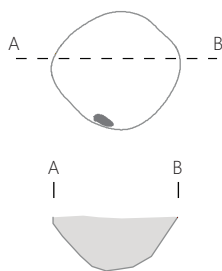

SE 1608, sek. XLVI, kv. 1412

Jama ovalne oblike. Dl. 0,25 m, š. 0,22 m, gl. 0,08 m (268,39–268,31 m n. v.).

SE 1611, sek. XLVI, kv. 1434

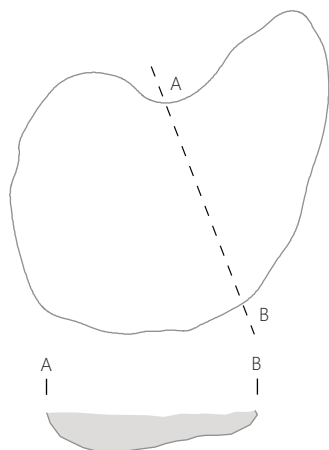
Jama ovalne oblike. Pr. 0,30 m, gl. 0,13 m.

SE 1612 = SE 547 (za opis glej tam)

SE 1613, sek. XLVI, kv. 1433

Jama nepravilne oblike. Dl. 1,02 m, š. 0,74 m, gl. 0,10 m (268,32–268,22 m n. v.).

SE 1616, sek. XLVI, kv. 1452

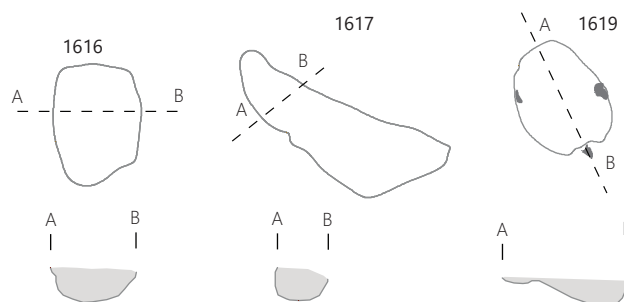
Jama nepravilne podolgovate oblike. Dl. 0,58 m, š. 0,22 m, gl. 0,10 m (268,40–268,30 m n. v.).

SE 1617, sek. XLVI, kv. 1452

Jama nepravilne oblike. Dl. 0,32 m, š. 0,23 m, gl. 0,16 m (268,40–268,28 m n. v.).

SE 1619, sek. XLVI, kv. 1410

Jama nepravilne oblike. Dl. 0,29 m, š. 0,21 m, gl. 0,07 m (268,28–268,21 m n. v.).

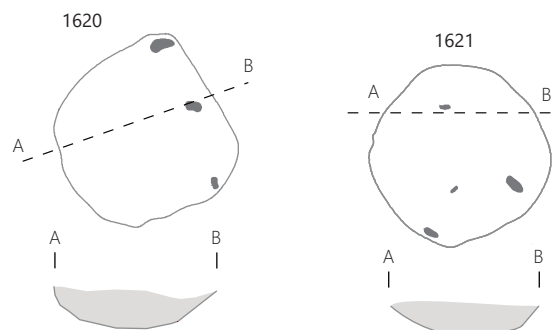

SE 1620, sek. XLVI, kv. 1430

Jama nepravilne ovalne oblike in banjastega profila. Dl. 0,53 m, š. 0,49 m, gl. 0,08 m (268,36–268,28 m n. v.).

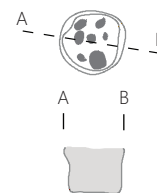
SE 1621, sek. XLVI, kv. 1462

Jama za soho okrogle oblike. Pr. 0,48 m, gl. 0,07 m (268,36–268,29 m n. v.).

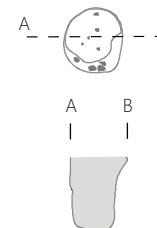
SE 1701, sek. L, kv. 1601b

Jama za soho okrogle oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je bila na dnu obložena s prodniki. Pr. 0,17 m, gl. 0,12 m.

SE 1702, sek. L, kv. 1601b

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja. Dl. 0,18 m, š. 0,15 m, gl. 0,18 m.

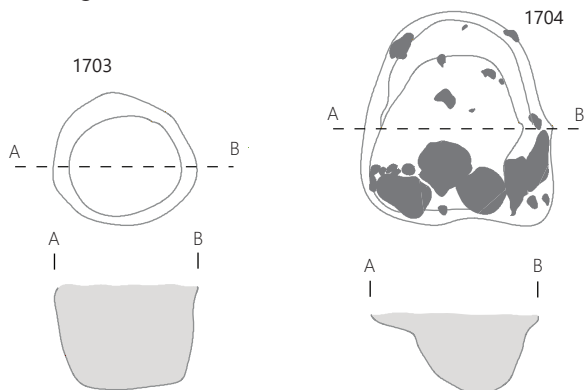

SE 1703, sek. L, kv. 1601b

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3, ki je vsebovala organske ostanke. Dl. 0,38 m, š. 0,35 m, gl. 0,26 m.

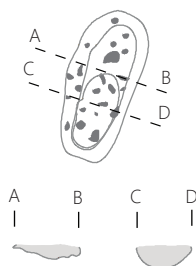
SE 1704, sek. L, kv. 1601b

Jama za soho ovalne oblike in nepravilnega profila, vkopana v plast SE 3, s polnilom, ki je vsebovalo drobce oglja, organske ostanke in prežgan stenski omet. Dl. 0,58 m, š. 0,49 m, gl. 0,22 m.

SE 1708, sek. L, kv. 1601b

Jama ovalne oblike in zaobljenega profila, vkopana v plast SE 3, ki je bila na dnu obložena s prodniki. Pr. 0,41 m, gl. 0,20 m.

SE 1712, sek. L, kv. 1556

Jama za soho ovalne oblike in banjastega profila, vkopana v plast SE 3. Dl. 0,16 m, š. 0,15 m, gl. 0,06 m.

